ESTATES LAND ACT COMMITTEE

ORAL EVIDENCE

PART II

(Evidence of Witnesses 148 to 258)

MADRAS
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1938

PRICE Rs. 2-12-0.]

R
Z211,211c N37t
N38.2.2:1
20371

ESTATES LAND ACT COMMITTEE

ORAL EVIDENCE

PART II

(Evidence of Witnesses 148 to 258)

MADRAS
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1938

PREFATORY NOTE

The Committee originally decided to take the evidence *in camera*. But when the Committee actually began its sittings at Vizagapatam there were representations made that at least some persons representing the Tenants' Associations, and the Landholders' Associations might be allowed to sit and watch the proceedings. It was also thought that the Members of the Legislatures, Madras and Central, might likewise sit and watch the proceedings, if they chose. So it was accordingly decided that the Secretary of the Andhra Provincial Congress Zamin Sub-Committee together with two other of his ...e on behalf of the tenants and Mr. V. S. Narasimhachari, Advocate, with ...ers of his choice on behalf of the Madras Landholders' Association and ...ree representatives representing the Inamdars Associations might ...and watch the proceedings. Likewise the Legislators were invited to ...nt. It was, however, decided that the Press should be excluded in ...e that it should not be allowed to publish its own Report of the Proceed- ... At the end of each day's proceedings, the Secretary issued a summary ... evidence for publication in the Press. Later on, however, the Committee ...ed into the Committee Hall, at Vizagapatam as well as other centres, ...hose who wanted to come and watch the proceedings. Hundreds of ...sons attended and heard the proceedings at all centres. The rule with ...gard to the Press, however, was not relaxed. The evidence was recorded by official shorthand reporters, in the language in which it was given. Some difficulty was felt, however, as some of the witnesses spoke in English as well as their own language without any continuity and the record of the evidence bears some marks of it. The evidence taken by the Committee at Vizagapatam and Rajahmundry is printed in Part I; the evidence at Trichinopoly and Madura, in Part II; and the evidence at Madras, in Part III. During the course of evidence the witnesses filed a number of documents in support of their contentions. The documents were separately numbered as far as possible; in several cases, however, where bundles of papers were given, they were marked as one Exhibit. For the sake of convenience a list of all the documents filed has been made and is incorporated in the three volumes.

An English translation of the evidence given in Telugu and Tamil is printed in a separate volume.

MADRAS, *7th July 1938.* T. VISWANATHAM.

CONTENTS

Trichinopoly.

			PAGES
148	Mr.	B. V. Subrahmanya Ayyar, Vakil, Bhavani	1
149	,,	P. Saravana Pillai, Angarayanallur village	6
150	,,	N. Subrahmanya Ayyar under the Udaiyarpalaiyam zamin	17
151	,,	R. A. Meenakshisundaram Ayyangar, Advocate, Salem, Inamdar	22
152	,,	Navanitha Krishna Nayudu, Advocate, Pattukottai	25
153	,,	V. N. Ramaswami, Secretary of the Zamin Ryots' Association, Udaiyarpalaiyam.	31
154	,,	S. Ramanujachariar, Pleader, Ariyalur	34
155	,,	Arunachala Nayudu, Zamin Ryot, Udaiyarpalaiyam	38
156	,,	B. Srinivasa Pillai, Angarayanallur	40
157	,,	Meenakshisundaram Pillai of Allinagaram	42
158	,,	Sengappa Kavandar, Attipatti village	43
159	,,	A. R. S. M. Somasundaram Chettiyar, Marungapuri zamin	43
160	,,	Bakthavathsalu Nayudu, Tirupuvanam, Kumbakonam taluk	46
161	,,	G. P. Subrahmanya Ayyar, Retired Advocate, Ganapathi Agraharam, Tanjore district.	47
162	,,	R. N. A. R. Somasundaram Pillai, Murugur village	52
163	,,	Muthukaruppa Chetti, Turaiyur	56
164	,,	R. Krishnaswami Mudaliyar, Kannankurichi	58
165	,,	A. S. Swaminatha Pillai, Alagapuram mitta	61
166	,,	Srinivasachari, Advocate, Tanjore	62
167	,,	S. Ramachandra Ayyar, Perambur, near Nidamangalam, Tanjore	64
168	,,	K. R. Mariappa Pillai, Kadavur zamin	66
169	,,	Nataraja Mudaliyar of Elayur, Udaiyarpalaiyam zamin	68
170	,,	S. Venkateswara Ayyar, Marungapuri zamin	68
171	,,	O. Sivaprakasam Pillai of Konur village, Pattukkottai taluk	71
172	,,	O. V. Sabesa Ayyar of Ullikkadai, Papanasam taluk	72
173	,,	R. Srinivasa Ayyar, Advocate, Pattukkottai taluk	74
174	,,	S. Raghavendra Rao, Agent of Mr. S. R. M. A. Ramanathan Chettiyar, Zamindar, Sellathur.	79
175	,,	B. Gopalachari, Inam Ryot of Umayalpuram village	82
176	,,	Pasupathi Pillai, Mavathur village, Kadavur zamin	83
177	,,	Muthukannu Udayar, Karyaralabath, Ariyalur	89
178	,,	Sabapathi Pillai, Kurichinatham Ryot	90
179	,,	Deva Kavandar, Velayudampalayam, Gadoor zamin	91
180	,,	V. Govindaswami Nayudu, West Tanjore District Board	92
181	,,	Lakshminarasimhachariar, Revenue Inspector, Chatram Department	97
182	,,	M. K. Sivalingam of Palayapalayam, Namakkal taluk	102
183	,,	Deva Kavandar of Kadavur	106
184	,,	N. P. Karuppana Pillai of Kadavur	106
185	,,	Maruthaya Chettiyar, Ryot, Kadavur zamin	106
186	,,	V. M. Palanivelu of Thoosur, Namakkal taluk	106
187	,,	Ramaswami Kavandan, Piranthagam mitta	107
188	,,	Ramaswami Reddiyar, Muttenchetti	107
189	,,	Jambulinga Udaiyar of Arunagirimangalam	108
190	,,	Kailasa Padayachi, Ariyalur	109
191	,,	Virappa Kavandar, Kunnudaiyakkavandampatti	109

PAGES

192 Mr. Sellamuthu Udaiyar of Thamaraikulam 110
193 ,, K. R. Avadhani, Advocate, Trichinopoly 110
194 ,, R. Ragunathachariar, Vakil, Ariyalur 116
195 (Recalled) Mr. A. R. S. M. Somasundaram Chettiyar, Marungapuri estate 119
195 Mr. Srinivasa Rajagopala Ayyangar, Palamkalathur village, Mannargudi taluk, Tanjore district. 120
196 ,, Natesa Munnayathariar of (Kallar) Koothappar, Trichinopoly district 123
197 ,, S. Lakshmanier of Mahimalai village, Tanjore district 124

Madura Centre.

198 Mr. T. R. Mahadeva Ayyar of Kallidaikurichi village, Tinnevelly district .. 125
199 ,, Arumuga Tevar, Singampatti 130
200 ,, S. V. Subbayya Ayyar, Zamin Kallidaikurichi 131
201 ,, Somasundaram Pillai of Urkad estate 136
202 ,, A. S. Kuppuswami Ayyar, Secretary of the Zamin Enquiry Sub-Committee, Tinnevelly Congress Sub-Committee. 136
203 ,, Thangaswami Nadar, Advocate, Palamcotta, and a Ryot of Sivapuram mitta .. 142
204 ,, Muthuswami Muppanar, Pithapapuram (Tenant of Ettiyapuram estate) .. 146
205 ,, Ramaswami Muppanar, Naduvapatti, Ettiyapuram 148
206 ,, K. A. Abraham, Kolayankarisal, Sivapuram mitta, Kariakurichi 149
207 ,, Ponnayya Muppanar, Irachi, Ettiyapuram 149
208 ,, Subbayya Muppanar, Irachi, Ettiyapuram 150
209 ,, S. Sankaranarayana Ayyar, Sankaranagar 151
210 ,, Narayana Ayyar of Nainar Agaram mitta, Tinnevelly district 163
211 ,, Kandaswami Tevar, Sankaranayinarkoil taluk, Sivagiri zamin 168
212 ,, Annamalai Nayakar of Tenmalai village, Sivagiri estate .. 174
213 ,, Rangaswami Nayudu of Visvanathapur, Sivagiri zamin 175
214 ,, Diravia Tevar of Veerakeralampudur, Uttumalai zamin 177
215 ,, Ramaswami Mudaliyar, Veerakeralampudur, Uttumalai zamin 177
216 ,, Paramasiva Tevar, Kilaveeranan, Uttumalai zamin 178
217 ,, Ramaswami Konar, Advocate, Tinnevelly 181
218 ,, W. P. A. Soundarapandyan, Pathiveeranpatti, Madura district 184
219 ,, Sambasiva Ayyar, Anaipatti village, Kannuvadi zamin 195
220 ,, T. R. Venkatasubba Bagavathar, Tirukkarangudi Endowment Inam Estate, Tinnevelly district. 198
221 ,, Mahalingam Chettiyar, Ayakudi zamin 201
222 ,, Karuppanna Kavandar, Elumalai zamin 203
223 ,, M. N. Perumal Nayakar, Kandamanaickanur zamin 206
224 ,, Sankaralingam Pillai, Tevaram zamin 208
225 ,, Arunachalam Chettiyar, Thevaram 209
226 ,, O. N. Ramaswami Ayyar, Diwan, Kannivadi zamin 210
227 ,, K. S. Alagu Servai, Bodinayakkanur zamin 222
228 ,, Suruliandy, Bodinayakkanur 227
229 ,, Nithyanantham, Bodinayakkanur 227
230 ,, S. P. Hussain, Municipal Councillor, Bodinayakkanur 231
231 ,, T. A. V. Ramswami Chettiyar, Madura district 232
232 ,, P. T. Devar, Diwan of Bodinayakkanur 232
233 ,, Ramanujachariar, Diwan of Ettiyapuram zamin 238
234 ,, K. Irulappa Pillai of Kodikulam village (Koomapatti), Saptur zamin 244
235 ,, Muttu Maniyam of Saptur 250
236 ,, Ramayya Nadar of Athipatti 254
237 ,, Krishnaswami Nayudu of Ramachandrapuram 254
238 ,, Ponnuswami Tevar of Seithur 254
239 ,, S. Subrahmanya Ayyar, Advocate, Devakottai 257

		PAGES
240	Mr. R. Seturama Ayyangar, Tirumukur	259
241	,, Sabapathi Ayyar of Vaddavasi	259
242	,, Dorai Venkataraja, Seithur	260
243	,, Arunachala Tevar, Seithur Zamin	260
244	,, Ramakrishna Reddi, Vadamalaikurichi, Pavali zamin	262
245	,, த. மு. சி. அ. Swanthuraja Nadar, Ettaiyaranpannai	263
246	,, R. S. Savaridass Udayar, Erasakkanayakkanur	264
247	,, Parimanam, Anamalaipatti	266
246	(Recalled) Mr. Savaridass Udayar, Erasakkanayakkanur	266
248	Mr. R. Narasingaperumal Nayudu, Mudukulathur taluk	266
249	,, Muthirulandi Servai, Kuriyur village, Ramnad zamin	272
250	,, T. G. Govindaswami Nayakar, Puliampatti, Aruppukottai	275
251	,, T. K. Karuppa Pillai, Karungulam, Ramnad zamin	277
252	,, M. K. Sundararaja Ayyangar, Advocate, Madura	278
253	,, P. S. Subrahmanya Ayyar, Manamadura	282
254	,, Odayappa, President, Zamin Ryots' Association, Sivaganga	286
255	,, Chokkalingam Ambalam, Sivaganga	288
256	,, R. V. Swaminathan of Poganeri	290
257	,, Ramaswami of Bodinayakkanur	291
258	,, Shek Ismail Ambalam of Manamadura	292

LIST OF EXHIBITS FILED BEFORE THE COMMITTEE.

Trichinopoly Centre.

Witness number and name.	Exhibit number.	Description of the document.
148 B. V. Subrahmanya Ayyar ..	390 ..	Inam title-deed, dated 7th February 1866, granted by Inam Commission to Y. Adinarayan Josyi and three others.
	391 ..	Lease deeds showing the tirvai rate in the years 1897, 1900 and 1907.
149 P. Sarvana Pillai, Udayarpalayam zamindari.	392 ..	Copy of despatch by Court of Directors, London, dated 17th December 1856, report by Collector of Trichinopoly to the Board of Revenue for fasli 1322 and report of the Government of Madras to the Government of India, Delhi, on 6th January 1915.
	393 ..	Statement showing various tirvai rates for the different crops, copy of conditional sanad, letter from Collector of Tirumalawadi to the Board of Revenue, dated 14th March 1817 and proceedings of the Madras Government, dated 31st March 1875.
	394 ..	Pattas for faslis 1311, 1314 and 1335 in the name of Chidambaram Pillai and registers showing the tirvai rates in adangal numbers, dated 13th October 1902 and 26th May 1890.
	395 ..	Patta for fasli 1256.
	396 ..	Darakhast applications in fasli 1328 in Uthrakkudy village.
	397 ..	Orders from the Diwan regarding rates of assessment in encroached waste lands in faslis 1330 and 1331.
	398 ..	Judgment copy in O.S. Nos. 607 to 631 of 1930 in the District Munsif's Court, Ariyalur.
	399 ..	Revised judgment in O.S. No. 1220 of 1916 in the District Munsif's Court, Ariyalur.
	400 (*a*) ..	Copy of order in C.R.C. No. 625 of 1931 (C.R.P. No. 564 of 1931, dated 15th October 1931) in the High Court of Madras.
	400 (*b*) ..	Copy of statement filed by defendants 1 to 5 and 7 to 9 in O.S. No. 236 of 1923 in the Sub-Court, Trichinopoly.
	400 (*c*) ..	Plan of Salahal Eri.
	400 (*d*) ..	Copy of plaint in the Court of the Subordinate Judge, Trichinopoly.
	401 (*a*) ..	Two receipts for patta No. 26 in Tathanur village for fasli 1342.
	401 ..	Pattas for faslis 1290 to 1317 and 1342.
	402 ..	Pattas for faslis 1318 to 1346 in Devamangalam village.
150 N. Subrahmanya Ayyar ..	..	....
151 R. A. Meenakshisundaram Ayyangar.	403 ..	Inam register for the village of Minnakkali Kayam jodi agraharam, Salem district.
	404 ..	Judgment copy in O.S. No. 736 of 1903 in the Additional District Munsif's Court, Salem.
152 Navaneetha Krishna Nayudu, Vakil, Pattukkottai.	405 ..	Appraisement petition in M.A. No. 130 of 1937 in the Deputy Collector's Court, Pattukkottai.
153 V. N. Ramaswami, Udayarpalayam.	406 ..	Bound book containing copy of letters and proceedings regarding Udayarpalayam zamindary.
	407 ..	Patta for fasli 1933 on the cadjan leaf with the seal of the zamindar.
154 Mr. Ramanujachari, Vakil. Ariyalur.	..	....
155 Arunachala Nayudu	408 ..	Receipt for rent, dated 29th January 1937 and pattas for faslis 1342, 1344 and 1346.
	409 ..	Receipt No. 1375, dated 1st February 1938 and distraint notice.
156 B. Sreenivasam Pillai	410 ..	Distraint notice.
157 Meenakshisundaram Pillai ..	411 ..	Statement showing rates of rent for various tarams of crops.
158 and 159. A. R. S. M. Somasundaram Chetti.	459, 460 and 461.	Forest permits for grazing cattle.
	462 ..	Receipts Nos. 21881, dated 12th December 1933 and No. 20784, dated 17th February 1934 and patta No. 93 for fasli 1343.
	463 ..	Patta No. 93 for fasli 1346.
	464 ..	Patta No. 88 for fasli 1342.
	465 ..	Copy of the proceedings of the Collector and receipt for Rs. 37–8–0.

Witness number and name.	Exhibit number.	Description of the document.
160 Bhaktavathsala Nayudu ..	412 ..	Irrigation memoir of Thirubhuvanam village.
	412 (a) ..	Copies of Judgments in A.S. No. 54 of 1932, Sub-Court, Kumbakonam, O.S. No. 198 of 1935, District Munsif's Court, Valanginam and No. 200 of 1927, District Munsif's Court, Valanginam.
161 G. P. Subrahmanya Ayyar ..	413 ..	Copy of treaty between the Raja of Tanjore and the East India Company.
	414 ..	Copy of the Exhibit B in A.S. No. 13 of 1937 in C.P. No. 2189 in the District Court of West Tanjore.
	415 ..	Copy of the Exhibit XIII in the S.S. No. 40 of 1887, dated 27th April 1887.
	416 ..	Muchilika, dated 7th February 1887.
	417 ..	Receipts for tirvai for fasli 1346 in Veeramangudy village.
162 R. M. A. R. Somasundaram Pillai.	418 ..	Receipts for rent in fasli 1337 and patta for fasli 1344.
	419 ..	Pattas for faslis 1331, 1332 and 1345.
	420 ..	Typed copy of M.P. No. of 1396 before the Deputy Collector of Trichinopoly.
	421 ..	Account of Repair to Sikkithambur Eri out of contributions by ryots.
	422 ..	Letter to the Chief Secretary by the ryots of the village of Turaiyur zamindari regarding remission.
	423 ..	Patta No. 670 for fasli 1332.
	424 ..	Copy of sanad granted to Zamindar of Turaiyur.
	425 ..	Additional written statement of second defendant in O.S. No. 89 of 1933 in District Munsif's Court, Turaiyur.
	425 (a) ..	Copy of notice under section 112 of Estates Land Act.
	425 (b) ..	Copy of warrant of authority to the selling officer under section 116 of Estates Land Act.
	425 (c) ..	Copy of the statement by the manager of Turaiyur zamindari after taking possession of lands at auction.
	425 (d) ..	Notice for sale of land under section 117 of Estates Land Act by the order of the Deputy Collector.
	425 (e) ..	Sale certificate in M.P. No. 27 of 1932.
	425 (f) ..	Sale application by Turaiyur Zamindar made to the Deputy Collector, Musiri.
	425 (g) ..	Sale list.
163 Muthukaruppa Chetti	426 ..	Statement of petitioner under sections 139 and 192 (6) of Estates Land Act in R.C. No. 2026 of 1436.
164 R. Krishnaswami Mudaliyar, Kannanguruchi zamindari.	427 ..	Copy of the new form of the patta, District Court, Salem, A.S. No. 460 of 1930.
	428 ..	Pattas for faslis, 1295, 1306, 1308, etc.
	429 ..	Forest permits.
	430 ..	Copy of the written statement in S.S. No. 8 of 1930 and grounds of appeal in S. No. 460 of 1930.
165 A. Swaminatha Pillai, Alagapuram Mitta.	..	....
166 S. Srinivasachari, Advocate, Tanjore.	..	....
167 S. Ramachandra Ayyar ..	431 ..	Statements of rents in estate lands and adjoining Government lands.
168 M. K. R. Mariappa Pillai ..	432 ..	Forest receipts for cutting trees.
	433 ..	Pattas for faslis 1342, 1346, 1345, 1339 and 1337.
	433 (a) ..	Copy of petition and two pattas for faslis 1326 and 1346.
	433 (b) ..	Petition of K. Swaminatha Udayar and two pattas for faslis 1336 and 1346.
	433 (c) ..	Patta for fasli 1340 and a petition.
	433 (d) ..	Patta for fasli 1342 and a petition.
	433 (e) ..	Patta for fasli 1340 and a petition.
	433 (f) ..	Patta, dated 5th February 1935.
	433 (g) ..	Petition of Ratnam Asari for change to Pultirvai and patta for fasli 1345.
169 Nataraja Mudaliyar	..	....
170 S. Venkateswara Ayyar, Manager, Court of Wards, Marungapuri Estate.	..	....
171 C. Sivaprakasam Pillai ..	..	....
172 C. V. Sabesa Ayyar, Ullikadai village, Tanjore Palace Estate.	434 ..	Judgment copy in S.S. Nos. 111 to 14 of 1929 in Sub-Collector's Court, Kumbakonam, A.S. No. 227 of 1930, in District Court, Tanjore, A.S. Nos. 320 to 323 of 1930 in District Judge's Court, Tanjore and S.S. Nos. 30 to 36 of 1928 in Sub-Collector's Court, Kumbakonam.
	435 ..	Statement in M.A. Nos. 95 and 105 of 1934 and L.A. Nos. 484 and 486 of 1843 by O. V. Sabesa Ayyar.
	436 ..	Rent receipts from fasli 1335.
	437 ..	Memorandum to the Sub-Collector in S.S. No. 79 of 1935 in the Court of the Sub-Collector, Kumbakonam.
173 B. Srinivasa Ayyar, Advocate, Pattukkottai.	..	....
174 Raghavendara Rao, Agent, Silathur Zamindar.	..	G Statement showing the details of rent in Silathur Zamin.
		H Pattas for fasli 1342 and a muchilaka, dated 11th December 1932.
175 B. Gopalachari, Umayalpuram.	..	....

Witness number and name.	Exhibit number.	Description of the document.
176 Pasupathilingam Pillai, Mavathoor village karnam, Kadavoor zamin.	438	Copy of statement showing demand, collection and difference in faslis 1345 and 1346, statement showing tirvai for dry, wet and garden lands and rough sketch to prove that there is no difference in the area as alleged when measured with a shorter link chain.
	439	Memoranda.
177 Muthukan Udayar	440	Patta for fasli 1344 in Koneriyapuram village.
178 Sabhapathi Pillai	441	Register showing thittam in the village for various adangal numbers and pattas for faslis 1296 and 1337.
	442	Memorandum, dated 9th February 1938.
179 M. Deva Gounder	..	....
180 V. Govindaswami Nayudu, Chattram department, Superintendent.	..	....
181 Lakshminarasimhachari, Revenue Inspector, Chattram department.	..	....
182 M. K. Sivalingam, Palayapalayam.	443	Receipts of rents for various faslis.
	444	Copy of order in M.P. No. 46 of 1937 in the Court of the Deputy Collector, Namakkal.
	445	Petition to mittadars of Pranathagam and acknowledgment.
	446	Money order receipt for balance of kist for fasli 1346 and money order coupon.
	447	Copy of decree in S.S. No. 153 of 1937 in the Court of the Deputy Collector, Namakkal.
	448	Patta under section 51, sub-section (1), Act I of 1908, for fasli 1345.
183 Deva Goundar	..	....
184 N. P. M. Karuppanna Pillai	..	....
185 Maruthai Chettiyar	449	Petitions to manager, Kadavoor Devastanam, by ryots of old Jayangodasholapuram.
186 V. M. Palanivelu	..	....
187 Ramaswami Goundar	..	....
188 Ramaswami Reddiar	..	....
189 Jambulingam Udayar and Nallappa Udayar.	450	Pattas for faslis 1345, 1336, 1339, 1340, 1338 and 1337.
190 Kilasa Padayachi	451	Pattas for faslis 1344 and 1345.
191 Veerappa Goundar	452	Demand statement and receipts of kists.
	453	Receipts for kists.
	453 (a)	Two pattas of Kadavur samastanam.
192 Sellamuthu Udayar	454	Pattas for faslis 1341 and 1345 in Tamaraikulam village.
193 K. R. Avadani, Advocate, Trichinopoly.	..	....
194 R. Raghunathachary, Vakil, Ariyalur.	455	Pattas for faslis 1346, 1334, 1338, 1339, 1345 and 1346 and copy of petition to Zamindar of Udayarpalayam for transfer of patta.
	456	S.S. No. 501 of 1921 (E.P. No. 239 of 1924).
	457	Copy of issues by first defendant in S.S. No. 119 of 1333 and village plan of Devamangalam.
	458	Patta for fasli 1341.
195 Srinivasa Rajagopala Ayyangar.	466	Judgment copy in S.S. No. 11 of 1933 in the Court of the Deputy Collector, Mannargudy.
	467	Pattas for faslis 1345 and 1326 in Palangalathur village.
196 Natesa Munayathariyar	..	....
197 S. Lakshmana Ayyar, Mahamalai village, Papanasam taluk.	..	....

Madura Centre.

Witness number and name.	Exhibit number.	Description of the document.
198 T. R. Mahadeva Ayyar, Kallidaikurichi.	468	Copy of lease deed between the Zamindar of Urkad and Sahasranam Ayyar of Kallidaikurichi in fasli 1292 and copy of lease deed, dated 26th September 1853.
	469	Pattas of Singampatti zamin for faslis 1345, 1340, 1341 1337, 1344, 1337 and 1346 in Kasaya village, patta in 1345 in Kalmugam village, patta for 1344 in Kasaya, patta showing rates in South Kallidaikurichi, patta of Kilmugam in faslis 1345 and 1344, patta showing rates in Kasaya village, patta showing rates in Singampatti in fasli 1343 and patta for faslis 1340 and 1341 in Singampatti.
	470	Descriptive memoir of South Kallidaikurichi.
	471	Singampatti Estate Collector's orders, dated 29th November 1937.
	472	Statement showing the prices of paddy for faslis 1324 to 1334.
	473	Letter, dated 7th December 1937, from the Estate Collector, Shermadevi, to T. R. Mahadeva Ayyar.
	474	Copy of order in M.A. No. 3 of 1936 dated 3rd April 1937 in the District Court, Tinnevelly.
	475	Copy of registered notice to Zamindar of Urkad, dated 21st October 1936, by Ramakrishnamachari, petition to Collector, dated 7th October 1936, regarding obstruction to harvest, copy of petition of B. Chettiar, etc., against Manager of Urkad in the Court of Subdivisional Magistrate, Shermadevi and muchilaka of Kunmugam of Singampatti in faslis 1343, 1344 and 1345.
	476	Memorial to His Excellency the Governor in Council from ryots under Tambraparni system.
199 Arumuga Thevar, Singampatti zamin.	..	....

Madura Centre.

Witness number and name.	Exhibit number.	Description of the document.
200 S. V. Subba Ayyar, Kallidaikurichi, Urkad zamin.	477	.. Pattas given in Urkad zamin.
	478	.. Patta relating to Kallidaikurichi of Urkad zamin for faslis 1345,1341, 1344 and tabular statement of rent per acre in Urkad zamin.
	479	.. Distraint notice, dated 17th September 1931 of Urkad to Periaswami Nadar.
	480	.. Copy of proceedings No. 166-1 of the Board of Revenue, dated 29th June 1876.
	480 (a)	.. Copy of complaint in S.S. No. 7 of 1937 in the Court of the Sub-Collector, Shermadevi, dated 22nd June 1937, copy of agreement, dated 30th June 1937, in S.S. No. 8 of 1937, in the Court of the Revenue Divisional Officer, Shermadevi, copy of the plaint in S.S. No. 5 of 1916 in the Court of the Sub-Collector, Shermadevi and copy of the plaint in S.S. No. 97 of 1919 in the Court of the Sub-Collector Shermadevi.
201 S. Somasundaram Pillai ..	481	.. Patta for faslis 1347, 1346, 1341, 1331, 1345 and tabular statement of rent per acre dated, 21st February 1938 in Ambasamudram taluk.
202 A. S. Kuppuswamy Ayyar ..	482	.. Tabular statement of rent per acre in Urkad, patta for fasli, 1341, dated 16th June 1932, patta for fasli 1346, dated 14th June 1937, patta for fasli 1335, dated 15th June 1926, patta for fasli 1343, dated 10th May 1934, patta for fasli 1346 dated 14th June 1937, tabular statement of rent per acre, grain patta for fasli 1344 (No. 30) pattas No. 50 for fasli 1343, No. 73 for fasli 1341, No. 14 for fasli 1344, tabular statement, pattas No. 2 for fasli 1341, No. 51 for fasli 1341, Nos. 121, 54 and 15 for fasli 1346.
	483	.. Copy of order in No. 79 of 1876 in the Court of Head Assistant Collector, Tinnevelly, dated 9th May 1877, copy of deposition in S.S. No. 26 of 1913 in the Court of the Revenue Divisional Officer, Tuticorin copy of plaint, S.S. No. 27 of 1913 in the Court of the Sub-Collector Tuticorin and copy of written statement of defendant Sundaram Iyer in S.S. No. 26 of 1913 in the Court of the Sub-Collector, Tuticorin.
203	484	.. Copy of Judgment in A.S. Nos. 256 and 258 of 1913 in the Court of the District Judge, Tinnevelly and copy of findings in the above.
	485	.. Patta No. 356 for fasli 1344, No. 356 for fasli 1346, No. 296 for faslis 1336, 1337, 1345 and 1346, copy of the schedule of the properties and Statement of Accounts for patta No. 5 for faslis 1341 and 1342, and copy of plaint in S.S. No. 221 of 1935 in the Court of the Revenue Divisional Officer, Koilpatti.
	486	.. Copy of deposition of witness in O.S. No. 247 of 1927 in the Court of the District Munsif, Koilpatti.
204 Muthuswami Moopanar, Ettiyapuram.	487	.. Tabular statement of rent per acre in the Ettiyapuram zamin, patta Nos. 47 and 35 for fasli 1346, ayan pattas No. 36 for fasli 1338, No. 40 for fasli 1345 and No. 39 for fasli 1346.
205 Ramaswami Moopanar ..	488	.. Copy of written agreement between zamin of Ettiyapuram and Muthuswami Moopanar of Naduvapatti, dated 17th March 1927.
206 K. Abrham Sivapuram Mitta.	489	.. Patta No. 22 for fasli 1343.
	490	.. Patta No. 1312 for fasli 1317.
	491 (a)	.. Pattas No. 342 for fasli 1337, Nos. 861/539 for fasli 1334 and No. 14 for fasli 1343.
207 Ponnayya Moopanar, Ettiyapuram zamindari.	492	.. Iyan patta No. 2 for fasli 1347.
208 Subbaraya Moopanar, Ettiyapuram zamin.	493	.. Iyan patta No. 16 for fasli 1347.
209 S. Sankaranarayana Iyer, Mittadar, Tinnevelly.		.. ....
210 R. Naryana Ayyar, Nainar Agram Mitta.	494	.. Commutation deed, dated 14th September 1887.
	495	.. Two receipts under sections 62 and 63, W.M.E.L.A., dated, 18th July 1933 and 17th June 1933.
	496	.. Ayan pattas Nos. 82 and 14 for fasli 1345, copy of the counter filed by Mittadar in B.S. No. 795 of 1935, dated 29th December 1935.
211 Kandaswami Tevar, Sivagiri Estate.	497	.. Three tabular statements of rent per acre in Tinnevelly district.
	498	.. Settlement Register of the village Tirumalaipuram.
	499	.. Sketch plan showing division dams produced as Exhibit D in S.S. No. 1 for Nos. 1 to 92 in the Deputy Collector's Court (1916).
	500	.. Survey and settlement registers of Viswanatha Peri, Rayagiri and Sivagiri villages in the Sivagiri zamin.
	501	.. Patta No. 65 for fasli 1339.
	502	.. Copy of Judgment in A.S. No. 428 of 1925 in the District Court, Tinnevelly and C.R.P. No. 1503 of 1927 in the High Court, Madras, dated 23rd March 1931.

Witness number and name.	Exhibit number.		Description of the document.
211 Kandaswami Devar, Sivagiri Estate—*cont.*	502	..	Copy of the order of the High Court in C.R.P. No. 1503 of 1927, proceedings of the Collector of Tinnevelly, dated 31st July 1935, copy of the report of the Revenue Divisional Officer, Tinnevelly, in M.P. No. 134 of 1334 to the Collector, dated 8th June 1925, and copy of report of the Overseer, dated 17th May 1925.
	503	..	Distraint notice, dated 28th February 1937, to the pattadar holding No. 96.
212 Annamalai Nayakar, Thirumalai Village, Sivagiri Estate.	504	..	Patta Nos. 768 and 17 for faslis 1341 and 1346 and No. 17 for fasli 1346 and tabular statement for rent per acre in the Sivagiri Estate.
	505	..	Copy of plaint in S.S. Nos. 129 to 189 of 1917 in the Court of the Deputy Collector, Tinnevelly.
213 M. Rangaswami Nayudu, Sivagiri Zamin.		..	....
214 Thiruvai Tevar, Uthumalai ..	506	..	Ryotwari patta No. 587 for fasli 1345.
	507	..	Patta No. 74 of 1912 for fasli 1345.
	508	..	Patta Nos. 83 and 63 for fasli 1346.
	509	..	Deed (returned to the party).
	510	..	Estates receipts for faslis 1339, 1340 and 1347, five receipts for taking earth from tanks and receipts for grazing fees.
215 Ramaswami Mudaliyar, Uthumalai, Uthukudi.	511	..	Abstracts of rates, etc., in eighteen villages of Uthumalai Estate.
216 Paramasivam Tevar, Uthumalai Estate.	512	..	Pattas No. 109 for fasli 1335, No. 439 for fasli 1343, No. 185 for fasli 1345 and sale-deed, dated 22nd April 1937.
	513	..	Receipts for taxes paid for faslis 1340, 1339 and 1340 and notice cancelling quarry licence, dated 9th August 1921.
	514	..	Estate treasury receipt for faslis 1324 and 1326, receipt for fasli 1338, receipt for payment of fine, dated 18th September 1924, sale-deed, dated 18th February 1925 and 20th April 1931, statement of assessment for patta No. 135, dated 16th April 1925, patta No. for fasli 1340, dated 30th May 1931, ryotwari patta No. 606 for fasli 1345, sale-deed, dated 9th June 1937, tabular statement of rent per acre in the Uthumalai estate for patta No. 88, tabular statement for No. 8 patta and pattas Nos. 88 8 and 107 for fasli 1346.
217 S. Ramaswami Konar, Tinnevelly.	515	..	Tabular statement of rent per acre for patta No. 88, dated 22nd February 1938, cash rent pattas Nos. 88, 481 and 202 for fasli 1346, ryotwari patta No. 394 for fasli 1342, permanent lease deed, dated 29th April 1915, copy of lease deed, dated 29th September 1933, for faslis 1312 to 1320, permanent lease deed, dated 8th June 1924, tabular statement of rent per acre for patta Nos. 47 and 38, dated 22nd February 1938. Pattas No. 47 for fasli 1342 and No. 38 for fasli 1339, ryotwari patta No. 688 for fasli 1343, statement of settlement of jamabandi for patta No. 689 for fasli 1341, ryotwari patta No. for fasli 1337, tabular statement of rent per acre for patta Nos. 667 and 668 for fasli 1338 and tabular statement of rent per acre for patta Nos. 27 and 736 for fasli 1343.
	516	..	Memorandum No. 2104 B-2, dated 7th June 1935, of Law (General), Department to S. Ramaswami, Mullukulam.
	517	..	Copy of order in M. A. S. Nos. 3 to 7 of 1937, dated 19th April 1937, in the Court of the Collector of Tinnevelly.
218 W. A. P. Sundarapandian Nadar	518	..	Lease deed for patta No. 25 for fasli 1291 and patta No. 25, for fasli 1328.
	519	..	Pattas Nos. 2 and 317 for fasli 1344 and Nos. 124 and 127 for fasli 1346.
	520	..	Patta No. 347 for faslis 1318, 1338 and 1313.
	521	..	Proceedings No. 1465, Routine, dated 29th June 1921, of the Board of Revenue.
	522	..	Pattas No. 978 for fasli 1343 and No. 159 for fasli 1337.
	523	..	Patta No. 545 for fasli 1343.
	524	..	Copy of Judgment in C. C. No. 1381 of 1937 in the Court of the Sub-Magistrate, Dindigul, dated 13th October 1937 and copy of deposition of P.Ws. 4 and 5 in the above case.
	525	..	Rough pattas No. 130, dated 6th September 1917 and No. 13 for fasli 1326, records of rights No. 60 given by the estate of Ramayyan Patti to Perayya Gounder, record of rights No. 56 given by the estate of Ramayyan Patti to Perayya Gounder, rough pattas No. 328 for fasli 1326, No. 283, dated 29th September 1917 and No. 56 for fasli 1329.
	526	..	Extract from the *Hindu*, dated 25th December 1937, regarding Bihar Tenancy Legislation.
219 Sambasiva Ayyar, S., Kannavadi zamin.	527	..	Patta Nos. 245 and 776 for falsi 1346.
	528	..	Patta No. 168 for faslis 1312 and 1313.
	529	..	Chitta of Tamarakulam for fasli 1336.
	530	..	Chitta of Tamarakulam for fasli 1343.
	531	..	Pattas No. 592 for fasli 1346, No. 644 for fasli 1343, No. 747 for fasli 1344 and No. 547 for faslis 1346 and 1339.

Witness number and name.	Exhibit number.	Description of the document.
219 Sambasiva Ayyar, S. Kannavadi Zamin—*cont.*	532	Patta Nos. 11 and 72 for fasli 1346.
	533	Copy of sale certificate in E.P.R. No. 654 of 1932 in the Court of the District Munsif, Dindigul.
	534	Valuation statements of wet gardens and dry lands.
	535	*Madura District Gazette* of 8th December 1937.
	536	Land register of Kasavanampatti of 1935.
	537	Receipt for collection, dated 5th May 1933, 8th January 1923, 3rd March 1926, 29th May 1929, 14th March 1931, 7th May 1934 and 7th August 1934.
	538	Receipt for payments. dated 29th July 1922 and patta No. 262 for fasli 1331.
	539	Receipt, dated 4th June 1935.
	540	Copy of sale-deed, dated February 1751.
	541	Copy of petition to Zamindar of Kannivadi with postal receipt and acknowledgment P. No. 930 of 1935 for Diwan of Kannivadi, dated 6th July 1937.
	542	Land register of Sirangadu village.
220 T. R. Venkatasubba Bhagavatar.	543	Copy of letter from the Collector of Tinnevelly to the Board of Revenue, dated 10th January 1871, B.P. No. 861, dated 27th February 1871.
	544	Statement of rents per acre in Kotas and in cash in Turukaranpudi Chatram Inam Maglada and Nambipuram villages.
	545	Extract from records of rights register of Magiladi village.
	546	Tabular statement of rent per acre in Tirukarangudi. Estate in Magiladi, Nambipuram villages, pattas No. 444 for fasli 1346, No. 22 for fasli 1341 and No. 191 for fasli 1337.
	546 (*a*)	A plan.
221 Mahalinga Chettiyar, President, Ayakudi Ryots' Association.	547	Copy of the Judgment of the High Court in S.A. No. 557 or 1933, dated 17th March 1936 and patta No. 703 for fasli 1346.
	548	Copy of the Judgment of the Board of Revenue in appeal No. 27 of 1924, copy of the Findings in the above appeal in the Court of the Collector, Madura, pattas No. 731 for fasli 1336, No. 1818 for fasli 1343 and No. 566 for fasli 1346, eleven receipts for collections, money order receipt and acknowledgment, pattas No. 15 for fasli 1346 and No. 322 for fasli 1344, application for transfer of patta, dated 19th September 1933, copy of Judgment in S.S. Nos. 1629 to 1637, 1639 to 1644 of 1923 in the Court of the Deputy Collector, Usilampatti and copy of Judgment in S. S. Nos. 72 to 74 of 1935 in the Court of the Deputy Collector, Usilampatti.
223 Perumal Naicker, Gundanaicknur.	549	Pattas Nos. 193 and 119 for fasli 1346 and No. 213 for fasli 1342.
	550	Mortgage deed dated 10th December 1885, 18th May 1896, 26th June 1894, 5th August 1889 and 4th July 1894.
224 Sankaram Pillai, Thevaram	..	....
225 B. Arunachala Chettiyar	551	Copy of the decision C.C. in No. 54 of 1869 in the Court of the Acting Sub-Magistrate, Chinnamannur.
	552	Lease-deed executed by Muthuvalu Manjyakaran and twenty-five others, dated 5th February 1892.
	553	Counterfoils of forest permit receipt books.
	554	Deposition of P.W. 4 in C. No. 196 of 1892 in the Court of the Second-class Magistrate, Uthamapalayam, deposition of D.W. 6 in C. No. 340 of 1892 in the Court of the Second-class Magistrate, Uthamapalayam, statement given by the Zamindar of Thevaram to the Station-Officer, Uthamapalayam, dated 25th August 1896, statement given by Mr. Mahalingam Pillai and another to the Sub-Magistrate's Court, Uthamapalayam, dated 10th November 1897, deposition of P.W. 1 in C.C. No. 360 of 1892 in the Court of Taluk Magistrate, Uthamapalayam, dated 30th November 1892, lease-deed executed in favour of the Zamindar of Tevaram, dated 1st February 1894, deposition of P.W. 2 in S.C. No. 103 of 1892 in the Sessions Court at Madura, dated 20th October 1892 and deposition of P.W. 2 in C.C. No. 12 of 1892 in the Court of the Second-class Magistrate, Uthamapalayam, dated 22nd August 1892.
	555	Supplemental statement put on behalf of the petitioners by their counsel in M.C. No. 21 of 1934 in the Court of the Subdivisional Magistrate, Uthamapalayam, Usilampatti, and agreement for water rent, dated 19th October 1904 and another dated 9th November 1904.
	556	Patta granted by the Zamin Office, Tevaram, for fasli 1304, dated 1st October 1895, patta for fasli 1304, dated 1st October 1895, pattas No. 15 for fasli 1341, No. 125 of 1925 for fasli 1343, No. 24 for fasli 1340, Nos. 77 of 1915 and 125 of 1925 for fasli 1344, No.77 of 1916 for fasli 1361, Nos. 77 of 1928, 51 and 125 of 1886 for fasli 1346, Nos. 177, 51, 77 of 1928 and 125 of 1886 for fasli 1345 and No. 177 for fasli 1346.
	557	Copy of Judgment in S.S. Nos. XX 16 of 1896, dated 10th January 1887, in the Court of the Temporary Deputy Collector, Madura.

Witness number and name.	Exhibit number.	Description of the document.
225 B. Arunachala Chettiyar—*cont.*	558	Copy of the proceedings of the Sub-Court, Madura West, proceedings of the Sub-Court, Madura West, dated 27th July 1908, copy of the judgment in C.C. No. 95 of 1913 in the Court of the Second-class Magistrate, Uthamapalayam, dated 1st May 1893, proceedings of the Sub-Court, Madura West, dated 20th April 1909, and copy of judgment in S.C. No. 122 of 1934 in the Sub-Court, Madura, dated 29th January 1935.
	559	Numberwar cultivation adangal for the village of Tevaram.
	560	Copy of the Sanad-i-milkent granted to the Zamindar of Thevaram, proceedings of the Sub-Court, Madura West, dated 30th April 1908, proceedings of the Sub-Court, Madura West, No. 565, dated 24th May 1909, demand notices from the Zamin Office, Thevaram, dated 12th January 1934 and 18th June 1934 and sanad copy granted by Lord Hobart to Konda Bomayya Naigar of Tevaram.
	561	Forest produce receipt book.
226 Rao Bahadur O. N. Ramaswami Ayyar, Diwan of Kannivadi.	..	Exhibits "J" to "M" series, reply to memorandum filed by Kannivadi Kudiyanavargal Sangam, typed copy of judgment in S.A. Nos. 1508 and 1509 of 1928 of the Madras High Court, statement showing different rates of assessment in the villages in Kannivadi zamin, statement of expenses over irrigation works and reformed case No. 2 of 1864, W.H.C.I., Madras.
227 Alagu Servai, Bodinaickanur ..	562	Revenue appeal petition of 1924 in the Court of the Revenue Board, Exhibit G, in O.S. No. 156 of 1905 in the Court of the District Munsif, Periyakulam, and Exhibit H in O.S. No. 156 of 1905 in the Court of the District Munsif, Periyakulam.
	563	Proceedings of the Collector of Madura, dated 21st April 1923, in B.P. Mis. No. 805, dated 11th April 1923.
	564	Judgment in Appeal Case No. 2 of 1893 in the Court of the Acting Joint Magistrate, Dindigul.
228 Suriliyandi, Bodinaickanur ..	565	Contractor's receipt for grazing fees paid (counterfoils).
229 A. S. B. Bithyanandam, Bodinaickanur.	566	Patta No. 610 for fasli 1346.
	567 (*a*)	Judgment in O.S. Nos. 383 and 384 of 1897 in the Court of the District Munsif, Dindigul.
	567 (*b*)	Judgment in S.A. No. 1525 of 1892 in the High Court, Madras.
	568	Judgment in A.S. No. 16 of 1927 in the Court of the District Judge, Madura, dated 14th December 1927, and judgment in S.S. No. 1179 of 1925 in the Court of the Deputy Collector of Usilampatti Division, dated 22nd November 1926.
230 S. P. Hussain Khan, Bodinaickanur and Kothagundi Zamin.	569	Forest collection receipt.
231. T. A. V. Ramaswami Chettiyar, Bodinaickanur.	570	Distraint notice on patta No. 32 for fasli 1345, dated 28th June 1937, summons from the Revenue Divisional officer, Usilampatti, in sale application No. 208/45, dated 2nd February 1938, receipt Nos. 23 and 24 for payment of rent and patta No. 32 for fasli 1344.
	571	Receipt No. 35 for Rs. 18–2–0, dated 7th September 1935.
	572	Judgment in appeal No. 481 of 1930 in the Court of the Sub-Judge, Dindigul, dated 18th November 1930.
232 Diwan of Bodinaickanur ..	..	"N" to "O".
233 Diwan of Ettiyapuram ..	..	"E" to "R".
234 Erulappa Pillai, Saptur Estate.	573	Sanad-i-milkeaut Istimrar in favour of the Zamindar of Saptur, patta No. 383, for fasli 1310, demand notice of water-rate, statement showing village inams and patta No. 33 for fasli 1315.
	574	Patta No. 33 for fasli 1320.
	575	Copy of plaint in S.S. No. 41 of 1934 in the Court of the Deputy Collector, Usilampatti, patta No. 82 for fasli 1347 and copy of plaint in S.S. No. 46 of 1934 in the Court of the Deputy Collector, Usilampatti.
	576	Copy of plaint in a summary suit in the Court of the Revenue Divisional Officer, Usilampatti and copy of plaint in a summary suit in the Court of the Revenue Divisional Officer, Usilampatti, against Meer Hussain Ravuther, pattadar No. 3.
	577	Treasury receipt (Saptur zamin under Court of Wards), plaint notice in favour of the Zamindar of Saptur, dated 21st January 1927, application for redemption of lands to the Zamindar of Saptur, dated 23rd October 1926 and petitions to the Zamindar of Saptur.
	578	Treasury receipt No. 42, dated 5th May 1926, granted by the Zamindar of Saptur (under the Court of Wards).
	579	Sale of right notice under section 112, Act I of 1908, for patta No. 102 of 1926, sale of right notice for patta Nos. 310, 82 and 102 of 1933.
	580	Receipt for payment of amount decreed by the Court of Revenue Divisional Officer, Usilampatti.

Witness number and name.	Exhibit number.		Description of the document.
234 Erulappa Pillai, Saptur Estate —*cont.*	581	..	Copy of plaint in S.S. No. 735 of 1937, summons to appear before the Revenue Divisional Officer, Usilampatti, dated 17th May 1937, summons in S.S. No. 735 of 1937, in the Court of the Revenue Divisional Officer, dated 8th May 1937, pattas Nos. 456 and 723 and 42 for fasli 1347, statement of lands for which pattas are not granted, copy of sale-deed, dated 28th April 1912, and pattas Nos. 464 and 89 for fasli 1347.
	582	..	Receipt (for copies of records applied) of the Sub-Registrar's office, dated November 1937, and sale-deed, dated 25th October 1937.
	583	..	Permit for grazing, demand notice for payment of Rs. 220 as compensation of violating rule 26 of the reserve forest, complaint against the forest watcher, dated 11th April 1933, demand notice for payment of Rs. 3 as compensation (for violating rule 26 of reserve forest) grazing permits for faslis 1340, 1341 and 1339 and receipts Nos. 637, 774, 865, 867, 866, 908, 339, 339, 342 and 565.
	584	..	Statement of accounts for the repair of tank in Saptur Zamin for Rs. 71–4–0.
		..	Statement of accounts for the repair of tank in the Saptur Zamin for Rs. 52–13–3, postal receipt and acknowledgment, dated 20th December 1933, petition to the Zamindar of Saptur, dated 19th December 1933, petition to the Revenue Divisional Officer by the ryots of Kodikulam village, dated 14th March 1936 and petition to the Zamindar of Saptur for repair of breaches, dated 14th February 1934.
	585	..	Receipts for payment of rents (by the Saptur Zamindar) Nos. 2602, 14358, 2937, 19781, 17675, 19810, 3421, 4828, 19276, 375, 16130 and 15131, petition, dated 25th January 1937, from the Kodikulam ryots to the zamindar for the assignment of lands and order rejecting application.
	586	..	Copy of the petition to the District Collector of Madura and reference arrears in zamin application of debt relief prayed for.
	587	..	Exhibits 1 and 2 in S.A. No. 355 of 1933 and plaint in S.S. No. of 1937 in the Court of the Revenue Divisional Officer, Usilampatti.
	588	..	Receipts No. 9666, dated 9th June 1936, No. 11831, dated 25th August 1936, No. 14310, dated 17th October 1936, No. 16353, dated 27th February 1937 and No. 1851, dated 24th June 1937 and patta No. 483 for fasli 1343.
	589	..	Copy of memorandum sent to the committee.
	590	..	Plan of zamin irrigation sources.
235 Muthumanickam, Saptur Zamindari.		..	....
236 Ramappayya Nadar, Saptur Estate.	594	..	Petition presented to the District Collector of Madura by Ayodhyaram Gounder and others in M.A. No. 1932 and petition to the District Collector of Madura by the ryots of Kuduseri, etc., villages.
237 Krishnaswami Nayudu, Seithur Zamin.	591	..	Statement showing the number of wells taken over by the zamindar, notice of the Revenue Officer inviting objections to the record of rights granted, sheets of individual register of record of rights granted, details of land in holding No. 1, individual register of record of rights for patta No. 424, details of land comprising the holding in register No. 2, notice enclosing the above details, classification of lands under patta No. 442, pattas No. 228 for fasli 1332 and No. 424 for fasli 1335.
238 Ponnuswami Tevar, Seithur Zamin.	592	..	Order of the High Court in C.M.P. Nos. 6459 of 1931, 5155 of 1930, 2310 of 1931 and 2074 of 1932, orders of the Revenue Officer regarding the settlement of rents of the Seithur Zamin villages, copy of the register of objections in village No. 1. Sundararajapuram, Seithur Zamin, dated 28th March 1922, statement showing the extent of lands in the villages of (1) Sundararajapuram, (2) Solaicheri, (3) Mettupatti, (4) Seithur, (5) Muthuswamipuram, (6) North Devadanam, (7) South Devadanam and (8) Koilur, proceedings of the Collector of Ramnad, R.O.C. No. A-16306 of 1928, dated 8th June 1929, Resolution Mis. No. 1801, dated 19th June 1930 of the Board of Revenue and order of the Commissioner of Land Revenue and Settlement, in B.P. Ms. No. 746, dated 7th March 1933.
	593	..	Patta No. 546 for fasli 1337.
	595	..	Receipts No. 79, dated 30th May 1935 and No. 69, dated 25th May 1936 and treasury receipt, dated 17th July 1935 for patta No. 546 for fasli 1343.
	596	..	Lease deed, dated 1st November 1937.
	597	..	Patta No. 252 for faslis 1341, 1343, 1344, 1345 and 1346, copy of judgment in rent suits Nos. 1, 2, 4 and 5 of 1934, in the Court of the Sub-Collector, Sivakasi, and copy of judgment in suit Nos. 326 and 327 of 1934, 177, etc. of 1936 in the Court of the Deputy Collector, Sivakasi, dated 30th June 1937.

Witness number and name.	Exhibit number.	Description of the document.
238 Ponnuswami Tevar, Seithur Zamin—*cont.*	598	.. Patta No. 60 for fasli 1343, individual register of records of rights and settlement of rents and annexure 1 to the above.
	599	.. Pattas No. 83 for fasli 1334 and No. 313 for fasli 1322.
	600	.. M. No. 1924-Admn. 136-2, dated November 1936 of the Board of Commissioners for Hindu Religious Endowments.
	601	.. Copy of judgment in C.A. No. 32-A/32, dated 29th January 1933, in the Court of the Joint Magistrate, Sivakasi.
	602	.. Copy of judgment in S. A. No. 1416 of 1915, dated 1st May 1919, in the High Court, findings of the Stationary Sub-Magistrate, Srivilliputtur, in C.C. No. 521 of 1935, dated 23rd December 1935, copy of order in M.C. No. 37 of 1934 in the Court of the Joint Magistrate, Sivakasi, receipt for fines and feeding charges paid in the Seithur pound Nos. 108982, 108984, 108985, 108987, 108970, 108988, dated 19th October 1935, and Nos. 108971 and 108972, dated 17th August 1935, receipts for fines and feeding charges paid Nos. 108958, 108956, 108957, 108959 and 108960, dated 27th May 1935, copy of complaint of assault preferred by a ryot to the village munsif, deposition of P.W. 1 in C.C. No. 654 of 1933 in the Court of the Stationary Sub-Magistrate, Srivilliputtur, dated 4th January 1934, Calendar and Judgment in C.C. No. 706 of 1932, dated 14th February 1933, in the Court of the Stationary Sub-Magistrate, Srivilliputtur, receipt for fines and feeding charges paid Nos. 108344, 108345, 108340, dated 5th August 1933, copy of report of the forest ranger, dated 6th August 1935, in C.C. No. 401 of 1933, copy of the charge-sheet framed by the ranger in C.C. No. 400 of 1933, dated 6th August 1933, cattle pound receipt Nos. 10834, 10841 and 10842, dated 5th August 1933, charge-sheet in C.C. No. 285 of 1933, dated 16th May 1933, in the Court of the Stationary Sub-Magistrate, Srivilliputur, cattle pound receipts No. 108304, dated 4th August 1932, deposition of P.W. 1 in C.C. No. 284 of 1936, dated 20th May 1936, in the Court of the Stationary Sub-Magistrate, Srivilliputtur, cattle pound receipt Nos. 108376, 108379, 108380 and 108381, dated 13th December 1933, of the Seithur pound, plaint and deposition of complainant in C.C. No. 293 of 1936, dated 2nd May 1936 , in the Court of the Scond-class Magistrate, Srivilliputtur, copy of the plaint and deposition of the complainant in C.C. No. 292 of 1936, copy of complaint in C.C. No. 241 of 1936 in the Court of the Stationary Sub-Magistrate, Srivilliputtur, dated 30th March 1936, copy of the complaint in C.C. No. 240 of 1936 in the Court of the Sub-Magistrate, Srivilliputtur, dated 30th March 1936, copy of the order No. 147 (amended), copy of the judgment in C.A. No. 35 of 1936 in the Court of the Joint Magistrate, Sivakasi, dated 13th July 1936, copy of the decree in O.S. No. 52 of 1906, dated 21st August 1908, in the Court of the District Magistrate, Sirvilliputtur, copy of the decree in second appeal No. 1416 of 1915, dated 1st May 1919, in the High Court, at Madras, copy of the commissioner's report regarding O.S. No. 52 of 1906 and B.P. No. 236/32, dated 9th February 1928, copy of Form No. 1, dated 5th May 1933, in the Court of the Second-class Magistrate, Srivilliputtur, copy of the charge sheet in M.C. No. 20 of 1933 in the Court of the Second-class Magistrate, Srivilliputtur, book of forest cases (printed), and order in O.S. No. 52 of 1906.
239 S. Subrahmanya Ayyar, Inamdar, Devakota.	603	.. Lease-deeds No. 489 of 1870, dated 18th October 1870 and No. 1087 of 1875, dated 31st August 1875, copy of lease-deed No. 2854 of 1885, copy of exchange deed No. 631 of 1931, dated 20th June 1931, and one bundle of documents containing twenty original deeds produced in District Munsif's Court, Madura, in O.S. No. 112 of 1933.
240 Mr. L. Sethurama Ayyangar, Inamdars' Association, Madura.	604	.. Copy of cowles, dated 29th January 1894, 19th February 1890 and No. 1851, inam pattas, datedl st March 1805, title-deeds No. 980, dated 30th January 1865 and No. 951, dated 25th January 1865 and statement showing the inams in the Mylangundu, etc., villages.
241 Mr. Sabapathi Ayyar, Inamdar, Vaddavasi.	605	.. Copy of the inam register produced as Exhibits A and B in O.S. No. 108 of 1899 in the Sub-Court, Madura, and inam register of Jari Vaddavasi village, dated 18th January 1896.
242 Mr. Dorai Venkataraja, Seithur Estate.	606	.. Copy of the general rights of the record of rights and statement of rents in village No. 3, Mettupatti, Seithur zamin, dated 14th December 1935, and individual register of record of rights and settlement.
243 Mr. Arunachala Thevar, Seithur zamin.	607	.. Index to cases and printed copies of judgment in C.R.C. 405 of 1935, etc.
244 Mr. Ramakrishna Reddiyar, Pavali village.	608	.. Pattas No. 20 for fasli 1345, No. 25 for fasli 1335 and Nos. 161, 24, 178 and 8 for fasli 1322.
	609	.. Pattas No. 8 for fasli 1345, No. 7 for faslis 1326 and 1334, No. 280 for fasli 1342, No. 60 for fasli 1343 and No. 30 for faslis 1328 and 1346.
	610	.. Pattas No. 25 for fasli 1338, No. 170, dated 28th June 1926 and Patta No. 16 for fasli 1345.

Witness number and name.	Exhibit number.	Description of the document.
244 Mr. Ramakrishna Reddiyar, Pavali village—*cont.*	611	Pattas Nos. 152 and 169 for fasli 1345, No. 158 for 1340, 1341, 1342 and 1343, No. 169 for fasli 1344 and No. 161 for fasli 1341.
	612	Receipt No. 1349, dated 25th March 1927, for the payment of rent and Order No. 62, dated 27th July 1933, from the Manager, Pavali zamin.
	613	Order No. 75 for fasli 1347 from the Manager, Pavali zamin, confirming the auction, dated 4th October 1937, order No. 178 for fasli 1343, dated 22nd February 1934 and order No. 64 for fasli 1343, dated 6th September 1933.
	614	Receipt Nos. 2078 and 2079, dated 21st December 1934, payment of rent.
245 Ramakrishna Reddiyar ..	615	Receipt for faslis 1342, 1343, 1344 and 1345 and patta No. 114 for fasli 1345.
	616	Receipt No. 1101 for fasli 1345, ayan pattas No. 123 for fasli 1108 and No. 108 for fasli 1110.
	617	Receipt No. 22 for fasli 1345, dated 27th June 1936, receipt No. 323 for fasli 1345, dated 26th April 1936 and No. 50, dated 15th October 1922, ayan patta No. 127 for fasli 1331, mitta receipt No. 18 for fasli 1344, dated 23rd March 1936 and patta No. 339 for fasli 1334.
246 Soosai Odayar Erasakkanayakkanur.	618	Pattas No. 282 for fasli 1329, Nos. 149, 147 and 364 for fasli 1341 and No. 143 for fasli 1343.
	619	Judgment copy in appeal No. 76 of 1918, dated 27th March 1919, in the High Court, Madras.
247 Peria Kone, Perianar	..	....
248 R. Narasingaperumal, Ramnad Estate.	620	Petitions from the ryots to the Estate Collector, Ramnad, notice of the day fixed for setting the sale proclamation A.V. No. 587 of 1937, receipts Nos. 202765, dated 16th August 1937, Nos. 1805 and 1806 for faslis 1331 and 1333, patta No. 211 for fasli 1338, auction certificate, pattas No. 27 for faslis 1343, 1344 and 1347 and No. 29 for fasli 1330, receipt No. 7053, dated 7th May 1928, No. 14270, dated 3rd January 1925, No. 7050, dated 7th May 1928, No. 90723, dated 20th May 1934, No. 62461, dated 28th November 1934, No. 178, dated 7th December 1920, No. 3706, dated 27th June 1923, No. 3704, dated 26th June 1923, No. 14268, dated 3rd January 1925, No. 12560 dated 20th October 1927, No. 7054, dated 7th May 1928, No. 8888, dated 13th October 1930, postal receipt and acknowledgment, and petition from the ryots of Elanchembur to the Collector.
	621	Memorandum, dated 19th January 1938, from the Estate Manager, Ramnad.
	622	Patta No. 144 for fasli 1346.
249 Muthuvelandi, Ramnad Estate.	623	Dobbidi Form No. 1 for fasli 1347.
	624	Pattas Nos. 224 and 165 for fasli 1286, No. 168 for faslis 1287, 1260, 1266 and 1269, Nos. 106, 234 and 105 for fasli 1286, No. 170 for fasli 1293, No. 105 for faslis 1296 and 1298, No. 236 for fasli 1299, Nos. 168 and 522 for fasli 1300, No. 168 for faslis 1301 and 1302, Nos. 109 and 168 for faslis 1303 and 1305, No. 25 for fasli 1306, No. 273 for fasli 1305, No. 226 for fasli 1306 and No. 171 for fasli 1311.
	625	Sanad-i-Milkeut Istimirar granted to the Zamindar of Ramnad.
	626	Ramnad Estate Manual.
	627	Printed copies of ayan budget for fasli 1336.
250 T. A. Govindaswami Naicker.	628	Judgment in S. S. No. 312, etc. of 1934, dated 30th February 1935 in the Court of the Special Deputy Collector, Manamadura.
	629	Receipt Nos. 20 and 24, dated 21st February 1935 and 7th June 1935, ayan pattas No. 80 for fasli 1344, Nos. 33, 440 and 128 for fasli 1346, No. 37 for fasli 1343 and No. 24 for fasli 1346.
	630	Patta No. 117 for fasli 1345 and proceedings of the Sub-Collector, Sivakasi, M.P. No. 86 of 1937, dated 10th December 1937.
	631	Patta No. 196 for fasli 1334 and survey patta No. 24.
251 Karuppa Pillai, Ramnad Estate.	632	Patta No. 2 for fasli 1337, permit No. 925 and patta No. 1 for fasli 1324.
	633	Patta No. 134 for fasli 1293, Inam Commissioner's report and inam register of 1863.
252 M. K. Sundararaja Ayyangar ..	..	....
253 T. A. Subrahmanyam, Kilapasali, Manamadura.	634	List of suits, rents and distraints in which the question of the validity of commutation has been rised, R.D.C. A.S. No. 124 of 1930.
254 Udayappa, Sivaganga	635	Descriptive memoir of Malampatti village, statement of rents as enhanced and receipt No. 18 for fasli 1335.
	636	Petition, dated 7th January 1937, from the ryots of Sivaganga to the Revenue Board, petition from the ryots of Vengattur to the Collector, Ramnad, dated 2nd January 1937, petition of the ryots of Chanankulam to the Estate Collector, dated 8th January 1932 and memorandum by the Sivaganga Zamin Pattadars Sangam, dated 12th March 1929, to the Collector of Ramnad.
255 Mr. Chokkalingam Ambalam, Sivaganga.	637	Judgment in S.S. No. 2951 of 1924, dated 23rd December 1930 in the Court of the Special Deputy Collector, Manamadura.
	638	Pattas No. 16 for fasli 1307, No. 85 for fasli 1327, No. 27 for fasli 1326 and No. 44 for fasli 1332.

ESTATES LAND ACT COMMITTEE

ORAL EVIDENCE—PART II

The Committee met at the Collector's office Buildings at Trichinopoly, at 11 a.m. on 6th February 1938.

All the Members were present.

Witness No. 148. **Trichinopoly.** **6th February 1938.**

Oral evidence of Mr. B. V. Subrahmanya Ayyar, Vakil, Bhavani.

The CHAIRMAN : *Q.*—You are an inamdar ? *A.*—Yes. I am the senior inamdar of Pullagoundanpatti.

Q.—Is it a joint village ? *A.*—Yes. It is a joint proprietary village.

Q.—How many others are there ? *A.*—About a dozen.

Q.—Is it a whole inam village ? *A.*—Formerly it was. Afterwards it was converted into a Arthamanyam village during the time of Tippu Sultan. That is, half the ayacut was resumed by the Mysore Government.

Q.—What is meant by Ardamanyam village ? *A.*—Formerly the whole village consisting of 1,500 acres nearly was given to inam to the Agraharamdars ; but during the time of Tippu Sultan, nearly 800 acres were taken away, and only the other half was left to the Agraharamdars.

Q.—What happened then to the other half ? *A.*—That was converted into a Government village.

Q.—Now, when you said the village was a whole inam village, I suppose you refer only to the 800 acres. *A.*—Yes.

Q.—What is your position ? *A.*—I beg to submit that this should not be included in the Act XXI of 1936.

Q.—Why do you say that ? *A.*—Act I of 1908 clearly excluded the inam villages and the Act XXI of 1936 is expropriëtary in that it says that inam villages should also be included.

Q.—That is one reason. Have you any other ? *A.*—Even now we are enjoying both melvaram and kudivaram rights.

Q.—How much land do you own ? *A.*—About 300 acres, out of the 800 in that village.

Q.—Do you mean to say that you are actually tilling the soil yourself ? *A.*—A good portion of it ; about 100 acres. The other portions are let out to tenants.

Q.—How long have you been in possession ? *A.*—We have been in possession for nearly 300 years.

Q.—By whom the original grant was made ? *A.*—We were the original Agraharamdars even before the time of Tippu Sultan. I am a descendent in that line. The title given to us clearly gives us the title for both melvaram and kudivaram rights in the land, the only condition being payment of quit-rent to the Government. (The witness presented the title deed.)

Mr. V. V. JOGAYYA PANTULU : *Q.*—Is this the usual inam title deed ? *A.*—I have forgotten them. (Chairman.) *A.*—To prove that we have been owners of both the rights, I shall produce two decree copies of 1819 and 1838, (witness) where some tenants were sued by the Agraharamdars (produced the Judgment copies). These judgments are in Tamil. This suit was for the possession of the lands.

Q.—Who brought the case ? *A.*—The inamdar of the place against the tenant.

Q.—Out of the 300 acres, you say you are cultivating 100. How ? *A.*—I am doing so by engaging farm servants.

Q.—Do you keep cattle ? If so how many ? *A.*—I am keeping 10 pairs of bullocks and about 150 heads of sheep. I have obtained a number of lease deeds from the tenants even before 1907. (Here the witness produced a number of lease deeds.)

Q.—These lease deeds are prior to 1907. Is it so ? *A.*—Yes.

Q.—With regards to the lands that you gave on lease to tenants, what is the rate of rent you have been collecting ? *A.*—So far as dry lands are concerned, about Rs. 3 per acre, and for garden lands for which we have invested large sums of money, Rs. 50 per acre.

I have invested large sums for digging wells and constructing tanks. I have invested about Rs. 60 to 70 thousand over these garden lands and on the dry lands also; and that is why inam charging Rs. 50 per acre on such lands.

Q.—What about the wet lands? *A.*—I have constructed small tanks, and the tenants pay me on the waram tenure, i.e., one-half of the produce is given to me. I have constructed the tanks referred to in 1918.

Q.—Now, what is your point before this Committee? *A.*—My point is that this should not be included in the Amended Act as we are entitled for both varams.

THE ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—Does become under that Act?

The CHAIRMAN: *A.*—Yes.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG: *Q.*—With reference to the land, which is actually under your cultivation, there is no trouble? *A.*—No. Regarding the lands which I have leased out to other tenants, sometimes there is.

The CHAIRMAN: *Q.*—Is the whole of your wet lands on waram basis, or only some wet lands under tank irrigation? So far as the rate of rent is concerned, you have nothing to complain yourself? *A.*—No.

Q.—Do your tenants complain? *A.*—No. They do not. Because they share with me, so far as the wet lands are concerned.

Q.—What is the yield on the garden lands? *A.*—The yield will be not less than Rs. 150 a year per acre, net.

Mr. PALLAM RAJU: *Q.*—What crops do you raise on garden lands? *A.*—Cambodia cotton.

Q.—Do you raise Cambodia cotton every year? *A.*—In our parts, every year they grow Cambodia cotton, Chillies and Tobacco. About the beginning of November, they sow Cambodia cotton in our parts.

The CHAIRMAN: *Q.*—What about the tanks you have constructed? Are they in good order? *A.*—They are in good order and they are rain-fed tanks.

Q.—How many tanks are there in your areas? *A.*—About 5. Three tanks were constructed by me and two, by my father. There are also some kuttais.

Q.—No complaints from your tenants about repairs, etc. *A.*—No.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG: *Q.*—Supposing the tenants pay you some years' rental. Have you any objection for giving them occupancy rights? *A.*—We can get better value by sale.

Q.—You are not yourself cultivating the lands. You are getting Rs. 50 per acre as per your version. If the same rent is secured, what objection have you for giving them occupancy rights? (No answer.)

Q.—When the land is sold, the person who buys it will take into consideration all these factors? *A.*—No. I cannot enhance the rents by effecting improvements, and we cannot get better interest on the money invested.

Mr. B. NARAYANASWAMI NAYUDU: There is a provision for enhancement of rent in the Act.

The WITNESS: There is. But we have also our right to sell it with both rights.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG: *Q.*—When the same rent is secured for the mere right to transfer the land, what is your objection? *A.*—We have no saleable interest on the land then. Then it will only be rental.

Q.—Supposing you get the same Rs. 50. *A.*—Suppose they want to sell it away. Can I get that amount which I have invested. That is why I said the value is lessened.

Q.—Because you have invested a large amount, you are getting good money in return? You, yourself said that because you had spent about Rs. 50,000, you were getting Rs. 50 per acre and not the sharing system otherwise you would get less. *A.*—Supposing I want to sell it away, can I get good price?

Q.—Will not the purchaser take with account or consideration, that rent which the land pays him? *A.*—When a man is entitled to the land he will get a better price than when he is entitled to the rental.

The CHAIRMAN: *Q.*—You say, you have both rights? *A.*—Yes.

Q.—Because you have invested large sums, you have objection to part with it? *A.*—Yes.

Q.—Supposing the tenant pays you a portion of the amount have you any objection to part with your kudivaram right because it is that person, who cultivated it? *A.*—The ryot would not be willing to give me that compensation.

Q.—Supposing it is done ? *A.*—Then I have no objection. There is this difficulty also. When a man who cultivates is given the occupancy right, no other man will pay or buy for higher price.

Q.—These tenants pay Nazarana to the zamindar to get occupancy rights. Supposing they pay you whatever money you have invested, I think you have no objection to give them permanent occupancy rights ? *A.*—I have no objection in that case.

Mr. Mahboob Ali Baig : *Q.*—Because you have spent large sums of money, you are getting higher rents ? *A.*—Yes.

Q.—Have you got any idea of the lands when it was originally granted to your ancestors before Tippu Sultan's time. *A.*—I know only from 1905.

Q.—Is there anything in any document ; will you trace to that period ? *A.*—More or less, they were giving the same rent or same lower rent. I have no records.

Q.—What is the village you were referring to ? *A.*—Pillagaundampatti.

Q.—When did this village come into existence ? *A.*—About 400 years ago. There were periods, when it was called by different names.

Mr. Pallam Raju : *Q.*—You said that you have got 300 acres. How much is under garden-cultivation ? *A.*—About 100 acres.

Q.—What about the rest ? *A.*—I am engaging 50 acres and the rest are leased out.

Q.—You said that you had spent Rs. 50,000 for the improvement of the lands for digging wells, etc. *A.*—We have also purchased from other shareholders.

Q.—What is the price per acre now ? *A.*—About Rs. 50 to Rs. 100 for my lands. We purchased as dry lands and then we made improvements.

Q.—What is the cost of wet land per acre ? *A.*—About Rs. 500 per acre.

Mr. B. Narayanaswami Nayudu : *Q.*—There were tenants even in the time of your forefathers ? *A.*—Not exactly the same people.

Q.—How many tenants are there now ? *A.*—About 90.

Q.—In the Agraharam ? *A.*—About 12.

Q.—These families were living there for a very long time. *A.*—Yes. Some people came and settled also.

Q.—From time immemorial many families were living there and have been cultivating their lands ? *A.*—Not the same tenants. Many people have been living there.

Mr. V. V. Jogayya Pantulu : *Q.*—You said that in your village, there are cultivating tenants. What is the total yield that the cultivating tenant gets per acre ? *A.*—Big cultivating tenants in my lands not less Rs. 30 per acre net.

Q.—Are there small holdings in your Inam village ? A.—There are many people who own 15 or 20 acres.

Q.—Are there any inamdars who own only 5 acres ? *A.*—There are one or two.

Q.—What is the minimum extent an Agraharamdar holds in your village ? *A.*—About —not less than 12½ acres.

Q.—Is there uniformity of tenure ? *A.*—No. Some lands are given at Rs. 2 per acre, some at Rs. 3 and in few places at Rs. 5 and Rs. 6. That depends also on the fertility of the soil.

Q.—Do you change rates from year to year ? *A.*—Not from year to year. Periodically we might change.

Mr. Pallam Raju : *Q.*—You are getting about Rs. 7,500. That means you are getting ⅛ of the investment, you have made on the lands ? *A.*—What about the purchase money, Sir ? The property has been maintained from time immemorial. You have to take into consideration the money spent by me and my ancestors and also the labour, we bestow on the property. Then it does not work at your rate, Sir.

The Chairman : *Q.*—You are now enjoying the fruits of your labour. *A.*—Yes, Sir. I have also spent much money.

Mr. Jogayya Pantulu : *Q.*—As there are now included in the Madras Estates Land Act, there is a provider for compensation. What is the compensation reasonable you think, that you could claim ? *A.*—The money invested on the land plus some morey for the land itself. That will be a suitable compensation.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—Will you be satisfied at the rate of Rs. 5 or 6 as rent lands plus the cost of the lands ? In that case have you any objection tor giving occupancy rights or both rights. *A.*—No. Only the kudivaram right.

Mr. Jogayya Pantulu: *Q.*—Supposing the Land Acquisition Act is applied in giving the compensation, will it satisfy you? *A.*—Yes. Certainly we will be satisfied. When people spend money from their pockets, they are naturally expected to get back their money. The proper compensation would be however, the market value.

The Zamindar of Mirzapuram: *Q.*—You said that you get half the produce. Can you tell me how much an acre yields? *A.*—Nearly three podhis. 192 Madras measures for one podhi or 248 lb. The price would be about Rs. 45 to 50.

Q.—Then you will get Rs. 22–8–0? *A.*—Yes.

Q.—The balance, the ryot gets? *A.*—Yes.

Q.—Is there any complaint from your tenants that the half produce paid to the Agraharamdar is too much? *A.*—I have not heard any complaint.

Mr. Mahboob Ali Baig: Because you think and he thinks that one is the lessee and the other lessor.

The Zamindar of Mirzapuram: *Q.*—How long have you been getting that half-produce? *A.*—Since I came into possession of the property.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar: *Q.*—Do you keep a . . Are you maintaining accounts for cultivation expences. *A.*—Yes.

The Zamindar of Mirzapuram: *Q.*—Can you tell me whether there are any zamindari rights near your Agraharam? *A.*—None near my village.

Q.—What about the neighbouring villages? *A.*—They are inams.

Q.—Are they getting the same rents? *A.*—Those who have invested money on improvements are getting.

Q.—Have there been any complaints from those parts from the tenants that the rate of rent is high? *A.*—No.

Q.—If tobacco is grown, you think the tenant will get a good income? *A.*—Yes. That is my experience.

Q.—In garden-lands, you have wells? *A.*—Yes.

Q.—How many wells for how many acres please? *A.*—The maximum acreage for one well is five acres and the cost of the well would be about Rs. 1,000.

Q.—Is it met by the Agraharamdar or is any portion recovered from the tenant? *A.*—The whole is met by the Agraharamdar. Not a single pie is paid by the tenant.

Q.—When do you lease out your lands? *A.*—Every year.

Q.—Have you done to this year? *A.*—No. It is only in the month of Chitrai, i.e., about April to May.

Q.—Do you change your tenants? *A.*—Not always. But at times we do. No doubt we have the right to do so.

Mr. Mahboob Ali Baig: *Q.*—After the Inams Act, did you change? *A.*—Yes, in some cases.

Mr. B. Narayanaswami Nayudu: *Q.*—After they gave up the lands, I suppose. *A.*—Some people went away from the villages.

The Zamindar of Mirzapuram: *Q.*—Did they leave the lands? *A.*—Yes. Some people did so. As the lands were left, we had to give to others.

Q.—How many acres do you cultivate yourself? *A.*—About 100 acres. About 50 acres could be irrigated by tanks and wells.

Q.—The land which you cultivate by well-water, do you call it garden-land? *A.*—We call it nanja land. The cultivation will be garden crop and also paddy.

Q.—May I know how much it costs you to cultivate an acre for paddy? *A.*—About Rs. 15.

Q.—You said that the ryot gets Rs. 45. *A.*—Yes.

Q.—What about the hay? *A.*—The value of the hay is generally Rs. 10. That is he will get Rs. 55 in all.

Q.—Shall I take it that the cultivation expenses are met by the value of hay? May I know your experience? *A.*—Yes.

Q.—Is there any complaint that the irrigation works are not in proper condition? *A.*—Now and then petty repairs have to be attended to. Generally there is no complaint.

Mr. Pallam Raju: *Q.*—Do you grow paddy under well-cultivation? *A.*—Yes.

Q.—For this cultivation, it requires more than the usual charges is it not ? *A.*—Yes. The yield is also greater than the yield under tank cultivation.

Q.—What is the yield ? *A.*—About Rs. 75 worth.

Q.—The cost of cultivation ? *A.*—About Rs. 20.

Mr. B. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—Do you mean to say that the extra Rs. 5 is for the cattle ? *A.*—They do not maintain cattle exclusively for this land alone.

Q.—Have you taken into consideration the mortality of the cattle ? *A.*—What about breeding of the cattle Sir. They generally breed cattle and derive good income out of it. Of course we have to take into consideration the mortality account.

Q.—Probably you want me to take that the mortality and breeding cancel each other ? *A.*—Yes.

The CHAIRMAN : *Q.*—Just as the huge canals the cultivating expenses. (Laughter).

Mr. PALLAM RAJU : *Q.*—Do you purchase cattle for your lands every year ? *A.*—No. Not every year. We purchase it whenever necessary. I am also breeding cattle.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—Do you mean to say that you did not purchase cattle ? *A.*—I do purchase bulls and bred a number of cattle also.

Q.—How much amount do you spend every year under this head ? *A.*—About Rs. 200 to Rs. 300 on an average.

Q.—You have obtained registered deeds from your tenants ? *A.*—Not from all. There are some.

Mr. PALLAM RAJU : *Q.*—It is estimated that for a pair of cattle hay grown in about 6 acres is required ? *A.*—I have heard something like that.

Q.—You are maintaining 10 pairs of bullocks. Is the hay sufficient ? *A.*—What about the hay of other crops had as cholam, etc. We grow cholam for grazing purposes alone.

The CHAIRMAN : *Q.*—Do you say that cholam is grown as fodder for cattle. *A.*—Yes.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—Have you filed any registered Lease Deeds ? *A.*—Yes Sir before 1907.

Q.—Are you filing any other deed after that date ? *A.*—No Sir.

Q.—Have you filed any documents prior to 1907 ? *A.*—No.

Q.—You said the name of the village was changed frequently. Why ? *A.*—Each generation liked to call it by some name or other.

Q.—Perhaps the name was changed on account of the nature of the land ? *A.*—No.

Q.—How many times had you to go to court against your tenants ? *A.*—During my life-time I had to go to court only on two occasions.

The CHAIRMAN : *Q.*—All your life-time, you mean ? *A.*—Yes Sir.

Mr. B. VENKATACHALLAM PILLAI : *Q.*—I think there are inam villages in your parts, where the tenants have occupancy rights ? *A.*—There are two villages where the tenants have occupancy rights.

Q.—So far as the tenants are concerned, do you change them ? *A.*—Generally we allow them. Some times we have to change them.

Mr. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—Have you filed the inams statement ? *A.*—No I have not.

Q.—Have you got it ? *A.*—Yes. I have.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Have you filed lease-deeds ? *A.*—Yes.

Q.—If you have got any other lease deeds, do you propose to produce them ? Nil. You please file those lease deeds also before this Committee ? *A.*—Of course, I have no objection.

Q.—Lease deeds pertaining to your garden-lands, wet lands and dry lands ? *A.*—Yes.

The CHAIRMAN : *Q.*—Are they registered ? *A.*—Some of them are.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—You say, you never went to the Court for the recovery of rent ? *A.*—I never went to the Court Sir.

The CHAIRMAN : Except twice. (Laughter.)

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Do you want to come under the Estates Land Act and extard benefits to the main ryots ? *A.*—It will be detrimental to the inamdars.

Q.—If the inamdar goes to the Court, the tenants will have to spend money. Then both will be put to loss. Is it not ? *A.*—Yes.

Mr. Venkatachallam Pillai: *Q.*—You say that inam villages had been excluded in the Act prior to 1936. Have you got equal rights with zamindars? *A.*—Our tenure is different from that of the zamindari.

Q.—Therefore if any further rights are conceded, do you want them or not? *A.*—We do not want any.

Q.—Do you want the powers of collection under the Estates Land Act. *A.*—No.

The Chairman: *Q.*—Are your lands surveyed? *A.*—No. The whole village is surveyed as a block to derive it from the Government village and there are demarcation-stones.

Q.—The tenements are not surveyed. *A.*—No. They are not.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar: *Q.*—Some tenants left after the passing of the Inams Act. *A.*—Yes.

Q.—I think a large number of the tenants are aware of the Inams Enactment? *A.*—Yes.

Q.—Are they taking advantage of the Act? *A.*—No. They are not taking advantage of it.

Q.—Then there is no grievance for the inamdars. (Laughter.) *A.*—Till now they were under the impression that the Act had not come into force. Hereafter probably they might.

Q.—You say you have panniyam. Do you make any difference between these lands and the lands that you lease out? *A.*—I do not understand the question.

Q.—Do the small inamdars also keep panniyam. *A.*—Some people who have no other means they do keep panniyam.

Q.—In view of the possible conflicts between the inamdar and the tenant. Don't you like to have a provision for the purchase of each other's rights? *A.*—Yes. Most certainly.

Q.—I mean the right of the tenant or the inamdar could be purchased by the other. *A.*—Yes.

Witness No. 149. Trichinopoly. 6th February 1938.

Oral evidence of Mr. P. Saravana Pillai, aged 43, son of Mr. Pazhamalai Pillai, Angarayanallur village, Udayarpalaiyam zamindari, President of the Zamindari Ryots Association at Trichinopoly.

The Chairman:

Q.—எந்த ரயட் அசோஸியேஷன் பிரசிடெண்ட் நீங்கள்?
A.—நான் உடையார்பாளையம் ரயட் அசோஸியேஷன் பிரசிடெண்ட்

Q.—எந்த எஸ்டேட்?
A.—உடையார்பாளையம் ஜமீன்தாரி

Q.—அந்த எஸ்டேட்டில் நீங்கள் டெனண்ட்டா?
A.—நான் ஒரு ரயட்.

Q.—நீங்கள் மெமோராண்டம் கொடுத்தாச்சா?
A.—இங்கிலீஷிலும், தமிழிலும் மெமோராண்டம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

Q.—சொல்லுங்கோ சமாசாரம் என்ன உங்கள் எஸ்டேட்டில்?
A.—நாங்கள்படுகிற கஷ்டம் சொல்லமுடியாது. இப்போது உடையார்பாளையம் ஜமீன்தாரியை எடுத்துவிடவேண்டும்.

Q.—எதற்காக?
A.—இவர்களுக்கு 1817-ல் செனட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். (Witness handed over the copy of the Sanad to the Chairman.) செனட் பிரகாரம் 27 ஆயிரத்து சொச்ச வருமானம் காட்டி இருக்கிறது. 600 சொச்சம் பேஷ்கஷ் ஜெமீன்தாருக்கும் ரயட்ஸுக்கும் மத்தியில் ஏற்பட்ட கண்ட்ராக்ட் நாளா வட்டத்தில் தீர்வையை ஒசத்தி வந்திருக்கிறார்கள். குடிகளிடம் வாங்குகிற பணத்தை மாத்திரம் ஒசத்திவைத்திருக்கிறார்கள். 1856-ல் போர்ட் ஆப் டைரக்டர்ஸ்க்கு கலெக்டர் ரிபோர்ட் பண்ணியிருக்கிறார்.

(Witness files the English copy of the Collector's report.)

1856-ல் தீர்வையை ஒசத்தி இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு 1875-ல் கெவர்ன் மெண்ட் பேரிஜ் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த காலத்தில் 63 ஆயிரம் பேரிஜ் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

Questioned by the Zamindar of Mirzapuram in English and translated by Mr. B. Venkatachalam Pillai.

Q.—சாகுபடி நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம் சொல்ல முடியுமா?
A.—சொல்லமுடியாது ஜமீந்தாரியிடத்தில் கணக்கு இருக்கிறது.

Q.— உங்களுக்கு ஏதாவது தெரியுமா ?
A.— தேடிப் பார்த்தேன் கணக்கு கிடைக்கவில்லை.

The CHAIRMAN :

Q.— இப்போது பேரிஜ் என்ன ?
A.—ஏறக்குறைய 3 இலட்சம்.

Q.—இந்த ஜமீன்தாரியில் என்ன கம்ப்ளெயண்ட் ?
A.—பெஷ்கிஸ்து அப்படியேயிருக்கு. ஜனங்களைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வரும்படியில் இருந்து தம்பிடி கூட ஜனங்களின் நன்மைக்காக செலவிடுவது கிடையாது. 1879-ல் காடுகள் ஏதேஷ்டமாயிருந்தன, தரிசுகள், சாகுபடி நிலங்கள் இருந்தன.

Q.—ரேட்ஸ் எப்படி இருக்கிறது ?
A.—ரேட்ஸைத் தூக்கிப்போட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஏமாந்த சமயம் பார்த்து அப்போது தூக்குகிறது.

Q.—வாய்தாவைக்கொண்டு புஞ்சை நிலங்கள், நஞ்சை நிலங்கள் என்று சொல்லமுடியுமா ?
A.—இந்த ரேட்டின் ஸ்டேட்மெண்டு தயார் பண்ணியிருக்கிறேன். தற்காலம் வழங்கி வருகிறபடிக்கு உடையார்பாளையத்தில் இருக்கின்ற தீர்வை தோராணை விவரம்.

(Witness reads out).

Q.—பண்ணை நிலத்துக்கு எப்படி ?
A.—ரேட்ஸ் வித்தியாசப்படவில்லை.

Witness continues.

நிலத்தை 3 தினுசாக வகுத்து இருக்கிறாகள். (1) கவுல் குடி. (2) புறக்குடி. (3) உட்குடி என்று கவுல் குடியில் இருக்கிற தீர்வை குறைச்சல் தீர்வை புறக்குடியில் மத்திய தரம், உட்குடியில் உயர்தரம். கவுல்குடியில் காணி ஒன்றுக்கு கொள்ளு தீர்வை 1–12–11, வரகு தீர்வை ரூ. 2–11–9, கம்பு, ரூ. 3–9–9, நெல்லு, ரூ. 4–7–9, மிளகாய் ரூ. 5–5–9, புகையிலை ரூ. 7–2–8.

புறக்குடி ரேட் —

கொள்ளு, ரூ. 2–6–6, வரகு, ரூ. 3–9–9, கம்பு, ரூ. 4–12–2, நெல்லு, ரூ. 5–15–5, மிளகாய், ரூ. 7–2–8, புகையிலை, ரூ. 9–8–3.

உட்குடி ரேட்—

கொள்ளு, ரூ. 3–2–9, வரகு, ரூ. 4–12–2, கம்பு, ரூ. 6–5–6, நெல்லு, ரூ. 7–14–11, மிளகாய், ரூ. 9–8–3, புகையிலை, ரூ. 12–11–0, கடலைக்கு கம்பு தீர்வைதான், வாழை, கரும்பு ரேட் மறந்துவிட்டது. எனக்கு மறந்து போச்சு, கணக்கு எழுதி நாள் ஆச்சு.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—சங்கம் பிரசிடெண்ட் நீங்கள் எழுதிக்கொண்டு வரவேண்டாமா ?
A.—சமீபத்தில் என்னை பிரசிடெண்டாய் போட்டார்கள். 1932-ம் வருஷத்தில் நான் செக்ரிடெரியாக இருந்தேன்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—நீங்கள் இதைப்பற்றி நன்றாக அறிந்திருக்கவேண்டும்.
A.—நான் சங்கத்தின் மூலமாக ஜனங்களுக்கு தெரியாத விஷயங்களை ஜெமீந்தாரி ஜனங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தி ஜாக்கிரதையாக இருக்கும்படி லெக்சர் செய்கிறேன் என்று என்னை அரஸ்ட் பண்ணி கேஸ் போட்டார்கள். ஹைகோர்ட்டில் தள்ளியாய் விட்டது. உடையார்பாளையம் கழுகுமங்கலத்தில் தண்ணீர் தீர்வை போட்டு இருக்கிறது. லிஸ்ட் கொடுக்கிறேன் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM and translated into Tamil by Mr. B. Venkatachalam Pillai.

Q.—மழை ஜலம் கொண்டுதான் தீர்வையா ?
A.—மழை ஜலம் ஒன்று தான். சில இடத்தில் 100 அடி வெட்டினாலும் தண்ணீர் ஊறுது.

Q.—குளம் இருக்கிறதா ?
A.—குளம் இருக்கிறது. சில ஊர்களுக்கு இருக்கிறது. சில ஊர்களுக்குக் கிடையாது.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—மடைக்கட்டி இருக்கிறார்களா ?
A.—ஜமீன்தார் கட்டவில்லை.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—ஜமீன்தார் கம்மாய் கட்டவில்லையா ?
A.—சொந்த நிலத்திற்கு கம்மாய் எடுத்துவிட்டார்கள்.

Q.—குடிகள் இருக்கிற கிராமங்களுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லையா ?
A.—ஒன்றும் செய்யவில்லை. 50 வருஷத்துக்கு முன் பண்ணதாகத் தெரிகிறது. 50 வருஷ காலமாய் குடிகளுக்கு கம்மாய் முதலிய ஒரு வசதியும் பண்ணவில்லை. குடிகளே பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Q.—அப்படித்தான் கிராம வழக்கமா ?
A.—குடிகள்தான் பண்ணுகிறார்கள். குடி சாகிறதா ?

Q.— கலெக்டருக்கு மனு போட்டு கம்மாய் வெட்டச் சொல்கிறதற்கு என்ன ?
A.— ஜனங்களுக்குப் படிப்பு இல்லை. விஷயம் தெரியாது. நான்தான் படித்தவன். ஜனங்களைப் பாருங்கள். **(He points out to the people of his zamindari).**

Q.— மெமோராண்டத்தில் ஜமீன்தார் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் நிலம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னீர்களே அது என்ன பாய்ண்ட் ?

A.— வாஸ்தவம். வரும்படியைக்கொண்டு வேறு வழியில் செலவு செய்கிறார்கள். தன் தம்பி முதலியவர்களுக்கு நிலங்கள் வாங்குகிறார்கள்.

Q.— குடிகள் நன்மைக்குப் பணம் செலவழிக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறீர்களா ?
A.— தன் சொந்த காரியங்களுக்கும், ரத்த சம்பந்தமாகவும் பணம் செலவு செய்கிறார்கள்.

Witness files the அடங்கல் **chitta of Angarayanallur village of Udayarpalaiyam zamindari.**

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.— 1890-ம் வருஷத்தில் பேரீஜ் என்ன ?
A.— 1,063 ரூபாய்.

Q.— விஸ்தீர்ணம் என்ன ?
A.— 263 காணி.

Witness files another chitta of Anagarayanallur.

Q. —1902-ம் வருஷத்தில் எவ்வளவு பேரீஜ் ?
A.—1,372 பேரீஜ்.

Q.—கிராமத்தின் விஸ்தீர்ணம் என்ன ?
A.— 348 சொச்சம் காணி.

The Chairman :

Q. இப்போது என்ன பேரீஜ் ?
A.—ஏறக்குறைய 3,000.

Mr. M. Pallam Raju :

Q.—இப்போது விஸ்தீர்ணம் என்ன ?
A.—தெரியாது.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—என்ன காரணம் சொல்லுகிறீர்கள் ?
A.—வருஷா வருஷம் இன்க்ரீஸ் பண்ணிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்று காண்பிக்கிறேன்.

Witness files 3 pattas for faslis 1314, 1311 and 1335.

என்னுடைய பெரியப்பா சிதம்பரம் பிள்ளையின் பேரில் உள்ளது. 1311-ம் பசலியில் 116 தீர்வை, 1314-ல் 180 தீர்வை, 1335-ம் பசலியில் 280. 1311-ம் பசலியில் 25 காணி, 1314-ல் 48 காணி, 1335-ம் பசலியில் 69 காணி.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—விஷயம் என்ன ?
A.—1318-ம் பசலிக்கு முன்னாடி தரிசாய்க் கிடந்த நிலங்களுக்குத் தீர்வை கிடையாது. அதற்குப் பின்னால் தரிசுக்குத் தீர்வை. தரிசுக்கு தீர்வை போட்டதினால் தீர்வை ஜாஸ்தி ஆச்சு.

Q.—அதற்கு முன்னால் சாகுபடி செய்யாத நிலங்களுக்கு தீர்வை கிடையாது ? இப்போது தீர்வை கொடுக்கிறதினால் அதிகமாக ஆச்சு.
A.—ஆம்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—18-ம் பசலிக்கு முந்தி சாகுபடி செய்யாத நிலங்கள் பட்டாவிலிருந்ததா ?
A.—இல்லை. ரயத்துக்கைப்பற்றில் இருந்தது.

Q.—பட்டாவில் எப்படி சேர்க்க ஆரம்பித்தார்கள் ?
A.—அவர்களே பட்டாவில் சாகுபடி செய்யாத நிலங்களை சேர்த்துக் கொடுத்தார்கள். அதனால் அதிகமாக ஆச்சு.

Witness files another cadjan leaf patta and continues.

1874-ம் வருஷத்தில் 1256-ம் பசலி, வாணதரையன் பட்டிணம் முத்து நாய்க்கர் மேலே பட்டா $3\frac{1}{4}$ காணி, ரூ. 5–10–0.

இந்த இடத்தில் 1874-ம் பட்டா இந்தத் தீர்வை போட்ட காலத்தில் பயிர்வாரி (cropwar) போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ரேட்டில் என்ன ரேட் போட்டிருக்கிறார்களோ 1850 வருஷத்துக்குப் பின் குடிவாரி, பயிர்வாரி கிடையாது, தீர்வை மாத்திரம் ஒசத்தி போட்டு விட்டார்கள்.

அரைக்காலே அரை வீசம் காணிக்கு நெல்லுக்கு $4\frac{1}{2}$ அணா, காணிக்கு $1\frac{3}{4}$ ரூபாய் ரேட்.

இது 1874-ம் வருஷத்தில் 1256ம் பசலி. அந்தக் காலத்தில் குடிவாரம் போடவில்லை. கவுல குடி ரேட்டுகளைப்பார்த்தால் அந்த ரேட் இப்போது $4\frac{1}{2}$ ரூபாய். இப்போது **lowest rate** 4 ரூபாய் நெல்லுக்குக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது அடங்கல் 298 பிரகாரம் வாணதரையன் பட்டிணம் கிராமத்துக்கு நான் சொன்னேன் குறைந்த **rate** தீர்வையைப் பார்த்தால் $4\frac{1}{2}$ ரூபாய் **highest rate** இப்போது 8 ரூபாய். அடங்கல் தாக்கல் பண்ணியிருக்கிறேன். அதில் உட்குடி ரேட்டே கிடையாது. இந்த இரண்டு சிட்டாவிலும் உட்குடி **rate** துளிகூட கிடையாது. இப்போது இந்த கிராமத்தில் 200 காணி உட்குடி வந்து இருக்கிறது. நிலத்தின் வாய்தா, தீர்வை மதிப்பை அனுசரித்தாவது தீர்வை நியமனம் பண்ணவில்லை. ஜமீந்தார் வந்தது கிடையாது. காட்டிலுள்ள மரங்களையோ தழைகளையோ எருவுக்கு எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கில்லை. எங்கள் தகப்பனார் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் வரமுடியவில்லை. படுக்கையிலிருக்கிறார். அவர் சொன்னார். நன்றாய் விளைந்தது. நல்ல வரும்படி கிடைத்தது, தீர்வை கொடுத்து வந்தோம் லட்சியம் செய்யாமல் இப்போது எங்களுக்கு

கஷ்டம் நாளுக்கு நாள் தீர்வையை ஒசத்திவந்திருக்கிறார்கள். இப்போது நாங்கள் அகப்பட்டுக்கொண்டு முழிக்கிறோம். காடுகள் இல்லை. காடுகளை வெட்டி விறகு விற்று விட்டார்கள். காட்டை விற்று விட்டு அடி நிலங்களை பட்டா பண்ணிக்கொள் என்கிறார்கள். காட்டை அழித்து விறகை விற்றுவிட்டு பட்டா நிலம் ஆக்கிவிட்டார்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—தண்ணீர் வசதி எப்படி ?
A.—மழைதான் பகவான் கொடுப்பார்.

The Chairman :

Q.—காட்டு பூமி பட்டா கொடுத்தது இதற்கு முன்னே எவ்வளவு **extent** ?
A.—இப்போது 800 ஏகரா இருக்கு.

Q.—800 ஏகர் பட்டா கொடுத்தாச்சா ?
A.—ஆம்.

The Zamindar of Mirzapur :

Q.—எந்த ஊர் ?
A.—அங்கராயநல்லூர் கணக்குத்தாக்கல் பண்ணியிருக்கிறேனே ; அதுபடிக்கு ஜாடா பட்டா ஆய் இருக்கிறது.

Q.—உங்களிடத்தில் கணக்கு இருக்கிறதா ?
A.—கணக்கு இல்லை.

Q.—எப்படி சொல்லுகிறீர்கள் ?
A.—எனக்குத் தெரிந்து சொல்லுகிறேன். சுமார் 30 வருஷமாய் தெரியும்.

Q.—உனக்கு வயது என்ன ?
A.—43. எனக்கு 13 வயது இருக்கும்போது காடு இருந்தது எனக்கு தெரியும்.

Q.—பட்டா கொடுத்து எத்தனை வருஷமாச்சு ?
A.—அவ்வப்போது கொடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். சுமார் 10 வருஷத்தில் **complete** பட்டா பண்ணியாய் இருக்கிறது. இப்போது பல்குச்சிக்கு கும்பகோணம் போகவேண்டும்.

Q.—உங்களுக்கு பட்டா பண்ணி இருக்கிறார்களா ?
A.—பட்டா கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

Q.—அதற்கு என்ன **rate** ?
A.—எல்லாம் குடி ரேட்.

The Chairman :

Q.—**Rate** விஷயத்தில் தகராறு இல்லையே ?
A.—ஒன்றுமில்லை.

Q.—**Zamindar** வாங்குகிறது **share**-ரா ?
A.—**Share** இல்லை **double the gross income**

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—மொத்த வரும்படியில் பாதி கொடுக்க தயாரா ?
A.—மொத்த வரும்படியில் ¾ பாகம் உழுவதற்காக செலவு ஆகும். **Zamindar**-ஆல் கொடுக்கப்பட்ட உத்தரவுகளை **file** பண்ணுகிறேன். தர்க்காஸ்து அடமான உத்தரவுகள், 1925-ம் ௵ மார்ச்சு௴ 19௳ மூன்றை தாக்கல் செய்திருக்கிறேன். தர்க்காஸ்து அடமானம் பண்ணினால் இதற்கு உட்குடி தீர்வை போடப்பட்டிருக்கிறது. உட்குடி கிடையாது, திடீரென்று குதித்து வந்திருக்கிறது. எங்கள் கிராமத்தில் அந்த காலத்தில் **Survey** கிடையாது. **Survey** அளவு கிடையாது. இன்று வரையில் கவர்ன்மெண்ட் சர்வே கிடையாது.

The Chairman :

Q.—பவுண்டரி போட்டிருக்கிறார்களா ?
A.—**Boundary** கிடையாது. வருஷா வருஷம் நிலம் அளக்கிறது. இந்த வருஷம் 1 காணி. அடுத்த வருஷம் 1¼ காணி. கணக்குப்பிள்ளைக்கு சாமான் கொடுக்காவிட்டால் ஜாஸ்தியாகும், நான் கணக்குப்பிள்ளையாயிருந்ததினால் சொல்லுகிறேன். ஜமீந்தார் ஆபீசிலிருந்து கர்ணம் வருகிறார். அளக்கச்சொல்லுகிறார்கள். உத்தரவுபடி அளந்து கணக்கு எழுதிக்கொள்கிறார். **Zamindar** காடு வளர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள், காம்பென்சேஷன் கொடுத்தால் நிலத்தை கொடுப்போம் என்று சொன்னோம். ஏழை குடியானவர்கள் மீது டாமேஜ் சூட் போட்டார்கள்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—**Suit** என்ன ஆச்சு ?
A.—லோயர் கோர்ட்டில் டிஸ்மிஸ் ஆயிற்று. **Ryot** நிலம் என்று கண்டு பிடித்து முடிவு பண்ணியிருக்கிறார்கள்.

Q.—நிலம் என்ன ஆச்சு ?
A.—ரயத்து கைவசத்தில் இருக்கு (**Files the judgments**).

காட்டை அவர்கள் அழித்துவிட்டு எங்கள் மீது வழக்கு போட்டார்கள். 1916-ம் வருஷத்தில் எங்களுக்குச்சொந்தமான பாய்ச்சல் ஏரி, சின்ன கிராமத்திலுள்ள ஏரி 100 வருஷமாய் எங்களிடம் இருக்கிறது. அந்த ஏரி அடித்தரையில் எங்களுக்கு நஷ்டம் உண்டாக்கவேண்டுமென்று

ஏரி உள்வாய் எல்லாம் குடியானவனுக்கு அடமானம் பண்ணினார்கள். எங்கள் விரோதிகும் அடமானம் பண்ணினார்கள். நாங்கள் தடுத்தோம், பின்னால் எங்களைத்தொந்தரவு பண்ண ஆரம்பித்து எங்கள் மீது வழக்கு போட்டார்கள்.

Q.—வழக்கு என்ன ஆச்சு ?
A.—**First Court**-ல் **favourable** ஆச்சு.

The CHAIRMAN :

Q.—அப்பெல்லெட் கோர்ட்டில் என்ன ஆச்சு ?
A.—அவர்களுக்கு அடமானம் பண்ணுகிறதற்கு பாத்தியம் உண்டு என்று தீர்ப்பு ஆச்சு.

Q.—**Appeal judgment, High Court judgment** எங்கே கொண்டுவாருங்கள் ?

A.—**Zamindary**-ல் இருக்கின்றது.

ஏரியில் மரங்கள் இருந்தன. அந்த மரங்களை நாங்கள் வெட்டிவிட்டோம். 3 ஆயிரம் சொச்சத்துக்கு டாமேஜ் போட்டார்கள். அனுவசியமாய் (**Files the copy of the plaints.**)

Q.—என்ன ஆச்சு ?
A.—எங்களுடையது மரம் என்று கட்சி ஆடினேம். கடைசியில் ராஜி பண்ணிக்கொண்டார்கள். (**Witness files the** ராஜிநாமா **order.**) ஏரி பாத்யம் அவர்களுக்கு, தண்ணீர் பாத்யம் எங்களுக்கு என்று ராஜி எழுதிக்கொண்டோம்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPUR :

Q.—**High Court judgment** என்ன கொடுத்தார்கள் ?
A.—ஜட்ஜ்மெண்ட் அடமானம் பண்ணினது சரி, அவர்களுக்கு பாத்யம் இருக்கு, ஏரி பூரா அடமானம் பண்ணவில்லை, கொஞ்சம்தான் அடமானம் பண்ணினார்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

Witness continues.

வருஷா வருஷம் நிலத்தை அளந்து அளந்து உட்குடி தீர்வை போட்டதினால் தீர்வை உயர்ந்ததற்குக்காரணம். 1318-ம் பசலிக்கு முந்தி தீர்வை கிடையாது. அதற்குப் பின்னால் தரிசு தீர்வைப்போட்டார்கள். இப்போது இருக்கப்பட்ட குறைந்த தீர்வை என்று சொல்லப்பட்ட கவுல் தீர்வையைவிடப்பாதி கம்மி அந்த காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கொஞ்ச நாள் பொறுத்து குடிவாரி போட்டு வந்திருக்கிறது.

The CHAIRMAN :

Q.—பேஷ்கிஸ்து செலுத்தியிருப்பது எவ்வளவு ?
A.—600 சொச்சம் வருமானம். 3 லட்சம் சௌகரியம் பண்ணவேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. இம்சை பண்ணாது இருந்தால் பெரிய சௌகரியம்.

Witness files another series of pattas.

தேவாமங்கலம் அப்பாவு படையாச்சி பிள்ளை அழகு படையாச்சி. 81-ம் வருஷம் அந்த பட்டாவில் குடிவாரியாவது பயிர்வாரியாவது கிடையாது. **Number** காணி, தொகை அவ்வளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1882 அதிலும் அப்படியே குடிவாரி, பயிர்வாரி கிடையாது. 1883 அதிலும் அப்படியே. 1884 அதிலும் அப்படியே. 1885 அதிலும் அப்படியே. 1886 அப்படியே. 1887 அப்படியே. 1887-ம் வருஷத்தில் **Court of Wards Collector** பட்டா கொடுத்து இருக்கிறார். 1888 அப்படியே. 1889-ல் மாறி இருக்கிறது. குடிவாரி, பயிர்வாரி தீர்வை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1889-ல் குடிவாரி **rate** போட்டு வந்திருக்கிறது. 89-ல் ஒசத்தியிருக்கிறார்கள். 1889-ல் இருந்த அந்த **rate** தான் இப்போது இருக்கு. ஒன்றும் மாறுதலில்லை. குடிவாரியில் மாறுதல் இல்லை.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—பயிர்வாரி, குடிவாரி மாற்றினதால் நஷ்டம் என்ன ?
A.—**Rate** ஜாஸ்தி பண்ணினதுதான் கஷ்டம். 1907-ம் வருஷத்தில் உட்குடி கிடையாது. 1908-ம் வருஷத்தில் குதித்து வந்துவிட்டது.

Witness files another patta and continues.

அதே அழகு படையாச்சி பட்டா 268-ம் நம்பர் நிலத்துக்கு உட்குடி **rate** ½ வீசம் நிலம் இருந்தது. அது 3 வீசம் காணியாய்விட்டது. 1929-ல் திரும்பி நிலத்தை பிரைவேட் சர்வே பண்ணினார். ஓடைகள் உடைப்பு எல்லாம் சேர்த்து பட்டா பண்ணினார்கள். மனுக் கொடுத்தேன். கத்திக்கத்தி சிரமப்பட்டதால் அப்புறம் நீக்கினார்கள். பணம் கட்டி வாங்கிக்கொண்டார்கள். **Survey** பண்ணினதற்கு **copy** கிடையாது. கொடுக்கிறது கிடையாது. நிலத்தை அளந்து கழிக்கிறதற்கு 4 ரூபாய் கிரயம் வாங்கிக்கொண்டார்கள். மலையைக்கல்லி எலியைப் பிடிக்கிறமாதிரி ஆச்சு, நாங்கள் பண்ணின பூஜா பலம். தீர்வை ஒசத்துகிற **rate**-ஐ பற்றிச்சொல்லி வந்தேன். **Zamindar collection** பண்ணுகிற விஷயத்தைச்சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

வசூல் விஷயத்தில் **Zamindar** பட்டா மணியத்தை நியமிக்கிறார். 12-ம் வருஷத்தில் **Revenue Board** உத்தரவு, கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பளத்திற்காக எவ்வித தொகையும் ரயத்துகளிடமிருந்து வசூலிக்கக்கூடாது என்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. உடையார்பாளையம் ஜமீன் தவிற பக்கத்து ஜமீந்தார்கள் நீக்கிவிட்டார்கள். எங்கள் ஜமீந்தார் இந்த **Government Order** நம்மை என்னப் பண்ணப்போகிறது என்று நீக்கவில்லை.

The CHAIRMAN :

Q.—அப்படியே நடந்து கொண்டிருக்கிறதா ?
A.—**Government Order**-ருக்கு விரோதமாக வாங்குகிறார்கள். 38-ம் வருஷத்தில் வாங்குகிறார்கள்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொன்னீர்களா ?
A.—சொன்னோம்.

Q.—பிராது போட்டிருக்கிறீர்களா ?
A.—போட்டுப்பிரயோசனமில்லை.

Mr. V. JOGAYYA PANTULU:

Q.—Have you got Ryotwari lands ?
A.—Yes.

Q.—What is the rate on Ryotwari lands ?
A.—1-4 per acre. In Udayarpalayam estate it is Rs. 8 ?

Q.—Are you satisfied if Government rate is adopted ?
A.—I will accept. The same facilities should be given. Government-ல் குடிகளுக்கு வேண்டிய நன்மையை பண்ணுகிறார்கள். எங்களுக்கு நன்மை அடியோடு பூஜ்யம். Government மாதிரி பண்ணினால் போதும். ஜமீந்தாரிடத்தில் எங்களை ஒப்புவிக்கப்படாது.

The CHAIRMAN :

Q.—Government-ல் என்ன சௌகரியம் இருக்கு ?
A.—மழையில்லை, பஞ்சம் Remission கொடுக்கிறார்கள். பஞ்சகாலத்தில் ஏரி வெட்டிக்கொள்ள 10 ஆயிரம் ரூபாய் மராமத்துக்கு கொடுப்பார்கள். Remission-னால் ஜனங்கள் பிழைக்க வழி காட்டுகிறார்கள். சொல்ப வட்டிக்கு பணம் கொடுத்து ஜனங்களை மாடு வாங்கிக்கொள்ளச்சொல்லுகிறார்கள். எங்கள் ஜமீந்தாரியில் அடியோடு கிடையாது. கோவாட்ரேடிவ் பாங்கில் கடன் கொடுக்கிறார்கள். உடையார்பாளையம் Zamindari-ல் Co-operative Bank கிட்ட வராதே என்று சொல்லுகிறார்கள். வருஷா வருஷம் Irrigation Tank maintain பண்ணுகிறார்கள். எங்கள் Zamindary-யில் நாஸ்தி பண்ணிவிட்டார்கள்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPUR :

Q.—உடையார்பாளையம் dry தானா ?
A.—ஆம். மழை பெய்தால் அதையே irrigation-னுக்கு வைத்துக்கொள்ளுகிறது. 500 எக்கராயிருந்தால் 4 எக்கராவுக்கு அடியில் தங்குகிற ஜலம் பாயும்.

Q.—Zamindar-ருக்கு Water-tax கொடுக்கிறீர்களா ?
A.—நாங்கள் கொடுக்கிற தீர்வையில் Water-tax-ம் கொடுக்கிறோம். நாங்கள் Water-tax தனியாய் கொடுக்கிறதில்லை.

Mr. V. JOGAYYA PANTULU :

Q.—What are the irrigation sources ?
A.—Only rain water.

Q.—Have you any difficulties with regard to the collection of decree amounts on account of arrears of rent ?

A.—Yes.

Q.—What are those difficulties.
A.—Decree execution-பண்ணி Warrant போடுகிறார்கள்.

Q.—Are arrests being made in execution of the decrees ?
A.—சமீபத்தில் பிடித்து இருக்கிறார்கள் என்று சங்கத்திற்கு செய்தி வந்திருக்கிறது.

Q.—You find difficulties in paying these dues ?
A.—Yes.

Witness :

வசூல் விஷயத்தில்பட்டா மணியத்துக்குச்சம்பளம் இல்லை. 100-க்கு $1\frac{1}{4}$ Commission Zamindari agent எங்களிடத்தில் வசூல் செய்யப்பட்ட கட்டணத் தொகை கொடுக்கிறார்கள். ஜமீந்தாருக்குப் பட்டாமணியம் கொடுக்கவேண்டிய அனேக வரும்படிகள் உண்டு. ஆடு, கோழி அனேக தினுசுகள், ஜமீந்தாருக்கு ஆடு, கோழி, விறகுக்கட்டு, பானை கொடுக்கவேண்டும், தீபாவளி, சங்கராந்தியின் போது.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

நாட்டில் இல்லாத சாமாசாரம்.

The CHAIRMAN :

Q.—மரியாதைதானே ?
A.—Zamindari-ருக்கு கொடுக்கிறதினால் எங்களிடம் பணத்தை பட்டா மணியம் வாங்கிக்கொள்ளுகிறான்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—ஒரு பட்டாமணியம் எவ்வளவு ஆடு, கோழி கொடுக்கிறான் ?
A.—அதெல்லாம் கணக்கு வைத்துகொண்டு இருக்கிறானா, கொடுக்கிறதுண்டு.

The ZAMINDAR OF MIRZAPUR :

Q.—உங்கள் ஊரிலிருந்து எத்தனை ஆடு, கோழி ?
A.—நான் கொடுக்கவேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டேன்.

Q.—எப்படி தெரியும் **collection agent Zamindari**-ருக்கு கொடுக்கிறது என்று ?

A.—நான் 12 வருஷ காலம் கணக்கு வேலை பார்த்தேன்.

Witness :

பிராக்டிகலா நடந்த விஷயம் சொல்லுக்கிறேன். உண்மையில் நடந்த விஷயம்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

நீர் சொல்லுகிறது கதை சொல்லுகிற மாதிரி தான் இருக்கிறது.

Witness :

நல்லணம் கிராமத்திய ரயத்து பொன்னுசாமி படையாச்சி 26-ம் நம்பர் பட்டா அவனுக்கு 1342 பசலிக்கு ரூ. 24–14–10 அவன் அந்த பணத்தை ஒரே தேதியில் அந்த ஊர் பட்டா மணியம் துரைசாமி படையாச்சியிடத்தில் 1934ஞ செப்டம்பர்மீ 25உ பூரா பணத்தையும் கொடுத்துவிட்டான். கொடுத்த வுடன என்ன பண்ணினுன். பட்டா மணியம் பார்டிக்கு ரசிது கொடுத்து 1 அணு வரவு வைத்து பாக்கி ஸ்வாஹா பண்ணிவிட்டான். பாக்கிக்காக நிலத்தை ஏலத்துக்குக்கொண்டு வந்தார்கள். பட்டா மணியத்திடம் கொடுத்துவிட்டேன் என்று ரசீது கொண்டு வந்து காண்பித்தான், கணக்கில் ஒரு அணுதான் வந்திருக்கிறது, பணம் முழுதும் வரவில்லே. பூரா கொடுத்தால்தான் விடுவேன் என்று சொன்னுர்கள். கெஞ்சிக் கட்டும் முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். 24¾ சொச்சம் தீர்வை மடக்கு வரி, 32 ரூபாய் 26 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு பாக்கிக்காக நிலத்தை ஏலத்தில் விட்டுவிட்டார்கள், அவன் திரும்ப **Collector office**-இல் 8 ரூபாய் கட்டிவிட்டான். 3 காணிக்கு 50 ரூபாய் தீர்வை கொடுத்தால் அவன் கதி என்னவாகும். பட்டாமணியம் செததுவிட்டான், ஜமீந்தாரை கேட்டதில் அவ னிடத்தில் போய் வாங்கிக்கொள் என்கிருர். பட்டாமணியத்துக்கு சரியான அதிகாரம் கிடையாது. லீகல் ஆதரைசேஷன் கிடையாது. அவன் தயவு இருநது கொடுத்தால் ஒப்புக்கொள்வார். இல்லாவிட்டால் ரயத்துதான் கட்டவேண்டும்.

(Witness files patta receipts.) Witness continues. எங்களுக்கு கவர்ன்மெண்ட்தான் சர்வே பண்ணிக்கொடுக்கவேண்டும். கவர்ண்மெண்ட் கிராமமாக வைத்துக்கொண்டு ஜமின்தாரிடத்தில் ஒப்புவிக் கக்கூடாது, அதுதான் பிரதம கோரிக்கை.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—புறக்குடி, உட்குடி, கவுல்குடி தரம் ரேட்டா ?

A.—ஜமீன்தாருடைய அபிப்பிராயத்தை பொறுத்தது. நிலத்தின் தாரதம்யத்தைப்பொறுத்த தல்ல. **Land revenue fix** பண்ணவேண்டும்.

Q.—**Complaint** வராமல் எப்படி குடிகளுக்கு நன்மை பண்ணலாம் ?

A.—நிலவரி இருக்கே 100-க்கு 50 பங்கு எடுத்துவைத்து **irrigation facilities**-களுக்கும், பொது ஜனங்கள் சௌகரியத்துக்கும் ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும்.

Q.—ரிப்பேர் யார் பண்ணவேண்டும் ?

A.—**Government Irrigation Department** பண்ணவேண்டும்.

Q.—கவர்ன்மெண்ட் இரிகேஷன் டிபார்ட்மெண்ட் பண்ணினுல் நன்ருய் இருக்குமா ? ஜமீன்தார் சரி பண்ணவில்லே என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஏஜன்சியை யார் **suggest** பண்ணுவார் ?

A.—இன்ஜினீயர் உதவியால் நாங்கள் செய்வோம்.

Q.—தீர்மானம் பண்ணுகிற அதிகாரி யாராய் இருக்கவேண்டும் ?

A.—கவர்ண்மெண்ட் அதிகாரியாய் இருக்கவேண்டும்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—வரரம் கொடுக்கிற வழக்கமுண்டா ?

A.—ஒரு நாளும் கிடையாது. பணம் கொடுக்கிறதுதான்.

Q.—கவுல், புறக்குடி, **rate** ஏற்பட்டது 1908-ம் வருஷத்திற்கு முந்தியா, பிந்தியா ?

A.—முந்தி.

Q.—கலெக்டருக்கு மனு கொடுத்து உயர்த்துகிருர்களா ? அல்லது இஷ்டப்படி உயர்த்துகிருர்களா ?

A.—இஷ்டப்படி உயர்த்துகிருர்கள்.

Q.—சங்கம் எத்தனை வருஷமாக வைத்து இருக்கிறீர்கள் ?

A.—1936-ல் ஏற்பட்டது.

Q.—சங்கம் மூலமாக கலெக்டர் உத்தரவு இல்லாமல் தீர்வையை உயர்த்துகிருர் என்று மனு கொடுத்திருக்கிறீர்களா ?

A.—பணம் இல்லாததினுல் பண்ண முடியவில்லே.

Q.—கிராமத்தில் காடு இருக்கிறதா ?

A.—இருக்கிறது.

Q.—ஆடு, மாடு மேய சௌகரியம் செய்கிருர்களா ?

A.—கிடையாது. குச்சி ஒடித்தால் 379. ஆடு மாடு மேய்க்க அவர்களுக்கு இஷ்டமிருந்தால் விடுவார்கள். **Forest servant**-க்கு இஷ்டம் இருந்தால்.

Q.—ஜமீனில் **rate** ஏற்பட்டிருக்கா ?

A.—வைத்த ரேட்டு எது அது தெரியாது. இஷ்டம்போல் வைத்துக்கொள்வார்கள். **Rates detail** தெரியாது.

Q.—நஞ்சைக்கு வேண்டிய தழை எடுத்துக்கொள்ளலாமா ?

A.—எடுக்க விடுவதில்லே.

Q.—என்ன பண்ணுகிருர்கள் ? ஜமீனில் தீர்வை கொடுத்து எடுத்துக்கொள்ளுகிருர்களா ?

A.—கெட்டுப்போகிறது.

Q.—வீணுய்ப்போய்விடுமே, தழை வண்டியதுதா ண ?
A.—அவசியம் வண்டியது.

Q.—ஆடு மாடு மய்வதற்கு மைதானம் கிடையாதா ? **Unreserved forest** இருக்குமே; ஆடு மாடு மேய்க்க விடுகிருர்களா ?
A.—**Facilities** இருககிறதாக தெரியாது. எங்கள் கிராமத்தில் இல்லே. வேறு கிராமத்தில் இருக்கலாம்.

Q.—மாட்டுக்கு இவ்வளவு, ஆட்டுக்கு இவ்வளவு, தலே சுமைக்கு இவ்வளவு என்று **rate** இருக்கா ?
A.—ஆபிசில் ரகசியமாய் வைத்து இருக்கிருர்கள், எங்களுக்கு கொடுக்கவில்லே.

Q.—கிராமத்தில் பட்டா நிலத்தில் வீடு கட்டினுல் தடுக்கிருர்களா ?
A.—குடி இருக்கிறதற்கு வீடு கிடையாது.

Q.—எங்கு வீடு கட்டிக்கொள்ளுகிறது ?
A.—சொந்த பட்டா நிலத்தில்.

Q.—வீடு கட்டுகிறதாயிருந்தால் ரூபாய் கட்கி ர்களா ?
A.—ரூபாய் வாங்குகி ர்கள். 1/8 காணிக்கு 700 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—வீடு கட்டின பிற்பாடு தீர்வை வாங்குகி ர்களா ?
A.—தீர்வை உண்டு. தொகை கொடுத்தாக வண்டும்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—உடையார்பாளேயத்தில் மொத்தம் கிராமம் எவ்வளவு ?
A.—65 கிராமங்கள்.

Q.—நிலம் யார் பாத்தியம் ?
A.—குடிகள் பாத்தியம்.

Q.—பல " குடி " யாய்ப் பிரித்ததாகச்சொன்னீர்களே, என்ன ?
A.—ரிக்கார்டு தாக்கல் பண்ணி இருக்கி றன்.

Q.—அதற்கு முன் எவ்வளவு தீர்வை ?
A.—காணிக்கு $1\frac{3}{4}$ மல் தீர்வை கிடையாது.

Q.—அந்த காலத்தில் பயிர்வாரி தீர்வை ஏற்பட்டதா ?
A.—1889-வது வருஷத்தில் பயிர்வாரி குடி ஏற்பட்டது.

Q.—பயிர்வாரி தீர்வை ஏற்பட்ட பாது ஜனங்களிடம் ஒப்பந்தம் வாங்கினுர்களா ?
A.—எபபடிச் செய்தார்களென்று சொல்லமுடியாது.

Q.—நில தாரதம்யம்போல் செய்தார்களா ?
A.—தாரதம்யத்துக்கும், நிலத்தின் மதிப்பிற்கும் தீர்வைக்கும் சம்மந்தமில்லே.

Q.—ஒரு **block** 3 குடியாய்ப்பிரிக்கலாமா ?
A.—ஆம்.

Q.—உள்குடி எத்தனே வருஷமாக ஏற்பட்டது ?
A.—சுமார் 40 வருஷமாய் ஏற்பட்டது. பக்கங்களில் " கவுல் " ரேட்டாயிருந்தாலும் உட்குடி தான் போடுகிருர்கள்.

Q.—நில அடமானங்கள் பண்ணுகிறதில் ஏதாவது வசூல் பண்ணுகிருர்களா ?
A.—" கட்டக்கரை " என்று வாங்குகிருர்கள்.

Q.—உட்குடி தீர்வை நிலத்தில் 3 தரம் என்று சொன்னீர்கள். பயிரைப் பொறுத்துத தீர்வையா ?
A.—ஒரு வருஷம் பட்டா கொடுக்கிற வரை வாய்தா இன்னதென்பது தெரியாது.

Q.—ஏரியைப்பற்றிச் சொன்னீர்க ள. இருக்கிற ஏரியைக்கொண்டு கிராமம் பூரா பாயுமா ?
A.—**1/100th** கூட பாயாது.

Q.—ஏரி ஆயக்கட்டு நிலங்களே நஞ்சை என்று **class** பண்ணியிருக்கிருர்களா ?
A.—ஆம்.

Q.—ஜமீந்தார் ரிப்பேர் செய்திருக்கி ருரா ?
A.—எனக்குத் தெரிந்து கிடையாது. எனக்கு வயது 43 இருக்கும்.

Q.—கலெக்டருக்கு மனுப்போட்டு என் **suit** போடவில்லே ?
A.—பணமில்லே.

Q.—நீங்கள் பிரயத்தனம் பண்ணவில்லேயா ?
A.—இப்போதிருக்கிற சட்டப்படிக்குப்பிரயத்தனம் பண்ணமுடியாது.

Q.—ஜமீந்தாரி ஏரியிருக்கே. நீங்கள் ரி பர் பண்ணக்கூடாதா ?
A.—செய்ய முடியாது. செய்யக்கூடாது. தடுத்து விடுகிருர்கள். நாங்கள் திருட்டுத்தனமாய் பண்ணவேண்டி யிருக்கிறது.

Q.—ஏரி மராமத்து பண்ணும் பாது அடிதடி கேஸ் குடிகளுக்கும் ஜமீந்தாருக்கும் நடந்து இருக்கிறதா ?
A.—12 கேஸ்கள் நடந்து யிருக்கிறது.

Q.—ஏரி மராமத்து விஷயத்தில் என்ன செய்தால் சாதகம் கிடைக்கும் ?
A.—ஏரி மராமத்து விஷயங்களே கவர்ன்மெண்டு துவாரா நடத்தவேண்டும்.

Q.—மராமத்து செய்ய வண்டுமென்று கேட்கிறீர்களா ?
A.—நிலத்திலிருந்து 50 **per cent** ஒதுக்கிவைக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு கிராம வசூல் தொகையி லிருந்து 50 **per cent** ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும்.

Q.—புறம்போக்கு விஷயத்தில் உங்களுக்கு என்ன பாத்தியம் உண்டு ?
A.—தண்ணீர் புறம்போக்கு **rate** போட்டாலும் தடுத்து விடுகிறார்கள்.

Q.—நிலங்களுக்கு பயிர் மீது தீர்வை என்று சொல்லுகிறீர்களா ? பயிர் இல்லாவிட்டால் தீர்வையுண்டா ?
A.—உண்டு.

Q.—தீர்வை எப்படி ?
A.—கொள்ளு சாகுபடி பண்ணினீர்கள் என்று தீர்வை போடுகிறார்கள்.

Q.—தரிசு தீர்வையை ஒட்டி 318-ம் பசலியில் கிரிமினல் கேஸ்கள் நடந்ததா ?
A.—தரிசு தீர்வையை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டுமென்று வழக்கு ஆடினார்கள். தரிசு தீர்வை பொறுத்தமட்டில் கேஸ்கள் நடந்தன.

Q.—மரங்கள் இருக்கே. தீர்வையுண்டா ?
A.—பட்டா நிலத்துக்குத்தீர்வையுண்டு. அதில் உள்ள மரத்துக்கும் உண்டு.

Q.—இந்தத்தீர்வையைப்பற்றி ஆட்சேபம் உண்டா ?
A.—உண்டு.

Q.—ஆட்சேபம் பண்ணியிருக்கிறீர்களா ?
A.—பண்ணியிருக்கிறோம்.

Q.—இந்த மரத்துக்கு எப்படி ?
A.—புளியமரம் 10 அணா, மா மரம் 3 அணா, முந்திரி மரம் 3½ அணா, தென்னைமரம் 8 அணா 6 பை.

Q.—புளியமரம் தோப்பாய் இருந்தால் ?
A.—மரத்தைக் கணக்குப் போடுகிறது.

Q.—**Joint Patta**-வில் கஷ்டமுண்டா ?
A.—உண்டு. பிரிக்கவேண்டுமென்றால் ஜமீந்தார் இடத்தில் போய் விழுந்து கும்பிடவேண்டும். **Saivites, Brahmans** தவிர மற்றெல்லோரும் கும்பிடவேண்டும்.

Q.—**Joint Patta** மாற்றி விடுகிறதில் கஷ்டம் உண்டா ?
A.—மாற்றிக் கொடுக்கிறவர்கள், மாற்றிக்கொள்ளுகிறவர்கள் 2 பேரும் நேரில் வரவேண்டும்.

Q.—**Joint** பட்டா சூட் போடுகிறார்கள். கஷ்டம் உண்டா ?
A.—உண்டு.

Q.—வாரண்ட் இருக்கிறதே அதில் சாதகம் இருக்கிறதா ?
A.—வாரண்ட் என்பது இருக்கக்கூடாது. **Distraint**-ஐ எடுத்துவிடவேண்டும்.

Q.—காட்டில் உங்களுக்கு விறகு வெட்டிக்கொள்ளுவதற்கு பெர்மிட் கொடுக்கிறார்களா ? அதில் கஷ்டம் இல்லையே ?
A.—கஷ்டம் இருக்கு. சட்டபூர்வமாக கேட்கிறதற்கு ரைட் கிடையாது.

Q.—போய்க்கேட்டால் கொடுப்பாரா ?
A.—கேட்டால் கொடுப்பார்.

Q.—சிப்பந்திகளிடத்தில் குறைகளைச்சொல்லி நிவர்த்தி செய்து கொள்ளக்கூடாதா ?
A.—சிப்பந்திகள் ஒழுங்காயில்லை. சொல்லி என்னசெய்கிறது. ஜமீந்தாருக்கும் ஜனங்களுக்கும் சண்டைமூட்டி விடுகிறது சிப்பந்திகள்தான்.

Q.—ஆனால் ஜமீந்தாரை குடிகள் சந்திக்கமுடியாது என்கிறீர்களா ?
A.—முடியாது.

Q.—ஜமீந்தார் கிராமத்துக்கு நேராக வருகிறது கிடையாதா ?
A.—கிடையாது. சிப்பந்தி சொன்னதுதான் சரி. திவான் போஸ்ட் ஆபீஸ் மாதிரி.

The Zamindar of Mirzapur :

Q.—மானேஜருக்கு பவர் இல்லை என்று சொல்கிறீர்களா ?
A.—இல்லை.

Q.—ஜமீந்தாருக்கு பவர் இருக்கிறதா ?
A.—இருக்கிறது.

Q.—ஜமீந்தார்தானே எல்லாம் பண்ணுவதற்கு ?
A.—ஆம்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—கட்டளை வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னீர்கள். எவ்வளவு ?
A.—100க்கு ரூ. 1–8–0.

Q.—இதைப்பற்றி கேஸ் பண்ணியிருக்கிறீர்களா ?
A.—லோயர் கோர்ட்டில் தப்பு என்று சொன்னார்கள். ஹைகோர்ட்டில் ஜமீந்தாருக்கு அனுகூலமாய் ஆச்சு.

Q.—வசூல் பண்ணுகிறதில் வாரண்ட் இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னீர்கள். என் ?
A.—எஜெண்டு சுவாஹா பண்ணிவிட்டால், மறுபடியும் ரயட்டுதான் கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—பட்டாமணியம் வசூலுக்கு ஜமீந்தார் ஜவாப்தாரியா ?
A.—இல்லை. பட்டாமணியம் சாப்பிட்டுவிட்டால் மறுபடியும் 'ரயத்து' தான் கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—பட்டாமணியம் யார் வந்தாலும், ஜமீந்தாருக்கு ஒப்பந்தம் எழுதிக்கொடுத்துதான் வேலையை ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரா ?
A.—இல்லை.

Q.—வசூல் விஷயங்களில் கஷ்டம் இல்லையே ?

A.—பட்டாமணியம் சிநேகமாய் இருந்தால் மெள்ளக்கொடுக்கலாம். விரோதியாய் இருந்தால் உடனே மாட்டை ஜப்தி பண்ணிவிடுவார்கள். நோடிஸ் ஸர்வ் பண்ணுகிறதில்லை. டிமாண்டு நோட்டிஸ், அரியர் லிஸ்ட் கொடுக்கிறதில்லை. மாடு வேண்டுமென்றால் பணம் கட்டு என்று சொல்வார்கள்.

Q.—டிமாண்டு நோட்டிஸ் கொடுக்காவிட்டால் என்னவாகும் ?

A.—சட்டத்தில் எழுதியிருக்கிற அந்த மாதிரி செய்யாததினால் எங்களுக்கு கஷ்டம். பல பட்டாக்களாயிருந்தாலும், 10 பட்டாக்கள் ஜப்தி பணத்தை வைத்துக்கொண்டு வறு பட்டாக்களுக்கு உபயோகம் பண்ணிக்கொள்ளலாம். தானியங்கள், இன்ஸ்ட்ருமெண்ட்ஸ், பாத்திரங்கள் ஜப்தி செய்யப் படுகின்றன. எதிர் கட்சி ஆடுகிறதற்கு பணம் இல்லாதவர்கள் ஜமீந்தாரை எப்படி எதிர்த்து செய்யமுடியும். அதனால் பண்ணுகிறதில்லை.

Q.—ஸ்தாவர ஜப்தியில் கஷ்டம் இருக்கிறதா ?

A.—கஷ்டம் இருக்கு. ஒரு சேல் வந்தால் செலவு ஜாஸ்தியாகிறது. ஏழை தலைமேல்தான் விழுகிறது.

Q.—உங்கள் கிராமங்களில் வஜா கிடைத்து இருக்கிறதா ?

A.—10 வருஷமாய் மழையில்லை. 5 ரூபாய் வாய்தா கொடுத்துவந்து இருக்கின்றோம். வரி வஜா கிடையாது.

Q.—வரி வஜா விஷயத்தில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதா ?

A.—30-வது வருஷத்திலிருந்து கிளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

Q.—என்ன நடந்தது ?

A.—செக்யூரிட்டி கேஸ் போட்டார்கள்.

Q.—பிறகு என்ன நடந்தது ?

A.—ஹைகோர்ட்டில் **quash** பண்ணினார்கள்.

Q.—வரி விஷயமாக கிளர்ச்சி 1932-ம் வருஷத்திலிருந்து இருக்கிறதா ?

A.—ஆம். 1918-ம் வருஷத்திலிருந்தே இருக்கிறது.

Q.—நிலத்தில் வீடுகட்டினால் வரி கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறீர்களே. ஏன் ?

A.—ஜனங்களுடைய ஏழ்மைத்தன்மையால்தான். குடியிருக்க இடம் இல்லாதபடியால் குடி இருப்பதற்காகவும், மாடு முதலியவைகள் கட்டுவதற்காகவும் வீடு, பட்டி முதலியவைகள் கட்ட குடிகள் ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதற்கு சாகுபடி நிலத்திற்கு ஏற்பட்ட வரியை கட்டவேண்டுமென்று நிர்பந்தம் செய்தார். அதைப்பற்றி கார்டில் சூட் (suit) நடந்தது. ரூ. 200 கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தினார்கள். அப்படி கொடுத்தால் ராஜி செய்வதாக ஜமீந்தார் சொன்னார். அப்படி முச்சிலிக்கா எழுதி வாங்கிக்கொண்டு ராஜிநாமா செய்துகொண்டார்.

Q.—நெல் பயிர் செய்கிற நிலத்தில் வீடு கட்டினால் ஏன் தீர்வை வாங்கக்கூடாது ?

A.—குடி இருக்கிற இடத்திற்கு நில வரி வாங்கக்கூடாதென்பது எங்கள் கோரிக்கை.

Q.—உங்களுக்கும் ஜமீந்தார் அவர்களுக்கும் வரி விஷயமாக இப்பொழுது கோர்ட்டில் ஏதாவது கேஸ் இருக்கிறதா ?

A.—வரி விஷயமாக ஒரு கேசும் இப்பொழுது கோர்ட்டில் இல்லை.

Q.—வரி விஷயமாக நீங்கள் கோர்ட்டில் எப்பொழுதாவது ஏதாவது விவகாரம் செய்தீர்களா ?

A.—40 ரூபாய் தீர்வை கொடுக்கவேண்டுமென்பது ஒரு வழக்கு நடந்தது. அந்த சூட் (suit) **maintainable** இல்லை என்று கோர்ட்டில் தள்ளிவிட்டார்கள். ஹைகோர்ட்டில் இது விஷயமாக வழக்கு இருந்து வருகிறது.

Q.—வரி வசூல் விஷயமாக ஏதாவது இம்சை இருக்கிறதா ?

A.—எங்களுக்கு வரி வசூல் விஷயத்தில் எவ்வளவோ கஷ்டமிருக்கிறது. வரியை கண்டபடி போடுகிறார்கள். ஜனங்கள் ஆக்ஷேபித்தால் போலீஸ் உதவியை நாடி வரி வசூல் செய்கிறார்கள். ஜமீந்தார் செய்கிற அக்கிறமத்தைப்பற்றி கேள்விமுறை கிடையாது.

Q.—ஜமீந்தார்களுக்கு பணம் எப்படி கிடைக்கும் நீங்கள் வரிகொடுக்க இவ்வளவு தகராறு செய்தால் ?

A.—அவர்கள் சட்டப்படி நியாயமாக வரி வசூல் செய்யவேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் கோரிக்கை. ஆனால் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் முதலியவர்களை வைத்துக்கொண்டு பயமுறுத்தி வசூல் செய்யக்கூடாதென்பதுதான் எங்கள் கருத்து.

(Police officers are used only as the collection agent of the zamindar.)

Q.—எப்பொழுது இந்தமாதிரி நடந்தது ?

A.—1931-ம் வருஷத்தில் கலெக்டர் எஸ். ரங்கநாதம் அவர்கள் காலத்தில் ஒரு ரிஸர்வ் போலீஸ் **band** முதலியவைகளை வாசித்துக்கொண்டு ஆர்பாட்டமாக மார்ச் செய்துகொண்டு வந்தார்கள். சிலருக்கு இது வேடிக்கையாக இருந்தது. அநேக ஜனங்களுக்கு தொந்திரவாக இருந்தது. ஜனங்கள் பயந்துகொண்டு அநேக ஜனங்கள் ஊரைவிட்டு ஓடிவிட்டார்கள்.

Q.—இந்த போலீஸுக்காக ஏதாவது வரி உண்டா ?

A.—போலீஸுக்காக வரி ஒன்றும் வசூல் செய்ததாக ஞாபகமில்லை.

Q.—பணத்தீர்வை பாக்கிக்காக டிக்கிரி (**decree**) இருக்கிறதா ?

A.—அநேகம் டிக்கிரிகள் இருக்கின்றன. வருஷம் ஒன்றுக்கு 5,000 ரூபாய் கிஸ்திக்காக டிக்கிரி வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். நாங்கள் தீர்வை கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறபடியால் டிக்கிரி வாங்குகிறார்கள்.

Q.—இப்பொழுது வந்திருக்கிற **Debt Relief Bill** ஆல் ஏதாவது நன்மை ஏற்படாதா ?

A.—இந்த **Debt Relief Bill**-ஆல் ஜமீன் குடிகளுக்கு நன்மை கிடையாது. 1347-ம் பசலிக்கு தீர்வை கட்டினால் அது அனுகூலம். 10 வருஷத்திற்கு ஒருதரம்தான் நல்ல மழை பெய்யும். அப்பொழுது ஏதாவது குடிகளுக்கு கொஞ்சம் லாபம் கிடைக்கும். மற்ற காலங்களில் குடிகளுக்கு

ரொம்ப கஷ்டம்தான். சென்ற 1937-ம் வருஷம் கொஞ்சம் பெருமழை பெய்ததால் கடலை மாசூலெல்லாம் கெட்டுப்போய்விட்டது. ஆகையால் கிஸ்தி கட்டுவது ஜனங்களுக்கு கஷ்டம் அப்படி இருக்கும்போது இந்த பில் (Bill) எப்படி ஜமீன் குடிகளுக்கு அனுகூலமாகும் என்பது தெரியவில்லை.

Q.—சரியான மழை பெய்தால் என்ன கிடைக்கும் ?
A.—காணி ஒன்றுக்கு 15 ரூபாய் முதல் 20 ரூபாய் வரையில் கிடைக்கும்.

Q.—சாகுபடி செலவு எவ்வளவு ஆகும் ?
A.—சுமார் 10 ரூபாய் செலவு ஆகும்.

Q.—நிலத்திற்கு வாயிதா என்னவாகும் ?
A.—8 ரூபாய் முதல் 10 ரூபாய் வரையில் ஆகும். நன்ருய் விளைந்தால் ஜமீந்தார் தீர்வைக்கு கண்டு முதலாகிவிடும்.

Q.—மழையில்லா காலங்களில் ஜனங்கள் தங்கள் பிழைப்பிற்கு என்ன செய்கிருர்கள் ?
A.—அயல் கிராமங்களுக்குப்போய் ஜமீந்தார் கிஸ்தி கொடுக்கிறதற்காகவும் தங்கள் வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காகவும் போய் ஏதோ பாடுபட்டு சம்பாதிக்கிருர்கள். குடிகள் சாகுபடி செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும், நிலம் விளைந்தாலும், விளையாவிட்டாலும் ஜமீந்தாருக்கு தீர்வை செலுத்தவேண்டியதுதான்.

Q.—**Survey settlement** ஏதாவது ஆயிற்ரு ?
A.—சர்வேதான் **private**-ஆக நடத்தப்போவதாக கேள்வி. **Settlement** என்பது எங்கள் ஜமீந்தாருக்குத் தெரியாது. சில நிலங்களை சர்வே (**Survey**) செய்திருக்கிருர்கள் என்று கேள்வி. சர்வே செய்து அளந்து அதிகப்படியாக இருக்கிற நிலத்திற்கு அதிகப்படி தீர்வை போட்டிருக்கிருர்கள். குறைச்சலாக இருக்கிற நிலங்களுக்கு அதிகப்படி தீர்வை போட்டிருக்கிருர்கள். இது தான் நாங்கள் இந்த சர்வேயால் அடைந்த லாபம்.

By Zamindar of Mirzapur. The following questions were put in English and they were translated with Tamil by Mr. B. Venkatachellam Pillai.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—நிலத்தின் விலை என்ன ?
A.—காணிக்கு நிரந்தரமாக விலை கிடையாது. காணி ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் முதல் 500 ரூபாய் வரையில் இருக்கிறது. குடியிருப்பு வீடுகளுக்கு சமீபத்திலிருக்கிற நிலங்களுக்கு விலை ஜாஸ்தி. காணி ஒன்றுக்கு ரூபாய் 500 க்கு மேல் இருக்காது.

Q.—1932-ம் வருஷம் ஜமீந்தார் உங்கள் பேரில் ஜாமீன் கேஸ் போட்டாரா ? அந்தக் கேஸ் நீங்கள் வரி கொடுக்கக்கூடாதென்று கிளர்ச்சி செய்ததாக அல்லவா ?
A.—நாங்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. அரியலூர் **District Munsif's Court**-ல் ஜமீந்தார் வாதியாகவும், நாங்கள் பிரதிவாதியாகவும் கேஸ் நடந்துக்கொண்டு இருக்கும்போது நாங்கள் ஏதோ ஜமீந்தாருக்கு விரோதமாக **preach** செய்தோம் என்பதற்காக என்னை **arrest** செய்தார்கள்.

Q.—வரி கொடுக்கக்கூடாதென்று பிரசாரம் செய்ததற்காக கேஸ் போட்டார்களா ?
A.—நாங்கள் அப்படி பிரசாரம் செய்யவில்லை. வரி ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. குறைக்கவேண்டும். குறைக்காவிட்டால் வரி கட்டமுடியாதென்றுதான் பிரசாரம் செய்தோம். ஜனங்களுக்கு வரி ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. கஷ்டப்படுகிருர்கள். கவர்ன்மெண்டுக்கு எழுதி ஒரு விதமாக சட்ட மூலமாக முடிவுசெய்துகொள்ள வேண்டும். சூட் போட்டால் அதை எதிர்த்து வாதாடுவது என்றுதான் கிளர்ச்சி செய்தோம்.

Q.—நீங்கள் ஜமீந்தாரை நேரில் பார்க்கிறதுண்டா ?
A.—ஆம், சுமார் 10 வருஷத்திற்கு முன் ஜமீன்தாரிடம் பேசி இருப்பேன். ஆனல், இப்பொழுது அவருடன் பேசுகிறது கிடையாது. ஏனென்ருல் குடிகள் அவரை எளிதில் பார்க்கமுடியாது. அவர் கிராமங்களுக்கும் வருகிறதில்லை.

Q.—10 வருஷங்களுக்கு முன் கணக்குப்பிள்ளை ஆக வேலை பார்த்ததுண்டா ?
A.—ஆம்.

Q.—உங்களை கணக்குப்பிள்ளை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்களா ?
A.—ஆம். என்னை 1925-ம் வருஷத்தில் வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்கள்.

Q.—பட்டா மாறுதல் விஷயமாக ஒரு பொய் பேரை சேர்த்ததற்காக உங்களை வேலையிலிருந்து விலக்கியதுண்டா ?
A.—ஆம். எனக்கு அந்த கேசில் அபராதம் போட்டார்கள்.

Q.—நீங்கள் அந்த வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டதிலிருந்து இந்த கிளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதா ?
A.—இந்த கிளர்ச்சி 1318-ம் பசலியிலிருந்தே இருக்கிறது. தொடர்ந்து இந்தமாதிரி கலகம் ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது.

Q.—அந்தக்காலத்திலிருந்து உங்கள் குடும்பத்திற்கும் ஜமீந்தாருக்கும் விரோதம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா ?
A.—**Personal**-ஆக விரோதம் கிடையாது. இந்த வரி விஷயமாக ஜமீந்தாருக்கும் குடிகளுக்கும் எப்போதும் போராட்டம்தான். எங்கள் குடும்பத்திற்கும் ஜமீந்தாருக்கும் விரோதம் கிடையாது. **Ryot** என்ற முறையிலும் ஜமீந்தார் என்ற முறையிலும் எங்களுக்கும் அவருக்கும் விரோதமிருக்கிறது.

Q.—1908-ம் வருஷம் **Estate Land Act** ஏற்பட்டபிறகு வரியை ஏற்றவில்லையே ?
A.—வரியை அவர் ஏற்றித்தானிருக்கிருர்.

Q.—1908-ம் வருஷத்திற்கு பிறகு ஏதாவது ஒரு கேஸ் நீங்கள் ஜமீந்தார் வரியை ஜாஸ்தி செய்திருக்கிற விஷயமாக போட்டிருக்கிறீர்களா ?
A.—ஆம்.

Q.—இப்பொழுது இருக்கிற தீர்வை வீதம் எவ்வளவு வருஷ காலமாக இருக்கிறது ?
A.—நான் ஏற்கனவே தேதியை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஜமீந்தார் வரியை உயர்த்தி இருக்கிறார்.

Q.—1908-ம் வருஷத்திற்கு பிறகு ஜமீந்தார் வரியை உயர்த்தி இருக்கிறாரா என்று கேட்கிறேன் ?
A.—1930-ம் வருஷத்தில் சவுக்கு மரத்திற்கும் முந்திரிக்கும் வரியை உயர்த்திருக்கிறார்.

Q.—இப்பொழுது இருக்கிறவரி ஜாஸ்தியாக இருக்கிறதென்று ஜனங்கள் கக்ஷி செய்திருக்கிறார்களா ?
A.—ஜனங்கள் எப்பொழுதும் இந்தமாதிரி புகார் செய்துகொண்டுதானிருக்கிறார்கள்.

Q.—கலெக்டருக்கு புகார் செய்திருக்கிறார்களா ?
A.—இப்பொழுது தீர்வையை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு ஒரே தீர்வையாக போட வேண்டுமென்று **general petition** செய்திருக்கிறோம்.

Q.—ஜமீன் பூராவும் காடாரம்பம்தானே ?
A.—ஆமாம்.
Q.—ஜமீந்தார் காட்டை அழித்து அடமானம் செய்தார் என்று சொன்னீர்கள். அது புறம்போக்கு நிலமா (**Waste land**) தரிசு நிலமா அல்லது காடா (**Forest land**). ?
A.—**Forest land**-ஐ அடமானம் செய்திருக்கிறா.

Q.—அது அடர்ந்த காடா ?
A.—30 வருஷங்களுக்கு முன் அது அடர்ந்த காடாக இருந்தது.

Q.—நீங்கள் ஜமீன் கர்ணமாக இருந்தபோது இந்தக் காட்டு நிலங்களுக்கு பட்டா போடலாம் என்று சிபார்சு செய்தீர்களா ?
A.—ஆம். ஜமீந்தார் உத்திரவுப்படி அந்தமாதிரி ரெகம்மெண்டேஷன் செய்தேன்.

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு நிலமிருக்கிறது ?
A.—ஜமீன் ஏரியாவில் எனக்கு சுமார் 100 காணி இருக்கிறது.

Q.—நீங்கள் வாரத்திற்கு விட்டு பயிர் செய்கிறதா ? எப்படி ?
A.—நான் வாரத்திற்கும் விடுகிறதுண்டு, குத்தகைக்கும் விடுகிறதுண்டு.

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு கிடைக்கும் ?
A.—நன்றாய் விளைந்தால் எனக்குப் பாதி (**Half of the net produce after deducting the charges of cultivation.**)

Q.—ஒரு காணிக்கு மகசூல் அறுவடைக்கு எவ்வளவு செலவு ஆகும் ?
A.—15 கலம் விளைச்சல் இருந்தால் 2 கலம் செலவு ஆகும்.

Q.—குத்தகையை நீங்கள் தானியமாக வாங்குகிறீர்களா அல்லது ரொக்கமாக வாங்குகிறீர்களா ?
A.—நான் தானியமாகத்தான் வாங்குகிறது.

Q.—உங்களுக்கு **garden land** இருக்கிறதா ?
A.—இல்லை. கிணற்றில் தண்ணீர் இருந்தால் குடிகள் தோட்டப் பயிர் செய்வார்கள். எனக்கு தோட்ட நிலம் இல்லை.

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு கிடைத்திருக்கிறது சென்ற பசலியில் ?
A.—எனக்கு 40 காணியிலிருந்து 60 ரூபா கிடைத்திருக்கிறது.

Q.—அதற்கு என்ன செலவு ஆகி இருக்கும் ?
A.—சுமார் 200 ரூபாய் இருக்கும்.

Q.—இந்த வருஷத்தில் செலவு எல்லாம் போக ஊதியம் கிடைத்ததுண்டா ?
A.—கிடைத்திருக்கிறது. எனக்கு 500 ரூபாய் கிடைத்திருக்கும். அந்த 40 காணிக்கும் சுமார் 200 ரூபாய் கிஸ்தி கொடுத்திருப்பேன். இந்த 500 ரூபாயும் **gross income.**

Question by Mr. V. Jogiah Pantulu,

Q.—இந்த தீர்வையை எவ்வளவு வாய்தாவில் கட்டுகிறது ?
A.—பட்டா மணியகாரர் தயவு இருந்தால் **instalment** ஆக கொடுக்கலாம். இல்லாவிட்டால் மொத்தமாகத்தான் கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—உங்களுக்கு பட்டா கொடுக்கிறார்களா ? பட்டா கொடுக்கிறபோது முச்சிலிக்கா கொடுக்கிறார்களா ?
A.—எங்களுக்கு பட்டா ஜூன் மாதத்தில் கொடுக்கிறார்கள். **Collection** ஆகஸ்டு மாதத்தில் ஆரம்பிக்கிறார்கள். குடிகளிடத்தில் கையில் மகசூல் இல்லாத காலத்தில் வசூல் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்கள். எங்களுக்கு முச்சிலிகா கிடையாது. டூப்ளிகேட் பட்டாதான் கொடுக்கிறார்கள்.

Witness No. 150, Trichinopoly, 6th February 1938.

Oral evidence of Mr. N. Subrahmanya Ayyar, under the Udayarpalayam Zamin.

The CHAIRMAN : *Q.*—You are a tenant under the Udayarpalayam Zamin ? *A.*—Yes. The absence of survey and the existence of fixing the rent on what is called cropwar system render the tenants miserable and in the interests of the zamindar as well as the tenants, that system must go.

Q.—Suppose the survey comes in and the cropwar system continues, do you really think there would be any objection to that ? *A.*—Yes. The cropwar system must go and the survey must come in. Even if the survey comes in, the ryots will not be benefited.

Under the crop-war system, the ryot will be compelled to pay his rent whether the land is cultivated or not. The rent is fixed according to the crop raised on the land. But if the land remains uncultivated, it is purely within the discretion and will and pleasure of the zamindar to assess the land or not. No other intermediary comes in.

Q.—So, according to you even if there is no crop raised on the land, the ryot will have to pay rent ? *A.*—Yes, the zamindar can levy the lowest rate, i.e., horsegram rate.

Q.—If crops are raised the lands are being taxed according to the yield or according to the classification of crops ? *A.*—Not according to yield, but only according to classification of crops.

Mr. B. Narayanaswami Nayudu : *Q.*—So, if the tenant raises paddy crop, he will have to pay according to crop-war rate fixed for paddy and not according to the yield ? *A.*—Fixed money rent according to crops.

The Chairman : *Q.*—So, when once there is a crop raised, the zamindar can charge according to the nature of the crop ? *A.*—Yes, for each crop a particular rate is fixed and there is what is called thirvai chattam which the zamindar keeps and according to that he levies the rate. It is not that the rate that he fixes tallies with the market rate. It absolutely depends upon his freak. Only a particular rate of rent for each crop is fixed and not sharing of the crop.

Q.—So you say that both these things must go ? *A.*—Yes. The difficulties on account of this system, are manifold. It enables a middle man such as a karnam even to tamper with the records.

Q.—For how long you have been a zamindari tenant ? *A.*—For the last 16 years.

Q.—You have not suffered personally as a tenant ? *A.*—No.

Q.—Then what is your experience as a tenant ? *A.*—My experience is that very many poor people are suffering under this system. Even before I became a ryot, as a vakil I came to know of all these things. If a land dispute arises between the zamindar and the ryots, the karnam may shift a particular piece of land from one place to another in the Adangal in favour of the zamindar.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—How did you come to know of such things ? *A.*—That was my knowledge as a Vakil. I had to conduct a case of that sort.

Q.—Did you succeed in that case ? *A.*—No. I can succeed only if the karnam is on my side.

The Chairman : *Q.*—But from the facts of the case, I believe that the whole mischief was due to the absence of survey and that your client's case was right although you failed in the case ? *A.*—Yes. In giving description of properties for sale, the karnam may give a particular piece of land the owner of which is not a defaulter for sale. According to the summary procedure adopted in these cases, the land is sold immediately and when the purchaser wants to take possession of the land, the real owner of the land comes in and obstructs him from taking possession, and the purchaser is not able to take possession of it. That is the whole trouble.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—Any such cases happened like that ? *A.*—I knew a case.

The Chairman : *Q.*—Are no boundaries given ? *A.*—No.

Q.—How many acres do you own ? *A.*—About 100 acres.

Q.—How do you identify your lands ? *A.*—By my enjoyment, by squatting on my lands. If we are bodily removed, we have nothing to fall back upon. We have no records to show that such and such lands are ours. Under the patta that is given to me I get the adangal numbers, but no boundaries are given.

Mr. Mahboob Ali Baig : *Q.*—Are there no paimash numbers for these lands ? Before the survey, i.e., before 1862, there was what was called karnam's paimash register and according to that register, particular numbers are given to particular lands and these paimash numbers are given in the adangal ? *A.*—Supposing in the old account there were 12 persons occupying the lands and one of whom was allowed to become a defaulter by the zamindar and the land was sold to some other man, although the 12 persons were given originally certain numbers, the same number is not given to the subsequent occupier of the land, which was sold on account of default of payment of rent, but it is given some other additional number. So from the paimash register we cannot find out correctly the numbers. Only some lands are given names and those names may be mentioned in the patta.

Mr. B. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—Supposing in your sale-deed you have got the description and boundaries of the land ? *A.*—Even if there is boundary given, the karnam can extend the land each year. This year, he can say half a cawney, next year, one-eighth and the year after three-fourth and so on. Of course this will be advantageous to the owner.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—It may be a disadvantage to the Zamindar. *A.*—Possibly.

The CHAIRMAN : *Q.*—What do you pay as kist ? *A.*—Rs. 300 annually.

Q.—What is the extent ? *A.*—One hundred or one hundred and twenty acres.

Mr. B. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—Under the crop-war rate suppose one man raises paddy crop first and then horsegram, is he to pay for both ? *A.*—First-crop paddy rent and the second rate horsegram rate.

Mr. MAHABOOB ALI BAIG : *Q.*—Don't you think if prices are high it is advantageous to the tenants as for instance when paddy was selling at Rs. 80 or 90 ? *A.*—Yes, they lived without starvation. Now starvation is facing them. If prices are high they can pay the rent amount and can live.

Q.—How will that work out, one-fifth or one-fourth ? *A.*—It will be more than one-third even at the time when prices are high.

Q.—What was the crop-war rate for paddy ? *A.*—Rs. 4–7–9.

Q.—What was the yield when prices were high in 1928 and 1929 per cawni ? *A.*—They were getting twenty or twenty-five kalams of paddy according to Tanjore measure whose money value at the rate of Rs. 2 per kalam would come to Rs. 40 or 50.

Q.—For a land for which the ryot has to pay at Rs. 4 or Rs. 5, or Rs. 8, it would work out at one-sixth of the gross produce ? *A.*—Of course, if it is a best land.

Q.—How long this crop-war rate is in existence ? *A.*—For a very long time.

The CHAIRMAN : *Q.*—Has your zamindar got panni or home farm lands ? *A.*—Yes, he has got nearly one thousand acres. There is nothing like dry or wet lands. He digs his own well. He does not pay kist.

Q.—How much does the rate of rent work out in the case ulkudi, purakkudi and kavul lands per cawney ? *A.*—According to the rate they levy for each kind of crop.

Q.—Does it vary or does it continue the same all along ? *A.*—The zamindar levies the same rate. So far as this particular zamindar is concerned, he does not change the rate. He is following the same rate which his ancestors handed down to him.

Mr. B. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—But it is liable to change from ulkudi to purakkudi or from purakkudi to ulkudi and so on ? *A.*—Yes.

Q.—With regard to new cultivation, is there anything to show whether a land is ulkudi or purakkudi ? *A.*—No. There is no register to show that. The adangal does not show which is ulkudi and which is purakkudi.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—Even if the adangal does not show that, with regard to dry and wet lands, how do the rates of rent compare with the rates of ryotwari lands ? *A.*—There is no irrigation source for our lands. In the adjoining ryotwari village if a ryot cultivates his land with paddy crop by rain water, he pays only Rs. 1–4–0 or so, whereas in the case of our zamindari lands, if paddy crop is raised on lands, with the help of rain water, we have to pay Rs. 8 or so.

Q.—Would you be satisfied if Government rates are introduced in the case of your lands ? *A.*—Yes.

The CHAIRMAN : *Q.*—Would you express in clear terms what is meant by ulkudi, purakkudi and kavul ? *A.*—Ulkudi land means a land for which the maximum highest rate is charged, purakkudi means the next one or the middle class lands for which a somewhat lesser rate is charged and kavul means a land for which the lowest rate is charged. It does not depend upon the classification of the soil. So far as my knowledge goes, the tenants were invited on very favourable terms in the case of certain lands and the rate charged for them was called kavul. It was fixed lowest in order to give encouragement to the tenants. Then the next stage is when tenants come of their own accord, they are charged a little high. When there is a very great demand for lands then it is called ulkudi.

Mr. JOGAYYA PANTULU : *Q.*—Is there any reason for bringing it to the middle class or the lowest class or the highest class ? *A.*—No.

The CHAIRMAN : *Q.*—You say that the Zamindar has not changed the rates for all these three classes of lands for the last so many years. So how can this classification affect the tenants so far as rent is concerned ? *A.*—Supposing a land which was classed as kavul is promoted to purakudi then the rate increases.

Q.—Who will have the opportunity to do it ? *A.*—The karnam. Whenever the zamindar stands to gain, the karnam will do it.

Mr. MAHABOOB ALI BAIG : *Q.*—Can you not question it ? *A.*—I can question but I get no relief.

Mr. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—Have you come across any cases where a land was within one year treated as kavul first, purakudi second and ulkudi third ? *A.*—I have not seen such cases, but I have heard of such instances.

The ZAMNDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Can you point out a definite lease during the the last five years ? *A.*—There is not definite case but there are some cases which I have heard of.

Q.—So you have no personal knowledge ? *A.*—No.

Mr. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—Can you at least send us pattas ? *A.*—I think I shall try to do it.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—So you have no personal knowledge but it is only hearsay evidence ? *A.*—I have seen it myself. The ryots have complained. I have seen the pattas. When I was secretary of the Zamin Ryots Association the ryots used to approach me and tell me their grievances. Regarding distraint procedure the exempted articles are distrained rather than the articles that are not exempted. There are irregularities of procedure in the matter of collection. The zamindars do a lot of mischief in their anxiety to collect the rent.

Mr. MAHABOOB ALI BAIG : *Q.*—You would like the Government collecting the revenue ? *A.*—The village officer can be entrusted with this work.

The ZAMINDAR OF MIRAZPURAM : *Q.*—That means you have no objection for the Government method of collection. *A.*—It is only the Rent Recovery Act that is applied by the Government.

Mr. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—Do you mean to say that the Revenue Recovery Act should be extended to the zamindari ryots ? *A.*—Yes. The difference is this. When the zamindar takes the rent he gives five or six months' time but he allows the arrears to accumulate. If it is collected then and there there will be no difficulty for the ryots. I submit when the ryots are bereft of their resources they have got to pay the rent by selling their plough bulls. In the sale of holding there are some difficulties. The persons who are interested in the lands are not given notice. Owing to joint patta a man has to pay the kist of a defaulter.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Can you give any specific instance ? *A.*—No. But I know of some cases.

Q.—Anything happened to you ? *A.*—No.

Mr. JOGAYYA PANTULU : *Q.*—You say that the intention to sell the holding should be notified by registered post. Of course the karnam is expected to know all the enjoyers and if he knows the plot the enjoyers should be notified of that fact. *A.*—Of course where notice is not served in any other way, notice by registered post would be better. But it is rather an amendment for the worst.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—You prefer the application of the Rent Recovery Act for this reason, viz., that the defaulter need not pay the court fee and all those things ? *A.*—Yes.

Mr. B. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—When you say that the Rent Recovery Act should be applied, you mean that the Government should collect the rent by applying the provisions of the Rent Recovery Act and not that the Zamindar should collect the rent ? *A.*—Yes.

Mr. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—When you say that Government should collect the rent from the tenants, what is it that the zamindar has to do ? *A.*—Probably you mean that there is control by Government officers over the village munsifs ? That is what you mean ? *A.*—Yes.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—You say that Government must undertake the collection work ? How does it affect the position ? Supposing the zamindar collects the rent through the village munsif, would it not serve the purpose ? *A.*—The zamindar has no control over the village munsif.

Q.—So you are of opinion that the zamindar must have some control over the village munsif ? *A.*—He should not have, because he will repeat again the same mischief.

Q.—If the zamindari is surveyed and a settlement of rent is effected, then of course there will be no difficulty in applying the Revenue Recovery Act and you will have no objection to that course? *A*.—Yes. I have no objection.

Mr. Mahboob Ali Baig : *Q*.—May I ask you why the Government is able to collect its revenue more promptly? *A*.—They collect at the time when harvests are ready. But in the case of zamindars they begin to collect the rent long after the harvest season, but they allow a long time for the ryots to pay.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q*.—Your point is that Government collect their rent promptly, whereas the zamindar does not collect in time but allows plenty of time afterwards. *A*.—Yes, yes. Of course this is detrimental to the ryots as well as the zamindars.

Q.—Do you admit that because the village munsiffs fear that they will be taken to task if they do not collect the revenue promptly by Tahsildars and other high officials, that collection is made by them promptly? *A*.—Yes.

Mr. B. Venkatachalam Pillai : *Q*.—You admit that the zamindar can collect the rent if he likes in one lump and not by instalments. *A*.—Yes.

Q.—Is it also that he collects the rent at a time when the tenant has no resources to pay? *A*.—Yes.

Mr. Kumaraswami Raja : *Q*.—In the case of zamindaris, there is so much arrears, not because the tenants are not able to pay, but because the rent fixed by them is heavy, is it not? *A*.—Yes.

The Witness : About irrigation facilities I have to say something. From my predecessor in title of the land, I have got a tank and I am repairing it. To my knowledge the tank is always in existence even prior to my coming in occupation of the lands. In the zamindari there are something like 65 tanks but they are not properly maintained by the zamindar. There are no proper sluices. The surface and the earth work of these tanks are not properly attended to by the zamindar. There are complaints of that sort. The tank beds are given away on patta for cultivation in certain instances. I have known of two or three tanks.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q*.—You have seen two or three tanks? *A*.—Yes. There is a tank called Anandavadi tank. It is not kept in good repair. It has got an ayacut of 80 acres to cultivate. Last year in the month of June I had been to that place. The ryots complained about bad state of the tank. I wanted to put in a petition to the Collector. But as you know there is always faction in the village. Of course there is a provision in the Estates Land Act that if one-fourth of the ryots join together and deposit a certain amount of money that is required under the Act, they can put in a petition to the Collector for getting the tank repaired. But the ryots have no money. Besides if the ryots go to court they have to spend a lot of money and wait for the decision of the court for a long time. Owing to all these difficulties nothing has been done.

Q.—How many acres you possess? *A*.—About 100 or 120 acres.

Q.—I suppose you lease them out. *A*.—I lease out some of the lands on waram tenure for half waram. I cultivate the rest of the land myself. I have been a tenant for the last 22 years. I bought 120 acres or 100 acres of land at several times. I paid something like Rs. 20,000 and I am paying Rs. 300 or so as rent to the zamindar. I have been paying this rent since I purchased these lands.

Q.—May I know the net income that you get? *A*.—About Rs. 100 or so. The land is not self supporting, for the last 20 years. I am rather maintaining the land rather than the land maintaining me.

Q.—What is the gross income? *A*.—About Rs. 500 or Rs. 600. I am spending about Rs. 150 or Rs. 200 towards cultivation expenses. I am paying Rs. 300 as rent. So I am getting about Rs. 100 or so.

Mr. B. Narayanaswami Nayudu : *Q*.—What was the commodity price when you purchased the land in 1922 or so? *A*.—The commodity price was somewhat high in those years.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q*.—For how many years you enjoyed that price? *A*.—For 4 or 5 years.

Q.—So when you purchased the land for Rs. 20,000 how much interest you expected to get for your investment. *A*.—About 6 per cent.

Q.—So you were satisfied with 6 per cent interest? *A*.—Yes.

Q.—You have stated in your memorandum that the ryot is the owner of the land. What is your explanation for this and what are your reasons and how do you justify your reasons ? *A.*—The land belongs to the tenants.

Q.—Is it your opinion or can you support it by any documents ? *A.*—I have read it somewhere.

Mr. Mahboob Ali Baig : Most of these zamindars were farmers of the revenue ? (No answer).

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—I suppose you know of Madras Regulation of 1808. Do you know that it says that the zamindar is the proprietor of the soil. *A.*—Yes, it says.

Q.—Have you perused the decision of the Privy Council in 44 Calcutta 841 and another decision of the Privy Council in a case of the Madras High Court which say that the zamindar is the proprietor of the soil ? *A.*—No.

Q.—Don't you think that if a certain rate of rent is paid for 40 or 50 years, it is fair and equitable rent because it was paid to the zamindar for a long period without any complaint from the ryots ? *A.*—Owing to fluctuating seasons and fluctuating prices the tenants might not have complained. But the present depression in price does not make me think that the rent is a fair and equitable rent.

Q.—Don't you think that the prices in 1908 were lower than what they are now ? *A.*—Not so low as they are now.

Mr. B. Narayanaswami Nayudu : *Q.*—The expenses of cultivation is now much greater than it was previously ? *A.*—Yes.

Mr. B. Venkatachalam Pillai : *Q.*—You have purchased the lands from the tenants ? *A.*—Yes.

Q.—You have come across a number of sale-deeds even hundred years old according to which plots of lands have been sold by the tenants themselves or the zamindar himself transferring the pattas on the strength of these sale-deeds to the vendees ? *A.*—Yes.

Q.—I think you have come across such sale-deeds ? *A.*—Yes, but I do not exactly remember the years to which they related.

Q.—I suppose you would have seen some of the sale-deeds which came into existence a long time back ? *A.*—From 1900 or so I should have seen such sale-deeds.

Witness No. 151, Trichinopoly, 6th February 1938.

Oral evidence of Mr. R. A. Meenakshisundaram Ayyangar, Advocate, Salem, an inamdar.

The Chairman : *Q.*—Are you an inamdar ? *A.*—Yes. I am the senior inamdar of Menakkal agraharam in Salem district.

Q.—Is it a whole inam village ? *A.*—I am in doubt about that. It has a survey number out of ten survey numbers which have been given to the lands in that inam which consists of about 1,080 acres, of which 1,063 acres are in Government revenue village. I do not know whether it is a whole inam village or part village. It is a Government inam village. It is not included in the zamindari. My representation to this hon'ble committee is that the definition of landholder in the Estates Land Act is so very defective that we do not know where we stand. My village is owned by 415 registered landholders. We have become piecemeal. We have been enjoying these lands for the last so many centuries.

The Chairman : *Q.*—You say that under the amending Act of 1936 you should not be treated as a landholder and you should be excluded from the operations of the Estates Land Act ? *A.*—Yes. My position is this ; I have been recently classified as a landholder under the recent amended Act. The inam village is an estate. My village has been surveyed. The question is whether my village is the inam village as granted under the original sanad or it is an estate coming under the Estates Land Act. All these questions have not been thrashed out.

Q.—You are not able to say just now whether it is whole inam village or not ? *A.*—Originally this village consisted of one thousand six hundred and odd acres. I have a copy of my sanad. The title-deed is founded upon the original deed issued by one Palayagar in 1600 and reference is made in the inam register. It was given to 26 Brahmans. All these inams were registered in the year 1863. All these people seem to have been in enjoyment of this whole village. It was originally granted by Tippu Sultan. The total

extent of land given according to the English inam register is 1,074 acres which now corresponds to 1600. Out of these 1,074 acres, about 260 acres were taken by Government under japthi at the beginning of 1800 and they were given to the devasthanams and the rest of 814 acres continue to be inam of which 160 acres are wet lands and the remaining 654 acres are dry lands. The entire jumma according to the old register was Rs. 2,978 for the whole village and when the British Government enfranchised the inam in 1863 they fixed Rs. 200 as quit-rent for the whole village and then it came to about Rs. 1,197, and subsequently with cess and other things it now comes to about to Rs. 1,750. Originally there were 626 agraharamdars and they sold most of their lands subsequent to the enfranchisement of the inam in 1862. The holdings were not enjoyed by the ryots. The agraharamdars have been changing the ryots year after year and they have been enjoying the lands themselves. (Here the witness quoted the word 'individually' from the inam register to show that they were permanent occupants of the lands individually but the Chairman pointed out that there were no exact words in the register to convey that meaning.)

Mr. Mahboob Ali Baig : *Q.*—You said there would be some difficulty in saying whether your village is a whole inam village or part inam village. When the inam was granted to 26 Brahmans, it might be that it might have been given to two individuals saying that they might enjoy it jointly and severally. *A.*—The inam register refers to these 26 persons individually and not as a group.

Mr. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—Has there been any practical difficulty after the Estates Land Act was amended in the year 1936 ? *A.*—Yes, day before yesterday my District Munsif dismissed an execution petition in a decree which was upheld by the Madras High Court relating to an inam land in a neighbouring village. Day before yesterday it worked a havoc. We poor inamdars maintain that we cannot be considered as Rajas or zamindars. We poor people are paying quit-rent of about Rs. 1,000 or so and we cannot be compelled to give up our occupancy right and our interests and we should not be placed on a par with the Zamindars. So my submission is that the amended Act of 1936 should not be made applicable to us.

Mr. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—May I take it that your position is that if we confer occupancy right on the ryots of the inamdars, it will cause hardship to you as it would cause hardship to a zamin pattadar if the occupancy right is conferred on the actual cultivator who ploughs his land ? *A.*—Yes. The position will be similar to that.

Mr. Mahboob Ali Baig : *Q.*—Your case is that according to you you have got both the melvaram and kudivaram rights ? So your position is in this way different from that of the zamin ryot : that whereas you have got both the melvaram and kudivaram rights, the zamin ryot has no melvaram right ? *A.*—My submission is that in the case of inams the entire lands have been classified as private lands or ryoti lands, and we have got melvaram as well as kudivaram rights. As these lands have become private or ryoti lands, we have been claiming occupancy rights.

Q.—Don't you think that the same difficulty was experienced in 1908 when the zamindar claimed both the rights ? *A.*—Yes.

Q.—So what happened in 1908 to the zamindars has happened to you now ? *A.*—Sir, we are not in the position of zamindars. We have invested large sums of money for improving our lands and so forth.

Q.—May I suggest to you that the rent of 1933 is a competitive rent ? It is not a rent in the sense of zamindari rent or land revenue in Government areas. Because you had the right to evict a man and give your land to a person who gave you more rent, the rent of 1933 was a competitive rent. If that rent is assured to you and you are placed beyond doubt so far as the Estates Land Act is concerned by removing those words 'Unless the contrary is proved' found in the Estates Land Act, would you be satisfied ? *A.*—That will be a small compensation for the changes that have been brought about in the interim period.

Q.—You will have cause for satisfaction if the rent of 1933 is assured to you ? *A.*—I will add a rider thus : in 1933 the position was this. I shall take my own village. I am the senior zamindar of that village. Out of 26 zamindars who were originally in that village, I am the only man who now possesses six shares of the whole village.

Q.—What you would be losing in future is your mere right to eject a man and give it to another who may give you more rent ? Do you think that you will lose anything more ? *A.*—It comes to this : you want to capitalize the whole rent and want me to sell my rights. The thing is this : on the last day of 1932 I was worth Rs. 1 lakh and on the first morning of 1933 my worth was reduced to Rs. 1,000 on account of a change in the Estates Land Act. It comes to that.

Q.—Even the value of property went up so high then because of the competitive rate of rent prevailing at that time which was probably the highest ? *A.*—It was not highest.

Q.—How many kinds of varams you have got ? *A.*—We have got three kinds : (1) paying the melvaram in kind or the produce (2) paying cash rent and (3) kuthagai.

Q.—What compensation would you think be fair if you are asked to give up your rights under the amended Estates Land Act ? *A.*—If we are given compensation in addition to fifteen years purchase value, it would satisfy us. If it is not done like that we are gone.

MR. JOGAYYA PANTULU : *Q.*—Would you leave it to the Court to determine what is reasonable compensation ? *A.*—I would leave it to a Civil Court if I am driven to that position. The definition of 'landholder' in the Estates Land Act should be suitably amended. Then there are the words in that Act saying "if the dispute arises . . . between the ryot and the Zamindar the Collector, etc. . . . ." Why should they assume that there will be a dispute ? If I am to proceed on the assumption that the inam villages have to be treated as coming under the Estates Land Act, they will have to be compulsorily surveyed. Otherwise the inamdars would be treated badly by the ryots. There must be compulsory survey to ascertain the extent and apportioning of the rent. These are the main features on which amendment should be made.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Who is to bear the cost of survey ? *A.*—In the case of minor inams, the Government must entirely bear the whole burden, because we have been paying a large amount of quit-rent. While the jumma for my village is Rs. 3,300, I am paying Rs. 1,100.

Q.—Do you want that small Mukhasas should be excluded ? *A.*—Yes. For the mere fault of their having been treated as mittadars they should not be included in the Estates Land Act.

Q.—What is the limit of acreage that you will prescribe for excluding them from the purview of the Estates Land Act ? *A.*—Where the difference between the peshkash and the Jumma is less than Rs. 5,000 such cases may be excluded from the Act. My other submission is that village officers should be put under the control of the inamdars because many of the village karnams would not obey their orders. They are making interference in collections and they are bringing so much trouble over our heads and Tahsildars and Revenue Inspectors.

Q.—Why do they do it ? *A.*—Because they have got their own axe to grind. They must be treated as our own servants. Under the Act of 1924 we have got the power of appointing. But now we must also have the power of removing them. Then they will obey our orders. My position is this. We are now 45 people in the whole village. Out of these four people have sold both their melvaram and kudivaram rights and have left the place. I own 6 out of 26 or about one-fourth share of the whole village. The rest has been conveyed to the ryots.

THE CHAIRMAN : *Q.*—During what peroid ? *A.*—Since 1914 and from 1913 onwards.

Q.—During the last 23 years your other shareholders of the inam village have been selling their kudivaram rights to other ryots ? *A.*—Yes. They have sold away their lands for Rs. 20,000 which were previously measured only as 5 acres according to paimash account No. 2. Now they appear to be 15 acres.

Q.—What appeared as 5 acres then has turned out now to be 16 acres and sold for Rs. 22,000 in three bits ? In what year ? *A.*—In 1924, 1922 and 1921, to three tenants. The quit rent for that is Rs. 32.

Mr. B. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—Are all the plots in possession of your tenants ? How long has this village been in existence ? *A.*—From the time the sanad was granted. The population of the village is 4,000. The number of agraharamdars is 50. Out of 50, 47 have sold away their lands to the ryots.

The Committee adjourned for the day.

The committee resumed its sittings at the Collector's Office Buildings, Trichinopoly, at 11 a.m. on 7th February 1938.

All the members were present. Before the proceedings commenced the Chairman spoke as follows :—

"Before I proceed further I would like to say one or two words regarding this enquiry. In the nothern districts we were told that the evidence on the zamindars' side would be offered at Madras. Here, we do not know what the zamindars are going to do. So far as the Committee is concerned, we should be grateful if the zamindars also offer their evidences and not postpone it to Madras. The Madras sittings will be probably in the month of April, March being the budget month for us, we will not have any time. We should be helpful also if the zamindars give evidence side by side with any evidence that might be coming on the side of the tenants. Of course, this does not cripple either the zamindars or the tenants from adducing further evidence."

Then the regular proceedings began.

Witness No. 152. Trichinopoly. 7th February 1938.

Oral evidence of Mr. Navanitha Krishna Nayudu, Advocate, Pattukkottai, Tanjore district.

The CHAIRMAN : *Q.*—Have you sent any memorandum ? *A.*—Yes, on 30th November 1937. I sent one.

Q.—It will not be necessary to refer to each item. *A.*—It is better to take some points.

Q.—Are you a zamindar tenant ? *A.*—No.

Q.—In what capacity are you offering evidence ? *A.*—In the capacity of a vakil and as one who has had close association with the ryots.

Q.—Are you connected with the Ryots' Association ? *A.*—No. I have had occasion to deal with the Madras Estates Land Act.

Q.—Now, what is the first point that you would like to refer to ? *A.*—The question of possession of land, whether the proprietor or the ryot is the owner of the land. My claim is that the ryot is the owner of the land and not the zamindar. In my memorandum, I have traced the history, the origin and development of the zamindar system and how with possession, ownership goes to the ryot, he being the man in possession from time immemorial. I claim this by the very definition of certain terms in the Estates Land Act. At present the zamindar does not exercise the right of possession on poramboke, etc., under the Estates Land Act. The Collector has the supreme power under section 20 to deal with such lands. Even in the case of compensations, my conclusion is that the ryot is the owner of the soil.

Q.—So far as the Estate Land Act is concerned you say that the rates must be regulated under that ? *A.*—Yes.

Q.—You contend that under the Estates Land Act, the ownership is vested in the tenant ? *A.*—Yes. Not exactly vested as per the Act but in the working of the Act, all the rights of possession and enjoyment by the tenants, will only go to show that they are already possessing the right of ownership. In case where the tenants have encroached and cultivated, the zamindars are prohibited from harvesting such lands.

The CHAIRMAN : Let us not now discuss the case-laws under the Estates Land Act. Of course that Act is under consideration of this Committee. The first question is about the relationship between the landlords and the tenant. If you have got any independent reasons, you can give them. No doubt, laws have been changed from time to time. There are some laws which are now in vogue. If you have anything else, you can leave that point and tell us something more useful and how you came to the conclusion that the tenant must be treated as the owner.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—Even apart from the Estates Land Act, do you think that the ryot is the owner of the soil ? *A.*—Yes. Because my submission is this. The zamindari system was introduced only for the purposes of collection of taxes from tenants.

The CHAIRMAN : You depend only on the literature for that conclusion ? *A.*—Yes. I have no documents.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—You hold that the Government could not have given more rights to zamindars than the Government itself had ? *A.*—The Government was entitled to land revenue and as such could only convey that to the zamindars. In the Government villages, the Government does not claim any compensation in a land where the ryot holds a patta, but a proprietor of a village or zamindar claims a share in such a compensation.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Irrespective of the purpose for which the land was acquired ? *A.*—Whenever lands are acquired for any purpose, the compensation is paid. The Government does not claim any share in such compensations but in proprietary villages, whenever land is acquired for any purpose, the zamindars claim a share in the compensation.

The CHAIRMAN : *Q.*—Let us confine to the point in issue. Why discuss general questions ? The first point you have stated in the memorandum is about the ownership ? *A.*—Yes.

Q.—The next point ? *A.*—What is fair and equitable rent and consideration to be taken in fixing a fair and equitable rent.

Q.—With what estates you are familiar ? *A.*—Particularly with four or five estates, I am familiar.

Q.—What are those zamindaris ? *A.*—Senthangudi zamindar.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Have you any lands in that zamindari ? *A.*—No.

The CHAIRMAN : As a lawyer and as one who is in touch with tenants, he has come and has already sent a memorandum.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—You mean to say that he has no personal knowledge of any of these things ?

The WITNESS : *A.*—So far as I own certain lands and enjoy and own both varams.

The CHAIRMAN : *Q.*—You own some lands in the proprietary villages ? *A.*—Yes, in some villages like Saranar, etc., I own both varams.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Are they proprietary villages ? *A.*—Yes. They are main villages.

The CHAIRMAN : *Q.*—What about the rents ? *A.*—Most of the villages are not Government villages in Pattukkottai division. There are 11 zaminadaris in Pattukkottai and Arantangi. Two-third of the villages are either zamindari or proprietary villages in both these taluks. The prevailing system is primarily Amani. The landlord claims between 40 to 55 per cent so far as the wet cultivation is concerned.

The CHAIRMAN : *Q.*—What do you mean by Amani system ? *A.*—The sharing of gross yield.

Q.—What is the share of the landholder ? *A.*—After deducting coolie for harvesting, whatever produce remains, is divided in the ratio of 40 to 55 per cent and in the case of dry lands from 38⅓ per cent to 45 per cent. The landlord's share is collected on the thrashing floor itself.

Q.—How is this system working ? *A.*—The sharing system has been in vogue.

Q.—For how long ? *A.*—For time immemorial.

Q.—How was it working ? *A.*—It was working well.

Q.—Was there any trouble in dividing the produce, etc. ? *A.*—The entire trouble arose after the advent of the Cauvery-Mettur Project.

Q.—Before that there was no trouble ? *A.*—Practically there was none. Before the advent of the project, both the taluks were mostly dry lands, there were very few nanja lands. The whole trouble arose out of the Government Order asking the cultivator of the land to pay the water-rate. It is the ryot who cultivates the lands and takes the water for cultivation. Originally the rate fixed was Rs. 15. But now a concession rate of Rs. 5 was made available for faslis 1341, 1347 and 1348. The water-rate is Rs. 5 per acre. Under the sharing system it is natural that the landlord should also pay a portion but actually they do not pay anything. Major portion of the lands were formerly dry, whereas now 60 to 70 per cent of the land has been included within the project, i.e., we have Cauvery-Mettur Project water supply. Now what happens is that 60 to 70 per cent of the dry lands have become wet. The landholder says that he is entitled to collect the varam according to the crop raised in the land. Further he adds that he never wanted him (tenant) to raise wet crops. If the tenant fails to pay him, he is proceeded against in a court of law. The rate is then settled. The Revenue Inspector goes for the appraisement of the crops, he makes a note and then he refers the matter to a Deputy Collector. Within fifteen days the tenant has got to file his objection. Unluckily the ryots do not apply to the Collector to have their improvements recognized. The landlord says, as the improvement has not been registered by the Collector, he is not bound to share with the ryot.

Now I will take up the cost of cultivation.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Can you quote any specific matters ? *A.*—Yes. I appeared in several appraisement applications, wherein my plea was that the ryot has effected improvements, that he has paid the water-rate and the crops, the yield are the result of his improvements.

Q.—If you have any papers, you can file them ? *A.*—The matter is before the High Court.

The CHAIRMAN : What is the number of the case ? *A.*—M.A. 64 of 1936 (Manwangabat village). I have appeared for the ryots. Incidentally I would like to refer to section 3, clause (4) of the Madras Estates Land Act (here the witness read from the Act, the above-quoted section and clause.) Dry land as it is, is not fit for cultivation. Some improvement by any process mentioned in the section must be adopted. Now, who is to decide such matters as per the Act ? It is a Revenue Divisional Officer. He is primarily an officer who has got to inspect lands. We have instances where such officers have said that conversion of dry into wet is no improvement. No doubt it is something unimaginable.

Q.—Is that said so in your case ? *A.*—Yes.

Here the witness made certain observations against the Revenue Divisional Officer.

The CHAIRMAN : *Q.*—No observation need be made. Confine your remarks to the issue.

The WITNESS : *A.*—Even this payment of water-rate they say is an improvement effected by the tenant personally.

So the water-rate is also to be added to the cost of the cultivation and under the sharing system the ryot finally gets a small sum.

The CHAIRMAN : *Q.*—You have already said that. *A.*—Yes. I know the cultivation in this division. The yield does not exceed 30 kalams. One kalam is 24 Madras measures

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—What is the cost of 30 kalams ? *A*—About Rs. 45 according to the present prices. In this Rs. 45 he has to pay water-tax of Rs. 5. Including cesses, it comes to Rs. 5–10–2. Then for cultivating, he might require grain Rs. 2–8–0, seeds Rs. 2–0–0, removing the seedlings and transplantation Re. 1 and 12 coolies at 3 annas a day, Rs. 2–4–0. Manuring may cost him Rs. 6. The Agricultural department at Pattukkottai buys at the rate of 12 annas to Re. 1. I have fixed it at 8 annas only. There came to about Rs. 17, i.e., total cost of cultivation. Then there is the rent. So the gross yield is only 30 kalams. That comes to about Rs. 45. The landholder wants his Rs. 20–8–0 of the gross yield.

Mr. PALLAM RAJU : *Q.*—What about the harvesting ? *A.*—It is paid in kind. For these 30 kalams, the landholder wants his 50 per cent. Therefore there remains only Rs. 22–8–0 for the tenant out of which he has already spent Rs. 17.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—You are not taking into consideration about the labour of the tenant, etc. ? *A.*—In agriculture, it cannot be calculated. In this area, more than 50 per cent of the ryots do not own more than 3 acres. Working out on the above basis, a ryot gets Rs. 17 for one year, whereas the landholder gets Rs. 67–8–0.

Mr. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—Do you say that the sharing system is bad ? *A.*—Yes, under these conditions. I am not exaggerating things. When I started, I was given an appraisement application running before the Deputy Collector, Pattukottai. (Here he exhibited a copy of that petition.) This relates to his interest in the village and how many pangus, he is entitled in it. (He then read the copy.)

The CHAIRMAN : *Q.*—You don't dispute the share claim of the landholder ? *A.*—I do not dispute for a moment the share claim. I am only suggesting the difficulties in the actual working.

Q.—There is nothing about the corrections of the varam rate ? *A.*—Only when the crop raises by baling water, the landholder will get one-fourth portion. There is another difficulty. The Government Order specifically and clearly says that the man who takes the water must pay all water-tax. Sometimes the crops are attached for the arrears of the peshkash of the landlord by the Government.

Q.—The attachment is done by the Government ? *A.*—Yes. In this connexion I want to submit that these landholders who do not pay the kist, they eventually give the lands with crops for attachment. In some cases these ryots are not even aware of the attachment. There are also some criminal prosecutions pending against the ryots.

The CHAIRMAN : *Q.*—All these troubles have been going on ever since these courts and lawyers came into existence ?

The WITNESS : *A.*—Primarily peshkash is a thing which the landholder has to pay. It is a pity that the poor ryots' crops are attached for the arrears due by the above class.

Q.—What will the Government do ? It has to realize its dues. *A.*—If the ryot has to get rid of the attachment he has to pay the amount.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—Is the entire crop or a portion of the crop that is attached ? *A.*—The Rent-Revenue Recovery Act says that the entire crop could be attached. What I want to submit is that it is better that the peshkash for each and every bit of the land be definitely fixed. Otherwise the tenant who wants to get rid of the attachment will have to pay the entire amount and then if the landholder does not pay, he has to file a suit against him. There is another difficulty in the attachment even the description of the land, etc., are also not noted.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—What do you suggest ? You want only a portion to be attached ? *A.*—What I say is this. Once a tenant raises crop on the land he must know exactly what he has to pay on each land. That is why this Amani system does not wish to the benefit of the ryot. There must be a settlement of rent and price.

About the maintenance of irrigation works, I want to say one or two things.

My first submission is that the Government must take over all these works.

The CHAIRMAN : *Q.*—I think most of the lands under the Cauvery-Mettur Project are fed with water from that project. Are there any other sources of irrigation ? *A.*—There are mamul lakes and eris. All this must be taken over by the Government.

Q.—How many eris are there in the area prescribed by you ? *A.*—There are very many villages owning lakes. In Arantangi taluk, there are complaints made by the ryots that some of the irrigation sources are not maintained properly.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Have you got anything to say about that ? *A.*—The procedure under the Estates Land Act is a costly procedure. He has to deposit Rs. 100 for minor works under section 138. Again, I think 1/10 or 1/8 of the ayacutdars. Sometimes they do not get that number for diverse reasons. Therefore the relief afforded under the Act V is a costly one, so far as the ryots are concerned.

Mr. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—The ryots will not usually resort to courts ? *A.*—They do not usually.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—I want to know whether he is speaking about the Madras Estates Land Act generally or any specific case? *A.*—I am talking about a lake in a village in Palaivanam zamin. I say that the maintenance of these irrigations must be taken over by the Government. It is also hard for the ryots because the landholders are also collecting from long time same assessment towards the maintenance of these tanks (Kulavettu).

Mr. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—Is this over and above the rest ? *A.*—Yes.

Q.—You say these are illegal cesses ? *A.*—Nobody pays. Under section 135, the landholder cannot collect all these taxes. There are other wonderful things also. They collect for Kanganam, Kanakkupillay, for temple, etc.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Still going on ? *A.*—It is taking place even now.

Mr. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—Is this taken out from the gross produce ? *A.*—These will be measured out of the gross produce and then the division will go on. By the time, the division goes on, nearly 30 kalams out of 130 would have been taken out.

Q.—Does he take it for himself or does he disburse it in the manner you suggested ? *A.*—He says that he will disburse it ; generally they go to the landholders' granary.

Q.—What are the other things that you were referring to ? *A.*—Kanganam, Kulavettu, Pasi, fishery, koil, etc.

The CHAIRMAN : *Q.*—Are the tanks in good condition in the area, you have stated ? *A.*—Now, the ryots do not complain very much because of the Cauvery-Mettur Project.

Whether they are maintained properly or not does not matter very much now.

Q.—When the tanks may go out of existence ? *A.*—The taluk area is getting diminished. As regards the powers of collection by the landholders, the entire provision in the Estates Land Act must be removed. There must be a settlement of rents and then that settlement of rent is effected, a record of rights must also be made. After the rents have been settled, the collection work may be taken up by the village munsif or karnam, as is being done in the Government villages. It is the headman, who collects the water-rate. That would save lot of trouble and the ryot also will know what he has got to pay towards the rents.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—So far as the villagers are concerned you said the ryots are owners. What is to be done with reference to waste lands ? *A.*—So far as this division is concerned, there is not very much of the land reserved for pasture. The waste lands should be reserved for the cattle of the ryots to graze. The landholder should not utilize the waste lands for getting assessments. It is only on the prosperity of the tenant, a landholder thrives.

Q.—You say that the water-rate is paid by the ryot ? *A.*—Not even a pie is paid by the landholder.

Q.—What do you think must be done in those cases ? Should the landholder get only dry rate ? *A.*—Yes.

Q.—From your experience, from the point of view of ryots, will you prefer the matter of disputes to be dealt by civil courts or by the revenue courts as they are being done ? *A.*—I prefer the civil courts. I say this, because the Deputy Collectors prefer the Board's Standing Orders to the rules of the Civil Procedure Code.

Q.—From that point, do you think the civil courts are better ? *A.*—I don't think there need be any delay. Unless the tenure is fought out there need be no delay. They could be treated as small cause suits and tried.

Q.—You suggest that only that portion of the arrears, a tenant's crops should be attached and not the entire crop ? *A.*—Now the peshkash for a village is so much. It is a permanently settled thing. We know the total acreage of wet and dry lands. I want the proportionate of peshkash of every item.

Q.—Does it not limit the powers of Government regarding collection ? *A.*—What I want is that the ryot must be allowed to free the attachment by paying the proportion for the land he is cultivating and not the whole of arrears.

Q.—You have got lands in inam villages as well as ryotwari pattas. What is the status of the under-tenants ? *A.*—What is the status of the persons, who cultivate lands under the roytwari pattas.

Q.—What do you think must be the status of those persons ? Are they to be tenants at will or is some kind of permanency to be given ? *A.*—I prefer to give to him the same status of the under-tenant in the Government villages.

Q.—You don't want to give him any occupancy rights ? *A.*—Can the under-tenant in the Government villages claim occupancy rights ? If he is given that right there, I am also prepared to give him that right. Already we are having many types of tenants. Why should we have more and create further confusion ?

Q.—Now there are tenants who are actually the tillers of the soil. They have been there for a very long time. Do you want that he should be expected at any moment ? *A.*—That all depends upon the nature of the contract.

Mr. Mahboob Ali Baig : *Q.*—Can an under-tenant give it to another under-tenant for cultivation ? *A.*—Yes.

Mr. Narayanaswami Nayudu : *Q.*—In the inam villages, the tenants under the Inamdars have the right of occupancy ? *A.*—Yes.

Q.—Therefore a tenant in an inam village is different from an under-tenant. I suppose you understood it in that way ? *A.*—Inam village may mean either iruvaram or melvaram.

Q.—I understand from your answer that the tenants under an inamdar should be considered as having occupancy rights ? *A.*—Not that. I referred to the Government villages. In a Government village there is a pattadar. He may be an absentee landlord. There is the cultivating tenant. It is clear that he has no occupancy rights.

Q.—Under the Amani system are the ryots asked to pay even if they do not cultivate? *A.*—They do not pay. The landholders do file suits. They let in evidence as if the lands were actually cultivated.

Q.—Can they proceed under section 112 for share under the Amani system ? *A.*—No.

Q.—Supposing there is term of contract ? *A.*—The suit under section 77. They will say that the lands were cultivated. The crop was so much, etc.

Q.—The ryots will have their own pulli and may dispute the correctness of the claim. *A.*—The ryots are illiterate. It is left for the presiding judges.

Q.—Then it will be very hard for the ryots ? *A.*—Yes, certainly.

Q.—Are there any forests ? *A.*—There is no forest which could be called a forest in our parts.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—I suppose you are an Inamdar ? *A.*—No.

Q.—You possess inam lands ? *A.*—I have purchased kudivaram lands in inam villages.

Q.—How many acres ? *A.*—About seven acres.

Q.—Is it wet or dry ? *A.*—Four acres wet and three acres dry.

Q.—Do you cultivate it yourself ? *A.*—Yes.

Q.—In the whole, inam village ? *A.*—There are panguthars and the grant is an inam which comes under the Madras Estates Land Act.

Q.—Do you know that it has been suggested that the inam villages should be removed from the operation of the Madras Estates Land Act ? May I know your views on that point ? *A.*—No. They must be under the Act.

Q.—Have you any other lands in the zamindari villages ? *A.*—No. I have in Government villages.

Q.—How many acres ? *A.*—About five acres only.

Q.—Have you leased out ? *A.*—No. I am myself cultivating.

Q.—What do you pay to the Government ? *A.*—At the rate of Re. 1–2–0 per acre.

Q.—Do you call that rate high ? *A.*—It is the most reasonable rate.

Q.—You have said that in Pattukottai Division in those two taluks on average very many tenants possess only 3 acres holdings and he gets only Rs. 5 and the zamindar gets Rs. 67-8-0. Do you know how much the landholder pays for the Government out of that Rs. 67–8–0 including cesses towards the peshkash ? *A.*—I do not know exactly.

Q.—Do you know how much the landholder pays and in what proportion? *A.*—I have no idea.

Q.—Can you tell me the price of land per acre in those taluks (wet) ? *A.*—For kudivaram lands, the Land Mortgage Bank rate is Rs. 300 per acre and Rs. 120 for melvaram.

Q.—Are they the same lands for which the ryots get Rs. 5 ? *A.*—Yes. According to the Land Mortgage Bank. According to the ryots Rs. 2–4–0 per cent according to the soil sometimes it is Rs. 5 per cent also.

Q.—May I know whether there are any ryots' association in those two taluks ? *A.*—Despite my efforts, I could not form any. There is so much of opposition to it.

Q.—Is it in the Agraharams or in the taluk ? *A.*—In the Pattukottai taluk associations were attempted to be started by the people, but I think they were not able to on account of the opposition.

Q.—By whom, by the Government or the landholder ? *A.*—The Government is not interested. The landholders prevent the formation of the ryots' associations.

Q.—Are you for giving occupancy rights to the under-tenants in zamindari areas ? *A.*—If the ryot happens to be a non-cultivating ryot, at least the right of cultivation should be conferred on him.

Q.—What do you mean by that ? *A.*—He must be given the right of cultivation and that he should not be ejected from the land.

Q.—In case, if the under-tenant is not ejected, what do you think that the tenant must get from the under-tenant ? *A.*—After paying the landholder's rent, each should have to go by sharing 50 per cent.

Q.—What do you think is fair and just ? *A.*—It depends upon the pattadars and the tenants.

Q.—I am talking about the crop ? *A.*—No answer.

Q.—Can you give some general principles regarding a fair rent ? *A.*—No answer.

Q.—If the landholder must take rent, how much do you think is fair rent ? *A.*—I must know whether it is cash rent or grain rent, which the ryot is paying.

Mr. V. V. JOGAYYA PANTULU : *Q.*—In the case of the sale of the holdings under the Estates Land Act, is the whole holding to be sold or only a portion of the holding ? *A.*—Prior to this amendment Act,even for arrears of five annas and nine annas the entire holdings were being sold. Now the Deputy Collectors are asked to fix the value of the holdings.

Q.—What I mean is that do they sell portion of the holding or the whole ? *A.*—The sale-officer must fix what items are to be sold for the arrears.

Q.—Now do you suggest that they sell nearly its equivalent ? *A.*—No answer.

Q.—Have you got anything to say about that point of publishing in the gazette and notification ? *A.*—The charges are excessive. The charges of publishing, etc., are excessive.

Q.—In the case of distraint of crops, who harvests the crops ? *A.*—Under the Civil Procedure Code, the standing crops have to be harvested by a receiver appointed.

Q.—I want to know in the actual working of the Madras Estates Land Act and not of the general statutes. *A.*—If it is through the civil courts, vakils are appointed as receivers.

Q.—Do you propose that the defaulter himself may be allowed to harvest provided he gives security ? *A.*—May be given. We cannot make any hard and fast rules for these things. A responsible man has to be appointed. It all depends upon the extent of the land and the crop that is attached.

Witness No. 153. **Trichinopoly.** **7th February 1938.**

Oral evidence of Mr. V. N. Ramaswami, son of Narayanaswami Ayyar, Secretary of the Zamin Ryots' Association, Udayarpalayam.

The CHAIRMAN : *Q.*—You are the Secretary of the Ryots' Association in Udaiyarpalaiyam ? *A.*—Yes.

Q.—You were here when our Saravana Pillai was examined ? *A.*—Yes. I was.

Q.—He is the President of the Association ? *A.*—Yes.

Q.—Are you going to add anything more to what he has said ? Now what are your fresh points ? *A.*—First of all, I must raise the question about proprietary of the soil. In my opinion the ryot is the real proprietary of the soil.

Q.—A memorandum was given by your Association ? *A.*—Yes. The ryot gets his proprietary in the soil by his occupation in it. The ryots are having occupation from time immemorial. Government have changed. They have come and gone. The assignees of public revenue have changed.

Q.—But the tenants have not changed. Is that so ? *A.*—When we say tenant, we do not make any difference between one tenant and the other. The Government has a right to rent only.

Q.—The dispute is not between the Government and the tenant. It is between the zamindar and the tenant. *A.*—Yes. First of all the Government has a right to rent and it has been assigned to the zamindars. The zamindars are mere farmers of revenue and Udayarpalaiyam zamindar is no exception to it. The question is raised by the zamindars that the very word zamindar itself gives them the right of proprietary in the soil. They say that zamin means land and 'Dhar' the proprietor of the soil. If you push the same argument further it will land us in difficulties. A 'Tahsildar' cannot become the proprietor of the 'Tahsil.' So also a Talukdar cannot became a proprietor of the taluk. 'Dhar' therefore does not mean proprietary and it has nothing to do with it.

There is another thing. Our zamindar claims that his ancestors were war-lords during the time of Viziaranga. We do not dispute that. Under the Nawabs all the interests in the land had been confiscated and he has been made a mere renter, a poligar and a havildhar, etc.

Q.—What does the Udayarpalaiyam zamindar claim now ? *A.*—I do not know what he says.

Q.—It is better to know what he says. *A.*—Under the Muhammadan Nawabs he was only a mere renter and not a chieftain as he was in the days of Vizianagar Rajas.

Q.—Have you got any documents ? *A.*—There are documents where he claims to be a Samasthanathypathi. In certain deeds, he is described as the Lord of all the lands between Valla and Coloroon. So a big chieftain with sovereign powers became a rent-collector.

(Then he read from certified copies of public documents.)

Q.—How did you get it ? . *A.*—I got it from one of the parties. It is a certified copy in the Suit No. 29 of 1897 in the District Court of Trichinopoly. Reading the document he (the zamindar) was only a renter on 24th April 1792).

Mustadasar is the word used. It means a rent-collector.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—How can you say ?

The CHAIRMAN : *Q.*—It is for you to find out. You say from the description he is a renter ? *A.*—Yes. Subsequently he is named as mere M.R.Ry. (Read a document.)

Filed a printed copy, dated 17th September 1797.

The witness read various portions from a document giving page references to show that the Palayagar or the Kavalthar mismanaged the affairs entrusted to him by the East India Company in 1802. He read a letter, dated 30th May 1802, from the President of the Revenue Board to the Collector. He quoted from it. Then he read the reply received by the Board of Revenue from the Assistant Secretary to the then Government. Then the document at page 89 of Document No. 30 was read by the Chairman to the Members of the Committee. Then the Chairman began putting question to the witness :

Q.—From the information you gather from these documents you say that the sovereign power which put the gentleman as the Zamindar of Udayarpalaiyam is the East India Company and he had nothing to do with the proprietorship of the soil ? *A.*—Yes, yes.

Q.—Formerly the sovereign power of the Madras Government was the British Parliament, but now the power has changed into the hands of the representatives of the people. (Laughter.)

The Chairman informed the witness that already a witness had given evidence that the particular Zamindar of Udayarpalaiyam had not changed the rate of tax in his zamindari for the last about 50 years and that he (the zamindar) had also stated in the memorandum submitted to the Committee that he would not claim proprietorship, neither himself nor the tenant, and therefore he (the witness who was then giving evidence) might proceed to other points.

Then the witness said that in fasli 1241 the rate of assessment on a patta in Pakkanur Mahanam, Ukkanatham village, was 10 annas per cawnie. For the same number in fasli 1343 the rate of assessment per cawnie was Re. 1–4–0. For the same holding the rate of assessment had been increased. The extent of the holding in fasli 1241 was 1-5/16 while in fasli 1343 it was 1-7/16. That showed that the assessment had been increased seven times. He pointed out that he had produced documentary evidence in support of his statement.

The CHAIRMAN : *Q.*—Have you understood the meaning of crop warrent. So far as the ryots in your zamin is concerned, has not the zamindar increased or varied the rates or has he been following the same old rate ? *A.*—He has raised the cropwar rent also. [Here witness referred to page 83 of the documents that he filed wherein it is stated that the (proceedings, dated 12th May 1814) zamindar has no right to enhance the rent, but only the same rent as the Collector was imposing when the Estate was under his custody.]

Q.—You depend upon this for saying that the rate should not be enhanced ? *A.*—Yes. This is all what I have to say with regard to the documents.

With regard to collection of rent the right of the landholder to bid in auction the land of the ryot in revenue sale is a very dangerous thing. That right must go. When there are no bidders, the zamindar takes the land for almost nothing.

Q.—So it is in the Government auction also. Sometimes they purchase the land for half an anna. *Witness* : *A.*—At least the arrears are written off in the case of Government auctions.

Whereas in the case of zamin lands, they are not written off and the lands become the private lands of the zamindar himself and he begins to harass the tenants more and more. There is a section in the Estates Land Act which says that the Collector should estimate the value of the land, and there is also another section therein which says that he shall estimate such portion of the holding as nearly as possible equal to the value of the arrears. This 'as nearly as possible equal to the arrears' kills the provision relating to estimation by the Collector. It is only in theory. In practice it does not prove effective.

Q.—That is true. But the sections were sufficiently good and were framed for the purpose of giving relief to the ryots. But it all depends upon the man who interprets the sections. *A.*—Legislation should not be made as the hand-maid of caprice of officials. There should be such a provision in the Act as to bring such portion of the land as would be equal to the arrears.

Then the witness continued :— There is another provision in the Estates Land Act relating to distraint proceedings which does considerable havoc to the poor ryots. I know of a specific case. In a neighbouring village for the arrears of rent the peishkar entered a particular house when there was no owner present. It happened in Kandangollai village. The name of the gentleman was Mochi Narayana Padayachi. He was a defaulter. When the distrainer went inside the house, there was only a woman and the distrainer took away a pot of cholam and some other utensils. No receipt was given. The woman pleaded that he might wait till her husband returned from the fields. He refused. Under the Act only zananas are excluded. In the case of these poor ryots, there are no zananas and therefore people should not be allowed to enter the houses and do anything they please.

The CHAIRMAN : *Q.*—Are you a ryot yourself ? *A.*—Yes. My family owns about five acres of land. It is a joint family. My uncle enjoys the lands. I am not enjoying. It is an undivided family.

Q.—Are you doing any other business ? *A.*—No.

Q.—How many share-holders for these five acres ? *A.*—Two: my uncle and my father and we are five brothers.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Is that wet or dry ? *A.*—No, they are all dry lands.

A.—Do you cultivate the lands yourself ? *A.*—By hired labour.

Q.—Are you cultivating the land by hired cattle or by your own cattle ? *A.*—By hired cattle. For the last two or three years it has been going on like that.

MR. PALLAM RAJU : *Q.*—It is because you were not able to purchase bulls ? *A.*—Yes.

THE ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—You are a Member of the Ryots' Association ? *A.*—I am the Secretary.

Q.—Since how long you have been a member ? *A.*—For the last 1½ months.

Q.—When that association was started ? *A.*—About two years ago. It was registered in 1936.

Q.—How many Members ? *A.*—About more than 1,500.

Q.—I suppose you maintain a register ? *A.*—Yes.

Q.—Is it only for the Udayarpalyam taluk ? *A.*—Yes.

Q.—What are the rules of your association ? Can anybody join ? *A.*—Any ryot can join.

Q.—What do you mean by a ryot ? *A.*—A Zamindari ryot ; a ryot who possesses lands, and pays rent to the Zamindar.

Q.—According to you you do not possess lands ? You are not a landholder ? *A.*—I have got a portion of it.

Q.—I am just asking you whether a ryot in the Zamindari alone can join it ? *A.*—Any ryot can join the association.

MR. JOGIAH PANTULU : *Q.*—Anybody who is interested in the land can join I suppose ? (No answer).

THE ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Do the rules say like that ? *A.*—It say a ryct can join.

Q.—Is there a taluk Congress Committee ? *A.*—Yes.

Q.—Who is the President of that Committee ? *A.*—I do not know.

Q.—Are you a member of that Committee ? *A.*—No.

Q.—Is your President a Member of that Committee ? *A.*—I am not certain. But I have heard that he is a Member.

Q.—I suppose you are a graduate ? *A.*—Yes.

Q.—Did you complain at any time to the Zemindar that the rates of rent are high ? *A.*—I have myself not complained.

Q.—Is there any complaint by your association ? *A.*—The Association has not complained against it, but it has asked for remission. No complaint has been made since I became the Secretary of the Association.

Q.—Did any complaint come to your notice since you became the Secretary ? *A.*—I have not looked into the records.

MR. B. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—Are there funds for your association ? *A.*—Yes. There is an yearly subscription of As. 4.

Q.—Can any under-tenant join it ? *A.*—Yes.

MR. JOGIAH PANTULU : *Q.*—Can those who are interested in the cause of the ryots join ? *A.*—I do not know.

MR. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—What is your age ? *A.*—24.

Q.—You joined the association before 1½ years ? *A.*—Yes.

Q.—What were you doing before ? *A.*—I was a college student.

Q.—What were you doing after you left the College ? *A.*—I was preparing for the I.C.S. course.

Q.—You have joined the association on account of love of service and because of unemployment ? *A.*—I want to help poor people ; when I get employment I will go away.

Q.—You have got an undivided interest in the land ? *A.*—Yes.

Q.—You have got to pay a share of the kist ? *A.*—Yes.

Q.—You have got a share in the profits of the land ? *A.*—Yes.

Q.—Therefore as a ryot you are in the Association ? *A.*—Yes.

Q.—Was there any agitation about rent in fasli A. Even from fasli 1318 there was an agitation ? *A.*—I have no personal knowledge. In 1931 there was a big agitation.

Q.—There was security proceedings against some who were taking an interest in the ryots ? *A.*—Yes.

Q.—The association was registered in 1931 ? *A.*—It was started in 1931. The association was registered only recently. I do not know whether it is a old association or new association. There is one registered association now.

Q.—At any rate there was agitation even in fasli 1318 ? *A.*—Yes, even in 1931 the Collector and the District Superintendent wanted to give some remission and they convened a conference and the ryots were promised some remission, but it was not realized? *A.*—Yes. The Zamindar promised to give a remission of As. 2, but he did not fulfil his word.

Q.—Even now people are asking for remission on account of their inability to pay ? *A.*—The inability to pay is a perpetual thing, but at present on account of failure of seasonal rainfall and an abnormal fall in prices, they are unable to pay.

Q.—So your association has moved the Collector and the Deputy Collector for waiting on them in deputation ? *A.*—Yes.

Q.—Did they send any intimation complying with your request ? *A.*—The Deputy Collector received us in deputation and said that he would try with the Zemindar for getting a remission of As. 4. The Collector asked us to go and see him to-day, but we replied that as this Committee is meeting here and as we wanted to come here we were unable to meet him to-day.

Q.—So you are regularly asking for some remission ? *A.*—Yes.

Q.—When did you write to the Zamindar ? *A.*—On the same day we wrote to the Collector we wrote to the Zemindar.

Q.—Did he send any reply to you ? *A.*—No.

Mr. Mahboob Ali Baig : *Q.*—You say that the rate of assessment in the Zemindari area must approximate at least to the rates in the neighbouring ryotwari areas ? *A.*—Yes.

Q.—You say that because the Zemindars have no right to enhance the rent, the rates in the Zemindari areas should be placed on the same level with ryotwari areas ? *A.*—Yes.

Q.—You say there is good authority from these documents to support your position ? *A.*—Yes.

Q.—It is not merely your view, but your view is based on documents ? *A.*—Yes.

The Zemindar of Mirzapuram : *Q.*—You said there was some agitation in 1931? Were you born at that time ? *A.*—I was not born at that time. But I heard it said that there was agitation in 1931. There was a conference in 1931 and the Zemindar promised to give a remission of As. 2.

Q.—Not in the Conference ? *A.*—No, but afterwards.

Q.—were you present in the Conference ? *A.*—I was not present.

Mr. Jogiah Pantulu : *Q.*—Because you were a College student then ? *A.*—Yes.

The Zemindar of Mirzapuram : *Q.*—All this is hearsay evidence, is it not ? *A.*—I know the agitation personally. I know that the Police came to the villages. During vacations I used to come to the village. I have personally seen people marching. I have seen all these things, personally. But I was not present at the conference.

Witness No. 154. Trichinopoly. 7th February 1938.

Oral evidence of Mr. S. Ramanujachariar, Pleader, Ariyalur.

The Chairman : *Q.*—You belong to Ariyalur ? *A.*—Yes.

Q.—What are you please ? *A.*—I am a pleader of 30 years standing.

Q.—You are a landholder ? *A.*—I am a ryot in the Ariyalur Zemin. I am also a landholder in some ryotwari villages.

Q.—How many villages does the Zemin of Ariyalur consist of ? *A.*—66 villages. It has been dismembered into various subdivisions at Court sales and also on account of the fact that several persons purchased it piece-meal. Now there are 10 or 12 landholders. I appeared as a Vakil for many landholders. The system of levying rates of assessment in Ariyalur is not the same as it is in Udayarpalayam. There have been no complaints from the ryots against the Zemindar. There has been no agitation. All this time there has been no association. Even now there is no association. It is not a big Zemindari. It has been subdivided. Many of the Zemindaries are only small Zemindaries. The rent that the various Zemindars get ranges from Rs. 500 to Rs. 6,000. The maximum rent that

a biggest Zemindar gets will be only about Rs. 5,000 or Rs. Rs. 6,000. The name of the Ariyalur Zemindar is Raghunatha Thathachar. He is also an Inamdar owning inam lands in Trichinopoly district. He has sent a memorandum to this Committee praying that the Inams Act of 1934 may be amended.

ZEMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—He is an Inamdar ; so you are pleading for him for his interests as an Inamdar also ? *A.*—Yes.

STATEMENT MADE BY THE WITNESS TO THE CHAIRMAN : He purchased the Kudivaram right in certain villages in the Trichinopoly district for Rs. 1,00,000 and litigation was started by certain people against him after two years after the Inams Act came into force. Several suits were filed against him. These suits were filed by some Pallars who wanted to get a declaration from the Court that they had kudivaram right in these lands. That particular village in which these lands are situated is called Kadiakurichi in Trichinopoly taluk. The suit was filed in Kulitalai District Munsif's Court. The Inamdar succeeded in that Court. But now an appeal is being threatened. The extent of land on which he purchased the kudivaram right comes to about 50 cawnies. He purchased it long prior to the depression period. There are a number of registered documents. I cannot say how many documents there are. I have not got the documents here. I will send true copies of the documents by post. The kudivaram right was purchased from people who had kudivaram right in the land before the Act of 1934 came into force. Inspite of the fact that the lands were purchased from people who had a kudivaram right litigation was launched upon the Inamdar by certain Pallars taking advantage of the Act of 1934. So far as this particular inamdar is concerned, I say, that he cannot come even under the Act of 1934 and even if he comes he should be excluded.

MR. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—You say that your inamdar purchased the kudivaram right from the ryots who owned both the melvaram and kudivaram rights ? *A.*—In order to avoid dispute he purchased from people who had both the rights ?

Q.—So in that village the original inamdar had only melvaram right ? *A.*—Yes. There are whole inam villages where the inamdars have both the melvaram and kudivaram rights. But there are other inam villages where the inamdars have got only the melvaram right. But in the particular case under reference the Court held that even if the inamdar had cultivated his lands by having panniyal he had kudivaram right. But to establish he had to incur a heavy loss of money in Court.

Q.—He has been cultivating and leasing the lands for the last how many years ? *A.*—For the last 20 years.

Q.—I am asking you whether there is sufficient provision in the amended Estates Land Act by which a certain inamdar can have private lands, and if he has cultivated a particular land for the last twelve years he has kudivaram right ? *A.*—Yes, there is and because of that the District Munsif decided in favour of the inamdar and also on the strength of documents.

Q.—So, as far as this inamdar is concerned, he has no reason to complain against the amended Estates Land Act ?

A.—But that Act puts a wrong scent on the cultivators.

Q.—On the facts of your case, your inamdar has no reason to complain ?

MR. CHAIRMAN : Nobody knows what judgment a Court would give on a particular case (Laughter).

BY THE CHAIRMAN : *Q.*—How much land does your Zemindar possess ? *A.*—The Zemindar owns about 10 villages. The extent of all the villages put together comes to about 20,000 cawnies.

Q.—What is the income ? *A.*—The gross income is about Rs. 10,000. After paying peshkash, the Zemindar's agents and other servants, the Zemindar gets a net income of Rs. 6,500. In each village a portion of rent is not collected. That is the case of ryotwari villages also. About Rs. 100 will have to be written off every year. Sometimes it is due to their inability to pay and sometimes owing to boundary disputes. The system of getting rent for the major portion of the lands of the Zemindar is on cowl tenure.

Q.—As regards his right in the soil what have you got to say ? The case is that the Zemindar is the owner of the property as per Privy Council decision. *A.*—The question is only of an academic interest. In view of the fact that occupancy right has been given to the tenants, the ownership is not of much consequence.

Q.—It may be of some consequence for certain other purposes, viz., when the Zemindar claims the right to sell ? (No answer.)

Q.—What is the nature of the soil ? *A.*—The land is of various kinds of soils.

Q.—How they are assessed ? Is it on the basis of acreage on classification of wet, dry and garden lands ? *A.*—Yes.

Q.—On dry lands what is the usual rate ? *A.*—It varies. There is also what is called cowl tenure or a fixed rate of money rent. This cowl is different from Cowl Purakkudi. Cowl means a fixed rate of rent for any crop raised on the land. Of course the rate of rent varies from As. 6 to As. 8.

Q.—On wet lands or dry lands ? *A.*—If it is stated once cowl, it applies both to wet and dry lands and the rate in such a case varies from As. 6 to As. 8. For nanja (wet lands) it is fixed at Rs. 7 per cawnie. For nanja irrigation, the source of irrigation is rain-fed tanks which the Zemindar keeps in good repair.

Q.—You say there are other kinds of rates besides the cowl that you mentioned above ? *A.*—Yes, there are cowl purakudi and cowl ulkudi.

Q.—These are the two kinds ? *A.*—Yes.

Q.—The rate per cawnie is according to crop raised and according to scheduled rates which have been maintained from time immemorial ? *A.*—Yes.

Q.—No complaint ? *A.*—No.

Q.—No suits filed ? *A.*—No suits filed by tenants. It is only in cases of arrears of rent that a few suits have been filed. There have been no distraint proceedings. Under section there had been about 20 suits. These suits were more or less test suits to keep the tenants on guard so that they might not fall into arrears. As soon as notice goes many of the suits have been settled.

Q.—Can you say what is the rate of rent on wet and dry lands in the neighbouring Government area ? *A.*—In the Government area it is Rs. 1-4-0 per acre for dry and Rs. 5 per acre for nanja lands which are tank-bed lands. I own about 6 cawnies of lands in this Zamin. I pay Rs. 3 per cawny and I may raise cholam or kambu or any other crop. It is called fixed cowl rent. There are no surveys in the village. It is very costly to have a survey. Both the Zemindar and the ryots fear to conduct a survey on account of the heavy cost involved. No amendment of the Estates Land Act is necessary so far as the Ariyalur zemin is concerned. I should like it to be treated just like excepted temples under the Hindu Religious Endowments Act.

Mr. Mahaboob Ali Baig : *Q.*—Supposing the rate is out of all proportion in certain cases ? *A.*—The simple procedure is if the tenant is prepared to prove that the rate is out of all proportion then the Court may be left to decide as what is fair and equitable rent. The karnams in the Zemindari villages do a lot of mischief between the Zemindar and the ryots. So they should be made to be more obedient to the Zemindars. They do not send up the cultivation account to the Zemindar in time. When it is complained to the Deputy Collector, he says that is not customary for them to send accounts and how he can enforce them ? Under the Board's Standing Orders the ryotwari karnams are bound to prepare cultivation accounts. Similarly also there must be some provision that the karnams must prepare the cultivation accounts. Cultivation account is the most important thing. Now the account is kept in a clumsy manner, and gives lot of doubt and ambiguity, leading to so many disputes. These karnams do such things for their own advantage. The same adangal numbers should not be shown for different plots. The karnam has been doing such things for a long time past. There is no remedy for this under the provisions of the Estates Land Act. So the adangals must be revised from time to time as they are doing in ryotwari villages. So far as irrigation sources are concerned, the Zemindar keeps them in good repairs. Where on account of non-supply of water wet crops could not be cultivated, dry rates are charged.

Regarding porambokes in all these 10 villages, they are supposed to be in possession of the Zemindar. As regards communal lands, there are only very few lands like that. They are called Mattu manthais which would cover 3 cawnies or 4 cawnies or even 1 cawney.

Mr. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—Do you think that section 8 of the amended Estates Land Act has worked a great hardship on the inamdars in purchasing kudivaram right ? *A.*—Yes.

Q.—So even if the whole Act is not amended, at least section 8 may be amended ? *A.*—Yes.

Q.—So that you want the inamdars may be exempted from the operation of section 8 ? *A.*—Yes.

Then the witness continuing said : The procedure now existing for recovery of rent is very cumbrous. The cost of gazette notification, the court fee lables allowed and sale

proclamation batta, all these things are very high. If the rent to be collected is Rs. 5 you will have to spend something like very nearly that amount or even a greater amount has to be spent.

THE ZEMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—Have you got any suggestions to make? *A.*—If the amount is less than Rs. 50 the sale application may be charged annas 12, sale notice annas 8 and sale batta only Re. 1-4-0. Then if the proceedings are to be conducted in the Revenue Court, it takes a lot of time, for the landlord to recover the amount. So it is better that these summary suits are not decided in the Revenue Courts. It would be better if they are asked to be filed in Civil Courts. Civil Courts also better appreciate the law. The Deputy Collectors post these suits in their camps. They post the suits in batches and dispose of them in five minutes. At least these summary suits should not be disposed off in camps, because it puts the Zemindar to a lot of expenditure.

THE ZEMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—You said that the work could be more expeditiously done in Civil Courts. But the experience of most of these Zemindars in the north seems to be that the work in the Civil Courts is delayed for a long time? *A.*—It is not so; if a suit is filed in the Civil Court you can get a decree within 21 days. But in the Revenue Courts it takes a long time. It takes even three years.

Q.—May I know from when the present rate of assessment in your Zemindari is in existence? *A.*—From time immemorial or at least it may be taken as 50 years.

Q.—There has been no complaint? *A.*—No complaint.

Q.—So if certain rates of rent continue in Zemindaris for 30 years and more without any complaint you consider they are fair and equitable rents? *A.*—Yes.

Q.—May I know how lands are sold at what rate? *A.*—The market value of the land has gone down considerably during the last 4 or 5 years. Now it ranges from Rs. 300 to Rs. 400 per cawny and dry lands from Rs. 10 to Rs. 200 per cawny.

Q.—Can you tell me the rates which the sub-tenants are paying to the tenants? *A.*—There is no lease, but if a tenant lets out his land for waram, then he lets it out for half of the gross produce to be paid to him as waram.

Q.—Don't you think that the delay in collection work is due to the fact that the Zemindars have no control over the village officers? *A.*—Yes.

Q.—If the estate is surveyed, who do you think should bear the cost? *A.*—If survey is made compulsory, I think both the zemindar and the tenant may share the cost half and half.

Q.—Why do you exclude the Government; you pay pesahksh to the Government? *A.*—Generally the Zemindar pays nearly half the amount. If it is not possible, the Zemindar, the Government and the ryot should share.

Mr. JOGAYYA PANTULU: *Q.*—In Zemindaris, the ryot pays the cost of stones? *A.*—Yes.

Q.—It has been suggested that the collection work should be entrusted to the Village Panchayat: Don't you think if that is done, that such a system will work hardship both in the interests of the Zemindar as well as the ryots? *A.*—Yes. I do not advocate that system. If the collection work is entrusted to the Panchayat, the prestige of the Government or the Zemindar will go.

Q.—Are there not factions in villages? If so, how can we except justice from these panchayats? *A.*—No. The panchayats may be abolished.

The CHAIRMAN: *Q.*—Don't you think that instead of asking parties to go to long distances to Munsif Courts and Sub-Courts and have their cases settled, their cases are settled in their own places as has been done before the British Courts were established? *A.*—Yes. It will be extremely well. Of course if proper men can be found and if such Courts can be established, it will be well and good. If such a thing is done it will bring in the millennium. But the question is whether there are such honest people.

Q.—You admit that it is only those people, among whom you say there is faction and so on, that have wrought for freedom and have obtained freedom for this country to the extent to which they have got? So you have not lost hopes in them I suppose? *A.*—No.

Q.—Do you admit that after all what is decided in the name of God in law Courts after hearing the evidence on both sides is not correct in certain cases? *A.*—Yes.

Q.—Do you admit that this state of affairs should be changed and people should get justice whenever there is a dispute by having a tribunal in their own places, and if there is such a thing it will promote the happiness and welfare of the people? *A.*—Certainly it will.

Witness No. 155. **Trichinopoly.** **7th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Arunachala Nayudu, Zamin ryot, Udaiyarpalayam.

1. எங்களுக்குத் தீர்வையைப் போட்டு ஜமீந்தார்கள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். ஜமீனில் 200 காணிகள் நிலம் இருக்கிறது. அடுத்தாற்போல் 10, 12 காணி நிலம் இருக்கிறது. இந்த அயன் கிராமத்துக்கு பணத்தைக் கட்டிவிடுகிறோம். ஜமீனில் ஒரு எக்கருக்கு 6 ரூபாய் ஆகிறது. அயனில் ஒரு எக்கர் நிலத்துக்கு 1¼ ரூபாய் ஆகிறது. எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு தீர்வையைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் படுகிற கஷ்டம் சொல்ல முடியாது. எவ்வளவோ கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதைவிட எங்கேயாவது ஓடிப்போய்விடலாமாவென்று நினைக்கிறோம். சில பேர்கள் கும்பகோணம் பக்கத்திற்கு போய்விட்டார்கள். கோத்தூர் கிராமத்தில் 200 காணி நிலம் இருக்கிறது. தீர்வை ஜாஸ்தியாக யிருப்பதினால் ரொம்ப கஷ்டமாக யிருக்கிறது. எக்கருக்கு ரூ. 6–6–6 ஜமீன் நிலத்துக்கு ஆகிறது. ஒன்றுக்கு நாலு பங்கு ஆகிறது.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—நீங்கள் இன்னும் ஏதாவது அதிகமாகச் சொல்லப் போகிறீர்களா ? நீங்கள் புதிதாக ஏதாவது சொல்லப்போகிறீர்களா ?
A.—ஆம். 100 காணி பயிரிடுகிற ஏரி சும்மா கிடக்கிறது. கையைவிட்டுப் பணம் கொடுக்கிறோம். ஒருவிதமான அனுகூலமும் கிடையாது.

Q.—அயன் கிராமத்துப் பட்டா இருக்கிறதா ? இருந்தால் ஒன்றைக் கொடுங்கள்.
A.—**The witness produces a zamin patta and also an ayan patta** தண்டலைப்பட்டா கொடுக்கிறேன். என்னுடைய சிநேகிதருடையது.

Q.—உமக்குப் பட்டா இருக்கிறதா ?
A.—இல்லை. அயனில் சிறிய தாயாருக்குப் பட்டா இருக்கிறது. அதைக்கொண்டு வரவில்லை. கோத்தூர் பட்டாவைக் கொடுக்கிறேன்.

Q.—இதைத் தவிர புதிதாக ஒன்றும் சொல்லவேண்டியதில்லையே ?
A.—ஏரியைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன். அது சும்மா கிடக்கிறது. நிலம் 300 காணி தரிசாகக் கிடக்கிறது. ஒருவிதமான ஏதுவும் கிடையாது. ஜமீன்தார்களைக் கேட்க முடியாது. கேட்டால் எங்கள் தலை தப்பாது. மராமத்து பண்ணவேயில்லை. 37 வருஷமாக பணம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். மராமத்து கிடையாது. சும்மா தரிசாகக் கிடக்கிறது. தீர்வையைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒன்றும் இல்லாமலே கிடக்கிறது. தீர்வை கொடுக்கிறோம்.

Q.—ஊரில் உமக்கு இன்னும் வேறு நிலம் இருக்கிறதா ?
A.—இருக்கிறது.

The RAJA OF MIRZAPURAM : **through** Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—ஆயக்கட்டில் காணிக்கு என்ன தீர்வை கொடுக்கிறீர்கள் ?
A.—2 ரூபாய்.

Q.—நஞ்சை இருக்கிறதா ?
A.—இருக்கிறது. பட்டாவில் போட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். நஞ்சைக்கும் புஞ்சைக்கும் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மரமெல்லாம் போய்விட்டது. இன்னும் மரத் தீர்வை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

Q.—பட்டாவிலிருக்கிற மரத்திற்கு தீர்வை கொடுத்தால் நிலத்தீர்வை கிடையாதே ?
A.—பட்டா நிலத்திலிருக்கிற மரங்களுக்கும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நிலத்துக்கும் தீர்வை கொடுத்துக்கொண்டுவருகிறோம்.

The CHAIRMAN :

Q.—ஒரு மரம்கூட இல்லையா ?
A.—மரமே கிடையாது.

Q.—மரத்துக்கு என்ன தீர்வை ?
A.—தென்னை மரத்துக்கு 3 அணா வருஷத்துக்கு. புளியமரத்துக்கு 10 அணா 6 பை, மா மரத்துக்கு 6 அணா. இந்தமாதிரி தீர்வை கொடுத்துக்கொண்டுவருகிறோம். ஒரு மரமும் இல்லாமலிருக்கிறபோது வசூல் பண்ணுகிறார்கள். எத்தனையோ மரத்துக்கு வசூல் பண்ணுகிறார்கள். எங்களிடத்தில் ஐந்து மரத்துக்கு வசூல் பண்ணுகிறார்கள்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—ஒரு மரம்கூட இல்லையா ?
A.—இல்லை.

Q.—அதைப்பற்றி ஏதாவது மனுக்கொடுத்தீர்களா ?
A.—கொடுத்துப் பார்த்தோம் ஒன்றும் பிரயோஜனமில்லை.

The CHAIRMAN :

Q.—ஐந்து மரத்துக்கு கொடுத்ததிற்கு ரசீது இருக்கிறதா ?
A.—இருக்கிறது. பட்டாவில் சேர்ந்திருக்கிறது.

(He produces the patta.)

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—எந்த வருஷத்துப் பட்டா ?
A.—இந்த வருஷப் பட்டா. வேலாயுதமாச்சாரி பட்டாவைக்கொடுத்திருக்கிறேன்.

The Chairman :

Q.—உன்னுடைய பட்டா எங்கே ?
A.—இங்கே இருக்கிறது. (He produces,)

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—ஒரு மரங்கூட இல்லையா ?
A.—இல்லை.

Q.—அந்த மரமெல்லாம் என்ன ஆச்சு ?
A.—பட்டுப்போச்சு. எனக்கே தெரியாது எப்போது பட்டுப்போச்சு என்று. (சிரிப்பு.)

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—பட்டாவை விட்டு விலக்காமல் இருக்கிறதினால் வரி கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறீர்களா.
A.—ஆமாம். மாட்டை ஜப்தி பண்ணி ஏலம் போட்டு பணத்தை வசூல் பண்ணுகிறார்கள்.

The Chairman :

Q.—பணம் கொடுக்கவேண்டாமா ?
A.—வருஷா வருஷம் கொடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். உழவு மாட்டை ஜப்தி பண்ணுகிறார்கள். பணத்துக்கு ரொம்ப கஷ்டப்படுகிறோம். இந்த வருஷத்துப் பாக்கிதான் கொடுக்க வேண்டியது. உழுத மாட்டை ஜப்தி பண்ணிவிட்டார்கள்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—அதற்கு முன்னால் பாக்கி இல்லையா ?
A.—அதற்கு முன்னால் அநேகமாகக் கொடுத்துவிட்டோம். இந்த வருஷத்துக்குத்தான் பாக்கி, உழுத மாடு 25 ரூபாய் பெறும். மதிப்பு 3 ரூபாய் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—அப்புறம் அந்த மாடு என்ன ஆச்சு ?
A.—பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு ஓட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்டோம்.

Q.—எந்தப் பசலிக்கு ஜப்தி செய்தார்கள் ?
A.—1346-ம் பசலிக்குத்தான் இப்போது ஜப்தி செய்திருக்கிறார்கள். இருபது கேஸில் ஜப்தி பண்ணியிருக்கிறார்கள். பேஷ்கார் தனக்கு லஞ்சம் கேட்கிறார். கொடுக்காவிட்டால் இந்தமாதிரி யெல்லாம் செய்கிறார். இரண்டு ரூபாய் கொடுத்தால் வாங்கிக்கொண்டு மாட்டை விட்டுவிடுவார்கள்.

Q.—மற்றதெல்லாம் சரவண பிள்ளை சொன்னதுதானே ? வேறொன்றுமில்லையே ?
A.—அவ்வளவுதான் வேறொன்றுமில்லை.

Q.—மரத்துக்குத் தீர்வை போடுகிறார்கள் என்று சொன்னீர்களே ? பூமிக்கும் தீர்வை உண்டா ?
A.—உண்டு. அதற்கு வேறு வாங்குகிறார்கள்.

Q.—மரம் விளையக்கூடிய நிலத்தில்தான் இருக்கிறதா ?
A.—ஆமாம். பூமிக்கு வேறு வாங்குகிறார்கள். மரத்துக்கு வேறு வாங்குகிறார்கள். மரமே கிடையாது ?

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—இந்த மரங்களைத்தள்ளி தீர்வைப் பணத்தை வாங்கவேண்டுமென்று ஜமீன்தாருக்கு ரிஜிஸ்டர் நோட்டீஸ் கொடுக்கவில்லையே ?
A.—இல்லை.

Q.—மனுக் கொடுத்ததற்கு ஏதாவது ஆதாரம் இருக்கிறதா ?
A.—இல்லை. மனுவை வாங்கிக்கொண்டு செய்கிறேன், செய்கிறேன் என்று சொன்னார்களே தவிர வேறொன்றும் செய்யவில்லை.

The Zamindar of Mirzapuram : through Mr. B. V. Pillai :

Q.—கோத்தூரில் ஜமீன்தாருடைய பட்டா மணியமாகயிருந்து பண வசூல் பண்ணிக்கொண்டிருந்தீர்களா ?
A.—ஆமாம்.

Q.—பட்டா மணியமாக் இருந்தபோது பணத்தைக் கையாடல்பண்ணியதாக ஆறு மாசம் சிக்ஷை, தண்டனை யடைந்ததுண்டா என்று கேட்கிறார்கள் ?
A.—ஆறுமாசம் இல்லை. இரண்டுமாசம்தான். 2 அணா வரிக்கு தள்ளிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று ரசீது போட்டேன். ஜமீன்தார் ஒப்புப்கொள்ளமாட்டேன் என்று விரோதமாகப் பண்ணிவிட்டார்கள்.

Q.—பணத்தை வசூலானதில் கையாடினதற்காக ஆறு மாசம் சிக்ஷயாகவில்லையா என்று கேட்கிறார்கள் ?
A.—இரண்டு மாசம் ஆச்சு. ஜெயிலுக்கும் போய்விட்டு வந்துவிட்டேன். இரண்டு மாசம் இருந்துவிட்டு வந்துவிட்டேன். அப்பீலில் விடுதலையாய் விட்டது.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—அந்தக் காகிதம் கொண்டுவர முடியுமா ?
A.—கொண்டுவருகிறேன். இப்போது கொண்டுவரவில்லை.

Q.—அப்பீல் போட்டாயா ?
A.—நானே அப்பீல் போட்டேன். தள்ளுபடியாய்விட்டது.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—இரண்டு மாசம் இருந்தபிறகு போகச்சொல்லிவிட்டார்களா ?
A.—ஆமாம்.

Q.—குற்றவாளியில்லையென்று அப்பீலில் சாதகமாச்சா ?
A.—இரண்டு மாசம் இருந்தேன். அப்புறம் போகச்சொல்லிவிட்டார்கள்.

Q.—அப்பீலில் கீழ்கோர்ட்டு ஜட்ஜ்மெண்டை உறுதியென்று சொல்லி தண்டனையைமட்டும் இரண்டு மாசம் ஆக்கினார்களா ?
A.—ஆமாம்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—அந்தத் தேதி முதல் நீங்கள் ஜமீன்தாருக்கு விரோதமாக இந்தமாதிரி செய்துகொண்டு வருகிறீர்களா ?
A.—எனக்கு ஒரு விதமான விரோதமும் கிடையாது.

Q.—ஜெயிலிலிருந்து வந்து எத்தனை வருஷமாச்சு ?
A.—நாலு வருஷமாச்சு. ஐந்து வருஷமாச்சு.

Q.—உங்கள் நஞ்சை நிலத்துக்கு வசூல் பண்ணினார்களே, நஞ்சைப் பயிரிட்டாலும் புஞ்சை பயிரிட்டாலும் ஒரே தீர்வைத்தான் வசூல் பண்ணுகிறார்களா ?
A.—நஞ்சை தீர்வைதான் வசூல் பண்ணுகிறார்கள்.

Q.—2 ரூபாய் வசூல் பண்ணுகிறார்களா ?
A.—தரிசுக்கு 2 ரூபாய் வசூல் பண்ணுகிறார்கள். அப்போதிருந்தே தரிசாகத்தான் கிடக்கிறது. 37 வருஷமாகத் தரிசாகக் கிடக்கிறது. 2 ரூபாய் வசூல் பண்ணுகிறார்கள்.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—அந்தமாதிரி எத்தனை காணிக்கு கொடுக்கிறீர்கள் ?
A.—100 காணிக்கு.

Witness No. 156. Trichinopoly. 7th February 1938.

Oral evidence of Mr. B. Srinivasa Pillai of Angarayanallur.

1346-ம் பசலிக்கு ஜூன் மாதத்தில் பட்டா கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஜப்தி பண்ணியிருக்கிறார்கள். 1937-ம் வருஷம் அக்டோபர் மீ 23உயில் ஜப்தி பண்ணி யிருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷம் ஆகிறதற்குள் இந்த இரண்டு மூன்று மாசங்களுக்கு வட்டிபோட்டிருக்கிறார்கள். 2 அணா 3 பைசா வட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் கொஞ்சம் மாசங்கள் இருக்கின்றன. அதோடு படி 4 அணா போட்டிருக்கிறார்கள். சில்லரைச் சிலவு அணா போட்டிருக்கிறார்கள். மாடு ஓட்டுகிற கூலி 2 அணா போட்டிருக்கிறார்கள். ஆக மொத்தம் ரூ. 6-12-4. மதிப்பு போட்டிருக்கிறது 6 ரூபாய். 50 ரூபாய் பெறுமானது ரூ. 1-1-3 சிலவு என்று போட்டு இந்தமாதிரி வசூல் பண்ணு கிறார்கள். இது **Movable attachmnet** ரூ. 12-7-7 செலுத்திவிட்டு மாட்டை ஓட்டிக்கொண்டு வந்தேன். ரூ. 6-12-4 தான் செலுத்தவேண்டியது. அதற்கு இந்த பணம் செலுத்திவிட்டு வந்திருக்கிறேன்.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—இதெல்லாம் அனாவசியம் என்று சொல்லுகிறீர்களே, நீங்கள் ஏன் மனுக்கொடுத்து தள்ளிக்கொள்ளக்கூடாது ?
A.—பார்ட்டிக்கு சக்தியில்லை.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

When the witness produced a patta, the Zamindar asked him whose it was.

A.—வேறொரு பார்ட்டி உடையது. அவனுக்கு இங்கே வருகிறதற்கு சக்தியில்லை.

சம்மரி சூட்—50 ரூபாய்க்குள்ளேயிருந்தால் கிராம முனிசீப்பு கோர்ட்டிலோ பஞ்சாயத்து கோர்ட்டிலோ பண்ணிவிட்டால் நல்லாயிருக்குமென்பது என்னுடைய எண்ணம். தவிரவும் அவர்கள் எங்களை மனிதர்களாக நினைக்கவில்லை. பணம் செலுத்துகிறவன் எவ்வளவு பெரிய மனிதனாயிருந்தாலும் வசூலிக்கிறவன் அவர்கள் கீழ் வேலை செய்கிற சொற்ப ஏஜெண்டாக யிருந்தாலும் அவரை அவர் என்று சொல்லுகிறார்கள். சாதாரணமாக ரயட் பெரிய மிராசுதாரராக யிருந்தாலும் அவரை அவன் என்று சொல்லுகிறார்கள். **(He showed some papers to the members).**

Mr. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—உங்களுடைய குடும்பத்திற்கு நீங்கள் எவ்வளவு கொடுக்கிறீர்கள் ?
A.—200 ரூபாய் கிஸ்து பே பண்ணுகிறேன்.

Q.—உங்களுடைய ரசீது கொண்டுவந்திருக்கிறீர்களா ?
A.—இல்லை.

Q.—உங்களுடைய நிலங்களெல்லாம் நஞ்சையா ? புஞ்சையா ?
A.—எல்லாம் புஞ்சை.

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு பூமி ?
A.—40 காணி இருக்கிறது.

Q.—புஞ்சையா ? நஞ்சையா ?
A.—எல்லாம் புஞ்சை.

Q.—எவ்வளவு கொடுக்கிறீர்கள் ?
A.—வறக்குறைய 200 ரூபாய்.

Q.—லீசுக்கு கொடுக்கிறீர்களா ?
A.—கொடுக்கிறோம். 10 காணி போக 30 காணியை லீசுக்கு கொடுத்திருக்கிறோம்.

Q.—எவ்வளவு ரூபாய் வரும் ?
A.—காணிக்கு 15 ரூபாய் 12 ரூபாய் வரும்.

Q.—30 காணியை லீசுக்கு கொடுத்திருக்கிறீர்கள் ? 10 காணி சாகுபடி பண்ணுகிறீர்கள் ?
A.—ஆமாம்.

Q.—அதில் எவ்வளவு வரும் ?
A.—25 ரூபாய் வரும். **Gross income.**

Q.—**Net income** என்ன வரும் ?
A.—10 ரூபாய் வரும்.

Q.—30 எக்கருக்கும் எவ்வளவு வரும் ?
A.—300, 350 ரூபாய் வரும்.

Q.—30 எக்கருக்கு எவ்வளவு தீர்வை செலுத்துகிறீர்கள் ?
A.—150 ரூபாய் செலுத்துகிறோம்.

Q.—அது எவ்வளவு விலை பெறும் ?
A.—ஒரு எக்கர்—4 எக்கர் அந்தமாதிரி இருக்கிறது. 200 ரூபாய்க்கு விற்கும். 36 எக்கரும் சராசரி 75 ரூபாய் கொடுத்தால் இன்றைக்கே விட்டுவிடுகிறேன்.

Q.—நீங்கள் வாங்கினீர்களா ? ஜமீன்தார் பட்டா கொடுத்தார்களா ?
A.—வாங்கினதும் இருக்கிறது. பட்டா கொடுத்ததும் இருக்கிறது.

Q.—எவ்வளவு வாங்கினது ?
A.—எனக்குத் தெரியாது. என்னுடைய மூதாதிகளைக் கேட்டால் தெரியும்.

Q.—இன்னும் வேறு நிலம் இருக்கிறதா ?
A.—கவளந்தவல்லி கிராமத்தில் அயனில் எனக்கு நிலம் இருக்கிறது. 150 காணி இருக்கிறது. நஞ்சையில் 50 காணி இருக்கிறது.

Q.—அதற்கு எவ்வளவு கிஸ்தி கொடுக்கிறீர்கள் ?
A.—400 ரூபாய் கொடுக்கிறோம்.

Q.—நஞ்சையா ? புஞ்சையா ?
A.—அதில் எல்லாம் நஞ்சை.

Q.—காணிக்கு எவ்வளவு தீர்வை ?

A.—காணிக்கு ரூ. 10, ரூ. 10-2-0, ரூ. 6-5-0, ரூ. 7-2-0, புஞ்சைக்கு ரூ. 1-2-0 கொடுக்கிறோம்.

Mr. Venkatachalam Pillai :

Q.—10 ரூபாய் என்று சொன்னீர்களே. அது அயன் நஞ்சைக்கா ?

A.—இரண்டு போகம் விளையக்கூடிய நிலம். ஆற்றுப் பாசனம். அதைக்கொண்டுதான் இங்கே தீர்வை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—10 ரூபாய் என்று சொன்னீர்களே. அது முதல் அனுபோகத்துக்கும் இரண்டாம்போகத்துக்குமா ? இரண்டாம் போகத்துக்கு வேறு கொடுக்கிறீர்களா ?

A.—இரண்டு போகத்திற்கும் சேர்த்துதான் 10 ரூபாய்.

The witness continuing—

பொன்னுசாமி பேஷ்கார் ஜப்தி பண்ணியிருக்கிறார் என்று சொன்னேனே அந்த பொன்னுசாமி பிள்ளை 1931-ம் வருஷத்தில் கிரிமினல் கேஸ் ஒருவர்பேரில் கொடுத்து அவர் 150 ரூபாய் **compensation** கொடுக்கும்படியாக தீர்ப்பாயிருக்கிறது. அவர் இப்பொழுதும் உத்தியோகத்திலிருக்கிறார். அந்தமாதிரி பேர்வழி ஜப்தி செய்திருக்கிறார். கோத்தூர் முதலிய இடங்களில் காடாக 400 காணி இருக்கிறது. அதில் ஒன்றும் விளையவில்லை. அதற்கு தீர்வை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதில் மண்ணைத்தோண்டி கீழே இருக்கிற கல்லை எடுத்தால் **prosecution** பண்ணிவிடுகிறார்கள்.

Witness No. 157. **Trichinopoly.** **7th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Meenakshisundaram Pillai of Allinagaram.

ஆதியில் அரியலூர் ஜமீனுக்கு 57 கிராமங்கள். 783 வராகன் வசூல் செய்யும்படிக்கு title 200 சர்க்காருக்குச்செலுத்திவிட்டு குடிகளை சமரக்ஷித்து பாக்கித் தொகையை உபயோகிக்கும்படி title deed கொடுத்திருக்கிறது.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q—சந்நது இருக்கிறதா ?
A—வீட்டில் இருக்கிறது. இங்கே கொண்டு வரவில்லை. காப்பி கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது லக்ஷ ரூபாய்க்கு மேல் வசூலாகிறது. ஜமீனில் சிலவு ஒன்றும் குடிகளுக்கு ஒருவரும் செய்யவில்லை. ஒவ்வொரு Proprietorம் வெகுதூரத்தில் இருக்கிறார்கள். கிராமங்களுக்கு ஒருவிதமான சௌகரியமும் செய்கிறதில்லை. குளம், போக்குவரத்து பொது நன்மைக்கான காரியங்கள் எதுவும் செய்கிறதில்லை. குடிகளுக்கு தீர்வை நஞ்சை Landக்கு ரூ. 12-12-0 அயன் rate குடிகள்தான் மராமத்து செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஒரு காணிக்கு ரூ. 12-12-0 வாங்குகிறார்கள். புஞ்சை தீர்வை 7-13-9 லிருந்து இருக்கிறது. மொத்தம் அல்லிங்கரத்தில் 200 காணி-1,200 ரூபாய் வசூலாகிறது. அதே இடத்தில் எக்கர் ஒரு ரூபாய் முதல் ரூ. 2-8-0 வரை இருக்கிறது. கூத்தூரில் நஞ்சையாயிருந்தால் 5 ரூபாய் 6 ரூபாய்க்குமேல் இல்லை. தீர்வை செலுத்த ரொம்ப கஷ்டப்படுகிறார்கள். தீர்வையைக் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். கிராம சௌகரியத்துக்காக எதாவது செய்யவேண்டும். 100 வருஷமாக ஒருவரும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. உட்குடி ரூ. 12-12-0 நஞ்சைக்கு, புறக்குடி ரூ. 9-8-6, கவுல்குடி ரூ. 7-13-0 இதில் போட்டிருக்கிறதுதான் rate (he hands over a paper to the chairman).

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—எத்தனை வருஷமாக மராமத்து இல்லை ?
A.-⊥50 வருஷமாக இல்லை.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—ஏரி இருக்கிறதா ?
A.—குளம் இருக்கிறது- ஆனால் ஒன்றும் அவர்கள் செய்யவில்லை.

Q.—அதை யார் பழுது பார்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் ?
A.—குடிகளாகச் செய்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

The CHAIRMAN :

Q.—Proprietor எங்கே இருக்கிறார் ?
A.—Barodaவில் இருக்கிறார்.

Q.—இப்பொழுது எத்தனை Properietorகள் இருக்கிறார்கள் ?
A.—20 பேர்களுக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். ஆதியில் Impartible ஜமீன்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—சட்டத்தில் Impartible, partible என்று போட்டிருக்கிறதா ? தெரியுமா ?
A.—ஆக்டைப் பார்க்கவில்லை. எனக்குத் தெரியும்.

Q.—சர்வே ஆயிருக்கிறதா ?
A.—ஆகவில்லை.

Q.—சர்வே பண்ணினால் யார் சிலவைக் கொடுக்கவேண்டும் ?
A.—பகுதி கிராமங்களில் இருக்கிறவர்கள் கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—வசூல் விஷயத்தில் தொந்திரவு இல்லையே ?
A.—இல்லை. கொடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—50 கிராமங்களைப்பற்றி சொல்லுகிறீர்களா ? அல்லது உங்கள் கிராமத்தைப்பற்றி சொல்லுகிறீர்களா ?
A.—57 கிராமங்களுக்காகச் சொல்லுகிறேன்.

Q.—அந்த கிராமங்களைப்போய்ப் பார்த்திருக்கிறீர்களா ?
A.—போயிருக்கிறேன்.

Q.—போகிறதற்கு என்ன அவசரம் ?
A.—அங்கே இருக்கிறவர்களெல்லாம் எனக்கு வேண்டியவர்கள். எனக்கு தெரிந்தவர்கள். உடையார்பாளையம் ஜமீன் கோர்ட்டு கிளார்க்காயிருந்திருக்கிறேன்.

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது ?
A.—5, 6 காணி இருக்கிறது.

Q.—இப்பொழுது இருக்கிறதா ?
A.—இருக்கிறது.

Q.—யார் சாகுபடி செய்கிறது ?
A.—நான்தான் செய்கிறேன்.

Q.—இந்த தீர்வை செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறிர்களே. இது எவ்வளவுகாலமாயிருக்கிறது ?
A.—நீண்ட காலமாக யிருக்கிறது.

Q.—புதிதாகப் போட்டதில்லையே ?
A.—இல்லை.

Q.—வரி ஜாஸ்தியாக இருக்கிறதென்று சொன்னீர்களே. கலெக்டருக்கு குறைக்கவேண்டுமென்று எதாவது மனு போட்டீர்களா ?
A.—இல்லை.

Q.—ஏரி மராமத்து செய்யவில்லை என்று கலெக்டருக்கு மனு கொடுத்தீர்களா ?
A.—இல்லை-

Witness No. 158. **7th February 1938.**

Trichinopoly.

Mr. Sengappa Goundar of Attipatti village, Harur taluk—
Did not give any oral evidence, but filed some records.

Witness No. 159. **Trichinopoly.** **7th February 1938.**

Oral evidence of Mr. A. R. S. M. Somasundaram Chettiyar of Devastanam Puduppatti, Marungapuri Zamin.

ஜமீன் Court of Wardsல் இருக்கிறது. இப்பொழுது 10 வருஷமாச்சு. அங்கே இருக்கிற கிராமங்கள் மலையை அடுத்திருக்கின்றன. Forest ஆக ஏற்படுத்திக்கொண்டு மாடு வகையறுக்களை மேய்க்கவிடாமல் நிர்பந்தம் செய்கிறார்கள். மலைகளிலும் அடிவாரங்களிலும் எனக்கு அங்கே என்னுடைய நிலம் இருக்கிறது. 200 எக்கராவுக்குமேல் இருக்கிறது.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—முன்னையெல்லாம் மேய்த்துக்கொண்டிருந்தீர்களா ?
A.—முன்னையெல்லாம் மேய்த்துக்கொண்டுதானிருந்தோம்.

Q.—தீர்வை முன்னே வாங்கினார்களா ?
A.—ஜமீன்தார் காலத்திலும் தீர்வை வாங்கிக்கொண்டுதான் இருந்தார்கள். அதற்கு முன்னே இருந்ததோ, இல்லையோ தெரியாது. எனக்குத் தெரிந்ததிலிருந்து சொல்லுகிறேன். தீர்வை வாங்குகிறார்கள். 10 வருஷமாக கெடுபிடியாக இருக்கிறது. அதற்கு முன்னால் 2 பைசா, 3 பைசா வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். வெள்ளாட்டுக்கு 2 அணா, செம்மறியாட்டுக்கு 6 பைசா, மாடுகளுக்கு ஒரு அணா வருஷத்துக்கு வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஜமீன்தார் காலத்தில் இப்போது 6 அணா, 3 அணா, 9 அணா என்று வாங்குகிறார்கள். வெள்ளாடு மலையில் ஏறக்கூடாதென்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு தழையை கீழே அறுத்தாலுங்கூட சீட்டு வாங்கவேண்டுமென்று தடுத்துவிடுகிறார்கள். நிலங்களுக்கு உரத்துக்காக ஒரு தழை எடுக்க முடியவில்லை. முன்னே அதற்கு வரி கிடையாது. இப்பொழுது வாங்குகிறார்கள்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—எத்தனை வருஷங்களுக்கு முன் கிடையாது ?
A.—10 வருஷங்களுக்கு முன் இல்லை.

Q.—இப்பொழுது எப்படி வசூல் பண்ணுகிறார்கள் ?
A.—ஒரு வண்டி தழைக்கு 6 அணா, 4 அணா என்று போட்டு வாங்குகிறார்கள். எனக்கு தெரியாது. Court of Wards வந்த பிறகுதான் இந்தப்படிக்கு தீர்வை வாங்குகிறார்கள். கல்யாணம் முதலிய காரியங்களுக்கு தினம் எரிக்கக்கூட விறகு எடுக்கக்கூடாது. சீட்டு வாங்கினால் கொடுக்கிறார்கள். விறகு எடுத்துக்கொள்ள இடம் வேண்டும்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—தீர்வை கொடுத்தால் கொடுக்கிறார்களா ?
A.—எல்லோரும் கொடுத்து வாங்க முடியுமா ? முடியாது.

விவசாயத்துக்கு நுகம் முதலியவை வெட்டிக்கொள்ள முடியவில்லை. வரிச்சல் சுமைக்கு 4 அணா, கை மரங்களாயிருந்தால் 5 அணா, என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கட்டுக்கு வண்டியாயிருந்தால் ஒரு வண்டிக்கு இவ்வளவு என்று வாங்குகிறார்கள். ஜமீன்தார் காலத்தில் வெள்ளாட்டுக்கு 2 அணா, இப்பொழுது வெள்ளாடே போகக்கூடாது. எருதுக்கு 6 அணா வாங்குகிறார்கள். ஜமீன்தார் செத்தபிறகுதான் இப்படி வாங்குகிறார்கள்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—Court of Wardsக்கு வந்த பிறகா வாங்குகிறார்கள் ?
A.—Court of Wardsக்கு வந்த பிறகுதான் என்று சொல்லுகிறேன்.

Q.—நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியுமா ? ஆதாரம் இருக்கிறதா ?
A.—ஆதாரம் இல்லை.

தரிசு நிலங்கள் புறம்போக்கு நிலங்கள் என்று ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை குடிகளுக்கு கொடுத்துவிடவேண்டும். குடிகளுக்கு பட்டா கொடுக்கவேண்டும்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—எதற்காகக் கொடுக்கவேண்டும் ?
A.—பட்டா செய்து தரவேண்டும். குடிகளுக்குச் சேர்ந்த நிலங்கள் அவர்களுக்கு இருந்தால் பிரயோஜனமுண்டு. ஜமீன்தாருக்கு இருந்ததினால் பிரயோஜனமில்லை.

Forestல் ஒரு மரம் கூட பலன் தரக்கூடியது கிடையாது. குடிகளுக்கு அந்த Forestஐ விட்டு விட்டால் ஒரு பாதகமும் இல்லை. சப்பாத்திக்கள்ளியும் உசிலும்தான் இருக்கிறது.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—ஜமீனில் விறகுவெட்டி விற்கிறார்களா ?
A.—அதுதான் கூடாது என்று சொல்லுகிறேன்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI:

Q.—Forestஐ பாதுகாக்காவிட்டால் விறகு ஒன்றும் கிடைக்காதே கொஞ்நாளைக்குப் பிறகு ?

A—கொஞ்சமாக வெட்டிக்கொள்ளவேண்டும். நாங்கள் வெட்டி விற்கவில்லை. ஜமீனிலும் கூப்பு குத்தகைக்குத்தான் விடுகிறார்கள். கரிக்கு விடுகிறார்கள். வேறு வரும்படி ஒன்றும் கிடையாது. விளைவு இல்லாத காலத்தில் பூராத் தீர்வையையும் வாங்குகிறார்கள். அப்பொழுது வஜா கொடுக்கவேண்டும். மழை பெய்து இரண்டாம்போகம் பயிர் செய்தால் முதல் போகத்தின் தீர்வையில் பாதியைப் போட்டுவிடுகிறார்கள். ஏக்கருக்கு ஒரு ரூபாயிலிருந்து எழு ரூபாய் வரையில் இருக்கிறது. தரவாரியாக வைத்திருக்கிறார்கள்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI:

Q.—எந்தப் பயிர் விளைந்தாலும் ஒரே தீர்வைதான் போடுகிறார்களா ?

A.—ஆமாம்.

Q.—பக்கத்தில் அயன் கிராமம் இருக்கிறதா ?

A.—இருக்கிறது.

Q.—ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசம் இருக்கிறதா ?

A.—இருக்கிறது. ஐந்து, ஆறு மைலுக்கப்பால் இருக்கிறது.

தீர்வை அதிகம் என்று சொல்லவரவில்லை. விளையாத காலத்தில் வஜா செய்யவேண்டுமென்று தான் சொல்ல வந்திருக்கிறேன். இரண்டாம் போகத்துக்கு நீர்கூலி போடுகிறார்கள். அது வேண்டாமென்று சொல்லவேண்டும். நஞ்சை, புஞ்சையைத் தவிர ஒரு கிணற்றை வெட்டி ஒருவன் தண்ணீர் இறைத்தால் அதை தோட்டம் என்று வைத்துக்கொண்டு தீர்வையை அதிகப்படுத்தி வாங்குகிறார்கள். தோட்டம் என்று இருக்கக்கூடாது. அது குடியானவனுடைய முயற்சியினால் வந்தது. அதற்கு தோட்டம் என்று வைக்கக்கூடாது. நஞ்சை அல்லது புஞ்சை என்றுதான் இருக்கவேண்டும். சிறு சிறு கம்மாய்கள் இருக்கின்றன. குளங்களுக்கு மராமத்து பண்ணுகிறதே கிடையாது.

Q.—எத்தனை வருஷங்களாகச் செய்யவில்லை ?

A.—முப்பது முப்பத்தைந்து வருஷங்களாக எனக்குத் தெரியும். செய்யவில்லை.

Q.—கோர்ட்டு ஆப் வார்ட்ஸுக்கு வந்து எத்தனை வருஷங்கள் இருக்கும் ?

A.—கோர்ட்டு ஆப் வார்ட்ஸுக்கு வந்து பத்து, பதினொறு வருஷமாகிறது. அவர்கள் காலத்திலும் செய்யவில்லை.

Q.—மனு போட்டீர்களா ?

A.—கலெக்டருக்கு மனு போடுகிறோம். அதை மானேஜருக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். எங்களுக்கு பதிலே சொல்லுகிறதில்லை. குடிகளுடைய குறைகளை நிவர்த்தித்துக்கொள்ள இடம் வாய்க்கவில்லை.

The CHAIRMAN:

Q.—எழுத்து மூலமாக ஒன்றும் கொடுக்கவில்லையா ?

A.—நான் எத்தனையோதரம் மனுப்போட்டிருக்கிறேன். ரிஜிஸ்தர்பண்ணிப் போட்டிருக்கிறேன். நேரில் மானேஜரிடத்திலும் கொடுத்திருக்கிறேன். மானேஜரைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்துஒப்புவிக்கிறேன். மானேஜரிடத்தில் சொன்னால் கலெக்டருக்கு எழுதவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். கலெக்டருக்கு எழுதினால் பதிலே கிடையாது. மானேஜருக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். பிரத்தியக்ஷமாகத் தெரிந்த விஷயம். நான் ஒன்றும் சேர்த்துக் சொல்லவில்லை.

The CHAIRMAN:

Q.—அவைகளுக்கெல்லாம் காப்பி இருக்கிறதா ?

A.—நான் கொண்டுவரவில்லை. வீட்டில் இருக்கிறது.

நாளைக்கு கொண்டுவாருங்கள்.

Witness.

புதுப்பட்டியில் இருக்கின்றன. எங்கே கொண்டுவந்து கொடுக்கச் சொன்னாலும் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறேன்.

Witness continuing.

நிலத் தீர்வையையும் மரத் தீர்வையையும் குறைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். புளிய மரத்துக்கு மூன்று அணு ஆறு பைசாவும் தென்னைமரத்துக்கு ஐந்து அணுவும் போட்டிருக்கிறார்கள். பலன் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் போட்டுவிடுகிறார்கள்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPUR:

Q.—செடி இல்லாவிட்டாலும் போட்டுவிடுகிறார்களா ?

A.—இருந்தால்தான் போடுகிறார்கள். மரங்கள் பட்டுப்போயிருந்தாலும் தீர்வையை வஜா செய்யாமல் இன்னும் வசூலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR:

Q.—நீங்கள் ஆக்ஷேபிக்கவில்லையா ?

A.—ஆக்ஷேபித்து மனு கொடுத்தோம். மூன்று வருஷம் தீர்வையைக் கொடுத்தால் அந்தத் தீர்வையை வஜா பண்ணுவோமென்று சொன்னார்கள். கட்டினேன். அப்புறமும் வஜா செய்யவில்லை.

The CHAIRMAN:

அந்த பேப்பரை எல்லாம் கொண்டு வாருங்கள். கொடுத்தால் அவருக்கு கொடுத்துவிட்டு explanation கேட்க முடியும்.

The Zamindar of Mirzapur :

Q.—ஜமீன்தார் இருக்கிறபோதுகூட இப்படி இருந்ததா ?
A.—அது ஐம்பது வருஷமாக இருந்துவருகிறது. நீர்ப்பாசன வசதிகள் இல்லை. குளம் உடைந்து போனால் ஒரு விதமான மராமத்தும் கிடையாது. கிஸ்தி பாக்கிக்கு ஏலம் போடுகிறார்கள். இரண்டு ரூபாய் பாக்கியிருந்தால் முப்பது ரூபாய் இருபத்தைந்து ரூபாய் பாக்கிக்கு கொண்டுவந்துவிடுகிறார்கள். அவ்வளவு தொகையையும் வாங்கிக்கொண்டு சிலவையும் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஏழைகள் பெரும்பாலும் இருக்கிறார்கள். அதிகப்படியான சிலவுக்கு இடமில்லை. ஜமீன் குடிகளுக்கு சொற்ப வட்டிக்கு நீண்ட காலத் தவணைக்கு கடன் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்கிறேன். பட்டாக் குடிகள் நிலங்களுக்கு பக்கத்தில் நாலு விரலுக்கு அப்பால் இருந்தாலும்கூட அந்த மரம் உங்களுக்குப் பாத்தியம் இல்லையென்று காம்பவுண்டு 30, 20 என்று போட்டுவிடுகிறார்கள். அது இல்லாமல் பட்டா குடிகளே அடையும்படி அனுமதிக்கவேண்டும்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—அது புறம்போக்கு மரம்தானே. அதில் நமக்கு பாத்தியம் இல்லையே.
A.—அப்படித்தான் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

Q.—உங்கள் கிராமத்துக்கு சர்வே ஆயிருக்கிறதா ? இல்லையா ?
A.—ஆயிருக்கிறது. 30, 40 வருஷத்துக்குமுன் பண்ணியிருக்கிறார்கள்.

Witness continuing.

குடிகளுக்குச் சொந்தமான குளத்திலிருக்கிற மரங்களையும் கரையிலிருக்கிற மரங்களையும் வெட்டிக் கொள்ள அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். மகசூல் விளையாத காலங்களில் சங்கம ஸ்தாவர சொத்துக் களை ஜப்தி செய்து வாங்குகிறார்கள். மகசூல் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—ஒரு வருஷத்தில் மகசூல் இல்லாவிட்டால் அடுத்தவருஷம் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்கள் ?

A.—ஆம். இப்பொழுது என்ன செய்கிறார்களென்றால் சட்டி, வட்டியை எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அதைவிட்டுவிட்டு மகசூல் உள்ள காலத்தில் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். ஜமீனுக்கு சொந்தமான காண்ட்ராக்ட் வேலைகளை வெளியூர்களிலுள்ளவர்களுக்கு கொடுக்கிறார்கள். அதை நிறுத்திவிட்டு ஆயக்கட்டில் நிலம் வைத்திருக்கிறவர்களுக்குத்தான் அவைகளைக் கொடுக்கவேண்டு மென்று சொல்லுகிறேன். அவர்கள் நன்றாய் செய்வார்கள்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—அயன் கிராமத்தில் செய்கிறமாதிரி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்களா ?
A.—ஆமாம்.

Witness continuing.

விவசாயிகளுக்கு ஹத்து காட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் கட்டணம் கட்டச் சொல்லுகிறார்கள். அது இல்லாமல் செய்து தரும்படி செய்யவேண்டும்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—எவ்வளவு ரூபாய் கேட்கிறார்கள் ?
A.—சமயத்துக்குத் தக்கபடி கேட்கிறார்கள். ஒரு பைசாகூட கேட்காமல் செய்து தரும்படியாகச் சொல்லவேண்டும்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—அயன் கிராமத்தில் அப்படித்தான் வாங்குகிறார்கள். அது மாதிரி கேட்கிறார்கள் ?
A.—எங்களுக்குத் தெரியாது. எங்கள் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் ஏழைகள். ஜமீன் பிரதேசங் களில் 100 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. பரம்பரையாக முன்சீபு, கர்ணன்களைத் தவிர வேறு வேலை ஒருவருக்கும் கொடுக்கிறதில்லை. படித்தவர்களுக்கு ஜமீன் எஸ்டேட்டில் உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். நிலத்துக்கு வேறு தீர்வை மரத்துக்கு வேறு தீர்வை வாங்கு கிறார்கள். அது இருக்கக்கூடாது. பக்கத்து நிலத்துக்கு பட்டா கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு ஒன்றும் வாங்கக்கூடாது. பட்டா அப்போதைக்கப்போது கொடுக்காமல் கூட்டுப்பட்டா வைத்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள். நான்கு பேர்கள் செலுத்தவேண்டியதாயிருந்தால் மூன்று பேர்கள் செலுத்தி ஒருவன் செலுத்தாமலிருந்தால் மற்றவர்களிடத்தில் வசூல் பண்ணுகிறார்கள். அதை நிறுத்திவிடவேண்டும். ஜாயிண்ட் பட்டாவே இருக்கக்கூடாது. புறம்போக்கு தரிசு நிலங்களை வெட்டித் திருத்தி மரம் வைத்து உண்டுபண்ணினால் அவனை விரட்டிவிட்டு ஜமீனில் பிடுங்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவை களைக் குடிகளுக்கு விட்டுவிடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். பழைய காலத்தில் இருந்த பண்ணை நிலங்களைத் தவிர வேறு நிலங்களை ஜமீன்தாருக்கு பட்டா செய்யக்கூடாது.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—யாருக்கு விட்டுவிடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்கள் ?
A.—இதற்குமுந்தி ஜமீந்தார்பேருக்கு பட்டாவாயிருக்கிற நிலங்களை குடியானவனுக்கு மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—பண்ணை நிலங்கள் என்று சொல்லுகிறீர்களே. அதிலேதானே அந்த மரங்கள் இருக் கின்றன ?
A.—குடியானவர்கள் புறம்போக்கில் மரங்களை வைத்து உண்டுபண்ணியிருக்கிறார்கள். அவை களை குடிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். அடுத்த நிலத்துக்காரன் தென்னை மரங்களை பக்கத்திலுள்ள புறம்போக்கில் வைத்து உண்டுபண்ணுகிறான். என்னுடைய நிலத்துக்கு பக்க நிலம் இருக்கிறது. அதை தங்கள் சொந்த நிலமென்று சொர்ல்லுகிறார்கள். நிலத்தையும் மரத்தையும் பக்கத்து நிலத்துக்காரனுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—சப்-ரிஜிஸ்ட்ராராபீஸ் பட்டாவை மாற்றலாமே. நீங்கள் என் அப்படி செய்யக்கூடாது ?

A.—முப்பத்தேழு வருஷங்களுக்குமுன் ஏற்பட்ட பட்டா மாருமலே இருக்கிறது. ஐம்பது பேர்களுக்கு கூட்டுப்பட்டா இருந்தால் ஐம்பது பேர்களுடைய சம்மதத்தையும் கேட்டுத்தான் மாறுவோமென்று சொல்லுகிருர்கள். Court of Wards காலத்திலும் அப்படித்தான் இருக்கிறது.

The ZAMINDAR OF MIRZAPUR :

Q.—இப்பொழுதும் அப்படித்தான் இருக்கிறதா ?

A.—முன்னே அருந்தது அப்படியே இருக்கிறது.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—Court of Wards காலத்திலும் ஒன்றும் செய்யவில்லையா ?

A.—இந்தப் பத்து வருஷங்களாக மாற்றிக் கொடுக்கிருர்கள். இப்பொழுதுதான் மாற்றிக் கொடுக்கிருர்கள்.

The CHAIRMAN :

Q.—பத்து வருஷங்களாக Court of Wards management-ல் இருக்கிறது. அதில் complaint இருந்தால் 1, 2, 3 என்று சொல்லுங்கள்.

A.—ஜமீன்தார் ஏற்பட்ட தேதியிலிருந்து சொல்லுகிறேன். இப்பொழுதும் அதுதான் நடக்கிறது.

The CHAIRMAN :

Court of Wards பேரில் சொல்லுகிறதற்கு ஆதரவு இருந்தால் எடுத்துக்கொண்டு வாருங்கள். மறுபடியும் விசாரிக்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்கிறோம். திரும்பி வந்தால் உங்களை விசாரிக்கிறோம். பத்தாம் தேதி வாருங்கள். அன்றைத் தினம் என்னென்ன இருக்கிறதோ அதையெல்லாம் சொல்லுங்கள்.

Witness No. 160. Trichinopoly. 7th February 1938.

Oral evidence of Mr. Bakthavathsalu Nayudu of Inam village Tirupuvanam in the Kumbakonam taluk.

The WITNESS : I have given a petition that Section 6 (1) of the Estates Land Act should be so amended as to take away the right of the Pandarasannadhi of Dharmavaram to compel us to vacate from nearly a thousand houses which we have built in the village of Tirupuvanam, comprising nearly 170 acres and 60 cents. We want that some machinery should be found by which accommodation might be provided for all of us in this temple inam village ; we have been occupying these houses for a long number of years ; although we agree to pay pahudhi or rent, we are asked by the Pandarasannadhi to vacate them. Each house is likely to cost about Rs. 500 and there are about 1,000 or 1,500 such houses. We are also prepared to pay, if necessary, the value of the ground.

The CHAIRMAN : Suits in regard to this question might be pending now, or some suits might have been even decreed. So far as we are concerned, the question to be decided is whether such questions as this are within our province to go into. If it is a village site, as represented, in which all the villagers are interested jointly, I think it cannot become the exclusive property of the Pandarasannadhi.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : Probably we may have cases like this in mind when we take up legislation. But I do not know if we should go into these cases just now.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : If suits are pending and if the High Court passes decrees one way or the other hereafter, how can we now examine the question ?

The CHAIRMAN : We have been enquiring into these matters from the very beginning. We are not subordinate to any court. We are now examining everything relating to the land, to the zamindar and the tenant, the inamdar and the tenant and the mukasadar and the tenant—all that comes under the Estates Land Act. We have to find out how the law is imperfect and how we could amend it.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : We agree with you there ; but the question is whether we can decide anything now, when cases are before the courts.

The CHAIRMAN : That is a matter for you to consider and on which you should submit a report. We are merely agents here to report on certain things. We are not deciding anything just now. Here is the diglott register which shows that it is a village site. If all these people who are now occupying the houses are trespassers, they will have to vacate. (Addressing the witness)—

Q.—How did you get the power to construct houses in this village ?

A.—(In Tamil.) These houses have been in existence for more than 50 or 60 years. Some of us have been recently compelled to give an agreement by which we bind ourselves

to pay a monthly rent. Even recently, when the Survey department made a survey, we put in petitions that we should be given pattas in our names ; the Pandarasannadhi also gave a similar petition ; but the Survey department refused to give patta in the name of either.

THE CHAIRMAN : I think this is a matter which will have to be settled in a court of law. If you have any documents to prove what you say, bring them tomorrow and we shall see what can be done.

The witness then withdrew.

The Committee, at this stage (5-50 p.m.) adjourned to meet again at 11 a.m. on the next day.

The Committee met at the Collector's Office Buildings, at Trichinopoly at 11 a.m. on 8th February 1938.

All the members were present.

Witness No. 161. **Trichinopoly.** **8th February 1938.**

Oral evidence of Mr. G. P. Subrahmanya Ayyar, retired advocate, Ganapathi Agraharam, Papanasam taluk, Tanjore district.

The CHAIRMAN :—You have already submitted a memorandum ?

A.—Yes.

Q.—You are speaking on behalf of ?

A.—Ganapathi Agraharam, Manalur.

Q.—You are speaking for the Inam tenants ?

A.—Yes.

Q.—What is the nature of the tenure of your village ?

A.—The village originally formed part of the Tanjore Raj and the whole estate was acquired by an Act of State. This estate was the subject matter of a suit which went up to the Privy Council. I have already submitted papers in connection with this and sent up a Memorial to His Excellency Lord Pentland in 1917. (Here he produced a copy.)

After it became the Governmet property, it remained so for sometime and Her Majesty Queen Victoria re-granted the villages to the widows of the Rajas and also to the heirs of the Rajas. Now most of the heirs have become poor and the property has come into alien lands.

During the time of Her Majesty Muchalikas were taken from the tenants. After the re-grant the estate was managed by receivers. Grain rent at a certain level was fixed on the estimated gross yield.

This rent is now enormously high. The Estate authorities have been promising Survey and Settlement. The last Muchalika was taken in 1892.

Q.—By whom was the Muchalika taken ? *A.*—It was by the District Court Manager. The Melvaramdar's due for every veli for double crop is Rs. 350, and half is fixed as Melvaram by the receiver. You will find extracts. Justice Davis when he was the District Judge had occasion to remark that the rent was unfair and enormously high. Another Sub-Judge who looked into the papers called it very high and as deliberately fixed high and reduced the real price of paddy at Rs. 3 per kalam to Rs. 1–2–6 per kalam. I put it to the Committee that it has been fixed at 258 kalams per veli, i.e., 6 2/3 acres. It works out to 1½ times or more assessment prevailing in the adjacent ryotwari area. The ryotwari areas have better irrigation facilities when compared with this.

Q.—You say the present rate is very high ? If you want to show that it was lower and now gradually it has risen, take some record and explain. *A.*—Even according to the Estate Accounts.

Q.—What is the point you are making ? *A.*—It was originally the Raja's private property.

Q.—Private property means ? *A.*—He was not a zamindar. Under the Treaty, he was put in possession. He was enjoying the properties.

Q.—Then what happened ? *A.*—By an Act of the State the whole property was taken over by the Government. Afterwards on an application made by the widows of the Raja it was re-granted by Her Majesty Queen Victoria. The effect of the grant has been construed by the Madras High Court, in Full Bench case, where they say it is the right of the Government to collect assessment due on the lands that has been assigned over.

Q.—What was the rate of rent before the Treaty and tell me what it is after the Treaty, if you can, and after the re-grant ? *A.*—It has been almost the same. At one time it was 52 per cent of the gross outturn (estimated outturn). Sometimes it was 48 per cent. From the records and from the time of Muchalikas of Queen Victoria it has been the same.

Q.—What do you mean by that ? *A.*—Forty-eight per cent of the gross outturn assessment. When considering the cost of labour, etc., it was very often promised that the revenue payable in the Government villages would be fixed. Therefore, I suggest that the revenue payable in the Government villages may be promised. That is the point about the rent. Therefore it is a point which I have brought to the Comittee's attention.

Mr. B. NARAYANASWAMI NAIDU : *Q.*—Promised by whom ? *A.*—By the receiver.

The CHAIRMAN : *Q.*—He was promised that the present rate would be reduced by the receiver, whereas that promise was not fulfilled ? *A.*—I find that from the Muchalikas the above promise being made almost at every stage. We find that this marked distinction. The village is not Surveyed and Settled and rent fixed according to taram rate. (He exhibited Muchalikas.) Two more Muchalikas are here taken by Her Majesty in 1861 and 1867. (Exhibited them.)

Q.—Have you got any Muchalikas of the heir's time ? *A.*—Yes. One I have exhibited. The estate was under the management of the receivers. At one time because of the Civil litigation the Collector had to manage. That is why we find that Mr. Oliver was a Special Receiver. Retired Tahsildars and Deputy Collectors were receivers. So it is through receivers alone that the Estate has been managed till it has been parcelled out actually. Some of the Muchalikas were taken at the time of Mr. Sundaresa Iyer, the receiver.

Q.—What is the next point? *A.*—I have at present dealt with what our difficulties are. There is absolutely no land for grazing purposes. Something must be done if possible to acquire lands for that purpose. Some scheme may be evolved and some lands reserved for grazing so that the cattle can thrive in the zamindari areas.

Q.—In the zamindari areas ? *A.*—Yes.

Q.—Was there formerly ? *A.*—If it is possible to do something, it could be done. You may take into consideration all these points.

Q.—Formerly was there any common pasture land ? *A.*—No. Absolutely nothing of that sort in our parts. Every inch of the land was converted or brought under cultivation.

Q.—We find that the same of the document, there is something of the description. *A.*—Not so in our parts. Even from the old Muchalikas we do not find that.

Q.—Are you living in your village ? *A.*—I am in close touch with the village for the past 7 years.

Q.—Before that ? *A.*—I was in Tanjore.

Q.—You were a lawyer ? *A.*—Yes I was a lawyer. I left the village when I was very young and went back after retirement.

Mr. A. RANGASWAMY IYYANGAR : *Q.*—How is it that Agraharamdars own kudivaram interest in this Estate ? *A.*—I do not know how it has come. Several people own lands.

Q.—Melvaram is owned by the Raja and kudivaram by the tenants ? *A.*—No answer.

Q.—They have come by way of alienation ? *A.*—Yes.

Q.—Are there Melvaramdars cultivating the lands themselves or have they leased it to under-tenants? *A.*—Some of them who own small holdings, they themselves might cultivate, some might lease out.

Q.—Some of them lease out ? *A.*—Yes. Some of them.

Q.—Can you give us the idea of the proportion of the lease amount which these Melvaramdars get? How much percentage will be left as profit ? *A.*—I quite follow you. About 15 per cent profit will be left for the cultivator, after paying the lease and meeting out the cultivation expenses.

The CHAIRMAN : *Q.*—It depends on the price ? *A.*—Yes. Now it has fallen. That is why we are unable to stand the strain.

Mr. A. RANGASWAMY IYYANGAR : *Q.*—You say the water-rate is illegal ? *A.*—Yes. Because we are paying already high rates.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—What is your complaint ? Is it about the 50 per cent giving to the Melvaramdar or about the fall in prices ? *A.*—I object to both. The very percentage of 48 or 50 per cent of the gross yield is extremely high. The estimate itself is mere an assumption and not an actual fact.

Q.—You say you want the ryotwari rates? I mean on the basis of ryotwari rent? *A.*—Exactly so. Not this 45 or 50 per cent business.

Q.—You want the rate of rent to be fixed on a scientific basis. *A.*—Yes.

Mr. V. V. JOGAYYA PANTULU : *Q.*—What is the ryotwari rent in the neighbouring village. *A.*—I cannot give the present figures; not more than Rs. 16 per acre for double crop. I have worked out and found that we are paying 60 per cent for the same identical lands.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—You traced the history of the Melvaramdar to Her Majesty's time, to the Rani times and when it was re-granted, etc. You said that the Rani was entitled to 52 per cent of the gross produce? *A.*—Not that she was entitled to but she claimed.

Q.—Historically speaking 50 per cent or 60 per cent was the Raja Bakha (ராஜ பாகம்). *A.*—In this case, it seems so.

Q.—So it continued and was reduced to 48 per cent. *A.*—Yes.

Q.—Historically speaking you have no reason to complain? *A.*—Except this, that the gross estimate might have been wrong at that time.

Q.—Now what should be the proportion? Supposing it is estimated correctly, have you any objection for paying that 48 per cent. *A.*—If it is 48 per cent of the net, I am ready to part with it in that case. My complaint is that it is calculated all along on a wrong basis.

Mr. PALLAM RAJU : *Q.*—Are you a cultivator yourself? *A.*—Yes. I am not personally. I get it done through my servants, i.e., by keeping a Panniyam. Some lands I have leased out and the tenants are giving me 30 to 40 per cent of the profits. What is left is barely enough to meet the Melvaramdar's dues. That is my complaint.

Mr. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—Is there any water-rate? *A.*—There is a peculiar custom. (The witness said some Tamil words which were inaudible.)

The CHAIRMAN : *Q.*—Explain. *A.*—The whole village is made up of 40 karais, i.e., 640 units. Each is called a visam 1/16. That is why you will find in the Muchalikas. In this system every man will come in possession of lands by re-distribution. The whole consists of 7,200 velis.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—It is a very good system? *A.*—There are good and bad points.

Mr. B. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—Are the lands purchased by the villagers? *A.*—Out of that payment my portion is 1/640, corresponding to that description. This rotation or re-distribution is done once in 6 years or 11 years as at present.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—For every distribution it is made, It will be shifting? *A.*—Yes. My share will be there but not the same lands. Equivalent to my share I will get another block.

Q.—Who will show you that is your block? *A.*—You cast lots and whoever draws the name, a particular block for, will be noted.

Q.—Is it a lottery? *A.*—No. There are 4 main divisions made. The whole village will be divided into 4 equal parts. Lots are cast. One man representing that will get. Then he will split it into 10 karas and thus the division will go on till the last block.

The CHAIRMAN : *Q.*—You have no objection to it now? *A.*—Personally, I have objection. It is at my instance they have enlarged the period for 11 years. I said that 6 years will not be enough to improve.

Q.—If it is surveyed and settled, all difficulties would go? *A.*—They will do it very practically. Now what they do is they estimate in a rough and ready manner the Thittam and the yield.

Q.—Are you willing to share the costs of Survey? *A.*—That is a statement which we have already made. Mr. Narayana Iyer, District Judge, has made a note that we could not be called to make any contribution towards Survey unless that is followed by settle ment. The Act itself is very clear. We are prepared to do so, if settlement also follows. (33 M.L.J. Page 333—The witness referred to the judgment.)

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—What is this estimate called Thittam? *A.*—No. Kudivaram.

Q.—It is on that basis the 48 per cent is charged? *A.*—Yes.

Q.—Are there exchange of pattas and Muchalikas every year. *A.*—No.

Q.—For what periods then ? *A.*—The last muchalika will continue till it is settled. Till now they were taking for 7 or 10 years. The last has completely sealed our fates. There is no doubt a provision in the Madras Estates Land Act, which govern over the transfer of pattas, etc. In practice we do not find any.

Take my own case: I have got the Record of Rights. The survey as made is practically of no use. It is a sham survey. 350 acres are registered in the name of 15 individuals. What fraction is owned by A or B will not be known. How much each man has got nobody knows. Even in the case of alienation, I find that lands still stand in my name. Very recently the system is introduced that whenever a document is registered and when applications are sent for transfer of pattas and muchilakas it ought to be done. Though petitions were sent they are not paid any need.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar: *Q.*—That system recently came to operate ? *A.*—Yes. Even then it has not received any attention. These irresponsible (please excuse me) landholders, they do not care what is going on. I have quoted my own case wherein these things were not effected. So far as I am concerned I may be able to have my grievances redressed, but what about the voiceless many.

The Zamindar of Mirzapuram: *Q.*—You are an Inam tenant ? *A.*—Yes.

Q.—What is the extent of the land ? *A.*—About 92½ acres wet and dry.

Q.—How much wet ? *A.*—About 4/5 of it.

Q.—Irrigated by what ? By the Cauvery river ? *A.*—We are not affected by the project.

Q.—How did you get the lands, did you purchase them ? *A.*—I purchased the lands practically the whole portion.

Q.—How much, may I know, you purchased lands for, or at what rate ? *A.*—I purchased them from Rs. 600 to 2,000 per visam, i.e., 1-3/5 acres.

Q.—How many visams, you purchased at Rs. 2,000 ? *A.*—About one or two visams.

Q.—And the rest ? *A.*—From Rs. 1,000 to 1,500 and from Rs. 1,500 to 2,000 about 10—15 visams and the rest below Rs. 1,000.

Q.—In which year did you purchase the lands ? *A.*—From 1905 up to 1931.

Mr. Pallam Raju: *Q.*—When did you pay the highest price ? *A.*—In 1922, I think.

The Zamindar of Mirzapuram: *Q.*—There is no change in the amount of rent or no change in the rate of rent per acre ? *A.*—No change in the rate of rent fixed in grain but there has been change in the rate-price.

Mr. Pallam Raju: *Q.*—You purchased at Rs. 2,000 in what year ? *A.*—In 1921 or so. The price of paddy was Rs. 4 per kalam.

The Zamindar of Mirzapuram: *Q.*—When was the price low ? *A.*—About 1903 or 1904 and up to 1921. I have purchased. The registered deeds there are. These dates will show the gradual rise of prices from Rs. 600, 750, 850 and so on.

Q.—Even in 1904, you purchased at the rate of Rs. 600. Is it the minimum rate ? *A.*—Yes.

Q.—Do you cultivate the land yourself ? *A.*—By hired labour a portion.

Q.—Do you lease out to under-tenants ? *A.*—Yes. Some small payments, in some years.

Q.—What about this year ? *A.*—I have not done so. One-third by the hired labour and ⅔ on Varam. That is, after giving the tenants all necessaries.

Q.—Is it lease ? *A.*—No.

Q.—You are not cultivating yourself. You are allowing the under-tenant to cultivate the lands ? *A.*—No. I get the ploughs, etc.

Q.—You give two-thirds of the lands to an under-tenant. He cultivates the land. You take in certain portion of the grain. Am I right ? *A.*—Yes. Then I buy the cattle for him, give him manure, etc.

Q.—Do you give him the cattle, etc. *A.*—Yes.

Q.—Then what portion do you get and what portion do you leave the cultivator ? *A.*—From 25 to 30 per cent to him.

Q.—Then you get 75 per cent ? *A.*—No answer.

Q.—At the same time you recover the price of the cattle, the price of the seeds and price of everything you advance ? *A.*—No. Manuring we have got to do ourselves.

Q.—Do you allow the cattle to be taken away by the sub-tenants ? *A.*—Generally we lose it.

Q.—Whose property was it ? *A.*—All that is purchased with our money.

Q.—You say you take no interest for the amount advanced ? *A.*—Yes.

Q.—It has been suggested that the actual tillers of the soil who are called as under-tenants, should also be given the occupancy right. What is your opinion on the point ? *A.*—Because I have invested large sums of money, I must have a return for the investment.

Q.—Do you want that they should have occupancy rights ? *A.*—If they pay they can have.

Q.—You are not for it ? *A.*—I have paid for those lands and as such I am not for it unless I get back my money.

Q.—Therefore you want a fair return ? *A.*—Anything reasonable.

Q.—One and a half times the rent is reasonable ? *A.*—If you pay me that, it wont satisfy me; you should take into consideration the purchase money, etc., and then make some fair suggestion.

Q.—You want the money you paid for the land ? *A.*—Ever if the property were to be sold now it wont get that money.

Q.—What about if two-thirds of the purchase money is given ? *A.*—Yes.

Q.—You have not double-crop lands ? *A.*—Mostly they are.

Q.—In the Government villages for second-crop do they charge extra water-rate ? *A.*—I do not think.

Q.—For the double crop that You raise, do you pay water-rate ? *A.*—I am already paying a very high assessment of Rs. 255 per vieli : why should I pay?

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—I think you have no objection if the additional rent is paid by the Zamindar ? *A.*—I have no objection.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—May I know the Government rates near your village ? *A.*—Highest Rs. 20 and Rs. 14 lowest for double crop lands. For single crop lands Rs. 8.

Q.—The ryot need not pay any water-rate except for dry lands ? *A.*—Except for dry lands he need not pay.

Q.—Your village lands are supposed to be the best ? *A.*—It once had that reputation. It has since lost it.

Q.—Is there any complaint about the fact that the rates are high ? *A.*—This agitation has been going on for 20 years or, say, 30 years.

Q.—Have you complained yourself ? *A.*—I have complained and sent several petitions.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—What is the Tamil word for the promissory note taken from your tenants ? *A.*—சுவந்தை.

Q.—The provisions look like a pro-note. You renew it from time to time ? You keep it alive even for 30 or 40 years ? *A.*—No, not more than 10 years. I have heard in Tiruturaipundi, there have been instances where they are centuries old. These have been kept with any chance of recovery.

Q.—These are kept to see that the tenants do not run away and as a check also ? *A.*—Yes. I have myself known some cases.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—Do you know in a village called Rayam, the lowest rent varies from Rs. 26 to 25 per acre ? *A.*—I do not know.

Q.—Is that village very near yours ? *A.*—About 5 or 6 miles.

Q.—You do not know the rates ? *A.*—I do not know.

Mr. V. V. Jogayya Pantulu : *Q.*—Do you recover the money from your tenant the money lent for purchasing cattle, etc. *A.*—In 99 cases out of 100, we lose.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—Do you keep those pro-notes to keep your tenants under your controll, so that they will not run away ? *A.*—Certainly. It is not for. We wish to get back our money if there is a chance.

Q.—Do you mean to say that all the money you spent in this way is completely lost ? *A.*—Some are honest and return a portion.

Q.—You must have heard about the agitation of the Inamdars. They want their Inam villages to be excluded from the operation of the Madras Estates Land Act. I mean, the Amendment Act. Can you tell us your opinion ? *A.*—I prefer to have direct dealings with the Government than with these people.

Witness No. 162. **Trichinopoly.** **8th February 1938.**

Oral evidence of Mr. R. N. A. R. Somasundaram Pillai, son of Arunachalam Pillai, Murugur Village, Turaiyur Zamin.

The CHAIRMAN :

Q.—உங்களுக்கு எந்த ஜமீன் ?
A.—துறையூர் ஜமீன்.

Q.—உங்கள் ஜமீன்தார் பெயர் என்ன ?
A.—பிரஸன்ன வெங்கடாசலதுரை.

Q.—அவர் எங்கிருக்கிறார் ?
A.—அவர் துறையூரிலிருக்கிறார்.

Q.—நீங்கள் டெனெண்டா ?
A.—ஆம். **Tenant.**

Q.—என்ன அந்த எஸ்டேட்டைப்பற்றி சொல்லப்போகிறீர் ?
A.—அந்த **Estate**-ல். அநேக குறைகள் இருக்கின்றன. முதலாவது **ryots** ஆக இருப்பதால் நிலம் எங்களுடையதென்று சொல்லவேண்டும். 1316-ம் பசலியில் குத்தகைதார் என்று போட்டார்கள். நாங்கள் ஆக்ஷேபணை செய்த பிறகு தீர்வை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்குதான் இந்த ரசீது இப்பொழுது தாக்கல் செய்திருக்கிறேன்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—உங்களுக்கு நிலங்களை விற்க பாத்தியம் உண்டா ?
A.—இதற்கு முந்தி பாத்தியம் இருந்தது. இப்பொழுது திருத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

Q.—நீங்கள் நிலங்களை வாங்குவது உண்டா, விற்பதுண்டா ?
A.—நாற்பது, ஐம்பது வருஷம் அப்படித்தானிருந்தது. நாங்கள் ஆக்ஷேபணை செய்த பிறகு அதை தீர்வை என்று திருத்திக்கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

Q.—தீர்வை விகிதம் எப்படியிருக்கிறது ?
A.—ரொம்ப கூடுதலாக இருக்கிறது.

Q.—நஞ்சை, புஞ்சை இரண்டிலும் கூடுதலாக இருக்கிறதா ?
A.—ஆம். நஞ்சைக்கு ரூ. 18. தோட்டத் தீர்வையென்றும் சில நஞ்சைக்கு ரூ. 12, ரூ. 7 என்று மூன்றுவிதம் தீர்வை இருக்கிறது. புஞ்சைக்கு ரூ. 5, ரூ. 3, ரூ. 4 தீர்வை இருக்கிறது.

Q.—குடி குத்தகையா, பயிர்வாரியா ?
A.—எள்ளு, கொள்ளு இரண்டுக்கும் ஒரு தீர்வை **(Lower rate)**. மற்றவைகளுக்கு வேறு மாதிரி.

Q.—தீர்வை நிலத்தின் தரத்தின்மேலா ?
A.—களர், மணல், சிவல், கரிசல் என்று பிரித்திருக்கிறார்கள்.

Q.—நாலிலும் எல்லா தானியத்துக்கும் ஒரே தீர்வையா ?
A.—ஜாஸ்தி **rate** கரிசல் ரூ. 5. அடுத்தது சிவல் ரூ. 3. களருக்கு ரூ. 1–8–0. மணலுக்கு ரூ. 2, ரூ. 2–8–0 தீர்வை.

Q.—ஏக்கரா or காணியா ?
A.—காணி. 1·33 ஏெண்டு.

Q.—ஏதாவது தீர்வையில் வித்தியாசம் உண்டா ?
A.—உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். கொஞ்சம், கொஞ்சமாக.

Q.—எவ்வளவு தீர்வை.
A.—பத்து காணிக்கு 1331-ம் பசலியில் ரூ. 85, 1332-ம் பசலியில் ரூ. 100, 1345-ம் பசலியில் ரூ. 109–4–0.

Q.—பயிர்வாரி தீர்வையா அல்லது **rate** விகிதத்தில் உயர்த்தியிருக்கிறார்களா ?
A.—ஒருபோகம் இருபோகம் என்று **rate** விகிதத்தில் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

Q.—அந்த காலத்தில் இருபோகத்தில் ஆதியில் தீர்வையில்லையா ?
A.—கணக்குபிள்ளை, பார்த்து ஒருபோகமல்ல இருபோகமென்றால் தீர்வை அதிகம்.

Q.—ஒருபோகத்தை இருபோகம் என்று கணக்கில் எழுதியிருக்கிறார்களா ?
A.—ஆமாம்.

Mr. B. NARAYANASWAMI NAYUDU :

Q.—நீங்கள் இருபோகம் பயிரிடாவிட்டாலும் போடுகிறார்களா ?
A.—ஆம்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Questioned in English and translated into Tamil by Mr. B. Venkatachalam Pillai.

Q.—நீங்கள் அப்படி செய்ததற்கு ஏதாவது **petition** போட்டிருக்கிறீர்களா ?
A.—இல்லை.

President :

Q.—ஏன்.
A.—போட்டாலும் பரிகாரம் கிடைப்பதில்லை.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—பிட்டிஷன் போடவில்லையா ?
A.—இல்லை.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—பாசனம் ஏரியா ?
A.—ஏரி.

Q.—ஏரி மராமத்து செய்திருக்கிறார்களா ?
A.—இல்லை.

President :

Q.—எத்தனை ஏரி ?
A.—ஆறு. சித்தம்பூர், துக்கையிலூர், இளாம்பூர், **etc.**

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—எழுத்துமூலம் மனு கொடுத்தீர்களா ? யாருக்கு ?
A.—ஆம். கலெக்டருக்கு.

Q.—**Register** தபால் மூலம் அனுப்பியிருக்கிறீர்களா ?
A.—**Register** மூலம் அல்ல. சாதாரணமாகவே **petition** போட்டிருக்கிறோம்.

Q.—பரிகாரம் ஏதாவது உண்டா ?
A.—இல்லை.

(Witness filed a petition regarding tank).

Q.—எப்பொழுது கலெக்டருக்கு **petition** போட்டீர் ?
A.—1936-ல்.

Q.—இதுவரையில் பரிகாரம் கிடைக்கவில்லையா ?
A.—இல்லை.

(He filed an account of the expenses of repairs done by collecting money among themselves at Sikkathambur.)

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—நீங்களே குடிகளா ஏரி மராமத்து செய்வது ? எப்பொழுது ?
A.—ஆம். 1935-ம் ஸு செப்டம்பர் மீ 26உயில்.

Q.—யார் பழுதுபார்த்துக் கொடுக்கவேண்டிய கடமை ?
A.—ஜமீன்தார்தான் பழுது பார்க்கவேண்டியது.

He filed a petition requesting remission of kist.

Q.—தண்ணீர் வருஷம் முழுவதும் பாய்கிறதா ?
A.—ஆறு மாதத்துக்குத்தான்.

Q.—தண்ணீர் இல்லாததற்கு வஜா உண்டா ?
A.—இல்லை.

Q.—மழை பெய்தால்தானே பயிர் விளையும் உங்கள் பக்கத்தில் ?
A.—ஆமாம்.

Q.—வரி பாக்கி உண்டா ?
A.—இப்பொழுது ஒரு பசலிக்குத்தான் பாக்கியிருக்கிறது.

Q.—பக்கத்தில் எவ்வளவு வரி ?
A.—பக்கத்தில் ரூ. 1–4–0. இங்கே ரூ. 2, ரூ. 3.

The Chairman :

Q.—நஞ்சை தீர்வை எப்படி, புஞ்சை எப்படி ?
A.—கரிசல் புஞ்சைக்கு ரூ. 5 ஜமீன் கிராமத்தில். அயன் ரூ. 2–10–0 அயன் கிராமத்தில் நஞ்சைக்கு ரூ. 10, ரூ. 12. கிணறு வெட்ட ரூ. 45. கம்மி ரேட் ரூ. 5, ரூ. 6. ஜாஸ்தி ரேட் ரூ. 12 அயன் கிராமத்தில். ஜமீன் கிராமத்தில் கம்மி ரேட் ரூ. 7, உயர்ந்த ரேட் ரூ. 18.

Mr. Mahaboob Ali Baig :

Q.—எதற்கு ரூ. 18 ?
A.—தோட்டம் என்று சொல்வது. அதாவது நெல்லுக்குத்தான்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—ரூ. 18 தீர்வை கொடுக்கும் நிலத்தில் என்ன கிடைக்கும் ?
A.—வாய்தா கொடுத்த பிறகு, நன்றாய் விளைந்தால் 5, 10 கலம் கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால் நஷ்டம்தான்.

Q.—மாடு காடு உண்டா ?
A.—கிடையாது.

Q.—மாடு மேய்வதற்கு வசதி ஏதாவது உண்டா ?
A.—வசதி இல்லை.

Q.—புறம்போக்கில் உங்களுக்கு பாத்தியம் உண்டா ?
A.—புறம்போக்கில் இல்லை. அனேகமாக அடமானமாகிவிட்டது. புறம்போக்கு ஒரு கிராமத்திலுமில்லை.

Q.—இப்பொழுது இல்லையா ? முந்தியே இல்லையா ?
A.—முந்தி ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இருந்தது. ஆனால் அவைகளை அடமானம் செய்துவிட்டார்கள்.

Q.—மரங்களுக்கு தீர்வை உண்டா ?
A.—இப்பொழுது இல்லை.

Q.—மரம் பட்டாவில் உங்களுக்கு பாத்தியம் உண்டா ?
A.—மரத்தில் எங்களுக்குத்தான் பூரா பாத்தியம். பாட்டை புறம்போக்கு, மயானம் என்று அடமானம் செய்திருக்கிறார்கள்.

Q.—பொது இடங்களை அப்படி செய்வது பிசகென்று ஆக்ஷேபணை செய்யவில்லையா ?
A.—நாங்கள் செய்யவில்லை.

Q.—வருஷா வருஷம் பட்டா கொடுத்து வருகிறார்களா ?
A.—சரிவர கொடுப்பதில்லை. ஒருவர்மேல் நிலம் இருக்கும். ஐந்து தலைமுறைகூடசெத்தவன் மேல் பட்டா இருக்கும். மாற்றுவது இல்லை.

Q.—உங்கள் கிராமத்தில் சர்வே உண்டா ?
A.—சர்வே இல்லை.

Q.—இப்பொழுது கிராமங்களுக்கு என்ன வேண்டும் ?
A.—கிராமங்களுக்கு சர்வே வேண்டும். பட்டா டிரான்ஸ்பர் அடிக்கடி சுலபமாக மாற்றி கொடுக்கவேண்டும். ஏரி மராமத்து சரிவர செய்து கவர்ன்மெண்டு மேம்பார்வை இருக்க வேண்டும்.

Q.—திருத்தி செட்டில்மெண்ட் பண்ணவேண்டாமா ?
A.—அயன் கிராமம்போல தீர்வை செட்டில் செய்யவேண்டும். கவர்ன்மெண்டு பக்கம் கல்லை நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ள பாத்தியம் வேண்டும்.

Q.—இப்பொழுது கல் கொடுப்பதில்லையா ?
A.—ஏலத்துக்கு விடுவார்கள். பிறகுதான் நாங்கள் உபயோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளுவோம்.

Q.—அந்த **quarry** யாருக்கு சொந்தம் ?
A.—அது ஜமீன்தாருக்கு சொந்தம்.

Q.—தீர்வை எப்படி வசூல் செய்கிறார்கள்.
A.—ஒரே டையத்தில் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். மொத்தமாக வாங்குகிறார்கள்.

Q.—பட்டாவில் ஷரத்து இல்லையா ?
A.—பட்டாவில் ஆறு மாதத்தில் வசூல் செய்யவேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி செய்வதில்லை. ஆறு **instalment** -ல் செய்யப்படவேண்டும். ஆனால் அப்படி செய்வதில்லை.

Q.—தீர்வை காலம் ஏற்பட்டபிறகுதானே வசூல் செய்கிறார்கள்.
A.—முதல் வருஷ தீர்வையை மறுவருஷம்தான் வசூல் செய்கிறார்கள்.

Q.—பட்டா கொடுத்த பிறகுதானே தீர்வை எவ்வளவென்று உங்களுக்குத் தெரியும்.
A.—ஆம். ஆகையால்தான் அடுத்த வருஷம் கிஸ்தி வசூல் செய்கிறார்கள்.

Q.—உங்கள் ஊரில் தரிசு தீர்வை உண்டா ?
A.—உண்டு. ரூ. 1–4–0-லிலிருந்து ரூ. 1–8–0 இருக்கிறது.

Q.—ஆதியிலிருந்து உண்டா ?
A.—ஆம். அரைக்கால் காணிக்கு ரூ. 0–4–7. தரிசுக்கு ரூ. 2–4–0.

Q.—தரவாரியாக சொல்லமுடியுமா ?
A.—மணல் தரிசுக்கு ரூ. 3, சிவல் தரிசுக்கு ரூ. 3–8–0.

Q.—துரையூரில் எவ்வளவு கிராமம் ?
A.—துரையூருக்கு 13 கிராமம். 1802-ம் வருஷம் ஜமீன்தாருக்கு ஒரு பட்டயம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரூ. 21,000 வசூல் செய்யவேண்டுமென்று உத்திரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் 200 வராகன் ரூ. 700 பேஷ்குஷ் செலுத்துகிறார்கள்.

Q.—இப்பொழுது வரும்படி எவ்வளவு ?
A.—ரூ. 43,000.

Q.—இன்னம் ஏதாவது சொல்லவேண்டுமா ?
A.—பத்து ரூபாய் பாக்கிக்குகூட ஒரு காணி, இரண்டு காணி நிலத்தைக்கூட ஏலத்துக்கு கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள். நோட்டீஸ் கொடுக்காமலிருப்பதால் ஏலம் தெரியாமல் போய்விடுகிறது. ஏலம் தெரிவதில்லை. ஆகையால் ரொம்ப நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. செத்துப்போனவன்பேரில் நிலம் இருக்கிறது. ஒரு நோட்டீஸ் அவன் பேரனுக்கு கொடுப்பார்கள். மூவாயிரம் ரூபாய் நிலத்தை $1\frac{5}{8}$ காணியை ஜமீன்தார் ரூ. 23-க்கு ஏலத்துக்கு கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். அதைப்பற்றி இப்பொழுது தாக்கல் செய்கிறேன்.

Q.—அது உங்களுக்கு வேண்டியதில்லையே ?
A.—இல்லை. ஆகையால் தாக்கல் செய்கிறேன்.

Q.—இந்த ஏலத்தை யார் எடுக்கிறார்கள் ?
A.—ஜமீன் மானேஜர் ரூ. 33-க்கு ஏலம் எடுத்திருக்கிறார்கள்.

Q.—உங்கள் ஜமீன்தார் ஐந்து அணுவுக்கு ஏலம் எடுப்பதுண்டா ?
A.—இல்லை.

Q.—கேஸ் என்னவாயிற்று ?
A.—ரூ. 300 வாங்கிக்கொண்டு கேஸை ஜமீன்தார் வாபீஸ் வாங்கிக்கொண்டு ஜமீன் நிலத்தை திருப்பி கொடுத்துவிட்டார்.

Mr. B. Narayanaswami Nayudu :

Q.—வாய்தா பணம் கொடுக்கவேண்டியதிருக்கிறதா ?
A.—இல்லை.

Q.—இல்லாவிட்டாலும் ரூ. 300 வாங்கிக்கொண்டு திருப்பிக் கொடுத்தார்களா ?
A.—ஆம்.

Q.—சரியான மழையில்லாமல் பஞ்சம் வந்தால் **remission** கொடுப்பதுண்டா ?
A.—**Remission** கொடுப்பதில்லை. மழையில்லாவிட்டாலும் சாவியாகப் போனாலும் **remission** கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—பட்டா நிலங்களில் வீடு கட்டினால் தீர்வை எப்படி ?
A.—புஞ்சை தீர்வை புஞ்சையில் கட்டினால். நஞ்சையில் கட்டினால் நஞ்சைத் தீர்வை கொடுக்க வேண்டும். எங்களுக்கு தள்ளிக்கொடுப்பதில்லை

The President :

Q.—இந்த எஸ்டேட்டில் உங்களுக்கு நஞ்சை எவ்வளவு, புஞ்சை எவ்வளவு ?
A.—எங்களுக்கு 60 காணி. நஞ்சை, புஞ்சை இரண்டும் இருக்கிறது.

Q.—ஜங்கம ஜப்தி செய்வது எப்படி ?
A.—**Revenue Court** மூலம் செய்கிறார்கள். எல்லாம் **Civil Court** மூலம் செய்தால்நல்லது.

Q.—ஏலம் போடுவது உங்களுக்குத் தெரியாதா ?
A.—எங்களுக்கு தெரிவதில்லை. அப்படி மகஜரை செய்து அது முடியாவிட்டால் **Civil Court**-குப் போகவேண்டுமென்றிருந்தால் எங்களுக்கு நல்லது.

பணம் சொற்ப வட்டிக்கு கொடுத்துதவி சட்டமூலம் மராமத்துக்கும் பொது காரியத்துக்காகவும் ஏதாவது ஒதுக்கிவைக்கவேண்டும். ஐந்தில் ஒரு பங்கு **establishment**-க்கும் பாக்கியில் இதற்கு இரண்டு பங்காவது ஒதுக்கிவைக்கவேண்டும். சொல்ப வட்டிக்கு கொடுக்க சட்டத்தில் வசதி ஏற்படுத்தவேண்டும். ரோட்டு இல்லாத கிராமங்களுக்கு ரோட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—உங்களுக்கு கவர்ன்மென்டில் நிலம் இல்லையா ?
A.—எழுபது ஏக்கர் நஞ்சை. வாளாடி பக்கத்திலிருக்கிறது.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—ரூ. 29 சொச்சத்துக்கு 1½ காணியை ஜப்தி செய்தார் என்று சொன்னீரே. அதன் விலை என்ன ?
A.—ரூ. 3,000.

Q.—ஒண்ணரை காணி நிலத்திற்கு எவ்வளவு வாய்தா ?
A.—ரூ. 20 சொச்சம்.

Q.—மூவாயிரம் ரூபாய் நிலத்துக்கு இருபது ரூபாய்தானா வாய்தா ?
A.—ஆம்.

Q.—இந்த நிலத்தை குத்தகைக்குதானே விடுகிறீர்கள் ?
A.—ஆம்.

Q.—குத்தகைக்குவிட்டால் உங்களுக்கு என்ன கிடைக்கும் ?
A.—இருபத்திரண்டு முதல் இருபத்தினான்கு கலம் கிடைக்கும். ஒரு காணிக்கு ரூ. 70 குத்தகை கிடைக்கும்.

Q.—இது நஞ்சையில்தானே கிடைக்கிறது ?
A.— ஆம்.

Q.— எத்தனை போகம் ?
A.— ஒரு போகம்தான்.

Q.—குத்தகைதாருக்கும் நிலபாத்தியம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களே. அப்படி செய்யலாமா ?
A.—அப்படி கொடுக்கக்கூடாது.

Q.—ஏன் கொடுக்கக்கூடாது ?
A.—கூடாது. பாடுபடுவதற்கும் விவசாயம் செய்வதற்காகவும் அப்படி கொடுக்கக்கூடாது.

Q.—அவன்தானே விவசாயம் செய்கிறான் ?
A.—ஆம். அவனுக்கு **occupancy right** கொடுக்கக் கூடாது.

Q.—ஆனால் பாத்தியம் தரக்கூடாதென்று சொல்லுகிறீர்கள். பணம் அதிகம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதனால்தானே ?
A.—ஆம்.

Q.—ஜமீன் குடிகளும் ஒன்றும் கொடுக்காமல் அனுபவித்துவருகிறார்கள். ஏன் அவர்களுக்கு அனுபவம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சிலர் கேட்கிறார்கள் ?
A.—நாங்கள் பணம் செலவழித்திருக்கிறோம். ஆகையால் அது எங்களுக்குதான் சொந்தமாக இருக்கவேண்டும்.

Q.—இனாமாக நில பாத்தியம் கொடுக்கவேண்டுமென்று உங்களுக்கு இஷ்டமில்லை யென்று சொல்லுகிறீர்கள் ? எவ்வளவு கொடுத்தால் நீங்கள் அந்த பாத்தியதை கொடுக்க சம்மதம் ? அவர் பயிரிடுவது, நிலத்தை நீங்கள் வைத்துகொள்ளுவது சம்மதமா ?
A.—தொகை வாங்கிக்கொண்டுவிடுவதற்கு சம்மதிக்கமாட்டேன்.

Q.—ஒப்பந்தப்படி குத்தகைப்படி பாத்தியம்தான் வேண்டுமா ?
A.—நில பாத்தியம் கொடுக்க இஷ்டமில்லை.

Q.—குத்தகைக்காரர்களை நீக்கவும் வைக்கவும் அதிகாரம் உங்களுக்கு வேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்களா ?
A.—ஆம். எங்களுக்கு குத்தகை கொடுத்தது போக பாக்கி அவருக்கு லாபம்தான்.

Q.—அப்படியானால் அரை (½) என்று சொல்லுகிறீர்களா ?
A.—எங்களுக்கு 20 கலம் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு 10 கலம் கிடைக்கும்.

Q.—உங்களுக்கு இரண்டு பங்கு அவருக்கு ஒரு பங்கு என்று வாரத்தில் உண்டா ?
A.—"வாரம்" என்றால் ஆளுக்கு தவசத்தில் பாதி.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—ஒரு வருஷம் வரும்படி கொடுத்தால் அவர்களுக்கு **full** பாத்தியம் கொடுக்கலாமா ? குடிபாத்தியம் கொடுப்பதாகவிருந்தால், நியாயமாக எவ்வளவு **compensation** கொடுக்க வேண்டும் ?
A.—இருபத்தைந்து வருஷ பாத்தியம் கொடுத்தாலும் முடியாது.

Q.—சட்ட பூர்வமாக உழுகிறவர்களுக்கு குடிபாத்தியம் வேண்டுமானால் எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் ?
A.—இருபது வருஷ வரும்படி கொடுத்தால் அவர்களுக்கு குடி பாத்தியம் கொடுக்கலாம்.

Q.—வாரத்துக்கு விடும் நிலத்தில் பாதி சரியாக கொடுத்தால் எப்பொழுதும் ஸ்திரமாக இருந்து பயிரிடுவதற்கு என்ன ஆக்ஷேபணை ?
A.—சட்ட பூர்வமாக பாத்தியம் கொடுக்க நியாயமில்லை.

Q.—1259-ம் பசலியில் ஏற்பட்ட **rate** தானே இப்பொழுதும் இருக்கிறது ?
A.—பிறகு கூடியிருக்கிறது.

Q.—குறைந்திருக்கிறதா ?
A.—குறைவு கிடையாது.

Q.—நிலத்தின் விலை என்ன உங்கள் ஊரில் ?
A.—மாடு கரடாக இருப்பது ரூ. 500, ரூ. 400, ரூ. 300.

Q.—**Is it wet ?**
A.—**Dry land.**

Q.—புறம்போக்கு, பாட்டை, மசானம் புறம்போக்கு அடமானம் செய்ததாக சொல்லியிருக்கிறீர்களே, ஏதாவது ஆதாரம் சொல்லமுடியுமா ?
A.—குறிப்பிட்ட ஆதாரம் ஒன்றும் சொல்லமுடியாது. என்னிடத்தில் ஆதாரம் ஒன்றுமில்லை.

Q.—உங்கள் **estate** மொத்தம் எத்தனை கிராமம் ?
A.—பதிமூன்று கிராமம்.

Q.—எல்லா கிராமங்களைப்பற்றியும்தானே பேசுகிறீர் ?
A.—ஆம். பதிமூன்று கிராமங்களைப்பற்றியும் எனக்கு தெரியும்.

Q.—ஜமீன் **ryot** சங்கம் உங்கள் ஊரில் இருக்கிறதா ?
A.—இல்லை.

Witness No. 163. Trichinopoly. 8th February 1938.

Oral evidence of Mr. Muthukaruppa Chetti, Turaiyur.

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு வாய்தா ? என்ன நிலம் ?
A.—ரூ. 350 வாய்தா. புஞ்சை, நஞ்சை இரண்டும் இருக்கிறது.

Q.—எவ்வளவு ?
A.—இருபத்தேழு காணி. நஞ்சை, புஞ்சை 70 to 80.

Q.—ஏரியை மராமத்து செய்கிறார்களா ?
A.—ஏரியை துறையூரில் மராமத்து செய்வதில்லை.

Q.—எவ்வளவு காணி பாசனம்.
A.—இருநூற்றுமுப்பது காணிக்கு.

Q.—நஞ்சைக்கு **rate** என்ன ?
A.—ரூ. 7, ரூ. 9, ரூ. 13, ரூ. 14. தரத்தின்மேல் இருக்கிறது.

Q.—தண்ணீர் சரியாக கிடைக்கிறதா ? இல்லாவிட்டால் ஏதாவது **petition** போட்டீர்களா ?
A.—கிடைக்கவில்லை. சென்ற வருஷத்தில் கலெக்டர் துரைக்கு **petition** கொடுத்தோம். **Magistrate**-க்கு விசாரணைக்கு அனுப்பினார்கள். ரூ. 44,000 பேரீஜ் கட்டுகிறது. எல்லாம் செலவாகிவிட்டதென்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

CHAIRMAN :

Q.—ஏரிக்கு என்ன செய்யவேண்டும் ?
A.—கல்கட்டு சரிந்துவிட்டது. மதகு அடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. துந்துபோய்விட்டது. கரைகள் கல் சரிந்துபோய்விட்டது.

Q.—எத்தனை வருஷமாக **repair** செய்யவில்லை ?
A.—இருபது வருஷமாக.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—மனு என்னவாயிற்று ?
A.—ஜமீன்தார் காணிக்கு ஒரு ரூபாய் கொடுத்தால் செய்வோம் என்று சொன்னார். ஆகையால் காணிக்கு ஒரு ரூபாய் தருவது என்று **compromise** எழுதிக் கொடுத்தோம். பிறகு கலெக்டருக்கு **Engineering department repair** செய்யவேண்டுமென்று **petition** போட்டோம். அதன் மேல் **order** என்ன ஆர்டர் என்று தெரியவில்லை.

CHAIRMAN:

Q.—எப்பொழுது ?
A.—கலெக்டர் துரை அவர்கள் டிசம்பர் மாதத்தில் நேரில் வந்து பார்த்தார்கள்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—Compromise copy உங்களுக்கு வேண்டாவிட்டால் தாக்கல் செய்வதாக இருந்தால் தாக்கல் செய்யலாம். பிறகு repair செய்யவில்லையே ?

A.—இந்த ராஜீனுமாவுக்குப் பிறகு ரிப்பேர் செய்யவில்லை.

Q.—பணம் கொடுத்திருக்கிறீர்களா ?

A.—ஒவ்வொரு பசலியில் சேர்த்து வாங்குவதாக ஏற்பாடு. இன்னும் பட்டா கொடுக்காததால் இன்னும் பணம் கொடுக்கவில்லை.

Q.—இன்னும் ஏதாவது சொல்லவேண்டுமா ?

A.—நிலங்களை survey செய்து பட்டாக்களை பரிசோதனை செய்து கொடுக்கவேண்டியதவசியம். 100-க்கு $3\frac{1}{4}$ ரூபாய் பட்டாவிலும் சேர்க்காமல், கிராம கணக்குபிள்ளை, முன்சீப் வாங்கிக்கொள்ளுகிருர்கள். அதாவது ரூபாய்க்கு 6 பைசா.

Q.—தீர்வை வசூல் செய்வதற்கு அதை வாங்குகிருர்களா அல்லது சம்பளத்துக்காகவா ?

A.—வசூல் செய்வதற்காக.

Mr. B. NARAYANASWAMI NAYUDU :

Q.—தாங்களே எடுத்துக்கொள்ளுகிருர்களா ?

A.—ஆம்.

Q.—பட்டாவிலே ஷரத்து இருக்கிறதா ?

A.—ஆம்.

Q.—நீங்கள் கொடுக்கமாட்டோமென்று சொல்லவில்லையா ?

A.—தீர்வை உங்களிடம் வாங்க இஷ்டமில்லை யென்று சொல்லி நிலத்தை ஏலத்துக்கு கொண்டு வந்துவிடுவார்கள். Survey பண்ணி settle செய்தால் இந்த தொந்தரவு போய்விடும்.

Q.—Survey செய்வதற்கு யார் செலவு ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் ?

A.—ஜமீன்தார்தான் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—ஏன் கவர்ன்மெண்டு ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது ?

A.—ஜமீன்தார்தான் உபயோகித்துக்கொள்ளுகிருர்கள்.

Q.—உங்கள் ஜமீன்தார் சொல்ப தொகை பேஷ்-கஷ் கொடுக்கிருர்கள். பாக்கி இடங்களில் ஜாஸ்தி செலுத்துகிருர்கள். ஏன் கவர்ன்மெண்டு கொடுக்கக்கூடாது ?

A.—Government கொடுத்தால் எங்களுக்கு ஆக்ஷேபணையில்லை. ஜலக்கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்துகொடுக்கவேண்டும்.

Q.—ஏரியை பழுதுபார்க்கவில்லையென்று சொன்னீர்களே. சென்ற ஏப்ரல் மாதத்தில் ஜமீன்தார் ரிப்பேர் செய்து கொடுத்திருப்பதாக சொல்லுகிருர்களே ?

A.—மண்ணை மாத்திரம் வெட்டிப்போட்டார்கள். கலெக்டர் enquiry-க்குமேல் மண்தான் கரைக்குப் போட்டார்கள்.

Q.—கரை போட்டதால் ஆறுமாத காலமாக தண்ணீர் இருக்கிறதா ?

A.—இப்பொழுது கொஞ்சம்தான் இருக்கிறது.

Q.—ஏரி ஆயக்கட்டால் பூரா நஞ்சை சாகுபடி செய்யவில்லையா ?

A.—இப்பொழுது இறைப்பு செய்திருக்கிருேம்.

Q.—போதுமான ஜலம் இப்பொழுது இருக்கிறதா, இல்லையா ?

A.—இறைப்புதான் வந்துவிட்டதே. போதுமான தண்ணீர் இல்லை. சொந்த காணியிலிருந்து இறைத்துக்கொள்ளுகிருேம். பக்கத்திலுள்ள நிலங்களுக்குத்தான் போகும். கொஞ்சம்தான் ஜலம் இருக்கிறது. எல்லா நிலங்களுக்கும் அந்த ஜலம் போதாது.

Q.—உங்கள் கிராமத்தில் நிலம் எப்படி விற்கிறது ?

A.—ரூ. 2,000, ரூ. 1,500, ரூ. 1,200 என்று ஒரு காணி விற்கிறது.

Q.—நீங்களே சொந்த பயிரிடுகிறீர்களா ?

A.—சொந்தப் பயிரிட்டு, வாரத்துக்கும் விடுகிருேம்.

Q.—குத்தகைக்கு விட்டால் என்ன கிடைக்கும் ?

A.—குத்தகைக்கு காணிக்கு 20 கலம். கிரயம் ரூ. 70 கிடைக்கும். வாரமாக இருந்தால் இரண்டு போகத்துக்கும் 30 கலம் வரும். அதற்கு தழை, எரு நாங்கள் வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டும்.

Q.—ரூ. 70 உங்களுக்கு வந்தால் உங்களுக்கு செலவு கிடையாதா ?

A.—இல்லை.

நாலு மாதம் தண்ணீர் வராததால் ரூ. 10 கொடுக்கிருேம். செலவு போக ரூ. 60 கிடைக்கும். அதற்கு கந்தாயம் கொடுப்போம்.

Q.—எவ்வளவு வாய்தா ?

A.—ரூ. 7 முதல் ரூ. 15 வாய்தா ஒரு காணிக்கு கொடுக்கிருேம்.

Mr. B. NARAYANASWAMI NAYUDU :

Q.—இதே மாதிரி வருஷா வருஷம் ரூ. 70 கிடைக்குமா ?

A.—Last year-ல் ஜலமில்லை. ஆகையால் கிடைக்கவில்லை. தண்ணீர் இல்லாததால் அதிகம் சாகுபடியில்லை.

Q.—புஞ்சையில் உங்களுக்கு எவ்வளவு கிடைக்கும் ?

A.—காணிக்கு புஞ்சையில் வருமானம் ரூ. 5—செலவு போக.

Q.—அதற்கு தீர்வை எவ்வளவு ?

A.—தட்டைதான், fodder தான், எங்களுக்கு மிச்சம். அப்படியே எல்லாம் ஜமீன்தாருக்குக் கொடுத்துவிடுகிருேம்.

Witness No. 164. **Trichinopoly.** **8th February 1938.**

Oral evidence of Mr. R. Krishnaswami Mudaliyar, Zamin Ryot, Kannankurichi, Salem district.

The CHAIRMAN :

Q.—எந்த ஜமீன் ?
A.—கண்ணன்குருச்சி ஜமீன் ரயத்.

Q.—உங்களுக்கு நிலம் இருக்கிறதா ?
A.—இருக்கிறது.

Q.—யாருக்கு சொந்தம் ?
A.—கே. சிவசங்கர முதலியாருக்கு.

Q.—அவருக்கு எத்தனை கிராமம் ?
A.—ஆறு கிராமம்.

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு நிலம் ?
A.—எழுபத்தைந்து ஏக்கர் புஞ்சை.

Q.—எவ்வளவு தீர்வை ?
A.—ரூ. 100 சொச்சம் செலுத்துகிறேன.

Q.—தோட்டக்காடுகள் உண்டா ?
A.—உண்டு. கிணற்றில் இறைத்து சாகுபடி செய்வது. அதைத் தவிர மழையை எதிர்பார்தது வெள்ளாமை செய்வது. நிலம் மண் பாத்தியதை ஜமீன்தாருக்கு தங்களுடையதென்று சொல்லுகிறார்கள். ஏழு, எட்டு வருஷமாக இப்படி செய்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு பட்டாவில் இந்த மாதிரி பாத்தியதை இருப்பதாக அவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது சமீபத்தில் கொடுத்த பட்டாவில் அப்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(He filed as exhibit the patta, Kannankurichi Zamin, fasli 1338.)

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—பட்டாவிலேயே ஷரத்தா ?
A.—ஆம். (**Any part of the holding is a separate holding.**) **1896**-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் கொடுத்த பட்டா. **1295**-ம் பசலி, **1332**-ம் பசலியிலிருந்து **change** செய்திருக்கிறார்கள்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—பட்டா இஷ்டம்போல் மாற்றிக்கொண்டுபோயிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறீரா ?
A.—ஆம்.

Q.—இப்பொழுது ஸெண்டு **0–6–0** என்பதில்லை. இப்பொழுது **0–1–0** என்று போடுகிறார்களா ?
A.—**Mining right** இருக்கிறதென்று **occupancy right**-ல் தங்களுக்கு **1/3rd** கிடைக்கவேண்டுமென்று ஏராளமான ஸூட் செய்து பட்டாதார்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய பாசனம் ஜமீன்தாருக்குப் போய்விட்டது. முனிசிபாலிடியில் வீடு வாங்குவதாக இருந்தால் ரூ. **200**, ரூ. **300** **compensation** கொடுத்தால் அதிலும் அவர்களுக்கு சேரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறாகள். ஆகையால் **mining right** தங்களுக்கு இருப்பதாக பட்டாவில் ஜமீன்தார் **introduce** செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

Q.—அதைப்பற்றி ஏதாவது கேஸ் கொண்டுபோயிருக்கிறீர்களா ?
A.—ஹை கோர்ட்டு வரையில் ஒரு கேஸ் போய் **1/3rd** கொடுக்கவேண்டியதென்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Q.—கேஸ் போட்டதில் உங்களுக்கு அனுகூலமிருக்கிறதா ?
A.—இல்லை.

Q.—பாக்கி என்ன சொல்லவேண்டும் ?
A.—விவசாயம்தான் செய்யவேண்டும். வேறொன்றும் செய்யக்கூடாது. **Town-planning area**-ல் விவசாயம் செய்யக்கூடாது. **Health point of view**-ல் கெடுதல் என்று முனிசிபாலிடியில் நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள். ஜமீன்தாரோ கட்டடம்தான் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி சேலம் முனிசிபாலிடியில் எவ்வளவோ இடங்கள் இருக்கின்றன.

Q.—சேலம் ஜமீன்தார் **Mr. Foulkes** ?
A.—ஆம். கிணர் வெட்டி தண்ணீர் பாயக்கூடிய நிலைமையில் மேடாக இருந்தால் அந்த மேட்டை இடித்துவிடுவதாக இருந்தால் செலவு அதிகம் ஏற்படும். அந்த மேட்டை **economic** ஆக உபயோகப்படுத்தவேண்டு செய்தால் கோர்ட்டு நடவடிக்கை எடுத்துவிடுகிறார்கள். செங்கல் சூளை போடலாம். மேல்பாகம் உபயோகப்படுத்தலாம் ; அதற்கும் இடம் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் மேல்வாரப் பாத்தியம்தான் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். மற்ற பாத்தியம் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். **Rent** ரயத்வாரி கிராமத்தைவிட **Zamin village**-ல் அதிகமிருக்கிறது. ஒரு ஜமீன் கிராமத்தில் ரூ. **0–14–0**, அடுத்த ஜமீன் கிராமத்தில் ரூ. **3–2–0**, **ryotwari village**-ல் ரூ. **0–8–0** இருக்கிறது.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—கவர்ன்மெண்டில் அப்படி இல்லையா ?
A.—கவர்ன்மெண்டு **village**-ல் **dry** ரூ. **1–8–0**. அதில் ரூ. **3** வரையில் இருக்கிறது. கண்ணங்குருச்சி ஜமீன்தார் கொண்டப்பநாயக்கன்பட்டியில் நஸர் வாங்கிக்கொண்டு செடி வெட்டி சாகுபடி செய்தபிறகு **3, 4** வருஷத்துக்குப் பிறகு பட்டா கொடுக்காமல் தீர்வை செலுத்தினல் ரசீது கொடுக்காமல் மேற்கொண்டு யாராவது கேட்டால் அவனிடம் ஏதாவது நஸர் வாங்கிக்கொண்டு அதை கொடுத்துவிடுகிறார்கள்.

Q.—அதற்கு ஏதாவது record உண்டா ?

A.—Collector office-ல் Government இடத்திலிருக்கிறது. நாங்கள் village officer இடம் கந்தாயம் செலுத்துகிறோம் என்று கலெக்டர் மூலம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மூன்று வருஷத்துக்கு ஒரு தடவை நஸர் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் வாங்குவதற்காக கணக்கில் கொண்டுவ வில்லை.

Q.—உங்களிடத்தில் அப்படி வாங்கியிருக்கிறார்களா ?

A.—இல்லை.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—ஜமீன்தாரிடத்தி ல் கணக்கு இருக்கிறதா ?

A.—இருக்கலாம். எனக்கு தெரியாது.

Q.—ஜமீன்தார் agent யாராவது இங்கு வந்திருக்கிறார்களா ?

A.—இல்லை. Court suit-ல் decree யானாலும் சுலபமாக பட்டா transfer செய்வதில்லை. இறந்து போனவன்மேல் நோட்டீஸ் serve செய்யப்பட்டதாக நிலத்தை ஏலத்துக்குக் கொண்டுவந்துவிடுகிறார்கள்.

Q.—Cases குறிப்பிட்டு சொல்லமுடியுமா ? Record ஏதாவது உண்டா ?

A.—Information இந்தக் Committee முன்பு கொடுக்கும்படி எனக்கு சொல்லப்பட்டது. ஆகையால்தான் இதை சொல்லிக்கொண்டேன். P. W. Department மூலம் வருஷத்துக்கு ஒரு தடவை tank-ஐப் பரிசீலனை செய்து Collector மூலம் ஜமீன்தார் repair செய்யவேண்டும்.

The CHAIRMAN :

Q.—எவ்வளவு tanks ஜமீனில் ?

A.—ஆறு கி ராமத்துக்கு 4 tanks.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—ஒரு tank கூட r pair செய்யப்படவில்லையா ?

A.—சாதாரணமாக 20 வருஷமாகக்கூட repair செய்யப்படவில்லை.

The CHAIRMAN :

Q.—நீங்கள் புகார் செய்யவில்லையா ?

A.—எவ்வளவோ பெயர் மனுக் கொடுத்தார்கள். நேரில் சொன்னார்கள். ஆனால் செய்து கொடுக்கவில்லை.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—நேரில் கொண்டுபோய் petition கொடுத்தீர்களா அல்லது register மூலம் கொடுத்தீர்களா ?

A.—தபாலில் போட்டோம்.

Q.—நீங்கள் பட்டாதார் அல்லவா ?

A.—நான் பட்டாதாரல்ல.

The CHAIRMAN :

Q.—உங்கள் ஜமீன்தாருக்கு Manager இருக்கிறாரா ?

A.—இல்லை. கிளார்க்குகள்தான் இருக்கிறார்கள்.

Q.—50 ஏக்கர் குளம் இருந்தால் பாயக்கூடிய நஞ்சை 500 என்று சொன்னால் அதைப்பற்றி ஏதாவது ஆக்ஷேபம் செய்து இருக்கிறீர்களா ?

A.—Register post மூலம் செய்ததாக தெரியாது. சும்மா கொடுத்திருக்கிறார்கள். புறம்போக்கு நிலமாக இருந்தால் அவர்களுக்கே assignment செய்யவேண்டும். 1896-ம் வருஷத்தில் நிலம் வாங்கியிருக்கிறேன். பட்டாவிலுள்ள terms ஐ ஆக்ஷேபணை செய்ததற்காக அந்த land புறம்போக்காகையால் என்னை evict செய்யவேண்டுமென்று suit போட்டு எனக்கு விரோதமாக தீர்ப்பாகிவிட்டது. 1896-ல் கிரைய தஸ்தாவேஜில் சம்பந்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

Q.—கிரயத்துக்கு வாங்கும்போது survey உண்டா ?

A.—19-ல் survey ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் பட்டா ஏற்படவில்லை.

Q.—அந்த ஜமீன்தார் contention என்ன ?

A.—அது புறம்போக்கு தன்னுடைய நிலம் என்று ஜமீன்தாருக்கு அனுகூலமாக decree ஆகியிருக்கிறது. 1890-க்கு முன்பு முதல் தஸ்தாவேஜியில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது.

Q.—Sale-deed கட்டுப்படுத்தா தென்று கண்டிருக்கிறது?

A.—எல்லா கோர்ட்டுகளிலும் ஜமீன்தார் பக்கத்தில்தான் தீர்ப்பு கிடைத்துவிடுகிறது. (இந்த British Government-ல்) மழையில்லாத காலங்களில் remission கொடுக்க நிதி ஏற்படுத்த வேணடும். வருஷந்தோறும் ஜமாபந்தி ஏற்படுத்தவேண்டும். Hills and forest புறம்போக்கில் மேய்க்க வசதி கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—உங்கள் estate-ல் hills, forest இருக்கிறதா ?

A.—இருக்கிறது. சில இடங்களில் ஜாகீரில் ஆடு மாடுகளுக்கும் (permit receipt) சாப்பாட்டு சீட்டு கொடுக்கப்படுகிறது (grazing, watering, etc.). ஆகையால் Government-க்கு ஒரு மாட்டுக்கு ரூ. 0–8–0, கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. கண்ணங்குருச்சி ஜமீன்தாருக்கு வருஷத்துக்கு ரூ. 0–8–0, இந்த ஜாகீர்தாருக்கு ரூ. 0–8–0 கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது கண்ணங்குருச்சி மிட்டா பூராவும் survey செய்யப்பட்டிருக்கிறது. Settlement செய்யப்படவில்லை. அது செய்வதற்கு அனுமதி கிடைக்கவேண்டும். Rent வசூல் தவிர வேறெதுவும் செய்யாமல் உத்திரவு செய்யப்படவேண்டும்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—பட்டாவில் காணுத ஏதாவது வரி வாங்குகிறார்களா ?

A.—மாவரி வசூல் செய்கிறார்கள். அது பட்டாவில் காணப்படவில்லை. 4 அணா 2 அணா மரவரியை நீக்கவேண்டுமென்று suit போடவேண்டுமானால் செலவு அதிகம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் பயந்துகொண்டு சும்மாயிருக்கவேண்டியிருக்கிறது.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—கேஸ் ஏதாவது சொல்லமுடியுமா ?
A.—நூற்றுகணக்காக எவ்வளவோ கேஸ் காட்டலாம்.

Mr. B. NARAYANASWAMI NAYUDU :

Q.—உங்கள் பட்டாவில் மரம் உண்டா ?
A.—என் பட்டாவில் மரம் இல்லை. ஆனால் மரம் இருப்பதாக பட்டாவில் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் அதைப்பற்றி suit போட்டிருக்கிறேன். நிலத்திலுள்ள மரங்கள் தங்களைச் சேர்ந்ததென்று பட்டாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் வைத்துப் பயிர் செய்த மரங்களை தங்களுடையதென்று அவர்களுடைய பட்டாவில் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் suit போட்டிருக்கிறேன்.
Q.—1908-க்கு முன்பு வைத்த மரமா ? பிறகு வைத்த மரமா ?
A.—நான் பிறகு வைத்த மரம். S. S. 8 of 1930, Salem Revenue Divisional Court-ல் நான் plaintff case போட்டிருக்கிறேன் (A.S 430, District Court Appeal).

Q.—Suit result என்ன ?
A.—எனக்கு அனுகூலமாயிற்று. இன்னும் அந்த terms பிரகாரம் எனக்கு பட்டா கொடுக்கவில்லை.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—Collector-க்கு மனுப்போட்டு ஏன் அதைப்பற்றி கேஸ் தொடுக்கவில்லை ?
A.—ஒவ்வொரு சங்கதிக்கும் Court-க்குப் போவதென்றால் பணம்தான் செலவாகிறது.

Q.—அதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று ஜமீன்தாரைக் கேட்டீரா ?
A.—நீங்களெல்லாம் தொந்திரவு கொடுக்கக்கூடாதென்றுதான் ஜமீன்தாரை நாங்கள் கேட்டுக் கொள்ளுவோம் Grazing facilities, agricultural implements-க்கு வேண்டிய சாமான்களை செய்வதற்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டும். ஜமீன்தாரும் கிராம அதிகாரிகள் அபராதம் போடும்படி சிலருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கிறார்கள். சில கேஸ்களில் பொய்கேஸ் போட Foulkes துரைக்கும் எங்கள் ஜமீன்தாருக்கும் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரம் கொடுத்திருப்பது ரொம்ப இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. மற்றொன்று, ஏலத்துக்கு நிலம் வந்தால் ஜமீன்தாருடைய சொந்தக்காரர்களாவது ஏஜண்டாவது ஏலம் கேட்கவரக்கூடாதென்று ஏற்பாடு செய்யபடவேண்டும். முன்பு cent-க்கு ரூ. 0–0–6-க்கு பதிலாக இப்பொழுது ரூ. 0–1–0. Hills பக்கத்தில் மழை பெய்தால் ஜலம் ஓடுகிறது. அது போவதற்கு புஞ்சை நிலமாகபோனாலும் அந்த புஞ்சை நிலத்துக்கும் water-rate ரூ. 0–1–0 விதித்துவிடுகிறார்கள். பள்ளத்தில் போய்விழும்போது அந்த மழை ஜலம் அந்த நிலத்தின் மூலம் போவது என்று சொல்லி நிலத்தீர்வை வாங்கிவிடுகிறார்கள். wet-rate charge செய்து விடுகிறார்கள். நிலக்கடலை, பயறு கிணற்றில் இறைத்து சாகுபடி செய்யும் நிலங்கள். அந்த மழை ஜலம் மகசூல் மண்ணைக்கூட அடித்துக்கொண்டுபோய்விடுகிறது. அதற்காக water-rate போடுகிறார்கள்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—காற்றுக்கு வரி அவர்கள் வாங்குவதில்லையா ?
A.—காற்றுக்கு வரி வாங்குவதில்லை (laughter). Road-cess என்று நாங்கள்] கொடுக்கிறோம். ஆனால் எங்களுக்கு road போட்டுக்கொடுப்பதில்லை.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—Local Board-க்கு தானே கொடுத்துவிடுகிறார்கள் ?
A.—ஆம். இருந்தாலும் ஜமீன்தாரிடம் சொல்லிக்கொண்டால் ஏதாவது செய்யலாமென்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—இந்த ஜமீன்தார் ஜில்லா போர்டு மெம்பர் அல்ல. அப்படியிருந்தால் உங்களுக்கு ஏதாவது செய்வார்கள்.
A.—வண்டி ஒன்றுக்கு silt-க்கு 6 பை வாங்குகிறார்கள்.

The CHAIRMAN :

Q.—அவர்களிடம் கணக்கிருக்கிறதா ?
A.—கணக்கு இருக்கிறது.

Q.—எத்தனை வருஷமாக வரி வசூல் செய்கிறார்கள் ? எந்த ஏரியில் ?
A.—புது ஏரி சண்ணங்குருச்சியிலும் மூகானேரி Foulke's ஜமீனிலும் Salem சகிலேரி, தாதம்பட்டி ஏரி, வீராணம் ஏரி tank-bed assign செய்து விடுகிறார்கள். ஏற்கனவே அந்த ஏரி எவ்வளவு ஆழம் இருக்கவேண்டுமோ அதைவிட 3, 4 அடி உயர்ந்து போய்விடுகிறது.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—அந்த மாதிரி செய்யக்கூடாதென்று petition போட்டிருக்கிறீர்களா ?
A.—இல்லை.

Q.—கலெக்டரிடம் சொல்லிக்கொண்டீர்களா ?
A.—இல்லை. ஆனால் என்னுடன் வந்தால் நேரில் காட்டமுடியும். வித்தியாசமாக சொல்லுவதாக கமிட்டியார் கருதக்கூடாது. ஜமீன்தார் சிட்டாவிலும் இருக்கிறது. ஆகையால் ஏரிப்பாடாய் செய்திருந்தால் அதை பூரா ரத்து செய்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு பூமி ?
A.—75 acres irrigated.

Q.—குத்தகைக்கு விடுகிறீர்களா ?
A.—சொந்த சாகுபடி 10, 12 ஆட்களைவைத்து சொந்த சாகுபடி செய்கிறேன்.

Q.—என்னென்ன பயிர் ?
A.—நிலக்கடலை, cambodia cotton.

Q.—புகையிலையுண்டா ? வாழையுண்டா ?
A.—இல்லை.

Q.—இந்த 75 acre-க்கு வாய்தா எவ்வளவு ?
A.—ரூ. 0-14-2 பைமாஷ் காலம் முதல். பிறகு ஒரு survey assignment செய்திருக்கிறார்கள். ரூ. 100 சொச்சம் கொடுக்கிறோம்.

Q.—வெற்றிலை பயிர் செய்தால் அதற்கு தீர்வை உண்டா ?
A.—சிங்கலாந்திப்புரத்தில் வெற்றிலை பயிர் செய்தால் அதற்கு வேறு தீர்வை.

Q.—எப்பொழுது முதல் நிலம் வாங்கியிருக்கிறீர்கள் ?
A.—1917 லிருந்து படிப்படியாக விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறேன்.

Q.—மொத்தம் எவ்வளவு விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறீர்கள் ?
A.—50 acre ரூ. 1,300 க்கு.

4——ரூ. 200 க்கு
4——ரூ. 300 க்கு
3——ரூ. 200 க்கு.
இன்னொரு 3——ரூ. 200 க்கு வாங்கியிருக்கிறேன்.

Q.—காணி வெட்டுவதற்கு எவ்வளவு செலவாகும் ?
A.—எனக்கு ஒரு காணி கட்ட ரூ. 4,000, 1,200 சதுரடி (40 × 30).

Q.—பருத்திக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறீர்களா?
A.—கவலை, oil engine மூலம்.

Q.—இந்த rate-ல் மாறுதல் ஏதாவது உண்டா ?
A.—14 அணு ரொம்ப நாளாக இருக்கிறது. பிறகு waste-land அடமான காலத்தில் ரூ. 2-2-0, ரூ. 3-4-0 இருக்கிறது. புதிதாக உயர்த்தவில்லை. பக்கத்திலுள்ள அடமானம் நிலம் போல இதற்குப் போடுவதில்லை. முதலிலேயே increase செய்துதானே போட்டிருக்கிறார்கள்.

Q.—வரி உயர்த்தவில்லையா ?
A.—ரூ, 2-2-0 waste land assign செய்ததற்காகத்தானே போடுகிறார்கள்.

Q.—Collector Court-க்கு மனு போட்டிருக்கிறீர்களா ?
A.—Collector Court-ல் suit போட்டும் பிரயோசனமில்லை. Revenue office-லும் எனக்கு பிரதிகூலம். 14 அணுவுக்கு பிறகுதான் ரூ. 2-4-0 ஆக்கியிருக்கிறார்கள். காலை 10 மணிக்குப்போனால் ராத்திரி 8, 9 மணிக்குதான் எங்களை கூப்பிடுவார்கள்.

Q.—High Court-லும் ஸாதகம் ஜமீன்தாருக்குதானே ?
A.—என்னுடைய சொல் பாஷையில் இப்படியிருக்கிறதென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

Witness No. 165. **Trichinopoly.** **8th February 1938.**

Oral evidence of Mr. A. S. Swaminatha Pillai, Alagapuram Mitta, Salem taluk.

The CHAIRMAN: *Q*.—You are a zamin ryot ? *A*.—Yes.

Q.—How many villages are there in your Zamin ? *A*.—Four villages.

Q.—In which village of the Zamin you own lands ? *A*.—In Meyanur village of the above Mitta I own.

Q.—How much lands do you own ? *A*.—About five acres. I own these lands from 1925. The trouble is I have been paying wet assessment for a good portion of it though I have not had the benefit of getting water from any water source. I have been doing wet cultivation by baling out water from my own wells which I built at a cost of Rs. 2,000. Even these wells have failed for want of water. Yet I have got to pay a wet assessment of about Rs. 26 for 4 acres and 64 cents. All that is not wet. A good portion of it is wet. This Rs. 26 is for the whole area. If the water rate is not charged it would be Rs. 8 per acre. I have been paying this assessment ever since I purchased the land. There are a number of persons like myself who are suffering. I request that as conditions have all changed, and Salem being a rain-fed district, without any reference to the previous conditions or condition that may come hereafter, a classification of the lands might be made and rents revised.

We never got the benefit of remission at any time from the Zamindar for the last thirteen years. We have no grazing facilities. The poramboke lands cannot be entered. They are treated as exclusive property of the Zamindar. At least in my experience it has been so. I do not know what the conditions were before. When wells are being sunk, some portion of the lands become unfit for cultivation, such as the land on which a road has to be laid for reaching the main road, a channel for draining the water that may overflow and such other things. Even these lands which have become unfit for cultivation are not omitted for the purpose of calculating the rent. Another point that I want to say is that

the distinction made between the Zamin rates and the Ayan rates may be abolished. In the ryotwari areas the rates are never increased; whereas in the case of Zamin areas, it is left to the whims and fancies of the Zamindar. If a man builds a house on a particular piece of land, because it is not fit for cultivation, even then he is charged rent.

Mr. JOGAYYA PANTULU: *Q.*—During the thirteen years you hold these wet lands, were there seasons of drought and complete failure of crops? *A.*—Yes.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—Did you apply for remission? *A.*—No, because there was no hope of getting it.

Q.—You said you purchased your land in 1925; since then has there been any increase of rent? *A.*—There was an increase on my land.

Q.—How much did you pay for your lands? *A.*—Rs. 3,000 for 4 acres and 64 cents.

Q.—For all these lands you are paying Rs. 26. *A.*—Yes, including cess.

Q.—Are these lands classified as wet? *A.*—A good portion of it is shown as wet in my patta.

Q.—When you purchased these lands you were not able to get water I suppose? *A.*—No. For the last eighty years and more it used to be said that no water had been supplied to these lands. It would appear that the tank became silted up long ago.

Q.—I suppose you cultivate your land yourself? *A.*—Yes.

Q.—You grow tobacco? *A.*—No, I grow garden crop such as cotton, etc. I once grew cotton during the last thirteen years.

Q.—Do you know whether any other ryot in these villages applied to the Collector for reduction of rent? *A.*—In fact myself and one of my neighbours applied to the Revenue Court pointing out the disappearance of water in the tank and the suit was pending for the last three years. The Court said that in pursuance of a Government Order that had been issued in which it was stated that until the survey and settlement which were being made in the case of these lands were finished, they could not proceed with the case and adjourned it *sine die*. The Court said that when Settlement took place, such things would be disposed of. That was the essence of that Government Order.

Witness No. 166. Trichinopoly. 8th February 1938.

Oral evidence of Mr. Srinivasachari, Advocate, Tanjore.

The CHAIRMAN: *Q.*—You are a ryot or what? *A.*—I am an inamdar having melvaram right. I do not have both the varams.

Mr. RANGASWAMI AYYANGAR: *Q.*—Are you affected by the Inams Act? *A.*—Not myself, but some of my relatives are affected. So far as I am concerned, my point is what is the rate of melvaram that is to be fixed in the case of these lands, and that it also forms the scope of enquiry of this Committee. I have submitted a memorandum. My point is this: In some of the villages belonging to the Tanjore Palace Estate the rates of rent are less than the rates prevailing in the neighbouring ryotwari villages and in some higher. The case of Mr. Subramanya Ayyar of Ganapathi Agraharam was that the rate charged in his village was a little lower than the rate prevailing in the neighbouring ryotwari village. I have got a Muchilika which will throw some light on this point. It says that eight kalams and two marakkals of paddy should be given by the ryot to the Inamdar. Mr. Subrahmanya Ayyar said that whenever the ryots could not pay the stipulated rent, both the landholder and the ryots could divide the produce of the land according to a certain proportion. He also said that when certain properties were managed by the District Court through a Receiver, the tenants and the Receiver got into some temporary understanding by which the landholders could get a certain proportion of the produce if they were unable to get the stipulated money rent according to the Muchilika. So far as my villages are concerned, none of these things have happened.

The CHAIRMAN: *Q.*—What is the extent of your land? *A.*—About 130 acres.

Q.—In how many villages? *A.*—In one village.

Q.—What is the total extent of that village? *A.*—About 160 or 170 acres of which 130 is either wet or dry. The rest is tank bed lands or poramboke, or lands on the bund of the channels. I am the sole proprietor of the village. All these lands were private lands of the Palace and after the British Government came into possession, a lot of litigation went on between the Company and the British Government and finally it was settled that the lands belonged to the Tanjore Rajas and their heirs and successors. So the lands became solely private lands and the private character still attaches to them.

Q.—What is the relationship between you and the Government now? A.—I am paying kaval fees. I am paying Rs. 60 or Rs. 70 and a portion of the cess. The total will come to about Rs. 300 per year. No intermediary right. All the rights I purchased. So far my relationship with the tenants is concerned, they have got only a tenancy right under the Estates Land Act. They are paying me at the rate of eight kalams and two marakkals per acre. They lease out in their turn for ten kalams or 16, sixteen, kalams. What they are paying to me will be about one-third of the total. The current price per kalam is Rs. 1–4–0 and this rate has affected my district more than any other district. All these lands are of wet cultivation. Long before even the paimash these lands were being watered by the river Vadavar in the Tanjore taluk. There was no dearth of water. The only objection now is that the silt in the river has lowered.

Q.—Who pays water rate? A.—There is no water rate. Only excess rate if dry land is converted into wet lands.

Q.—How many tenants are there? A.—Fifty-four. Many of the original cultivators have gone. The lands have passed into so many hands. There is no Karaiedu as in Ganapathi Agraharam. The net income from my village after deducting all the expenses is Rs. 400 or Rs. 500. I purchased the lands for about Rs. 8,000. I purchased these lands about five years ago. There have been no complaints from the tenants.

Mr. Rangaswami Ayyangar: Q.—Most of your ryots are absentee landholders? A.—They are only living very near, i.e., in Tanjore town. They cultivate their lands by hired labour by means of Pannial.

Q.—Would you give him the occupancy right? A.—The moment you give him the occupancy right he will sell away that right and go somewhere. The labourer is interested in getting his daily labour As. 6 or As. 8. That is all.

Q.—Will not the present ryot go away likewise? A.—No, because he has invested large sums of money and he is interested in getting back his income on the capital. The so-called labourers to whom the occupancy right is sought to be given have no money and no Government could help them with money for purchasing the lands paying the adequate value.

The Zamindar of Mirzapuram: Q.—How long have your ryots been cultivating your lands? A.—As far as human memory goes.

Q.—No complaints from them? A.—No complaints.

Q.—They are quite satisfied? A.—Yes. For instance I may say this: some ten inam villages belonged originally to Tanjore Devasthanam and the Trustee of that Devasthanam was collecting Rs. 30,000 from the owners of these lands. Year before last when Government converted these lands from inam to tirappu they had to pay Rs. 1,00,000 as compensation to the owners of those lands.

Q.—Can you give us the rates of rent prevailing in the neighbouring ryotwari villages? A.—In some cases it will be higher and in others it will be a little lower.

Q.—Regarding non-payment of rent, don't you think, that because there is no power given to the landholders under the Estates Land Act, they do not pay regularly? A.—I have never seen anybody in the Tanjore district in arrears.

Q.—I suppose your tenants sub-lease the lands and if so what do they get? A.—They get three or four times of the net amount they pay me.

Q.—What is the price of land? A.—One acre of wet land in Tanjore taluk costs from Rs. 900 to Rs. 1,000.

Mr. B. Venkatachalam Pillai: Q.—You say there has been no complaint from the ryots. A.—Yes.

Q.—They pay you in kind? A.—Some people pay me in kind, while others in cash.

Q.—Your stipulation is to collect the grains whatever may be the prevailing price at the time you collect? Therefore I suppose the ability to pay your rent does not depend upon the economic conditions? A.—Not like that. If the prices are very low, the tenants will fall in arrears and naturally after one or two years it will be impossible to collect from them.

Q.—You said there are no provisions under the Estates Land Act to adopt any coercive measures against the tenants in collecting the dues; Are there not some provisions which give power to Zamindar to collect their dues promptly? A.—Yes, I am fully aware of these provisions. But I think that those provisions are quite insufficient. That is my honest opinion. Supposing you want to bring a holding for sale for recovering arrears of Rs. 12, you will have to spend Rs. 50.

Q.—You collect it from the tenant? *A.*—I do not think that you can collect what all you spend.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—You said that the ryots in your village are paying their rent regularly for the last many years; is it not due to the fact that the rents are fair and equitable? *A.*—Yes.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG: *Q.*—What is the proportion by which you are taking rent from your tenants? *A.*—30 per cent of the net produce.

ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: It is not possible to arrive at any figure regarding the net produce, because there are so many items of cultivation expenses.

The WITNESS:—I am not talking of the net produce after cultivation expenses. I am talking of the actual produce that is derived after reaping.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG.—If the landlord collects 30 per cent of the net, the tenants will be satisfied, I suppose.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM.—It is not so very easy to work out what the actual cultivation expenses would be.

The CHAIRMAN.—You just told us that you own about 130 acres of lands. What is the income in cash value per acre that you get? *A.*—I get Rs. 9 or Rs. 10 per acre. I will have to pay kaval fees and some other fees out of this amount.

Witness No. 167. Trichinopoly. 8th February 1938.

Oral evidence of Mr. S. Ramachandra Ayyar, President of the Village Mirasidars' Nirvaga Sabha Committee, Perambur, near Nidamangalam, Tanjore district.

The CHAIRMAN: *Q.*—To which place do you belong? *A.*—I belong to Perambur village near Nidamangalam, Mannargudi taluk of the Tanjore district.

Q.—Is it a proprietary village? *A.*—It is an inam village belonging to the chatram department under the control of the Tanjore District Board.

Q.—What is it that you want to say here? *A.*—I am a ryot in that inam village; the inam belongs to the Yamunambal chatram.

Q.—Who is the head of the chatram now? *A.*—It is under the management of the chatram department of the District Board. The District Board is the inamdar practically. Our grievances are that the rates of melvaram collected from us are very high.

Q.—What are the rates? *A.*—There are two villages, Perambur and Mullavasal. In the case of the Perambur village, the rate for one acre of wet double crop-land is Rs. 32–14–10 and for single crop, kar, it is Rs. 21–8–10. For single-crop samba, it is Rs. 20–13–10. In respect of the Mullavasal village, it is Rs. 30–15–5, Rs. 19–15–3 and Rs. 20–15–4 respectively. The corresponding rates in the adjoining villages, Government ryotwari villages, which are within a radius of about five miles from these two villages, are, for the first taram Rs. 8 in Rishiyur village, Rs. 9 in Anumandhapuram village and Rs. 9 in the Poovanur village; while, for the second taram, the rates are Rs. 7–8–0, Rs. 8–8–0 and Rs. 8 respectively. So far as dry lands are concerned, the rate at Perambur is Rs. 4–8–8 and for Mullavasal it is Rs. 4, while in the three ryotwari villages I referred to, the same rate of Rs. 4 is prevailing. There is an inam title-deed made some 300 years ago, in which so far as Perambur village is concerned, there are 398 acres, 48 cents of double crop, for which a sum of Rs. 2,709 has been fixed by the Government, while for the same extent, a sum of Rs. 8,132–3–10 at the rates I have mentioned per acre, is being collected from us. As for Mullavasal, for an extent of 328 acres 91 cents, a sum of Rs. 2,140–4–0 has been fixed by the Government, while a sum of Rs. 6,666–14–10 is being collected. Again, for Rs. 4,600–7–0 fixed by the Government at present, Rs. 14,533–13–0 has been fixed by the Zemindari. This is nearly treble the amount fixed by the Government. My request is that unless the rates are fixed in accordance with the rates in the ryotwari villages, our position will be very much worse. The ryots of the villages, on account of the payment of such enormous rent after the fall of the price from fasli 1340 onwards, had lost all their lands through auction, as I said, purely due to their inability to pay.

Q.—How much land have you got there? *A.*—I have got about 7 acres, both wet and dry. I also request that the Estates Land Act should be so modified as to be favourable to the ryots in inam villages.

Q.—What is the relationship between the inamdar and the tenants? *A.*—I am a tenant. I have kudivaram rights. I pay melvaram.

Q.—Is there any dispute about kudivaram rights as between the inamdar and the tenants? *A.*—So far as that is concerned, there is nothing at all.

Q.—The inamdar does not deny that the tenants have got kudivaram rights? *A.*—There is no dispute whatever on that score.

Q.—What is your second point? *A.*—As has been complained by many inam ryots, change of patta is not being made by the village karnams. They do not take any interest at all; for the past 10 or 15 years, it has been so; the patta still continues in the name of some unknown man, although the land was long ago sold by him to another and although the land is now in the enjoyment of a third person. That is a real hardship.

Q.—And what is your third point? *A.*—I may also say that for the past two or three years, on my representation, as a representative of the Association in the village, there has been some small remission. We have been given about As. 2 in the rupee or even As. 3 some times. But that is while the market rate is Re. 1–6–0 or Re. 1–8–0. That, I submit, is very insignificant. My third point is this; in the case of arrears of kist, if the land is brought to auction, even if there is only a petty sum of As. 5 due, they put a fee of Rs. 9 and odd. I think it will be really generous if the amount is reduced to Re. 1.

Q.—What is the source of water-supply? *A.*—The Korayar and its channels. Korayar is a branch of the Cauvery. The main channels beyond the limits of the inam villages are always silt-cleared by the District Board. Korayar takes off from the Vennar at a place where there are two more rivers taking off.

Q.—What is the difficulty about water-supply? *A.*—Unless the channels from the Korayar river are silt-cleared every year, it will be quite impossible to have a free flow of water in them. The District Board has not been doing it every year.

Q.—How much does the District Board earn out of this estate? *A.*—It earns about Rs. 14,533 and odd from both these villages, *i.e.*, Mullavasal and Perambur.

Q.—How long has the District Board been the inamdar now? *A.*—For a very long time.

Q.—From what time? Can you roughly say? *A.*—For more than 50 or 60 years.

Q.—Can you say, ever since the District Board came into existence? *A.*—I think even before that time. I think, before that, the villages were under the control of the District Collector.

Q.—How did it come under the control of the District Board? *A.*—The chatrams became the District Board's property, and therefore these inam villages also came under its control.

Q.—Who all have been Presidents of the District Board? *A.*—Mr. Nadimuthu Pillai is the present President; before him there was Mr. K. S. Sivasubrahmanya Ayyar and before that Mr. Pannirselvam was the President.

Q.—As regards the channels, were applications made to the District Board, during all these years, that necessary repairs should be carried out? *A.*—Applications were put in, but in certain years, they carried out some repairs and in certain others, they did not do anything at all.

Q.—Can you say for how many years these irrigation sources have been neglected? *A.*—I may say for two or three years now. My point is that they have not been doing it regularly every year.

Q.—So, it is not a persistent default on the part of the District Board? *A.*—No.

Q.—If they have not been repaired only for the past two or three years, what did Mr. Nadimuthu Pillai say? *A.*—He did not reply at all.

Q.—What is your next point? *A.*—Nothing more, Sir.

The Zamindar of Mirzapuram: *Q.*—You lease out your lands for cultivation? *A.*—I do not lease them.

Q.—You said your village is under the management of the District Board? *A.*—Yes, under the chatram department of the District Board.

Q.—Does the District Board take any coercive measures for the collection of kist? *A.*—It does, in case of non-payment.

Q.—Did you complain to the District Board that the rates are high? *A.*—I have, on many occasions, not once. In a printed memorial sent to the Revenue Board also, we have said so. We have been making this complaint for four or five years now, but nothing has been done.

Q.—What is the value of land in your village? *A.*—At present, one veli may fetch about Rs. 2,000, *i.e.*, one veli of 6 and ⅔ acres.

Q.—How many acres do you possess? *A.*—I have got about 7 acres, wet 6 acres and dry 1 acre.

Q.—What do you pay to the District Board? *A.*—I pay about Rs. 146 for the whole of the lands.

Q.—I suppose you grow paddy ? *A.*—Double crop $\frac{3}{8}$ of an acre and the rest, single crop paddy.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—The rates you are paying now have been prevalent for a long time, from even the time when the village had not come under the District Board ? *A.*—The present rates are in force from fasli 1329. Previous to that, during November and February every year, they used to take certain market rates, and we used to pay them. On account of the high price of paddy, the District Board demanded more kist. Then there was litigation between the ryots and the District Board in the Revenue Divisional Officer's courts. Then a compromise was arrived at as the result of the efforts of Diwan Bahadur V. K. Ramanujachariyar who was the then District Board President. The rates I have mentioned were the result of such compromise. Previous to that, as I said, it was the average market rate prevalent in the adjoining ryotwari lands.

Mr. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—You were not paying in kind at any time ? *A.*—I think before 1890 we were paying in kind.

Q.—After that year it was commuted I suppose ? *A.*—Even for faslis 1312 to 1316, a sum of Re. 1–1–8 was being collected per acre. Even then we complained that the rate was very high.

Q.—Then, was the compromise for this commutation ? *A.*—Yes.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—The rates that were fixed were with reference to the price of paddy then prevailing ? *A.*—Yes.

Q.—But the price has now fallen down ? *A.*—Yes.

Q.—Therefore, have you put in petitions in this regard ? *A.*—Yes ; last year also we did it, and the District Board gave remission at As. 3. For the matter of that, every year we have been asking for remission and they have been giving some remission ; for instance, in fasli 1343 they gave $2\frac{1}{2}$ annas, in fasli 1344 again, $2\frac{1}{2}$ annas ; but what I say is that the the remission has not been satisfactory.

Q.—Anyhow, the District Board has been giving remission ? *A.*—Yes, I do not deny, though the remission is not, as I said, satisfactory.

The witness then withdrew.

Witness No. 168. Trichinopoly. 8th February 1938.

Oral evidence of Mr. K. R. Mariappa Pillai, Kilapagadai village, Kadavur Zamin.

The witness read a manuscript statement of the grievances of the ryots in the zamin and filed the same. He filed also some permits for felling trees from the patta lands.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—உங்களுக்கு சொந்த நிலங்கள் இருக்கிறதா ?
A.—இருக்கிறது.

Q.—உங்கள் பேரில் பட்டா இருக்கிறதா ?
A.—என் அண்ணாத்தை பேரில் இருக்கிறது.

Q.—எவ்வளவு நிலமிருக்கிறது ?
A.—சுமார் 150 குழி இருக்கும்.

Q.—எவ்வளவு கிஸ்தி ?
A.—ரூ. 100, ரூ. 150 கிஸ்தி இருக்கும்.

Q.—புஞ்சை எவ்வளவு ; நஞ்சை எவ்வளவு ?
A.—நஞ்சை 50 or 60 குழி இருக்கும். பாக்கி புஞ்சை.

Q.—இந்த ஸ்டேட்மெண்டு யார் தயார் செய்தது ?
A.—நான்தான் அதை தயார் செய்தேன் அது என் கையெழுத்து. அதை நான்தான் சுயமாக எழுதினேன். நான் கர்ணம் test pass செய்திருக்கிறேன். எனக்கு ஊர் விஷயமெல்லாம் தெரியும்.

Q.—உங்கள் இலாகாவில் எவ்வளவு கிராமங்கள் இருக்கின்றன ?
A.—எங்கள் இலாகாவில் 16 கிராமங்கள் இருக்கின்றன.

Q.—உன் குறைகளைத் தவிர மற்ற குடிகளைப்பற்றி என்ன தெரியும் ?
A.—அவர்களுடைய விஷயங்கள் எனக்கு நன்றாய் தெரியும். அநேகம் குடிகள் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். இது விஷயமாக பெரிய தகரார் இருந்துகொண்டேதானிருக்கிறது.

Q.—உன் தகப்பனாருக்கு நிலம் இருக்கிறதா ?
A.—அவர் தனியாக பண்ணை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் எங்களுடன் இல்லை. நாங்கள் 3 அண்ணன் தம்பிகள் தனியாக இருக்கிறோம்.

Q.—உன் தகப்பனார் **Insolvent petition** கொடுத்திருக்கிறாரா ?
A.—கொடுத்திருக்கிறார்.

Q.—அது என்ன ஆயிற்று ?
A.—அது என்ன ஆயிற்று என்று எனக்குத் தெரியாது.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—இந்த ஸ்டேட்மெண்டு கொடுத்தீர்களே அதில் எல்லா ஜனங்களும் சேர்ந்து தங்கள் குறைகளை எழுதி இருக்கிறார்களா ?
A.—ஆம். எல்லாகுடிகளும் சேர்ந்துதான் எங்கள் குறைகளை எழுதி இருக்கிறோம்.

Q.—உலுப்பை கொடுக்கிறதுண்டா ?
A.—ஒரு பட்டி ஒன்றுக்கு ஜமீன்தாருக்கு ஒரு கிடாய் கொடுக்கவேண்டும். கொடுக்காவிட்டால் அவருக்கு விரோதம் ஏற்படுகிறது. அதனால் குடிகளுக்கு இடஞ்சல் ஏற்படுகிறது. தண்டத்தீர்வை எல்லாம் போடுகிறார்கள்.

Q.—எப்பொழுது கொடுக்கிறது ?
A.—தீபாவளி, பொங்கல் முதலிய பண்டிகை காலங்களில் கொடுக்கிறது வழக்கம்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—உங்கள் தகப்பனாருக்கு எவ்வளவு நிலமிருக்கிறது என்று தெரியாது, **Insolvent petition** என்ன ஆயிற்று என்று தெரியாதென்று சொன்னீர்களே அப்படி இருக்கும்போது இந்த ஜமீன் குடிகள் விஷயமாக உங்களுக்கு எப்படி தெரியும் ?
A.—என் தகப்பனார் ஏகதேசமாக அவர் இஷ்டம்போல் போவார் வருவார். அவர் விஷயத்தைப் பற்றி நாங்கள் கவனிக்கிறதில்லை. எப்போதாவது ஒரு நாளைக்கு ஊருக்கு வருவார். அவர் எங்கே சாப்பிடுவாரோ படுப்பாரோ தெரியாது. அநேகமாக திருச்சியிலும் மணப்பாரையிலும் தானிருப்பார். அவர் எப்பொழுதும் ஊரில் இருப்பதில்லை என்பது எல்லா ஜனங்களுக்கும் தெரியும். குடிகள் ஊரிலேயே இருக்கிறார்கள். பொதுவாக ஜனங்களுக்கு ஏற்படுகிற கஷ்டங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். எல்லா குடிகளுடன் கலந்துதான் எல்லா குறைகளையும் பூராவாக எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறேன்.

Q.—Collector இடத்தில் **complaint** செய்திருக்கிறீரா ?
A.—நான் **Collector** இடத்தில் புகார் செய்ததில்லை. கலெக்டரிடத்தில் புகார் செய்தால் அந்த சாக்கைவைத்துக்கொண்டு இன்னும் ஜாஸ்தியாக ஜமீன் அதிகாரிகள் தொந்திரவு செய்வார்கள் என்றுதான் ஜனங்கள் புகார் செய்வதில்லை.

Q.—உங்கள் ஊரில் பூமி விலை என்ன ?
A.—புஞ்சை ஒரு குழிக்கு ரூ. 50 முதல் ரூ. 150 வரையில் இருக்கும். இரண்டாவது தரம் ஒரு குழி ரூ. 150 முதல் ரூ. 200 வரையில் இருக்கும். முத்தீர்வைத் தோட்டம் நெல் தோட்டம் முதலியவை ரூ. 200 முதல் ரூ. 250 வரையிலிருக்கும் ஒரு குழி விலை.

Q.—ஒரு குழிக்கு எவ்வளவு ஏக்கர் ?
A.—66 செண்டு ஒரு குழி.

Q.—உங்கள் ஜமீனில் கிஸ்தி ஜாஸ்திதானா ?
A.—கிஸ்தி ஜாஸ்திதான்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—தண்ணீருக்கு தண்ட தீர்வை என்று சொன்னீர்களே அதைப்பற்றி என்ன சொல்லுகிறீர்கள் ?
A.—நல்ல மழைபெய்தால் தண்ணீர் புஞ்சையில் ஊற்று எடுக்கிறது. அதை மறித்து நிலத்திற்குப் பாய்ச்சினால் அதற்கு தண்ணீர் தீர்வை போடுகிறார்கள். காட்டின்வழியே வழிந்தோடுகிற தண்ணீரை தேக்கினால் அதற்கு வரி போடுகிறார்கள். மலைகாடுகளில் பெய்கிறமாதிரி புஞ்சைக்காடுகளிலும் பெய்கிற மழைத் தண்ணீர் மேட்டு நிலத்திலிருந்து பள்ளத்திற்கு ஓடும்போது அறுத்துக்கொண்டு போகாமல் அந்தத் தண்ணீரைத் தேக்கினால் அதற்குத் தீர்வை போடுகிறார்கள். அந்தத் தண்ணீரை உபயோகித்துக்கொள்ள எங்களுக்கு உரிமை கிடைக்கவேண்டும். சாஸ்வதமான நீர் பாசனத்தின் வழியாக தண்ணீர் பாய்ச்சினால் வரி போட்டால் ஏதோ ஒப்புக்கொள்ளலாம். வழிந்தோடுகிற தண்ணீரை தேக்கினால் அதற்கு வரி போடுகிறதென்பது அக்கிரமம். அந்த வரியை கவர்ன்மென்டார் போட்டாலாவது ஒரேமாதிரியாகயிருக்கும். மனம்போனபடி ஜமீன்தார் தீர்வை போடுவது நியாயமல்ல.

Q.—ஜமீன்காடுகளிலிருந்து வருகிற தண்ணீருக்குத்தானே வரி போடுகிறார்கள் ?
A.—அப்படி இல்லை. சொந்த பட்டா நிலங்களிலும் மழை பெய்கிறது. மேட்டுப் பாகங்களிலிருந்து பள்ளத்தாக்குகளுக்கு அந்த தண்ணீர் ஓடும்போது அந்தந்த நிலக்காரர்கள் அந்தவழிந்தோடும் தண்ணீரைத் தேக்கினால் அதற்கு தண்ணீர் தீர்வை போடுகிறார்கள். மழைத் தண்ணீர் ஜமீன்தாருக்குமட்டும் ஏன் சொந்தமாக இருக்கவேண்டும். எங்களுக்கும் அது சொந்தமாக இருக்கவேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் கேட்கிறோம்.

Q.—சிறிய சங்கிலி அளவு என்று சொன்னீர்களே அது என்ன ?
A.—ஜமீன் **Court of Wards**-ல் இருந்தபோது சர்க்கார் சங்கிலிகொண்டு அளந்தார்கள். அந்த அளவு ஒருவிதமாக குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. பிறகு ஒரு அளவு அளந்தார்கள். அந்த அளவில் 16 ஏகராக அளந்த நிலம் 20 சொச்சம் ஏக்கராக அளக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜனங்கள் வேறு நிலங்களில் ஆக்கிரமிப்பு செய்யவில்லை. ஆனால் விஸ்தீர்ணம் மட்டும் ஜாஸ்தியாக காட்டப்பட்டு அந்த ஜாஸ்திக்குகூட தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால்தான் சிறிய சங்கிலி அளவு என்று சொன்னேன். **Court of Wards** லிருக்கும்போது எந்த அளவு இருந்ததோ அந்தப்படி சரியான சங்கிலி அளவு அளந்து **Settlement** செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்கிறோம்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—பட்டாவில் எந்த விஸ்தீர்ணம் ?

A.—பட்டாவில் சிறிய சங்கிலி அளவுதான் காட்டி இருக்கிருர்கள். 40 குழி நிலத்தை 46 குழியாக காட்டப்பட்டு அதற்கு தீர்வை போடப்பட்டிருக்கிறது. Court of Wards அளக்கிறபோது சரியான சங்கிலி போட்டு அளந்தார்கள் இப்பொழுது சிறிய சங்கிலி போட்டு அளந்ததால் அதே நிலம் ஜாஸ்தி காட்டுகிறது. அதனுல்தான் எங்களுக்கு ஜாஸ்தி கிஸ்தி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஏற்கனவே கிஸ்தி ரேட் (rate) ஜாஸ்தி அதில் அளவிலும் மோசமிருந்தால் குடிகள் எப்படி பிழைப்பது.

Q.—கிஸ்தி பாக்கிக்காக உங்கள்பேரில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா ?

A.—என்பேரில் குளித்தலை மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டில் துவரங்காயை ஜப்தியை மீறி அறுத்ததாக கேஸ் நடத்திஞர்கள். அந்த கேசில் பிறகு ஒருவிதமான ராஜியாக தீர்வையை செலுத்திவிட்டேன்.

Witness filed two documents—Pattas showing the increase of extent and taxes from year to year.

Witness No. 169. Trichinopoly. 8th February 1938.

Oral evidence of Mr. Nataraja Mudaliyar of Elayur, Udayarpalaiyam Zamin.

1913-ம் வருஷத்திலே வெள்ளம் வந்தகாலத்து, குடியானவர்கள் சௌகரியத்திற்கு ஜமீன்தார் ஒன்றும் செய்யவில்லை. கையில் காசு ஒன்றுமில்லாமல், வீடு வாசல்களை இழந்து குடியானவர்கள் தவித்தபொழுது கவர்ன்மெண்டாரே வேண்டிய உதவி புரிந்தார்கள்.

இது மாதிரி வெள்ளம் மறுமுறையும் வந்து கஷ்டம் விளைவிக்காமலிருக்க ஒரு அணை கட்ட வேண்டும். நீர்ப்பாசன விஷயங்கள் யாவும் கவர்ன்மெண்டாரின் கண்காணிப்பிற்கும் கட்டுப்பாட்டிற்கும்கீழ் இருக்கவேண்டும்.

Witness No. 170. Trichinopoly. 8th February 1938.

Oral evidence of Mr. S. Venkateswara Ayyar, Manager of the Court of Wards, Marungapuri Zamin.

The CHAIRMAN : *Q.*—Have you sent in all the reports that we called for from you ? *A.*—I have already sent them to the Collector in the usual course.

Q.—You are the Manager of the Marungapuri estate ? *A.*—Yes.

Q.—This estate is under the Court of Wards ? *A.*—Yes.

Q.—How long has this estate been under the Court of Wards ? *A.*—It has been under the Court of Wards from the year 1927.

Q.—Prior to that, when was it under the Court of Wards ? *A.*—From the year 1898 to the year 1905.

Q.—For how many years it was in the hands of the proprietor himself ? *A.*—For 21 years in between these two dates.

Q.—For how long have you been the Manager of this Estate ? *A.*—For the last 1½ years ; before that, there was one Mr. Manickam Pillai.

Q.—How many villages are there in this estate ? *A.*—103 vllages, zamin and whole inam villages combined.

Q.—How much is wet and how much dry ? *A.*—Total extent of dry lands comes to 40,495 acres, wet lands 9,402 acres, garden lands 810 acres. We have also some forest lands.

Q.—What is the total income of this estate ? *A.*—Under all the items, it is : ayan Rs. 93,895 and Devasthanam Rs. 19,253 ; that is, a total of Rs. 1,13,148.

Q.—What is the source of water-supply ? *A.*—Tanks, no rivers. Rain-fed tanks.

Q.—Will you tell us the rates for the wet land, dry land and garden land? *A.*—For dry lands, the rate ranges from As. 0–11–7 to Rs. 2–2–8; for both manavari and tank-fed wet lands, it ranges from Re. 0–15–5 to Rs. 7–3–6, and for garden lands, the rate ranges from Rs. 2–11–4 to Rs. 5–6–7.

Q.—Is your rent collection in cash? *A.*—Yes.

Q.—In the whole estate? *A.*—Yes.

Q.—How much does an acre yield in the best wet land? *A.*—About Rs. 60 worth of paddy per acre.

Q.—If the yield is Rs. 60, how much does the tenant get? *A.*—He pays an assessment of Rs. 7–3–6 as I said, and the rest goes to him of course.

Q.—There are no other fees levied on the tenant? *A.*—None.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—What about cesses? *A.*—Cesses of course follow, but there are no special collections made.

Q.—What about repairs to the tanks? *A.*—They are being attended to annually. There are only tanks here and there are no channels. The repairs are being done on a regular budget framed every year.

Q.—How much have you been spending on repairs? A.—Rs. 17,000 every year for the last few years.

Q.—How many villages are there? *A.*—103.

Q.—How many tanks are there in the whole estate? *A.*—593 tanks in zamin villages and 107 in whole inam villages—altogether 700 tanks.

Q.—How do you get the repairs done? *A.*—According to the order of urgency, we prepare lists at the time of jamabandhi, and in accordance with the finances available, we frame the budget.

Q.—Every year the jamabandhi is held? *A.*—Yes.

Q.—Have you got any staff for carrying on the repair works? *A.*—We have an overseer.

Q.—How do you get the repair work done? *A.*—We give the repair work to the ayacutdars. If they don't take it up, then we give on contract. In some cases, they pay contribution, and in such cases, we always give the work to the ayacutdars.

Q.—Are the ayacutdars in your estate willing to take up the work? *A.*—Not all of them, but some do take up.

Q.—If the ayacutdars themselves take up the work and carry it out, how does it work as compared to the contract system? *A.*—As I said, the ayacutdars pay some contribution and they also put some extra amount there.

Q.—When these people undertake to carry out the work, on what terms do you give? *A.*—We frame an estimate and give the work to the ayacutdars; sometimes, even more work is done than found in the estimate.

Q.—What is the benefit to them if they themselves undertake the repairs? *A.*—They get some more profit out of it. Mostly, the contribution is the benefit for them.

Q.—What is the contribution generally? *A.*—One-third or one-fourth in some cases. In some villages, we do not even collect contribution, if the people represent that they are very poor; but such cases are rare.

The CHAIRMAN: *Q.*—There is no complaint in your estate that the repairs are not done and the people are suffering? *A.*—There is no complaint, because we are attending to them.

Q.—Are there any tenants here from your estate? *A.*—I do not see any just now here.

Q.—Will you tell us something about the wet and dry rates in the neighbouring Government lands? *A.*—In regard to Government dry lands, first class, the rate varies from As. 8 to Rs. 1–4–0; in respect of second-class dry, it is from Rs. 1–7–1 to 1–12–1; and under the third class, it ranges from Rs. 1–9–0 to 1–14–0. As regards wet lands, under the first item, it is Rs. 1–9–9 to Rs. 5–9–10, while it is Rs. 3–8–0 in the Government tracts; under the second item, the rate varies from Rs. 3–9–9 to 7–3–6, as against Rs. 4–12–0 in the Government area; and again, in regard to the third item, the rate varies from Rs. 3–0–2 to Rs. 5–9–10, as against Rs. 3 in the Government area.

Q.—What is the name of the village wherefrom you have taken these rates? *A.*—In the Kulittalai taluk, ryotwari tracts. This zamindari forms part of the Kulittalai taluk of the Trichinopoly district.

Q.—Was the zamindari affected by the floods on the last occasion? *A.*—No.

Q.—What about forests? *A.*—It is only a fuel forest that we have got. There are no timber trees there. We divide the forests into coupes and sell them in auction, i.e., for fuel, every year.

Q.—What rights are the ryots given in these forests? *A.*—They are allowed to take fuel from unreserved forests, they can take wood required for agricultural purposes; they can graze their cattle freely in the unreserved forests.

Q.—How much unreserved forest is there, and how much is reserved? *A.*—Reserved, 19,765 acres and unreserved, 17,485 acres.

Q.—Have you any porambokes in your estate? *A.*—Yes.

Q.—Are they all in the enjoyment of the tenants? *A.*—They are used by the public.

Q.—Are they used by the village people for common purposes? *A.*—Yes.

Q.—No restrictions are placed? *A.*—If there is encroachment, on communal lands, we will take action.

Q.—Even the zamindar does not encroach on such lands? *A.*—No.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR: *Q.*—Have you got any tank repairs account? *A.*—Yes, as I said, we spend about Rs. 17,000 every year.

Mr. V. V. JOGAYYA PANTULU: *Q.*—These repairs are made under the Court of Wards? *A.*—Yes.

Q.—Before then, do you know what the condition of these tanks was? *A.*—I have already furnished a statement in reply to the memorandum sent.

The CHAIRMAN: *Q.*—What are you? *A.*—I am a clerk of this Collector's office; my services have been lent to the estate.

Q.—Can you find out from the records now with you what the figures are for those years, i.e., before the Court of Wards took charge? *A.*—As I said, we have been spending a total of Rs. 17,000, but I cannot say what amount is spent on repairs to tanks alone. I may say, that for irrigation purposes, in fasli 1317, a sum of Rs. 253–4–4 was spent. (Here the witness read the figures for all the faslis from 1317 up to 1346, both for ayan and devasthanam, from the statement already submitted to the Committee.)

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR: *Q.*—Have you got accounts to show in respect of the several villages, the period of time that elapsed between one repair and another? *A.*—We have got a ledger and that will give the required information. It is not with me now.

Q.—Normally, once in how many years do you repair the tanks? *A.*—The ryots say the tanks were not repaired during the time of the zamindar; they were repaired during the time of the previous Court of Wards.

Q.—If a tank is repaired once, after how many years do you think of repairing it again? *A.*—We never think of repairing it again unless any necessity for such repairs arises.

Q.—Normally, when will such necessity arise? Have you any idea? *A.*—It may be five years in some cases; ten years in other cases and even more.

Q.—There was a complaint made here that the Court of Wards are not repairing tanks. That is why I am asking this question. Have you any idea as to the period that will normally elapse between one repair and another? *A.*—I am afraid I am not able to give the information. If I bring the ledger, I can do it. Even the ledger will give the required information only from the date on which the Court of Wards assumed charge.

Q.—That will not do, because the figures for repairs may include even the construction of bridges, etc. Serious charges were made before us against the Court of Wards in this respect; that is why I want the information.

The CHAIRMAN: We shall ask this gentleman to come again tomorrow or the day after.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR: *Q.*—Is there an overseer? *A.*—Yes.

Q.—Will he be able to give the information? *A.*—No, he cannot, because he is a new man.

Q.—You please look into the register and give us an idea of the period of interval in the case of repairs, in regard to the several villages? *A.*—As I said, the ledger will show figures only after the assumption by the Court of Wards, i.e., for the last ten years. We prepare a budget every year and spend the allotment according to the finances available.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—You have been in the estate for the last $1\frac{1}{2}$ years? *A.*—Yes.

Q.—Who attends to the collections? *A.*—The village munsif.

Q.—Do you attend to collection work? *A.*—No, the village headman collects the rent.

Q.—Are there any arrears now in your estate? *A.*—Yes. About 25 to 30 per cent.

Q.—What will be the cost of land in your estate? *A.*—In respect of dry lands, it will range from Rs. 25 to Rs. 100, and in regard to wet, from Rs. 100 to Rs. 200.

Mr. PALLAM RAJU: *Q.*—What is the reason for the arrears of rent? Is it due to incapacity of the tenants to pay? *A.*—Yes.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—Suppose a ryot is not able to pay the rent Do you write off the amount? *A.*—We take steps to collect it under the Act.

Q.—You don't give him a remission? *A.*—No.

Q.—Although there is complete failure of crops? *A.*—It is only in some rare cases that we give.

Q.—What are the rare cases? Suppose there is complete failure of crops? *A.*—We don't give any remission of rent.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR: If the law does not provide for giving remission the Court of Wards cannot give it; otherwise, I think, they will be surcharged (Laughter).

The CHAIRMAN: I think the Court of Wards can give remissions.

Q.—Has anybody approached you for remission? *A.*—No; the people know that we don't give remission of rent.

Q.—How can you say that the Court of Wards cannot give remission? *A.*—There is no provision.

The CHAIRMAN: The officers themselves do not know, perhaps, that they can give remission.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—Have the ryots complained at any time that the rates are high? *A.*—No; these rates have been in existence from the olden days, from 1895 and even before.

Q.—There has been no increase since then? *A.*—No, the same rates continue from the year 1895 and even prior to that.

Q.—Do you generally separate pattas? *A.*—When an application is received, we take prompt action and separate the pattas.

Q.—Are there any applications pending before you now? *A.*—Yes, many applications are pending enquiry.

Q.—What is the action you take? *A.*—We send them to the karnam for enquiry.

Q.—How long does he take for enquiry? *A.*—Generally, he takes a maximum period of five or six months.

Q.—You, as Manager of the Court of Wards, say that he will take 5 or 6 months? *A.*—I say the worst karnam may take that period.

Q.—The village officers attend to the collection? *A.*—Yes.

Q.—Do they do the work promptly enough, just like Government work? *A.*—There will be some difference I think.

Q.—Will they be indifferent? *A.*—Because they are under the Court of Wards, they do it a little more promptly.

The witness then withdrew.

Witness No. 171. Trichinopoly. 8th February 1938.

Oral evidence of Mr. O. Sivaprakasam Pillai of Konur village, Pattukkottai taluk.

The CHAIRMAN: You speak on behalf of the landholders? *A.*—On behalf of Kanadukathan C. V. R. M. Ramaswami Chettiyar who is the proprietor of the village.

Q.—What is that you want to say ? *A.*—I have sent in a memorandum which contains all the points that I wish to refer to.

Q.—Have you anything else to say now ? *A.*—No. But (The witness said a few words in Tamil).

Witness No. 172. Trichinopoly. 8th February 1938.

Oral evidence of Mr. O. V. Sabesa Ayyar of Ullikkadai, Tanjore Palace Estate, Papanasam taluk.

The CHAIRMAN : *Q.*—Are you a tenant ? *A.*—I am a tenant of Ullikadai village.

Q.—What is the taram in that village ? *A.*—Amani tenure, i.e., division of produce in kind.

Q.—Who is the proprietor of the village ? *A.*—It is a Palace estate village.

Q.—Who is the owner of that village now ? *A.*—Both the junior and senior princes of the Tanjore Palace. They have got equal interest in the village and to both of them we are bound to measure out paddy at 50 per cent of the harvest. They are supposed, when we give notice, to superintend the harvest and divide it on the threshing floor. It was presumed to be a certain quantity of paddy at some time out of memory. In some areas, the estate has conducted the amani harvest and taken its share of paddy ; and in some cases where water-rate is due to Government by the inamdar, cut crops are attached although the estate has taken away its share. I have got here copies of harvest accounts, etc.

Q.—What is it that you want to say ; we are unable to follow you fully ? *A.*—I suggest that the rent in future may be collected according to the harvest accounts or on the ryotwari scale, instead of paddy commuted into cash. I want, if possible, the rate prevailing in the adjacent Government ryotwari villages.

Q.—Have you any idea of the rates ? *A.*—I think about Rs. 17 or so—I cannot be very accurate. Again, in regard to pattas, under the Estates Land Act, it is stated that the patta should be tendered ; they generally tender the patta on the 30th of June and on the very next day, they bring an attachment notice. For instance, this is the end of fasli 1347, and yet no patta has been tendered to us till now. Again, the patta contains some uncustomary conditions. For instance, there is one kuttalai rate ; I have muchalikas to show that the rate was Rs. 28–1–0 per veli or Rs. 4–4–0 per acre ; but since 1927, they are demanding and collecting Rs. 8–8–0 per acre—nearly double. We contested it in a court of law ; one Sub-Collector said it was a very high rate and should not have been allowed. It went in appeal, and it was decreed that Rs. 4–4–0 should be the ruling rate. But another Sub-Collector said that the higher rate was partly right, and so it should prevail. But again, on appeal, the original rate of Rs. 4–4–0 was decreed. And in spite of that judgment, the Junior estate is collecting Rs. 9–8–0 from persons who are ignorant of this judgment ; and I was also asked not to reveal the fact that the judgment is there. The poor peasants, not knowing what to do, are paying that amount.

Q.—What is the date of the judgment ? *A.*—It was in 1933. I have a copy here with me. (Witness handed over the document to the Chairman.) When the contest was going on, there was a change in patta. From the year 1908 to 1936, there was a single patta granted to me for all the lands in my enjoyment. In 1933 when the estate was divided between the junior and the senior princes, each party collected rent from me for the portion I possessed. In 1935, each party issued patta in my name for the lands ; but in 1936, again, they divided the pattas into four or five, without my consent ; that is, the patta in my name which is supposed to comprise the holdings in my sole enjoyment, included holdings of somebody else too. Whereas patta in regard to my lands, some of my lands and some of other people's lands were included together, thereby making it very difficult to determine the individual liability of the parties concerned. In order to get out of the trouble, we went to Court. There was no relief and the worst of it was that for the default of one pattadar, the property of another was sold away. In order to save him, after paying his own rent, once, he had to pay again and cancel the same. I have got receipts to prove all payments. The land went to auction for the whole arrears of both the parties, without deducting the amount already paid. I had therefore to pay Rs. 96 again. The Sub-Collector whom I approached said : 'You pay your portion for all the faslis, you will be exonerated.' When I paid, he released me as from the attachment in

the suits that were then pending for faslis 1342 and 1343 I paid on the authority of the estate official who wrote to me that I might pay for my individual holdings. He also granted me a receipt. And after receiving that amount and granting that receipt, and even after my representation to him, he sold away my lands. A third party, quite unconnected with me, who possessed no interest in the village, took it in auction. Within thirty days, I had to pay the whole amount, together with 5 per cent, Government poundage, etc., and cancel the sale. I represented this matter within thirty days to the Sub-Collector who advised me to pay my portion. I put in a petition after the sale and he gave me the endorsement that the provisions of the Act did not allow him to interfere in the matter. At my instance, of course, the sale was not confirmed, because I paid the amount.

Q.—You say therefore that something should be done in regard to this matter. Have you anything more to say ? *A.*—As regards communal lands, every village has got a threshing floor. This is an amani village which should measure out paddy in the threshing floor itself. There is no threshing floor for this village. There were two threshing floors previously, but when the two princes took up the management, they converted the floors into ryoti land and sold them in auction. Both of them joined in this respect and they are now using our private lands as threshing floors. Sometimes, some of us are forced to bring bundles of gathered straw and paddy, for 4 or 5 furlongs and even a mile. There should be some provision and land should be set apart, to be used as threshing floor.

There is no drainage channel for our village. Every village in the Tanjore district has a drainage channel. As there is no such channel in our village, our single crop fields are inundated and we are not able to cultivate them sometimes. This year we attempted cultivation. It was a very imperfect cultivation and the yield is only 7 kalams for 4 maus, i.e., 1 and ⅓ acres. In one place, when I was here, the harvest was commenced ; there was heavy rain and some of the paddy was brought to the threshing floor which is very distant from the field. I understand, until the day before yesterday, the harvest was not completed owing to rain. So, we want some threshing floors, very near our fields. I have also said that we want a drainage channel. Some lands should be acquired for this purpose. After all, even a drainage channel may not completely redress our grievances. Two or three vents have been provided in the bund of the Munniyar river which is the source of irrigation in the lower reaches about three or four furlongs from our village.

This inconvenience was not present when the head was in Coleroon some seven or eight miles away. It was only two or three years ago, that this source of supply has been changed to the Munniyar. The result is that the backwater extends high up, say one or two miles up, with the consequence that our fields are inundated and we are not able to cultivate our fields in proper season. In November or so, when water is allowed down through the bund, we have to cultivate.

(At this stage the witness handed to the Chairman a copy of the amani documents.)

Another point is this : for my default, another's land was sold. I paid the amount, and after payment, they attached the lands according to the newly created group patta. I am contesting in the Divisional Officer's Court the illegality of that attachment. My suit commenced in 1935 and it is not yet fully heard. Meanwhile, being disgusted with this legal procedure, I applied to the Sub-Court of Tanjore, under whose ex-officio management, this official receiver is working, in September 1936 ; the Sub-Court asked the Receiver to send a report which has not been sent till now. The Receiver in the meanwhile has changed and the Sub-Judge also has changed. And my case, after all these 1½ years, is still there.

Q.—There will be of course many personal troubles ; but have you got to say anything more ? *A.*—In this connection, I want to say that the revenue Courts are delaying matters a good deal. I myself have not paid completely for fasli 1346 owing to this dispute in regard to patta. Again, before survey, the extent of land in the village was 25 velis, while after survey it is now 35 velis. The village itself has not encroached on the adjoining villages ; I think therefore that the unit of measurement was the cause of this difference. The result is that in the case of a single individual who had only 16 acres, he has now to pay for 20 acres. The proper thing would be, until the soil classification according to survey is enforced, to have the original extent. This question also was taken to the Courts, but to no purpose. As this Committee is constituted for amending the law, I put these points before you.

Another point I want to say is : generally in the pattas, with a view to exact as much rent as possible, they include the word 'thittam.' As I said, in regard to punja lands, we were paying Rs. 4–4–0 only and the judgment also confirmed that ; but the present karnam is demanding Rs. 9–8–0. Some unidentifiable thing, such as 'Semba thittam' has been introduced. If I ask for details from the karnam, he is unable to say anything.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM.—*Q.*—One or two questions. Did you apply to the District Court or the Sub-Court for the separation of your patta ? *A.*—Even without my applying, they interfered with the original patta and drew up a new patta.

Q.—You stated that the Junior Zamindar asked you not to reveal the judgment of the High Court ? *A.*—It is not the zamindar, I meant. If I said so, of course, it is incorrect. I meant the subordinates, not the zamindar himself.

Q.—So the zamindar never told you so ? *A.*—It is only the karnam that told me so.

Q.—The estate is under the management of the Sub-Court ? *A.*—Yes.

Q.—I suppose all the grievances you have stated were during the period of management by the Official Receiver, under the control of the Sub-Court ? *A.*—Yes.

Q.—How much lands have you ? *A.*—30 acres, half of it is wet.

Q.—You lease out for cultivation to your under-tenants ? *A.*—No leasing.

Q.—You ask somebody to cultivate the land for you ? *A.*—I do not cultivate myself ; I do it by hired labour.

Q.—What dou yo pay to hired labour ? *A.*—I gave the necessary capital for purchase of cattle, I gave ploughs and cash for the marriage of the labourers.

Q.—What do you get back from him ? *A.*—I get his labour and a portion of the gross yield.

Q.—What will be the percentage of yield that you give him ? *A.*—It will be about 30 per cent of the net yield.

Q.—You advance money to the labourer ; don't you deduct it afterwards ? *A.*—No.

Q.—That means, from year to year, you will be going on giving him advance money ? *A.*—Not so ; the capital need not be given again perhaps until the cattle dies or until he has to purchase more cattle, or some such thing.

Q.—That is, you get 70 per cent of the produce ? *A.*—Yes ; but out of this 70 per cent, I incur the cultivation expenses, management expenses, etc. ; the labourers are there, and they are paid well.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA.—*Q.*—What is your age ? *A.*—75.

Q.—What were you ? *A.*—I was a doctor, an L.M.P.

The witness then withdrew.

The Committee adjourned at this stage (6-20 P.M.) to meet again at 11 A.M. on the next day.

The Committee met at the Collector's Office Buildings, Trichinopoly, at 11 a.m. on 9th February 1938.

Wednesday, the 9th February 1938.

All the Members were present.

Witness No. 173. **Trichinopoly.** **9th February 1938.**

Oral evidence of Mr. R. Srinivasa Ayyar, Advocate, Pattukkottai taluk.

CHAIRMAN.—*Q.*—Is this a supplemental memorandum to the other already sent ? *A.*—I could not give it early. Here is a copy.

Q.—You have put in this all you wanted to say ? *A.*—Yes. It contains in the prevailing Inams Estates. the rates of rents and the difficulties experienced in the working of the Act. Both by the landholder and the tenant and also suggested amendments in the last three or four pages with reference to separate sections of the Act. In the Pattukkottai taluk of Tanjore district nearly 2/3 area is either zamin or inam and only 1/3 is ryotwari. Pattukkottai division is the most important.

Q.—Let us take the zamin area first, because you have all that you wanted to say in the typed copy. You can just touch them.

Q.—Which first zamindary will you take ? *A.*—I can give the required answer regarding most of the zamindaris.

Q.—Which are the zamindaris about which you would like to say ? *A.*—Madukur, Chellathur and Senthangudi.

Q.—You are speaking about zamindars or the ryot or the tenant ? *A.*—I do not come in favour of any one particular person. I can give required information regarding both.

Q.—Are you a zamindary tenant ? *A.*—I am an inamdari tenant.

Q.—What is that you want to say as far as the zamindars are concerned ? *A.*—I do not understand the nature of the question. In the Madukur zamin, in some villages, the ryots are paying cash rents by mutual agreement for the last 20 years.

Q.—Prior to that ? *A.*—Amani, i.e., rent payable in kind. The estate was the management of Court of Wards before ten years. Subsequently also for a short period before 1927 for four or five years.

Q.—What is the rate of cash rent ? *A.*—It ranges from Rs. 3 per acre to Rs. 6 regarding dry.

Q.—In the case of wet ? *A.*—I think it is half as much more.

Q.—For garden land ? *A.*—In that village particularly there is no such thing.

Q.—How many villages are in that estate ? *A.*—Three villages—Madukur, Ambulapet and Saramelgudi. There are other villages attached to the estate but granted as shrotriyamdars.

Q.—What is the income ? *A.*—The total income will be about Rs. 30,000 to Rs. 35,000. On Madukur alone it is about Rs. 12,000.

Mr. VENKATACHALLAM PILLAI : *Q.*—Have you got the figures ? *A.*—I am a vakil for that landholder. Madukur is not in the possession of the zamindar. It is in the possession of a Nattukottai Chettiyar under usufructory mortgage.

The CHAIRMAN : *Q.*—How long has it been so ? A.—I think it is somewhere before 1922.

Q.—Can you say about the rate of rents taken and about the wet cultivation under the irrigation sources ? *A.*—Now, after the advent of Cauvery-Mettur Project. It is both directly from the project and from the tanks in Ambalapur.

Q.—How does the water come to the tanks ? *A.*—Now it is supplied by the project. Formerly it was by surplus water from the upper tanks.

Q.—So there is no trouble about the water-supply ? *A.*—Now there is no trouble because of this project.

Q.—How long has this project been supplying water ? *A.*—From fasli 1343.

Q.—Is there any dispute between the zamindar and the tenants with regard to rate of rents, etc. ? *A.*—It has not come to my notice during the last 15 years.

Q.—Have you been the vakil for this estate ? *A.*—Yes, for about 7 or 8 years. For that village I have not instituted any suit.

Q.—Are you the lawyer for Sellathur ? *A.*—Yes.

Q.—Who is the zamindar of Sellathur ? *A.*—Mr. Ramanathan Chettiyar, regarding the rate of rents. The agent is here and he would be a better authority.

Q.—What is it, you can state about Sellathur ? *A.*—There are not many litigation between the zamindars and the tenants.

Q.—How many villages are there in that estate ? *A.*—I am not aware. The agent may be questioned.

Q.—What is the then estate about which you said you could speak ? *A.*—Senthangudi at Nagari.

Q.—Are you a lawyer for that also ? *A.*—Yes.

Q.—How many villages are there in that estate ? *A.*—About seven villages.

Q.—What is the total income ? *A.*—It will be about Rs. 30,000 to Rs. 40,000.

Q.—What about the rates of rent ? What is the system prevailing ? *A.*—It is Amani except in one village, because that village has been commuted through Court into cash.

Q.—What is the proportion under the Amani system between the zamindar and the tenant ? *A.*—The proportion differs in the village. A portion is taken for expenses for village servants. Coolie for harvesting and other charges. The balance is divided in wet crops $\frac{1}{3}$ to $\frac{1}{2}$, regarding the dry it is from $\frac{1}{4}$ to $\frac{1}{3}$, no doubt after the common deduction in either case. In some of those Amani villages there are collecting, it into money rent.

Q.—What, every year ? *A.*—Not every year. There are no documents. They are doing so by mutual agreement.

Q.—So, no disputes between tenants and the zamindars ? *A.*—No. Now, there is a zamindarini. It was under the management of the Revenue Board for sometime. I mean, the Court of Wards did not assume management, of course the Collector and the Tahsildar were managing it. There were some disputes prior to 1925.

Q.—About rents ? *A.*—Not about rents.

Mr. MAHABOOB ALI BAIG : *Q.*—What is the share in the Amani system ? *A.*—After some common deductions are made, out of the balance from $\frac{1}{3}$ to $\frac{1}{2}$ according to localities.

Q.—The expenses are not deducted except the mamool expenses ? *A.*—No.

Q.—Are the cultivating expenses not deducted ? *A.*—The coolie and other expenses on thrashing floor are taken out of the gross proceeds.

Q.—What about the price of seeds, etc. ? *A.*—They are not given. The common deductions will be 2 out of 12.

Q.—Where it is commuted, what is the rate per acre wet ? *A.*—In Naramangalam from Rs. $4\frac{1}{2}$ to Rs. 6 and Rs. 9 and the second-class lands from Rs. 3 to Rs. $7\frac{1}{2}$.

Q.—Have you got ryotwari tracts in the neighbourhood ? *A.*—Yes.

Q.—How does that compare with these rate ? *A.*—I am unable to understand the value of the comparison.

Q.—What are the rates that are prevailing ? *A.*—I am not aware.

Q.—The land for which the ryot pay Rs. 6 or Rs. 9. What is the gross yield ? *A.*—The average yield in the first-class lands will be about 8 kalams.

Q.—What is the value in money ? *A.*—At the present rate, it will be about Rs. 36.

Q.—Out of the gross income of Rs. 36 the ryot pays from Rs. 6 to Rs. 9 that works out at nearly $\frac{1}{4}$ of the gross yield. Is it not ? *A.*—It works out like that.

Q.—Have you got an idea of the expenses per acre or the cultivation charge ? *A.*—It depends upon the labour and other factors. In some cases it may come to Rs. 20.

Q.—Then Rs. 16 would be the income as per your calculation ? *A.*—Yes.

Q.—Out of it, you get Rs. 9. *A.*—Yes.

Q.—Have these lands been surveyed ? *A.*—So far as the lands under the project are concerned, they have been surveyed. In other areas they are not.

Q.—There is no dispute regarding the rents ? *A.*—No.

Mr. B. VENKATACHALLAM PILLAI : *Q.*—You are the legal adviser for the three zamindars ? *A.*—Yes.

Q.—You represent the zamindars in almost all suits ? *A.*—Almost for all Mathukur zamindar's cases.

Q.—Because you are a vakil for a landholder no tenant would come to you. *A.*—So far as Mathukur is concerned, they won't.

Q.—They engage some other vakil ? *A.*—They do.

Q.—You said that the rates were from Rs. 3 to Rs. 6 and for the wet, half as much more. Have you any documents to file ? *A.*—No.

Q.—I think you are posted with all facts ? *A.*—I have not been sent by the zamindars to give evidence. I have come here to answer questions in my own states and about the generality of the state of affairs in Pattukkottai division.

Q.—In any of the villages do you own land ? *A.*—Yes.

Q.—You stated that the system of tenure was Amani ? *A.*—Except in Keeramangalam.

Q.—In Mathukur estate, how many villages are there ? *A.*—Three.

Q.—Are they not charged water-rate for the Cauvery Mettur Project ? *A.*—The Government charges the water-rate directly.

Q.—You share half and half in the produce with the tenant. Do you pay anything towards the water-rate ? *A.*—I get half and half as per the agreement. I do not pay anything for water-rate. The tenant pays.

Q.—You are speaking about the three zamindaris ? *A.*—No.

Q.—You have no personal knowledge of Sellathur zamin ? *A.*—No.

Q.—What do you know about the system prevalent in Santhagudi zamin ? *A.*—It is under Amani system and that is being converted into lease.

Q.—Have they been commuted ? *A.*—No.

Q.—Is there any village under Amani system ? *A.*—No.

Q.—What about the villages in the Mathukur and Sellathur zamins ? *A.*—The system is Amani. As per mutual agreement, they take cash instead of grain.

Q.—You appear for tenants in other zamindaris. Then you must be able to say something about the Amani system ? *A.*—I have not appeared for them.

Q.—Have you appeared in any of the appraisement petitions ? *A.*—Not in zamin villages.

Q.—Even under the Amani system, you said some sort of lease system exists. Who pays the water-rate ? *A.*—The ryot pays.

Q.—The proprietor does not pay anything ? *A.*—As per the original agreement, he need not pay.

Q.—But as per the original agreement, you get the original share ? *A.*—Yes. The original settlement or agreement was with reference to the yield of three years.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—You have also sent a memorandum as Secretary of the Mirasdars Association. Can those two be read together ? *A.*—Yes.

Q.—Mirasdars include ? *A.*—Ryotwari, landholders, inamdars, etc.

Q.—You say that the tanks are kept in proper repairs by the money collected out of the kulavettu amount ? *A.*—As I said for every balance $\frac{1}{4}$ marakkal is taken out of kulavettu.

Q.—Is not that are illegal cess ? *A.*—It is not a cess. But is a recognized practice and courts have also upheld the decrees.

Q.—You say that it is a private fund formed out of which the tank is repaired ? *A.*—Some zamindars do.

Q.—Generally the idea is that out of the common produce to repair the tanks. But what about the small repairs ? *A.*—The tenants are bound to carry out small repairs as per the patta and muchilika conditions.

Q.—Your experience is that the tanks are not maintained properly ? *A.*—Yes.

Q.—Do you suggest that legislative changes are necessary to see that the tanks are kept in good condition ? *A.*—I have suggested that the Government should give notice to landholders to carry out these repairs within a reasonable time.

Q.—There is some provision under the Estates Land Act. Is that adequate ? *A.*—The ignorance of tenants and disunity amongst them are causes for not taking advantage of that provision.

Q.—You wish to leave the question of repairs entirely in the Government hands. *A.*—Quite so.

Q.—You say something about the migration of the tenants to Ceylon. How is agriculture affected thereby ? *A.*—The holdings are left waste without being cultivated.

Q.—Is the coolie in Ceylon paying when compared to agriculture ? *A.*—Yes. It is more paying, that is when there is no much of emigration.

Q.—What do you suggest therefore should be done ? *A.*—I cannot suggest because it is a serious problem.

Q.—You have suggested certain other matters. You have mentioned that the senior inamdar should be the proprietor and for every purpose technically, he could be considered as such and the ryot is bound to pay rent to that nominee ? *A.*—Not only the ryot but also the small holders also.

Q.—How could they be obliged to do so ? *A.*—For example, we will take that there are ten people. One man will be in charge. The other people would pay their amounts to him and he could pay the amount.

Q.—Where the small landholders are also the ryots, you say a landholder could be appointed to collect the money. Will it not work as a hardship ? *A.*—I don't think.

Q.—You want an amendment in that direction ? *A.*—Yes.

Q.—With reference to private land you would like to make a distinction in the case of a small inamdar and that of the zamindar ? *A.*—So far as the inam lands are concerned the inamdars would like to cultivate these lands themselves (in case of small holders).

Q.—Do you want the state of things before 1936 Act ? *A.*—So far as exception to see so is concerned.

Q.—You have referred to the system of peshkash and how the Government is counting injustice to the small tenants by the attachment of crops. Have you known instances where the crops (of the inam) were attached for the arrears of the landholders ? *A.*—In Palayavanam. It is not now. There were some instances.

Q.—There is no provision by which the attachment could be raised by the payment of the proportion of the pest ? *A.*—There is no provision except the sympathy of the others.

Q.—Do you suggest that the landholder goes on allowing to peshkash systematically in arrears ? *A.*—In every zamindar's case there is attachment every year.

Q.—You say the Civil Court is better than the Revenue Court ? *A.*—It will be better to have the Civil Courts because in every contested case the question of little and other things are involved.

Q.—Do you think that the disposal and the settlement of litigation will be better and, that the justice obtained in the Civil Courts better than the rough and ready justice dealt by the revenue officers ? *A.*—In experience it seems to be.

Q.—I find that all the landholders suggest the Revenue Officers jurisdiction and all the lawyers and others say that the Civil Courts are preferable ? *A.*—The procedure is entirely Civil Procedure Rules.

Q.—Do you think that there is much delay in the Revenue Courts ? You think also that when the question of little and other things are concerned the Civil Courts are better ? *A.*—In the Revenue Courts there are several hearings and generally it takes about six months to one year. There are so many camps where even suit for small sums are concerned.

Q.—From the point of view of ryots the Stationary Civil Court is better than the Revenue Court ? *A.*—Yes. We cannot also complain too much.

Mr. V. V. JOGAYYA PANTULU : *Q.*—Have you got hills and forests in those zamins ? *A.*—No, there is only one forest which is reserved, belonging to the Chatram Department.

Q.—Are there grazing grounds ? *A.*—Yes, in every village the fore-shore of the tanks, dry uncultivated areas are being used.

Q.—Are the tanks kept in good repair ? *A.*—They are not.

Mr. PALLAM RAJU : *Q.*—Are the thrashing floors well maintained ? *A.*—Yes.

Q.—Same witness said that the thrashing floors were given away to the ryots for cultivation ? *A.*—Not in my area.

The CHAIRMAN : *Q.*—What about inam villages ? *A.*—I have already answered many questions put on that subject, there is nothing special to add. I think some more time may be given to know about the working of the Act.

Q.—You are an inam tenant both as a ryot and a landholder ? *A.*—Yes.

Q.—You are an inamdar yourself ? *A.*—No. I am a purchaser.

Q.—Do you want me to understand that you have become an inamdar ? *A.*—I have purchased.

Q.—In how many inams you are tenant ? *A.*—In four inams I am a tenant.

Q.—What is the relationship between yourself and the inamdar in those four inams ? *A.*—All the tenants are paying cash rents.

Q.—The inamdar admits that where the kudivaram right exists ? *A.*—Yes, it is admitted and that relationship continues.

Q.—In the inam where you are the inamdar you have tenants. Do you admit their kudivaram rights ? *A.*—I have admitted that and I have given them, pattas except for private lands.

Q.—Do there is no dispute about that ? *A.*—No there is no dispute at all.

Q.—No dispute about the rate of rents ? *A.*—Not much some tenants filed commutation suits which have been decided. Wherever it was Amani, they wanted it to be converted into cash.

Mr. MAHABOOB ALI BAIG : *Q.*—Inamdars have stated that whereas in the zamin areas, there is what is called private lands and that there cannot be any private land in inam villages ? *A.*—We are considered to be under the Estates Land Act.

Q.—Do you think that the provision in the Amendment Act is not sufficient ? *A.*—I have submitted in my memorandum about this point.

Mr. R. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—In view of the constant disputes and the possibility of the conflicts between the melvaramdar and the ryots. Do you think that legislative provision obliging the one to purchase the right of others ? *A.*—It is not practical. On the other hand I have suggested that just as the Amani villages, the lands must be settled once for all by a settlement officer.

Q.—Supposing the ryot wants to get rid of the melvaramdar, why not he allowed to purchase the rights of the melvaramdar ? *A.*—I do not think, it will be possible.

Witness No. 174. **Trichinopoly.** **9th February 1938.**

Oral evidence of Mr. S. Raghavendra Rao, Agent of Mr. S. R. M. A. Ramanathan Chettiyar, Zamindar, Sellathur.

The CHAIRMAN : *Q.*—You are the agent of the Zamindar ? *A.*—Yes.

Q.—How many villages are there ? *A.*—8.

Q.—What is the income ? *A.*—About Rs. 24,000 and odd is the demand every year.

Q.—How much is nanja and how much punja ? *A.*—⅓ may be wet, ⅓ dry and ⅓ uncultivable waste.

Q.—What is the rate of nanja lands ? *A.*—Generally in Sellathur zamin, it is in Amani system. As agreed between the parties and for their convenience, we have arranged mutual cash rents.

Q.—When was that ? *A.*—Even for the last 20 to 25 years.

Q.—This agreement came into existence for such a long period ? *A.*—Yes.

Q.—What is the rate now ? *A.*—Generally the rate ranges from Rs. 5–10–2 per acre to Rs. 3–12–0. (Here he exhibited and filed a list showing the rates.)

Q.—What is the highest rate ? *A.*—Rs. 5–10–2.

Q.—Lowest ? *A.*—Rs. 3.

Q.—About the punja lands ? *A.*—It will be about Rs. 4–8–0 and Rs. 3–4–0 It is simply an agreement between the Zamindar and his parties. But it may also vary. It is settled every year, or once in 3 years according to the possibility of the soil and the market rate of the crops.

Q.—What was the manavari rate ? *A.*—It comes to Rs. 4 or Rs. 4–8–0 for nanja, punja and manavari rates are the same.

Q.—About the produce share ? *A.*—It is under Amani. It is about ⅓ for the punja and also ⅓ for the wet in some cases. For these we have got Civil Court decrees.

Q.—Was there much litigation between the Zamindars and the tenants ? *A.*—Some 25 years ago. There was some dispute about the rates.

Q.—What did the tenants say and what did the Zamindar say then ? *A.*—All the suits were in the time of the previous Zamindar. When my Chettiyar became the land-holder everything is alright, though we are following the old sytem.

Q.—Are the present rates the same as the old rates ? *A.*—Not exactly, the melvaram right used to be half, ⅓, 34 per cent in some cases and 40 per cent and there is no variation.

Q.—Then where is the variation ? *A.*—There is no variation in the melvaram right. The variation is only in cash rent.

Q.—How did it vary ? *A.*—It was fixed according to the market-rates. If the market price rises, we also rise and when it falls, we lower the rent.

Q.—How long have you been doing like this ? *A.*—For the last 20 years.

Q.—That is the cash rent varied from time to time according to the rise or fall in prices ? *A.*—It is not done each year.

Q.—What is reduced to writing ? *A.*—Yes.

Q.—Have you got documents with you ? *A.*—The witness presented a document.

Q.—Do you mention that in the pattas and muchikas ? *A.*—No, we do not, from the records it is easy to say wherever there is an increase it is due to the higher prices and where it has decreased, it is due to the fall in prices.

Q.—Before 1929 the prices were high. From 1930 the prices have fallen. Do you mean to say that in the muchlikas executed after 1930, the rate was decreased proportionately. *A.*—No answer.

Q.—If you have not got any document relating to the question, today with you, you can produce them during the session here. *A.*—Yes.

Q.—So, you say there was no difficulty in your estate ? *A.*—No.

Q.—What is the extent of the estate ? *A.*—About 10,000 acres.

Q.—No difficulty is experienced in entering into such an agreement ? *A.*—There is absolutely no difficulty.

Q.—For wet cultivation what is the source of irrigation ? *A.*—Tanks. After the introduction of Cauvery-Mettur project, we take that water also into tanks and store them.

Q.—Are the tanks in good repairs ? *A.*—I cannot say they are in very good condition. There are about ten tanks and almost all are in satisfactory condition.

Q.—Do you think that it is your duty to maintain them in a proper condition ? *A.*—I admit that it is my duty.

Q.—How long have you been connected with this estate ? *A.*—For the past seven or eight years.

Q.—Is there any dispute regarding the poramboke and communal lands ? *A.*—No such land exists.

Q.—What, no such lands exist ? What do you mean by it ? *A.*—Every unit of the land is occupied. Even according to the present survey, the poramboke lands belong to the Zamindar.

Q.—For what purpose ? *A.*—For common purposes, although they are described as zamin poramboke.

Q.—Does the Zamindar claim exclusive right over there ? *A.*—The Zamindar has allowed the use of them by the ryots for grazing and other purposes.

Q.—Any forests in your estate ? *A.*—There is one, which is not a forest in the correct sense of the word. It is only a shrub forest. There is no timber, etc.

Q.—Do you allow the cattle to graze ? *A.*—Yes. There is no trouble at all in my estate. This question has been going on from time immemorial.

Q.—Your Zamindar has not encroached upon the interests of the people ? *A.*—No.

Q.—Are all the villages surveyed and settled ? *A.*—Yes. I have the history of records and rights.

Q.—Have you any jamabandi in your Zamindari ? *A.*—We have jamabandi every year.

Q.—Do the ryots come and state their complaints ? *A.*—Generally not.

Mr. V. V. Jogayya Pantulu : *Q.*—How many tanks are there ? *A.*—About ten.

Q.—What is the amount spent every year ? *A.*—It may be about 2 per cent of the total income.

Q.—That amount how do you spend ? *A.*—As the case may be. At times we spend even more.

Q.—Are there any tanks which are silted up ? *A.*—No.

The Chairman : *Q.*—Are any tank-beds given for cultivation under patta to the tenants ? *A.*—No. They are not.

The Zamindar of Mirzapur : *Q.*—I suppose you issue permits for the ryots to go into the forest ? *A.*—Generally it is taken for granted.

Q.—There is nothing in writing ? *A.*—The tenants are at liberty to go into the forests and even free grazing is allowed.

Q.—What is the extent of the jungle ? *A.*—About 200 acres for all these villages.

Q.—You said that the rates of rent were fixed in kind ? *A.*—There are also some under that system.

Q.—How do you get your share ? *A.*—For convenience sake at times we receive cash.

Q.—What are the cash rent rates ? *A.*—Cash rents range from As. 6 per acre.

Q.—How long have they been at this rate ? *A.*—For the past 20 years and over.

Q.—There has been no change. Is it ? *A.*—There is change now and then according to the fluctuation of the markets.

Q.—You mean to say this happens with regard to fixed money rents ? What does the patta contain ? Is the connection about the fluctuation in the market-rate noted ? *A.*—The estate of the Sellathur is under this system. For the convenience of the parties we have fixed cash-rent.

Q.—Does the patta contain that the Zamindar is entitled to a certain share ? *A.*—Yes.

Q.—What the patta contains is that the Zamindars should get a particular share. Am I right ? *A.*—Yes.

Q.—The Zamindar gets a certain share of the produce every year, is it ? *A.*—Yes.

Q.—According to the conveinence of the Zamindar and the tenant, you have converted it into money rent. Is that the reason for changing every year according to the market rate ? *A.*—It may be said as one of the reasons. Some lands have cash rents. Where the tenants wanted computation decrees, they have been changed.

Q.—There has been no change in the rate of rents fixed in cash ? *A.*—No answer from the witness.

Q.—I suppose there are pattas and muchilkas ? *A.*—There are only muchilkas.

Q.—The ryot is not given any patta ? *A.*—No.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—Is the estate supplied by the Cauvery-Mettur Project water-supply ? *A.*—About 72 per cent of the lands are cultivated by that project.

Q.—When the water is taken, water-tax has to be paid ? *A.*—Yes. If the crops are divided, we also share.

The CHAIRMAN : *Q.*—What is that you write in the agreement and deed ? *A.*—No such agreements are taken.

Q.—Is not same thing like the condition of the Amani system written ? *A.*—Yes.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Concerning only about Amani system is it ? *A.*—Yes.

Q.—You take a certain share in kind I suppose ? *A.*—Yes. But for the convenience of the tenant and the landholder that is converted into money-rent every year with regard to market-rate.

Q.—So that is the reason ? *A.*—Yes.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—There is no exchange of pattas and muchilkas in your estate ? *A.*—No. There is no exchange of pattas and muchilkas.

Reading from the Exhibit.

Q.—This looks like ar agricultural lease ? *A.*—That is written to because of the Amani system.

Q.—These words are used in agricultural lease deed, why are they used in a muchilka ? *A.*—I can't explain. Generally it is written like that.

Q.—So far as the nanja lands are concerned what do you take ? *A.*—Generally 50 per cent of the total yield.

Q.—From muchilka to muchilka will there be a change ? *A.*—The figures will not be the same.

Q.—After the Cauvery-Mettur Project, do you also take into consideration the yield ? *A.*—Yes.

Q.—After this project came into existence the yield ought to be more ? *A.*—It is not so. After the introduction the yield has much decreased.

The CHAIRMAN : *Q.*—What are the reasons ? *A.*—The lands have been waste lands for a long time. It will take some years for the soil to get improved.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—You said that the maximum rate was only Rs. 5–10–2. Are there cases where you collect more ? *A.*—There are some cases. Generally it is Rs. 5–10–2. There are some places where it is Rs. 16 also.

Q.—You said that after the introduction of the project, the income is not what used to be ; but you collect the same rent ? *A.*—No, I have reduced rents.

Q.—Have you got any records or documents. *A.*—No.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—You are reducing the rent fixed under Amani system ? *A.*—Yes. We also share the water-rate.

Q.—Where the money-rents are fixed, do you reduce rent ? *A.*—Yes.

Q.—By how much ? *A.*—About Rs. 1–8–0 per acre.

Q.—Is that reduction rate temporary ? *A.*—It is not a permanent reduction.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—When was the project scheme introduced ? *A.*—In fasli 1344.

Q.—What are the Government villages by the side of your estate ? *A.*—I am not very certain about the names.

Q.—You are agent for six or seven years and yet you do not know ? *A.*—I am not definite.

Q.—You are a paradise ? *A.*—Yes.

Q.—Yet you do not know the names of the neighbouring Government villages ? *A.*—I am not definite about the names.

Q.—You can remember one at least ? *A.*—Yadathi.

Q.—What are the rates there ? *A.*—I do not know.

Q.—Are you quite sure of the village name at least ? *A.*—Yes.

Witness No. 175. **Trichinopoly.** **9th February 1938.**

Oral evidence of Mr. B. Gopalachari, son of Mr. Balakrishna Ayyangar, Inam ryot of Umayalpuram village of Papanasam taluk of Tanjore district.

உமையாள்புரம் கிராமம் இனாம் கிராமம். மேல்வாரம் பாத்யம் உள்ளது. டிஸ்டிரிக்ட் போர்டுக்கு உட்பட்ட கிராமம். அதில் நான் ஒரு **ryot**. **Amani system** த்தைப்பற்றி சொல்லிவிட்டார்கள். இருந்தாலும் மறைபொருளாய் இருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது, "அமானி" அனுஷ்டானத்தில் கொண்டுவருகிறார்கள். சாகுபடி பண்ணவேண்டும். தெரியப்படுத்த வேண்டும். தெரியப்படுத்தின பிறகு அறுவடைசெய்ய வேண்டும். கண்டு முதல் செய்யவேண்டும். சீக்கிரத்தில் அறுவடை பண்ணவேண்டுமென்று **ryot** க்கு இருக்கு. ஆனால் அவர்கள் உத்திரவை எதிர்பார்க்கவேண்டும். பட்டரையில் இருக்கும் நெல்லை சாப்பாட்டுக்கு எடுத்துக்கொண்டுபோக வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. பேர்பாதி,**(gross income)** ல் பேர்பாதி எடுத்துக்கொண்டுபோகிறது, **ryot** தாங்கமுடியாது.

The CHAIRMAN :

Q.—' **Amani** ' வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறீர்களா ?

A.—ஆம்.

Common expenses கழிக்கவில்லை. காவல் கூலி கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் சௌகரியத்தை உத்தேசித்து வந்து இருக்கிறது. பரிகாரி **(Barber)** கொல்லன், தச்சன் இவர்களுக்கு இந்த கிராமத்தில் கழிக்கவில்லை. ரயத்திடம்தான் இருக்கிறது. **Ryot** க்கு ரொம்ப ஜாஸ்தி தீர்வையில் போகிறது. இந்த அனுஷ்டானத்தை நீக்கி வேறு எந்தவிதமான சௌகரியங்களையாவது செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

The CHAIRMAN :

Q.—உங்களுடைய **Inam village** ல் இந்தமாதிரி **collection** ஆய்விட்டதா ?

A.—முச்சிலிக்காவில் சொன்னபடி **inconveniences** அநேகம் இருக்கு. சௌகரியம் செய்வதில்லை. 5 வருஷம் 10 வருஷத்துக்கு முச்சிலிக்கா எழுதிக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். 1348-ம் பசலி முடிந்து போகப்போகிறது. அவர்கள் **mercy** இருந்தால்தான் செய்வார்கள்.

The CHAIRMAN :

Q.—என்னவேண்டியது ?

A.—சௌகரியம் செய்து கொடுப்பதாயிருந்தால் **ryotwari system** செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—வாரம் கொடுக்கிறீர்களா ?

A.—சரிபாதி. அதை ஆதாரமாகவைத்துக்கொண்டு முச்சிலிக்கா செய்து கொடுக்கிறார்கள்.

Q.—**Water-rate** யார் கொடுக்கிறார்கள் ?

A.—எங்கள் தலைமேல் சுமத்தவேண்டுமென்றிருக்கிறார்கள். வசூல் ஜாஸ்தி ஏற்படுகிற விஷயத்தில் கவர்ன்மெண்டுக்குத் தண்ணீர் தீர்வை என்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. ' தாளடி ' என்று நாங்கள் கொடுக்கிறோம். ஒரு போகத்துக்கில்லை. ' திட்டத்தாளடி.' 2 போக சாகுபடியாய் யிருந்தால் அதற்குமில்லை. திட்டத்தாளடி ஒரு போக நிலத்தில் இரண்டாம்போக சாகுபடி பண்ணினால் **Government** க்கு **water-rate** கொடுக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் கொடுக்கிறோம்.

Q.—' கங்காணம் ' கேட்கிறது உண்டா ?

A.—முச்சிலிக்கா எழுதிக்கொடுத்துகொண்டுவருகிறோம்.

Q.—நீங்கள் உழுகிறீர்களா ? பண்ணை ஆள் வைக்கிறீர்களா ?

A.—நாங்களே சாகுபடி பண்ணுகிறோம்.

Q.—கூலிகொடுக்கிறீர்களா ?

A.—நெல் கூலி கொடுக்கிறோம். மாத சம்பளம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

Q.—குத்தகை விடுகிறீர்களா ?

A.—100 ஏக்கரா வைத்துக்கொண்டிருக்கிறபேர் சமாளிக்கமுடியாமல் குத்தகை விடுகிறார்கள். அநேகமாகச் சொந்தச் சாகுபடி செய்கிறவர்கள் ஜாஸ்தி. உத்யோகத்தில் இருக்கிறவர்கள் வேறு வழியில் சம்பாதனையிருக்கிறதினால் குத்தகைபோடுகிறார்கள்.

1924-ம் வருஷம் இந்த கிராமத்தில் காவேரி உடைப்பு எடுத்து மணல் அடித்து விட்டது. சாகுபடிக்கு லாயக்கில்லாமல் செய்துவிட்டது.

The CHAIRMAN :

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு இருக்கு ?

A.—3 ஏக்கராயிருக்கு.

1924 இல் இருந்து 1938-ம் வருஷம் வரை தரிசாய் இருக்கிறது. அவர்கள் தீர்வை கேட்கவில்லை. நம்முடைய நிலம் ஆச்சே என்று மணலை எடுத்து சீர்திருத்தம் பண்ணி செலவு பண்ணினால்—மணல் எடுத்திருக்கும் பூமியில்—அங்கே ' அமானி ' கொடு என்று கேட்கிறார்கள். இந்த நிலத்தில் 10 கலம் வந்தால் ஜீவனத்துக்குச் சௌகரியமாயிருக்கிறது. அதில் அவர்கள் ' **அமானி** ' உண்டு என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த **expenses** ஐ அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டாமா ? என் கைப்பொருள் போட்டு சீர்திருத்தம் பண்ணினால் ' மேல் வாரம் ' கேட்கிறார்கள். மேல்வாரத்தோடு **water-rate** கேட்கிறார்கள்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—**Fasli** யில் **arrears** இருக்கிறதா ?

A.—1345, 1346 வசூல் பண்ணி விட்டார்கள்.

Q.—என்ன பரிகாரம் வேண்டும் ?
A.—அமானி கொடுக்கிறது சிரமமாய் இருக்கிறது. அவர்கள் விட்டுக்கொடுக்கும்படி செய்ய வேண்டும். தண்ணித்தீர்வை எங்கள் தலைமேல் சுமத்தக்கூடாது.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—தாளடி தீர்வை போடுகிறார்கள் என்று சொன்னீர்கள். **Proprietor** பாதி தானியம் கேட்கிறார் ?
A.—பேர் பாதி வரவில்லை. தண்ணீர் தீர்வை மாத்திரம் கொடுத்து விடுகிறோம்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—**Share** கொடுக்கிறீர்களா ?
A.—இப்போது கொடுக்கிறதில்லை. 1348-ம் **fasli** முடிந்ததும் சங்கடமாய் இருக்கும்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—உங்களுக்கு எத்தனை வேலி ?
A.—17 எக்கரா நஞ்சை, 16 எக்கரா புஞ்சை.

Q.—ஒரு எக்கராவுக்கு எத்தனை கலம் உண்டு. சரிபாதி தருகிறீர்களா ? எத்தனை கலம் நெல் தருவீர்கள் ? போன வருஷம் எவ்வளவு ?
A.—எக்கராவுக்கு 16 கலம் வாங்கினார்கள். இப்போது 13.

Q.—மதிப்பு என்ன இருக்கும் ?
A.—ஒரு எக்கராவுக்கு ரூ. 20 ஆகிறது.

Q.—பக்கத்தில் அயன் கிராமம் இருக்கிறதா ?
A.—இருக்கு. **Heart of the village** அடுத்த வரப்பு அதற்கு ரூ. 8. என் கிராமத்தில் முதல் போகம் இரண்டாம் போகம் எட்டும், நாலும் பனிரெண்டு.

Q.—இப்போது ரூ. 20 தருகிறீர்களா ?
A.—ரூ. 17 ஆவது வைத்துக்கொள்ளுங்கள் ரூ. 18 ஆவது வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

Q.—அமானி **system** தரிசாய் இருக்கின்றன. பயிர் இட்டுவிட்டால் என்ன வாங்குவார்கள் ?
A.—அக்கம் பக்கம் விளைந்தபடி அந்த **rate** வாங்குவார்கள். பட்டா ஷரத் அப்படியிருக்கிறது. தரிசாய் போடமுடியாது.

Q.—அயன் கிராமத்தில் ரொம்ப குறைச்சலா ?
A.—ஆம்.

Q.—**Government** ல் 4, 5 வருஷத்தில் 1 ரூபாய்க்கு 2 அணா 4 அணா வஜா கொடுத்தார்கள் அப்படி கொடுக்கிறார்களா ?
A.—வஜா கொடுக்கிறார்கள். அந்த **date** டுக்குள் கொடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் வஜா யில்லை.

Witness No. 176. Trichinopoly. 9th February 1938.

Oral evidence of Mr. Pasupathi Pillai son of Mr. Chidambaram Pillai கிராமக்குடி **and karnam, Mavathur village Kadavur Zamin Kulithalai taluk.**

The CHAIRMAN :

Q.—ஜமீன்தார் தரப்பில் வந்தீர்களா ?
A.—ஜமீன்தார் தரப்பிலும் குடிகள் தரப்பிலும் பொதுவாக வந்திருக்கிறேன்.

Q.—கடவூர் **Estate** ட்டா ?
A.—மாவத்தூர் **village** கடவூர் ஜமீன்.

Q.—என்ன விசேஷம் இப்போது **Estate** ட்டில் ?
A.—இந்த ஜமீனில், அந்த அளவு விஷயத்தைப் பற்றி சாட்சி சொன்னதைப்பற்றி விஸ்தாரமாகச் சொல்வதற்கு, அதாவது ஜமீனில் 80 அடி சங்கிலியால் அளக்கிறது. 66 அடி சங்கிலியான **survey** சங்கிலியால் அளந்தாலும் அதுவே விஸ்தீர்ணம்தான். 80 அடி சங்கிலியால் அளந்தாலும் அதுவே விஸ்தீர்ணம். 213 **Fasli** அளவு காலத்தில், அளவு ஏற்பட்டு அதே பிரகாரம் குழி மாறுதல். பண்ணி பார்த்தால் அளவு சரியாய் ஏற்படுகிறது. அப்போதும், இப்போதும் ஒரு வித்யாசம் இல்லை. ஆகையினால், அளவு விஷயங்களில் மாறுதல் கிடையாது. தீர்வை விஷயங்களில் மாறுதல் கிடையாது. 213 **Fasli** யில் தீர்வை மாறுதல் கிடையாது.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—80 அடி சங்கிலி தனியாய் வைத்து இருக்கிறார்களா ?
A.—80 அடி சங்கிலி ஆதியில் இருந்து அனுஷ்டானத்திலிருந்து வருகிறது.

Q.—எல்லோரிடத்திலும் **Links** சங்கிலியிருக்கிறது. அந்த மாதிரி வைத்துக்கொண்டால் என்ன ? 100 **Links** தான் நல்லது. அதுவே வழக்கம். இந்த அனுஷ்டானத்தை வழக்கம் பண்ணால் இப்போது என்ன ?
A.—தப்பு ஒன்றுமில்லை. அனுஷ்டானத்தில் அப்போதே இருந்து இருக்கிறது.

Q.—உலகம் பூரா 100 **Links** சங்கிலி. உங்கள் ஜமீனில் 80 அடி சங்கிலி.
A.—நாங்கள் 'குழி' கணக்குதான் போடுகிறோம்.

Q.—குழி 80 அடி சங்கிலி அளவா ?
A.—குழி என்பது 50$\frac{3}{4}$ **cents.**

Q.—நீங்கள் சொல்லுகிற கணக்கு கிராமத்தாருக்கு அர்த்தம் ஆகாது. **Acre** கணக்கு அர்த்தமாகும்.
A.—எக்கர் கணக்கு அனுஷ்டானத்தில் வராது.

Q.—சங்கிலி கணக்கை எக்கரா கணக்கில் மாற்றுகிறதினால் கஷ்டம் இல்லையே.
A.—இல்லை.

Q.—என் மாற்றுகிறதில்லை ?
A.—கேட்பார் இல்லை.

Q.—ஆனால் மாற்றாமல் வைத்திருக்கிறீர்கள்.
A.—ஆம்.

Q.—பட்டாவில் என்ன எழுதுகிறார்கள் ?
A.—குழி என்று எழுதுகிறார்கள். 1 குழி, $\frac{1}{2}$ குழி, $\frac{1}{4}$ குழி என்று பைமாஷ் கணக்கு.

At this stage, witness read a statement prepared by him in Tamil regarding the conditions prevailing in the Kadavur zamin village, Mavathur and filed the same.

After filing this statement the witness began to read another statement written on a piece of paper. The witness was here asked as to whether the statement read out by him was his, he said that it was not his statement and that the piece of paper had been handed over to him by someone of the வெள்ளைப்பட்டி **village to be read out before the Chairman and that it was written by the Revenue Inspector.**

This statement written by the Revenue Inspector and read out by the witness Mr. Pasupathilingam Pillai was also filed.

The CHAIRMAN :

Q.—புகார் சமாசாரம் சரியான சமாசாரமா ?
A.—ஒன்றும் வித்யாசமில்லை. சரியான சமாசாரம்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—நீங்கள் 25 **years experience** உள்ள கர்ணமா ?
A.—ஆம்.

Q.—இப்போது லஞ்சம் நின்றுபோய்விட்டது சமஸ்தானத்தில் உத்தரவு போட்டு.
A.—நின்றுவிட்டது.

The CHAIRMAN :

Q.—நின்றுபோய் எத்தனை வருஷம் ஆச்சு ?
A.—10, 12 வருஷம் ஆச்சு ஜமீன் **major** ஆய்.

Q.—லஞ்சம் வாங்குகிறதை நிறுத்திவிட்டார்களா ?
A.—ஆம்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—சமஸ்தானம் உத்தரவு போட்ட பிற்பாடு லஞ்சம் இல்லை.
A.—இல்லை.

Q.—காட்டில் என்ன வரி வசூல் பண்ணுகிறார்கள் ?
A.—தீர்வை வசூல்.

Q.—மாட்டுக்கு ?
A.—மலையில் மேய்ந்தால்.

Q.—காடு என்றால் மலையா ?
A.—மலைதான் அர்த்தம்.

Q.—காடு, மலை வித்யாசம் என்ன ?
A.—மலை மேல்பாகம், காடு குடி கைப்பற்றில் இருக்கும் தரிசு நிலம்

Q.—எவ்வளவு **rate** ?
A.—காடு 4 அணா, 8 அணா.

Q.—உங்களுக்கு வரி வசூல் தெரியாது ?
A.—தெரியாது.

Q.—மற்ற கிராமங்களில் வசூல் தெரியாது.

A.—தெரியாது.

Q.—நேற்று சாட்சி சொன்னவர் உங்கள் கிராமக்குடியா ?
A.—எங்கள் கிராமக்குடி.

Q.—லஞ்சம் உங்கள் கிராமத்தில் உண்டா ?
A.—எல்லா கிராமங்களில் வாங்குகிறது கிடையாது.

Q.—**Survey** தேவை என்று சொல்லுகிறீர்களா ?
A.—இது இருக்கிறதினால் பாதகமில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். **Court of Wards** கூட இந்தமாதிரி சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Q.—**Survey** தேவையில்லை என்று மனு கொடுத்து இருக்கிறீர்களா ?
A.—இல்லை. மனு தாகல் பண்ணவில்லை.

Q.—உங்கள் கிராமத்தில் 2 சங்கிலி வழக்கமா ?
A.—ஒரு சங்கிலி 80 அடி.

Q.—ஆதியில் எந்த சங்கிலி ?

A.—80 அடி.

Q.—இப்போது ?

A.—66 அடி. 80 அடி சங்கிலியால் அளந்தால் வித்யாசம் கிடையாது. வித்யாசம் கிடையாது என்பதற்குக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன்.

Q.—ஒரு ஏக்கரா 100 cent அல்லவா ?

A.—80 அடியால் அளந்தாலும் அதே விஸ்தீர்ணம்.

Q.—உங்களுக்கு என்ன சம்பளம் ?

A.—8 ரூபாய்.

Q.—வரி வசூல் யார் பண்ணுகிறது ?

A.—முன்சீப்பும் நானும் இரண்டுபேரும் சேர்ந்து.

Q.—தனிப்பட்டா மணியம் கிடையாது ?

A.—கிராம முன்சீப்பு.

Q.—சிப்பந்தி சிலவு கொடுக்கிறார்களா ?

A.—ஒன்றும் கிடையாது-

Q.—முந்தி வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்களா ?

A.—1 ரூபாய் 6 பை.

Q.—எத்தனை வருஷத்துக்கு.

A.—8 வருஷத்துக்கு Court of Wards க்குப் பிந்தி நிறுத்திவிட்டார்கள்.

Q.—அதற்கு முந்தி வசூல் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்களா ?

A.—அதற்கு முன் இருந்தது. இப்போது நிறுத்தி ஆச்சு.

Q.—காட்டில் மரங்கள் எடுக்கவேண்டுமானால் Permit கொண்டுதான எடுக்கவேண்டும் ?

A.—Permit வாங்கித்தான் சொந்த உபயோகத்துக்கு Permit இல்லாமல் எடுக்கலாம்- வெளி யூர்களுக்குக் கொண்டுபோனால் permit வேண்டும்.

Q.—Fees வாங்காமல் permit கிடையாது ?

A.—ஆம்.

Q.—வட்டியில்லை என்று சொன்னால் அந்த வருஷம் தள்ளியிருக்கா ?

A.—4, 5 வருஷமாகவே இங்கு ஒன்றும் தாக்கல் செய்யவில்லை.

Q.—10, 15 Case கள் போட்டதாகச் சொன்னீர்களே, ஏதாவது தாக்கல் பண்ணி இருக்கிறார்களா?

A.—இல்லை.

Q.—உத்தேசமாய்ச் சொல்லுகிறீர்களா ?

A.—உத்தேசம். ஆதரவு கொண்டுவரவில்லை.

Q.—சொந்தப்பயிர் இருக்கா ?

A.—ஆம்.

Q.—எவ்வளவு காணி ?

A.—30 ஏக்கர். ரூ. 50 வாய்தா செலுத்துகிறேன்.

Q.—சொந்தப் பயிரா ?

A.—ஜாடா சொந்தப்பயிர்.

Q.—நேரா குத்தகை விட்டது கிடையாது ?

A.—ஆம்.

Q.—குத்தகையைப்பற்றி நேராவிட்டதாகச் சொல்லமுடியாது ?

A.—என்னுடைய சொந்த நிலத்தை ஒன்றும் குத்தகைக்கு விடவில்லை.

Q.—இன்ன இன்னார் விட்டார்கள் என்று record தாக்கல் பண்ணினீர்களா, வாயினால் சொல்லு கிறீர்களா ?

A.—வாயினால் சொல்லுகிறேன்.

Q.—புஞ்சை 15 ரூபாய்க்கு விற்றீர்கள் என்று சொன்னீர்களே கிரய பத்திரங்கள் தாக்கல் பண்ணியிருக்கிறீர்களா ?

A.—இல்லை.

Q.— நான் கேட்டுவந்த நிலங்களைப்பற்றி விஷயங்கள் கூறுகிறீர்களா அவைகள் சரியா ?

A.—கணக்கிலிருந்து சொல்லுகிறதுதான் சரியாயிருக்கும்.

The CHAIRMAN :

Q.—Survey ஆச்சா ?

A.—குழிக்கணக்கு. "பைமாஷ்" கணக்கு.

Q.—Survey யில் ஜாஸ்தியிருந்தால் அது யாருக்குப்போகும் ?

A.—ஜமீன்தார் அடமானம் செய்து கொடுக்கவேண்டியது குடிகளுக்கு.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—நில ஜப்திசெய்து கொடுக்கிற காலத்தில் எவ்வளவு Stamp?

A.—புது Act படி எவ்வளவு lable ஒட்டுகிறது என்பது தெரியாது. சமஸ்தானத்தில் ரூ. 15 ஆகிறது என்று சொல்வதைக்கொண்டு சொல்லுகிறேன். எனக்கு நேரில் தெரியாது.

Q.—ரூ. 15 ஆகும் என்று சொன்னீர்களே, சமஸ்தான கணக்கிலிருந்து சொல்லுகிறீர்களா?

A.—ஆம்.

Q.—பழ மரங்களுக்கு என்ன தீர்வை ?

A.—புளிய மரம் 5 அணு 4 தம்படி, மா மரம் 5 அணு 4 தம்படி, பலா மரம் 5 அணு 4 தம்படி.

Q.—என்னென்ன மரத்துக்கு தீர்வை போடுகிறார்கள் ?
A.—முந்தி ஏற்பட்ட தீர்வையை வசூல் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Q.—பட்டுப்போயிருந்தால் மனு கொடுக்காமலிருந்தால் பட்டாவில் இருந்ததுதானே ?
A.—அந்த மாதிரி இருக்கு. அந்தமாதிரியிருந்தால் வரி வசூலாயிருக்கு.

Q.—மாடு மேய்ச்சல் **rate** சொன்னீரே என்ன ?
A.—4 அணு, 6 அணு கணக்கு.

Q.—மற்ற கிராமங்களில் இருக்கிறது உங்களுக்குத் தெரியாதா ?
A.—மலை அடிவாரங்களில் எனக்குத் தெரியாது. என் கிராமம் மலை இல்லாத கிராமம்.

Q.—**Survey** இல்லாமல் இருக்கிறதினால், கணக்கு எழுதுகிறது கஷ்டம் தானே ?
A.—மாமூலாயிருக்கிறதினால் கஷ்டமில்லை.

Q.—**Survey** யிருந்தால் சௌகரியமாய் இருக்குமல்லவா ?
A.—சௌகரியம் இருக்கும்.

Q.—குடிகளுக்குச் சௌகரியம்தானே ?
A.—தேவைதான்.

Q.—குடிகளுக்கு **Survey** தேவைதானே ?
A.—ஆம்.

Q.—**Survey** இல்லாமல் இருக்கிறதினால் அசௌகரியம்தானே ?
A.—**Survey** இருந்தால் ரொம்ப நல்லது.

Q.—**Court** டுக்கு வந்தாலே அசௌகரியம்தானே ?
A.—ஆம் **Survey** இல்லாததினால்.

Q.—நிலம் எந்தயிடத்தில் இருக்கிறது என்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லமுடியுமா ?
A.—முடியாது.

Q.—திறமையுள்ளவர்தான் சொல்லமுடியும். புதிதாய்வந்த கணக்குப்பிள்ளைக்குத் தெரியாது அல்லவா ?
A.—ஆம்.

Q.—தேர்ச்சி அடைந்தவர்களுக்குத் தெரியும். தேர்ச்சியடையாதவர்களுக்குத் தெரியாது.
A.—ஆம். ஆனால் அடங்கலைக்கொண்டு தெரிந்துகொள்ளலாம். "பைமாஷ்" ஷைக்கொண்டு தெரிந்துகொள்ளலாம்.

Q.—நிலத்தீர்வை தவிற என்னென்ன வரி உங்கள் கிராமத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது ?
A.—நில வரியைத்தவிற ஆடு மாடு மேய்த்தால் வரி. குச்சி ஒடித்தால் **permit fees** இருக்கிறது. மரத்தீர்வை வாங்குகிறார்கள்.

Q.—சிப்பந்தி வரி இருக்கிறதா ?
A.—இப்போதில்லை. கிராம அதிகாரிகளுக்குக் கொடுப்பது வழக்கம். இனமாய்க் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—என்ன கொடுப்பது வழக்கம் ?
A.—ஒரு ரூபாய்க்கு ½ அணு கொடுப்பது வழக்கம். எங்களைச் சேர்ந்தது இனம்.

The CHAIRMAN :

Q.—**List** சொல்லுங்கள் ?
A.—½ அணு வீதம் கொடுப்பார்கள்.

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு, மற்றவர்களுக்கு எவ்வளவு ?
A.—கிராம அதிகாரிகளுக்கு இனமாய்க் கொடுத்து வந்தார்கள்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—குடிகள் இஷ்டம் இருந்து கொடுத்தால்தான் அது இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறீர்களா ?
A.—குடிகள் கொடுத்தால் வாங்கிக்கொள்ளுவார்கள்.

Q.—இது லஞ்சத்தில் சேரவில்லையா ?
A.—வழக்கமாய் இருக்கிறது.

Q.—லஞ்சத்திலிருந்து விலக்கியிருக்கிறார்களா ?
A.—அதில், இது வாங்கக்கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள்.

Q.—ரூபாயில் ½ அணு வாங்கினதை விலக்கியிருக்கிறார்களா ?
A.—வாங்கப்படாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Q.—**Copy of the order** இருக்கிறதா ?
A.—இல்லை. ஊரில் இருக்கு.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—இஷ்டப்பட்டுக் கொடுக்கிறார்களா ?
A.—ஆம்.

Q.—பட்டா மாற்றுகிறது இருக்கே. எப்போது மாற்றுகிறது, ஜமாபந்தியிலா ?
A.—மனு கொடுக்கிறபோது விசாரணைசெய்து மாற்றுகிறது.

Q.—**Register** இருக்கிறதா ?
A.—ஆம்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—மாற்றின சங்கதியைப்பற்றி ஏதாவது தாக்கல் பண்ணி இருக்கிறீர்களா ?
A.—இல்லை.

Q.—பட்டா மாற்றுகிறதாயிருந்தால், உங்களைக் கேட்டுதான் மாற்றுகிறது ?
A.—எங்கள் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டும், ஆதரவையும் பார்த்துதான் மாற்றுவார்கள.

Q.—நிலங்கள் எத்தனை வகையாய்ப்பிரித்து இருக்கிறார்கள் ? ஏக்கராவுக்கு என்ன தீர்வை ?
A.—புஞ்சை தோட்டம் முத்தீர்வை. ஏக்கரா 5 வரை இருக்கு, குறைந்தது ரூ. $2\frac{3}{4}$, புஞ்சை குறைந்தது $\frac{3}{4}$ ரூபாய்.

Q.—கரும்பு போட்டால் நிலத்தீர்வை என்ன ?
A.—நிலத்தீர்வையில் $\frac{1}{2}$ பங்கு சேர்க்கவேண்டும்.

Q.—நெல் போட்டால் ?
A.—தோட்டத் தீர்வைதான்.

Q.—கடலை போட்டால் எப்படி தீர்வை ?
A.—புஞ்சையில் போட்டால் புஞ்சை rate, தோட்டத்தில் போட்டால் தோட்ட ரேட். பயிர் வாரி தீர்வைகிடையாது.

Q.—வருஷா வருஷம் பட்டாவில் தீர்வை மாறுமா ?
A.—மாறுது.

Q.—தரிசு நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்தால் ?
A.—ஜாஸ்தி தீர்வை.

Q.—தரிசு நிலத்துக்கு ?
A.—கம்மி தீர்வை.

Q.—தரிசு பயிர் இடாமல் இருந்தால் எவ்வளவு தீர்வை ?
A.—தரிசாய்ப் போட்டால் 2 அணா 6 பையிலிருந்து 4 அணா ஆகும். குழிக்கு குறைந்த தீர்வை ரூ. $\frac{3}{4}$.

Q.—பக்கத்தில் அயன் கிராமம் இருக்கா ?
A.—இருக்கு.

Q.—இப்போது வந்தார்களே அவர்கள் எந்த ஊர் குடிகள் ?
A.—என் கிராமம் இல்லை. ஜமீன் குடி.

Q.—குடிகளுக்கு எரிபாசனம் கிடையாதா ?
A.—கிடையாது. ஜமீன் சொந்த பண்ணையிலிருக்கிறது.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—இங்கிருந்து உங்கள் ஊர் எவ்வளவு தூரம் ?
A.—40 மைல்.

Q.—எப்போது வந்தீர்கள் ?
A.—நேற்று வந்தேன்.

Q.—இங்கு வந்தீர்களா ?
A.—இல்லை.

Q.—என்ன காரியமாய் வந்தீர்கள் ?
A.—கம்மிட்டி முன் சாட்சியம் கொடுக்கவேண்டுமென்று வந்தேன்.

Q.—நோட்டீஸ் வந்ததா ?
A.—இல்லை.

Q.— நீங்கள் யார்சம்பந்தமாக வந்தீர்கள் ?
A.—ஜமீன் சம்பந்தமாகவும், குடிகள் சார்பாகவும் வந்திருக்கிறேன்.

Q.—குடிகளுக்காக வரவில்லையா ?
A.—குடிகளுக்காகவும் வந்தேன்.

Q.—நீங்கள் வந்ததுமுதல் குடிகள் சம்மந்தபட்டமட்டில் ஒன்றும் சொல்லவில்லையே ?
A.—சொல்லியிருக்கிறேன்.

Q.—எழுதி வாசித்தீர்களே குடிகள் கஷ்டத்தைப்பற்றி சொன்னதாக தெரியவில்லை ?
A.—நிலஜப்தி ஜாஸ்தி ஏற்பட்டு, அதைக்கம்மிபண்ண வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

Q.—ஜமீன் விவசாயிகள் படுகிற கஷ்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லவில்லையே ?
A.—இல்லை.

Q.—ஜமீனில் குடிகளாக இருக்கமாட்டோம் என்று சொல்ல வரவில்லை ?
A.—ஜமீனில் குடிகளுக்கு இடைஞ்சல் இல்லை. அதைச்சொல்ல வரவில்லை.

The CHAIRMAN :

Q.—உங்களுக்கு சம்பளம் யார் கொடுக்கிறார்கள் ?
A.—கவர்ன்மெண்டில் கொடுக்கிறார்கள்.

Q.—ஜமீனில் உங்களுக்கு என்ன சம்பளம் ?
A.—ஜமீனில் கர்ணம் வேலை பார்த்துக்கொண்டு வருகிறேன்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—குடிகள் வேறே, ஜமீந்தார் வேறே. குடிகளுக்கும் ஜமீந்தாருக்கும் இருக்கிற சம்பந்தத்தை விசாரணை பண்ணுகிறார்கள். குடிகளுக்குக் குடிகள் சொல்லவேண்டும். ஜமீந்தார், தங்களுக்கு இருக்கிற சமாசாரத்தை அவர்கள் சொல்லவேண்டும். நீங்கள் வந்தீர் ஜமீந்தாருக்காக. நீங்கள் வரவேண்டிய காரணமென்ன ?

A.—தீர்வை ஜாஸ்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னதினால் அதை பொறுத்தமட்டில் சொல்லவந்தேன்.

The Zamindar of Mirzapuram :

" The witness is a village officer. He can speak anything. Everybody is trying to do public service. Mr. P. S. Kumaraswami Raja remarked that he wanted to know exactly on whose behalf he had come there."

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—யார் கொடுத்தது வாசிக்கச்சொல்லி ?
A.—ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் எழுத்து.

The Chairman :

Q.—எஸ்டேட் ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் தானே ?
A.—ஆம்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—அதைத்தான் வாசித்தீர்களா ?
A.—ஆம்.

Q.—படித்த பேபரைக் கொடுத்துவிடுங்கள் ?
A.—இல்லை. தாகல் பண்ணி யிருக்கிறேன்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—அதில் கண்டுள்ளவை நிஜமா ?
A.—ஆம்.

Q.—நீங்கள் எழுதிக்கொடுக்கச் சொன்னீர்களா ?
A.—இல்லை.

Q.—வந்திருக்கிற குடிகள் ஜமீன் குடிகளா ?
A.—ஆம்.

Q.—ஊரில் கட்சி இருக்கா ?
A.—இல்லை.

Q.—குடிகளுக்குக் கஷ்டம் இல்லையே ?
A.—சௌக்கியமாயிருக்கிறார்கள். ஜமீந்தாருக்கும் குடிகளுக்கும் ஒற்றுமை.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—குடிகள் ஜமீந்தார் ஒற்றுமையாய் இருக்கிறார்களா ?
A.—ஆம்.

Q.—சர்வே பண்ணினால் உங்களுக்கு சௌகரியம் என்று சொன்னீர்கள். அது கவர்ன்மெண்டு சர்வேயா ?

A.—ஆம். கவர்ன்மெண்டு சர்வேதான் இருக்கவேண்டும்.

Q.—சர்வே பண்ண செலவு யார் நியாயமாய் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்கள் ?

A.—கவர்ன்மெண்டும் ஜமீந்தாரும், இரண்டு பேரும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

Q.—எந்த காரணத்தைக்கொண்டும் குடிகளைக் கேட்பது ஒழுங்கு இல்லை ?
A.—ஆம். அவர்களிடத்தில் காசு இல்லை.

Q.—சிலபேர் சொல்லுகிறார்கள், பஞ்சாயத் மூலம் சர்வே பண்ணலாம் என்று. அது சரியான முறையில் நடக்காது அல்லவா ?

A.—ஆம்

Q.—புளிய மரத்துக்குத் தீர்வை போடுகிறார்கள். அதை பொறுத்தமட்டில் தீர்வை போடுவது நல்லதல்லவா ?

A.—இல்லாமல் இருந்தால் நல்லது.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—சமஸ்தானம் ஏற்பட்டது முதல் இவ்வாறு வரி தள்ளிக்கொடுத்தது கிடையாதா ?
A.—கிடையாது. உள் தீர்வையை தள்ளிக்கொடுத்தது உண்டு.

Q.—நீங்கள் எந்த ஊர் கர்ணம் ?
A.—நான் மாவத்தூர் கர்ணம்.

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது ?
A.—சுமார் 30, 35 எக்கர் இருக்கிறது. நானும் ஒரு ரயத்துதான்.

Q.—உங்களுக்கு எஸ்டேட்டில் ஏதாவது கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா ?
A.—சர்வே பண்ணிக்கொடுக்காததால் ஏற்படுகிற கஷ்டம் தவிர வேறு எவ்வித கஷ்டமும் எனக்கு ஏற்படவில்லை.

Q.—மாவத்தூர் டிமாண்டு என்ன ?
A.—ரூ. 5,100 சொச்சம்.

Q.—1344-ம் பசலியில் பாக்கி உண்டா ?
A.—கிடையாது.

Q.—1346-ம் பசலியில் ?
A.—கொஞ்சம் பாக்கி இருக்கலாம்.
Q.—பாக்கி வசூல்செய்ய சூட் (suit) போடுகிறதுண்டா ?
A.—எப்பொழுதும் சூட் போடுகிறது கிடையாது. ரயத்துகள் தங்கள் இஷ்டமாகவும் சுலபமாகவும் கொடுத்துவிடுவார்கள்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—ஆடு மாடுகள் ஜங்கம சொத்துக்களை ஜப்தி செய்வதுண்டா ?
A.—உண்டு. ஒரு வருஷத்திற்கு இரண்டொரு கேஸ்கள் அந்தமாதிரி வரும். ஜாஸ்தி ஜப்தி கேஸ்கள் வராது.

Q.—பாக்கி தொகைக்கு வட்டி வாங்குவதுண்டா ?
A.—இல்லை.

Q.—நிலங்களை ஜப்தி செய்தால் விற்கிறதுண்டா ?
A.—சில சமயங்களில் விற்பதுண்டு.

Q.—நிலங்கள் என்ன விலை ?
A.—புஞ்சை ரூ. 15 முதல் 25 வரை ஒரு காணி விற்கும். தோட்ட நிலம் ரூ. 100 முதல் 150 வரையில் போகும். முத்தீர்வை நிலம் ரூ. 150 முதல் 250 வரையில் விற்கும்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—1340-ம் பசலியில் எவ்வளவு வசூல் பாக்கி தெரியுமா ?
A.—1342-ம் பசலி வரையில் பாக்கியே கிடையாது.

Q.—நாளது வரையில் பாக்கியே கிடையாதா ?
A.—ஏதோ சொல்ப கேஸ்கள் பாக்கியிலிருக்கும்.

Q.—எவ்வளவு கேஸ்களில் ஜப்தி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன ?
A.—10, 20 கேஸ்களில் ஜங்கமசொத்து, மகசூல் இவைகளை ஜப்தி செய்து வசூலாகி இருக்கிறது. ஆனால் கோர்டில் சூட் செய்தது கிடையாது.

Q.—வட்டியையும் சேர்த்துத்தானே வசூல் செய்கிறது ?
A.—சாதாரணமாக இல்லை. கோர்டு நடவடிக்கைக்குப் போனால் வட்டி சேர்ப்பது உண்டு.

Q.—சர்வே செய்தால் செட்டில்மெண்டு செய்து ரிகார்டு தயார் செய்யவேண்டியது அவசியம் தானே.
A.—ஆம். நிலங்களை சர்வே செய்து செட்டில்மெண்டு ரிகார்டு ஏற்படுத்தினால்தான் குடிகளுக்கு அனுகூலம்.

Witness No. 177. **Trichinopoly.** **9th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Muthukannu Odayar, Karyaralabath, Ariyalur.

The President :

Q.—நீர் என்ன சொல்ல விரும்புகிறாய்?
A.—அமீனாபாத்து என் கிராமம். கோனேரிராஜபுரம், காயரலாபாத்து இவைகள் இரண்டும் ஜமீன் கிராமம். எனக்கு அயன் கிராமத்தில் (அமீனாபாத்தில்) 4 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அரியலூர் ஜமீன்கோனேரிராஜபுரத்திலும் காயரலாபாத்திலும் நிலங்களிருக்கின்றன. அமீனாபாத்து நெ. 116 அயன் கிராமம். அதில் புஞ்சைக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 0–14–0 தீர்வை. இந்த பட்டா தாக்கல் செய்கிறேன். அதில் எல்லாம் விவரமாக இருக்கிறது. ஜமீன் கிராமத்தில் ரூ. 12 கிஸ்தி. நான் கிணறு வெட்டி இருக்கிறேன். என் சொந்தச்செலவில். குட்டைகூட வெட்டியிருக்கிறோம். ஊர் பொதுச்செலவில் வெட்டி யிருக்கிறோம். ஜமீனிலிருந்து ஒரு பைசா கூட அவைகளுக்காக கொடுத்ததில்லை. அப்படி இருந்தும் நஞ்சை நிலம் என்று கணக்குப்பண்ணி ரூ. 12 தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். புஞ்சைக்கு ரூ. $5\frac{1}{2}$, 6 தீர்வை. ரொம்பக் குறைந்தது ரூ. $3\frac{1}{2}$. அதற்கு குறைந்த ரேட்டு கிடையாது.

Q.—இது மாமூல் ரேட்டாக இருக்கிறதா ?
A.—எனக்கு 55 வயது ஆகிறது இப்பொழுது இருக்கிற ரேட்டு ரொம்ப கொள்ளையாக இருக்கிறது. சுமார் 15 வருஷத்திற்குள்ளாகத்தான் இப்படி உயர்த்தி இருக்கிறார்கள்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—பழைய பட்டா ஏதாவது தாக்கல் செய்திருந்தீர்களா?
A.—பட்டா இருக்கிறது. ஆனால் நான் கொண்டுவரவில்லை. எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் தாக்கல் செய்கிறேன்.

Q.—ஆடு மாடுகளுக்கு மேய்ச்சல் நிலம் இருக்கிறதா ?
A.—சில நிலங்களிருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை எல்லாம் பட்டா பண்ணிவிட்டார்கள். தப்பித் தவறி ஆடுமாடுகள் சுற்றி இருக்கிற நிலங்களில் போய்விட்டால் பிடித்துக்கொண்டுபோய்விடுவார்கள். அதற்காக தண்டம் வசூலிக்கிறார்கள். வருஷத்திற்கு ஒரு பட்டாக்கு ஒரு கிடா கொடுக்கவேண்டும். சாமி கும்பிடு ஏற்பட்டால் கோழி வகையரா கொடுக்கவேண்டும். இதை ஆக்ஷேபித்தால் இந்தமாதிரி

யான இம்சைகள் ஏற்படுகிறது. கிராம சிப்பந்திகள் இதற்கெல்லாம் காரணம். ஊரில் குடி தண்ணீர் கிடையாது. எங்கள் முன்னோர்கள் காலத்தில் ஒரு ஏரி இருந்தது. அது இப்பொழுது போய் விட்டது. அதையாவது மராமத்து செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று எவ்வளவோ கேட்டு பார்த்தோம். ஒரு பலனுமில்லை.

Q.—ஊரில் பொது ஏரி (ஜமீன் ஏரி) ஏதாவது இருக்கிறதா ?

A.—ஒன்றுகூட கிடையாது. எங்கள் சொந்த சிலவில் கிணறு குட்டைகள் வெட்டி தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு தீர்வை போடுகிறார்கள். அவர்கள் போடுகிற வாய்தா தாங்கமுடியவில்லை.

Q.—வாயிதா ஏதாவது தள்ளிக்கொடுக்கிறதுண்டா ?

A.—இதுவரையில் தள்ளிக்கொடுத்தது கிடையாது. கணக்குப்பிள்ளை மணியகாரர்களுக்கும் ஜமீன் சிபந்திகளுக்கும் வேண்டியவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு ஒருவேளை கிடைக்கும். மற்ற குடிகளுக்கு சாதாரணமாக வாய்தா தள்ளிக்கொடுத்ததே இல்லை.

The Zamindar of Mirzapuram:

Q.—நீங்கள் எப்பொழுதாவது வாயிதா தள்ளிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டீர்களா ?

A.—ஏதாவது கேட்டால் கலெக்டர் கோர்டில் வியாச்சியம் போட்டுவிடுகிறார்கள். நாங்கள் கொடுக்கவேண்டிய ரூபாய்க்கு வட்டிபோட்டு கோர்டு செலவு எல்லாவற்றையும் சேர்த்து வசூல்செய்து விடுகிறார்கள். இது எல்லாம் ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த கஷ்டங்களை நீக்கவேண்டும்.

Q.—நிலங்களை சர்வே செய்தால் உங்களுக்கு அனுகூலம் உண்டா ?

A.—எங்கள் நிலங்களை சர்க்கார் சர்வே செய்து சர்க்காரால் ஒருவிதமான தீர்வை ஏற்பட்டால் எங்களுக்கு கஷ்டமே இருக்காது. அயன் கிராம தீர்வையை எங்கள் வீட்டு பெண்பிள்ளைகள்கூட எங்களை எதிர்பார்க்காமல் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இந்த ஜமீனில் கிஸ்திக்காக எங்களை படுத்துகிற கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமில்லை.

Mr. B. Venkatachalam Pillai:

Q—இநத வருஷம் அயன் கிராமத்தில் என்ன வரும்படி ?

A.—அயன் கிராமத்தில் சோளம் 12 மூட்டை, பச்சைப்பயறு 2 மூட்டை. இன்னும் தட்டைகாவட்டை முதலியன வந்தது.

Q.—என்ன விலை விற்கும் ?

A.—சோளம் ரூ. 50-க்கு விற்கும். பயரு ரூ. 15, 20 கிடைக்கும். தட்டைகாவட்டை ரூ. 10 அல்லது 15-க்கு விற்கும்.

Q.—வாயிதா எவ்வளவு ?

A.—இதற்கு வாயிதா ரூ. 3–8–0.

The Witness Volunteers:

எங்கள்பேரில் கிஸ்தி வகையராவுக்காக சூட் போடுகிறதாக இருந்தால் பஞ்சாயத்து கோர்ட்டில் போடவேணும். அப்படி செய்தால் ஜனங்களுக்கு பணச்சிலவும் சிரமமும் அதிகம் இருக்காது. இன்னும் எங்கள் கிராமங்களில் முன்சீப், கணக்குப்பிள்ளை யாராவது இறந்துவிட்டால் ஜமீன் உத்தியோகஸ்தர்கள் ரூ. 50 கொடு, ரூ. 60 கொடு, உனக்கு சிபார்ச் செய்து அர்ஜி எழுதுகிறேன் என்று கூட பணம் வாங்குகிறார்கள். இது எல்லாம் போகவேண்டும். கவர்ன்மெண்டிலேயே இவர்களை எல்லாம் ஏற்படுத்தவேண்டும். இவைகளை செய்துகொடுத்தால் ஜனங்களுக்கு கொஞ்சம் சௌகரியம் ஏற்படும்.

Witness No. 178. Trichinopoly. 9th February 1938.

Oral evidence of Mr. Sabapathi Pillai, Konerirajapuram, Headman, Kurichinatham ryot.

The President:

Q.—Which is your place ?

A.—என் கிராமம் குருச்சிநத்தம். அது அரியலூர் ஜமீந்தார் மனைவிக்குச் சொந்தம்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai:

Q.—உங்களுக்கு ஜமீனில் எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது ?

A.—எனக்கு 6 காணி நஞ்சையும், புஞ்சையுமாக இருக்கிறது.

Q.—தீர்வை எவ்வளவு ?

A.—மொத்தமாக ரூ. 27 செலுத்துகிறேன்.

Q.—தீர்வை விகிதம் எப்படி ?

A.—ஏற்கனவே இருந்த தீர்வைக்கு மாறாக இப்பொழுது தீர்வையை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள்.

Q.—உங்கள் ஊரில் பயிர்வாரித் தீர்வையா என்ன ?

A.—குரிச்சி கிராமம் பூராவுக்கு கவுல் தீர்வை ரூ. 3, 3½, 5, 7, இந்த விதமாக பல ரேட்டுகள் (rates) இருக்கின்றன. கவுல் ரேட் என்பது பயிர்மேல் தீர்வை இல்லை.

Q.—எந்த பசலியிலிருந்து தீர்வை உயர்ந்திருக்கிறது ?

A.—1887-ம் வருஷத்திலிருந்து கொஞ்சநாள் ஒரே மாதிரியாக இருந்தது, 1313, 1314-ம் பசலிவரையில் ரூ. 1–5–6 ஆக இருந்தது. அதற்குபின் proprietor ஆக இருந்த வீரராகவய்யங்கார் காலத்தில் கவுல் என்பதை புறக்குடி என்று மாற்றி ரூ. [illegible]–3–6 தீர்வை போட்டார்கள். அதை அனுசரித்தே இப்பொழுது இருக்கிற ப்ரோப்ரைட்டர்களும் பட்டாகொடுத்து வருகிறார்கள். நாங்கள் வெள்ளெரி ஏதாவது சாகுபடி செய்தால் அதற்காக ஜாஸ்தி தீர்வை வாங்குகிறார்கள்.

Q.—இன்னம் என்ன சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது ?

A.—ஜமீனில் ரூ. 2–0–3-ல் இருந்து ரூ. 12–4–0 வரையில் தீர்வை இருக்கிறது. அடுத்து இருக்கிற அமானியாபாக்கத்தில் அதே ரகமுள்ள நிலங்களுக்கு ரூ. 0–14–0 தான் தீர்வை இருக்கிறது. இந்த கிராமங்களுக்கு அயன் கிராமங்களைப்போல் வஜா எற்படுவதில்லை. விளைந்தாலும் விளையாவிட்டாலும் தீர்வை செலுத்தி தீரவேண்டும். இந்த கிராமங்கள் பேரீஜ் தொகையிலிருந்து கிராமத்திற்காக எந்தவித செலவும் செய்ததுமில்லை. செய்கிறதுமில்லை. கிராமங்களில் பொது நிலம், மேய்ச்சல் நிலம், புல் பச்சை முதலியவைகள் பொதுவுக்காக அளந்து ஒதுக்கப்படவில்லை. எரி, குட்டை, கிணறு இப்பேர்பட்டவைகளுக்கு ஒரு விதமான மராமத்தோ, பண உதவியோ அல்லது வேறு புதிய எற்பாடோ கிடையாது. இம்மாதிரியான கஷ்டங்கள் அரியலூர் ஜமீன் பூராவுக்கும் இருக்கின்றன. ரூ. 50-க்கு மேற்படாத எந்த தாவாவும் கிராம பஞ்சாயத்திலேயே இருக்கவேண்டுமென்று எங்கள் கோரிக்கை. ரெவினியூ கோர்ட்டுகளில் சூட்டு கொடுக்கிறதால் குடிகளுக்கு அதிக செலவும் கஷ்டமும் எற்படுகிறது. கிராம கோர்ட்டுகளிலேயே இருந்தால் குடிகளுக்கு அலைச்சலும் கஷ்டமும் இல்லாமலிருக்கும். செலவும் ரொம்பவும் குறைச்சலாகவும் இருக்கும். கிராமங்களை சர்வே செய்து செட்டில்மெண்டு தரம் விதித்து தீர்வை போடவேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் கோரிக்கை.

Q.—பட்டா மாறுதல் விஷயமாக எதாவது கஷ்டமிருக்கிறதா ?

A.—பார்ட்டீஸ் மனுப்போட்டால் கூட சுலபமாக பட்டா மாறுகிறதில்லை. அதில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன.

Q.—பட்டா மாறாமல் எவ்வளவு காலமாக இருக்கலாம் ?

A.—பட்டா மாறுதலுக்கு மனுக்கொடுத்துக்கூட 10, 15 வருஷங்களுக்கு மாறாமல் இருக்கும்.

Q.—பட்டா மாறாமல் இருப்பதால் என்ன கஷ்டம். மாறினால் என்ன அனுகூலம் ?

A.—பட்டா மாறாமலிருப்பதால் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பல பட்டாக்களுக்கு ஒரே சமயத்தில் தீர்வை கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு பட்டாவில் அநேகம்பேர்கள் நிலங்கள் சேர்ந்திருக்கலாம். ஒரு பட்டாவில் மொத்தமாக தீர்வை போட்டால் அதிலுள்ள உள் பேர்வழிகள் யார் யார் எவ்வளவு கட்டவேண்டுமென்று சாதாரணமாக குடிகளுக்கு தெரிவதில்லை. யாராவது ஒரு புள்ளி வாயிதா கட்டாமல்போனால் பட்டாவிலிருக்கிற எல்லோருக்கும் இடஞ்சல் எற்படுகிறது. ஒருவர் பாக்கிக்காக மற்றவர்கள் சொத்துக்கள் ஜப்தி செய்யப்பட்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இதனால் ரொம்ப பணச்சிலவு உண்டாகிறது. அவரவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் அவர்கள் பேரில் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதுகூட குறிப்பிட முடியாமல் இருக்கிறது. பட்டா மாறாமல் இருந்தால் யார் யார் எந்தெந்த சொத்தை அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதுகூட தெரியாது. பட்டா அந்தந்த வருஷம் கிரமமாக கொடுத்தால் எந்த நிலம் யார் அனுபவிக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன தீர்வை கொடுக்கவேண்டுமென்பது தெரியும். தீர்வை யாராவது கொடுக்காமல் நின்றுவிட்டால் நடவடிக்கை எடுப்பதுகூட சுலபமாக இருக்கும். அதன்பொருட்டு மற்றவர்களுக்கு கஷ்டமும் செலவும் எற்படாது. பட்டா மாறுதலால் குடிகளுக்கு சௌகரியம் உண்டாகும்.

Witness No. 179. **Trichinopoly.** **9th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Deva Goundar, Velayudampalayam, Gadoor Zamin.

The President.

Q.—நீங்கள் என்ன சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும் ?

A.—ஜமீனில் இருக்கிற குடிகள் கஷ்டம் ரொம்ப இருக்கிறது. எங்கள் நிலத்தை சர்வே செய்து கொடுத்து பெர்மனெண்ட் செட்டில்மெண்டு செய்து கொடுக்கவேண்டும். கிஸ்தி அயன் கிராமங்களில் இருப்பதைப்போல் ஒரே விதமாக இருக்கவேண்டும். தரம் தீர்வை இருக்கக்கூடாது. கூட்டுப் பட்டாவாக இருக்கிற பட்டாக்களை தனித்தனிப் பட்டாவாக பிரிக்க சௌகரியமான எற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். எரி குளங்கள் ஜமீனில் மராமத்து செய்யாமலிருந்தாலும் தீர்வை போடாமலிருப்பதில்லை. நாங்கள் சொந்த செலவில் கிணறு முதலியவை வெட்டி சாகுபடி செய்தால் அதற்கு ஜாஸ்தி தீர்வை போடக்கூடாது. புல் தரிசாக இருந்து அதை சாகுபடிக்கு கொண்டுவந்தால் அதற்கு ஜாஸ்தி தீர்வை போடுகிறார்கள். ஒருதரம் சாகுபடி செய்துபார்த்து அது சரியாக விளையவில்லை என்று மறுமுறை சாகுபடி செய்யாமல் விட்டுவிட்டாலும் அந்த தீர்வையை கழிக்கிறதில்லை மனுக் கொடுத்தாலுங்கூட அதை கழிக்கிறதில்லை. எதோ எகதேசம் தயவு தாக்ஷண்யத்தின்பேரில் குறைக்கிறார்கள். எங்களிடத்திலிருந்து கிஸ்தி வசூல் செய்கிறதில் அந்த செலவு இந்தச் செலவு என்று அதிகப்படிகூட வாங்குகிறார்கள். அந்தச் செலவுகளெல்லாம் குறைக்கவேண்டும். புரம்போக்கிலிருக்கிற மரங்களை விவசாயிகள் எதோ ஒரு அவசர ஆத்திரத்துக்குக்கூட எடுத்துக்கொள்ள முடிகிறதில்லை. ஒரு குச்சி ஓடிக்கிறதாக இருந்தாலும் Permit வாங்கித்தான் ஆகவேண்டும். பட்டா நிலங்களில் இருக்கிற மரங்களை வெட்டுகிறதற்குகூட Permit வாங்கித்தான் வெட்டவேண்டும். நிலத்திற்கு வேறு தீர்வை, மரங்களுக்கு வேறு தீர்வை போடுகிறார்கள். நிலத்திற்கு தீர்வை வாங்குகிறதால் அந்த நிலத்திலிருக்கிற மரத்துக்கு வேறு தீர்வை வாங்கக்கூடாது என்பது எங்கள் கோரிக்கை.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—நிலங்களை சர்வே செய்தால் அதிகப்படியாக இருந்தால் அதை என்ன செய்கிறது ?

A.—சர்வே செய்தால் ஜாஸ்தியாக நிலமிருந்தால் எந்தப் பட்டாதார் நிலத்திலிருக்கிறதோ அதே பட்டாதாருக்கு அளவு ஜாஸ்தி இருக்கிறதையும் கிரயமில்லாமல் விட்டுவிடவேண்டும். அந்த அதிகப்படியாக இருக்கிற நிலத்திற்கும்தான் சேர்த்து கிஸ்தி அந்த பட்டாதார் செலுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறார். சில கிராமங்களில் கிராம பஞ்சாயத்தார்களே சந்தை மார்க்கெட்டுகளை எற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதில் வசூலாகிற பணத்தை ஜமீன்தாரே எடுத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். அயன் கிராமங்களில் சந்தைகளில் வசூலாகிற பணத்தில் பாதியை கிராம பஞ்சாயத்துக்கு கவர்ன்மெண்டில் கொடுக்கிறார்கள். அதேமாதிரி ஜமீனும் பாதி சந்தைப்பணத்தை கிராம பஞ்சாயத்துக்கு கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—இந்த தீர்வை ஆதிகாலத்திலிருந்து இருக்கிறதா ?

A.—கொஞ்ச காலமாக ஒரே மாதிரிதானிருக்கிறது. ஆனால் எனக்குத் தெரிந்தமட்டில் கொஞ்ச நாளாக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். எப்போதிலிருந்து ரேட் உயர்த்தினதென்பது தெரியாது.

Q.—உங்களுக்கு நிலம் இருக்கிறதா. எவ்வளவு இருக்கிறது ?

A.—சுமார் 200 குழி இருக்கிறது. நஞ்சை, புஞ்சை, தோட்டம், கிணறு இருக்கிறது.

Q.—உங்கள் ஊரில் எந்த குளம் சரியாக இல்லை ?

A.—எங்கள் ஊரில் குளமே கிடையாது. மழைபெய்ந்தால் 2 நாள், 3 நாள் தண்ணீர் வரும். அந்த தண்ணீரைப் பாச்சினால் அதற்கு தீர்வை போடுகிறார்கள். அது கூடாதென்றுதான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். சாசுவதமான பாசன வசதி ஏற்பட்டிருந்து அதன் மூலமாக ஜலம் பாய்ச்சினால் தீர்வை போடுவது நியாயம். ஒன்றுமே இல்லாதபோது மழைத் தண்ணீருக்கு வரி போடக்கூடாதென்றுதான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—வரியை உயர்த்துகிறார்கள் என்று சொன்னீர்களே. என்ன ரேட்படி உயர்த்துகிறார்கள் ?

A.—5, 6, 7, 8 அணாவாக உயர்த்திக்கொண்டே போகிறார்கள். எதற்காக உயர்த்துகிறார்கள் என்பதுதான் தெரியவில்லை. நான்கு வருஷத்துப் பட்டாவைப் பார்த்தால் கடைசி வருஷத்தில் 10 அணா, 8 அணா கூடுதலாகவே இருக்கும். விஸ்தீரணம் அதேதான் இருக்கிறது. ஆனால் பட்டா கொடுக்கிறபோது ரேட்டு தான் ஜாஸ்தியாக தெரிகிறது. ரூ. 5 போன பசலியில் இருந்தது. இந்த பசலியில் ரூ. 5½ ஆகி விடுகிறது.

Q.—இதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா ?

A.—இங்கே கொண்டுவரவில்லை. ஆனால் ரிகார்டுகள் இருக்கின்றன.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :—

Q.—தீர்வை ஜாஸ்தியாக போடுகிறார்கள் என்றால் பூமி ஜாஸ்தியாக சாகுபடி செய்தால்தானே போடுவார்கள் ?

A.—நிலம் ஜாஸ்தி சாகுபடி ஆகிறதில்லை. வருஷா வருஷம் அதே தனைதான் சாகுபடி செய்கிறோம். பட்டாவில் பார்க்கும்போது தீர்வை ஜாஸ்தியாகப் போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

Witness No. 180. Trichinopoly, 9th February 1938.

Oral evidence of Mr. V. Govindaswami Nayudu, Officiating Superintendent, Chatram Department, West Tanjore District Board.

The CHAIRMAN : *Q.*—What are you please ? *A.*—I am the officiating Superintendent of the Chatram Department of the West Tanjore District Board. These chatrams have been vested in the West Tanjore District Board.

Q.—What is the extent of the lands attached to these chatrams? *A.*—We have got 79 entire inam villages and 49 part inam villages forming part of other villages, in which other people have got also interest.

Q.—What is the total income ? *A.*—Rs. 2,00,000 for land rent alone.

Q.—What is the total extent of lands ? *A.*—About 40,000 acres.

Q.—Of which how much is wet and how much dry ? *A.*—About 20,000 are wet and they are river-fed and also tank-fed.

Q.—By which river ? *A.*—Cauvery, Vadavar, Vennar and Pamaniyar.

Q.—How much of that is tank-fed ? *A.*—All the villages in the Pattukottai and Arantangi taluks which come to about 12,000 acres in all are tank-fed. These tanks are rain-fed and also fed by jungle streams which carry water from other sources.

Q.—Are they natural streams ? *A.*—Yes.

Q.—For how long have these lands been under the management of the District Board ? *A.*—Under the Madras Local Boards Act, 1884, these chatrams were vested in the District Board and before that it was managed by the Collector as the Agent of the Revenue Board.

Q.—All these villages belong to Tanjore palace ? *A.*—Yes, we have got one Sanod now which is extant. (Here the witness filed the Sanad in original and was asked by the Chairman to file a copy and take back the Sanad.)

Q.—What is the wet rate ? *A.*—It varies from Rs. 2–4–0 to Rs. 18–0–0 per acre. because the villages do not lie contiguously. They are scattered throughout the district, In certain portions they are charged only Rs. 2–4–0 and in other taluks they are charged Rs. 18–0–0 per acre.

Q.—What is the dry rate ? *A.*—The lowest is annas 4. The highest is Rs. 2–10–0.

Q.—Have you got garden lands ? *A.*—Yes.

Q.—What is the rate for that ? *A.*—It also varies from Rs. 2–8–0 to Rs. 3–12–0.

Q.—What about the repairs for irrigation resources ? *A.*—We are having all these tanks and irrigation sources in good condition.

Q.—How many tanks are there ? *A.*—About 90.

Q.—The tanks, the irrigation channels, and the supply channels, all these are being maintained by the Board in good condition ? *A.*—Yes.

Q.—What is the cost of irrigation repairs per year ? *A.*—About Rs. 15,000. I suppose there was some complaint made about the bad condition of the irrigation sources maintained by these chatrams by one of the tenants from Umayalpuram village. Mr. Rutherford who had occasion to investigate into this matter has certified that we are maintaining these irrigation sources in good condition.

Mr. CHAIRMAN : That is all right. Mr. Rutherford as Inspector of Local Boards would have certified so, for showing that his administration of local boards was good.

Q.—Now what is the method applied in your villages for collecting the rent ? *A.*—It is a system of division by shares which is commuted. We enter into a lease for 5, 10 or 15 years as the case may be.

Q.—Originally it was a sharing system ? Even today it is a share system ? *A.*—We have not settled the rent permanently.

Q.—It is supposed to be prevailing even now ? *A.*—Yes.

Q.—You said just now that you enter into an agreement for 5 years, or ten years and that you fix the rate and also the period up to which it should hold good ? I suppose you fix the money value and also the period ? *A.*—Yes. There are also certain places where we have fixed the rent once and for all.

Q.—How many villages like that have you got ? *A.*—Eight villages, where there is no question of variation.

Q.—With regard to the first sort, i.e., Amani villages, you fix the rates periodically according to the rates of prices for paddy, which vary ? *A.*—Yes. They are varying, but now they are less than what they were originally.

Q.—If the prices go up, you charge more, I suppose. Varying means what ? *A.*—Whenever we fix a certain rate, we take into consideration the prevailing prices for the last 10 or 12 years and we arrive at a figure and we have that rate during that period. Practically the rates will be going higher during that period.

Mr. CHAIRMAN : Why do you say it will be going higher practically ? The witness *A.*—It is now going down.

Q.—So your arrangement with the tenants has been of two kinds. In one you enter into an arrangement with the ryot by which the rate will be varied periodically according to the rise or fall in prices. That is one method. Another method is one by which the rate will be fixed without any regard to the price current in the market. These two things are prevailing in your Estates ? *A.*—Yes. In certain cases we are receiving a portion of rent in kind also

The CHAIRMAN : *Q.*—Is there any dispute between the tenants and the Board with regard to the rates ? *A.*—Never, such cases are very rare.

Q.—How long have you been connected with this management ? *A.*—For the last one year, before that I was the manager of the Chatram Superintendent's office for about 20 years.

Q.—Are there any disputes between the tenants and the District Board ? *A.*—There are.

Q.—What are the disputes ? *A.*—In a few cases, they will not enter in muchilkas ; they will evade. A major portion of the village may come to agreement, but a minor portion may remain and take advantage of the season. Whenever we want to collect rent from them, they will give some pretext or other and try to lead us into litigation and we will have to attach all the lands and recover arrears of rent in such cases.

Q.—How much litigation has the District Board now against the tenants ? *A.*—More than 700 rent suits are pending; some of them have even been decreed.

Q.—What is the nature of the decrees ? Default in payment.

Q.—All money suits ? *A.*—Yes.

Q.—No ejectment suits ? *A.*—I do not remember if we have any ejectment suits.

Q.—How do your rates compare with the rates of the Government ryoti lands in the neighbourhood ? *A.*—In some cases, they will be a little more than the Government rates ; but in some five or six villages, the rates are far less than the Government rates even in the same village, on account of the Cauvery-Mettur Project.

Q.—Are there any forests in your estate ? *A.*—In Muthupet, we have a reserved forest of about 12 acres ; the portion contiguous to it is called unreserved forest.

Q.—What are the rights enjoyed by the tenants ? *A.*—We are issuing permits for the grazing of cattle in the reserved forest area.

Q.—What about unreserved forests ? *A.*—There are no restrictions there ; they are free.

Q.—How much of reserved forests have you got ? *A.*—12,000 acres.

Q.—What are your permit rates ? *A.*—The same rates as are prevalent in the adjoing Government forests. Some time back, we were managing the Government forests also for about 10 years, and we used to devide the income half and half. When it came into our hands, they yielded a bit more. If Rs. 2,000 was the income and Rs. 1,200 was the expenditure for the Government forest, we used to divide the balance of Rs. 800 into Rs. 400 for each, i.e., for the chatram department and for the Government. In Manamelkudi in the Arantangi taluk also we have got a patch of forest land.

Q.—In Perambur village, what is the rate of rent, wet, double crop and single crop ? *A.*—Rs. 18 per acre in Perambur village in the Mannargudi taluk. It once went before the High Court and the High Court have decreed that it should be always Rs. 1–4–0 per kalam.

Q.—That is for single crop ? *A.*—Yes, but there is no double crop there.

Q.—What is the highest rate ? *A.*—This is the highest prevailing rate in our chatram lands. Half of the first crop rate is the rate for the second crop prevailing everywhere. If the rate for the first crop in a village is Rs. 12, then we charge half of that for the second crop.

Q.—For the double crop in Perambur village, are you charging Rs. 32–14–0 and for single crop Rs. 22–8–10 ? *A.*—Yes. It may be so, because it is *Panguveetham* village, and it is divided into 108 *pangus* ; but sometimes the pangus carry more rates.

Q.—What is the rate in the neighbouring Government lands ? *A.*—We have not ascertained.

Q.—Your rents are collected regularly ? *A.*—They do fall into arrears.

Q.—How much arrears remain now ? *A.*—About three lakhs.

Q.—How much of it will have to be wiped out under the new legislation ? *A.*—Nearly Rs. 1,96,000 will have to be wiped out. We have been granting annas 6 remission to the village, seeing that rate was really high. We have been giving such remissions for the past three or four years only in cases in which the ryots have entered in muchilkas, not for amani villages.

Q.—In amani villages, if the land does not yield, what do you do ? *A.*—We can get only a share of the actual produce.

Q.—You cannot compel them to give ? *A.*—No, they cannot be compelled. Particularly for this village, we have given a remission of annas 6 taking into consideration the fact that the rates are unfair.

Mr. A. Rangaswamy Ayyangar : *Q.*—You say in your memorandum : " The Government is not free from illegal exactions from the ryots and this fact may be clearly seen from a decided case ". You also say that " the Government have got power to prosecute if the ryots are not paying rent ". *A.*—Yes, for wilful default ; the Government have got such a power.

Q.—Have you known cases where Government have prosecuted a ryot for non-payment of rent ? *A.*—There is a provision in the Act that they have the power.

Q.—And you want similar powers for the landholders to put ryots into jail if they do not pay ? *A.*—There must be some provision like that, I say.

Q.—And without that power, you think it is not possible for the landholders to collect rents ? *A.*—Now, the process is very tedious for the landholders.

Q.—Are you mentioning here your experience or the experience of the landholders generally ? *A.*—I am confining my attention to this estate.

Q.—You say that in order to facilitate speedier collection, it would be better to give this power to the Board ? *A.*—Yes.

Q.—Have you any accounts to show that irrigation works and tanks are repaired now and then ? *A.*—Yes.

Q.—They show the period of time that elapses generally between one repair and another? *A.*—There is a history of repairs for each of the tanks. We have got accounts to show that.

Q.—Generally, once in how many years tanks are repaired in your parts ? I am not talking of sundry repairs ; there is what is called full maramat. Once in how many years such full maramat is made ? *A.*—My experience is not sufficient to say that ; we have got regular accounts which will show that.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja : *Q.*—Who drafted this memorandum ? *A.*—Myself and the gentleman standing by my side now.

Q.—Has the District Board President approved of it ? *A.*—He has not approved of it.

Q.—Are you a lawyer ? *A.*—I am a servant of the Board.

Q.—Has the President of the Board approved of this memorandum ? *A.*—It is not on behalf of the President that I have submitted this memorandum.

Q.—But you have come here on behalf of the President ? *A.*—Yes.

Q.—And in presenting this memorandum, did you not take the approval of the President of the Board, though not of the Board itself ? *A.*—Yes, it has been approved not exactly this copy, but the substance got the approval of the President.

Q.—When you developed it, you did not get his approval ? *A.*—No.

Mr. Mahaboob Ali Baig : *Q.*—Regarding the first question, this is your personal opinion and not the opinion of the Board ? *A.*—If necessary I shall submit it to the President and get it approved in due course.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—So long as the English peerage is maintained, India should have its class of landholders and Government should maintain this for its honour and prestige ". These remarks are contained in your memorandum at the end. I should like to know whether it is the opinion of the District Board or the President of or yourself. (No reply).

Mr. Venkatachalam Pillai : *Q.*—Can you refer to your records and say what is the total collection of fees, say for the past twenty faslis ? *A.*—I have brought accounts here only for 1343 fasli. I have not brought accounts for the other faslis.

Q.—What is the collection for a particular fasli ? *A.*—On the average it is more than Rs. 2 lakhs.

Q.—For how many villages ? *A.*—For all the seventeen villages.

Q.—I am asking with reference to one particular village, e.g., for Perambur. What is the total income ? *A.*—It will be on an average about Rs. 15,000.

Q.—You also own lands yourself ? *A.*—Yes.

Q.—You are a ryotwari tenant ? *A.*—No, I am an inam tenant.

Q.—Can you tell us the rates in the ryotwari villages adjoining some of the inam villages? *A.*—There is no adjoining village so far as I know. Perambur and Mullavasal are the only two villages.

Q.—Is there any adjoining village ? *A.*—There are villages only in the Nidamangalam taluk and the rates there are Rs. 7 for dry and Rs. 10 for wet.

Q.—All these are amani villages ? *A.*—Yes.

Q.—When did the conversion to money value take place ? *A.*—Some fifteen years ago.

Q.—You have given some remission ; is it because the rates are very high ? *A.*—We give seasonal remissions, because we think the rates are high.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—You give remissions now and then ? *A.*—Yes.

Q.—Because there is a failure of crops ? *A.*—Yes ; also because the rates are somewhat high.

Q.—You give remission from year to year on the same land ? *A.*—Not every year. They have entered into some sort of agreement and they cannot therefore demand any remission. Remission is given for the whole village and not in individual cases. But whenever there is a failure of crops in individual cases also, we give remission. We also take into consideration the price of foodstuffs and the rates already fixed in such cases.

Q.—Who is the President of your Board ? *A.*—Mr. V. Nadimuthu Pillai.

Q.—Since how long has he been the President ? *A.*—For five years.

Q.—Do you hold any general power of attorney from the President ? *A.*—Yes.

Q.—Did the President ask you to come and give evidence here ? *A.*—Yes, he directed me to come here.

The Chairman : There is a written authority also.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—You showed the first question to the President ? *A.*—Yes.

Q.—That reply was approved by him ? *A.*—Yes, but not by the District Board.

Mr. Venkatachalam Pillai : *Q.*—Probably you do not know whether it was placed before the District Board ? *A.*—I think it was not placed before the District Board.

Q.—As regards the reply to the second questionnaire, I suppose you discussed it with your President and then prepared the draft ? *A.*—It has not been approved.

Q.—Then, was the first questionnaire approved ? *A.*—Yes.

Q.—What I want to know is whether the President was consulted before you prepared your reply to the second questionnaire and whether he gave you instructions ? *A.*—I did not discuss it with him.

Q.—You have been authorized to give the reply orally, and instead of your doing it orally, you have put it in writing ? *A.*—Yes.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—You have stated : "So long as the English peerage . . . prestige". I take it that it is your own individual opinion ? *A.*—If it is found objectionable, I shall withdraw it. I wrote what I thought as a landlord, Sir.

Mr. Mahaboob Ali Baig : *Q.*—You state that "landholders derive their rights from the Government and the principles followed in settling land revenue should be followed in regard to the Estates Land Act". That means that the zamindari tenant should be treated as the ryotwari tenant is treated. What you mean probably is that the principles adopted by the Government in settling land revenue in ryotwari villages must be adopted in regard to the estates also ? *A.*—Yes.

Q.—So, according to you, the best thing that can be done for fixing rates of rent in zamindaris is to adopt settlement principles which the Government adopt in ryotwari tracts ? *A.*—Yes.

Q.—Again, in regard to question No. C., you say ; "The principles laid down in Board's Standing Orders for remissions for wet lands and for widespread calamities may be adopted whenever wholesale failure of crops occurs". That is, you want the zamindari tenants to be treated just as the ryotwari tenants are treated by the Government. You say that would be just and fair and equitable and legally also correct ? *A.*—Yes.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—I suppose the present rates of rent have been prevailing in the villages for a long time. There has been no change except perhaps in regard to amani lands, where it was commuted into cash ? *A.*—Yes.

Q.—In your memorandum, you want that some statutory provision should be made for giving remission as in the Government ryotwari villages ? *A.*—Yes.

Q.—But don't you think that the zamindar has to pay peishkush to Government and if remission is allowed to his tenant, the only thing that will be fair is that the zamindar also should get a reduction of peishkush equivalent to the amount of rent remitted by him ? *A.*—That is a detail to be worked out ; I am not able to say it now.

Q.—What is your opinion with regard to landholders' remedies for collection of rent ? Can you suggest improvements ? *A.*—Wherever possible, the landholders themselves may be vested with powers to collect rent. In the case of estates under the management of the Court of Wards, if any mistake arises, it can be easily set right. In such cases, the zamindars should be given some power to bring attachable property to sale.

Q.—As regards costs of survey, don't you think the Government also should bear the cost of survey equally with the tenant and the landholder ? (No reply).

Q.—You have also stated that you are spending Rs. 15,000 on repairs. Does it include establishment charges also ? *A.*—Yes.

Q.—And building repairs ? *A.*—No building repairs. Only tank repairs, both capital and repairs expenditure are included.

Q.—Suppose a tank is repaired completely one year ; how long do you think it can be left unrepaired, under normal conditions ? *A.*—Once in five years, I think we can take up repairs.

Mr. V. V. Jogayya Pantulu : *Q.*—You said you have reserved forests of about 12,000 acres. Are they adjoining the villages ? *A.*—Yes.

Q.—What are your grazing charges for cattle ? *A.*—The charges are as in the adjoining Government forests.

Q.—You don't remember the charges ? *A.*—No.

Q.—You remember the charges for carrying head loads, etc. ? *A.*—No ; if necessary, I shall submit in due course.

Q.—You have also got unreserved forests ? *A.*—Yes.

Q.—How many acres ? *A.*—2,000 to 3,000 acres.

Q.—You allow small timber for building houses and for domestic use from the reserved forests ? *A.*—They are not allowed freely.

Q.—Then they are taking free only from unreserved forests ? *A.*—Yes.

Q.—Does the unreserved forest contain small timber ? *A.*—Yes, in some cases it does.

Q.—Are there any tanks in which silt has accumulated ? *A.*—I do not know.

Q.—Do you know that landholders have power to attach standing crops ? *A.*—Yes.

Q.—They have also got power to sell the holdings ? *A.*—Yes, through the Collector.

Q.—And yet you suggest, in addition to that, prosecution powers for them ? *A.*—Because, in regard to Government lands, such provisions exist.

Q.—Do you now and then distrain lands for arrears ? *A.*—Yes.

The witness then withdrew.

Witness No. 181. Trichinopoly. 9th February 1938.

Oral evidence of Mr. Lakshminarasimhachariar, Revenue Inspector, Chatram Department, District Board, Tanjore.

The CHAIRMAN : *Q.*—This chatram estate originally belonged to the Tanjore Palace ? *A.*—Yes.

Q.—When did it come under the District Board management ? *A.*—In the year 1887.

Q.—How did it happen to come under the District Board ? *A.*—After the demise of the last rulers of Tanjore, the Board of Revenue took over the management, under Regulation VII of 1817 ; the new Local Fund Act of 1884 provided that the Board of Revenue might transfer the management of endowments in its charge to local boards, and it was under that provision that the Tanjore Chatram endowments were transferred to the District Board.

Q.—Do you know anything about the rates of rent prevailing before this Chatram estate was vested in the District Board ? *A.*—We have got paimash to show what the rates were then. In eight villages, the rate that was in force at the time of paimash is still continuing.

Q.—What is the total number of villages ? *A.*—About 80.

Q.—In eight of those villages, permanent cash rents fixed prior to 1828 are continuing ? And there has been no variation at all ? *A.*—That is so ; and there are five or six more villages in which rent was fixed for wet lands in grain, for dry lands in cash. Such permanent rates also are continuing.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—When were they fixed ? *A.*—So far as the records show, they seem to have been fixed over sixty years ago. The grain rates are permanent ; cash dry rates also are permanent and the grain rates are measureable in kind. Whenever there is default, we collect at the Collector's commuted rates or at the prevailing rate on the date of the kistbandi. There are other villages which are amani by tenure, i.e., with the sharing system. In these villages, we are entering into periodical leases.

Q.—You kindly explain a little better, if you can. *A.*—In these amani villages, we are entitled to certain share of the produce. I do not know what rates were prevailing before, we only know that the whole quantity was measured out in kind.

The CHAIRMAN : *Q.*—Before it came to vest in the District Board, there has been the same measurement in kind and actual sharing of the produce ? *A.*—Yes.

Q.—In what proportion was it going on ? *A.*—It differed from village to village ; generally in the case of garden produce, it was 25 per cent.

Q.—You have accounts to show it ? *A.*—Yes.

Q.—You can say it briefly now; later on, you may produce the accounts in proof of these? *A.*—25 per cent in respect of garden produce, 33 per cent in respect of dry lands and 40 per cent in the case of rain-fed lands, and 50 per cent in the case of lands irrigated by rivers branching from the Cauvery. This, out of the net produce.

Q.—You have accounts to show these also? *A.*—Yes. I have printed forms of patta which will show what rent we are entitled to under each head? *A.*—I can also produce the paimash records.

Q.—For what period could you produce the paimash records to show how the share was ascertained, what was taken actually, etc.? *A.*—The paimash account of each village contains the particulars. It relates to years from 1828.

Q.—You produce all the records next time at Madura on the 21st instant. We want to look into them? *A.*—All right Sir.

Q.—So, from the paimash accounts, you could say what the rent was, whether it was in kind, how it was regulated, etc.? Yes.

Q.—What are the variations after the District Board took up the management? *A.*—In the years 1910 and 1911, the Board made a survey of the whole area and wanted to improve the condition of the lands.

Q.—All these villages are surveyed and settled now? *A.*—Surveyed, but settlement was not applied for.

Q.—When were they surveyed? *A.*—The first survey was in the year 1897; resurvey was in 1924. The Government have now made a supplemental survey so far as Cauvery-Mettur Project areas are concerned.

Q.—When was it? *A.*—Four years back; but, before that, a resurvey was made in 1924 through the Director of Survey.

Q.—What happened in the year 1911? *A.*—In that year, we made an investigation into the irrigation works. Consequent on the irrigational facilities which we rendered, the rent was slightly enhanced. As we progressed, with the work, we were going on enhancing rent; the rent was not enhanced in all the villages simultaneously.

Q.—The first survey was in 1897? *A.*—Yes.

Q.—The first increment was when? *A.*—In the years 1917 and 1918.

Q.—On what basis was the rent increased? *A.*—The officers discussed the matter with the ryots and the general agreement was entered into, making provision for grain only for consumption purposes in the Chatram department.

Q.—By how much was the increase made? I say, as a result of discussions held. I have been in this estate from the year 1908; I know at that time the administration was in the hands of Deputy Collectors. They summoned the ryots, gave them a patient hearing and after discussing the matter with them, the rent was settled.

Q.—Have you any documents in your records, about this settlement? *A.*—Yes.

Q.—What was the enhancement? *A.*—According to my memory, it was one marakkal per kalam, but the maximum was never more than $5\frac{1}{2}$ kalams per acre. We spent a sum of Rs. 2 lakhs and as a return, we slightly enhanced the rent.

Q.—You made this enhancement because of the very high expenses that you had to incur? *A.*—Yes.

Q.—On what did you spend the Rs. 2 lakhs? *A.*—On the construction of sluices, construction of weirs, giving screw-gearing shutters, silt-clearing in tanks, formation of new bunds, etc. In the case some of the tanks the area covered was only 500 acres although more than 1,000 or 2,000 acres could be covered; and we had to spend large amounts on the provision of strong bunds. We dammed also some jungle streams for three or four miles; we cross-bunded jungle streams and diverted the water into the lakes and tanks; we constructed large surplus weirs, so that all the jungle water, soon after rains, could easily flow into our tanks. As a result, the ryot had greater protection against frequent damages and was able to have a permanent and assured income. On our side also, our resources which were fluctuating from time to time improved, and thereafter we could frame our budget. There were also not so many fluctuations in our income afterwards.

Q.—When was the next increment made? *A.*—It was in the years 1921 and 1922. It was merely with reference to the prices prevailing at that time.

Q.—That was the boom period. You have papers to show that? *A.*—Yes.

Q.—How much was the increase then? *A.*—In some cases, it was As. 4 per kalam and in some cases even As. 8.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Was it done through the Court ? *A.*—Except in the case of Perambur village there was no question of interference by the Court.

The CHAIRMAN : *Q.*—After that, when was the next increase ? *A.*—The present settlement was made, reducing the rates to even Re. 1 or Rs. 1–8–0.

Q.—When was that ? *A.*—Four or five years back. I have got records to show when it took place.

Q.—You had better produce the papers to prove these three stages at Madura ? *A.*—Yes, Sir.

Q.—On all these occasions, it was done by private arrangements with the tenants ? *A.*—Yes.

Q.—And documents were executed, I suppose ? *A.*—Yes.

Q.—No exchange of pattas and muchilikas ? *A.*—There was no such exchange. It was done periodically.

Q.—The decrease on the last occasion was about a rupee ? *A.*—Yes.

Q.—On a rental of how much ? *A.*—Rs. 5½ or Rs. 6.

Q.—What is the present rate ? *A.*—The same rate is still continuing. The quantity will be 5½ kalams or even less. The quantity remains the same ; we only change the rates for the quantity that we commute.

Mr. PALLAM RAJU : *Q.*—What is the existing rate per kalam ? *A.*—We have put it at Rs. 1–8–0 and in some cases, we have reduced it to even Rs. 1–4–0.

The CHAIRMAN : *Q.*—How do your rates compare with the Government ryotwari rates ? *A.*—In about 50 per cent of our villages, the rates will be lower than the Government rates ; while in the other cases, our rates will be a bit higher.

Q.—Would you please make a statement showing those two percentages ? *A.*—Yes, Sir. shall submit it later.

Q.—You wanted to say something about pangu lands ? *A.*—In the case of the Perambur village, in the year 1921, the ryots went to the Revenue Divisional Officer, Mannargudi, and sued in that Court for commutation of rent. Prior to that, the High Court had decreed rent on the pangu tenure. That is a difficult thing to explain. Briefly, the unit for the calculation of rent was taken as pangu instead of an acre. The whole area of the village was taken according to paimash at a certain number of acres, say 500. The whole 500 acres was then divided into say 50 pangus, and that land was divided among the ryots. Some were superior lands, though 5 acres was taken as pangu ; and some were inferior lands, though they comprised as many as 15 acres. The rent on the former would be equal to that on the latter. According to this formula, a rent of 32 kalams per acre in regard to a pangu of 5 acres of good land was assessed ; whereas, the pangu comprising 15 acres would bear a low assessment. This is what is called the pangu tenure. I am trying to explain it to the best of my ability. The ryots objected to our survey of 1897. We surveyed the lands and attempted to distribute the rent on the survey basis. The ryots questioned the correctness of the first survey and went up to the High Court. The ryots wanted that the pangu tenure should continue and contended that we had no right to distribute on the basis of extent. The High Court upheld that contention and our survey was made useless, and the old state of things continued. In the year 1900, the judgment was given. (A copy of the judgment was handed over to the Chairman.)

Q.—How long has this pangu system continued subsequent to the High Court decision ? *A.*—It is still continuing. The High Court decision was to the effect that the quantity of rent to be paid by each was to be measured in kind before a certain date, or the value of the same could be paid according to the then prevailing rate in the Nidamangalam market for Kar and Semba paddy. Each year's cash value was to be merely multiplied, as the grain value was there. So, if the rate for a certain individual was 10 kalams, we had simply to multiply it by the rate to be ascertained, and then the rent would be fixed. That was naturally a difficult thing, and the ryots, as I said, sued in the Mannargudi division for commutation of the rent permanently. Under the Act, it could be done for twenty years. All this was in the years 1921 and 1922.

Q.—When was the first High Court decision ? *A.*—That was in 1900. I am now referring to the second stage.

Q.—So in 1921, the ryots again put the Board into Court ? *A.*—Yes.

Q.—What did they want then ? *A.*—They wanted to have a rate settled for twenty years instead of the yearly rate that was being adopted, i.e., that was being adopted under the High Court decree.

Q.—So, they wanted that it should be fixed for twenty years ? *A.*—Yes.

Q.—What was your defence ? *A.*—We did not defend at all. We said that we had no fight with them ; we were ready to abide by the Court's decision. We were really afraid of surcharges and such things and so we left the matter to the Court. We entered into a compromise by which we agreed to collect two rupees per kalam of Samba. I do not know what the Kadapukar rate is. Rs. 2 per kalam for samba and Rs. 1–12–0 for kadapukar were fixed ; we exchanged pattas and muchilikas to that effect.

Q.—You will produce documents in regard to this also ? *A.*—Yes, Sir. So long as the prices were high, the ryots were paying ; but when the prices went down, they pressed for reduction. We sent up the matter to our legal advisers who advised us that we could not grant any relief. So, we gave a remission of As. 6 per rupee, which brought down the rate to Rs. 1–4–0 per kalam in a year.

Q.—In what year was that ? *A.*—In the year 1930. The lawyers advised that we were competent to give only a remission.

Q.—On the advice of the lawyers, you gave the remission ? *A.*—Yes ; that rate also has changed according to the variations in prices.

Mr. Narayanaswami Nayudu : *Q.*—This pangu tenure is prevalent in how many villages. *A.*—In four villages.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.* You said that the villages were surveyed. Who bore the cost ? *A.*—The initial survey of 1897 was paid for by us for the measured portion, i.e., about 90 per cent. Some thought that it was not a valid survey and so, we gave up the idea of collecting anything from the ryots towards the cost. For purposes of having a valid survey, we brought a resurvey in the year 1924, to be binding on the ryots under the Act. The cost of it was apportioned by the Survey officers themselves ; I think it was 50 per cent for us and 50 per cent for the ryots.

Q.—You have also stated that you are getting 25 per cent every year from garden lands, 33⅓ from dry, and 50 per cent from wet. You said, net. What do you mean by that ? *A.*—The gross outturn is taken and from that, according to the patta of each village, the quantity for each is determined and then we deduct the common expenses.

Q.—What are the common expenses ? *A.*—Costs of harvest, payment of allowances to certain temples and the like, for panchangam, for village artizans, etc.

Q.—You don't take the cost of cultivation into consideration ? *A.*—The ryots get the kudivaram for themselves.

Q.—You don't take that into consideration, that is what I want to know. *A.*—I shall explain. There are the melvaram and the kudivaram. The melvaramdar gets the melvaram for one thing and the kudivaramdar gets the kudivaram for his troubles of cultivation. How can we say, then that a certain portion should be deducted for cultivation expenses ? I only wish to express that the expenses of cultivation are contained in the kudivaram.

Q.—So, the actual tiller of the soil bears his cost of cultivation ? *A.*—Yes, and he has his patta.

Q.—And all other expenses are deducted ? *A.*—Yes.

Q.—You stated in the beginning that you were finding some difficulty to get possession of lands if you buy as a result of decrees. What is the real difficulty ? *A.*—At very heavy cost, we take lands ; we first give notice under section 112 ; it is served on the defaulter through the Collector. According to recent provisions, we are also sending a post-copy. Where thirty days are allowed, it is stated that it should count from the date of service of the postal notice and not the date on which the Collector's copy is served. That is another trouble.

The Chairman : *Q.*—These are all incidental troubles. *A.*—In this way, we are spending about Rs. 12 per case and then we apply for delivery of possession. Possession is formally delivered to us ; but when we go and enter into the land, we are not able to cultivate, because all the ryots in a body join together and do not physically allow us. I represent only a public body after all, and I cannot take interest and bring criminal complaints. and so on. So, we are not bringing cases of assault. We are trying our best to see that we recover our rent and do not cause any trouble to the tenants. If we are to have in mind the good of the institution that we are managing, we should not bring about a lot of litigation. So, we try our best not to dispossess the ryot of the land merely because we could not recover the arrears by amicable means.

Q.—You allow arrears to accrue ? But they will have to be given up under the new Act ? *A.*—(No reply).

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—Will the ryot at least pay you some amount even if he does not allow you to take possession of the land ? *A.*—He does not pay because he has protection under the Tenants Protection Act.

The Chairman : *Q.*—So, you want some provision in the Estates Land Act, for enabling you to collect ? *A.*—In cases of wilful default and wilful trespass, he must be made to surrender the land or pay rent. We pray that the Legislature may be pleased to arm us with this power, so that we may collect without much trouble.

Mr. Pallamraju : *Q.*—Would you like the Government to collect the rent and give it to you ? *A.*—Then, where are we to go ?

Mr. Mahaboob Ali Baig : *Q.*—If you apply to Government, they can easily recover the amount under the Revenue Recovery Act ? *A.*—That cannot be done, so long as we are there.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—Can you give us the cost of land in your villages ? *A.*—The prevailing price for wet land in one portion is nearly Rs. 1,000 per acre, while it is Rs. 10 per acre in some other portions. There are places where it is merely wet, although not ordinarily cultivated. Wherever the Rs. 18 rate prevails, the value will be over Rs. 1,000 per acre.

Q.—I suppose the ryots lease out their lands to their under-tanants ? *A.*—They do.

Q.—What does the ryot get from the under-tenant in such cases ? *A.*—One of the Revenue Divisional Officers of Mannargudi reported to us that the ryots were collecting from their under-tenants 150 to 200 kalams per veli, i.e., 6 and 2/3 acres.

Q.—How much will they pay to the landlord for the 6 and 2/3 acres ? *A.*—About 84 kalams.

Q.—In that case, what does the under-tenant get ? *A.*—I think about 25 per cent or 20 per cent.

Q.—Has the District Board got any lands under its own cultivation? *A.*—Yes ; it cultivates by hired labour. Leases were also in force ; but when the Inams Bill threatened us, we at once resorted to pannai, so that we might not lose lakhs of rupees. We never drove out the tenants. We were leasing out lands annually or once in four or five years. But as the Bill, as originally drafted, was to give the right of occupancy to all lessees, we brought the lands under pannai.

Mr. Mahaboob Ali Baig : *Q.*—In July 1933 there were no tenants in these lands, you say ? *A.*—No ; we were having only lessees. Those lessees would be changing once in three or four years. There were no permanent tenants.

Q.—In the year 1933, July, there were persons cultivating those lands actually as lessees. *A.*—They were lessees only for short periods. One year's lease amount was taken as security and they were periodically leased out. These lessees were cultivating the lands through hired labour. Even though they were so cultivating the lands, they were likely to get occupancy rights to the detriment of the actual cultivators and the actual owners. In other words, the middleman would have got the rights.

Q.—Are there any cases where anybody got occupancy rights as a result of the Amendment Act of 1936 ? *A.*—No..

Mr. Narayanaswami Nayudu. *Q.*—In these inam villages' was there any dispute with regard to occupancy rights ? *A.*—We have already given such rights ; there is no question of patta in all these villages ; they were given lands around the chatrams in these villages, for raising coconut trees, gardens, etc.

Q.—In these villages, you say you had pannai lands also ? *A.*—Yes.

Q.—Some villages now come under the Cauvery-Mettur project ? *A.*—Yes.

Q.—Who is paying the water-rate ? *A.*—The ryot is paying.

Q.—In your settlement, are you taking produce ? *A.*—We have agreed to cash rates.

Q.—Before the Cauvery-Mettur project, they were raising dry crops ? *A.*—Yes.

Q.—What percentage are you taking now ? *A.*—We collect only the dry rate ; we have not enhanced it.

The Chairman : *Q.*—In the light of the examination, you will kindly give a list of the necessary documents ; we shall go through them afterwards. *A.*—Yes, Sir.

The witness then withdrew.

The Committee then adjourned (5-30 p.m.) to meet again at 11 a.m. on the next day.

TAMIL NA No.

The Committee met at the Collector's Office Buildings at Trichinopoly, at 11 A.M., on 10th February 1938.

ALL THE MEMBERS WERE PRESENT.

Witness No. 182. Trichinopoly. 10th February 1938.

Oral evidence of Mr. M. K. Sivalingam of Palayapalayam, Namakkal taluk.

நாங்கள் 1937-ம் வருஷம் நவம்பர் 29-ல் சேலம் ஜில்லா மிட்டா விவசாயிகள் சங்கத்திலிருந்து மெமோராண்டம் அனுப்பியிருக்கிறோம். நான் பழையபாளையம் மிட்டாவைச் சேர்ந்தவன். பூமியின் சொந்தக்காரர்கள் குடிகளாகவே இருக்கவேண்டும். புராதீனம் ஷி வாரீஸ் பாத்தியங்கள் குடிகளுக்கு இருக்கவேண்டும். மிட்டாதார்களுக்கு யாதொரு பாத்தியமும் இருக்கக்கூடாது. இப்பொழுதிருக்கிற நில ஆக்ட் பிரகாரம் மிட்டாதார்கள் பூமிக்குச் சொந்தக்காரர்களென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடாதென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நிலவரியை நிரணயம் பண்ணுகிற காலத்தில் நிலத்தின் தரம், அதினுடைய தன்மை, அந்த இடத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் இருக்கிற நிலைமை, ஜலாதாரவசதிகள் இவைகளை யோசித்து தீர்வை நிர்ணயிக்கவேண்டும். வரிவஜா செய்வதற்கு, வெள்ளம், பஞ்சம், பூச்சிகளால் வியாதிகள் வந்து பயிர்கள் நசித்துப்போகிற காலத்தில் அதற்கு ரெமிஷன் கொடுக்கிறதற்கு ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரில் ஒரு விதமான சீர்திருத்தம் இருக்கவேண்டும். சட்ட மூலமாக நிர்ணயம் செய்யப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு மிட்டாக்களிலும் சர்வே, செட்டில்மெண்டு பூராவும் செய்யவேண்டும். அந்த காலத்தில் வருகிற சிலவுகளை மிட்டாதார்கள் பொறுக்கவேண்டுமே தவிர குடிகள்மேலே சுமத்தக்கூடாது. வரிவசூல் முறையை மாற்றியமைக்கவேண்டும். இப்பொழுது பட்டா மணியம் என்று நியமிக்கிறார்களே அதினால் இடஞ்சல் ஏற்படுகிறது. மூன்று மாசத்துக்கு நியமிக்கிறது. அடுத்த மூன்று மாசத்தில் இன்னொரு மனிதனை நியமித்து விடுகிறார்கள். இது சர்வசாதாரணமாக நடக்கிறது. சிலர் இவனிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சிலர் அவனிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறோமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதில் தகராறு ஏற்படுகிறது. (ஒரு ரசீதைக்காட்டி) இந்த விதமான ரசீதைக் கொடுத்தால்—நூற்றுக்கு 90 பேர்கள் படிக்கத்தெரியாதவர்கள்—அவர்களுக்கு என்ன அர்த்தமாகும். இது வைத்திநாத பிள்ளைக்கு கொடுத்த ரசீது. 1343-ம் பசலிக்கு 110-ம் நம்பருக்கு 11 அணா; 130-ம் நம்பருக்கு ரூ. 2–14–2 என்று போட்டிருக்கிறது. இதில் பாக்கி என்ன இருக்கிறதென்று தெரியாது. இவ்வளவு பாக்கி இருக்கிறதென்று தெரிந்தால் குடிகள் கொடுப்பார்கள். இதில் அநேகம் கூட்டுப் பட்டா. பட்டாக்களே கொடுக்கப்படவில்லை. நிலவரி பாக்கிக்காக சொத்துக்களையோ மற்றவைகளையோ ஜப்தி செய்யக்கூடாது. மகசூலையே ஜப்தி செய்யவேண்டும். நிலத்தை ஜப்தி பண்ணக்கூடாது.

The CHAIRMAN :

Q.—மகசூல் இல்லாதபோது ?

A.—மகசூல் இல்லாதகாலத்தில் கட்டாயம் ரெமிஷன் கொடுக்கத்தானே செய்யவேண்டும். மகசூல் இல்லாதகாலத்தில் குடியானவன் எங்கேயிருந்து கொடுப்பான். பட்டா மணியம் இல்லாமல் அயன் கிராமத்திலிருக்கிறதுபோல் கிராம முன்சீப் முறையை ஏற்படுத்தலாம். அவர்களே வசூல் பண்ணவேண்டும். நீர்க்கூலி என்று போடுகிறார்கள். தண்ணீர் 10 நாளைக்கு வந்தாலும் நீர்க்கூலி (**water-rate**) என்று விதிக்கிறார்கள். அப்படி இரண்டாம்போகத்துக்கு நீர்க்கூலி விதிக்கக்கூடாது. மூன்றில் இரண்டுபாகம் காலத்திற்காவது தண்ணீர் பாய்ந்தால் நீர்க்கூலி விதிக்கலாம். பட்டா நிலங்களிலிருக்கிற மரங்களுக்கு வரி விதிக்கிறார்கள். நிலங்களுக்கு வேறு மரங்களுக்கு வேறு. அது நியாயமில்லை. சில இடங்களில் விழுந்த மரங்களுக்கும் அநேக காலத்திற்கு வரியை வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாதை முதலிய புறம்போக்குகள், மயானம், சமுதாய நிலங்களை மிட்டாதார்கள் தங்களுக்கு சொந்தம் என்று விற்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் விற்கக்கூடாது. குடிகளுக்குப் பாத்தியமாக யிருக்கவேண்டும். பொதுவாக சில மிட்டாக்களில் ஏரிகள் இருக்கின்றன. தங்களுடைய சொந்த பெயரால் பட்டா ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த ஏரிகளுக்கு ஆயக்கட்டில் எப்படி பாசனம் இருக்கிறதோ அதின்பேரில் பைசல் செய்திருக்கிறார்கள். ஏரிகளுக்குள்ள தீர்வையை நஞ்சைப்பாசனம் ஆயக்கட்டுக்காரர்கள் தான் கொடுக்கவேண்டியது முறை. ஆடுமாடுகள் மேய்வதற்கு இடம் கொடுக்கவேண்டியது. இப்பொழுது ஏரிகளை தங்களுடைய சொந்தப்பெயரால் பட்டா வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

MR. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—சாகுபடி பண்ணுகிறார்களா ?

A.—சிலபேர்கள் சாகுபடி செய்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் தங்களுடைய மாடுகளை மட்டும் மேய்க்கிறார்கள். பிராந்தக மிட்டாவில் ஒரு கேஸ் ஏற்பட்டு கலெக்டராபீசில் போட்டு ஜமீந்தார் அதில் பயிர் செய்யக்கூடாதென்று ஜட்ஜ்மெண்டு ஆயிருக்கிறது (**a copy of the judgement was produced**). அப்பேர்ப்பட்ட ஏரிகளெல்லாம் கிராமப் பொதுவாகயிருக்க வேண்டும். ஜமாபந்தி ஒவ்வொரு வருஷமும் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு வருஷமும் பட்டாமாறுதல் செய்யவேண்டும். ஜமாபந்தி செய்யாததால் பட்டாமாறுதல் அவர்கள் கொடுக்கிறதேயில்லை. கொடுக்காமலிருந்து பெட்டிஷன்போட்டு ரிஜிஸ்தர் பண்ணியும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். (**He produces some papers regarding registered notices sent.**) அதற்கு யாதொரு பதிலும் கிடையாது. சப்-ரிஜிஸ்தாராபிசிலிருந்து ஒரு பத்திரம் முடிந்தவுடனே பத்திரத்தோடு அனுப்புவார்கள். பட்டா மாறுதலும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று அதாவது கிரயம்பண்ணி ரிஜிஸ்டர் பண்ணுகிற காலத்திலேயே பட்டா மாறுதலுக்கு வேண்டியதையும் அனுப்புகிறோம். என் சொந்தப்பொறுப்பில் அனுப்பியிருக்கிறேன். எனக்கு **partition deed** நடந்தது. நான் மனுவெல்லாம் கொடுத்தேன். எல்லாம் செய்தேன். எனக்கு ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. பழையபாளையத்தில் பட்டாகொடுத்து 70 வருஷமாகிறது. ரயத்துகள் 1,000 பேர்களுக்கு மேலிருக்கும் 5 பேர்கள் வோட்டர்கள் இருக்கிறார்கள். பட்டாதார்கள் என்றமுறையில் 5 பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இந்தப் பட்டா மாற்றாததினால் மனிதனுக்கு உள்ள உரிமையும் பறிக்கப்படுகிறதென்று சொல்லலாம். மிட்டாதார்களுக்கு பணத்தைக் கொடுத்தால் அதாவது பட்டா மணியத்தினிடத்தில் பணத்தைக்கொடுத்தால் பெற்றுக்கொள்ளமாட்டோமென்கிறார்கள். மணியார்டர் அனுப்பினாலும் பெற்றுக்கொள்ளமாட்டோமென்று திருப்பி யனுப்பிவிடுகிறார்கள். பிராந்தகத்தில் மிட்டாதார்களுக்கும் குடிகளுக்கும் ஏரி விஷயமாக சில கேஸ் நடந்திருக்கிறது.

Q.—பணம் வேண்டாமென்று சொல்வானேன் ?

A.—ஜவாப் ஒன்றும் இல்லை. வேண்டாமென்று திருப்பி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். **Refused** என்று போட்டிருக்கிறது. **Suit** போட்டு **cost**-ல் சிலவுதொகை சேர்த்து வாங்கவேண்டுமென்பதுதான் கருத்து. அருணாசல கவுண்டர், அருணாசல கவுண்டர் பிராந்தக மிட்டாவின் ஜாயிண்டு மிட்டாதார்கள் பட்டாவுக்காக ஒரு கேஸ்போட்டு, பாக்கிக்காக டெப்டி கலெக்டர் கோர்ட்டில் மிட்டாதார் கேஸ் போட்டு கடைசியாக 112-வது செக்ஷன் பிரகாரம் இது சரியில்லை, கொடுக்கவேண்டியதில்லையென்று சொன்னதற்கு மிட்டாதார்பேரில் ரூ. 3 நஷ்டத்துக்காக கொடுக்கவேண்டியது என்று ஆச்சுது.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—**You own lands.**

A.—**I own lands.**

பட்டாதார்களின்கீழ் சில குடிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் மிட்டாதார்களுக்கும் யாதொரு சம்பந்தம் கிடையாது. அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—**Under-tenants**-க்கு குடிவார பாத்தியம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்களா, இல்லையா ?

A.—**Under-tenants**-க்கு குடிவார பாத்தியம் கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறேன். ஆனால் அவர்களுக்கும் மிட்டாதார்களுக்கும் யாதொரு விதமான பாத்தியமும் சம்பந்தமும் இருக்கக்கூடாது. ஜமீன்தார்களுக்கும் குடிகளுக்கும் தகராறு விஷயங்களைத் தீர்க்க **Revenue Board** வேண்டியதில்லை. **civil** கோர்ட்டுதான் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். சில இடங்களில் **encroachment** இருக்கிறது. ஆக்கிரமித்திருந்தால் புறம்போக்கு நிலங்களில், அவர்களுக்கு வேண்டுமென்றால் ஒன்றுக்கு இரண்டு தீர்வை போட்டு வசூலிக்கலாம். பட்டா பண்ணிக்கொடுக்கவேண்டியது நியாயம்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—அங்கே வேறு என்ன செய்கிறார்கள் ?

A.—ஜமீனிலுள்ள வேறு ஆட்களுக்கு பட்டாசெய்து விடுகிறார்கள். அதினால் அடிக்கடி தகராறுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. பொதுஜன உபயோகத்துக்கு வேண்டிய குளம், குட்டை, புறம்போக்கு முதலியவைகள் குடிகளுக்கு சொந்தமாக யிருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு ஜமீனிலும் கிராமப் பஞ்சாயத்து இருக்கவேண்டும். இந்தக்குளம், குட்டை, புறம்போக்கு எல்லாம் பஞ்சாயத்தின் அதிகாரத்தில் இருக்கவேண்டும்.

The Chairman :

Q.—**Illegal levies** என்றால் என்ன ?

A.—புல்வரி முதலிய வரி வாங்குகிறார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—ஒன்றும் இல்லாமலா வாங்குகிறார்கள் ?

A.—ரசீதில் புல்வரி என்று போட்டிருக்கிறார்கள்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—மாடு மேய்கிறதற்காக வாங்குகிறார்களா ?

A.—புல்வரி வாங்குகிறார்கள். மாடு இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் வாங்குகிறார்கள் பட்டாவில் புல்வரி யென்று போட்டிருக்கிறார்கள்.

Q.—காட்டிலே மேய்வதற்கா ?

A.—இல்லை. பட்டா நிலத்திலேயே மேய்வதற்கு. நிலவரியைத் தவிர வேறு எவ்விதமான வரியையும் வாங்கக்கூடாது. ஜமீன் பிரதேசங்களிலும் மிட்டா பிரதேசங்களிலும் 60 வருஷமாக பெர்மனெண்ட் செட்டில்மெண்டு என்று பெயர் இருக்கிறது. மிட்டா பிரதேசங்களில் ரயத்துவாரி பிரதேசங்களைவிட கூடின வரி இருக்கிறது. ஏரியினால் பயிராகிற நிலம்தான் நஞ்சை நிலம். ஆனால் எப்போதும் பூராகாலமும் தண்ணீர் இருக்கிறதில்லை. ஏக்கருக்கு ரூ. 12, 13 தீர்வை போட்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷத்தில் தண்ணீர் வரவில்லை. **Remission** கிடையாது. ஆகையினால் ஏரி பாசனத்தில் **remission** கொடுக்கவேண்டும். ரூ. 5 முதல் 7½ வரை பக்கத்து ஊர்களிலிருக்கிற நஞ்சைக்கு விதிக்கிறார்கள் என்று கேள்வி. இரண்டு போகத்துக்கும் **compound** தீர்வை ரூ. 15 போடுகிறார்கள். இங்கே ஒரு போக சாகுபடிக்கு ரூ. 12 தீர்வை போடுகிறார்கள். ரயத்துவாரி கிராமங்களைப்போன்று குறைந்த தீர்வை போடவேண்டும். **Remission**-க்கு சட்டம் பண்ணவேண்டும்.

Q.—ஏரிகளை ரிப்பேர் பண்ணியிருக்கிறார்களா ?

A.—இதுவரையும் கிடையாது. எனக்குத் தெரிந்து கிடையாது. எனக்குததெரிந்து 30 வருஷமாக கிடையாது. அதற்கு முந்தி 30 வருஷங்களாகக் கிடையாதென்று ஊரில் சொல்லுகிறார்கள். தீர்வை பாக்கிக்காக ரூ. 50 குட்பட்ட கேஸ்களுக்கு கிராமக் கோர்ட்டில் சூட் போடவேண்டும். ஒரு ரெவினியூ சூட் போடுகிறதென்றால் 8 அணா பாக்கிக்கு ரூ. 20 சிலவுக்கு கொண்டுவந்து விடுகிறார்கள். ரூ. 50 மேற்பட்டதைத் ரெவினியூ கோர்ட்டு மூலமாக செய்து கொள்ளவேண்டும். ஒரு அணா பாக்கிக்கு கூட கேஸ் போட்டு ரூ. 12 சிலவுதொகை வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டிலேயே கேஸ் போனாலும் குடிகளுக்கு ஒன்றும் நியாயம் கிடைக்கிறதில்லை. ஜமீன்தார்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியிருக்க எப்படி கிராமக் கோர்ட்டில் நியாயம் கிடைக்கும் என்று சொல்லமுடியும் ?

A.—நியாயம் கிடைக்குமென்று சொல்லலாம்.

Q.—அதிக ஸ்டாம்பு செலவு இல்லாமலிருந்தால் ரெவினியூ கோர்ட்டு நல்லதில்லையா என்று கேட்கிறேன் ?

A.—அது நல்லதுதான். ஆனால் டெப்டி கலெக்டர் கோர்ட்டில் போடுகிறார்கள். அங்கேயும் சரிக்கட்டி விடுகிறார்கள். நாமக்கல் டெப்டி கலெக்டர் கோர்ட்டில் போட்டோம் என்று வைத்துக் கொண்டால் அவர்கள் ரொம்பதூரத்தில் காம்பு போடுகிறார்கள். ஒரு குடியானவன் அங்கே போகிற தற்கு ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறான். அவனுக்கு அதற்கு சக்தி கிடையாது. அதற்குத்தான் கிராமக் கோர்ட்டில் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—அங்கே கிராமக் கோர்ட்டு வேலை செய்துக்கொண்டிருக்கிறதா ?

A.—ஒவ்வொரு ஊரிலும் கிராமக் கோர்ட்டு ஏற்படுத்த வண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக் கை. பொதுவாக இந்த ஜமீன்தார் முறையையே எடுத்துவிடுகிறது நல்லதென்று அபிப்பிராயப்படுகி றார்கள். அவர்களுக்கு உள்ள நஷ்ட ஈட்டைக் கொடுத்து ஜமீன்தார் முறையையே ஒழித்துவிடலாம்.

Q.—அவர்கள் பாத்தியத்தைக் குடிகள் வாங்கத்தயாராய் இருக்கிறார்களா ?

A.—கவர்ன்மெண்டு வாங்கிகொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். குடிகளுக்கு அவ்வளவு சக்தி இல்லை. இருந்தால் வாங்கிக்கொள்வார்கள். நூற்றுக்கு 90 பேர்கள் சாப்பாட்டுக்குகூட இல்லா மல் இருக்கிறவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இந்த ஜமீன்தார்களும் மிட்டாதார்களும் பாதியை சர்க் காருக்குக் கொடுத்தாலும் பாதியை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். பொதுஜன சௌகரியத்திற்கு யாதொரு காரியமும் செய்கிறதில்லை. பொதுஜன சௌகரியத்துக்கு, அதாவது கல்வி, சுகாதாரம முதலிய வேலைக்காக ஒரு **protion** சுமார் 4 அணா வரையில் வசூல்பண்ணி ஒவ்வொரு பஞ்சா யத்து கோர்ட்டுக்கும் கொடுக்கலாம். கவர்ன்மெண்டினிடத்தில் தனிப்பட்ட **grant** கேட்காமல் அவர் களிடத்திலேயே வசூல் பண்ணிக்கொடுக்கலாம்.

Q.—மகிமை என்று எதாவது வாங்குகிறார்களா ?

A.—இல்லை. ஆனால் வரி என்று வாங்குகிறார்கள். ரயத்துவாரி கிராமங்களில் சௌகரியம் செய்கி றார்கள். இங்கே வரியைமட்டும் வசூல் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த விதமான சௌகரி யத்தை ஜனங்களுக்கு ஏன் செய்யக்கூடாதென்று சொல்லுகிறேன்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—**Co-opeiative Bank**-ல் **common fund** என்று வைத்திருக்கிறார்களே அது மாதிரி ஒதுக்கிவை க்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்களா ?

A.—ஆமாம். சட்டப்படி ஒதுக்கிவைக்கவேண்டும். சட்டத்தையே திருத்தி தக்கபடி திருத்த வேண்டும்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—வரி வசூல் கவர்ன்மெண்டு பண்ணவேண்டும். அவர்களுடைய ஏஜண்டுகள் பண்ண வேண்டாமென்று சொல்லுகிறீர்களா ?

A.—கவர்ன்மெண்டு **servants** குடிகளிடத்தில் வரி வசூல்பண்ணி ஜமீன்தார்களுக்கு கொடுக் கிறதைக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

Q.—கவர்ன்மெண்டே ஜமீன்தார்களின் ஏஜெண்டுமாதிரி இருந்து வசூல்பண்ணிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்கள் ?

A.—கவர்ன்மெண்டு ஜமீன்தார்கள் ஏஜெண்டாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ரயத் வாரி கிராமங்களில் இருக்கிறமாதிரி கிராம முன்சீபுகள் வசூல் பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லு கிறேன்.

Q.—கவர்ன்மெண்டு மூலமாக வசூல் பண்ணுகிறதுதான் ஜனங்களுக்கு சௌகரியமென்று சொல்லுகிறீர்கள் ?

A.—ஆமாம்.

Q.—சர்வே பண்ணினால் குடிகள் பணம்கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்களா ? பழையநாள் மாதிரி ஜனங்களே பண்ணுகிறதற்கு வழி இல்லையா ?

A.—அதெல்லாம் முடியாது. இந்த காலத்திற்கு அது சரியாய் வராது.

Q.—ரசீதுகள் **irregular**ஆய் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறீர்களே அதறகு வழி என்ன சொல்லுகிறீர்கள். **Uniform**ஆக எந்தமாதிரி இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லு கிறீர்கள்.?

A.—**Receipt form uniform**ஆக யிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

Q.—அதாவது ஏழைகளுக்கு தெரியும்படி இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களா ?

A.—ஆம்.

Q.—நிலத்தை ஜப்தி பண்ணக்கூடாது. மகசூலைத்தான் பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லுகி றீர்களே, அந்த வருஷம் மகசூலை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்களானால் அடுத்த வருஷம்வரை காத்துக்கொண்டுதானே இருக்க வண்டும் ?

A.—ரயத்துவாரி கிராமங்களில் எப்படி செய்கிறார்களோ அதேமாதிரி செய்யலாமென்று சொல்லு கிறேன்.

Q.—ரயத்துவாரி கிராமங்களில் இருக்கிற நிலைமைக்கு வந்தால் போதுமென்று சொல்லுகிறீர் கள் ?

A.—ஆம்.

Q.—பட்டா நிலத்துக்கு வரிவாங்கினுல் மரங்களுக்கு வாங்கக்கூடாதென்று சொல்லுகிறீர்களே, மரங்களை வைத்து உண்டுபண்ணி பூராவும் மரங்களாக வளர்ந்துவிட்டால் என்ன செய்கிறது?
A.—நிலத்துக்குள்ள வரியைக் கொடுத்துக்கொண்டுதானே வருகிருன்.

Q.—புறம்போக்குகளை பிறருக்கு குத்தகைக்கு விடுகிருர்களா ?
A.—விற்றுவிடுகிருர்கள்.

Q.—புறம்போக்குகளை விற்கிருர்களென்ருல் நீங்கள் என் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை ?
A.—ஊரைச்சுற்றியிருக்கிற கிராமநத்தத்தை நாமக்கல் டவுனிலேயே நாமக்கல் ஜமீன்தாருக்கு சொந்தமென்று அங்கேயிருக்கிற புறம்போக்காகக் கிடந்த இடத்தை விற்று அதில் வீடுகள் கட்டு கிருர்கள்.

Q.—கவர்ன்மெண்டுக்கு ஒன்றும் பாத்தியம் இல்லையா ?
A.—கவர்ன்மெண்டுக்கு யாதொரு விதமான பாத்தியமும் இல்லை.

Q.—**House-site** நத்தமெல்லாம் கவர்ன்மெண்டுக்கு பாத்தியம் இல்லையா ?
A.—இல்லையென்று சொல்லுகிருர்கள். நாமக்கல் யூனியனுக்கு பாத்தியம் இல்லையென்று விற்கிருர்கள்.

Q.—அதை அவர்கள் விற்கக்கூடாதென்று சொல்லுகிறீர்கள் ?
A.—ஆம். விற்கக்கூடாதென்று சொல்லுகிறேன். புறம்போக்கு, மயானம் இவைகளையெல்லாம் விற்கக்கூடாது.

Q.—மயானத்தை இப்பொழுது என்ன பண்ணுகிருர்கள் ?
A.—மயானத்தைக்கூட ஒரு ஜமீன்தார் விற்றுவிட்டார்.

Q.—**Tank-bund**ஐ பட்டா போட்டு கொடுக்கிருர்களா ?
A.—அப்படிச்சொல்லவில்லையே, **Tank**-ல் **cultivation** செய்கிருர்கள்.

Q.—அது என்ன ? எப்படி செய்கிருர்கள் **Lease**க்கு விடுகிருர்களா ?
A.—சில மிட்டாக்களில் அவர்களே செய்கிருர்கள். சில மிட்டாக்களில் குடிகளுக்கும் **Lease** கொடுக்கிருர்கள். அவர்களும் அனுபவிக்கிருர்கள்.

Q.—இதையெல்லாம் என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்கள் ?
A.—அதையெல்லாம் தடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிருேம்.

Q.—குடிகள் இதுவரை என் ஆக்ஷேபிக்கவில்லை ?
A.—சாதாரணமாக ஆக்ஷேபித்தால் மிட்டாதார் கேட்கிறதில்லை. கோர்ட்டு மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்ருல் குடிகளுக்கு சக்திவேண்டும்.

Q.—இப்பொழுது சட்டம் பண்ணலாமா ?
A.—சட்டம் பண்ணவேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

The Chairman :

Q.—**Complaint** பண்ணுகிறதற்கு சக்தி இல்லையென்ருல் சட்டம் பண்ணினுல்தான் சட்டம் என்ன செய்யும்—நீங்கள் சும்மா இருந்தால் ?
A.—அதைப்பற்றி கேஸ் நடந்து **civil court**-ல் குடிகளுக்குச் சொந்தமென்று பண்ணியிருக் கிருர்கள்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—**Tank-bund**ஐ **cultivation** பண்ணக்கூடாதென்று தடுக்க குடிகளுக்கு அதிகாரம் இல்லையா ?
A.—அந்தமாதிரி நடந்தால் 144-ம் செக்ஷன் வந்திருக்கிறது.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—சர்வசாதாரணமாக 144-வது செக்ஷனை இதற்கு உபயோகப்படுத்துகிருர்களா ?
A.—உபயோகப்படுத்திக்கொண்டுதானிருக்கிருர்கள்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—ஜமாபந்தி வருஷாவருஷம் பண்ணுகிறதினுல் என்ன சாதகம் ?
A.—அந்தந்த வருஷம் நடந்தால் அந்தந்த வருஷத்துக்குள்ள தீர்வை அப்போதைக்கப்போது தெரிந்துவிடும்.

Q.—அதினுடைய செலவெல்லாம் யார் கொடுக்கிறது ?
A.—ரயத்வாரி கிராமங்களில் சிலவு கொடுக்கிறதில்லையே. மிட்டாதார்கள்தான் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும். எனக்கு ரயத்வாரி கிராமங்களில் நிலம் இருக்கிறது. நான் ஒன்றும் கொடுக் கிறதில்லை. ஜமாபந்தியில் எதாவது **complaint** செய்யமுடியும்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—உங்கள் ஜமீனில் சிப்பந்திகள் சட்டவிரோதமாக பணம் வசூல் பண்ணுகிருர்கள். லஞ்சம் வசூல் பண்ணுகிருர்கள். ஜமீன்தார்களுக்குத் தெரியாது. தெரிந்தால் அந்தமாதிரி செய்யமாட்டார் கள் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களே, அது என்ன விஷயம் ? உண்மையா ?
A.—எனக்குத் தெரியாது. எங்கள் ஜமீனில் இல்லை. **N. Ramaswami Reddiyar, Secretary of the Association,** எங்கள் ஜமீனில் இல்லை. சில ஜமீனில் இருக்கலாம்.

Q.—எந்தெந்த ஜமீனில் அந்தமாதிரி இருக்கிறது ?
A.—சில ஜமீனில் இருக்கிறதென்று சொல்லுகிருர்கள். செக்ரிடெரிக்குத் தெரியும்.

Witness No. 183. **Trichinopoly.** **10th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Deva Goundan of Kadavur.

எனக்கு 150 குழி நிலம் இருக்கிறது. ரூ. 100, 150 செலுத்துகிறேன். வேலாயுதம்பாளையத்தில் இருக்கிறேன். ஜமீன் நிலங்களை பெர்மனெண்டு சர்வே செய்ய வண்டும். அயன் கிராமங்களைப் பால் 8 அணு தீர்வைக்குமேல் போகக்கூடாது. சர்வே செய்யவேண்டிய செலவை ஜமீன்தார் ஒப்பிக்கொள்ளவேண்டியது. சந்தை புறம் பாக்கு, பாட்டை, இவைகளெல்லாம் பஞ்சாயத்துக்கே சொந்தமாக இருக்கவேண்டும். ஜமீனில் சொந்த பட்டா என்று இருக்கிறது. அதை சர்வே நடத்துகிறார்கள். ஜமீன் பூராவும் சர்வே நடத்துகிற காலத்தில் செய்யவேண்டும். அவர்கள் சொந்த சர்வே செய்கிறார்கள். அந்தப்படி செய்யக்கூடாது.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—கவர்ன்மெண்டு மூலமாக நடத்தவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்களா ?

A.—ஆம். குடியானவர்கள் கையிலிருக்கிற நிலத்தையெல்லாம் ஜமீன்தார்கள் தங்களுடையதென்று சொல்லுகிறார்கள். அளந்து பார்த்துவிட்டு அதிகமாகயிருந்தால் அவர்களுடையதென்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த நிலத்தைக் கிரயம் இல்லாமல் எங்களுக்கு பட்டா செய்துகொடுக்க வண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். ஜமீனில் புளியமரம், தென்னைமரம், மாமரத்துக்கு வரி போடுகிறார்கள். நிலத்துக்கு வேறு வரி அதற்கு வேறு வரி கூடாது. ஒரு விதமான சௌகரியமும் செய்து கொடுக்கிறதில்லை. ரயத்துக்கு சுகாதாரம், கல்வி இவைகளையெல்லாம் அவர்களே செய்யவேண்டும். கூட்டுப் பட்டாக்களை பிரித்துக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

The CHAIRMAN :

Q.—உங்கள் ஊரில் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறதா ?

A.—பஞ்சாயத்து போர்டு ஸ்கூல் இருக்கிறது. வாரிஸ் பாத்தியங்களை எடுத்துவிடவேண்டும். கிராம முன்சீபுக்கு இருக்கிற வாரிஸ் பாத்தியத்தை எடுத்துவிடவேண்டும். பஞ்சாயத்து கோர்ட்டுக்கு கிராம முன்சீபு அடங்கி நடக்கவேண்டும்.

Witness No. 184. **Trichinopoly.** **10th February 1938.**

Oral evidence of Mr. N. P. Karuppana Pillai of Kadavur.

ரூ. 6,000 கிஸ்தியாயிருந்தது இப்போது ரூ. 12,000 ஆயிருக்கிறது.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—எத்தனை வருஷத்துக்கு முன் ரூ. 6,000 மாயிருந்தது ?

A.—30 வருஷங்களுக்கு முன்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—என் அதிகமாச்சு ?

A.—முந்தி பெரிய சங்கிலி என்றும் இப்போது சிறிய சங்கிலியென்றும் சொல்லுகிறார்கள். புல் தீர்வை வஜா செய்யவேண்டுமென்று கேட்டால் வஜா செய்கிறதேயில்லை.

Q.—அப்படி எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது ?

A.—நான்கு பக்கமும் மலை இருக்கிறது. மூன்று பக்கத்து மலையிலும் ஜமீன்தார் ஆடுமாடுகள் மேய்கிறது. குடிகளுடைய ஆடுமாடுகள் மேய்கிறதற்கு இடம் என்று நான்காவது பக்கத்தில் இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் குடியானர்வகளுடைய ஆடுமாடு மேய்ந்தால் தெண்டம் வாங்கிவிடுகிறார்கள்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—எவ்வளவு காலமாக அப்படி செய்கிறார்கள் ?

A.—20, 30 வருஷமாகச் செய்கிறார்கள். அதற்குமுந்தி யாரும் மேய்க்கலாம்.

Q.—கிரிமினல் கேஸ் ஒன்றும் போடுகிறதில்லையே ?

A.—இல்லை.

Witness No. 185. **Trichinopoly.** **10th February 1938.**

Maruthaya Chettiyar, Ryot, Kadavur Zamin—did not give any oral evidence but filed records.

Witness No. 186. **Trichinopoly.** **10th February 1938.**

Oral evidence of Mr. V. M. Palanivelu of Thoosur, Namakkal taluk.

தூசூர் கஸ்பா மிட்டாவில் இருக்கிறேன். ஏரியில் தண்ணீர் நிரம்ப இருக்கும் காலத்தில் வாங்குகிற வரியைப் பால் தண்ணீர் இல்லாதகாலத்திலும் வரி வாங்குகிறார்கள். ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 5 யிலிருந்து ரூ. 15 வரையில் வரி வசூலிக்கிறார்கள்.

(He gives a memorandum of grievances.)

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—வேறொன்றும் சொல்லவேண்டியதில்லையோ ?

A.—இல்லை.

Witness No. 187. **Trichinopoly.** **10th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Ramaswami Goundan of Piranthagam mitta.

எனக்கு பட்டா கொடுக்கவில்லை. **Loan** வாங்குகிறதற்கு பட்டா இல்லாததினால் கொடுக்க மாட்டார்கள். ஓட்டர் லிஸ்ட்டில் சேர்க்கமுடியவில்லை. குளத்தில் மண் வாருகிறதற்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. கலெக்டர் மூலமாக **suit** பண்ணியிருக்கிறோம். தண்ணீரைத் திறந்து விட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் ஆக்ஷேபித்தோம். கலெக்டர் **decree** பண்ணியிருக்கிறார் அதை **file** பண்ணியிருக்கிறோம். கந்தாயத்தை வாங்கமாட்டோம் என்கிறார்கள். மணியாடர் பண்ணினேன். அதையும் மறுத்து விட்டார்கள். கடைசியாக வக்கீல் மூலமாக அனுப்பினேன்.

Witness No. 188. **Trichinopoly.** **10th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Ramaswami Reddiyar of Muttenchetti.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI:

Q.—நீங்கள் சேலம் ஜில்லா மிட்டா **Ryots' Association Secretary** யா ?
A.—ஆம்.

Q.—எத்தனை பேர்கள் மெம்பர்கள் ?
A.—150 பேர்கள் மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள்.

Q.—எல்லா மிட்டாக்களிலிருந்தும் மெம்பர்கள் இருக்கிறார்களா ?
A.—சில மிட்டாக்களிலிருந்து மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள், சில மிட்டாக்களிலிருந்து இல்லாமல் இருக்கிறது.

Q.—மாமூல் வரி என்று சட்ட விரோதமாக வசூல் பண்ணுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறீர்களே, அது என்னென்ன வரி ?
A.—பட்டாவில் நம்பர் இல்லாமல் வாங்குகிற புல் வரியைத்தான் எழுதியிருக்கிறேன்.

Q.—வரி எதாகிலும் தங்களுக்கென்று பணம் வசூலிக்கும் போது உங்களைக்கேட்டு வாங்குகிறார்களா ?
A.—எங்களிடத்தில் வாங்க வில்லை. பக்கத்து கிராமங்களில் வாங்குகிறதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

Q.—உங்களுக்கு நிலம் இருக்கிறதா ?
A.—புஞ்சை 5 எக்கர் இருக்கிறது. நஞ்சை இல்லை.

Q.—எவ்வளவு செலுத்துகிறீர்கள் ?
A.—13 ரூபாய் செலுத்துகிறேன்.

Q.—பட்டாவில் ஏதாவது சேர்த்து வாங்குகிறார்களா ?
A.—இல்லை.

Q.—பொது **tank**, பொதுப் பாதை, குளம் இவைகளை யெல்லாம் ஜமீன்தார் சரியான முறையில் உபயோகப்படுத்தவில்லையென்று சொல்லுகிறீர்களே, என்ன ?
A.—அடமானம் பண்ணி விடுகிறார்கள் ? மயானத்தை பக்கத்து நிலத்துக்காரனுக்கு பட்டா பண்ணிக்கொடுத்து விடுகிறார்கள்.

Q.—பொது ஜனங்களுடைய சௌகரியத்தைக் குறைக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறீர்களே, என்ன பண்ணவெண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்கள் ?
A.—பட்டா கொடுக்காமல் அதை ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

Q.—கிராமங்களில் ஜமீன் சிப்பந்திகள் அக்கிரமமாக தங்கள் சொந்தத்திற்கு சட்டவிரோதமாக வசூல் பண்ணுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறீர்களே, என்னென்ன வசூல் பண்ணுகிறார்கள் ?
A.—பட்டாவில் இல்லாமல்படிக்கு கந்தாயம் கேட்கிற மாதிரி வாங்கி விடுகிறார்கள். பட்டாவில் இல்லாதபடி போட்டு வாங்கி விடுகிறார்கள்.

Q.—இன்னும் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது ?
A.—வாங்குகிறதற்கு சரியான கணக்கு வைக்கிறதில்லை.

Q.—ஜமீன்தார் இதையெல்லம் கவனிக்கிறதில்லையா ?
A.—சொன்னாலும் கேட்கிறதில்லை.

Q.—பட்டா மணியகாரனுக்கு சம்பளம் என்ன ?
A.—மணியத்துக்கு 4 ரூபாய் சம்பளம். தண்டல் வசூல் பண்ணுகிறவனுக்கு மாசம் 2 ரூபாய் சம்பளம்.

Q.—எப்படி ஜீவனத்துக்கு அது போதும் ?
A.—வேறு ஏதாவது பண்ணவேண்டியதுதான்.

Q.—உங்களிடத்தில் ஏதாவது வாங்குகிறார்களா ?
A.—இல்லை.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM:

Q.—எத்தனை வருஷமாக சங்கம் இருக்கிறது ?
A.—5 மாசமாக இருக்கிறது.

Q.—**Memorandum** எழுதிக்கொடுத்தது யார் ?
A.—என். எஸ். ராமசாமி ஐயர் எழுதிக்கொடுத்தார்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—இதெல்லாம் நீங்கள் சொல்லி எழுதச் சொன்னீர்களா ?
A.—ஆம்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது. சந்தா எவ்வளவு செலுத்துகிறது ?
A.—5 ஏக்கர் புஞ்சை இருக்கிறது. 13 ரூபாய் செலுத்துகிறேன்.

Q.—அதில் என்ன பண்ணுகிறீர்கள் ?
A.—கடலை, சோளம், கம்பு பயிர் செய்கிறேன்.

Q.—எவ்வளவு கிடைக்கும்.
A.—வருஷத்துக்கு 60, 70 ரூபாய்க்கு கிடைக்கும்.

Witness No. 189. Trichinopoly. 10th February 1938.

Oral evidence of Mr. Jambulinga Udaiyar of Arunagirimangalam..

எனக்கு 6 காணி நிலம் இருக்கிறது. காணிக்கு 7 ரூபாயிலிருந்து 12 ரூபாய் வரையில் செலுத்துகிறேன். காலே வீசம் காணிக்கு ரூ. 0–14–9 ஆகயிருந்தது இப்போது 2–5–0 ஆகயிருக்கிறது. பயிர் வாரியாகத் தீர்வை போடுகிறார்கள். வரகு, கம்பு, சோளம் பயிர்செய்கிறது. 0–14–9 வாங்கிகொண்டிருந்தார்கள். இந்த வருஷம் 2–5–0 போட்டிருந்தார்கள். கூட்டுப்பட்டா கூடாதென்று சொல்லிகிறேன்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—அதில் என்ன கிடைக்கும் ?
A.—ஒரு கலம் தான் கிடைத்தது.

Q.—மொத்தமா, சிலவு போகவா ?
A.—சிலவு போக 18 மரக்கால் மிச்சம்.

Q.—அதின் விலை என்ன ?
A.—3 ரூபாய்க்கு விற்கும். அதில் 2–5–0 போனால் மிச்சம் 0–11–0 இருக்கும்.

சர்வே பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். அயன் கிராமங்களைப்போல தீர்வை இருக்க வேண்டும். அயன் கிராமம் கூடகாரில் ஒரு ஏக்கருக்கு 0–10–0, அல்லது 11 அணாயிருக்கிறது. அது மாதிரி இருக்கவேண்டும். குடி தண்ணீருக்கு ஏதாவது செய்து கொடுக்கவேண்டும். எங்கள் ஊரில் ஜமீனில் 8 ரூபாய், 5 ரூபாய் தீர்வை இருக்கிறது. நஞ்சைக்கு 12 ரூபாய் தீர்வை இருக்கிறது. நாங்கள் சொந்தமாக வேலை செய்து பயிர் செய்கிறதற்கு வாயிதா பணம் கொடுக்காவிட்டால் மாட்டைக்கொண்டுபோய் அடைத்து விடுகிறார்கள். ½ ரூபாய் ¾ ரூபாய் கொடுத்தால் தான் மாட்டை விடுவோமென்று சொல்லுகிறார்கள். வாயிதாவுக்கு ½ அல்லது ¾ ரூபாய் கொடுத்தால்தான் மாட்டை விடுகிறார்கள்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—எங்கே கொண்டு போய் வைத்து விடுகிறார்கள் மாட்டை ?
A.—அரியலூரில் வீட்டில் கட்டிவைத்துக்கொள்கிறார்கள்.

Q.—அந்த மாதிரி ஜாஸ்தி வசூல் பண்ணுகிறார்களா ? அதற்கு ரசிது இருக்கிறதா ?
A.—ரசீது இருக்கிறது, இங்கே கொண்டுவர வில்லை.

Q.—இங்கே அனுப்புகிறீர்களா ?
A.—அதை ரசீதில் போடமாட்டார்கள் போடாமல் வாங்குகிறார்கள். மாட்டுக்கு தீனிக் கிரயம் என்று சொல்லி வாங்குகிறார்கள்.

This witness and Nallappa Udaiyar of Arunagirimangalam jointly answer the question put to the witness.

அருணகிரிமங்கலம் கைலாச படையாச்சிக்கு 44-ம் பசலிக்கு 5 ரூபாய் வரி போட்டிருக்கிறது. 45-ம் பசலிக்கு 8 ரூபாய் போட்டிருக்கிறது. (He shows the patta)

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—வேறு பயிராயிருந்ததால், அதனால் தீர்வை அதிகமாயிருக்கிறதா ?
A.—எந்தப் பயிராயிருந்தாலும் நாங்கள் சொந்தமாகக் கிணறு வெட்டி பயிர் செய்திருக்கிறோம். தோட்டத்துக்கு ஒரே தீர்வைதான் போடுகிறது. இப்பொழுது 2 பசலியாகக் கூடி வருகிறது. இப்போது இரண்டு வருஷமாகத்தான் அதிகமாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்குமுன்னே எந்த பயிர் போட்டாலும் ஒரே தீர்வைதான் போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—இதற்கு காகிதம் இருக்கிறதா ?
A.—இருக்கிறது. இங்கே கொண்டுவரவில்லை.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—பழைய பட்டா இருக்கிறதா ?
A.—இருககிறது. கொண்டுவரவில்லை.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—கொண்டுவருகிறீர்களா ?
A.—அனுப்புகிறேன்.

Witness No. 190. **Trichinopoly.** **10th February 1938.**

Mr. Kailasa Padayachi, Ariyalur, did not give any oral evidence but filed records.

Witness No. 191. **Trichinopoly.** **10th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Virappa Kavandar of Kunnudaiyakkavandampatti, Kadavur Zamin.

குன்னுடையாக்கவுண்டன்பட்டி, கடவூர் ஜமீன் நிலம் சர்வே பண்ணவேண்டும். தீர்வையைக் குறைக்கவேண்டும்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—என் குறைக்கவேண்டும் ?
A.—அயனைவிட ஜாஸ்தி தீர்வை வாங்குகிறார்கள். முத்தீர்வை போடுகிறார்கள். ரசீதுகளில் கையெழுத்து இல்லை. (He shows some receipts) எங்களுக்கு ஒரு ரசீது கொடுக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒரு ரசீது காப்பிவைத்திருக்கிறார்கள். அதில் 8 ரூபாய் என்று போட்டுக்கொள்கிறது. எங்களுக்கு கொடுக்கிற ரசீதில 10 ரூபாய் என்று போட்டுக்கொடுக்கிறது. அப்புறம் 2 ரூபாய் கிஸ்தி பாக்கி என்று சொல்லி பட்டாதாருக்கு தெரியாமல் நிலத்தை ஏலத்துக்கு விட்டு விடுகிறார்கள். புல் தீர்வை கழிக்கிறதில்லை. பட்டா மரங்களுக்கு வரி போடுகிறார்கள்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—இந்த ரசீது யார் கொடுத்தது ?
A.—கர்ணம் தான் எங்கள் கிராமத்தில் வசூல் பண்ணுகிறது.

Q.—மானேஜரிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறீரா, ரசீது கையெழுத்து இல்லாமல் கொடுக்கிறதற்கு?
A.—சொல்லியிருக்கிறேன்.

Q.—Petition போட்டிருக்கிறாயா ?
A.—Petition போடவில்லை.

Q.—மானேஜர் என்ன சொன்னார் ?
A.—கணக்கப்பிள்ளை தம்பியைக் கூப்பிட்டு ஒழுங்காக வேலை பார்க்கச் சொல்லு என்று சொல்லி விட்டார்.

Q.—அப்பொழுதிருந்து சரியாய் இருக்கிறாரா ?
A.—44-ம் பசலிக்கு 10 ரூபாய் கொடுத்தேன், ஒரு ரசீது 10 ரூபாய்க்கு 43-ம் பசலிக்கு போட்டு கொடுத்தார். 44-ம் பசலிக்கு தரவில்லை. மானேஜரிடத்தில் சொன்னேன் ஒழுங்காய் போட்டுக் கொடு என்று சொன்னார். ஒரு ரசீதைக் கொடுத்துவிட்டு இன்னொரு ரசீது கொடுக்கவில்லை.

Q.—கொடுக்காவிட்டால் மானேஜரிடத்தில் complaint பண்ணினாயா ?
A.—சொல்லவில்லை. சும்மா இருந்துவிட்டேன்.

கணக்கப் பிள்ளை insolvency petition கொடுத்தவர்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—கவர்ன்மெண்டு கர்ணமாகயிருக்கிறாரா ?
A.—ஜமீன் கர்ணமாக இருக்கிறார்.

Q.—என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்கள் ?
A.—தீர்வையைக் குறைக்கவேண்டும், அயன கிராமத்தைப் போலிருக்க வேண்டும். நாங்கள் சொந்தமாக கிணறுவெட்டி நஞ்சையாக வைத்திருக்கிறோம். 16, 17 கெஜம் ஆழம்வெட்டினால் கிணறு விழும். அதற்கு முத்தீர்வை போடுகிறார்கள். அந்தக் கிணறு இடிந்து விழுந்துபோனாலுங் கூட புல் தீர்வை போட்டு வாங்குகிறதில்லை. நஞ்சைத் தீர்வை வாங்குகிறார்கள்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—அவர்கள் தங்கள் பணத்தைப்போட்டு கேணி வெட்டவில்லை ?
A.—இல்லை.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—கிணறு வெட்ட எத்தனை ரூபாய் சிலவாகும் ?
A.—எவ்வளவு ரூபாயென்று தெரியாது. சொந்தத்தில் வெட்டிக்கொள்கிறோம். 1,000, 500 கூட ஆகும், சாதாரணமாக வெட்டினால் 200, 300 ஆகும். பாறையாக இருந்தால் 1,000. 500 ஆகும். எப்படியிருந்தாலும் நஞ்சைத் தீர்வையை போட்டுவிடுகிறார்கள்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—புதிதாக கிணறு வெட்டினால் அதற்கும் போடுகிறார்களா ?
A.—அதற்கும் தீர்வை தான்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—இங்கே காண்பிப்பாயா ?
A.—கொண்டுவரவில்லை. எங்கள் ஊரில் ஒரு கிணறு வெட்டி அதற்கு போட்டிருக்கிறார்கள். பழனியாண்டிக் கவுண்டன் வெட்டின கிணற்றுக்கு போட்டிருக்கிறார்கள்.

Q.—உங்களுக்கு அந்த மாதிரி இருக்கிறதா ?
A.—இல்லை.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—நீங்கள் மனு போட்டிருக்கிறீர்களா ?
A.—நாங்கள் படித்தாயிருக்கிறோம். மனுபோடுகிறதற்கு.

காலாவதியாய் போன வரியை யெல்லாம் வசூல் பண்ணுகிருர்கள்.

Q.—இந்தப் பசலிக்கு கொண்டுபோய் கொடுத்தால் பழைய பசலிக்கு வைத்து விடுகிருர்களா ?

A.—ஆம், நாங்கள் கொண்டுபோய் கொடுத்தால் பழைய பாக்கிக்கு என்று சொல்லிவிடுகிருர்கள். எங்களுக்கு ஒன்றும் கணக்கு தெரிகிறதில்லே.

Q.—இதற்கு என்ன பண்ணலாமென்று சொல்லுகிறீர்கள் ?

A.—அயனேப் போலிருக்கவேண்டும். சர்க்காரிலிருந்தே வசூல் பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லுகிரேம்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—பழைய பாக்கிக்கு வாங்கிஞல் தப்பு என்ன இருக்கிறது ?

A.—பாக்கி வைத்துக்கொண்டிருப்போமா ? போன வருஷத்துக்கு பாக்கி, 2, 3 வருஷத்துக்கு பாக்கியிருக்குமா ?

Q.—கலெக்டருக்கு **petition** போடுகிறதுதானே ?

A.—எங்களுக்குத் தெரிந்தால் இப்படி ஏன் இருக்கிரேம். ஒவ்வொன்றுக்கும் **petition** போட்டுக்கொண்டிருந்தால் எப்படி நாங்கள் பயிரிடமுடியும் ?

Witness No. 192. Trichinopoly. 10th February 1938.

Oral evidence of Mr. Sellamuthu Udaiyar of Thamaraikulam (Chatram estate).

தாமரைக்குளம். சத்திரம் **estate**, கும்பகோணம் தாலூகா **(age 25 years)** 5 ரூபாய் தீர்வை போட்டு அந்த நிலத்துக்கு தீர்வை கொடுத்துக்கொண்டு வருகிரேம். கரும்பு வைத்தால் 7½ ரூபாய் போடுகிருர்கள். 8 ரூபாயாயிருந்தால் 12 ரூபாய் போடுகிருர்கள். ஏரிக்கும் தீர்வை கொடுக்கிரேம். சுவான்தாருக்கு, தாளடி என்று மனுகொடுத்தோம். தள்ளுபடிசெய்து கொடுத்திருக்கிருர்கள். திரும்பவும் 7½ ரூபாய் போட்டிருக்கிறது. 45-ம் பசலி பட்டாவில் தாளடிகிடையாது. 46-ம் பசலி பட்டாவில் நீர் கூலி தாளடி 3–10–0 போட்டிருக்கிறது. எங்களுக்கு கொடுக்கக்கூடாதென்று சொன்ளேம். தள்ளுபடி செய்தார். இந்த வருஷம் வரகு விதைத்தோம். கரும்பு என்று 7½ ரூபாய் போட்டுவிட்டார்கள். கணக்கப்பிள்ளே விரோதி. சொந்தமாக பட்டா நிலத்தில் ஏரி வெட்டிஞல் அதற்கு தீர்வை வாங்கி விடுகிருர்கள். சில நாளேக்கு தண்ணீர் இருந்தாலும் இருக்கும். இல்லாவிட்டாலும் இராது. அதற்கு வேறு நீர்க்கூலி வாங்கிவிடுகிருர்கள். கல்லாங்காட்டில் 3½ ரூபாய் முதல் 5 ரூபாய் வரையில் தீர்வை இருக்கிறது. நஞ்சைக்கு 8 ரூபாயிலிருந்து 12 ரூபாய் வரை வாங்குகிருர்கள். பயிர்வாரியாக வரி வாங்குகிருர்கள். கொடுக்கமுடியவில்லே. ரொம்ப கஷ்டமாகயிருக்கிறது. அயனேப்போல் தீர்வையை வாங்கவேண்டும். சர்வே பண்ணிவாங்கிஞல் எங்களுக்கு சம்மதம். இல்லாவிட்டால் ஒரு கவுலாக போட்டு வாங்கிவிட்டாலும் சம்மதம்தான். புறக்குடியில் ஒரு திட்டமாக இல்லே, கூட்டிக்குறைத்துப் போடுகிருர்கள், தரிசு, காணி நிலத்துக்கு 77-ம் நம்பரில் 2 அணு வாங்கியிருக்கிருர்கள். ஏக்கருக்கு 6 ரூபாய் ஆகிறது. இந்த மாதிரி வாங்கிஞல் எப்படிக் கொடுக்கிறது. சத்திரத்துக் கிராமத்தில் தள்ளுபடி என்று சொல்லுகிருர்கள். சத்திரம் நடக்கிறதில்லே. பொய்க்கணக்காக எழுதிவைத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள்.

Witness No. 193. Trichinopoly. 10th February 1938.

Oral evidence of Mr. K. R. Avadhani, advocate, Trichinopoly.

The Chairman : *Q.*—You confirm all that you have stated in your memorandum. *A.*—Yes.

The Chairman : *Q.*—If you can lay stress upon important points instead of covering the whole ground once again, it would save a good deal of time. *A.*—Yes Sir. So far as the first question is concerned, I submit that neither the Zamindar, nor the tenants have got a right to the soil. The proprietorship of the soil vests in the state. The zamindar and the ryot are entitled to certain rights over the land. With regard to question 1 (*b*) regarding the interest which the tenant has in the land, this has been detailed in the Estates Land Act. It depends upon the sort of land that we give. In an estate there are different categories of lands and the rights of the landholder and the ryot differ according to the category of the land. For instance in pannai lands there are no ryots according to the technical interpretation of the word 'ryots'. In the ryoti land, old waste having been abolished, the ryot has got permanent occupancy right subject to the landholders' right of collecting a fair and equitable rent and the right of ejecting him under certain circumstances.

The second question is what is fair and equitable rent? This is a very vexed question. My submission is that it is not possible to state what is fair and equitable rent for any particular piece of land. It may be unique in the case of each holding. My submission is that so far as the fixing of fair rate of rent is concerned the ryotwari rates, although the

ryotwari ryots are constantly agitating against them, are approximating fair and equitable rates of rent, much more than those prevailing in zamin areas. My submission is that a committee in each district ought to go round the estate villages and take into consideration the circumstances that are pointed out on the spot and fix a fair and equitable rate of rent for each particular holding. That may be a difficult task which would take a lot of time, but I think it is well worth the trouble taken in fixing a fair rent, because that is the main complaint of the ryots. The committee that is appointed to make such an enquiry should also be permitted to make suggestions for the purpose of preserving the landholder in the just exercise of his rights and the just collection of his dues and at the same time protecting the ryot from extortionary demands from the landholder. Marketing facilities, the nature of the soil, irrigation facilities and several other things should be taken into consideration. One of the most important of them is the irrigation facilities which the neighbouring ryotwari ryot gets for the same type of land as the zamin land. With these points in mind, the committee must go round. I would not leave this matter to the Survey Officers, because they are not able to fix the rates. After the survey is made when the report of the Settlement officer is published fixing the rates of assessment, immediately a hue and cry is raised that the rates fixed are far too high. I would like an experienced man to preside over the Committee, perhaps a retired District Judge or perhaps a District Collector who would have had experience of survey and settlement operations and with some representatives of the landholders and the ryots. If a committee like that should go round each district and fix the rate of rent. I think it would meet the necessities of the case. The rate which will be fixed by this Committee will be subject to annual revision, if necessary, at the time of Jamabandi, I have stated at the relevant portion of my memorandum that the annual Jamabandi must be insisted upon. It ought not to be conducted as it is done in certain ryotwari tracts. It should not be simply of certain people meeting together and checking only certain accounts and so on. It must be a real and serious affair. The ryot should know that the Collector is there to listen to his grievances and to help him if possible. If that atmosphere is created and the Collector goes to the spot and attends to the grievances of the ryots and find out whether any change in the holding is required or additional water facilities are needed, or the existing water facility is less than what is required, it would help him in reclassifying the land by enhancing or reducing the rate, and making such other changes which must be elastic and not immutable and whenever such additional facilities, if required, are given to the landholder, he is entitled to get his share of the increased profit on accouut of such improvements; and whenever they are not available, the landholder must be made liable to charge a lesser rate or assessment. This procedure must be checked and scrutinised by a proper authority, say a person occupying not less than the position of a District Judge.

With regard to question 2 (*e*) whether Government ought to have reserve powers, there is already a provision under section 39 (*a*) in the Act XVIII of 1936 for remission being granted. My submission is that this is not sufficient to meet the purpose.

Then regarding question 3 (*a*) regarding powers vested in the zamindars for collecting rent, it requires revision. The right to arrest a ryot for default of paying rent should be statutorily abolished. This power was given under the Rent Recovery Act but it was not given in the case of Estates Land Act. But it is nowhere stated in the statute that the landholder has no power under the Estates Land Act to arrest a person. I know that in certain estates in this district the landholders got the opinion of Government Pleaders with regard to this matter and the opinion that the landholders might arrest the ryots for non-payment of rent was given to them at a time when the Rent Recovery Act was enforced and the law permitted the arrest of a defaulter. On the basis of that opinion they are still going on arresting people. My submission is that in the Act of 1908 it was omitted with the avowed purpose that the landholders should not resort to arrest of poor ryots because such a provision for arrest which was in force from so early as 1875 led to thousands of arrests.

The CHAIRMAN : *Q.*—Arrest means arrest made by the Revenue Court ? *A.*—Yes.

In execution of a decree I know of a case when certain ryots were arrested like this. After they were arrested on the allegation that they escaped from lawful custody and prevented the due exercise of public service they were convicted and they could not command the necessary funds to take the matter to a higher tribunal and fight it out. My submission is in Bengal in 1865 they abolished this right of arrest. It is high time that this relic of barbarism does not exist. I want a statutory declaration that no defaulter shall be arrested It is only omitted in the Act. But there is no express denial that they shall not be arrested. The only relationship between the landholder and the ryot is the holding of lands for purposes of agriculture. If the land is taken away all the relationthip goes.

So far as distraint cf movables is concerned, in many cases it is not possible to prove the distraint or that the distraint has not been done according to law, but the thing goes on. The proper thing I would submit would be to issue notice properly to the affected persons. At present, under the law notice is issued to the effect that an adult male member must serve that notice or affix it to the holding although it does not mean that he actually affixes the notice on the surface of the land itself. He simply plants a stick upon the land by tying the notice to the stick. I submit that is not a proper service of notice. Before distraint is made notice must be issued to the defaulter through a channel which is beyond doubt; say through the Divisional Officer. There must be limitations for the landholder even in regard to recovering his rent, however much it may be in arrears. Distraint is a panacea that was adopted under the English Law. That remedy was not available from our common law. It has been transported from different countries.

The CHAIRMAN: *Q.*—There must be some provision to recover the rent? *A.*—I quite agree. But there must be sufficient safeguards for preventing such abuse of power. It is extremely mis-used. There must be restrictions which ensure their being used where occasion necessitates. I know there are recalcitrant ryots all over. They always plead inability to pay. They never pay. In such cases these provisions are necessary, but there must be sufficient safeguards to prevent abuse. That is why I said above that notice must be issued from the Divisional Officer.

Mr. JOGIAH PANTULU: *Q.*—Supposing the notice is issued through registered post? *A.*—Even then it will not be beyond doubt. Even post offices are not above suspicion in rural places. I would prefer notices being issued through Divisional Officers. Registered post will cost 6 annas whereas through a Divisional officer it will cost only 8 annas.

I would submit therefore, that there should be a clause added to section 125 which lends itself to certain abuses. Section 125 declares that any encumbrance on the holding created after the Act will not avail as against the purchaser in auction for arrears of rent. This lends itself to various frauds in practice upon *bona fide* money-lenders who lend their money on land. I know of cases myself where the ryots borrowed monies by mortgage but did not pay back the money. They fraudulently got into touch with the landlords and fall in arrears and afterwards ask the landholders to bring the mortgaged lands for sale and take possession of the lands for arrear of rent due and thus annul the mortgage deeds. That is what is taking place in several cases. Four or five years ago hundreds of bona fide money-lenders who lent their money on mortage had to lose all of their money on account of such surreptitious procedure adopted by the tenants. Of course such cases are being sufficiently canvassed in Courts. But I say that it ought not to be left for the decisions of courts. There ought to be a proviso to section 125. So mortgages should be the first charge on such properties. Notices must be issued. . . .

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—So what do you suggest? *A.*—There is a section enabling the issuing of notices to all those who have got an interest in the land. So notices must be issued by registered post or through the courts to persons who have lent money *bona fide* and who stand the risk of losing their money. The present state of affair also makes the credit of the ryot suffer because money-lenders, if once defrauded like this, will fight shy of lending further in future.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI: *Q.*—How do you find whether a particular holding is encumbered or not? *A.*—There must be some provision by which the Sub-Registrar should be directed to notify the landholder all alienations made in his estate. Now the Sub-Registrar notifies the Municipality of all transfers of property made within municipal limits automatically. The landholder must in turn issue notices to mortgagees who have paid money on such lands; and give them the chance to pay the arrears of rent, if they like. I would also submit that the schedule annexed to the Act regarding arrears of rent should also be amended. The landlords say that because the ryots are unable to pay their rents in time we give them time. This instead of being a source of help works a great hardship on them. The landlords kill their ryots by their kindness in allowing arrears. They allow the ryots to accumulate the rents till such time until it becomes impossible for the ryots to pay off their arrears. When it comes to that state the landlords file their suits and bring the lands to sale. The better course would be never to allow arrears of rent to accumulate. In the ryotwari tract the Government collect their dues punctually and that is why the ryots there are able to breathe freely. This accumulation works a serious hardship on the ryots and it ought not to be permitted.

Sir, I am advocating the establishment of conditions prevailing in ryotwari areas in the zamindari tracts also. That should be the basis for the Government to work upon now. The schedule of the Act raises three points. One of them is with regard to the time within which suits for arrears should be filed. Chapter VI of the Act from sections

77 to 132 deals with suits and bringing the holdings to sale by decree or without decree. Section 132 says that provision shall be applied as far as may be to the bringing of sale after decree. Under section 112 the ryot is given 12 months time from the date on which the arrears fell due to pay off his arrears and prevent the bringing into sale of his land. Section 112 applies to executions of rent decrees in which case there is no meaning in saying that three years time should be granted before the decree is executed. Sir, this is an anamoly. Under Rent Recovery Act they have to give one month's time for paying up the arrears and six months time before the filing of suits in which case suits can be filed and lands brought to sale. They have been bodily incorporated in the provisions of the Estates Land Act. If they amend or cancel these provisions and prevent the arrears to accumulate, it will be beneficial both to the ryots as well as the landholders.

So far as the supply of water to the holdings is concerned, I would submit that this question may easily be settled thus: if the landholder permits the ryots to use both the land and water belonging to him then he is entitled to wet rate of rent. If he supplies him only land and the ryot gets his water from rain or from other sources not belonging to the landholder the landholder will be entitled to only dry rate. The present provision in the Act is that if a certain tank is not kept in good repair, and if the ryots want that to be repaired, they must all join together and deposit a certain sum of money and then petition to the Collector to call upon the landholder to repair the tank. This is not proper. So far as this district is concerned, there has not been a single case where the ryots have been able to join together and deposit money and call upon the Zamindar to repair the tank. That section is a dead letter. It is inequitable to call upon the ryots to pay any contribution. If the landholders want to collect their dues, they must be compelled to repair the tank.

I also submit there ought to be a compulsory provision for preparing a record of rights. That will be for the good of the landholder. Somehow the extent of lands in Zamindari areas is increasing year after year and the landholder is not able to say how he has got the additional portion of land. Therefore in these circumstances there ought to be a compulsory provision insisting upon the preparation of a record of rights in every estate. Of course some time ought to be given and things ought not to be rapidly rushed through, because of the preparation of a record of rights. The cost of record of rights ought to be borne by the landholder and the Government in proportion to the peshcush the landholders pay. People who will be benefited by this are the Zamindar and the Government. I want only the Govern ent and the landholder to bear this cost and not the ryot. The levy of unauthorized collections from the ryots are going on. But the law has been simplified by saying that all those collections which are directly connected with agricultural occupation may be made. and those which do not directly concern the agricultural occupation should not be made. For instance, collections concerning the various deities of temples such as Ayyanar and so on should not be made. On the other hand things like kangani charges and other charges which directly concern agriculture may be made. These things ought to be statutorily declared and ought not to be allowed to be litigated upon as and when occasion arises.

The CHAIRMAN :—You can never reach that position, until all people understand that these litigations must be solved in villages.

Mr. AVADHANI :—Yes, Sir, my suggestion is that neither the Revenue Court nor the Civil Court would serve the purpose. I say there ought to be itenerary courts consisting of three people, viz., one Retired District Judge with one representative of the landlords and one representative of the ryots who should go round the villages and decide the cases there. I have given a full detail about this programme in my memorandum.

Then the next thing is this : the ryots in various estates are not according to custom allowed to use Forest poramboke lands. My submission is that the application of the provisions of the Madras Forest Act to forests in zamin areas is not warranted, because the preamble to the Madras Forest Act says "whereas it is necessary to bring under control of Government, etc. etc." It does not say that whereas it is necessary to bring under control the lands under the control of the Zamindar ". So the provisions of the Forest Act should not be made applicable to forest land lying in zamin areas. Now according to this Act the customary rights are not allowed to be performed in certain cases. There ought to be a special enquiry as to whether these customary rights were available at the time of the Permanent Settlement and if they were available the ryots ought to be enabled to possess those rights and if they were not available the ryots ought to be made to pay for such rights ; because there are two rules, one of 1818 and the other of 1820, which do not agree with each other. If the Zamindar has granted these rights even after permanent settlement it is quite a different thing. But there is no right which has been published till now. Some other provision ought to be made. There ought to be known rules and known rates fixed rates which are not prohibitive.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—I suppose the rates prevailing in Government areas can be fixed ?

Mr. AVADHANI : Yes. In the record of rights which is to be prepared all the customary rights have to be stated in detail as belonging to the ryots or the Zamindar as the case may be. The Government ought to have power to compel persons concerned to repair the irrigation sources which are in bad state of repairs. There must be a bias in favour of the tenant and Government ought to have reserve power to interfere in such cases and see that the tanks are properly maintained.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—You want some provision in the Act whereby irrigation sources must be kept in good repair under compulsion ? *A.*—Yes.

The question of the under-tenant is a ticklish one. He may be an under-cultivator to-day and suddenly he may leave of a particular holding and go away. The actual cultivators may very often change. There is no fixed cultivator for each holding. But at the same time there are certain difficulties under which the under-cultivator is labouring, and they ought to be erradicated. The notice that I adverted to above must be issued to the under-tenant also. There is a provision saying "so far as any person interested in the standing crops may pay the arrears, etc. etc." That is not sufficient to the cultivator who is the actual cultivator of the field. He must be notified that there is an attachment on the standing crops and he ought to be given some time to pay up the dues. There will be the cultivator's share in the crops attached, and if the other man does not pay up the dues, even this ryot who has cultivated the land and who is entitled to a share of crops will be deprived of it, if the whole crop is taken away by the court.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Do you suggest that the under-tenants should have also occupancy right ? *A.*—No.

Q.—Do you suggest that a provision should be made in the Act whereby the under-tenant will get a certain share ? *A.*—He must be assured of some profits without being defrauded by some people. We have seen a similar provision in Bengal Province.

Q.—That is to say you do not want to give an option to the under-tenant to enter into an agreement as he likes with the tenant as regards a proportion of the share ? *A.*—Such option always exists.

Q.—I suppose you know some of the Zamindars are having large areas of waste lands under their control keeping them cultivated or uncultivated because according to the Act once ryoti always a ryoti. Whether a portion of it is cultivated or the whole tract is cultivated, because of the fear if the ryot is allowed to enter into the land, he gets the occupancy right (there are such instances) don't you think that these lands should be classified as home farm lands ? Don't you think that the Zamindar also should be given the right to lease out these lands periodically for 10 or 20 years, so that he can also get a share in the property and whenever necessity arises he may cultivate such lands himself ? THE WITNESS.—You mentioned two classes of lands one home farm lands and the other old waste. As regards the home farm lands, there is right for the Zamindar already in the Act. Regarding the other class, old waste, it would become a ryoti land under the Act as it at present stands.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :—I know the law. But don't you think that having regard to the fact that for the last 10 or 20 years the Zamindar has been keeping these lands, he should be given the right to lease out these lands? WITNESS.—I must confess to my weakness in favour of the ryot. I would say that if the Zamindar has kept the old waste without cultivating it, and if another man offers to cultivate it, the Zamindar should not be given the option to give it out to the tenant or not, but he must be compelled to permit the man who offers to cultivate even without any premium or profit.

Q.—Don't you think that sub-tenants also should be given some advantage, because a tenant who has 200 or 300 acres of land does not cultivate them but lives in a town like Madras and at the same time leases out his lands to a sub-tenant and tries to get benefit through the efforts of his sub-tenant ? *A.*—I would submit that even if we pass legislation to the effect that the Zamindars and some of the tenants who are only middle men but who do not actually cultivate the soil should not be given occupancy right, even then there are so many other classes of people who will come in on the land as between the Government and the actual tillers of the soil. So this is not the time to erradicate such matters.

Q.—Why should you not give the occupancy right to the actual tiller of the soil whoever he may be ? *A.*—The trouble will come in this way : I may be an actual cultivator for some time and afterwards some other man may come in my stead and cultivate the land. There is no reason why we should unsettle the existing conditions.

Q. You are not for treating the lands which the Zamindar has been keeping under him for the last 15 or 20 years as home farm lands ? *A.*—No.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—Do you think that the rules under the Act regarding home farm lands are sufficient ? *A.*—Yes.

Q.—You do not want to change the definition of ryoti land as it exists in the present Act ? *A.*— No.

Q. --If a landholder owns about 400 or 500 acres of land in a Government village, I suppose he is treated as a ryot and he can lease out his land to anybody he likes ? So do you not want the same provision to be embodied in the Estates Land Act for the benefit of the Zamindar ? *A.*—No. The ryotwari holders are purchasing the lands and they are putting them to use as they like. The question of purchase makes all the difference in the world.

Q.—The definition of landholder and that of estate holder is quite different? *A.*—Yes.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Assuming it is not possible to arrive at a fair and equitable rate of rent, is it not reasonable to say that the rent which the tenant has been paying for the last so many years without any complaint is a fair and equitable rate of rent ? *A.*—It may be one of the circumstances to say so, but it will not clinch the issue that is involved in the dispute. It may raise that presumption.

The CHAIRMAN : No answer can be brought from a lawyer. (Laughter.)

The ZAMINDAR : *Q.*—If the zamindar is to give remission, don't you think that it is only fair that Government should give an equivalent amount from the peshkash ? *A.*—That sounds reasonable, but the peshkash that he pays to the Government does not bear any proportion to the rent that he gets from the ryots. The peshkash that he pays is limited it is little and nothing more would be collected from the zamindar in future.

Q.—Perhaps you are judging from the Udayarpalyam Estate. Do you know that in the north we pay sometimes more than half of what we get as peshkash ? *A.*—I have read somewhere that it is two-thirds and one-third, one-third for the middle man, one-third for collection expenses and one-third to the Government.

Q.—When the zamindars pay peshkash, don't you think that Government also should give some remission to the zamindars ? *A.*—The Government may give a share of the remission which the zamindar gives to the tenants provided the amount that the zamindar gives is an appreciable one. Of course if this is done, it may unsettle the Permanent Settlement which the Government entered into with the zamindar.

Q.—Don't you think that when notices are given to the ryots regarding the attachment of their movables, they will take away their property and the zamindar will not be able to get anything ? *A.*—I quite agree.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—Don't you think that in Government villages although due notice is issued and although the cattle are removed by a man and tied in another man's cow-shed, the village munsif is able to identify the cattle which belong to the man from whom he wants to distrain them ? *A.*—The village munsif in a ryotwari village knows which cattle belong to which man, but it is not possible for a zamindar to know it.

The ZAMINDAR : *Q.*—Don't you think that the zamindars should have more powers of control over the village munsifs in their areas ? *A.*—I am rather afraid that the complaint that I have heard is quite the other way. If I may be allowed to say so, the life and death of the village munsif is at the hands of the zamindar, because he suggests the appointment of the village munsif to the Government and suggests dismissal also. I do not know if there is any Revenue Divisional Officer who does not care to consult the zamindar in making appointments or punishments. Any recommendation of the zamindar regarding the village munsif either by way of approval or punishment or anything is given the best weight by the higher authorities.

Mr. PALLAM RAJU : *Q.*—Therefore you think there will not be any benefit in giving more powers to the zamindar over the village munsif in his jurisdiction ? *A.*—No, I do not think.

Q.—You think it will be much more easily done by the Government ? *A.*—Yes, it will be much more easily collected by the Government.

(Then the witness withdrew.)

Witness No. 194. **Trichinopoly.** **10th February 1938**

Oral evidence of Mr. R. Raghunathachariar, Vakil, Ariyalur.

WITNESS :—I am filing certain documents relating to abnormality of rates prevailing in the Nayaganaipiriyal village (a zamindari village). In the adjoining village of Karaikurichi, which is a Government village, the rate which they charge for 2 acres 28 cents is Rs. 2–14–0 ; whereas in the adjoining village No. 734-Nayaganaipiriyal village it comes to Rs. 7–1–0 for 2 ⅜ cawnie of lands. Another instance I may give to the Committee is this : in the village of Vembangondan, in the Udaiyarpaliyam Zamin, which adjoins a Government village, the rate for 2⅜ cawnies is Rs. 7–1–0, whereas in the adjoining Government village, for 4 acres and 98 cents it comes to Rs. 6–3–0. I am also filing this pair of documents in this connexion. Again in the same village of Nayaganaipiriyal village referred to above, whereas in the fasli 1338 for a plot of land measuring 9/16 cawney having casuarina plantation Rs. 1–14–9 has been charged and for the next fasli the rate has been doubled for the same extent of land in the same Adangal. It comes to about Rs. 3–12–3. I am filing this pair of documents also. In this connexion I may say that my client sent petition to the zamindar through registered post but no reply was received by him, nor was he summoned.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM.—Who is your client ?

WITNESS : *A.*—One Sivakami Achi a lady.

Again, decrees from the year 1921 are still pending execution against ryots who have ceased to have any interest in the lands. I will cite one case which came to my notice in my professional capacity. In that case the decree amount in 1921 came to about Rs. 6–10–5, whereas in 1934 the same decree amount rose to Rs. 18–6–5. The zamindar was not able to realize that amount for 12 years and afterwards he had to attach some cattle and for which there was a claim petition. Meanwhile the ryot himself has sold away all his interests in the land. Another case was one in which the original amount was Rs. 29 and it had come to Rs. 60–0–0 in 1934. Another case was this : a glaring instance of imposition Ulkudi rate for excess measurements in the village of Devamangalam, whereas a person who has been in occupation of an adjacent piece of land, has been charged under the Board's Standing Order only cowl rate. A suit was filed by the zamindar claiming Ulkudi rate (S. S. No. 109 of 1933) and ultimately it was compromised. I am filing the suit records.

As regards the question of the right of arrest of zamindars over defaulters, as my friend Mr. Avadhani Ayyar pointed out, I had occasion to find that the arrest has not been provided for in the Estates Land Act. But it appears the section in the Civil Procedure Code relating to execution of decrees also applies to rent decrees. However in case of such arrests the matter could not be taken up to High Court for want of funds. The relevant section relating to the question of arrest gives rise to any amount of interpretations and complications.

As regards the question of distraint, my own experience after conducting a number of cases is that a number of people were hauled up for disobeying order under section 144 or for taking away the distrained cattle or the bull. These bulls are being sold for Rs. 4 and less, whereas bulls which have been sold for their mere skins have been sold for more than Rs. 5 or Rs. 8. Another recent instance which came to my notice was the case of a bull being distrained, its estimated value being Rs. 3. The demand was for Rs. 11–6–6. A cart bull is valued at Rs. 3 and it is distrained.' My submission is that distraint powers should never be vested in the zamindar. It works a great hardship on the people. There is a lot of discontent among villagers. If a Revenue Inspector or some other authority who is responsible to the Government can be selected and deputed to go and see that no illegal procedure is adopted in the case of distraint, it will be good. At present distraint procedure works a great hardship on the poor people.

As regards fair and equitable rent, my humble suggestion is that unless we make a village to village economic survey of the actual situation of the villages, and see how the condition of agriculturists stands, we will never be able to show any satisfactory work in this direction. As regards the jurisdiction of Revenue Courts, I think the entire jurisdiction of Revenue Courts should be taken away. The cases are taken in batches and decided in a trice in a summary manner depending upon the returns given by the process servers. These process servers also give false returns at times. As regards contested cases, the Revenue Divisional Officers have no legal knowledge of civil litigation. They are not able to render proper justice. My own submission is that suits whose value is less than Rs. 50 may be filed in Panchayat Courts. If this is done a lot of expenses by way of court fees and other things can be saved.

As regards the right of the tenants to cut trees in the zamin forests it is a vexed question, and the provisions of the Government Forest Act should not be made applicable to the tenants in the forest areas. The ordinary provisions of the Indian Penal Code should be made applicable. In any case that arises, inspite of our giving best evidence, the cases are decided against the tenants if only a few forest officials come and depose against the tenants. So it is better to take away section 12 of the Estates I and Act. That section is an anamoly and should be taken away. In this connexion I may also suggest that the forests in the zamin areas should be vested in the hands of the Forest Panchayats which should consist of some representatives of the zamindars, one or two representatives of the ryots and also the village munsif of the concerned village. The Panchayat may issue permits to graze the cattle of the villagers and to allow them to take away fire-wood for domestic consumption. If forest panchayats are established, much of the forest offences will be avoided.

As regards section 6 of the Act regarding Pannai lands or home farm lands, I find in a number of cases they are really not private or home farm lands but are really lands bought in court auction. Court auction has become more and more now a days. One is not able to find what is contained in the Adangal, whether a land is ryoti land or private land. Even if a land has not been cultivated for a number of years, the zamindar does not give it on patta. The land is classified as pannai with the remotest chance of its being converted into a patta land. The zamindar wants to keep the sword always hanging on the neck of the tenants, so that in case of default he may eject him or he can classify the land as Ulkudi or as if he is a Sivayijiama occupier of land. Section 6 is not sufficiently known in these parts. I think people will have to go to Court very often regarding any matter which has to be decided under this section. Section 40 is most ambiguous, and leads to a lot of difficulties. The High Court says that in the case of crop-war rent section 40 will not apply. They say that rent payable in money is itself definitely money rent and therefore section 40 is not applicable. There are two views on this question, and it was the subject matter of a good lot of controversy in a number of courts. I would say therefore that section 40 may be made clearly applicable to cases of rents varying with crops though payable in money. Mr. Avadhani said that section 38 is not sufficiently wide for giving remission and a separate provision for giving remission is necessary. Section 38 does not deal with extraordinary occurences such as big rains, famines and so on. It deals with cases where a fall in prices has affected the existing rent. Really there should be a small provision in Board's Standing Order for granting remission under the Estates Land Act in zamin areas also.

As regards payment of some small amounts to zamin officials, I think it causes a good deal of trouble. If these officials are paid properly and are kept above wants, they will not resort to such small bribes from the poor ryots. A peshkar is paid Rs. 10 per month.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Have you got any specific cases where they got bribes ?

A.—There is a universal cry to that effect. I have visited 40 or 45 villages in the zamin areas. I do not want to get the poor paid officials into trouble by giving their names. But this much is certain that these officials resort to such small bakshies from the public. I have heard that the Pattamaniam wants Rupee 1 as a condition precedent to just granting four years time for the payment of rent by a ryot. The Peshkar also gets a portion of it. These are all very hard things. The village vettiyan who helps the officer who is in charge of collection work gets nothing.

Another point that I would submit to the Committee is regarding the control of the tanks in zamin areas. These tanks should be vested in the hands of the Panchayat Board or if there is no Panchayat Board, they should be vested in the hands of the Local Boards. As at present things stand, the zamindar says that nobody except himself has a right to the tank even for repairing it. (Here he cited an instance which happened in one of the zamin villages).

Then regarding the collection of taxes the zamindar is given powers to apply to the nearest police station for rendering him help in matters of distraint. So they come and cause very great hardship to these poor tenants. These zamindars come to collect their dues generally at unseasonable times. The patta says that it shall be paid from January to April. The seasonable time at which they can pay their rent is after the harvest is over.

These crop-war taxation crops are usually noted between the months of October and December, and only after they have prepared the village adangals the Jamabandi is held between the months of March to June or April to June ; and after Jamabandi is over these pattas are served. On the ryots and only after the service of these pattas, does the ryot know exactly what he will have to pay for the fasli. But the terms of the Patta would state that for that fasli it is payable in the months of January, February, March, April and May long before the patta is given. That is the anamoly I would point out.

THE CHAIRMAN : *Q.*—Therefore you say that the method should be altered ? *A.*—It should be written 'in the coming fasli from January to May.'

Q.—When was that patta executed ? *A.*—It was executed on 18th June 1932.

Q.—It is for fasli 1340 ? *A.*—Yes.

Q.—And the collection started in July immediately ? *A.*—Yes.

Q.—You say that collection should not start then but it should start four or five months later ? *A.*—Yes.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—With whom you would entrust the power of bringing the lands to sale ? *A.*—With the Tahsildar ?

Q.—Would you not prefer to leave this matter to the Legislature which is the most supreme body ? *A.*—(No answer).

The CHAIRMAN : What is your objection to Police interference ? *A.*—The police should never be there. What is necessary in the most extreme cases is now being resorted to in the day-to-day administration with the help of the Police.

Q.—What is it you suggest ? *A.*—Section 80 should go away once for all and zamindar should have no higher power than other people.

Mr. JOGIAH PANTULU : *Q.*—Even if that provision had not been made, don't you think that the zamindar would apply to the Police for help under the ordinary provisions of law ? *A.*—At least there is the security for the ryot that they would not exceed the general powers vested in them under the ordinary law.

Mr. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—Do you know of cases where the police accompanied by the Collector or the Agent of the zamindar went for collection work ? *A.*—In the year 1931 the reserve police marched in the village for the purpose of aiding the zamindar in his collection work in the Udayarpalaiyam village.

Q.—In how many villages they went ? *A.*—In a number of villages.

Q.—The Deputy Collector also went ? *A.*—Yes.

Q.—On the application of the zamindar ? *A.*—Yes.

Q.—What you mean to say is that under the guise of preserving a breach of the peace the police are aiding the zamindar in the matter of collection work ? *A.*—Yes, that provision must go.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—There is no similar provision in the Civil Procedure Code even for attachment. That being the case such a provision need not find a place in the Estates Land Act ? *A.*—Yes.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—In 1930 there was no tax campaign in your zamin ? *A.*—There was no such thing. It is only exaggeration.

Q.—Would you admit that interested persons, political agitators carried on a no-tax campaign and advised people not to pay their taxes and it was because of that the zamindar had to call for police ? *A.*—No such thing happened.

Q.—What extent of lands you possess in Udayarpalayam ? *A.*—My grandfather possessed some lands. I do not own an inch of land.

Q.—You have no lands in the Government area too ? *A.*—No. I own a house.

The CHAIRMAN : *Q.*—You are interested in the cause of the tenants as a public man ? *A.*—As a public man for the last 20 years, I am interested in the welfare of the tenants.

The ZAMINDAR : *Q.*—I suppose you are the legal adviser to the ryots association ? *A.*—Yes.

Q.—Are you a member of the association ? *A.*—I am not a member. I am only a legal adviser. Under the rules of the Bar Association I cannot be a Member of another association.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—You have come here to speak about the condition of the villages in the Udayarpalaiyam Zamindari ? *A.*—Yes ; I have also some knowledge of the Ariyalur and other zamindaris. What applies to the Udayarpalaiyam Zamin applies equally well to the other zamindaris.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI : *Q*—How many proprietors are there under the zamin ? *A.*—There are more than 50 or 60 small proprietors.

Q.—And the tenants under them are all members of your Association? *A.*—Yes.

Q.—It is a taluk association? *A.*—Yes.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—As regards cropwar lands, you said that the rate for casuarina is the highest? *A.*—The rate for casuarina was at Rs. 1–14–0 for the first year, and the next years it was raised to Rs. 3.

Q.—Is that the highest rate of rent? *A.*—No. It comes under the waste rate.

Q.—Was there any dispute about the rate between the ryots and the zamindar? *A.*—To my knowledge there was no such thing.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI: *Q.*—What is the new rate that has been introduced? *A.*—The rate has slmply been doubled. In fasli 1338 it was one rate, and in the next it was simply doubled.

The ZAMINDAR of MIRZAPURAM: *Q.*—For the same extent and for the same crop? *A.*—Yes.

Q.—This is the first time they have charged like that? *A.*—This is the first time they have doubled it.

Q.—Did you put in a petition to the Collector about any injustice on the part of the zamindar? *A.*—I put in a petition to the zamindar himself; no petition to the Collector.

Mr. VEKATACHALAM PILLAI: *Q.*—Did the zamindar reduce the rent? *A.*—No.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—Did you put in a registered petition? *A.*—Yes. have also filed the acknowledgment receipt for it here.

Q.—And there was no reply for him? *A.*—No.

The witness then withdrew.

Witness No. 159 (Recalled). **Trichinopoly.** **10th February 1938.**

Oral evidence of Mr A. R. S. M. Somasundaram Chettiyar of Puduppatti, Marungapuri estate.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI:

Q.—நீங்கள் நேற்று சொல்லியதை கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களா?
A.—ஆம். 1909-ம் வருஷத்திலிருந்து 1920-ம் வருஷம் வரையில்—

செம்மரி ஆட்டுக்கு	0	0	3
மாட்டுக்கு	0	0	6
வெள்ளாட்டுக்கு	0	2	0
1920-ம் வருஷத்திற்கு மேல் 1929-ம் வருஷம் வரையில்—			
வெள்ளாட்டுக்கு	0	4	0
செம்மரி ஆட்டுக்கு	0	0	6
மாட்டுக்கு	0	1	0
1930-ம் வருஷத்தில் மாட்டுக்கு	0	6	0
1931-ம் வருஷத்தில் செம்மரி ஆட்டுக்கு	0	3	0

1931-ம் வருஷம் முதல் 1937-ம் வருஷம் வரையில் வெள்ளாடு நுழையக்கூடாது.

(Not permitted. He filed receipts.)

Q.—வேறு ஏதாவது ஆதரவு இருக்கிறதா, இருந்தாலும் தாக்கல் செய்யலாம்?
A.—பட்டாவை மாற்றிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று மனுக்கொடுத்தேன். உத்திரவு வரவில்லை.

Q.—மனுவுக்குப்பிறகு பட்டா வரவில்லையா?
A.—இந்த நிலங்களுக்கு எனக்கு பட்டா கொடுக்கவில்லை.

Q.—எந்த பசலியில் மனு போட்டீர்கள்?
A.—34-ம் வருஷத்தில் மனு கொடுத்தேன்.

Q.—பட்டா இங்கு கொண்டுவரவில்லையா?
A.—இல்லை.

President:

Q.—மதுரைக்கு பட்டாவைக் கொண்டுவந்து தாக்கல் செய்யலாம்.
A.—ஆகட்டும். இப்பொழுது 1340-ம் பசலி பட்டா தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Q.—இந்த நிலம் இந்தப் பட்டாவில் இல்லையா?
A.—இல்லை. இந்த பட்டாவுக்கு இந்த நிலம் வரவில்லை.

Q.—வேறு என்ன?
A.—இதே மாதிரி எவ்வளவோ மனு கொடுத்து **register**-ல் அனுப்பியிருக்கிறேன். பட்டா மாற்றவில்லை. 1334–35-ம் பசலிக்கு **decree** ஆகியிருக்கிறது. நாங்கள் கிரயம் செய்தபோது திரும்ப ஜப்தி பண்ணி வாங்கியிருக்கிறார்கள்.

மரம் இல்லாத இடங்களுக்கு மூன்று வருஷ தீர்வை வாங்கிக்கொண்டு தீர்வை வஜா செய்வதாக சொல்லியும் வஜா செய்யவில்லை. கிரயம் வாங்கின நிலங்களை பட்டா மாற்றாமல் **summary suit**-க்குப் பிறகு அந்த ஆசாமிக்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த ஆசாமி 30, 40 மைல் தூரத்திலிருக்கிறான். நேரிலும் ஆபீஸில் கொண்டு போய் காட்டியிருக்கிறேன். ரசீது இருக்கிறது. ஒவ்வொரு பசலிக்கும் என்னிடம் தவராமல் வாங்கி வருகிறார்கள்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

பட்டா மாற்றி விட்டால் இந்த கஷ்டமிருக்காது.

நீர் கூலி போட்டிருக்கிறார்கள். (**water-rate**) போன வருஷம் விளைவேயில்லை. இருந்தாலும் நீர் வரி போட்டிருக்கிறாகள்.

Q.—நீங்கள் கொடுக்கவேண்டியது பாக்கியிருக்கிறதா ?

A.—இரண்டு ரூபாய் சொச்சம் இருக்கிறது. யாரிடம் போய் கேட்கிறது. நாங்கள் அதைப்பற்றி மனு கொடுக்கவில்லை. கட்டாமல் விட்டு விட்டோம்.

Q.—நீங்கள் பயிரிடவில்லையென்று மனு கொடுத்தால்தானே தெரியும் ?

A.—நேரில் **manager**-க்கு சொன்னோம். ஒரு பதிலும் கிடைக்கவில்லை.

கூட்டு பட்டாவுக்கு ஜப்தி பண்ணியிருக்கிறார்கள்.

கரடிப்பட்டி வலவனம்பலம், பேச்சான், வேலான், நாச்சான் ஆகிய 8 பெயருக்கு ஒரு பட்டாயிருக கிறது.

எல்லாம் ஜப்தி.

(He filed it as exhibit)

1922-ம் வருஷம் வாங்கின (கிரயத்துக்கு) வைகளுக்கு இன்னும் பட்டா மாற வில்லை.

நடுகாட்டில் இருக்கும் புளி, மாமரத்துக்கு பட்டா போட்டு தீர்வை வாங்குகிறார்கள். குளத்தில் உள் வாயில் இருக்கும் மரங்களை வெட்டி கொள்ளலாமென்று கலெக்டர் உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். கலப்பை முதலியவைகளுக்கு வேண்டிய மரத்தை வெட்டி கொள்ளலாமென்று 1897-ம் வருஷத்தில் Collector ஒரு **judgment** கொடுத்திருக்கிறார்கள். **Judgment copy** கொடுக்கமாட்டேனென்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகையால் நகல் எழுதிக்கொண்டுவந்திருக்கிறேன். ஆடு, மாடுகள், காடு **forest**-ல் நுழைந்தால் **pound**-ல் கொண்டுபோய் அடைத்து அபராதம் போட்டிருக்கிறார்கள்.

Repair-க்காக 12, 13 ஆயிரம் **sanction** செய்தும் எங்களுக்கு ஒன்றும் **repair** செய்யவில்லை. போன வருஷம் கூட ரூ. 11,050 **sanction** செய்தும் எங்களுக்கு செய்து கொடுக்கவில்லை. ஆனால் கட்டடம் கட்டிக்கொள்ளுகிறார்களோ, என்னவோ, தெரியாது.

மரமேயில்லாத விடத்தில் மரத்துக்கென்று பட்டா தீர்வை மூன்று வருஷம் வாங்கிகொண்டு திரும்ப கேட்கிறார்கள். நிலம்வாங்கி கிரயம் 10 வருஷமானாலும் எங்களை **supplement** பிரதிவாதியாக சேர்த்து **suit** போடுகிறார்கள். எங்களிடம் கொடுத்துவிட்டு **decree** வாங்கிக்கொண்டு எங்களுடைய நிலத்தை ஜப்தி செய்து விடுகிறார்கள். நாங்கள் கொடுத்து தொலைக்க வேண்டியிருக்கிறது. பட்டா மாற்றாததால் எங்களிடம் வசூல் செய்து விடுகிறார்கள்.

Q.—எல்லா **estate**-லும் இப்படித்தான் இருக்கிறது !

A.—ஆனால் எங்களுடைய **estate**-ல் ரொம்ப ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. தரிசு நிலங்களுக்கு ஜமீன்தார் பெயருக்கு பட்டா ஏற்படுத்தி கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை யெல்லாம் குடிகளுக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுகொள்ளுகிறேன். ஈடுதார், போக்கியதாருக்கு தெரியாமல் ஏலதுக்கு கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அதை தெரிவித்துதான் ஏலத்துக்கு கொண்டுவரவேண்டும்.

Forest rate-ஐ குறைத்துப் போடவேண்டும். பட்டாதார்கள் சொந்த செலவில் பாய்ச்சிக் கொள்ளும் புறம்போக்குக்கு நீர் கூலிபோடுகிறார்கள். ஆகையால் நீர்க்கூலியை நீக்கிவிடவேண்டும். ஜமீன்தார் பிரதேசங்களில் கண்ணாற்றாறு, வெள்ளாறு, பாலாறு என்று மூன்று ஆறுகளிருக்கின்றன. அதை திருப்பிவிட வேண்டும். (To be diverted). பவுண்டுக்கு 0–8–0, 0–10–0 வாங்குகிறார்கள், மாட்டுக்கு 0–2–0, ஆட்டுக்கு 0–1–0 தான் வாங்கிக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பருத்தி செடிகளை ஆகஸ்டு மாதம் முதல் தேதிக்கே வெட்டிவிட வேண்டுமென்று உத்திரவு போடுகிறார்கள்.

Q.—அதே மாதிரி பட்டாவிலிருக்கிறதா ?

A.—இல்லை. விவசாய **department**-ல் அப்படி உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் பலன் எங்களுக்கு கிடைப்பதில்லை.

ஜமீன் கிராமம் கணவாய் சற்றேறக்குறைய 40 வருஷமாக **repair** செய்யப்படவில்லை. ஜமீன் பிரதேசங்களில் பள்ளிக்கூடங்களேயில்லை. கொஞ்சம் தானிருக்கிறது. கிராமங்களில் குடித் தண்ணீர் வசதியில்லை. ஜமீன்தாரியில் பாதை (**road**) இல்லை. பஞ்சாயத்து போர்டு 100 கிராமத்திலேயில்லை. ஒன்றிரண்டுதானிருக்கின்றன. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளம் ரூ. 7 இருக்கிறது. அயன் கிராமத்தைப்போல் அவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். கணக்கு பிள்ளைகளுக்கு தரிசு புறம்போக்கு நிலங்களை பட்டா கொடுக்காமலிருக்கவேண்டும். மீனுக்கு **pass** வரியை நீக்கி விட வேண்டும். மரங்கள் பட்டுப்போயிருந்தால் தீர்வை வாங்கக்கூடாது. *President*—திரும்ப திரும்ப சொன்னதையே சொல்லவேண்டாம்.

ஜமீன்தாரியில் 200 சதுர மைலுக்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரிதானிருக்கிறது. அதற்கு (**hospitals**) உதவி செய்யவேண்டும். **Ferest**-ல் அடுப்புக்கரிக்காக தான் மரங்களிருக்கின்றன. பழம் தரக் கூடிய மரங்களில்லை. ஜமீனில் கிஸ்தி வசூல் தயவு தாக்ஷண்யமில்லாமல் வசூல் செய்கிறார்கள் மருங்காபுரி **Manager**-ஐக் கேட்டால் **Collector**-ஐ கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களென்று, அன்று சொல்லிவிட்டேன் இவ்வளவு தான்.

Witness No. 195. Trichinopoly. 10th February 1938.

Oral evidence of Mr. Srinivasa Rajagopala Ayyangar of Palanukalathur village, Mannargudi taluk, Tanjore district.

The Chairman : *Q.*—You have said everything that you want to say, in your memorandum, I suppose ? *A.*—Almost all.

Q.—You have quoted even poetry there; I only want you to state briefly now any points that you want to impress on the Committee, in addition to what is contained in your memorandum; we will certainly take note of whatever you have stated in that memorandum? *A.*—I shall have your suggestion in mind, Sir.

Q.—Is your village a whole inam village? *A.*—I am a kudivaram ryot.

Q.—The inamdar is only the melvaramdar, then? *A.*—Yes.

Q.—The first point is that you are an inam ryot. How much land do you own? *A.*—About 100 acres.

Q.—How much land is there in the whole village? *A.*—About 250 acres.

Q.—So, you are the dominant ryot there? *A.*—Yes the major ryot.

Q.—How much wet and how much dry? *A.*—About 85 acres wet and the rest dry.

Q.—What is the wet rate? *A.*—They are claiming at half the gross outturn, and that is fixed in kind. We are made to pay it under the coercive processes available to the land-holder.

Q.—They have been claiming and collecting at that rate? *A.*—Yes.

Q.—You say they are doing it under coercive measures? *A.*—I have always paid only under-protest.

Q.—For how many years has this been going on? *A.*—To my knowledge for about ten or fifteen years.

Q.—Every year you are paying under protest? *A.*—Yes; for the past few years litigation also has been going on in the Courts.

Q.—How long have you been the holder of this inam land? *A.*—For quite a long time, from the time of my ancestors.

Q.—What was the rate until ten years back, and what was the method of payment *A.*—For that, I may have to draw attention to the pattas.

Q.—Was it payment in kind or cash? *A.*—It was primarily payment in kind from time immemorial.

Q.—You say that your inamdar has been claiming for the past ten years or more at a rate which you did not accept? *A.*—Yes; the inamdar has been claiming half the gross outturn even prior to that; I cannot say he has been doing it from time immemorial, but so far as my knowledge goes, he has always been doing it.

Q.—How old are you? *A.*—I am 43, but my knowledge can be taken to be only for about twenty years.

Q.—All these twenty years he has been claiming half the gross outturn? *A.*—Yes.

Q.—And you have been resisting it? *A.*—Yes; each year I have been paying only under protest.

Q.—Until you filed the suits some two or three years ago, you have been paying whatever was claimed by the inamdar, under coercive processes? *A.*—Coercive processes all through, and always I paid under protest.

Q.—Even during your father's or grandfather's time? *A.*—I cannot speak about that with certainty, because I do not know the facts. I can only speak of what is happening now.

Q.—You have no documents relating to that period? *A.*—No.

Q.—What do you want to say now? *A.*—I do not dispute the gross outturn being taken into account; but my point is that half the gross outturn is too high; it should be, as I have stated in my memorandum, not more than one-fifth of the gross outturn. That is my point.

Q.—At what stage is the litigation now? *A.*—It is pending in the High Court, as a second appeal.

Q.—You are the plaintiff or the defendant? *A.*—I was the plaintiff in the first Court.

Q.—What happened in the First Court? *A.*—In the First Court, I got a decree in my favour; in appeal it was reversed and so the second appeal is pending now in the High Court.

Q.—Where is the First Court Judgment? Have you a copy of that Document? *A.*—I have already handed over a copy of the document.

Q.—Are you a Vakil? *A.*—Yes.

Q.—So much about the rate of rent. Have you anything else to say ? *A*.—No; except this, that the land holder is claiming for kadapukar cultivation as for double crop cultivation, which does not obtain in the village. It was only recently three or four years ago that our estate was surveyed and the record of rights was prepared. In that record of rights itself, it is put as single crop land, and there is no kadapukar cultivation at all according to it. In spite of that, simply because in the patta which is served on us, that word is put in, he is claiming a rate higher than the semba rate.

Q.—What is the kadapukar ? What is the meaning ? *A*.—It is a species of paddy. It is not however existing now. In connexion with my suit, the administrator has himself deposed that, to his knowledge, there is no such thing as kadapukar. Still, the inamdar is claiming kadapukar rate. We have been disputing the term in the patta. Our lands are all single-crop lands, and though they are single-crop, and though we have been saying that every year, double-crop rate only is being charged, just because, as I said, the patta contains that expression. I have been contending that after the preparation of the record of rights, the extent of lands in the ryot's holdings alone should be treated as being liable to assessment, and that assessment should not be on the basis of karai or pangu. Nevertheless, they have not been doing that. Again, for non-payment of rent on the due date, the long-established practice was to convert the arrears into money at the mahanam average price, that is, the average price obtaining in the village for the entire threshing season. But laterly, without our consent, the inamdar has changed the practice and is trying to collect at the highest price obtaining in retail shops in the nearest town, i.e., in Nidamangalam. I am objecting to that, because it is being done without our consent.

Mr. Venkatachalam Pillai : *Q*.—When was that practice changed ? *A*.—In the year 1929. I have got the old patta and the new patta which will bear this out. (Here the witness handed over the pattas to the Chairman.)

Another point I want to impress on the Committee is this : so far as Odavaram is concerned, on account of the fact that there has been continuous cropping, there has been soil depletion. We are not allowed to have a rotation of crops, even if we want to. Now a-days, experts advice always is to the effect that there should be a rotation of crops, if the full benefits of the soil are to be obtained. But, as I said, we are not allowed to take to other crops. Secondly, on account of the loss of rich manure in the shape of silt from the rivers which is now being lost to us on account of the many dams, raising of the sill levels, etc., there should be at least a 25 per cent reduction in the Odavaram. I claim that a statutory provision should be made for remission of rent. I have made other requests in the memorandum that I have put in.

Q.—How much rent do you pay to your inamdar ? *A*.—About 700 kalams.

Q.—What is the average price ? *A*.—At present rates, it will be about Rs. 1,000.

Mr. Venkatachalam Pillai : *Q*.—What is the total extent ? *A*.—About 85 acres. Cultivation expenses have gone up very high in recent years ; therefore, if any basis other than the one I am advocating is to be accepted, liberal cultivation expenses should be deducted from out of the gross outturn. I also contend that the total money rent claimable by the landholder from the ryots should not exceed the figure at which the inam was settled in favour of the landholder originally. Another important point is that all notices and processes should be served on the ryot in person or by registered post ; fixing a notice or summons on a post and stating afterwards that notice has been served and all that, is an illusory procedure, which ought not to be allowed. As regards Court fees, particularly I want to place before the Committee one argument for the amendment of the Civil Procedure Code as regards the old practice of fixing the upset price. Rent being a first charge if property is allowed to be sold for arrears of rent fand if land is sold for a mere song, it means that there will be great loss to the ryots. Under section 116, it must be made obligatory that a proper upset price should be fixed. Again, no more extent should be brought to sale than would be adequate for realizing the arrears. I have now finished. Sir.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q*.—What is the extent of land that you possess ? *A*.—100 acres.

Q.—I suppose you lease out the land for cultivation ? *A*.—I lease out a portion ; and its extent will vary from year to year. For the last two years, I have been having about 15 acres under pannai, and the rest I have been leasing out. About 70 acres I am leasing to under-tenants.

Q.—What do you get from the under-tenants ? *A*.—We stipulate generally for six kalams per *man*, but we are not able to get that amount.

Q.—What do you get per acre ? *A*.—Looking at the lease deed, we will be supposed to get about 20 kalams per acre.

Q.—That comes to about Rs. 35. *A.*—About Rs. 20 to Rs. 25.

Q.—The cost of a kalam is somewhere about Rs. 1–8–0 or Rs. 1–12–0 ? *A.*—The present price is Rs. 1–4–0 ; so it comes to about Rs. 25.

Q.—How much of it will go to the landholder ? *A.*—About Rs. 10.

Q.—You are a vakil ? *A.*—Yes, but I am not practising now.

Q.—You are cultivating your own land ? *A.*—I am cultivating some portion of it, as I said.

Q.—Don't you think there should be some definite provision in the Act to the effect that the under-tenant should get a certain portion of the income from the land, he cultivates, instead of leaving it to the sweet will of the tenant ? *A.*—It will vary from field to field and from estate to estate.

Q.—Supposing an under-tenant cultivates about 10 acres of land. A proportion of the yield may be given to him ? *A.*—The under-tenant generally says he will give so much, but it is not always that he gives it ; but we are giving him a living wage and some small conveniences.

Q.—You want the whole thing to be settled by contract ? *A.*—To-day it is done like that.

Q.—Do you want legislation to that effect ? *A.*—Appearing for the ryot and speaking in his behalf, I do not want it.

Q.—And you are not speaking on behalf of the under-tenant ? *A.*—No, I am not. Even with regard to these leases, the yield varies from field to field. It is not 20 kalams per acre throughout. After all, the under-tenant takes the land on lease only because he is likely to get some profit.

Mr. Pallama Raju : *Q.*—You are paying Rs. 12–8–0 to the Inamdar ? *A.*—I am paying half the gross which is fixed, at a particular rate, in kind. It is not equal to the rate entered in the lease deed. Having regard to the good and bad qualities of the soil in the village, a fixed rate is fixed.

Q.—What is the rate that you derive from one acre ? *A.*—It will be about 15 kalams ; and in money it will be about Rs. 20.

Q.—That means you are leaving some Rs. 8 to the under-tenant ? *A.*—Yes, about Rs. 8 or 9.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—So, the under-tenant will get one-third, you will get one-third and the Inamdar the other third ? *A.*—I get two-thirds, of which one half is paid to the landholder ; that is, each of us will get one-third.

Mr. Venkatachalam Pillai : *Q.*—Are you correct in calling him a sub-tenant or under-tenant ? *A.*—He is a cultivator, and I am the ryot. He is sometimes a waramdar or a lessee ; but he is not a tenant entitled to any rights in the land.

The Chairman : *Q.*—Sometimes he is a tenant with occupancy rights also ? *A.*—I am not aware of any such instance in our estate ; he cannot be a tenant unless he ownsryoti land in his own right as a pattadar.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—What is the market price of land in your village ? *A.*—I cannot give off-hand, because there have been no sales at all for the past four or five years, ever since the depression began to freeze us.

Mr. Pallamraju : *Q.*—What will be the estimated cost at least ? *A.*—It will be a very wild estimate ; I cannot give the value of the land at present.

The witness then withdrew.

Witness No. 196. **Trichinopoly.** **10th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Natesa Munnayathariar, son of Muthuswami Munnayathariar of (Kallar) Koothappar, Trichinopoly district.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—நீங்கள் எந்த தாலூகா ?
A.—திருச்சி தாலூகா, கூத்தப்பார்.

Q.—நீங்கள் இனாம் ரயத்தா ?
A.—இனாம் குடி.

Q.—உங்களுக்கு நிலம் எவ்வளவு ?
A.—7, 10 acres.

Q.—யாருக்கு வரி செலுத்துகிறீர்கள் ?
A.—நவாப் கச்சேரிக்கும், **estate** தாயுமான ஸ்வாமி மடத்துக்கும் தீர்வை ரூ. 7, 9 acre-க்கு கட்டுகிறேன்.

Q.—நஞ்சையா, புஞ்சையா ?
A.—எல்லாம் நஞ்சை.

Q.—ஒரு போகம், இரு போகம் ஒரே தீர்வையா ?
A.—ஸர்கார் கூலி. இவர்கள் தீர்வை வேறு.

Q.—என்ன பாசனம்?
A.—உய்யக்குண்டான பாசனம்.

Q.—இப்பொழுது என்ன செய்ய வேண்டும் ?
A.—குளம் மராமத்து வாய்க்கால் மராமத்து **estate**-ல் செய்து கொடுக்கவில்லை. வாய்க்கால் புறம்போக்கு பட்டா நிலத்தில் சேர்த்து வாங்குகிறார்கள். பட்டாவிலிருந்து ஒதுக்கவில்லை. பட்டா புஞ்சை அதிகமிருக்கிறது. ஆடு, மாடு மேய்க்கபோட்டிருக்கிறோம். சாகுபடியாகாத நிலத்துக்கும் தீர்வை கொடுக்கிறோம். தீர்வையில்லாமல் புறம்போக்காகவைக்கவேண்டும். ஸர்காருக்கு **quit-rent** கட்டியும் இவர்கள் 2-ம் போகம், 3-ம் போகத்துக்கும் கேட்கிறார்கள்.

Q.—அயன் கிராமத்தில் எவ்வளவு தீர்வை ?
A.—Acre-க்கு ரூ. 6, 7 நஞ்சைக்கு. தண்ணீர் தீர்வை தனியாக இல்லை. தீர்வை 3-வது போகத்துக்கு வாங்காமல் தள்ளி கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—உங்கள் கிராமம் Survey ஆகியிருக்கிறதா ?
A.—Survey ஆகியிருக்கிறது. பட்டா வருஷா வருஷம் கொடுக்கவேண்டும்.

Witness No. 197. **Trichinopoly.** **10th February 1938.**

Oral evidence of Mr. S. Lakshmanier of Mahimalai village, Papanasam taluk, Tanjore district.

தஞ்சாவூர் ஏகோஜி மகாராஜாவால் ஸர்வமான்யம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1735-ம் வருஷத்தில் தஞ்சாவூரில் மாகாராஜாவாலே சுமார் 155 பெயர்களுக்கு 153 சிகாசன்னது ¾, ½ வேலி என்று மஹிமாலையில் சுமார் 87 வேலிகள் சன்னது கொடுத்து சர்வ மான்னியம் சாஸ்வத இனும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இனும் ஆக்டில் இரண்டு வார பாத்தியத்துடன் வெகு நாளாக அனுபவித்துவருகிறோம். குடிவாரம், மேல்வாரம் என்று இதுவரையிலில்லை. புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட இனும் Act-ல் கூட குடிவார பாத்தியம் என்ற ஹேஷ்யத்தில் காணப்படுகிறது. அப்படி வரக்கூடாதென்று பிராத்தித்துக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த **record** தஞ்சாவூரில் **Government Collector** இடத்திலிருக்கிறது. இந்த கிராமம் மாதிரியுள்ளவைகளை தயவுசெய்து இந்த விசாரணையால் குடிவாரம், மேல்வாரம் என்ற வித்தியாசமில்லாமல் இருவார பாத்தியமும் இனுமுக்கே ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை அங்கீகாரம் செய்யப்படவேண்டும்.

இந்த ஸன்னது (மோடி) **Modi language**-ல் இருக்கிறது. **(It is now translated by an expert and filed as exhibit with my petition.)** சாஸ்வத இனும், மேல்வாரம், குடிவாரம் இல்லாமல் அனுபவித்து வந்திருப்பவைகளை நிதானித்து சாஸ்வத ஸ்ர்வமான்யம் என்பதை 1936 இனும் சட்டத்திலிருந்து நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று இதில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். 1862-ல் ஏற்பட்ட **inam commission**-ஆல் விசாரணை செய்து தீர்மானம் செய்யப்பட்ட **English inam B register**-ஐப் பார்த்தால் இதன்விவரம் நன்றாகத்தெரியவரும். ஸர்க்கார் கணக்காலேயே அந்த கிராமங்கள் விலக்கப்பட வேண்டியவைகள் என்று தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

The Committee then adjourned, to meet again at Madura at 11 a.m. on the 21st February 1938.

The Committee held its sittings at 11 A.M. on Monday the 21st February 1938 at the Collector's Office, Madura, with Mr. V. V. Jogiah Pantulu in the chair.

The following members were present :—

Mr. Mahaboob Ali Baig.
Mr. Pallamaraju.
Mr. B. Narayanaswami Nayudu.
Mr. Venkatachalam Pillai.
Mr. A. Rangaswami Ayyangar.
Mr. P. S. Kumaraswami Raja.
Mr. T. Viswanatham, Secretary.

Madura.

Witness No. 198. **21st February 1938.**

Oral evidence of Mr. T. R. Mahadeva Ayyar of Kallidaikurichi village, Tinnevelly district.

The CHAIRMAN : *Q.*—Are you a ryot ? *A.*—Yes.

Q.—Have you sent in a memorandum ? *A.*—Yes.

Q.—Is it in your name ? *A.*—Yes, on behalf of the Ryots' Association.

Q.—Do you want to add anything to what you have stated in your memorandum ? *A.*—Yes.

Q.—Then, say it briefly. *A.*—About sixty years ago, the zamindar was sharing the income or yield from the fields. I am referring to the Singampatti Zamindar ; there is also the Urkad zamindari, and what applies to Singampatti applies to Urkad also. The zamindar afterwards introduced a fixed paddy payment in place of the sharing system. When that was done, the average for the previous five or six years' waram was taken and fixed as the fixed paddy rent. But the average was not a simple average ; another ten per cent, was added on to the average. That was the first stage when the waram went up.

Q.—Have you got anything to support your statement ? *A.*—I have here some documents to show that. (The witness handed over one or two documents to the Chairman.) These documents relate to the Urkad zamindari ; there are no documents with regard to the Singampatti zamindari.

Q.—Please make out a list of all the documents that you are producing. *A.*—This is a copy of document, dated 21st February 1877, and this is a copy of document, dated 26th August 1883. They show that when the waram was fixed, ten per cent has been added on. In the one case, the addition was about 10 per cent, while in the other case it was about 6 or 7 per cent. Though in regard to the Singampatti zamindari, I have got no records, I have gathered information from the oldest tenants there who speak to this occurrence some sixty years ago. In those days, the zamindars and their tenants were acting something like one family, each sharing the festivities, the joys and the sorrows of the other. Whenever there was a feast or marriage in the tenant's house, the zamindar generally gave timber, gave a feeding and such other things. On account of these considerations shown to them, the tenants did not grumble at the time the increase was made in the shape of a fixed paddy rent. Subsequently, however, when the administration changed hands, the tenants began to feel the difficulty of the high rent which was collected without the human touch. The zamindars began to lead a new modern life, their style of living went up, their scale of expenditure increased and therefore they wanted more money. They became friends of the officers whom they had to entertain now and again.

The CHAIRMAN : You need not say here all these things. It is enough if you give the facts.

WITNESS : I simply want to state the motive underlying the increase. If the Committee does not want it, I shall simply say that the zamindar had his own motive for increasing the waram. He increased the waram and tried to get more money by commutation also. Commutation was also fixed in certain cases.

Q.—Have you got anything to show that the waram was increased from time to time? *A.*—I have already handed over two documents ; they will show that the price of paddy which was so low as Rs. 3–4–0, came to be fixed at Rs. 11–12–0 and Rs. 12 per acre per kottai of paddy or 3·40 maunds (imperial), which means 3·40 into $82\frac{2}{7}$ pounds. The market rate of the paddy taken into account was not generally the rate at which it was selling. The market rate was ascertained on the basis of the retail price which the consumer had to pay in the shandy, and that rate was about $7\frac{1}{2}$ per cent more than the wholesale price then obtaining. This was unfortunately taken as the average for purposes of commutation, and the retail price was not taken.

Mr. B. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—Did the tenants object to it ? *A.*—The tenants were most of them ignorant people and they did not know what to do. For purposes of commutation, the average for twenty years was taken from the records of the taluk office, which rates were again based, as I said, on the retail prices.

Q.—Do you mean to say that the commutation was fixed on the taluk board figures ? *A.*—Yes.

Q.—For how many years was that done ? *A.*—This was done from the year 1909 up to 1921.

Q.—In regard to how many villages? *A.*—In the villages belonging to the Urkad and the Singampatti zamindaris, i.e., about 7 or 8 villages.

Q.—During all these 12 or 13 years, then, there were no complaints by the tenants? *A.*—The Act did not specifically say what to be the basis of the commutation; so, that the taluk office figures were taken into account, and they represented only the retail prices. There was enough ground for complaint, but actually no complaint was made.

Q.—Why was no complaint made? *A.*—The tenants have been putting up with the hardship, because there was no propitious opportunity for making such complaints. This is a patta for fasli 1345 of Kilmukham village (handing over a document to the Chairman), and it gives also the rates obtaining in the corresponding ayan lands nearby. This shows that the kist in money value where it is commutation or in corn value where it is in kind, the kist is nearly three to ten times that given in the ayan villages in the neighbourhood. Here is another patta (No. 572 of Kilmukham village) which fixed 12 kottas as patam. The rent in kind for one kotta of extent of land is fixed as 12 kottais of paddy. When reduced to acre, it comes to 7 kottais and 3 marakkals, i.e., about 900 Madras measures per acre. In money value it comes to Rs. 57–2–0, which, together with unauthorised collections, will come to about Rs. 60. These unauthorised collections include collections with reference to straw, and such things. One kotta of land is about 1 acre and 62 cents. The ayan rent for the neighbouring land is Rs. 6–12–0. I am now producing another patta of the same Kilmukham village for fasli 1345, No. 568. Here, the rent per acre calculated according to commutation rate comes to Rs. 31–4–0 to Rs. 38, while the ayan rent for the immediately adjoining lands is only Rs. 6–12–0. I am producing the ayan patta also (handing over the documents to the Chairman). I am producing patta No. 291 of the same village here. In this case, the commuted price comes to Rs. 67–9–0 per acre, whereas the ayan rate is Rs. 6–9–0 for fasli 1343. Patta No. 477 of Kasba Singampatti for fasli 1344 (handing over the document) will also prove the excessive rent demanded. I am filing it here. All these show that whereas up to fasli 1344 there was no condition imposed in the patta to the effect that the rent must be paid at each harvest, such a condition was newly brought in in fasli 1344. One or two tenants began to object to such inclusion and consequently it was scored out in the patta form. This they did, without the knowledge of the tenant.

The Chairman: *Q.*—And what is your objection to such payment at the harvest? *A.*—According to the law, I am entitled to pay till July every year.

Mr. Venkatachalam Pillai: *Q.*—Were there no conditions in the patta that the rent should be paid at such and such a time? *A.*—No.

Mr. Mahaboob Ali Baig: *Q.*—When is the revenue collected in the ryotwari villages? *A.*—They are generally collected in February, March, April and May every year.

Q.—Would it not be better to pay at harvest time instead of asking the zamindar to wait till July? *A.*—But it is not easy for the tenant to get a proper price unless he waits for some time. If the rates are to be fixed at the ayan rates, then perhaps it may not be so difficult.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja: *Q.*—Anyhow, that condition was struck off? *A.*—Yes; but in cases where the tenants did not take notice of this condition, it was insisted on. That is what I wanted to point out.

Q.—Have you got any patta without this condition? *A.*—Yes; I have already handed over some, relating to this village. These two pattas relate to Kasba Singampatti village (handing over to the Chairman), Nos. 113 and 477, for faslis 1341 and 1344. I am producing them here to show that here it is not a commutation rate; but still, it is four to five times the ayan rate. I am also producing the settlement register (handing over the register) to show what the ayan rent is. All these lands are irrigated by the Perungal channel, and the ayan lands also are irrigated by the same channel, but as I said, the ayan lands have a rent only of Rs. 6-12-0 to Rs. 8-8-0, while in the zamin lands it is Rs. 42—please see page 9 of the settlement register.

The Chairman: *Q.*—What are your cultivation charges per acre? *A.*—It is about Rs. 50 or Rs. 55.

Q.—And what does an acre yield? *A.*—It yields, if it is single crop land, about 10 kottais if double crop land, about 13 to 14 kottais. In money value, at Rs. 8 per kottai, it comes to Rs. 80 for single crop and Rs. 110 for double crop.

Mr. Pallama Raju: *Q.*—Do you mean to say the cultivation charges for single crop comes to Rs. 50? *A.*—Yes, Rs. 50 and even Rs. 55. For double crop it will be about Rs. 25 more.

Mr. Mahaboob Ali Baig : *Q.*—And if Rs. 50 is to be paid to the zamindar, there will be nothing left over for the tenant ? *A.*—Yes ; and that is the reason why during recent years, most of the lands have been sold out. The yield of the land, single crop, per acre is about Rs. 80.

The Chairman : *Q.*—What do you pay to the zamindar ? *A.*—The zamindar will get Rs. 42 or Rs. 40.

Q.—And what are the cultivation charges ? *A.*—The cost is too much, and that is why the tenant does not cultivate the land as well as he used to do.

Mr. Mahaboob Ali Baig : *Q.*—What is the proportion of the share of the zamindar ? *A.*—The proportion in these two cases carries from 50 to 75 per cent of the yield. Varam is sharing and patam is the fixed rent, either in money or in kind. The patam varies from 4 to 5½ kottais, and one kottai is 112 imperial measures. That is to say, roughly, 50 per cent of the gross produce goes to the zamindar. With reference to the average produce of a year, the fixed rate comes to 50 per cent.

Mr. Narayanaswami Nayudu : *Q.*—What is the fixed rent ? *A.*—It varies from 4 to 5½ kottais ; about 13 maunds of paddy is the rate. There may, of course, be some favoured lands which will pay only 2 kottais, but such cases are very few.

The Chairman : *Q.*—What, according to you, is reasonable rent which the ryot can pay to the landholder ? *A.*—The ayan rent which itself is felt to be heavy, may be fixed for the time being as the rent in respect of these zamin lands also ; we will be grateful even for that.

Mr. Narayanaswami Nayudu : *Q.*—What is the present rate ? *A.*—For single crop, it comes to about Rs. 40.

Mr. Mahaboob Ali Baig : *Q.*—Do you mean to say that in all these places, fixed money rent is taken ? *A.*—In certain places there is fixed money rent, while in certain other places, certain quantity of paddy has been fixed. In the former case, the amount comes to Rs. 9 to Rs. 12 per kottai.

Q.—And these rates have been paid by the tenants all these years ? *A.*—There was also at one time varam or sharing of the produce.

Q.—What was the share ? *A.*—One-third of the whole produce ; it used to range from one-third to three-sevenths.

Q.—And when the average was taken, something more was added on ? *A.*—Yes.

Q.—That is why you say it is now 50 per cent ? *A.*—On that ground and also on account of the fall in prices, the deterioration of the soil which means smaller yield, etc.

Q.—Have you any objection to adopting in the zamin area the method employed by the Government in realizing revenue ? *A.*—If the rates are reduced to the rates prevailing in Government lands, I don't think, for collection purposes, there can be much objection to adopting the same method, i.e., applying the provisions of the Revenue Recovery Act.

Mr. Narayanaswami Nayudu : *Q.*—All these lands are wet lands ? *A.*—Yes, but we have nothing to complain about dry lands.

Q.—What are the dry rates ? *A.*—It is about As. 4 to As. 6 per acre. These dry lands are practically useless.

Q.—What are the money rates for wet lands ? *A.*—Between Rs. 9 and Rs. 12 and in one or two cases even Rs. 14 per kottai of paddy. For an acre, it will work to Rs. 92½ or Rs. 95.

Secretary : *Q.*—Have you calculated the commutation rates per acre ? *A.*—It is Rs. 42 for single crop and Rs. 67–9–0 for double crop, in Kilmukham village. There are also higher rates obtaining in some cases. There are cases where it is 14 kottais of grain for one kottai of land, and in such cases, the rate works up to Rs. 95.

The Chairman : *Q.*—What about water sources ? *A.*—There are 12 tanks and all these tanks are shallow ; they are not able to take in water for more than a month or two of irrigation. Their banks are in a state of repair with the result that the tanks cannot contain sufficient water. There was a breach in the Perungal channel some three or four years ago and the zamindar has not spent any money over its repair. The tenants were therefore obliged to attend to it themselves, and even to this day, the bund has not been repaired at all. Again, the course of the channel is choked up with leaves, etc. ; its bed has become so narrow that even when there are floods, we are not able to get a full supply of water into the tanks. The bed of the channel is choked up with grass, leaves, etc.

Q.—Did you ever petition the zamindar to repair that breach of the channel ? *A.*—The zamindar has left all these things to be attended to by the lessees. After the Court of Wards took over the management, we made representations, and an endorsement was sent to us practically admitting all the difficulties that we had pointed out therein. They have sanctioned Rs. 2,000 for the purpose of carrying out repairs and stated that as time went on, they would sanction more money, whenever necessary.

Q.—When did the estate come into the hands of the Court of Wards ? *A.*—Only about a year ago.

SECRETARY : *Q.*—What is the date of the endorsement that you got ? *A.*—29th November 1937.

Q.—Have you any complaint to make against tha tendorsement ? *A.*—The endorsement practically admits what all grievances we had mentioned in the representation.

Q.—And that shows that there is some one now to attend to your complaints ? *A.*—Yes. I am also filing the endorsement here. (Handing over the endorsement to the Chairman.) Another point is : with regard to the filling up of the tanks, there is what is called the murai system which has to be carried out by a lascar or somebody put in charge. No such person has yet been appointed, nor is the Court of Wards responsive to our request to appoint such a man. They wanted us to appoint a man and pay him, and when we refused, they said we should advance some money for the purpose. Their statement on this matter will be found in the endorsement I have just filed.

Turning now to the question of remissions : even under the present section 39-A of the Estates Land Act, the tenants are suffering for various reasons ; for instance, they are obliged to go to Court even if they approach the landholder in time for a consideration of the proper prices at arrive at the rate of melvaram to be paid. The zamindar simply allows time to go by and when the 1st of September comes, as it is the date when a petition will become time-barred under section 39-A, the tenant has to resort to the Court. I suggest that the tenant should not be obliged to go to the Court and that he should seek a remedy in some other way. Again, in cases where remission is claimed, notice is given before the 30th April of the fasli ; it is the duty of the zamindar to make it known, either through the notice board or some other means, that such and such amount is the average price ascertained through the Collector. He generally does not do it, and so the tenant has to go and negotiate, and when negotiation begins, the progress of it varies according to the individual concerned. Finally, the tenant is driven to the Court. After all, the remission that the tenant will get by resorting to Court may not be commensurate with his expenses in going to Court. I therefore suggest that the zamindar must be made to publish the average price in the Gazette or in some other way, and if the tenants find it to be incorrect, the zamindar should be made to go to Court. Again, in regard to the average price, there must be some provision to show that the average price has been arrived at on the basis of the wholesale price, and 10 per cent should be deducted therefrom in account of merchant's profit, wastage, etc. I am also of opinion that the provision in the Act that the average prices for the preceding twelve months should be taken into account is not correct. Even for commutation purposes, only the harvest months are taken into account. It will be fair if prices in April and May alone are taken into consideration.

Again, there is a provision that cartage should be allowed for every kottai of paddy On account of this provision, even where there is a judgment of Court fixing a certain cartage, the zamindar interferes with it. I suggest that there should be a provision in the Act that when a judgment of Court has fixed the cartage, there should be no interference with it, and it must be accepted as a matter of course.

With reference to remission, there must be a special provision making allowances for vicissitudes of the season. There is no such provision at present in the Act. Where there is an outturn of less than As. 6 crop, there must be complete remission given.

The CHAIRMAN : *Q.*—What about settling the rents once for all ? *A.*—For the whole area, it must be settled once for all. That is what I have submitted in my memorandum.

Q.—What is your next point ? *A.*—The zamindars have interfered with the lawful harvesting and enjoyment of properties whenever they found that the tenants wanted to enforce their rights under the patta. For instance, the zamindars wanted payment on fixed amounts in cash, when there was no stipulation for it, and accordingly there are regular proceedings going on in Courts. . .

The CHAIRMAN : *Q.*—Of course, whenever anything is done against the provision of law, we have to resort to Courts. That cannot be helped. Are there any forests in your zamindari ? *A.*—There are 110 square miles of hills which contains forest areas.

Q.—I want to know whether there are forests reserved under the Forest Act? *A.*—No; we have been requesting that the forests should be reserved for the use of the tenants. There has been an attempt to reserve the whole area and not allow us to go in at all. We have been asking that some hills in the outer area should be entirely left to be utilized by the tenants. We have been all along enjoying the rights of grazing our cattle in the interior of the forests, but we have been denied such rights only recently. Till 26 years ago. we had not to pay anything for such rights, but later the zamindar wanted that we should pay 3 pies per head of cattle and later it was slowly increased. The present rate of As. 8 per head of cattle for grazing. After the advent of the Court of Wards, this rate has been reduced to As. 6 a year per head of cattle.

Mr. Narayanaswami Nayudu: *Q.*—When was any rate introduced at all? *A.*—The 3 pies rate was introduced some 25 years ago. The zamindari accounts will show that.

The Chairman: *Q.*—Are there different rates for different clauses of rights? For instance, a man may bring timber for ploughing purposes. How much should he pay? *A.*—He can bring a certain quantity of timber. This right existed once, but later on, it was denied to us. After the Court of Wards came in, we have been given back this right.

Mr. Narayanaswami Nayudu: *Q.*—Are there any restrictions imposed by the Court of Wards? *A.*—They charge for every head-load of fuel. That was not formerly the case, at least so far as tenants were concerned. We are charged from Rs. 1–12–0 to Rs. 2–4–0 per cart-load of fuel and one anna per head-load. These rates apply equally to the tenants and outsiders.

Q.—You say from time immemorial you were not paying anything for such things? *A.*—Even on marriage occasions, we had not to pay anything at all.

Q.—Have you asked the Court of Wards to give you such rights? *A.*—We shall ask them. I want to say something about manure. We used to take green manure freely from the forests without any kind of difficulty. Even now we are allowed to take, but only under great restrictions. In the matter of grazing cattle, we used to allow them to stray into the interior of the forests for months together, say even a year at a time, without having to pay anything. Sheep were not charged for in those days, but nowadays, even sheep are being charged for. The shepherds generally take them into the forests, and we will be then able to get manure for our lands, but now they are not allowed to do so. Manure is an important thing so far as lands in these parts are concerned. At present, if sheep go anywhere near the hills, the officers simply take them to the pounds and there is great difficulty felt.

Q.—Are the ryots maintaining sheep? *A.*—The shepherds do.

Q.—Do they own lands? *A.*—A few of them do. These people observe sheep-rearing as a profession.

The Chairman: *Q.*—With regard to bridges and culverts, have you anything to say? *A.*—There are bridges that have broken and there are roads which are not passable. The zamindar is getting nearly ten times the amount he has to pay as peshkash to the Government. The Indo-Burma Tea Company has been given a plot of 8,000 acres for a total amount of Rs. 2 lakhs on sale. The most important portion of the forest has thus been destroyed. This portion is the richest portion of the forest in the Western Ghats and is the source of the Tamparaparni river. There was also a protest made to the Government in regard to this matter some ten years back. I have got a printed copy of the memorial also that was then submitted to the Government. I suggest this source must be nationalised, that is, it must be made impossible for any one to destroy the forest here as a source of irrigation. The revenue yield from this portion may be maintained of course in many ways, without interfering with the right of irrigation of the people below.

Again, in regard to the cess that is charged . . .

The Secretary: *Q.*—The zamindar retains all the cesses that he collects? *A.*—Yes.

Q.—Who makes the calculation of the cesses? *A.*—The District Collector. Our cess is calculated irrespective of commutation prices. The total amount of cesses collected by the zamindar will be found to be very much in excess of the amount actually estimated by the Collector.

Q.—Have you brought this to the notice of the Collector at any time? *A.*—We discovered it only recently.

Mr. Narayanaswami Nayudu : *Q.*—In the pattas that you have given, are there no kistbandis given ? *A.*—No.

Q.—With regard to varam tenure, I suppose it was only in kind ? *A.*—When it was in existence, it was in kind. Afterwards, it was changed, some sixty years ago, into fixed paddy rent, payable as the tenant was paying and the zamindar was receiving.

Mr. Venkatachalam Pillai : *Q.*—Payable in the same fasli I suppose ? *A.*—Even in the next fasli the zamindar would take. Where there were difficulties in the collection, the zamindar used to carry over to the next fasli.

Q.—Do you own lands ? *A.*—I have some three acres in the Singampatti zamindari ; I have also ayan lands.

Mr. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—You are intimately connected with the conditions of the ryots in the zamindari ? *A.*—Yes.

Q.—How long have you been in public life ? *A.*—I have been in public life from the year 1907.

Mr. Venkatachalam Pillai : *Q.*—Are all the three acres wet or dry ? *A.*—All wet.

Mr. Narayanaswami Nayudu : *Q.*—Is there any ryots' association ? *A.*—Yes, there is one called the Singampatti Ryots' Association formed some eleven months ago. I am supposed to be one interested in it, though I am not one of its office-bearers. I am an ordinary member of the Association.

Q.—Did the Association submit a memorandum ? *A.*—The memorandum I have submitted is one submitted on behalf of the Association.

Q.—As regards grazing, you said the shepherds were not allowed to go in along with the sheep ? *A.*—Yes ; unless they are invited to go in, and see that the sheep graze, there won't be much use, so far as manure is concerned.

Q.—Do you want that all sheep from all parts should be allowed ? *A.*—Sheep reared within a radius of, say, three miles of the mountains in the zamindari area may be allowed. Sheep from greater distances may not be able to come. We want that so much flock as will be enough to manure the fields should be allowed this right.

Q.—Will they not destroy the forest ? *A.*—But 800 acres have already been destroyed on account of lease for plantation purposes.

Q.—Is any portion of these forests given to the tenants for cultivation purposes ? *A.*—No, on the other hand, on account of this destruction, there have been constant failures of crops.

Mr. Pallam Raju : *Q.*—And you attribute the failure of crops to the removal of the forest ? *A.*—Yes.

The witness then withdrew.

Witness No. 199. **Madura.** **21st February 1938.**

Oral evidence of Mr. Arumuga Thevar, son of Mr. Raksimuthu Thevar of Singampatti (Tinnevelly district), aged 60 years.

In the absence of the Hon'ble Mr. T. Prakasam, Revenue Minister, the President of the Committee, Mr. V. V. Jogayya Pantulu presided.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—எந்த ஜமீன் ? *A.*—சிங்கம்பட்டி ஜமீன்.

Q.—எந்த கிராமம் ? *A.*—சிங்கம்பட்டி கிராமம்.

Q.—என்ன சொல்லவேண்டுமோ அதைத் தமிழில் சொல்லுங்கள் ? *A.*—40, 50 வருஷங்களுக்கு முன்னம் இந்த ஜமீன் வாரமாயிருந்தது. வாரமாயிருக்கிறபோது 2 ஆயிரம், 3 ஆயிரம் ஆடுமாடுகள் ஏராளமாயிருந்தன. பிறகு "பாட்டம்" தீர்மானம் பண்ணினார்கள். 2, 3 வருஷம் கழிந்த பிறகு பழையபடி "வாரம்" ஆக்கினார்கள். 4, 5 வருஷம் கழித்த பிறகு ¾ கோட்டை துறுவைத்து "பாட்டம்" ஆக்கினார்கள். "பாட்டம்" ஆக்கினதில் இருந்து பின்னால் ஆடு, மாடு

சௌகரியம் இந்த ஊரில் கிடையாது. அதற்கு முன்னே free pass கொடுத்திருந்தார்கள் ஆடு மாடு மேய்க்கிறதற்கு இரண்டாம் பாட்டத்திற்கு பிறகு ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை. ஜமீந்தார் வீட்டில் நன்மை துன்மை விஷயங்கள் நடந்தால், 50, 100 இனும் கொடுப்பார். சாப்பாட்டுக்கு இல்லை என்றால் ½ கோட்டை கொடுப்பார். அநேக சௌகரியம் செய்து கொடுத்திருந்தார். இப்போது எந்த விதமான சௌகரியமும் கிடையாது. சம்சாரிக்கு இடைஞ்சலாயிருக்கிறது. அயன் கிராமத்தில் 6¾ ரூபாயிலிருந்து 8 ரூபாய். எங்களுக்கு ஒரு ஏகராவுக்கு 40 ரூபாயிலிருந்து 60 ரூபாய். இந்த விதமாக "பாட்டம்" கொடுத்து எங்களுக்கு அசௌகரியமாயிருக்கிறதினால் ஏழையாய்ப்போய்விட்டார்கள் ஜனங்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—நிலத்தீர்வையில் அவர்களால் ஏற்படுகிறகஷ்டம் என்ன ? *A.*—'பாட்டம்' கொடுக்கிறபோது **Road** cess, 'கங்காணம்' கணக்குப் பிள்ளை கிராம முனிசீப் பிச்சை, அளவு பிச்சை, சாணி பிச்சை இப்படியாக ஒரு ஏக்கருக்கு 8 ரூபாய் போய்விடுகிறது.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொன்னால் என்ன ? *A.*—இடைஞ்சல் ஏற்படும். அப்புறம் குடி இருக்கிறதற்கு யோக்கியதையில்லை.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—சர்வே செட்டில்மெண்ட் ஆச்சா ? *A.*—இல்லை.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—கம்மாய் எப்படியிருக்கிறது ? குளப்பாசனம், கால்பாசனம் சரியாய்ச் சீர்திருத்தமாயிருக்கிறதா ? *A.*—இல்லை.

Q.—குளங்களை எத்தனை வருஷமாய் ரிபேர் செய்யவில்லை ? *A.*—15 வருஷமாய் ரிபேர் செய்யவில்லை.

Q.—செய்யச்சொல்லி மனு போட்டீர்களா ? *A.*—கட்டுக்குத்தகைக்காரர்கள் செய்வார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் வந்ததே அவர்கள் செய்தார்களா ?

A.—அவர்கள் செய்யவில்லை.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—ஜமீனில் பள்ளிக்கூடம் வைத்து இருக்கிறார்களா ?

A.—அவர்கள் பேர் வைத்துவிட்டு கவர்ன்மெண்ட் கிராண்டை எடுத்து நடத்துகிறார்கள்.

Q.—தர்மத்துக்குக் குடிகளிடம் வசூல் செய்கிறார்களா ? *A.*—இப்போது ஒன்றுமில்லை.

Q.—மகிமை ஏதாவது வாங்குகிறார்களா ? *A.*—ஒன்றுமில்லை.

Witness No. 200. **Madura.** **21st February 1938.**

Oral evidence of Mr. S. V. Subbayya Ayyar, son of Mr. Sivaramakrishna Ayyar of Zamin Kallidaikurichi.

The Chairman :

Q. எந்த கிராமம் ? *A.*—கல்லிடைகுறிச்சி கிராமம்.

Q.—எந்த ஜமீன்தார் ? *A.*—ஊர்காடு ஜமீன்தார்.

சாட்சி துடர்ச்சி.—ஜமீன் கல்லிடைக்குரிச்சி கிராமத்தில் நான் ஒரு பட்டாதார். 118-வது நம்பர் பட்டா. வடக்கு கல்லிடைக்குறிச்சி. 3 ரெவின்யு கிராமங்கள்—வெள்ளங்குடி, வடக்கு கல்லிடைக்குறிச்சி, தெற்கு கல்லிடைக்குறிச்சி. இருபோக நிலங்களுக்கு ஏக்கர் 75 முதல் 99 வரையிருக்கிறது. 'கனடியன்' கால் பாசனத்தில் 2 போகத்துக்கு நாங்கள் கொடுக்கிற ரேட்ஸ் 75 முதல் 99 வரை.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—சர்வே செட்டில்மெண்ட் ஆகவில்லையா ? *A.*—இல்லை.

சாட்சி துடர்ச்சி.—ஜமீன் பட்டாவில் கோட்டை, மரக்கால் படியில் இருக்கிறது. ஏகரில் மாற்றுதல் பண்ணியிருக்கிறது. 9 பட்டாக்கள் இருக்கிறது. ஒரு கேஸ் மாத்திரம் ஒருபோகம் விளையக்கூடிய நிலம்—அது 29 ரூபாய் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—குறைந்த ரேட் எவ்வளவு இந்த ஜமீனில் ?

A.—அநேகமாக இதுதான் ரேட் 29. ரூபாய் குறைந்த ரேட். 3 கோட்டை பாட்டம். அவ்வளவும் **cash.** தெற்கு கல்லிடைக்குறிச்சி குளப்பத்து நிலம், டாங்க் இரிகேஷன். அதில் ரேட்ஸ் 18 முதல் 46½ வரை.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—இது இருபோகமா ? *A.*— ஒரு போகம்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.— எவ்வளவு கிடைக்கும் ? *A*.— ஏகராவுக்கு ·54 ரூபாய் கிடைக்கும்.

சாட்சி தொடர்ச்சி.— அதில் அறுவடை நெல்லைக்கொண்டு தீர்வை கொடுக்கமுடியாது. கையில் இருந்து ஏதாவது சேர்த்துக்கொடுக்கவேண்டும். இந்தக் காரணத்தால் நிலம் ஏலம்போகிறது. 75 முதல் 95 வரை ரேட்ஸ் போட்டிருக்கிற நிலங்களுக்கு 11¼ முதல் 22½ வரை தீர்வை இருக்கிறது. ஜமீன் நிலத்துக்கும் அதனைச்சார்ந்த நெம்பர்கள் இருக்கிறது. அயன் ரேட்டுகளில் அயன் சர்வே நெம்பர் இருக்கிறது. ஜமீன் கணக்குகளில் சரியான சர்வே நெம்பர் தொலங்காது. கணக்கு செய்துபார்த்தால் கண்டு பிடிக்கிறது கஷ்டமில்லை. ஜமீன் நம்பர்களுக்கும் 'தரம்' 'மண் தரம்' இருக்கிறது. செட்டில்மெண்ட் ரிஜிஸ்தரைப் பார்த்தால் இன்னின்ன சர்வே நெம்பர்கள் 11¼, 15¼, 22½, என்பது தெரியும். சர்வே நெம்பருக்கு தரம் நெம்பர் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது செட்டில்மெண்ட் ரிஜிஸ்டரில்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—டேபில் ஆப் ஸ்டேட்மெண்ட் யார் கொடுத்தது ?

A.—டிஸ்ட்ரிக்ட் காங்கிரஸ் கமிட்டி.

Q.—கையெழுத்து பண்ணவில்லையே ? *A*.—இல்லை.

Table of statement was handed over to the witness and he was asked to sign it. The witness signed it in the presence of the Committee, Mr. A. S. Kuppuswami Ayyar of Tinnevelly observed that as the Secretary of the District Congress Committee, Tinnevelly, the figures in the statement had been verified by him. The Chairman also remarked, that if Mr. A. S. Kuppuswami Ayyar wanted to sign the statement he could also sign it, but the signature of the witness was quite sufficient, he observed.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—இந்த ரேட்டுகள் எப்போது ஏற்பட்டன ?

A.—ரீசெட்டில்மெண்ட் காலத்தில் ஏற்பட்டது.

சாட்சி தொடர்ச்சி.—ஜமீன் 'குளப்பத்து' நிலங்கள், ஒருபோக நிலங்கள், அடுத்தாற்போல் இருக்கும் நிலங்கள் ஏகர் ஒன்றுக்கு 6¾ கவர்ன்மெண்ட் ரேட். 1876-வது வருஷம் வாரம் டென்யூா ஆகயிருந்தது. ஜமீன் நிலங்கள் வாரமாயிருந்த காலத்தில் 7 மரக்கால், 8 மரக்கால், 2/5 செவ்வாரம் என்று 4 தினுசு வாரங்கள் இருந்தன. 1877-ல் இந்த ஊர்காடு எஸ்டேட் கோர்ட் ஆப் வார்டில் இருந்தது. யார் மானேஜ்மெண்டாயிருந்தாலும் "வாரம்" நிலங்களில், "வாரம்" பிரிக்கிறதில் இடைஞ்சல் ஏற்படும். இடைஞ்சல்களை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்று வாரத்தைப் "பாட்டம்" ஆக்கவேண்டுமென்று சிரமப்பட்டு கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ், மூவ் பண்ணி அவர்கள் "பாட்டம்" ஆக கன்வெர்ட் பண்ணினார்கள். பிக்ஸெட் கிரெயின் ரெண்ட் ஆக மாற்றிக் கொடுத்தார்கள். 1285-ம் பசலியில் 'மேல்வாரம்' 214 சில்வாணம் கோட்டை' வந்து இருக்கிறது. மொத்தம் வரியா 69 கோட்டை, 17 மரக்கால், 5¾ படி. மேல்வாரத்துக்கு 214–17 மரக்கால், ½ படி. என்ஹான்ஸ்ட் பாட்டம் "கோட்டை" 51–3–1–4. மொத்தம் 266–0–2. Rent if enhanced இந்த பாட்டம் இவ்வளவும் 4 வருஷத்துக்கு அமுலில் இருந்தது. 4 வருஷம் கழித்து ஜமீன்தார் மேஜர் ஆனார். கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் அரேன்ஜ்மெண்ட் பாட்டத்தைக் கான்ஸல் செய்து வாரம் பிரித்துக் கொடுப்பதாக "பட்டா" பெற்றுக்கொள்ளும்படி கட்டளைக் கொடுத்தார்கள். கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் அரேன்ஜ்மெண்டை கான்சல் பண்ணி "பட்டா" பெற்றுக்கொள்ளுகிறது என்று மனு கொடுத்தார்கள். அதை நடத்தாமல் காம்பிரமைசுக்கு என்டர் பண்ணினார்கள். காம்பிரமைஸ்படி 30 வருஷத்துக்கு, அதற்கு மேல் 22 கோட்டை கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இரண்டு பார்ட்டியும் அக்ரிமெண்ட் பண்ணிக்கொண்டார்கள். 1285-ம் பசலியில் 214 கோட்டை 17 மரக்கால் ½படி மேல்வாரத்துக்கு வந்தது. அதை 288 கோட்டை பாட்டத்துக்குக் கூட்டி விட்டார்கள். 288 கோட்டை நெல் தீர்வை வைத்து, அதைப் பணத்தீர்வையாக **commutation** செய்து இருக்கிறார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—1908-ம் வருஷம் ஆக்ட்டுக்குப் பின்னால் மாறுதலே கிடையாதே ?

A.—கம்மிடேஷன் தவிற வேறுயில்லை.

Witness :

'அகப்பத்து' நிலங்கள், அதுவும், இதே மாதிரி வாரமாயிருந்தது. குளப்பத்து நிலங்கள் பாட்டமானபிறகு, 10 வருஷம் வாரமாகவேயிருந்தது. ஜமீன்தாரியில் இந்தக் குளப்பத்து நிலங்களை பாட்டமாக கன்வெர்ட் பண்ணினது என்ன பாலிசியை அடிப்படையாகக்கொண்டுபண்ணினது என்று தெரியவில்லை.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—இத்தனை கோட்டை நெல்லை வருஷாவருஷம் ரூபாயாய் யார் கன்வெர்ட் பண்ணுகிறது ? *A*.—நெல் பாட்டத்தை, செக்ஷன் 40-வது படிக்கு காஷ் ரெண்ட்டாய் கன்வெர்ட் பண்ணி ஆயிற்று.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.— யார் கன்வெர்ட் பண்ணது ? *A*.— 40-வது செக்ஷன்படிக்கு நாங்கள் மனு போட்டு கோர்ட் மூலமாகப் பணத்தீர்வையாக மாற்றிக்கொண்டோம்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—கிரெய்ன் ரேட் பட்டாவில் இருக்கிறதா ?

A.—வார அயிட்டங்கள் இந்த பட்டாவில் காணோம். கிரைன் ரேட் மாத்திரம் இல்லை. பட்டாவை எடுத்துப்பார்த்தால் பட்டாவில் கண்டிஷன் ஒன்றுவது பிரிவேயிலிங்காக இல்லை.

The witness was asked to read the contents of the Patta and the witness read it.

Witness :

இதில் முக்கியமாக உள்ளது இன்ன பாசனம் என்படைதக்கவனியாமலே, கிணற்றை வெட்டிப் பயிர் இட்டாலுங்கூட தீர்வை உண்டு என்பது அர்த்தம்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—இந்த கண்டிஷனை ஆக்ஷேபனைசெய்து மனு கொடுத்தீர்களா ?. *A*.—ஆட்சேபனை பண்ணி பட்டாவில் கண்டிருக்கும் கண்டிஷனையாவது 'கிஸ்து பந்தை' ஆவது நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று முச்சிலிக்காவில் எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறேன். நான் கொஞ்ச நாளாய் எழுதிக்கொடுக்கிற முச்சிலிகாவில் எழுதிக்கொடுப்பதை ஒப்புக்கொண்டு அதை வாங்கி கட்டிவைத்துக்கொள்ளுகிறது. ஜனவரி 15, பிப்ரவரி 15, மார்ச் 15 கிஸ்து பந்தை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறேன். பட்டா இருக்கிறதே தவிற அந்த இன்ஸ்டால்மெண்டை செலுத்தவேண்டிய தொகையை பில் அப் பண்ணுகிறதில்லை.

Witness :

எங்கள் எஸ்டேட்டில் 15 கிராமம் இருக்கிறது. "இஸ்துமிரா" வில் 3 கிராமம் இருக்கிறது. எங்கள் கையில் அதற்கு பட்டா இருக்கிறது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—அனுஷ்டானத்தில் அந்தப்படியில்லை ? *A*.—'கிஸ்துபந்து' அனுஷ்டானத்தில் கொண்டு வருகிறதற்குப்பிரயத்னம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

Witness :

319 பசலி முதல் 327 பசலி வரை கிஸ்துபந்து ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதி ஒப்புக் கொண்டு செக்ஷன் 77 படிக்கு பிராது போட்டிருக்கிறார்கள். நான் பைல்பண்ண பட்டாவில் அக்டோபர் 15, ஏப்ரல் 15 என்று கிஸ்து பந்துகள் இருக்கின்றன. ஒரு மனுவில், காஸ் ஆப் ஆக் ஷன் ஜூலை 1-ம் தேதி என்று தொலக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாதி காபி கையில் இருக்கிறது. அருணாசல மழவராயன் மேல் செக்ஷன் 77 படி வாய்தாவாகிய ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதி மறுதினம் ஜூலை 1-ம் தேதி பிராது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் வாதி காபி என்னிடம் இருக்கிறது. பட்டாவில், கிஸ்துபந்து ஒருவிதமாகயிருந்தாலும் இதற்கு விரோதமாக ஒரு வழக் கம் இருக்கிறதாக ஒப்பிட்டுப்பார்த்து பிராது போட்டு இருக்கிறார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—இந்த கண்டிஷன் போட்ட பட்டா பைல் பண்ணி இருக்கிறீரா ? *A*.—இருக்கின்றேன்.

Witness :

நான் ஒரு வருஷம், கிஸ்துபந்து ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று எழுதிக்கொடுத்த முச்சிலிக்கா வாங்கிக்கொண்டு, போனவருஷம் 78-ம் செக்ஷன்படி டிஸ்ட்ரெயிண்ட் பண்ணவந் தார்கள். டிஸ்டெரியிண்ட் பண்ணவதந்ததற்குக்காரணம் 20 வருஷம் வரைக்கும் கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ்இல் இருந்தது. கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் இருந்த காலத்தில் லட்சம் ரூபாயில் அரண்மனை கட்டிவைத்து எஸ்டேட்டை ஒப்பிவித்துவிட்டார்கள். பிறகு 2 லட்சம் கடன் வைத்துவிட்டார்கள். இந்தக்கடனுக்காக பண்ணை நிலங்களை 10 வருஷம் அனுபவித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று லீஸ் கொடுத்துவிட்டார்கள். இந்த நிலைமையில், குடிகள் செலுத்தவேண்டிய தீர்வை ஜூன் 30 தேதி கழித்துச்செலுத்தவேண்டும். இதனால், கவர்ன்மெண்டுக்கு "பேஸ்கிஸ்து" எப்படிக்கட்டுகிறது. பேஸ்கிஸ்து கட்டமுடியாமல், எங்களிடத்தில் டிஸ்டெரியின்ட் பண்ண வந்தார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—எந்த மாதம் ? *A*.—36 மார்ச் மாதம் 28-ம் தேதி. இந்த பசலி வாய்தா. ஒரு மாதத்தில் போடுகிறார்கள். பணம் செலுத்தவேண்டிய வாய்தா ஜூன் 30.

Q.—நாலாய்ப் பிரித்துப் போடுகிற வழக்கம் இல்லை ? *A*.—இல்லை.

Q.—அடன் மாதிரி 4 மாதம் இல்லை. ஒரு மாதத்திலேயே போடுகிறதா ? *A*.—ஜூன் 30-ம் தேதிக்குள் சௌகரியமாய்க் கொடுக்கலாம். கிளெயிம் பண்ணுகிறது ஜூன் 30க்குப்பிறகுதான்.

Q.—அதற்கு ஒரு ரிகார்ட் ஒன்றும் இல்லையா ? *A*.—ரூமில் வைத்துயிருக்கின்றேன். நானே கொண்டுவந்து பைல் பண்ணுகிறேன்.

Witness :

செக்ஷன் 112-படிக்குக்கொடுக்கிற ஜப்தி நோட்டீஸ், சேல் நோட்டீஸ்இல் பாக்கி ஏற்பட்ட காலம் 1931-ம்ஹு ஜூன்மீ 30உ என்று தொலங்கப்பட்டிருக்கிறது.

[(The witness files (sale notices)] டிஸ்ட்ரெயின்ட் பண்ணுகிறதற்கு சாமானைத் தூக்கிவிட்டார்கள். இந்த நிலைமையில் டிஸ்ரெயின்ட்டை தடுப்பதற்கு நான் பிராடெஸ்ட்டின் மேல் அமவுண்டைக்கொடுத் தேன். 82-14-0 கொடுத்தேன். மனு போட்டு விடுவேன் என்று நோட்டீஸ் கொடுத்தேன். ரிப்ளை நோட்டீஸ் வந்த பிறகு டாமேஜ் சூட் போட்டேன்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—கடைசியில் ராஜியாய்ப்போய்விட்டீர்கள் ? *A.*—ராஜியாய்ப்போக விட்டால் கோர்ட் மூலம் 5 ரூபாய் டாமேஜ் தான் கிடைக்கும். இப்போது ரூ. 82-14-0 வாங்காமல் ரசீது தந்தார்கள்.

Q.—வேறே பாயிண்ட் சொல்லுங்கள்.

Witness :

தண்ணீர் தீர்வை. பசலி ஜாஸ்தி. **Revenue authorities water fasali rates charge** செய்தார்கள். ஜமீந்தார் 305-ம் பசலி வரைக் கட்டவில்லை. புஞ்சை நிலங்களுக்கு நஞ்சை சாகுபடி வாடர் ரேட் குடிகள்பேரில் டிமாண்ட் போட்டு எல்லா குடிகளும் கொடுத்துவிட்டார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—ஜமீந்தாரிடம் வசூல் பண்ணினுல் ? *A.*—ஜமீந்தார் மனு போட்டு கவர்ன்மெண்ட் தீர்வையை ரத்து செய்துவிடுவார்.

Q.—புஞ்சை நிலத்துக்கு கவர்ன்மெண்ட் ஜலம் பாய்கிறதா ? *A.*—கவர்ன்மெண்ட் வாடர் ரேட் வாங்குகிருர்கள். கவர்ன்மெண்ட் வாடர் ரேட் அசெஸ் பண்ணுகிறதற்கு முன்னுல் ஒரு கோட்டை விரைப்பாட்டுக்கு ஒரு கோட்டை நெல் வாங்குகிருர்கள். ஜமீந்தாரியில் புஞ்சை நிலம் கவர்ன்மெண்டினுடைய இம்புரூவ்மெண்டினுல் ஜலம் வந்ததினுல், கவர்ன்மெண்டுத்தீர்வை போட பாத்தியம் உண்டு. இந்த விஷயம் ஹை கோர்ட்டுக்குப்போனது. இந்த ஜலம் ஜமீந்தார் இம்புரூவ்மெண்டினுல் வரவில்லை. கவர்ன்மெண்டின் இம்புரூவ்மெண்டினுல் ஜலம் வருகிறது. ஜமீந்தார் தீர்வை போடுகிறதற்கு நாங்கள் ஜமீந்தாரையும் கவர்ன்மெண்டையும் பார்ட்டி ஆக்கி மனு போட்டோம்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—வாட்டர் ரேட்டுக்காக ஜமீந்தார் உங்களிடம் வசூல் பண்ணுகிருரா ? *A.*—இல்லை. ஹை கோர்ட்டு தீர்மானம் இருக்கிறது. எஸ். எ. நெம்பர்கள் 201 முதல் 204 வரை 1904-ம் வருஷத்திய லா ரிப்போர்ட்.

Q.—இப்போது வாடர் ரேட் யார் வசூல் பண்ணுகிருர்கள் ? *A.*—கவர்ன்மெண்ட் ஜமீந்தாரிடம் வசூல் பண்ணுகிருர்கள். நாங்கள் கிரெயின் ரெண்ட் கொடுக்கிருேம். ஹை கோர்ட் எங்களுக்கு அனுகூலம் ஆனதினுல் எங்கள் கிராமங்களில் வாடர் ரேட் வசூல் பண்ணுகிறதை நிறுத்திவிட்டார்கள். 322-ம் பசலிக்கு அப்புறம் ஹை கோர்ட் தீர்ப்புப் படி அனுசரித்து நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று ரெஜிஸ்டர்ட் அக்ரிமெண்ட்டுக்கு எண்டர் பண்ணினுேம். மற்ற கிராமங்களில் கவர்ன்மெண்ட் டிமாண்ட் போட்டு குடிகளிடம் வசூல் பண்ணுகிருர்கள். குடிகளிடம் ஒற்றுமையில்லாததினுல் குடிகள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிருர்கள்.

First crop rent-ல் half government assessment.

Witness :

பண்ணுகிற வாடர் ரேட் 22½ ரூபாய் குடிகள் கொடுக்கிருர்கள். ஜமீந்தார் கவர்ன்மெண்டுக்கு கொடுக்கிறது 7 ரூபாய்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—ரிகார்ட் கொண்டுவரவில்லையா ? *A.*—கொண்டுவரவில்லை.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—கவர்ன்மெண்டுக்கு வாடர் ரேட் கொடுக்கிறதைத்தவிர ஜமீந்தாருக்குக்கொடுக்கிறீர்களா ? *A.*—நான் கொடுக்கிறதில்லை. மற்றப்பேர் கொடுக்கிருர்கள். தாவா போடாத பேர் கொடுக்கிருர்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—ஜலம் வாய்க்கால் ஜலமா ? *A.*—ஆம்.

Q.—குளத்து ஜலத்துக்கு அணைக்கட்டினுல் ஜமீந்தார் காண்ட்ரிபூஷன் தரவேண்டுமென்று கேட்டார்களா ? *A.*—1/3 காண்ட்ரிபூஷன் தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—மற்றக்குடிகள் ஜமீந்தாருக்கு வாடர் ரேட் கொடுக்கவேண்டியதில்லை என்று தாவா பண்ணவில்லையா ? *A.*—மற்றவர்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. நான் ஒருவன் தான் ஆட்சேபித்து அனுகூலம் ஆயிற்று. மற்றவர்களெல்லாம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—Is rent consolidated rent ? *A.*—ஆம்.

Mr. V. V. Jogayya Pantulu (Chairman) :

Q.—சர்வே செட்டில்மெண்ட் ஆய் இருக்கிறதா ? *A.*—இல்லை.

Q.—சர்வே செட்டில்மெண்ட் வேண்டியதுதானே ? *A*.—வேண்டியதுதான்.

Q.—Who is to pay the costs. *A*.—காஸ்ட் கொடுக்கவேண்டியது என்ன நியாயம் இருக்கு, 4 பங்கு தீர்வை வாங்குகிறார் ஜமீந்தார். ரயட்ஸ் கொடுக்கவேண்டியது என்ன முறையிருக்கிறது.

Q.—Have you given memorandum. *A*.— இல்லை.

WITNESS :

செக்ஷன் 77 படி மனு போடுகிறார்கள். 50 ரூபாய் மனுவை மூலமனுவாக எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் மனு போடுகிறார்கள். 100-க்கு 11¼ ரூபாய் (மவுண்டு) Court fees கட்ட வேண்டும். அதை ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டில் எடுத்துக்கொண்டால் 7½ மவுண்டு செலுத்த வேண்டும். ஆகவே, ஸ்மால் காஸ்ஆக எடுத்துக்கொண்டு 7½ மவுண்டு ரூபாயாக மாற்றவேண்டும்.

39 (எ). முந்தின 12 மாதத்துக்குச்சராசரி எடுத்தால் 9 ரூபாய் ஏற்பட்டுவருகிறது. கம்மிடேஷன் ரேட் ஒன்பதேகால் அரிக்கால். 18¾ பெர் செண்ட் ரிடக்ஷன் இருந்தால்தான் ரெமிஷன் கொடுக்கலாம். இந்தப்பணம் செலவாகிறதற்கு முந்தி அறுவடை காலத்துக்குமட்டும் Consideration எடுத்தால் 18¾ பெர் செண்ட் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இதை 5 பெர் செண்ட் என்றாவது மாற்ற வேண்டும்.

Section 112. Sale of holdings பயம் இருக்கிறது. செலவு அதிகம். கெஜெட் விளம்பரம் காரணம். கெஜெட் விளம்பரத்தை நிறுத்தினால் பயம் கூடிவரும். செலவு குறையும். கெஜெட் விளம்பரம் வேண்டாம் என்கிறதிலும் ஆபத்து இருக்கிறது. இந்த கஷ்டத்தை மாற்றுகிறதற்கு பட்டா மாற்ற பெட்டிஷன் பைசல் பண்ணும் பாத்தியதையை தாசில்தாருக்கு விட்டு விடவேண்டும். செக்ஷன் 112 Gazette notification ரத்து பண்ணுவதில் time save ஆகும். செலவு குறையும். பட்டா மாற்ற உரிமை தாசில்தாருக்கு இருக்கவேண்டும்.

செக்ஷன் 34-ல் வாங்குவோருக்கு கமிஷன் 5 பெர் செண்ட். அதோடு பவுண்டேஜ் 6¼ பவுண்டேஜ் கவர்ன்மெண்ட் பிடிக்கிறார்கள். 2 வருஷமாய் வந்திருக்கிறது. இந்த சமயத்தில் புது தீர்வை போடாதபடி ரத்து பண்ணவேண்டும். நீர்ப்பாசனக்கட்டு வேலை. இரிகேஷன் ரிபேர். எங்கள் ஜமீந்தாரி சம்பந்தப்பட்டமட்டில் பேஷ்கிஸ்துக்கு கஷ்டபடுகிறபோது மராமத்துக்குப்பணம் செலவழிக்கயிராது.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.— குளம் ரிபேர் பண்ணுகிறதில்லை ? *A*.— இல்லை.

Q.— என்ன பண்ணினால் நல்லது ? *A*.— 3 மாதம் வாடர் கெபாசிடி இப்போது 10 நாள் வாடர் கபாசிடியாயிருக்கிறது. ஜலம் நிறையவருகிறது. 3 மாத ஜலம் நிற்கும் நிலைமை போய் இப்போது 10 நாளைக்குக்காணும் நிலைமைக்கு வந்து இருக்கிறது. நான் சொல்லுகிறது 'குளப்பத்து' நிலம்.

Q.— என்ன செய்தால் நல்ல ரிபேர் ஆகும் ? *A*.— எங்களிடம் ஜமீன்தார் வாங்குகிற தீர்வையில் ஒரு பாகம் செலவழிக்கவேண்டும்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.— எவ்வளவு பாகம் ? உங்கள் ஆசையைச்சொல்லுங்கள். *A*.— எங்கள் குளம் இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையில் 10 வருஷம் தீர்வை செலவழிக்கவேண்டும். ஒரு 15 பெர் செண்ட் ஆவது வருஷா வருஷம் ஏற்பாடு பண்ணினால்போதும்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.— யார் ரிபேர் செய்யவேண்டும். *A*.— பணம் ஜமீந்தாரிடம் எடுத்து கவர்ன்மெண்ட் செய்ய வேண்டும்.

WITNESS :

மேய்ச்சல்.—ஊர்காடு ஜமீன் அவ்வளவும் நஞ்சை நிலம். மேய்ச்சல் நிலம் குறைவு. மூலச்சிக்குளம் மத்தியில் "குட்டித்திரட்டி" புறம்போக்கு 'களம் புறம்போக்கு' இருக்கிறது. 10 எக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதைக்குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். பிரைவேட் இண்டிவிடுவலுக்கு மாடு மேய்ச்சல் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். பட்டாதாரர்கள் புல்லை அறுக்கக்கூடாது.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.— அவன் குத்தகைக்கு வாங்கிக்கொண்டு மற்றவர்களுக்கு விடலாமே ? *A*.— ஆம்.

WITNESS :

புல் இல்லாவிட்டால் போகட்டும். நஞ்சைக்கு மத்தியில் சின்ன வரப்பு இருக்கிறது. அதன்மேல் மாடு போகிறதை மறிக்கக்கூடாது.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—குளக்கரையில் மேய்க்கிறதற்கு வசதி உண்டா ? *A*.— கோரையை குத்தகைக்கு விட்டுவிடுகிறார்கள்.

WITNESS :

மேய்ச்சல் வசதி குறைவாகயிருக்கிறயிடத்தில் குத்தகைக்கு விட்டு இடைஞ்சல் பண்ணுகிறார்கள்.

1803 வருஷத்தில் ஜமீனுக்கு கிடைத்த மொத்த வரும்படியில் 65-3/16 பெர் செண்ட் கவர்ன்மெண்ட் ஷேர் என்று சொல்லி, 34-13/16 ஜமீன்தார் ஷேர் என்று ஏற்பாடு ஆயிருக்கிறது. (The witness filed the Board's proceedings of 1876.)

இஸ்து மராவில் 3 கிராமங்கள் இந்த ஜமீனுக்கு கிடைத்திருக்கிறது. 75-வது வருஷத்துக்கு அப்புறம் 12 கிராமங்கள் ஜமீன் நிலமாயிருக்கிறது. பாக்கி கிராமங்கள் ஜமீந்தார் பாகமா என்று கண்டுபிடிக்கவேண்டியது அவசியமாகிவிட்டது. சர்வே கமிஷனர் ரிபோர்ட் பண்ணி, போர்ட்

பிரோசீடிங்ஸ் பண்ணியிருக்கிறது. நிறைய வரும்படி வருகிறது. இப்போது கவர்ன்மெண்ட் ரெவினியுவை இந்த லாண்ட்சுக்கு அடாப்ட் பண்ணி பார்த்ததால், அந்த காலத்து வரும்படிக்கு, 50 பெர் செண்ட் கூடுதல் இருக்கிறது. 1873-ம் வருஷத்தில் என்ன கிடைத்ததோ மொத்த வரும்படியில் 50 பெர் செண்ட் ஜாஸ்தி யாகும்; ரயட்வாரி லாண்ட் ரெவினியு முறையில் தீர்வை.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—வரி ஜாஸ்தி பண்ணினால் ஜாஸ்தி வரும்படியா? *A.*—அதே நிலத்துக்கு ஜாஸ்தி தீர்வை பண்ணினதினாலும் விலை வாசி கூடுதலினாலும் ஜாஸ்தி வரும்படி வருகிறது.

Q.—ஜப்தியில் என்ன கஷ்டம்? *A.*—ஜமீந்தார் power-ரை throughout the presidency, சென்று செலுத்துவார். மனிதனுக்கு மனிதன் ஜப்தி பண்ணுகிறது என்பது இருக்கக்கூடாது.

Witness No. 201. **Madura.** **21st February 1938.**

Mr. S. Somasundaram Pillai of Urkad Estate— not give oral evidence, but filed some records.

Witness No. 202. **Madura.** **21st February 1938.**

Oral Evidence by Mr. A. S. Kuppuswami Ayyar, Secretary of the Zamin Enquiry Sub-Committee, Tinnevelly Congress Sub-Committee.

I am the Secretary of the Zamin Enquiry Sub-Committee of the Tinnevelly Congress Sub-Committee. I was also the President of the Ryots Conference in Singampatti. I am also the Joint Secretary of the District Ryotwari Pattadars and also Landholders' Association. I want to place before the Committee.

The SECRETARY : *Q.*—You have studied the conditions in Singampatti, Uttumalai and Ettaiyapuram Zamindaris ? *A.*—I have studied the conditions of almost all the zamindari estates.

Q.—With what zamindaries you are particularly familiar ? *A.*—I am particularly familiar with the zamindaries of Singampatti and Urkad.

Now, Sir, I am going to place before this Committee some broad facts with regard to 4 or 5 major issues and not specific details with regard to certain estates which have been spoken of by individual ryots.

The first matter is with regard to question of rent. It is a misnomer to call it rent. It is called land revenue or rajabohogam and it ought to be treated on the same footing as ryotwari land revenue or any other public revenue. I am urging it as a theoretical principle and I want it to be understood by the Committee, so that a clear distinction may be drawn by them between the principle governing the imposition of rent or assessment and the principle governing the collection of rent. If this principle is accepted, it will be a fair and proper basis for finding out what is fair and equitable rent that a zamindar is entitled to from the ryots. The zamindar is only an assignees of the public revenue. I have given a detailed memorandum with regard to this matter and the District Congress Committee, Tinnevelly, has also discussed this point in detail in the memorandum they have submitted. I only want to place before the Committee one other important material and that is this : in so far as I am able to look into the authorities, in support of the view that I have enunciated, it will be evidenced from the judgments of the Madras High Court and also from the Orders of the Board of Revenue that they also support this view. I would also submit to the Committee that the finding of Mr. Forbes, when passing the Estates Land Act of 1908, that the landholder is in the position of an assignee is amply supported by all the avilable evidence. No doubt the language of the Instrument relating to permanent settlement is rather wide. But taking all the circumstances into consideration, if you will kindly look into the memorandum that I have submitted, you will find from paragraph 63 thereof that this view is supported by Justice Reilly of the Madras High Court. I have also set out in the appendix to my memorandum a further reference in which I have broadly quoted 20 Madras in support of my position. In addition to all these I want to place only one other point and that is, according to the permanent settlement, the permanently settled estates in the Tinnevelly district are 68 estates of which

10 are zamindari areas and the rest are mittas. In both the classes of zamindari areas, i.e., the zamins and the mittas, the zamindars as well as the original holders of these mittas were Palayagars. It is a matter of historical fact that all these zamindars were created as an act of public administration by a Naick Ruler named Viswanatha Naick.—All this is contained in Page's Tinnevelly District Gazetteer, page 61, and also in the decision of Sir T. Muthuswami Ayyar in the Zamindar of Singampatti's case. All the predecessors of the 68 permanently settled estate holders were Palayagars and their function is also referred to by Mr. Page in the Gazetteer referred to above. He says that they are a whole army entitled to rent tribute and they have to collect all the revenue and that they are local commanders-in-chief who were entitled to a share of the public revenues in lieu of services rendered by them to the State. In so far as these estates are concerned, the original owners were only public officers and assignees of public revenues. That, I submit, is amply supported by the materials that I have placed before the Committee.

In addition to the material that I have placed in the memorandum with regard to the historical fact relating to the establishment of Palayagars in Tinnevelly district, there are 182 whole inam villages in Tinnevelly district. The inamdars are also only assignees of public revenue for this reason, viz., that although the legislation passed in 1936 has given them option to establish the kudivaram right, if they had it till now, they have not come forward to establish their claim. As a matter of fact, although nearly two years have elapsed, no claim has been put forward by them and no application has been made by them for the establishment of a Tribunal. So it would be fair for us to presume that they have no case at all to put forward.

I have given a number of tabular statements giving information on various points and these will also be placed by individual ryots, viz., the rate of rent prevailing in each estate and also the corresponding rate of assessment prevailing in ryotwari areas and various other points. It so happens with regard to Urkad estate, a particular class of land which bears Rs. 90 to Rs. 99 assessment in that estate, for the same class of land in the adjoining ryotwari area, a far lower rent is charged. So I submit that the rent prevailing in the zamindari area should be the same as that prevailing in the ryotwari area, and there ought not to be any distinction between the two. For some special reason, in certain cases in the zamindari areas a much more reduced rate of rent might have been fixed than in the ryotwari areas. But the principle should be that in the case of zamindari lands, the same rate of rent as is fixed in the case of ryotwari lands, should also be fixed. As one fundamental requisite for this process of reducing the rate of rent in the zamin areas to the level of rent in ryotwari areas, it is essential there ought to be settlement of rates. It is necessary, as a preliminary for settlement of rent, there ought to be survey. Survey and settlement ought to be conducted only at the expense of the landholder and if it is not possible, by the State. Some rules, as they are observed in the case of ryotwari areas, ought to be observed in the zamin areas also.

With regard to the transfer of patta, I think it is one of the most serious defects in the zamindari system of administration, that the transfer of patta is not easily effected by the zamindars. It is a function which primarily appertains to the State and if it is entrusted to a private individual who always cares for his own interests, it is not done properly at all. There are a large number of joint pattadars in certain holdings, and they are all clubbed together and they are jointly liable to the zamindar for any arrears of rent. So the zamindar always looks after his own interest of collecting his rent and does not transfer the patta easily as it is detrimental to his interests. It is against human nature to do so and so the zamindar also does. I may mention another case. In the case of Tinnevelly District Board, President of the District Board looks at things from his own angle. In the case of certain inam lands which are under the control of the District Board, if there is a certain amount of arrears due by the ryots, even if it is Rs. 5 or Rs. 10, if anybody applies for transfer of patta, the patta is not split up. So this task of transferring patta should be entrusted to some independent authority created by the State, and not to any private individual. Applications for transfers of pattas should be sent to the Revenue Department as soon as the properties are transferred. We have got a system by which all these transfers are registered in the Registrar's office. So the same Sub-Registrar can take in all applications for transfer of pattas from parties. As a matter of fact he is willing to do it. So instead of asking people to send in their applications to the landholder and allowing them to sleep over with him, they ought to be sent to the Tahsildar and it must be made his duty to act upon those applications if they are in proper form.

The SECRETARY: *Q.*—You want the Revenue Department to do it? *A.*—Yes.

Q.—But the rent roll will be with the zamindar? *A.*—The original rent roll must be with the Revenue Department.

Q.—If the zamindar is not supplied with the rent roll, he will not be able to recover his revenue ? Even now the zamindar has got to comply with certain conditions ? *A.*—Yes, even now there are certain conditions statutorily provided but they are not complied with. Under the Act, if a ryot applies to the Collector that the transfer of patta has not been made he is entitled to compensation. But such applications are not easily attended to and the requests of the ryots are not complied with.

Q.—Have you got any records to show ? *A.*—The Committee must be in possession of all these materials.

Q.—Have you got something to show that the zamindars have not transferred the pattas in spite of the applications made by the tenants ? *A.*—I may submit that this is so well known.

Q.—I agree that it is well known, but I thought you would help us with some documents.

Then the witness continued and said :—

With regard to collection of rent, under section 62 of the Act, the person who is authorized to give receipt is either the landholder or some person authorized to receive rent. This I submit leads to abuse. I submit that it is not at all consistent with the principles that ought to be adopted for the collection of public revenue. There are cases in which the receipts given by some persons who were authorized by the zamindar have been repudiated by the zamindar. The man who was authorized by the zamindar is no longer in the employ of the zamindar.

The SECRETARY : *Q.*—Have you got any records to show ? *A.*—I have verified these facts.

I would urge as a matter of principle that any person who is entrusted with the collection of revenue ought not to be any private individual, any man in the street. Any printed receipt given by such a person can easily be repudiated by the zamindar.

The SECRETARY : *Q.*—Have you come across such cases ? *A.*—I shall produce records to-morrow to satisfy the committee on this point. In a certain case a suit has been filed by the landholder against the ryots as well as the employee. I am placing my arguments not upon the results obtained in individual cases which have happened here and there. It is a wrong principle to entrust a private person without any responsibility whatsoever to collect rent from the ryots. I would suggest as a remedy for this that any person who are authorised to receive rent ought to be village officers who come under the Proprietary Village Service Act. It is only such persons that ought to be clothed with this power.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—That is a matter of general law applicable to an agent and principal. If an agent of an official or a merchant does not discharge the duty entrusted to him properly and cheats the principal then he will be governed by the ordinary law applicable to a master and his agent.

WITNESS : *A.*—If it is a private dispute between 'A' and 'B', then it is all right. But here a person is authorized to collect public revenue and he must be an officer authorized by the State. He ought not to be any man in the street who should be entrusted with such a responsible task.

Q.—Supposing the Tahsildar authorises somebody to collect the revenue and such a person cheats, what would you do ? In such cases the general law would be applicable. Is it not ? Supposing a Revenue Inspector or a village officer does such an act, then will the Government be bound by such acts ? *A.*—It is just like this. The officer collecting public revenue can only be appointed by an order of the Government.

The SECRETARY : *Q.*—Is it your point that these agents should not be allowed to collect rent and that some responsible person should be entrusted with such a task ? *A.*—Yes, some reliable person. The collection work should not be entrusted to all and sundry.

Q.—You want further that those persons who are entrusted with collection work should be deemed to be public servants within the meaning of Penal Code ? *A.*—Yes. Coming under the Proprietary Village Service Act.

Then the witness continued :—Then with regard to sale of holdings, notice ought to be given to encumbrances. There ought to be a change of rule in this respect. Then there is the question of upset price. In a number of cases, the ryots' holdings are sold for a mere song. Properties worth hundreds of rupees are sold for nothing.

Then with regard to the question of keeping irrigation works under good repair, this matter has been dealt with by me already in my memorandum. Under the zamindari system of land tenure every zamindar is bound to keep the irrigation works in good repair. The prosperity of the zamindar depends upon the prosperity of the ryots. So the repairing

of tanks is a duty which ought to be undertaken by the State. In the estate of Singampatti, there are a number of tanks which have not been repaired for some decades. The tanks are in a very bad condition except in the case of one or two bigger zamindaris.

Then many tank beds are given away on pattas. I am not able to give details. I would submit to the committee that a general survey ought to be made with regard to irrigation requirements. The dispute with regard to keeping of irrigation works in a good condition is not as if it is a dispute between 'A' and 'B'. On account of permanent settlement these zamindars had been entrusted with the collection of rents from these estates and they were also entrusted with the duty of keeping these irrigation tanks in good repair. From our experience of centuries we have found them wanting in discharging their responsibility. I am only criticising the system and I should not be understood to make any reflection upon any individual zamindar. There ought to be for each district one suitable irrigation officer who may be asked to survey the irrigation works in that district and bring all these irrigation works to a standard condition. A three years or five years programme should be followed within which all the tanks which are in a bad condition should be brought to a standard level.

There is one other aspect of the matter which I want to place before the committee. The decision given in the famous Urlam case in 40 Madras is absolutely unprofitable to people in tropical countries like India. According to that decision, the zamindar has got the right to take any amount of water from out of channels which are passing through his estate from Government sources.

Q.—As a riparian owner? *A.*—Not as a mere riparian owner. If a river starts from an ayan land and passes through the zamindari channel of a particular dimension, according to the permanent settlement, whatever might be the actual use of the water, the zamindar is entitled to use all the quantity of water, whether he cultivates 1,000 acres or 100 acres or 50 acres.

Mr. Mahboob Ali Baig: That decision only helps the ryots.

The Secretary: *Q.*—According to that decision does the zamindar only help himself or the ryots?

Witness: *A.*—The zamindar helps himself by cultivating his pannai lands. He can use the water in whatever way he pleases.

Sir, this question was fully examined and fully enquired into by the late Sir K. Srinivasa Ayyangar and he introduced the Irrigation Bill in which it was laid down that the zamindar would be entitled only to mamul wet. But on account of some reason that Irrigation Bill was thrown out. So, I would submit to the committee that it should be a condition that, the zamindar should be asked to pay additional water cess for any water taken by him in excess of what he is entitled to according to mamul wet.

Mr. Mahboob Ali Baig: *Q.*—I am asking you how it will help the ryots? It will be injurious to the zamin ryots. We are not concerned with the quantity of water that would be made use of by the zamindar, it may be more or it may be less. But taking the quantity of water used by the zamindar to be the same, even after the decision in the Urlam case, the zamindar might increase his cultivation and more lands may be brought under cultivation. I think in that case he cannot be made liable to pay more water cess. I suppose the Urlam case and other cases that followed it help the zamindars and their ryots. I fail to understand how you say that owing to Urlam case, the ryots in the zamindaris are not benefited. Am I to understand that when you say this, you are having the ryotwari tenants in your mind? *A.*—I agree that the Urlam case is not prejudicial to the interests of the zamindari tenants. But when I said this, I had in mind the interests of not only the Zamindari tenants but also the tenants in the proprietary areas and other tenants in general. It is with a view to look after the larger interests of the State that I say that all the irrigation sources in the State should be taken due care of by the State and kept in good condition. It is from a larger public point of view that I wish that the Bill of Sir K. Srinivasa Ayyangar becomes law. All the irrigation sources of an agricultural country like India should be vested in the State subject to the lawful exercise of his rights by the zamindar, viz., that he is entitled to mamul wet and that for any excess water taken by him he should be made liable to pay water-cess. This principle was recognized in Sir K. Srinivasa Ayyangar's Bill but it was thrown out because of the large vested interests prevailing in the then Legislative Council.

Then with regard to forest lands other than communal lands and porambokes in the zamindari areas and lands which are occupied and which are ryoti lands, the point that I want to stress is this: there are a large number of forests in Tinnevelly district which feed our rivers on which the agriculture of the district depends. In the Singampatti Zamindari alone there are about 110 square miles of forests in the Western Ghats which feed several of our rivers. The point that I want to stress is this: according to the decision of the Madras High Court in 9, Madras, page 285, the forests in the hills are of a very vital necessity to the

agricultural community ; and in order to protect the interest of the zamin ryots as well as those of the general agricultural population as a whole, the disafforestation of these forests should not be allowed. What I would submit to the consideration of the committee is that the private right of the zamindar should not be allowed to prevail in preference to the paramount right of the whole agricultural community for whose prosperity these forest are intended. That paramount right ought to be recognised and it is only subject to that paramount right, the private interests of the Zamindar should be allowed to develop. During the last few years, i.e., from 1929 a large extent of acres of forests has been lost to the Singampatti Zamindari. About 1,500 acres of forests have already been cleared for tea cultivation. To our district which is purely an agricultural district, the disafforestation of these forests has done serious damage. The conservation of forests in the interest of the agriculturists has not been recognised. I would request this committee to lay down this principle :

that any private rights can be recognized only subject to the paramount interest of the agriculture of the country. If the committee will permit me I shall refer to one or two pages of Page's Gazetteer, pages 197–198. We had a District Collector by name Mr. Puckle whose name is a household word in our district. On page 197 of that Gazetteer, it is stated " Even in the year 1887 a good deal of devastation had been done. * * * The prosperity of river irrigated section extending to five taluks is depending upon the free flow of water in the rivers and this free flow of water has notably decreased."

In this connection, I would like to draw the attention of the committee to one fact in connection with the Singampatti zamindari. The zamindar has got now 200 square miles of estate. The ryots of the zamindari claimed a portion of the estate as belonging to them, saying that the zamin area was only 103 square miles previously. There was a great dispute about this and the matter went up to the District Court, the High Court and also the Privy Council. This is what I find in Sir T. Muthuswami Ayyar's judgment. This is what he says :—" The Ishtemerar granted in favour of the zamindar does not convey his title to the Hills at all. All the same the zamindar is found to have taken advantage of adverse possession." This view is also supported by the Privy Council. So here we have got a judicial finding that the title to the hills has been established by virtue of only adverse possession. Any difficulty may arise in establishing the paramount right of the ryots on account of the fact that the right to these hills vests in the zamindar.

Mr. Mahboob Ali Baig : *Q.*—In the case of Government forests, in whom do you think the title vests ?

Witness : *A.*—I only said with regard to Singampatti Zamindari the title was obtained by him only by adverse possession and not by grant of a Sanad. I am making that statement only with reference to Singampatti. This is a matter which must be carefully borne in mind by the committee in preserving the paramount right of the ryots in regard to the conservation of forests which is of vital necessity for irrigation. This is a matter on which I cannot give any information, but I only place it before the committee as a relevant factor for the solution of the problem before them.

Only one other suggestion which I wish to make is with regard to the right of the ryots for grazing his cattle in the forests and for cutting fuel for his household purposes and also wood for his agricultural implements. This ought to be determined with regard to each zamindari at the time of settlement of rents. These rights ought to be incorporated in the record of rights, and the administration of these forests should also be entrusted to Panchayats. The zamindars may say that if the rent is brought to the level of the land revenue, the obligation with regard to irrigation is taken over by the State and an additional agency is appointed by the State for the purpose of looking after this, they will not be able to pay the same peshkash. But that fact ought not to stand in the way of the just rights of the ryots being recognized. If the zamindars are able to make out a case for the reduction of peshkash in any particular case, the Government should be prepared to consider each application on its merits and reduce the peshkash after making up the loss that would be incurred thereby by imposing a tax on agricultural incomes above Rs. 500 which should be suitably graded.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar.—With regard to the extra lands brought under cultivation by taking water from natural rivers, is it your point that the ryot must not be made to pay more than the water rate that is due to the Government ? Do you say that the zamindar must not benefit in any way by the extra cultivation with the help of Government water ? *A.*—The zamindar does not incur any expense beyond paying the water rate to the Government, so he must not collect from the tenant more than what he pays to the Government in this respect. Since the stream is a natural stream, the benefit of extra cultivation must go to the Government only and not to the zamindar.

Q.—You say that the zamindar does nothing for this extra cultivation and therefore he should get no benefit out of it ? *A.*—That is also the view of the eminent counsel Sir K. Srinivasa Ayyangar.

Q.—You say that the natural justice requires that the benefit of extra cultivation brought about by Government water and the labours of the ryots should not be shared by the zamindar ? *A.*—Quite so, Sir.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—You said that a zamin tenant should be treated on the same footing as a ryotwari tenant. You know that new land has been brought under cultivation in zamindaris after the permanent settlement. Would you apply that principle in the case of the tenants of those lands also ? *A.*—Even with regard to subsequent cultivation, if I cultivate a piece of land which is vacant now, I should say that as a citizen I should not be asked to pay more than the *Rajabaham* to the Government.

Q.—The Government have cast the duty of improving the waste lands on the zamindar. Supposing the zamindar does something to bring the waste lands under cultivation, would you then, even in such cases say that the zamindar should not have any share of the proceeds of the extra cultivation. *A.*—They will then come under the category of pannai lands.

Q.—If he lets a tenant into possession of his home-farm lands, the zamindar cannot have his own terms. My point is this : as far as conditions in 1802 were concerned, you may with justification say that the zamindar was only an assignee of land revenue, but you cannot say the same thing about the rates of the rent paid by the tenants who came in after 1802. *A.*—I submit that the zamindar is an assignee not only of the existing land revenue in 1802 but also of all accruing land revenue in the future.

Q.—You know that Government assign waste lands to persons who ask for them ? *A.*—Yes, I know there are provisions in the Board's Standing Orders for that.

Q.—In the same way in the case of zamindars also, there are what are called unassessed waste lands. With regard to ryots who were cultivating the lands at the time of the permanent settlement, you may say that they were paying land revenue only before the permanent settlement and that they are bound to pay only land revenue to the zamindar as the zamindar was an assignee of land revenue. But with regard to other lands which were not under cultivation at the time of the permanent settlement, would you say that the tenants who were let into possession of those lands subsequently are liable to pay only the land revenue and no more ? *A.*—That is the common law of the country.

Q.—You say that the conditions which prevail in the ryotwari areas should prevail in the zamindari areas also. As a basis for that you say that the zamindar is only an assignee of land revenue ? *A.*—Yes, with one modification and that is this. The zamindar is an assignee not only of the land revenue as it existed in 1802 but also of what will accrue in the future.

Q.—Therefore as and when conditions in ryotwari areas change, the conditions in zamindari areas also must change correspondingly. You cannot ask to have all the advantages of the ryotwari system and hope to escape its disadvantages ? *A.*—I take the position that the zamin tenant should be placed in exactly the same position as the ryotwari tenant both as regards rights and liabilities.

Q.—If a zamindari dry land is converted into wet by the ryot he thereby gets an increased income, an unearned increment as it were. But the zamindar cannot collect the wet rate while in a similar case with regard to Government lands, the Government is entitled to collect not only the wet rate but also a nazarana of Rs. 25 or so per acre. *A.*—As regards that, I have no objection to vacant lands in estates being treated in exactly the same way as vacant lands in ryotwari areas.

Q.—Subsequent to 1802, a ryot might have been let into possession of jungle lands in an estate. He might have had his own terms as regards rent with the zamindar. He is not in the same position as ryot who was in occupation at the time of the permanent settlement in 1802. *A.*—If the zamindar has invested his capital in converting the jungle lands, they will be treated as pannai lands which become his absolute property.

Q.—With regard to forests in ryotwari areas, the Government levies certain charges for taking fuel, green manure and so on. What objection do you have to the zamindar doing the same thing with regard to forests in his estate ? *A.*—In the case of Government we can apply to them to abolish the grazing fees and other charges. The Government is responsible to the people and has to look after their welfare. I do not want that private interests should step in between the Government and the agriculturists.

(Mr. Mahadeva Ayyar filed some pattas of Singampatti).

The witness withdrew.

Witness No. 203. Madura. 21st February 1938.

Oral evidence of Mr. Thangaswami Nadar, Advocate, Palamcottah and a ryot of Sivapuram Mitta.

The CHAIRMAN : You are also a ryot ? *A.*—Yes. I am one of those who prepared the memorandum of the Tinnevelly Congress Committee.

Q.—Have you got anything more to say ? *A.*—I have here an additional memorandum with reference to conditions prevailing in certain estates, namely the Sivapuram mitta and the Melmangudi zamin. I want to refer first to the water rates levied by the Government. In 1870 the Srivaikuntam anicut was constructed and the North Main channel was excavated. A large number of new tanks were dug and with the help of the water thus made available vast areas of dry lands were converted into wet lands in 1875. Some of those lands belong to Sivapuram mitta. The tanks were dug by the Government in the mitta with a small contribution by the zamin. The Government levied a water rate of Rs. 4 per acre for the first crop and Rs. 4 per acre for the second crop, a total of Rs. 8. But the zamindar collected Rs. 8 for the first crop. The punja rate was Re. 1 only before. Therefore by this arrangement the zamindar gained Rs. 3 per acre. For the second crop he charged Rs. 5 being Rs. 4 for water plus the punja rate of Re. 1.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—What was the contribution made by the zamindar for the construction of the irrigation works ? *A.*—He made a small contribution. I have no information in the matter. I have got here some judgments which I will file. (Documents put in.) A few years later, I think it was in 1912, the Government reduced the eater rate for the second crop to Rs. 2 but the zamindar refused to pass on this remission to the tenants. That in short is our grievance.

Mr. T. VISWANATHAN (SECRETARY) : *Q.*—The document you have put in is only your written statement ? *A.*—But the points I have mentioned there are not at all disputed.

Immediately after the levy of the water rate, the tenants contended that they were liable to pay only the extra charges levied by the Government direct to the Government and that the mittadar was entitled only to the old punja rate. The Collector analysed the figures as follows :—

	RS.	A.	P.
Water rate paid to the Government for both the crops ..	8	0	0
Loss of punja assessment	1	0	0
Collection charges	1	8	0
Compensation for certain lands borrowed for the purpose of forming channels	0	8	0
Total ...	11	0	0

As against this the zamindar got Rs. 13 thus making a profit of Rs. 2 per acre. But if we take the water rate alone into account the zamindar was getting a profit of Rs. 4. In 1912 when the water rate for the second crop was reduced by the Government the real profit rose to Rs. 6 in 1913, the zamindar claimed that if the Government raised the water rate he would pass it on to the tenants, but if the Government gave a remission he would not pass on the benefit to the tentants. That is unjust.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—Who maintains the tanks and the channels ? It is the zamindar and not the Government ? *A.*—The tank is maintained by the Government.

Q.—From funds provided by the zamindar ? *A.*—No not a single pie is paid by the zamindar. The collection charges and the maintenance charges are all included in the rent levied by the zamindar. The judgment contains all the particulars.

Q.—You want to say that the zamindar is making a profit out of this which he ought not to do ? *A.*—He ought not to, because there is neither morality nor legality behind it. It is unjust and unfair. The matter was in dispute in three cases. Nos. 26 to 28 of 1913. The zamindar's plea in the District Court was that their rent was a consolidated rent and that the Court had no business to enquire into it. The judgment of the District Court went against the tenants. The High Court also agreed with the District Court. My point is that it is wrong on the part of the zamindar to say that if there is a reduction of the water rate by the Government he would not pass on the benefit of such reduction to his tenants.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—The present law enables the zamindar to retain the benefit of the Government remissions for himself without passing it on to the tenant, and to cast the burden of the rate on the tenants entirely ? You suggest an amendment

of section 38 of the Estates Land Act? *A.*—The tenants next asked for an reduction of Rs. 2 per acre since the Government had reduced the water rate for the second crop. They made this demand irrespective of the fact whether the rent was a consolidated rent or not.

The CHAIRMAN: *Q.*—Where is the judgment? Without that it is not possible to understand the real position? *A.*—I was present when the judgment was delivered. I do not say that the judgment was not right under the law as it stands. I only say it is not fair.

Q.—What is your suggestion to remedy this? *A.*—I have got another point which I will mention now. And then I shall suggest a remedy for both. I shall suggest an amendment of the Act which will remedy this.

The Government gave a remission of Re. 0–1–6 in the rupee of the water-rate throughout the presidency, but this remission has not been passed on to the tenants by any zamindar or inamdar. Repeated demands have been fruitless. Section 38 of the Act should be amended by the addition of the following sub-section:—

> "(*d*) or when the charge for water levied by the Government has been reduced, irrespective of the fact whether the said charge has been consolidated in the rent or not."

The next point is about palmyra trees. It has got a special significance for Tinnevelly. There is a bit of punja land for which I pay a rent of Re. 1 per acre to the zamindar. I raise palmyrah trees on my land and the zamindar contributes nothing towards the raising of those trees. But all the same the zamindar collects a tax for those trees. Is it fair to do so?

The CHAIRMAN: *Q.*—Your contention is that the land is granted to you on patta and if you raise palmyra trees at your own cost, the zamindar is not entitled to collect any tax for the trees. But are these trees included in the patta? *A.*—Yes, they are.

The committee adjourned for lunch and reassembled at 3–30 p.m.

WITNESS:—I shall continue my point with regard to the palmyrah trees. For the purposes of taxes the trees are divided into three main classifications. The first class—the female yielding trees—is taxed at Re. 0–1–3 per tree. The rest are charged at five pies per tree.

The CHAIRMAN: *Q.*—We want you to show us a patta where the trees are included and another patta where the trees are not included and point out to us that the rent is the same in both the cases. *A.*—Yes, here is a patta where there is no tree. It has the same rent as a patta where there are trees. I will place before the committee the pleadings of the zamindarini herself wherein she has admitted that the tenants have raised the trees and that she has contributed nothing towards them. When such is the case, where is the justification for this tax? It should be abolished by statute. Section 12 of the Act must be amended by deleting the first portion of the sub-section (1) which runs as follows:—

> "Subject to any rights reserved to the landholder by contract or custom."

Irrespective of the fact whether there is such a custom or not the tenants pay whatever is demanded by the landholder because they are too weak and disorganized to resist his demand. So far as the courts are concerned, they draw a presumption that because the tenants have been paying this tax for a number of years there should have been a contract or custom. There must be a provision in the Estates Land Act to prevent such a presumption being drawn. In Tinnevelly a large number of persons are earning their livelihood in the cottage industry of making palmyra jaggery. It is very important that this tax should be abolished.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR: *Q.*—Are assessments made irrespective of whether the trees are tapped or not? *A.*—Once they are tapped they are brought under the first two classifications. Once assessed they continue to be assessed whether they yield juice or not. The tax is now felt to be a great burden in view of the dearth of tree climbers. If there are a large number of people to climb trees and bring juice, people will not object to this tax so much.

Q.—If tapping is prohibited it will be an additional difficulty? *A.*—Yes. I have sent a memorial to the Government on this subject. If prohibition is introduced in the district and if every tapper is insisted upon to have a licence for tapping, it will crush this cottage industry at once. A large number of people will suffer as they have no nanja lands and as they live by this industry.

The next point is with regard to cropwar assessments. The Sivapuram mitta levies a rate of Rs. 8 for the first crop and Rs. 5 for the second crop per acre. If water is available they charge one rate, but if water is not available, and if with the help of one or two showers

the tenants raise a crop, then another rate is charged. For the second crop no account is taken of the extent of cultivation. The whole area is assessed. Cropwar assessments are absolutely illegal especially if we look at it from the point of view of the fact that the zamindar is only an assignee of land revenue.

There is one more difficulty. The lands are divided into three classes—dry, wet and garden. In most of the villages the tenants sometimes dig a temporary well and use to raise some garden crops. Immediately the zamindar shifts the classification of the land to the garden land class and levies a higher assessment. One or two years later, the tenant may find it impossible to continue the same cultivation, but still the same rate of assessment is made.

The CHAIRMAN : *Q.*—Why should not the ryot apply to have the assessment reduced ? *A.*—It is very difficult for a single ryot to fight the zamindar in a Court of law.

Q.—Can you produce instances where such applications have been made ? *A.*—No. The matter has not been taken to Court. But any number of petitions have been made for reduction of the assessment. I want that section 3 (11) should be amended by the addition of a proviso on the following lines :—

" *Provided* that the charge for the use and occupation of dry lands shall be a fixed amount irrespective of the number and nature of the crops raised and the rent for wet lands shall not include the charge for two crops or more if the land is registered as single crop in Government accounts."

Most of these lands are registered as single crop lands in Government accounts and that shows the possibility of these lands. There should be an additional sub-section to section 24 or a new section, 24-A declaring that lands classed as garden lands shall be charged only dry rates.

There is one other difficulty which has arisen in one or two estates. Suppose a ryot digs a well and in the course of digging a well comes across some stones. The ryot is prohibited from cutting through the stones for the purpose of the well unless he pays something to the zamindar. There is no question of removing the stones at all. He is to pay even for cutting the stones.

The CHAIRMAN : *Q.*—Has there been any petition in connexion with this difficulty ? *A.*—There is a judgment of the High Court on this point. It is reported in A.I.R. 1933, Madras at page 525. To remove this difficulty I suggest that another sub-section may be added to section 7 as follows :—

" The ryot shall have the right to cut and remove rock and stones not having any recognized commercial value."

I have taken this wording from the language of the High Court's decision.

Again, with regard to the transfer of registry, certain amendments were made to the Act in 1934 in order to make the transfer easy. But in spite of all that, transfer of pattas never takes place. At present as soon as a registered document of sale is produced and an application is made to the landholder he cannot but register the transfer. But the landholder does not often register the transfer of pattas. Whatever amendments are made to the Act to facilitate matters the landholders are not prepared to observe the regulations.

Then there is the difficulty of unauthorized collection. Sometimes persons who have been authorized by the zamindar according to us—come and collect the dues. But the zamindar says that they have ceased to be their authorized agents and there is trouble. To avoid this difficulty registered village headman should be authorized to make the collections if the proprietors agree to that course.

(At this stage certain papers regarding the taxation of palmyra trees were put in.)

MR. B. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—Have you got any judgments with regard to trees raised after 1908 ? *A.*—No, there is no judgment regarding that point.

Q.—But the whole point is that ? *A.*—I am referring to trees raised before 1908. I am not at all referring to trees raised after 1908, because the tenant is entitled to them.

Then, Sir, various in roads have been made into the communal rights of the tenants. Grazing grounds and common forest from which the ryots were able to cut fuel have now been leased by the zamindar. Channel beds and tank beds are not now available to the tenants as before.

The CHAIRMAN : *Q.*—Have you got any specific instances ? *A.*—I know them as a matter of fact.

Mr. PALLAM RAJU : *Q.*—This is point mentioned by so many witnesses ? *A.*—I do not want to dilate upon that any further. Then with regard to sale proceedings there has been cases of fraud by the agents of the landholder. I do not speak of the landholder here.

Then, landholders generally oppose any movement on the part of the tenants to combine for mutual help and progress. They always suspect such movements. They fear that the tenants who combine to-day for a particular cause may combine later on against the zamindar. The solution of all these evils lies in the abolition of the zamindari system.

MR. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—You say that the zamindari system should be abolished because the zamindars oppose any combination of ryots for common purposes. Is that your main reason for the proposal to abolish the zamindari system ? *A.*—That is not my main reason.

Q.—Is that not a political reason ? *A.*—There are other reasons also which I have mentioned before.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—You think that for the improvement of agriculture the existence of the zamindaris is a hindrance ? *A.*—Yes.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—Of course you have given other reasons, but you say that this is the first reason ? *A.*—If the Revenue Department should take over these zamindaris, very many petty zamindars will be glad.

Q.—But no zamindar has said so till now ? *A.*—I do not want to deprive the zamindar of his legitimate dues. But I am opposed to the system of collecting the dues by people who are not subject to any control such as that exercised over the public servants in the Revenue Department. I want a transfer of the agency of collection.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—Suppose you are a holder of 2,000 acres of ryotwari land, your agents also will do the same thing which the agents of the zamindars are now alleged to do. Would you in that case suggest that the collection work in that case also should be handed over to the Revenue Department of the Government ? *A.*—That is why I have suggested that the under-tenant should be sufficiently protected.

Q.—How can that be done ? *A.*—I have not studied the problem and I am not able to suggest now any particular way in which the under-tenant can be sufficiently protected.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—You say that any benefit which is got from the zamindar should not go exclusively to the tenant but should also be shared by the under-tenant who actually cultivates the soil. Your object is not the abolition of the zamindari system as such ? *A.*—Yes, that is right.

Mr. PALLAM RAJU : *Q.*—You are against the middleman whoever he may be ? *A.*—Yes.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—You say that the man who tills the soil under the pattadar should have some right and he should not be ejected at the sweet will and pleasure of the pattadar ? *A.*—Yes.

Q.—Will you concede to the under-tenants the right of not being ejected at the sweet will and pleasure of the tenants ? *A.*—No, I do not want to extend that privilege to the under-tenant.

Q.—Then you will place the under-tenant at the sweet will and pleasure of the tenant ? *A.*—No, I do not say that. Some statutory provision must be made to protect the man who actually tills the soil.

Q.—On what lines ? *A.*—He must be given a fixed share of the produce of the land.

Mr. B. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—What share ? *A.*—Now he is not given any fixed share ; he is given 11 to 14 kottas per year.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—Suppose it is statutorily fixed at a certain share and the under-tenant does not accept it ? *A.*—Why should he not accept it if he is given a fixed share of the produce.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—But you do not want to give him the permanent right of occupancy ? *A.*—No. I want that he should be given something to live.

Mr. B. NARAYANASWAMI NAYUDU : *Q.*—Suppose the under-tenant says that he will give the tenant only one-fourth of the produce and the tenant is not willing to take so little and wants to take the land back, you have no objection ? *A.*—No.

Q.—You are prepared to have the under-tenant ejected ? *A.*—Yes. He will get any amount of other land for cultivation.

Q.—What you want is that the tenant should get some statutory rent as his dues from the under-tenant ? *A.*—Yes. I even think that it would be harmful to the under-tenant to give him a permanent right of occupancy.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—With regard to the revenue courts it has been suggested that they are not so convenient and that we might go back to the civil courts, what is your opinion about this ? *A.*—Except cases of actual settlement of rents all other cases should go to the civil courts.

Q.—Will it not lead to delay ? *A.*—No. Cases will be disposed of more expeditiously and more satisfactorily by civil courts. The Revenue Divisional Officers and the I.C.S. Officers are not trained in civil procedure and practice in the courts. That is not the case with the civil courts.

Mr. Pallam Raju : *Q.*—Would you suggest the establishment of special tribunals for the purpose ? *A.*—No, because they will be incompetent.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—In revenue cases you think that the civil courts will be able to decide cases more justly ? *A.*—Yes. Whatever the respective position might have been in 1908, the present civil courts can be relied upon to decide such revenue cases more justly. Also so far as the tenants are concerned, it will be very cheap for them since the civil courts are at the headquarters and the lawyers do not charge high fees when they have to appear in cases conducted at the headquarters.

Q.—You charge high fees in revenue courts ? *A.*—Normally we charge high except in cases where the tenant is poor and unable to pay. In such cases we charge consolidated fees. It will be cheap for the land-holder also. At present there is very little work in the civil courts and cases can be decided quickly.

Mr. B. Narayanaswami Nayudu : *Q.*—You said that the zamindari system should be abolished, because it has led to some abuses. Private property also has led to some abuses ; are you in favour of abolishing that also ? *A.*—I am not a socialist.

The witness withdrew.

Witness No. 204. Madura. 21st February 1938.

Oral evidence of Mr. Muthuswami Mooppanar, Pithapapuram (Tenant of Ettiyapuram estate).

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—என்ன கிராமம் ? *A.*— பிதப்பபுரம்.

Q.— என்ன சமாச்சாரம் ? *A.*—நஞ்சை வெள்ளாமைக்கு குளத்து ஜலத்தை அரண்மனைக்கு. இந்த கிராமம் அரண்மனைக்கு நாலு பர்லாங் தூரத்திலிருக்கிறது. குளத்து ஜலத்தை கொண்டுபோய்விடுகிறார்கள். ஆறுயிரம் ரூபாய் நஷ்டம். கண்மாய் வெட்டுவதில்லை. கோபம் துன்பமாயிருக்கு. தீர்வை கொடுக்காவிட்டால் கோட்டைக்கு ரூ. 35 கொடுக்காவிட்டால் அடிக்கிறுங்கோ.

Q.—பட்டாயிருக்கிறதா ? *A.*—இருக்கு. **He filed the patta with a statement.**

Q.— பட்டா நம்பர் என்ன ? *A.*— முதல் நம்பர்.

Q.— உங்கள் கஷ்டங்களை சொல்லுங்கள் ? *A.*— தீர்வை ஜாஸ்தி.

Q.— ஏகருக்கு எவ்வளவு ? *A.*— கோட்டைக்கு ரூ. 35.

ஒரு கோட்டை 1 ஏக்கர் 85 செண்ட் ; தீர்வை ரூ. 35.

Q.— அதற்கு பட்டா ஏதாவதிருக்கிறதா ? *A.*— தீர்வை கொடுக்காவிட்டால் எங்களை அடித்து துன்பப்படுத்துகிறார்கள். நாங்கள் ஏழைக்குடிகள் $2\frac{1}{4}$ செண்ட். இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடனிருக்கிறது. 11 வருஷமாக தீர்வை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

Q.—இதற்கு முன்பு எவ்வளவு ? *A.*—96 பொன். அதாவது மொத்தம் ரூ. 190 ஆகும். நஞ்சை கொடிகால் எல்லாவற்றிற்கும்.

Q.—ரூ. 35 தீர்வை கொடிக்காலுக்கா, நஞ்சைக்கா ? *A.*— நஞ்சைக்கும், கொடிக்கால் வைத்தாலும் ரூ. 35.

Q.— நெல் சாகுபடிக்கு எவ்வளவு தீர்வை ? கொடிகாலுக்கு எவ்வளவு தீர்வை ?
A.— நஞ்சைக்கும், கொடிக்காலுக்கும், வெஞ்சிப்போனாலும் ரூ. 35 தான்.
Q.—11 வருஷத்துக்கு முன்பு ஏற்பட்டதா ? *A.*—ஆமாம். 11 வருஷமாகதான் இந்த தீர்வை.

Q.—அப்பொழுது செட்டில் சர்வே செய்யப்பட்டிருக்கிறதா ? *A.*—அவர்கள் இஷ்டம்போல் தீர்வை ரூ. 35 போட்டார்கள்.

Q.—நீங்கள் கோர்ட்டுக்கு போனீர்களா ? *A.*—நாங்கள் ஏழை. ராஜாக்கள் பார்த்து செய்யும் போது ஏழை குடிகள் நாங்கள் என்ன செய்வது ? அவர்கள் இஷ்டப்படி தான் தீர்வை போட்டார்கள்.

Q.—11 வருஷத்துக்கு முன்பு ஒரு பட்டா உங்களுக்கு கொடுத்திருப்பார்களே, அது இருக்கிறதா ?
A.—இல்லை.

Mr. B. NARAYANASWAMI NAYUDU :

Q.—எந்த ஊர் ? *A.*—பிதப்பபுரம்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—முன்பு கொடுத்த பட்டாவை இப்பொழுது கொண்டு வரமுடியுமா ? *A.*—முடியும், ஆனால் இப்பொழுது கொண்டுவரவில்லை. விவசாயிகள் பட்டினியாக நாங்கள் இருக்கிறோம். அவர்களுக்கு கொடுத்துவிட்டு நாங்கள் அரஹரா ! மகா தேவா ! என்று சும்மா இருக்கவேண்டும் **(Laughter.)** விளைந்தாலும் விளையாவிட்டாலும் நாங்கள் ரூ. 35 கொடுத்துவிடவேண்டும். கண்மாய் மராமத்து செய்வதில்லை.

Q.—மராமத்து செய்யவில்லையென்று கலெக்டருக்கு பிட்டிஷன் போட்டீர்களா ? *A.*—நாங்கள் பெட்டிஷன் போடவில்லை. நாங்கள் கலஹம் செய்தோம். வேலைக்காரர்களை அடித்தோம் என்று பிராது போட்டார்கள். பிராதை தள்ளிவிட்டார்கள். பயந்துகொண்டு பெட்டிஷன் போடவில்லை.

Q.—தீர்வை ரூ. 35 தவிர வேறு ஏதாவது வாங்குகிறார்களா ? *A.*—சந்திப்பு படி என்று தீர்வை 35 ரூபாய்க்குமேல் மொத்தம் முக்கால், ஒரு ரூபாய் என்று வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஒரு பட்டாதாரிக்கு முக்கால் ரூபாய் ஏற்ற தாழ்வு இல்லாமல் சந்திப்புபடி வாங்குகிறார்கள். டிமாண்டு படி அரைக்கால் ரூபாய் பாக்கியிருந்தாலும் காலேவீசம் ரூபாய் வாங்கிவிடுகிறார்கள். ரசீது எங்களுக்கு கொடுப்பதில்லை.

(No. receipt to illicit extra payment.)

Q.—வேறு என்ன ? *A.*—கணக்குபிள்ளை, கிராம முன்சீப் சீட்டு வரி என்று வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கும் ராஜா கட்டுப்பாட்டுக்கும் நாங்கள் கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கு. சந்திப்பு வரி, ரோட் வரி, கல்வி வரி, டிமாண்ட் வரி எல்லாம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது.

Q.—ருஜும் என்று ஏதாவது வரி கொடுக்கிறீர்களா ? *A.*—இல்லை.

Q.—பட்டா மாற்றும்போது ஏதாவது ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமா ? *A.*—அவர்கள் இஷ்டம் போல் கேட்பதைக் கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—யார் கேட்கிறார்கள் ? *A.*—கிளார்க்குகளுக்கு லஞ்சம் கொடுக்கிறோம். ஜமீன்தாருக்கு கொடுப்பதில்லை. பட்டாவுக்கு இரண்டரை ரூபாய் என்று ஜமீனில் அவர்கள் வாங்கி விடுகிறார்கள்.

Q.—குளம் மராமத்து செய்கிறார்களா ? *A.*—எனக்கு 50 வயது. இதுவரையிலில்லை. தண்ணீர் இல்லை.

Q.—கலிங்கு கட்டியிருக்கிறார்களா ? *A.*—இல்லை. துண்டாய் கண்மாய் கட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இஷ்டம்போல் தண்ணீரை திருப்பிக்கொண்டுவிடுகிறார்கள். கரை போட்டிருக்கிறார்கள். கண்மாய் வெட்டி வைக்கவில்லை. ஒரு அடிக்குமேல் தண்ணீர் இல்லை. ஒரு வண்டி மண் எடுத்தால் கால் ரூபாய் கொடுத்துவிடவேண்டும். நாங்கள் எடுத்தால் குடிகளுக்கு பாத்தியம் ஏற்படுமாம். கொடிகால் உறத்துக்கு வெட்டிப்போட்டால் இரண்டு, நாலு அணா வாங்கிவிடுகிறார்கள். டிக்கட் இல்லாமல் இலைகளை வெட்டக்கூடாது. குழல் அறுத்தால் கால் ரூபாய் கேட்கிறார்கள். தலைச்சுமை ஒரு ஆளுக்கு கால் ரூபாய் டிக்கட்டு. மாடு மேய்ந்தால் ஒரு ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். இப்படி நாங்கள் கஷ்டப்படுகிறோம். இந்த காங்கிரஸ் கவர்ன்மென்டில்கூட சமஸ்தானங்களுக்கு எல்லாம் மேல் ஜமீன்தார் இருக்கும் வரையில் எங்களை ஈடேறவிடமாட்டார்கள். காங்கிரஸ் கவர்ன்மெண்ட்தான் கடவுளாக இருந்து எங்களை காப்பாற்ற வேண்டும்.

Q.—நீங்கள் வீடு கட்டுவதற்கு கல்லை பட்டா நிலத்திலிருந்து எடுக்க முடியுமா ? *A.*—எங்கள் பட்டா நிலமாக இருந்தாலும் வண்டிக்கு கால், அரை ரூபாய் வாங்கிவிடுவார்கள். அவர்கள் புறம்போக்குக்கும் எங்களுக்கு நிலமாக இருந்தாலும் கல்வெட்ட கால் ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—ஜமீன்தார் வைத்த மரமாக இல்லாவிட்டாலும், அதற்கும் ஏதாவது வாங்குகிறார்களா ?

A.—நாங்கள் அதை வெட்டக்கூடாது. அப்படி வெட்டினால் சில்லரை அதிகாரிகள் ஜமீனுக்குப் போய் சொல்லுவார்கள். அங்கிருந்து எமர்ஜென்ட் வாரண்ட் மாதிரி பத்து, இருபது பெயர் வந்து எங்களை அடித்து ஐந்து ரூபாய் அபராதம் போடுவார்கள். மரத்தையும் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு விடுவார்கள்.

Q.—ஊரில் நத்தம் இருந்தால் வீடு கட்டிக்கொள்ளுவீர்களா ? *A.*—பன்னிரண்டு வருஷத்துக்கு வேண்டிய தீர்வை கொடுத்தால்தான் வீடு கட்டிக்கொள்ள சம்மதப்படுவார்கள்.

Q.—ஒரு ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் ஒரு மூலையில் இரண்டு, மூன்று சென்டில் வீடு கட்டுவீர்கள். அதற்கு தீர்வையுண்டா ? *A.*—இல்லை. பூரா வெள்ளாமை செய்யாமல் வீடு கட்டினால் தோட்டம் பூராவும் அனுபவித்துக்கொண்டால் பன்னிரண்டு வருஷம் தீர்வை வாங்கிக்கொள்ளுவார்கள்.

Q.—கிரமமாகப் போடும் நிலதீர்வை தவிர வேறு ஏதாவது கேட்கிறார்களா ? *A.*—அதைப்பற்றி தெரியாது.

Q.—புஞ்சை நிலத்தில் நீங்கள் கிணர்வெட்டி தோட்டம் போட்டால் தீர்வை ஜாஸ்தி கட்டுகிறீர்களா ? *A.*—பூந்தீர்வை என்று வருஷா வருஷம் ரூ. 10, ரூ. 8 வாங்குகிறார்கள்.

Q.—புஞ்சைக் காட்டுக்கு எவ்வளவு தீர்வை ? *A.*—ரூ. 1–4–0, ரூ. 1–8–0, ரூ. 2–4–0 ரேட் இருக்கு.

Q.—ரூ. 2–4–0 தீர்வை எவ்வளவுக்கு கட்டுவீர்கள் ? *A.*—ஒன்பது ரூபாய்க்கு மேல்.

Q.—ஏக்கருக்கு ரூ. 9, ரூ. 10 கேட்டால் என்ன பயிர் செய்வீர்கள் ? *A.*—கேப்பை, சோளம் மிளகாய் செடி எல்லாம் பயிர் செய்வோம்.

Q.—பயிருக்கு தகுந்த தீர்வையா ? அல்லது எதாக இருந்தாலும் ஒரே தீர்வையா ? *A.*—வெவ்வேறு தீர்வை.

Q.—உங்களுக்கு நஞ்சை தவிர வேறு ஏதாவது தோட்டம் இருக்கிறதா ? *A.*—நஞ்சைதான். தோட்டமில்லை.

Q.—இன்னும் ஏதாவது விட்டுப்போனது உண்டா ? *A.*—வேறொன்றும் இல்லை.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—யார் தீர்வை வசூல் செய்கிறார்கள் ? *A.*—அம்பலம் கிராம முன்சிப்.

Q.—அவர்களுக்கு ஜமீன்தார் ஏதாவது சம்பளம் கொடுக்கிறார்களா ? *A.*—கவர்ன்மெண்ட் சம்பளம்தான்.

Q.—ஆடு மாடுகளை ஜப்தி செய்கிறார்களா தீர்வைக்காக ? *A.*—அவைகளை ஜப்தி செய்கிறார்கள். கோபம் இருந்தாலும் எல்லாவற்றையும் ஜப்தி செய்துவிடுகிறார்கள்.

Q.—வசூல் செய்வதற்கு டிமாண்ட் நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்களா ? *A.*—கொடுக்கிறார்கள்.

Q.—கிஸ்தி ஒரே தடவையில் வசூல் செய்கிறார்களா ? *A.*—ஆறு தவணையில் எட்டியாபுரத்தில்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—கவர்ன்மெண்டே நேருக்கு நேராக பட்டா கொடுத்தால் தேவலை என்று நினைக்கிறீர்களா ? *A.*—ஆம்.

Q.—ரூ. 35 கொடுக்கும் நிலத்தில் எக்கருக்கு எவ்வளவு விளையும் ?. *A*—நான்கு கோட்டை, பத்து கோட்டை தண்ணீர் இருந்தால் விளையும். இல்லாவிட்டால் இல்லை. 500 கோட்டை நெல்தான் கிடைக்கும். ரூ. 2,000 நஷ்டம் ஏற்படும். ஜமீன்தார் சொந்த குளத்துக்கு தண்ணீர் கொண்டுபோய்விடுகிறார்கள். எங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை.

Q.—பக்கத்தில் கவர்ன்மெண்ட் அயன் நிலம் இருக்கிறதா ? A.—விளாத்திகுளத்தில் 10, 12 மைலில் இருக்கிறது.

Q.—அயன் கிராமத்தில் தீர்வை எப்படியிருக்கிறது ? *A.*—அயன் கிராம தீர்வை எவ்வள வென்று எங்களுக்குத் தெரியாது.

Q.—அயன் கிராமத்தில் கூடவா, குறைதலா ? *A.*—குறைதலாகத்தானிருக்கும்.

Q.—இங்கு ஜோஸ்யம் சொல்லுகிறீரா ? A.—(Silence) பதிலில்லை.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு நிலம் ? *A.*—மொத்த நிலம் 3,000. எக்கர் ரூ. 1,500-க்கு ஒத்தி வைத்திருக்கிறேன்.

Q.—யாருக்காவது குத்தகைக்கு விடுவதுண்டா ? *A.*—உண்டு. கொடிகால் 3, 2½ வருஷத் துக்கு. 2, 1½ ரூபாய்க்கு.

Q.—வருஷா வருஷம் வரும்படி எவ்வளவு வரும் ? *A.*—இவ்வளவு நிலத்திலும் சேர்ந்து வெள்ளாமையாயின் ரூ. 100 கிடைக்கும். ஜமீன் தீர்வை கட்டிய பிறகு மூன்று வருஷத்துக்கும் பூரா சொத்துக்கும் ரூ. 100 கிடைக்கும். 2¼ கோட்டைக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 80 பேரீஜ் கட்டவேண்டும். மூன்று வருஷத்துக்கும் ரூ. 100 தான் கிடைக்கும்.

Q.—இந்த நிலம்போக வேறு ஏதாவது குத்தகைக்கு பயிரிடுகிறீர்களா ? *A.*—இல்லை.

Witness No. 205. Madura. 21st February 1938.

Oral evidence of Mr. Ramaswami Mooppanar, Naduvappatti, Ettiyapuram.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—நீங்கள் என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள் ?
A.—**He filed a petition.**

Q.—உங்களுக்கு நஞ்சை இருக்கிறதா ?
A.—இருக்கிறது.

Q.—முந்தி சொல்லியதற்கு மேல் ஏதாவது சொல்லப்போகிறீர்களா ?
A.—இல்லை.

Q.—இது என்ன ? **(showing the petition)**
A.—24 நிலத்தை சேர்ந்தவர்களிடம் ஒரு உடன்படிக்கை வாங்கியிருக்கிறார்கள். முதலில் எழுதிக்கொடுத்துவிடுகிறது 11 வருஷமாயிற்று.

Q.—எதற்காக எழுதிக்கொடுத்தது ?
A.—எழுதிக்கொடுத்தால்தான் பட்டாகொடுப்பேன் என்று சொன்னார்கள். ஆகையால் இதை எழுதிக்கொடுத்து பட்டா வாங்கிக்கொண்டோம்.

Q.—ஒரு எக்கருக்கு என்ன தீர்வை ?
A.—எக்கருக்கு ரூ. 18¾ தீர்வை.

Q.—பக்கத்தில் அயன் கிராமத்தில் தீர்வை எவ்வளவு என்று தெரியுமா ?
A.—ஏக்கருக்கு ரூ. 3¾, 5–10–0. எங்கள் எஸ்டேட்டிலும் ரூ. 5¾ கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

Q.—இங்கு மாத்திரம் ஏன் அதிகம் ?
A.—கொடிக்கால் வைத்திருப்பதற்காக. கிணர் நாங்கள் தான் வெட்டியிருக்கிறோம். 96 பொன் தீர்வை. (**each** பொன் **is equivalent to about Rs. 2.**) 10 மரக்கால் வெட்டுவோம். அடங்கலாக எக்கருக்கு ரூ. 18. எதை வேண்டுமானாலும் பயிர் செய்துகொள்ளலாம் என்று சொல்லி **draft** எழுதி வாங்கிக்கொண்டு பட்டா கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

Q.—ரூ. 18, ரூ. 20 கொடுக்கிறீர்கள். தண்ணீர் வேண்டாம், கிணர் வேண்டாம், எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொள்ள பாத்தியம் உண்டென்று எழுதி கொடுத்திருக்கிறீர்களா ?
A.—ஆம்.

Q.—இப்பொழுது யார் திவான் ?
A.—ஷண்முகம் பிள்ளை.

Q.—வேறு என்ன சொல்லப்போகிறீர்கள் ?
A.—இவ்வளவு தான்.

Witness No. 206. **Madura.** **21st February 1938.**

Oral evidence of Mr. K. A. Abraham, Kolayankarisal, Sivapuram Mitta, Kariakurichi.

He presented a document and then said :

பட்டா கொடுக்கும்போது ஒரு குடியானவன் நிலத்தை சாகுபடி செய்கிறுன். புஞ்சையை நஞ்சையாக சாகுபடி செய்கிறுன். சில சமயங்களில் ஊருக்கு வடபுறத்தில் பெரிய ஓடை இருக்கிறது. நஞ்சையான வெளியில் மண் சேர் விழுந்து சாகுபடி செய்ய லாயக்கில்லாமல் போய் விடுகிறது. சாகுபடிக்கு லாயக்கில்லாத இடங்களுக்கு சர்க்காரில் தண்ணீர் தீர்வை தள்ளிவிடுகிறுர்கள். ஆனல் மிட்டாதார் நஞ்சை தீர்வை வாங்கி விடுகிறுர்கள். 1½ ரூபாய் கொடுத்து சொந்த பனை மரத்தை அவசரத்துக்கு மனு கொடுத்து 1-0-0, 1-8-0 கொடுத்து வெட்டிக்கொள்ளுவோம். அந்தப் பணத்தை பிறகு குறைத்துக்கொள்ளுவதில்லை. 1317-ம் பசலியில் ஏற்பட்ட பனைமரத்தை வெட்டிப்போட்ட பிறகும் இன்னும் தீர்வை வசூல் செய்து வருகிறுர்கள்.

பருவம் 94, ஓலை, 154 இன்னும் சில மரங்களும் இருந்தன. ஆனல் இப்பொழுதிருக்கும் மரம் 50 தான்.

(He filed the document for the collection of taxes for all trees, even though there were only 50 trees at present.)

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—இதைப்பற்றி ஏதாவது மனு கொடுத்திருக்கிறீர்களா ?
A.—இல்லை.

Q.—மனு கொடுத்தால் வாய்தா தள்ளுகிறுர்களா ?
A.—இல்லை. நத்தம் குடியிருக்க விடப்பட்ட இடம். அதில் தென்னை, மா, பனை, கொல்லைப்புறத்தில் இருந்தால் அதற்கும் தீர்வை. 619-ம் நம்பர் நத்தம் (**house-sites**).

Mr. B. Narayanaswami Nayudu :

Q.—யார் பேருக்கு தீர்வை ?
A.—11 நபருக்கு தீர்வை.

Q.—அது பட்டா நிலமா ?
A.—ஆம்.

Q.—அதை யார் அனுபவிக்கிறுர்கள் ?
A.—வீட்டில் வசிப்பவர்கள் தான் அனுபவிக்கிறுர்கள்.

Q.—நிலத்தில் உள்ளவற்றிற்கும் தீர்வை வாங்குகிறுர்களா ?
A.—ஆம். முதலாவது பனைக்கு மகசூல் வந்தவுடன் தீர்வை ஏற்படுத்தினுர்கள். 15 வருஷத்துக்கு முன் நிலத்துக்கும் பட்டா போட்டார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—அப்பொழுது நிலம் யாரிடம் இருந்தது. ?

A.—பனையிலிருந்து வரும்படி வந்ததால் பனை மரத்துக்கு பட்டா கொடுத்தார்கள். நிலத்துக்கு பட்டா கொடுக்கவில்லை. ஆனல் இப்பொழுது நிலத்துக்கும் பட்டா கொடுக்கிறுர்கள். நிலத்தை என்னுடையதென்று சொன்னுலும் மற்றெருவருக்கு நிலத்தை பட்டா செய்து கொடுத்து விடுகிறுர்கள். ஆனல் பனை என்னுடையதாய் இருந்தாலும் அதைப்பற்றி கேழ்வி முறை இல்லை. சர்வே நம்பர் 848 பட்டா என் தகப்பனுருக்கு அதை இப்பொழுது இரண்டு பெயருக்கு பட்டா கொடுத்திருக்கிறுர்கள்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—கோர்ட்டில் தாவா கொடுத்தீர்களா ?
A.—இல்லை.

By Mr. P. S. Kumaraswami Raja :—

Q.—நிலம் ஒருவருக்கும் மரம் ஒருவருக்கும் பட்டா இருந்தால், நிலக்காரர் மரத்துக்காக ரூபாய் கொடுத்து விடவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டார்களே அதைப்பற்றி நீங்கள் ஏதாவது செய்தீர்களா ?

A.—இல்லை. பனை யாருக்கோ அவர்களுக்கு தான் கொடுக்கவேண்டும். தீவாய்ப் போனல் **water-rate** தள்ளிக் கொடுக்க வண்டும் என்று ஏற்கனவே சொல்லியாகிவிட்டது. ஏலம் ஜப்தி வந்தால் தமுக்கு தபால் என்று ஜமீனில் வாங்குகிறுர்கள்.

Q.—இது எல்லா ஜமீனிலும் இப்படிதான் நடக்கிறது ?
A.—கலெக்டர் ஆபீசில் இதைப்பற்றி **case** போட்டு எங்களுக்கு தீர்ப்பாகி இருக்கிறது.

Q.—அந்த தீர்ப்புக்கு நகல் இங்கு இருக்கிறதா ?
A.—இங்கு கொண்டுவரவில்லை.

Witness No. 207. **Madura.** **21st February 1938.**

Oral evidence of Mr. Ponnayya Mooppanar (ஈராட்சி), Irachi, Ettaiyapuram.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—நீங்கள் என்ன காரியத்துக்காக வந்திருக்கிறீர்கள் ?
A.—தீர்வை ஜாஸ்தி ரூ. 23–7–6 கோட்டைக்கு **commutation rent.**

Q.—என்ன போடுகிறீர்கள் நிலத்தில் ?
A.—கொடிக்கால், நெல், மகசூல்.

Q.—முன்பு யாருடையது ?
A.—ஜமீன்தாருடையது.

Q.—முதலில் தீர்வை எவ்வளவு ?
A.—அப்பொழுது வாரம்.

Q.—எத்தனை வருஷமாயிற்று ?
A.—30 வருஷமாயிற்று. அதைப்பற்றி எனக்கு தெரியாது.

Q.—இரண்டு போகம் விளையுமா ?
A.—ஒரு போகத்துக்கே தண்ணீர் கிடையாதே ! 10 வருஷத்துக்கு 5 வருஷம் விளைவது ஆண்டவனுக்கு தான் தெரியும். ரூபாய். 500 செலவழித்து கிணர் வெட்டியும் தண்ணீரில்லை. மலேயா தேசம் போய் சம்பாதித்து வந்து தீர்வை கட்டி வருகிறேன். 10 வருஷமாயிற்று. விளைச்சலில்லை.

Q.—இந்த தீர்வை ஏற்பட்டு எவ்வளவு வருஷமாயிற்று. ?
A.—30 வருஷமாயிற்று. 1·63 செண்ட் கண்மாய் உடைத்து மகசூலுக்கு வழி இல்லாமல் போய்விட்டது.

Q.—என் நீங்கள் மராமத்து செய்யக்கூடாது ?
A. மராமத்து செய்ய விடுவதில்லை. மடைகட்டி 10 வருஷமாயிற்று.

Q.—சும்மா போட்டிருக்கிறீர்களா ?
A.—இன்னும் ரிப்பேர் செய்யவில்லை.

Q.—கண்மாய் அடைத்திருக்கிறதா ?
A.—மண் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது தண்ணீர் வந்தாலும், அது உடைத்துக் கொண்டுதான் போய்விடும்.

Q.—வேறென்ன சாமாசாரம் ?
A.—அதிக தீர்வை. கண்மாய் மராமத்து இல்லை.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—தொலைக்குப் போனீரே யாரிடம் நிலத்தை விட்டுப் போனீர் ?
A.—ஒருவரும் உழவில்லை. மகசூல் இருந்தால் உழைத்துப் பயிர் சாகுபடி செய்யலாம். ஆனால் ஒரு வகையுமில்லை. மாடு கன்றுக்கும் ஏதாவது கேட்கிறார்கள்.

Q.—உங்கள் ஜமீனில் இனமாக மாடு மேய்க்க விடுகிறார்களாமே ?
A.—மாடு மேய்க்க ரூ. 1–0–0, 0–8–0 ஜமீனில் வாங்குகிறார்கள்.

Q.—குளம் கண்மாயில் மேய்க்கவா தீர்வை வாங்குகிறார்கள் ?
A.—தேங்காய் புல் அதைத்தான் ஆடு மாடுகள் மேய்கின்றன. அதற்கு ஏதோ பேர் சொல்லுவார்கள்.

Q.—அயன் கிராமத்தில் எவ்வளவு தீர்வை ?
A.—கெங்கைகொண்டான் அயன் கிராமத்தில் 8¼ ரூபாய் தீர்வை. 15 மைல் தூரம்தான். அங்கு தான் என் தாயார் ஊர். மராமத்து ஒன்றும் கிடையாது. வீடு கட்டினால் 12 வருஷம் தீர்வை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். பட்டா நிலத்தில் வீடு கட்டினோம். 24 வருஷமாயிற்று. 20 வருஷம் தீர்வை கேட்கிறார்கள். நாங்கள் தீர்வை கொடுக்கவுமில்லை. அதை விற்கவுமில்லை. ஜமீன்தாருக்கு இந்த விஷயம் தெரிந்தாலும் ரொம்ப **authority** செய்து எங்களை ஊரிலிருந்து விரட்டி விட்டாலும் விரட்டி விடுவார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—நடக்கும் என்ற உத்தேசமா ?
A.—இப்பொழுது அப்படி நடக்கிறது.

Mr. M. Venkatachalam Pillai :

Q.—ஜமீனில் சங்கம் ஒன்றும் வைத்துக்கொள்ளவில்லையா ?
A.—இல்லை. காங்கிரஸ் கவர்ன்மெண்டு இல்லாவிட்டால் அதை நாங்கள் இப்பொழுது சொல்லவும் முடியாது.

Witness No. 208. Madura. 21st February 1938.

Oral evidence of Mr. Subbayya Mooppanar (ஈராச்சி), Iratchi, Ettiyapuram.

(He filed a paper stating that the tax was Rs. 23–7–8.)

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—என்ன விளையும் ?
A.—நெல், கேப்பை, கொடிக்கால்.

Q.—வேறு என்ன சொல்லப்போகிறீர்கள் ?
A.—தீர்வை தான் ஜாஸ்தி ?

Q.—நீங்களாகத் தானே இங்கு சொல்ல வந்திருக்கிறீர்கள் ?
A.—ஆம்.

The committee adjourned for the day.

The Committee re-assembled in the Collector's Office, Madura, at 11 a.m., on Tuesday, the 22nd February 1938.

The following members were present :—
Hon'ble Mr. T. Prakasam—*Chairman*.
Mr. B. Narayanaswami Nayudu.
,, V. V. Jogayya Pantulu.
,, A. Rangaswami Ayyangar.
,, P. S. Kumaraswami Raja.
,, M. Pallam Raju.
,, Mahboob Ali Baig.
The Zamindar of Mirzapuram.
Mr. T. Viswanatham—*Secretary*.

The first witness to be called in was Mr. S. Sankaranarayana Ayyar, Zamindar of Sankaranagar.

Witness No. 209. Madura. 22nd February 1938.

Oral evidence of Mr. S. Sankaranarayana Ayyar, Zamindar of Sankaranagar.

The CHAIRMAN : *Q*.—Mr. Sankaranarayana Ayyar, what is the name of your estate ? *A*.—I am the proprietor of one of the four estates of Sankaranagaram. This estate was granted to us by King Thirumal Naick. During the Mughal period it was taken back and re-granted to my predecessor-in-interest.

Q.—Can you give the date of the original grant as well as the date of the re-grant ? *A*.—At the time of King Thirumal Naick the original grant was made and, about 1623 or so, at the time of Muphas Khan the re-grant was made. In 1865 all the old accounts from fasli 1211 were examined and the rates of rent were fixed.

Q.—Is that the year of the Rent Recovery Act ? *A*.—Yes.

Q.—How many villages are there in your estate ? *A*.—There are 16 villages, of which two are ayan villages and the rest of them are zamin villages. The zamin consists of two separate parts.

Q.—What is the peshkash that you pay ? *A*.—I am tentatively paying Rs. 3,200 and the matter is before the Board of Revenue.

Q.—What is your income ? *A*.—The rent for the two parts excluding the Pannai lands is Rs. 17,620.

Q.—How much do you realise from the pannai lands ? *A*.—For my portion the rent is about Rs. 8,000.

Q.—How much of the 14 villages is wet, how much is dry and how much is garden land ? *A*.—I was not asked to bring statistics and I do not have correct figures with me. I may mention, Sir, that there are two Kulapprams (lands irrigated by tanks).

Q.—Rain-fed tanks ? *A*.—Yes. In the village of Ayyaneri, as a sort of partition these Kulapprams were granted to dhayadis in 1895 and nothing except *poruppu* is recovered from these dhayadis. This *poruppu* represents the jodi portion paid by the zamindar to the Government.

Q.—What do you get from the dry lands per acre ? *A*.—First-class lands pay Rs. 1–10–6 per acre or 40 panams per chankili (chain). The least amount collected is annas four. These have been in existence from fasli 1211 onwards without any change. There have been no suit for reduction of rent at all. The net yield from the pannai lands would be Rs. 8 per acre.

Q.—Wet lands ? *A*.—These are all dry lands. As regards garden lands, there are lands which grow commercial crops like tobacco. The rent for these lands is Rs. 3–1–5 per acre or eighty panams per chain. For chillies we charge Rs. 2–7–9. The wells that irrigate these lands belong to the zamindar and therefore he is entitled to levy higher rent for these commercial crops.

Q.—The wells belong to the zamindar ? *A*.—Yes. They have been existing on the poramboke lands having been evidently dug by the zamindar long ago. Their area is excluded from the extent mentioned in the patta granted to the tenants.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA : *Q*.—You cannot say for certain that the tanks were dug by the zamindar ? *A*.—They are on the porambokes belonging to the zamindar and the ownership of the tanks naturally belongs to the zamindar. They were in existence even prior to 1865.

Mr. Mahboob Ali Baig : *Q.*—From the fact that these tanks are not on the tenants' lands, but on poramboke lands, you say that they do not belong to the tenants and must have been dug by the proprietors ? *A.*—Yes . From 1865 onwards they have been shown as belonging to the zamindar.

The Chairman : *Q.*—Have you got those records ? *A.*—The Inam Register of 1865 will show it. There is a special register for Thottakkals which is maintained by the estates in which these are called old wells.

Q.—From their description in the Inam Register itself you say that these tanks belong to the zamindar ? *A.*—Yes.

Q.—What about wet land rates ? *A.*—As I said, wet lands have been granted to dhayadis and they are under no obligation to pay rent.

Q.—There is no other wet land in your zamin ? *A.*—Nothing in the one-fourth share which belongs to me in the Sankaranagar estate. The panayam alone belongs to me.

Q.—How much land do you possess in that estate ? *A.*—I do not own kudivaram. I am entitled to rent from about 150 acres.

Q.—What is the wet rate there ? *A.*—The highest is about Rs. 15. The rate ranges between Rs. 8 and Rs. 15. In the neighbouring ayan lands the rate ranges between Rs. 18 and Rs. 25.

Q.—Which is that village ? *A.*—Panayankulam village and Sivarama Pettai village.

Mr. Mahboob Ali Baig : *Q.*—In the ayan lands of the neighbourhood the rate ranges between Rs. 18 and Rs. 25 ? *A.*—Yes. As regards the collection of rent, the collections are slack and we have to borrow for paying peshkash.

The Chairman : *Q.*—Before you go to the question of the collection of rent, let me know, what according to you is the proper rent which the tenant is liable to pay in your own estate ? *A.*—In my estate the present rate has been in existence from the beginning and there has been no quarrel about it. Even the ryots have not filed any suits for reducing rent. It is going on from the time of the Hindu kings down to this day and there has been absolutely no demand for any remission.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja : *Q.*—Have you got wet lands in your villages ? They have been granted to dhayadis. I do not collect rent. There is an intermediate landholder. The intermediate landholder is neither a landholder nor a ryot. He is, so to speak, a parenthesis in the Estates Land Act.

Q.—You are the proprietor ? *A.*—Yes. He pays what I have to pay for jodi, etc., under a document registered in 1895. No action can be taken against him under the Estates Land Act. I am therefore bringing to the notice of this Parliamentary Committee that a section should be introduced in the Act by which these intermediate landholders are brought within the purview of the Act.

Mr. Mahboob Ali Baig : *Q.*—You can proceed against the land ? *A.*—No. The only remedy against these people is the filing of a civil suit and the difficulties attendant on that procedure will have to be faced.

The Chairman : *Q.*—Let us first know about the rate of rent. You have stated something already. Now, may I know what the total income you get from these 14 villages is ? *A.*—About 17,620 rupees.

Q.—What is the total amount paid to the Government for these villages ? *A.*—Rs. 9,000. It will be about 0–7–9 per rupee collected.

Q.—How about the collection of rent ? *A.*—The collection is very slack and it is due to the fact that there is no proper control over the village officers who are in charge of collection. The Proprietary Village Services Act does not give full powers to the landholder and there is dual control over the village officers. When we complain to the Tahsildars, they simply warn these men and the collection does not improve. I suggest that the powers of suspension and dismissal of these village officers should be given to the proprietors under the Proprietary Village Services Act. We are meeting half the cost of the village officers and talayaris. This is collected from us along with the peshkash. And yet we have no control over the village officers. If the Government will not give us full control over these village officers, they may dispense with the collection of that portion of the tax which is levied from us as half cost towards their pay and we may be allowed to have our own agencies for rent collection. There need not be double payment, one to the Government and the other to the men whom we employ. Under the Act, the Board of Revenue can authorize us to impose a fine up to Rs. 3 on village officers. I suggest that this power should be extended to all the proprietors and powers of dismissal and suspension should also be given to all the proprietors.

The CHAIRMAN : *Q.*—You think that if this power is given to you all, you will be able to collect better ? *A.*—Yes, and make payments to Government quicker. Any amendment the committee might contemplate as regards the Estates Land Act should be extended to the Proprietary Village Services Act also in this direction.

Then I come to the procedure in collection. The cost at present is very heavy. Gazette notification costs us much. Often there is great difficulty in the service of notice under section 112. The village officers are entrusted with these notices and one copy goes to the Revenue Divisional Officer. Oftentimes the endorsement by village officers is discarded by the revenue courts ; so much so, the landholders are put to the necessity of losing all the costs incurred in this collection procedure.

Q.—Are you having any of these troubles in your villages ? *A.*—Yes. Summary suits Nos. 119 to 188, the whole batch of them, have been dismissed on the ground that the attachment endorsements made by village officers have been found to be untrue.

Q.—I thought you said that there were no disputes between your tenants and yourself ? *A.*—I said so about the rate of rent. As regards collection, every landholder will have some summary suit or other. There are very few cases where payments are promptly made. Even for inability to pay we have to take attachment proceedings.

Q.—When they are unable to pay, why do you spend money on proceedings ? *A.*—The tenants will not willingly make over the amount due from them. We have necessarily to resort to these methods unless it is laid down that private contracts must have the operation of law. Even in cases where we take the land in auction, if stamp paper is not given for the purpose of taking the sale certificate, the Divisional Officer collects ten times the penalty from us. This should be dispensed with.

Q.—You want a simpler method ? *A.*—Yes. Then, Sir, I suggest that for collection, the provisions of the Revenue Recovery Act should be copied wholesale for the recovery of rent. Probably honourable Members are not aware of the fact that the village officers often pledge their jewels for making up the amount which they are expected to collect. In spite of the existence of the Revenue Recovery Act, they are not able to collect fully. In such cases at least the provisions of the Revenue Recovery Act should be given to the landholders.

Q.—Do you mean to say that the people are able to pay and yet are refusing to pay ? *A.*—I submit that if a man has Rs. 10 and spends it off unnecessarily and then at the time for the payment of tax he has nothing on hand, I suppose he should be considered as unwilling to pay. I do not say that he will have the money in his pocket, but would refuse to part with it. He should so adjust his expenditure to his income as to leave a fair margin for payment of tax.

Q.—But, he is indebted generally ? *A.*—No. In many cases they are living luxurious lives and have a high standard of living.

Q.—In your village, is the tenant indebted or not ? *A.*—I suppose his indebtedness is due to indiscretion and not to want of money for sustenance. I submit that indebtedness is always not due to the fact that he is poor or that his resources are not sufficient for his maintenance.

Q.—There is debt for him ? *A.*—Yes, but it is on account of his indiscretion.

Q.—What will be the average indebtedness of a tenant ? *A.*—I have not taken statistics.

Q.—You say that the debt is due largely to his own indiscretion ? *A.*—Indiscretion in the sense of not tuning one's expenditure to one's income.

Q.—What are the expenses which you think he could avoid ? *A.*—Going from the villages to the towns for cinemas.

Q.—That is the latest ? (Laughter.) *A.*—Yes. Apart from that, prohibition has already come. Formerly there was expenditure on that ground.

Q.—Do you mean to say that an average cultivator was drinking ? *A.*—It is common in these parts. Of course they take only country toddy. That is not costly after all. Even that goes now. Even the small income that the palmyra owners have is going to be cut off. (Laughter.)

Q.—So, is it your contention that if all these indiscretions are avoided, the tenant will have enough money to pay kist and also to maintain himself and his family ? *A.*—He will have enough for himself and also for his posterity.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—Does he spend much on drink ? *A.*—Yes.

Q.—Do the landholders stand to gain if drinking is stopped ? *A.*—They stand to lose if the tenants do not drink. If these palmyra trees are not tapped, nobody will get rent. A palmyra tree is now offered for one anna.

Q.—So, the landholders are interested in making people drink ? *A.*—I did not say that.

Q.—You put drinking as an unnecessary item of expenditure ? *A.*—Yes, I do that.

The CHAIRMAN : *Q.*— In Tinnevelly there is palmyra tax in addition to land tax ? *A.*—Yes. In the poramboke lands owned by Government there are palmyra trees standing and a certain tax is levied on these trees. As I was saying, if a tenant is only discreet, he will have enough saving with which to pay the rent as of old. I do accept, however, that there are cases in zamin areas where rents are high. But section 38 of the Estates Land Act is ample safeguard against such things.

Q.—Is the landholder discreet generally ? *A.*—He is so, so long as he pays his taxes.

Q.—Does he not incur expenditure on account of marriages and other social events which he could avoid ? *A.*—I suppose a tenant and a landholder are not to be put on the same footing. The latter has necessarily to incur more expenditure. He has got to keep the tanks under good condition and do other beneficial works. He has to incur expenditure proportionate to his income. The Prime Minister said the other day that in the case of big ryotwari holders, the indebtedness is greater on account of the greater liabilities they have to meet. For this one reason, if for no other, I submit that the provisions of the Revenue Recovery Act should be copied wholesale for speedy recovery of rent.

Q.—Will the tenant agree to that ? He is already complaining against the landholder ? *A.*—It should not depend upon the volition of the tenant. Speedy collection of rent is to the interest of the Government. I suppose every man will try to keep close-fisted as much as possible. If the Government says ' you need not pay ' he will be all the more glad.

Q.—Do you mean to say that collection will become quicker only if there are coercive measures contemplated ? Don't you think that these things depend upon good relationship? *A.*—That is so far as it goes. But unless there are penal clauses in an Act, it will not work.

Q.—The people of this country have become used to such measures for a pretty long period ? *A.*—Yes, they have become used to coercive measures.

Q.—Such stringent measures are necessary ? *A.*—Even with these stringent measures, collection work suffers. If one dose will not be sufficient to cure a disease, I suppose two doses should be administered. (A voice : But it will kill the patient.) (Laughter.)

Then, Sir, I come to survey. The old survey is quite sufficient. If there is compulsion in survey, then I suggest that the cost of it should be divided into three parts, one to be borne by the Government, one by the landholder and one by the tenant. All these people share the produce. The ryot takes a third of the produce, the landholder takes one-third and the peshkash represents the other third. The whole cost should not fall on the landholder. If any survey is to be taken, the party should be heard on the merits of the case by the officer concerned and the other side should be given notice. An ex parte decision should not be come to.

Q.—That is a matter of procedure ? *A.*—Yes.

Q.—What about water-supply for irrigation ? *A.*—I submit that the landholder is the owner of the water and he has the power to regulate the supply.

Q.—I am asking about the irrigation sources. Do you admit that it is the duty of the landholder to keep the irrigation sources in proper repairs and supply water required by the tenants for cultivation ? *A.*—In my estate there are *cowl* agreements. Under these agreements, prior to 1908, the cost of repairing the tanks was to be met half and half by the landholder and the tenant.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—Are the cowl agreements, registered documents ? *A.*—Yes.

Q.—Can you file one such document ? *A.*—Yes, I can. They are now in court.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—How do you say that the zamindar is the owner of the water ? *A.*—So long as the tenant gets his accustomed supply of water, there can be no question of ownership. But I may say that it is entirely in the discretion of the landholder to regulate the supply. The proprietor has the right to regular water to whomsoever he pleases.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—If it does not please him to supply water, he can stop it ? *A.*—If he enters into any agreement he cannot stop the supply. Under the axiom "universe of discourse", it would not refer to any other source of supply. It is within my discretion to give water to all people.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—You say the right of a tenant is based upon contract and not upon his relationship with the landholder ?—*A.* Yes. It is under contract only.

The CHAIRMAN : *Q.*—His first position is that this is regulated under contracts that existed prior to 1908. That is all that he wanted to say at present. You say the regulation of water-supply is the right of the zamindar and that prior to 1908 it was carried on under written agreements. Now, prior to 1908 what exactly was the relationship of the landlord and the tenant with regard to water-supply ? *A.*—Water belongs to the zamindar absolutely.

Q.—You have no rivers ? *A.*—Yes. They are coming from the mountains.

Q.—They discharge into tanks ? *A.*—Yes.

Q.—Were the water-sources there when the original grant was made by King Thirumal Naick ? *A.*—The grant was with regard to the Nayanar Agraharam.

Q.—Have you produced that title-deed ? *A.*—I will produce it if necessary.

Q.—There were tenants on the land when that estate was granted by the Government ? *A.*—Even before that there were tenants. I have referred to the accounts relating to 1835.

Q.—The tenants had been there always and what was granted by the Government to the zamindar was the land upon which the tenants had already been cultivating ? *A.*—Yes. I submit that the hon. Chairman has not correctly understood the position. At the time of the grant there were certain wet lands and under the pattas issued to the tenants thereof a customary supply of water was assured. After providing for them, if there is water over and above their requirements, I say it is within the power of the zamindar to grant it to whomsoever he likes.

Q.—You say that the zamindar has also been exercising those rights ? *A.*—Yes. There were some *nanja* lands prior to the permanent settlement, but some dry lands were subsequently converted into *nanja* lands and water was supplied to them by the zamindar. The zamindar it was held was entitled to supply water to such lands. He is the absolute proprietor of water in all tanks within his estate.

Q.—Have you got grazing fields in your estate ? *A.*—In Sankarnagar I have a shrub jungle of 150 acres.

Q.—Is it also your contention that it is entirely in the discretion of the zamindar to allow or not to allow grazing ? *A.*—The zamindar knows best what to do. He and his tenants are living on amicable terms. There should be no presumption that they are always quarrelling. In these grazing forests, I suppose it will be easily conceded that the zamindar is entitled to grazing fees. In *ayan* tracts the grazing fees are higher. I have leased out my grazing fields to a particular man for a certain sum and that man levies annas eight per head of cattle as grazing fees.

Q.—You have followed the Government system ? *A.*—Yes. They charge far higher rates.

Q.—Forest panchayats lease out grazing areas to somebody and he goes on collecting fees ? *A.*—I have deeds to show the leases. The lease-holders take very little from the villagers who take their cattle for grazing. Villagers outside my estate also come.

Q.—Do you admit that the villagers were using these grazing fields and other common grounds formerly without paying any fees ? *A.*—No.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—Have you got shrub forests ? *A.*—Yes.

Q.—Did you fix any rate before leasing them out ? *A.*—I did not fix any limit for fees.

Q.—There is the possibility of the man collecting any amount he likes ? *A.*—Yes.

In this connexion I may submit, Sir, that trees on porambokes are objects of theft very often. I submit that provisions of the Indian Forest Act V of 1882 should be applied to zamindari areas also.

Q.—If somebody cuts down your trees you should have power to collect compensation from him ? *A.*—No to that extent. But our difficulty is that in cases like that we have to go to the revenue inspector and the magistrate for remedy. In the case of patta lands the remedy is quickly got. The proprietor can take steps easily.

Q.—How can he take steps unless he goes and complains to the police ? You can also do like that ? *A.*—I suggested that step only because a witness yesterday claimed that he is the assignee of public revenues and so on.

THE ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—The zamindar deals with a huge estate and it is impossible for him to supervise his holdings, as minutely as a ryot can, and that is why you want that power to be given to him ? *A.*—That is one reason.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar: For that purpose, I suggest that the zamindar need not be given magisterial powers. He has power to report at once to the tahsildar and the magistrate will at once take steps.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja: *Q.*—Who is to fix the compensation? *A.*—The sub-magistrate. That depends upon the evidence.

The Chairman: *Q.*—You claim the right to all the trees? *A.*—Certainly. The zamindar is the proprietor.

Q.—You concede occupancy rights to the tenants? *A.*—That is in patta lands. Now I am talking of porambokes. I shall now come to communal lands.

Q.—What are these porambokes? Are they waste lands or communal lands? *A.*—They are not communal lands, the porambokes belong to the zamindars.

Q.—What is the meaning of poramboke? *A.*—Poramboke means unassessed lands. They are dry lands surveyed and included in the adangal. These are not in the accounts but these have been granted to the zamindar by the Government.

Q.—Do you claim absolute right over the porambokes to the exclusion of the people? *A.*—Yes. There is a decision of the Madras High Court in which the rights of the zamindars to these lands have been recognized.

Q.—What will you do with a poramboke? Why should it be called a poramboke? It could as well be called the private land of the p roprietor? What is the difference between a private land and a poramboke? *A.*—In the case of private lands, the zamindar has the right to use them for his own purposes. Such lands are called *pannai* lands.

Q.—Does it mean then that a zamindar cannot use a poramboke for his own purposes? *A.*—He can use it. He has absolute rights over it.

The Zamindar of Mirzapuram: *Q.*—Am I correct in saying that private lands mean home-farm lands? *A.*—Yes. They mean home-farm lands.

Q.—Poramboke lands are the waste lands of the zamindar left uncultivated? *A.*—They are not fit for cultivation.

Q.—There is a definite meaning given to poramboke lands for a long time? *A.*—Yes.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja: *Q.*—You can assign them and you can convert them into *pannai* lands? *A.*—Yes. The Revenue Divisional Officer will bring it under pannai. There is a special procedure for it.

Q.—The zamindar cannot use it for his own cultivation? *A.*—He cannot do it. But if he does so, he will have to send accounts to the taluk office.

Q.—To convert poramboke into pannai, you need not write to the authorities previously and take permission? *A.*—No. But I should include it in the accounts.

Q.—You can assign it to a pattadar also? *A.*—As any pannai land can be assigned.

Q.—In the same way as you assign a pannai land? *A.*—Yes.

Mr. Mahboob Ali Baig: *Q.*—At the time of the permanent settlement, large areas of waste lands existed, and except the lands called communal porambokes and cultivable lands, there were some lands that the zamindar could convert into pannai and leave the rest there as unassessed waste? *A.*—Yes.

The Chairman: *Q.*—You produce your title-deed? That will show what pannai you had; what poramboke you had and what forest areas you had? *A.*—Yes, Sir. Under the Act of 1934 certain rights were given to the Collector by which if he finds that the land which was given for a particular purpose. . .

Q.—If you take section after section of the Act and deal with the question seriatim, it will take a very long time? *A.*—I am coming to the point, Sir. Prior to the Act of 1934, original section 20 laid down that if a Collector found that any communal land given for communal purposes was not necessary for that communal purpose or purposes, it automatically reverted to the zamindar. By the Act of 1934, even if the particular land is not useful for the particular purpose stated, still, if it was used for any other communal purpose, it cannot go to the zamindar till the Collector found that it is not so used. I submit that if a land fit for a particular communal purpose is not necessary, then the land should go to the zamindar and no discretion should be given to the Collector to find out whether in future there was any possibility of using it for any other communal purpose. The Committee should note this point in amending the Act.

Q.—What amendment? *A.*—The discretion given to the Collector to find out if it is used for any other communal purpose than the purpose for which it was originally granted. It works mischief.

Q.—What is to happen if communal lands are converted into private lands and pattas granted by proprietors ? *A.*—I do not see how communal lands could become private lands.

Q.—It is a question of fact that should be considered under the provisions of law ? *A.*—I am not able to follow the question.

Q.—If a communal land is not used for the specified communal purpose or for any other communal purpose, then you say that it reverts to the zamindar. Is that the rule which you want to lay down ? *A.*—That is already there.

Mr. Mahboob Ali Baig : *Q.*—It refers to cases subsequent to the permanent settlement in 1865. The power given in 1934 is that the Collector in his discretion should find out if a communal land is used for any other communal purpose than the purpose for which it was originally intended. You say that that power should be removed ? *A.*—Yes.

The Chairman : *Q.*—That point need not be argued. If there is no other claimant, the reversionary claimant is the zamindar ? *A.*—I submit, the Collector need not find out if there are any other claimants, if the particular claimant is there.

Q.—But the zamindar need not take it back himself merely because there is nobody claiming it. So long as there are human beings on the land, for communal purposes lands may be required ? *A.*—No. Otherwise, section 20 need not have been enacted. The purpose of that section is that it should be useful for the particular communal purpose for which it was intended.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—Your point is that section 20-A should be deleted and enlarged powers given to the landholders ? *A.*—I am correctly understood.

Q.—If there is nobody claiming it, the proprietor must have it ? (Laughter.) *A.*—No. If the particular claimant goes away, you need not find any other claimant. As I have already said, the intermediate landholder has not been brought within the purview of the Act. The zamindar gives a certain piece of land on a small rental which is less than the rates prevailing in areas where occupancy rights have been given to the tenants. In many cases he gives such land for no rent. That man creates occupancy rights in favour of others and creates a pannai land. In this case, he is not in the position of a sub-zamindar. He has only contractual relationship. The Madras Act has not affected him. He has to go to a civil court for remedy. If the amount that he pays by contract is also included within the definition of the word 'rent' in the Estates Land Act, then he gets all the powers under that Act. Such people should be brought within the purview of the Act by including also 'poruppu' paid by intermediate landholders.

I have promised in my memorandum to give authorities to show that the zamindar is the proprietor of the soil. The Madras Landholders' Association have submitted a memorandum in which they have given sufficient authorities.

The Chairman : *Q.*—They have exhausted all the case law on the point ? *A.*—Yes. I do not want to waste the time of the committee by repeating the same.

Q.—I should like to know from you why you state that the rise or fall in prices should not be taken into account in the matter of settlement of rent between the landholder and the tenant ? *A.*—I did not say that. The Estates Land Act provides sufficient safeguards.

Q.—You know that in 1929 the prices were very high and the tenants were getting good prices. They did not therefore grudge to give the landholder his dues. But prices began to fall in 1929 and 1930. Depression continued until very recently when there was a slight improvement. You said in your memorandum that when the prices fall there should be no reduction in rent on that account ? Am I right ? *A.*—Yes. On this point I would draw attention to page 84 of the memorandum. There I have stated : "Section 38 of Act I of 1908 itself requires revision. The grounds of soil deterioration and fall in staple prices cannot be grounds for reduction. Soil deterioration can be rectified by the tenant and the fall in the market price is one for which the landholder should not be made the victim and the loss should be shared equally by all the four sharers—the tenant's and the labourer's share being made to be borne by the tenant and the other half equally by the Government and the proprietor."

Q.—Why do you say that there should be no statutory provision for revision of rent ? *A.*—Because it will always be creating enmity between the landholder and the tenant. It will encourage the landholder to raise the rent and the tenant on the other would attempt to get it reduced. There should not be this sort of room for dispute created in this matter.

Then, Sir, I wish to urge that the provisions of the Land Encroachment Act should be extended to landholders in the case of encroachments on their lands. I forgot to mention it.

Q.—It must apply to all. It may be, in some cases the landholder encroaches and in some cases the tenant encroaches ? *A.*—The landholder never encroaches. He only wants to safeguard his rights. There is section 42. I submit there must be provision in the Act to eject the trespassers. The committee may say that trespassers should be treated as coming within the jurisdiction of the Act and should be capable of being ejected.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—What is the rate of rent you collect for wet lands ? *A.*—The highest is Rs. 15 per *kottah* or 1·62 acres.

Q.—Have you sent in your answers to the second questionnaire ? *A.*—I did not get it. It was I hear sent to other people.

Questioned by the Secretary, the witness stated : I am one of the four proprietors of the Nayanaragaram. The rate of rent prevailing in the ayan lands adjacent to my estate will be slightly higher than the rate in my estate. It will be Rs. 5 higher. My tenants probably will have to pay a similar rate according to the findings of the committee. The ayan villages are Sivarampettai on one side and Tenkasi on the other.

Mr. PALLAM RAJU : *Q.*—The Sivarampettai lands may be double-crop lands ? *A.*—So also are these.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—What about the Nayanaragaram mitta ? *A.*—I have not got the information with me. They may be single or double-crop lands.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—Are the rates in the ayan lands as much as 50 per cent of the total yield ? *A.*—Gross profit and not gross yield.

Q.—You say that is the basis for the rates in the ayan lands ? *A.*—That is so in many villages.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—Can you say in what village it is like that ? Will the zamindars will be quite satisfied if the rate of rent prevailing in *ayan* lands are fixed for zamindari lands also ? *A.*—I did not say that. There is a great difference. What is fair and equitable rent should be fixed in each individual case. What is fair and equitable rent to my estate I have fixed.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—What portion of the gross yield will be fair rent ? *A.*—What I am getting is far less than what the Government are getting.

Q.—What proportion of the yield are you getting now ? Will it be one-third of the gross yield ? *A.*—About one-fifth or one-fourth.

Q.—You are getting one-fifth of the gross yield ? *A.*—I am not getting one-fifth of the gross from recent times. It has been like that from time immemorial.

Q.—And you have been thinking that is fair rent ? *A.*—There is no question about it. I did not file any petition for raising, nor did my tenants file any petition for reducing it.

The CHAIRMAN : *Q.*—Is the rent paid in cash or is it in kind ? *A.*—It was fixed in cash in 1865.

Q.—What was the commutation rate ? *A.*—The commutation rate for the first tharam land was forty panams per chain. It works out at Rs. 1–10–6 per acre.

Q.—From 1865 until now, the same rate has prevailed without any increase ? *A.*—Yes.

Q.—Prior to that year, for how long this same rate prevailed ? Can you say that ? *A.*—From the 1211 fasli or from the year 1802.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—You say that the village officers are not helpful to the landholders in the matter of collection of rents ? *A.*—Yes. I want therefore that the zamindars should have the power to dismiss and otherwise punish these village officers.

Q.—You want that power over the village officers so that you can get them carry out your orders ? *A.*—Yes.

Q.—In other words, you want that the village officers must be the agents of the zamindars for rent collection as they are for the collection of taxes for the Government ? *A.*—Very good.

Q.—I take it that the zamindars as a class welcome this proposal ? *A.*—I cannot say.

Q.—You welcome the proposal ? *A.*—Yes.

Q.—You know several zamindars welcome the proposal ? *A.*—But the point is that they are not going to collect the whole thing as in ayan lands.

Q.—You think it will be a losing concern for the Government if they undertake this collection work ? *A.*—Yes.

Q.—You welcome the proposal for collection work ? *A.*—Yes.

Q.—You also welcome the proposal that the Government should take over the management of irrigation works, because they have a bearing on cultivation ? *A.*—Ample provision already exists for that in the Estates Land Act.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—You will give the power to collect rents to the Government and agree to the Government looking after the irrigation works ? *A.*—If the whole estate is confiscated, what is the object in leaving the works in the hands of the zamindars.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—At present the irrigation works are in a bad condition and therefore the zamindars welcome the Government proposal to take charge of them ? *A.*—It is wrong to think like that. This legislation has been started with a view to prejudice the interests of the zamindar. In spite of that we have come here to plead before you that we must be shown some pity and some sympathy.

Q.—What sort of action you would like the Government to take in connexion with the maintenance of irrigation works in the estates ? *A.*—If any particular irrigation work is in need of repair, the concerned person should petition to the Collector and the Collector should issue orders to the zamindar to get it done if necessary. The present position is good enough.

Q.—The present position is quite enough ? *A.*—Yes.

The CHAIRMAN : *Q.*—Are the tanks and other irrigation works in your villages in good order ? *A.*—They are in very good order.

Q.—They are being repaired from time to time ? *A.*—Yes. Every year there may be some small clearance necessary ; but that may be left to be attended to by the zamindar.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—In your estate, what sum are you setting apart each year for repairs to irrigation works ? *A.*—Rs. 250.

Q.—How much rent are you collecting ? *A.*—About Rs. 6,000.

Q.—So, you collect Rs. 6,000 and spend Rs. 250 on the repairs to irrigation works ? *A.*—This sum is not for repair work. Repairs have to be done by equal contribution.

The CHAIRMAN : *Q.*—Are the repairs done in that way ? *A.*—Yes. There is no dispute about it.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—Have you collected money like that and spent ? *A.*—It is now happening. Rs. 16,000 has been fixed by the Government. Rs. 4,000 are to be contributed by the zamindar because the irrigation works also feed ayan lands. Out of this sum of Rs. 4,000, Rs. 2,000 is to be paid by the tenants and the other half is to be paid by the zamindar.

Q.—How long has this system been in vogue ? *A.*—This particular order was made five or six months ago.

Q.—For how many years you have not done that ? *A.*—The tank belongs to the Government. The Government defaulted and there was a suit filed in that connexion.

Q.—Have you got any tanks of your own in the zamindari area ? *A.*—All the tanks are our own.

Q.—Government have nothing to do with them ? *A.*—It is not with reference to this tank that I was speaking.

Q.—I am speaking of the tanks which you own and to which there was no repair ? *A.*—There are no such tanks.

Q.—You need not do any repair ? *A.*—Nobody should spend anything unless it is necessary.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—How many years ago were general repairs done ? *A.*—General repairs are done every year.

Q.—You do not do full maramath ? *A.*—For full maramath, the ryots should agree and take half the cost and then submit it to the zamindar and the zamindar should give the other half.

Q.—You say that the ryots also are contributing an equal share for the maramath of the tanks ? *A.*—Not for the general maramath every year, but for the major repairs.

Q.—Under what provision of law ? *A.*—Under a registered contract prior to 1908.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR.—*Q.*—Even now, you say the ryots are bound to pay a share of the cost ? *A.*—Yes ; the Madras Legislative Assembly has no power to so amend the Act as to offend against the conditions under which the estates were granted under the Permanent Settlement ; and if anything is done which is constitutionally invalid, we will fight against it in the Federal Court.

Q.—You say that yearly jamabandi is necessary ? *A.*—Yes.

Q.—Do you want it to be done by the Government or by the zamin officials ? *A.*—Jamabandi by the zamin officials may be submitted to the Collector through the Tahsildar.

Q.—But would you like the final jamabandi to be done by the Collector or by the zamin officials ? *A.*—We do not want to give power to the Government to control us. We will submit all our accounts for purposes of verification, etc., to the Government through the Tahsildar. The jamabandi accounts so submitted by us may be scrutinized by the Tahsildar.

The Zamindar of Mirzapuram :—*Q.*—Why do you want the Tahsildar to supervise your accounts ? *A.*—They have to look into them for purposes of cess and other things.

Q.—Are they supervising your accounts now ? *A.*—Yes, there is what is called a quinquennial revision.

Q.—That is with regard to the road cess ? *A.*—That is the only cess.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :—*Q.*—Are you not bound to submit cultivation accounts to the Government for the purpose of levying cess, etc. ? *A.*—Yes, the crops, the extent of cultivation, etc., are all included in the accounts submitted to Government.

Q.—And these accounts are being checked by the Government now ? *A.*—I cannot say they are checked. I will simply say they are submitted to the Government.

Q.—You want to include the intermediary landholders under the Estates Land Act. Are they not merely assignees of your rights ? Are there not pattadars under the intermediary landholders ? *A.*—Though they have the right to create occupancy rights, for purposes of speedy realization of rent for payment of peshkash, these intermediary . . . .

Q.—Suppose you lease a portion of your zamindari temporarily ; the lessee pays what is called poruppu ? *A.*—Poruppu is not for any specified period ; it is permanently fixed as between the landholder and the under-tenure holder.

Q.—Anyhow, for purposes of collecting poruppu, you want the facilities given under the Estates Land Act to be made applicable ? *A.*—Yes.

The Zamindar of Mirzapuram :—*Q.*—Do you want to entrust the collection work to the Government ? *A.*—No.

Q.—Provided they pay you the entire rent roll after deducting the peshkash payable to them, you will have no objection ? *A.*—Yes, not otherwise.

Q.—Are there any Government villages near your estate ? *A.*—Yes.

Q.—Can you tell me whether there are any arrears of collection in these villages ? *A.*—No, not to my knowledge.

Q.—Yet, in the zamindari villages close to the Government lands, you are unable to collect your dues ? Is that a fact ? *A.*—Yes, certainly.

Q.—Can I take it, then, that the reason for the non-collection of rents due to the zamindar is that the zamindar has no powers over the village officers ? *A.*—Quite so.

Q.—Under the Estates Land Act, there are not enough powers given to the zamindar for collection of the dues ? *A.*—Quite so.

Q.—Whereas in the case of Government lands, the karnam and the Revenue Inspector can do anything they like under the Revenue Recovery Act ? *A.*—Yes.

Q.—So, I suppose you agree it is not due to the inability of the ryot to pay that the arrears are accumulated in the zamindari villages ? *A.*—I have stated like that already.

Q.—And the tendency of the ryot as a rule is to evade payment of the rent as much as possible ? *A.*—I beg to submit that it cannot be put like that, because no man likes to cheat another wantonly.

Q.—I do not say it amounts to cheating ; the landholder has got power over a ryot only through a court of law in respect of the recovery of the rent, and naturally the ryot will think that he can pay after a decree has been obtained by the landholder, more especially because it carries only 6 per cent interest ? *A.*—That may be one of the many reasons.

Q.—And so, you admit that the powers given to the zamindar in respect of collection are not enough ? *A.*—Yes.

The Chairman :—*Q.*—Have you got your own collection agents ? *A.*—I make the collection through the village officials who are working both under the Government and under us.

The Zamindar of Mirzapuram :—*Q.*—Do you know that in the deltaic villages, water is supplied by Government ? *A.*—It is only in the Tanjore district that such cases can be found.

Q.—I suppose you are aware that the Government collect a water-tax? *A.*—It is not so in zamin areas.

Q.—Supposing water is supplied by a river and the Government maintain the river in good repair, the Government take the water-tax and the zamindar gets only the rent from dry lands? *A.*—I have not come across such cases.

Q.—How many villages have you? *A.*—In Sankarnagar, I have got two villages.

Q.—When did you purchase them? *A.*—On 8th August 1931.

Q.—May I know the price for which you purchased? *A.*—About Rs. 3,30,000 was due to me; I thought there was no use of accumulating the amount. The consideration paid for these two villages and four other villages came to Rs. 2 lakhs.

Q.—Do you own any land which you cultivate yourself? *A.*—Yes.

Q.—Under your own supervision, with your own ploughs? *A.*—For the last two years, I have leased out the land.

Q.—They are your own private lands? *A.*—Yes, they are pannai lands.

Q.—What are you getting, cash or grain? *A.*—Cash.

Q.—How much? *A.*—About Rs. 8 per acre for dry land.

Q.—And there is no wet land? *A.*—No.

Q.—What do you grow in the dry land? *A.*—Cotton chiefly.

Q.—Do your tenants lease out the lands to anybody else? *A.*—They generally give to their servants.

Q.—They do not sub-lease the lands? *A.*—No.

Q.—You stated there were contracts between the landholder and the tenants before 1908 to the effect that irrigation works should be repaired and that the amount of expenditure should be equally borne by the two parties? Can you file those documents? *A.*—I shall send them on to the committee.

Q.—There was a question put to you as to whether you would be satisfied with the rates obtaining in the adjoining Government lands; you stated that your rates were lower than the Government rates and that if Government rates were fixed, you would stand to gain? *A.*—Yes.

Q.—But, don't you think that there cannot be any comparison between the Government and the zamindar because the latter pays peshkash to the Government, while the Government ryot pays nothing to anybody? *A.*—I have said so already; they stand on a different footing altogether.

Q.—Don't you think that the rates of rent should be taken as fair and equitable, if they were being paid for the last twenty or thirty years without any kind of dispute? *A.*—Yes, that is my opinion.

Q.—I suppose there has been no complaint from your tenants as to non-repairs to irrigation works at any time? *A.*—There have been no complaints at all so far.

Q.—You stated that you have leased out your forest lands? *A.*—It is only a shrub forest.

Q.—And the lessee collects grazing fees from the ryots? *A.*—Yes.

Q.—I suppose the grazing fees collected are lower than those collected in the adjoining Government forest lands? *A.*—Yes, I think in our estate it is As. 8 per head of cattle, while it seems to be As. 12 or so in Government areas.

Mr. PALLAM RAJU:—*Q.*—Do you know that the Government rate is really higher? *A.*—That is my impression.

Q.—But the rates are published in the Gazette? *A.*—I do not know whether they are published. I only know that the rates are higher.

Q.—Do you claim that you know the rates? *A.*—My man tells me that our rates are far lower than the Government rates.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA:—*Q.*—What is there in the shrub forest for the cattle? *A.*—There is grass soon after the rains.

Q.—How long will there be grass like that in a year? *A.*—It will be so for about four or five months in a year. We do not allow the cattle into the forest for sometime after the rains and then only allow them. Till then, we keep a guard to watch.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM:—*Q.*—If there is to be a provision in the Estates Land Act for remission in zamin areas, don't you think there should be a similar provision for reduction of peshkash, to a corresponding extent ? *A.*—We cannot go into that big question now, because the sanctity of the permanent settlement cannot be violated.

Q.—You stated that you supply the Government with agricultural statistics ? *A.*—Yes.

Q.—May I take it that the karnam supplies these statistics to the Collector, he being the servant of Government and not a servant of the zamindar ? *A.*—It is done by the village servants ; we have also got some control over him, along with Government ; but the proper procedure is that they should be sent by the landholder.

Q.—At any rate, the fact is that it is not so now ? *A.*—Yes.

Q.—And it is not for purposes of inspection or check, it is only for information that they are so submitted ? *A.*—Yes.

Mr. JOGIAH :—*Q.*—With regard to irrigation sources in the zamindari areas, there is a provision in the Estates Land Act that the ryot should bear one-fourth of the cost. Is it not a great hardship on the ryot ? *A.*—I beg to submit that in a number of cases of this kind, it will be generally seen that the petitions are frivolous, and when summoned, many of the petitioners won't come forward. There must be better safeguards provided in this respect.

Mr. PALLAM RAJU :—*Q.*—You stated that arrears of rent are due to the expensive life of the ryot ? What do you think the ryot can sustain himself with ? *A.*—It all depends on the individual ; if I get an income of Rs. 10, I must naturally live on Rs. 5.

Q.—Suppose a ryot has three acres in your estate ; what will be his income ? *A.*—It will be about Rs. 120 net on wet land.

Q.—And he has to pay how much ? *A.*—Rs. 25 or Rs. 30.

Q.—And if he has to support a big family, he will have to spend the whole amount, I suppose ? *A.*—I beg to submit it is not a fair presumption ; generally, the ryot does not have a small area and therefore does not get a small income.

Q.—You state that the arrears are due to the indiscreet method of spending on the part of the ryot. Is it not due at least to a certain extent to his inability to pay ? *A.*—The inability may be due to smaller income and a large family ; but these are not indisputable axioms beyond which we cannot go. I can only say that in the majority of cases what I stated would be true.

Q.—What is the average holding in your estate ? *A.*—Shall find out and let you know.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG :—*Q.*—I suppose the rent that you are entitled to and you have been receiving all these years represents the land revenue derived by the Government prior to 1802 ? *A.*—No.

Q.—You are a lawyer, and I suppose you will concede that the landholder at the time of the grant was the assignee of land revenue ? *A.*—I do not admit that proposition.

Q.—Will you admit that the melvaram represents the land revenue that the Government were deriving prior to the year 1802 ? *A.*—Yes.

Q.—From the year 1802, there has been no increase in your estate ? *A.*—That is true, but later on, there was commutation.

Q.—And so, as in your case the same rate is still prevailing, it cannot be said to be unfair ? *A.*—True.

Q.—But in the case of a zamindar who has been increasing it from time to time periodically, you cannot call it a fair rent ? *A.*—I cannot talk on behalf of the other zamindars.

Q.—You suggested that there must be some machinery for collection purposes so far as zamindari areas are concerned ; and we, as a committee, are here considering how best the relationship between the landlord and the tenant can be improved. I quite realize that in your case, there has been no dispute, because from the year 1802, there has been no increase in rent. But in cases where the zamindar has been increasing the rent periodically, would you call it fair ? *A.*—Unless I know the particular circumstances in which such increase was made, I cannot say anything definitely on this point.

Q.—You stated that there was some contract ; have the ryots at any time contributed towards repairing charges ? *A.*—There has been no such necessity so far.

Q.—Has there been any complaint that such contracts are not binding on them ? *A.*—There has been no such thing so far ; only if anything is taken to court, can we know.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—You stated there was no question of contribution because there was no necessity ? *A.*—That is it.

Q.—That is, there was no necessity for repairs at all ? *A.*—Yes, because there has been always a sufficient supply for the lands and repairs were not therefore necessary.

Q.—That means that no repair work was undertaken after the year 1908 ? *A.*—Whatever small repairs were necessary, we have been doing them.

Mr. Mahboob Ali Baig :—*Q.*—On the question of the Land Encroachment Act, have the zamindars, to your knowledge, encroached on communal lands ? *A.*—If there is any such encroachment, we have to send a report to the Revenue Divisional Officers. If there is any encroachment, I think Government will take the necessary action, if they find it is an illegal one.

The witness then withdrew.

Witness No. 210. **Madura.** **22nd February 1938.**

Oral Evidence of Mr. Narayana Ayyar of Nainar Agaram Mitta, Tinnevelly district.

The Witness : When you last visited Courtallam, Sir, I submitted to you a memorandum as the leader of a deputation. I am also one of the sub-committee members who prepared the memorandum submitted by the Tinnevelly Congress Committee, in which our grievances have been given in great detail. In the year 1887, there was a commutation of rent, and an agreement was entered into by which the zamindars received a sum of Rs. 250 per kota of land, as compensation amount for fixing the rent of the land on the basis of the ryotwari rates prevailing in the villages lying in the neighbourhood. In support of that statement, I am here filing the contract deed. (Handing over the document to the Chairman.) This is the commutation deed entered into between the zamindar and the ryots, executed by the zamindar.

The Chairman : *Q.*—The rent was commuted in the year 1887 and this document is evidence of that ? *A.*—Yes, this is the deed executed by the zamindar to the ryot.

Q.—Before that, what was the system of payment ? *A.*—It was in kind. Two-thirds of the gross yield was being paid to the zamindar.

Q.—Does this document contain anything about the practice obtaining previously ? *A.*—(The witness here read a passage from the document, beginning with "10 வருஷத்திற்கு ரூ 70–2–0" and ending with "மொத்தம் Rs. 74–9–0".)

Q.—This is for wet land ? *A.*—Yes.

Q.—Is there anything there about dry land ? *A.*—Nothing.

Q.—Please go on. *A.*—After getting a compensation of Rs. 250 for one kota of land, i.e., 168 cents, the zamindar executed this deed. A total amount of Rs. 867 has been paid as compensation in respect of this document.

Q.—What for ; for changing the system of payment from kind to cash ? *A.*—Yes.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—What was the rate before that date ? *A.*—As stated already, it was two-thirds of the gross yield. But that is not mentioned in this deed. Even now there are lands lying in our mitta which have not been commuted and where this rate is still being paid.

Q.—Can you mention any specific case ? *A.*—Yes ; I have got here receipts to prove that. These receipts (handing them over to the Chairman) contain the patta number, but no area is mentioned in them. One of the receipts is for patta Nos. 14 and 32 for Rs. 13 for fasli 1342. There are four receipts on the whole, because there are co-sharers of the zamin area and the rent has to be divided between them. So, they have given two receipts for one pattadar. They refer, as I said, to lands in respect of which commutation has not taken place.

Q.—Do you say that this Rs. 13 is two-thirds of the gross income from the land ? *A.*—Yes.

Q.—What is the area of the land ? *A.*—I must refer to the detailed patta given by the zamindar.

Q.—Can you give an approximate estimate ? *A.*—It must be about 25 cents.

Q.—But you have nothing to prove that it is only 25 cents ? *A.*—I shall submit the detailed patta which will show that.

Q.—Have you got it here ? *A.*—In connexion with a summary suit now pending in the Subdivisional Officer's Court, Tinnevelly, I have filed it ; as soon as I get it back, I shall submit it.

Q.—Is it your own land ? *A.*—Yes.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—The zamindar has just given evidence before us that he was receiving only one-fifth of the gross produce ? *A.*—No, we are paying two-thirds of the gross income for non-commuted lands ; and in regard to commuted lands, the rent was fixed at the rate prevailing in the adjoining Government lands.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja : *Q.*—What is the rate per kota ? *A.*—It ranges from Rs. 6 to Rs. 18 per kota. That is for commuted lands.

Q.—Does that come to two-thirds of the gross income ? *A.*—No ; as I said, after receiving a sum of Rs. 250 as compensation, the rate was lowered.

Q.—In whose time was it commuted ? *A.*—In 1887, when Mr. Appaswami Nayudu and Mr. Venkatachalapathi Nayudu were the proprietors.

The Chairman : *Q.*—There has been no increase in rent since 1887 ? *A.*—There has been no increase ; but the rent fixed for commuted lands according to this deed, is equal to the rent fixed in the ryotwari villages adjoining our mitta.

Mr. Pallam Raju : *Q.*—But the zamindar stated that in the ryotwari area the rent was higher than that in his own area ? *A.*—There are three ryotwari villages nearby; in two of them the rate is equal to that obtaining in the zamin, and in only one of them, the rent is higher.

The Chairman : *Q.*—So you admit that in respect of lands commuted in 1887, the rent is the same as in the neighbouring ryotwari villages ? *A.*—Yes, that is quite correct.

Q.—So, there has been no dispute between yourself as a tenant and the zamindar or the proprietor with regard to the rent ? *A.*—None. The only dispute between us is that with regard to commuted lands under this deed, we have to pay full rent even in cases where there is a failure of crops. Our request is that there should be remission whenever there is a failure of crops. A second request is that there should be no rigorous action taken in cases of arrears of rent.

Q.—Then, what is the dispute between you and the proprietor in regard to non-commuted areas ? *A.*—In respect of non-commuted lands, the zamindar is entitled to collect rent only when there is a full crop ; but, even in years when there is a failure of crop, pattas are issued and dues are collected under the Act.

Q.—You say that in regard to non-commuted lands, the proprietor is entitled to claim his two-thirds share only when the land yields. and he is not entitled to claim anything when the land does not yield anything ; and you say he takes his two-thirds share whether the land yields or not ? *A.*—Yes. In this connexion, I may say that every pattadar in our mitta is in possession of both commuted and non-commuted lands. As I said, for commuted lands, whether there is good crop or no, he has to pay rent ; and so, the pattas are prepared both for the commuted and non-commuted lands, and that is why the rent for non-commuted land also is entered in the same patta.

Another point of dispute is this : when commutation took place, a compensation of Rs. 250 was given for a kota of land on the understanding that the prevailing rent in the adjoining ryotwari land should be fixed ; but even to-day, commutation deeds on the lines of commutation deeds executed in 1887 are being executed and registered.

Q.—Do they do it even to-day ? *A.*—I remember some such deeds were executed about four or five years ago.

Q.—Can you get at those documents ? *A.*—I shall try to get them and submit them to the committee.

Q.—Make a list of all the documents to be submitted and send them on in due course. What is your next point ? *A.*—As regards irrigation sources, they have not been repaired at all for generations together.

Q.—You were here when Mr. Sankaranarayana Ayyar was giving evidence before us ? *A.*—Yes, I was sitting here, but I did not want to interfere when he was giving evidence.

Q.—Did these irrigation sources require repairs at all ? *A.*—Yes ; we even petitioned the District Collector stating our grievances in this respect.

Q.—When was that ? *A.*—In the year 1935. That petition was forwarded to the Tahsildar for enquiry and report ; he issued notices to the co-sharers of the mitta. Every co-sharer submitted a statement to the Tahsildar. I am in possession of the statement submitted by Mr. Sankaranarayana Ayyar and Mr. Srinivasa Ayyar who stated that the mitta had been divided by some decree of court, that the tanks did not fall within their share and that therefore the ryots under the tank should seek redress from the concerned co-sharer. And yet, in the pattas issued to the ryots under these two tanks, which these

two gentlemen have signed, they have claimed rent. I am filing these papers (handing over to the Chairman) in order to prove my statement. Again, our tanks are fed by a channel branching off from the Hanuman Nadhi. This channel feeds all the tanks of the mitta and also some ryotwari and inam lands. This channel and all the tanks in the mitta have not been repaired for a long time now. There was a heavy flood in the year 1920. There are lands belonging to the Travancore Government also which are irrigated by this channel. Owing to the non-repair of this channel, at the time of the floods, the lands of the Travancore Government were washed away and otherwise spoiled. The Travancore Government then wrote to the Government of Madras claiming compensation for the loss, which was due to the default of the proprietor.

Q.—Have you any records to prove that ? *A.*—Those records are in the Court of the Revenue Divisional Officer. I shall send them later on. The Collector replied that it was the zamindar who should have made the necessary repairs and therefore the Government could not be made responsible for that. The co-sharers therefore kept quiet. But the District Collector seeing that the proprietors did not take any action, ordered that the anicut be cut. Even now, therefore, the anicut is cut and no water is flowing into the channel which feeds our tanks.

Q.—Was the anicut deliberately broken by the order of the Madras Government ? *A.*—Yes, so that the Travancore Government lands might not be spoiled at least thereafter.

Q.—Because the zamindar defaulted and did not take the necessary steps, the Madras Government were called upon to pay compensation to the Travancore State, and so the Collector directed the anicut to be removed ? *A.*—Yes ; and so, the water is flowing into the river now and not into the channel.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Don't you think the Collector has got power under the Estates Land Act to compel the zamindar to attend to this ? *A.*—The Collector of course issued notices to the co-sharers. I shall submit a copy of the Government Order and also a copy of the notice issued by the Collector to the zamindar.

Q.—When did this happen ? *A.*—In the year 1914.

Q.—Did you apply to the Collector for reduction of rent because the anicut was not kept in a good condition ? *A.*—We applied to the Collector and asked him to declare our lands as dry lands instead of wet lands. The Collector forwarded our petition to the Tahsildar for enquiry and report. He issued notices to all the co-sharers who submitted statements in which they stated that they had divided the mitta into so many portions and each portion fell to a certain co-sharer who should be made responsible for any defects found. Again, it is provided in the Act that one-fourth of the ryots should sign a petition and Rs. 100 should be tendered before an application is made. One-fourth of the total number of pattadars did sign the petition in this case. But in one of the statements by a co-sharer, it was mentioned that the signatories were not pattadars at all. The reason why it was so stated is this. Pattas were not being transferred whenever a change took place ; this has been so for generations together. The signatories were all people in actual possession of the lands, and in support of that, they have got receipts for payments made by them. For instance, my grandfather is still the pattadar, although I am in actual enjoyment of the lands and I am paying rent. The Tahsildar accordingly endorsed on the petition that the pattadars were not found on the rolls of the mitta, and on that ground the petition was rejected. There is a suit now pending in the High Court and the records are all there. I have already applied for the return of those records, and as soon as they are received, I shall submit them.

Q.—So, finally the petition was rejected ? *A.*—Yes, after inspection by the Tahsildar of the site.

Q.—What is the matter that is now pending in the High Court ? *A.*—The zamindar sold a portion of the tank bed to a third party who was his own servant, for Rs. 500 by means of a registered document. The zamindar claimed that the tank bed was his own and therefore sold it away. The servant is now cultivating the tank bed. So, the ayacut lands are now irrigated only if there is water available after cultivation by the servant. We have also filed a suit in the District Munsif's Court at Tenkasi for a permanent injunction restraining the zamindar from selling away the tank bed and for ejecting the present occupant and also for declaring the tank bed as public land. That is suit No. 106 of 1935. The District Munsif passed a decree in our favour ; the tenant and the zamindar took the matter up to the District Court which set aside the lower court's decree. We have now gone up to the High Court, and the case is pending.

Q.—Have you a copy of the judgment ? It is enough if you send us copies, we do not want the originals. *A.*—I shall send them, Sir.

Q.—Have you anything more to say with regard to the irrigation sources ? *A.*—Yes, the zamindar allows his servants to encroach on tank beds and channel beds, without regard for the lands belonging to the tenants, which lie near these tanks and channels. And whenever we approach the zamindar we are told that he is not in town, that he has gone to Madras or Delhi and all that.

Q.—Who is the zamindar ? *A.*—Mr. Appaswami Nayudu of Ilayangudi, Mr. Sankaranarayana Ayyar and the other co-sharers. Mr. Sankaranarayana Ayyar never comes to our village at all. I am only saying that they are not easily available to us. Or, if we send petitions to them, the servants do not receive them ; even if they receive them, they are not answered. There is a channel coming from the river Karuppan Nadhi which feeds the tank of Panayankulam which belongs to Mr. Sankaranarayana Ayyar. There is also a tank called Yedaval tank. Water in that channel is divided into two parts, to feed the two tanks. One of these tanks belongs to Mr. M. D. T. Kumaraswami Mudaliyar. The lands irrigated by the Panayangulam tank have been commuted and they have to pay rent, whether there is water in the tank or not. Mr. Kumaraswami Mudaliyar tried to take all the water from the channel to his tank. A dispute arose consequently between the ryots of Panayangulam tank and Mr. Mudaliyar. Suits were also filed in the civil court and a wall was built in the middle of the channel. At present, one-fourth of the water is allowed into the Panayangulam tank and three-fourths go to the Yedaval tank. All this happened because of the negligence of the zamindar.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Who constructed the wall ? *A.*—The Government. The zamindar did not join and contest the suits. Mr. Mudaliyar therefore got the advantage in these circumstances. Then again, there are dry lands lying near our houses and some ryots have built houses in those dry lands, for which no remission is given. Even now, rents are being collected. In our memorandum we have requested that the rents in these cases should be remitted.

The CHAIRMAN : *Q.*—What would the proprietor get if you go on building on cultivable sites ? *A.*—I say they are only dry lands.

Q.—But, if you convert the dry lands into house sites and refuse to pay the rent, would it be fair ? *A.*—When the village is thickly populated and we are not able to get sites for building houses, where are we to go ? We only build houses on dry lands belonging to us.

Q.—You want remission on the portions of land on which you build houses. Why should the proprietor lose on account of your building houses and thus making his lands uncultivable ? *A.*—Or else, let him supply houses for us ; we shall pay the rent.

Mr. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—Where are you living, in the Government area or in the zamin area ? *A.*—In the zamin area.

The CHAIRMAN : *Q.*—Does the zamindar take any objection to the building of the houses ? *A.*—No.

Q.—Even after you have built houses, you are paying the same rent as before ? *A.*—Yes.

Q.—What is your complaint ? Is it that you want remission on the ground that you are not cultivating the lands on which houses have been built ? *A.*—We only want that remission should be given in such cases.

Q.—You can ask for remission if for want of rain, crops have failed ; but you have built houses thereon ? *A.*—The dry lands do not yield anything at all. That is why we have built houses and we want remission.

Mr. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—Is it not a fact that even in Government villages, if houses are built on dry lands, you have to pay land tax, or, if in the Union or Panchayat area, a house-tax ? *A.*—We only request that provision should be made in the Act in regard to this matter.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Do you also sell these house sites ? *A.*—Nothing of the sort has happened so far.

The CHAIRMAN : *Q.*—Has there been any remission when there was a failure of crops ? *A.*—In the case of non-commuted lands, there was such a remission.

Q.—Have you any grazing rights ? *A.*—We used to send our cattle for grazing in the tank beds, whenever there was no water ; but now those lands have been leased out by the zamindar, and we are not allowed to send our cattle to graze there.

Q.—Are there any other communal lands for grazing purposes ? *A.*—There was a cattle stand in our village which was communal land. The zamindar sold it away to one of his servants, who has since built a house thereon.

Q.—When was that ? *A.*—Some thirty years back.

Q.—Are there documents to show that ? *A.*—Yes, there is a registered document. We applied to the District Collector for the ejection of the tenant ; that was enquired into by the Revenue Inspector and it was finally disposed of. It was decided that we had no rights over that portion of the land.

Q.—Have you anything else to say ? *A.*—The temples in our mitta are managed by the zamindars. Before the year 1924, they were in our possession and as there was a successive failure of crops for a number of years, we were not able to pay the rent due on the temple lands to the zamindar. Then the zamindar attached the lands ; as we were not in a position to pay the rent due, we handed over the entire management of the temple properties to the zamindar. Now, our complaint is . . . .

Q.—Are you a tenant of temple lands ? *A.*—No.

Q.—Was the zamindar a trustee of these temples ? *A.*—As I said the villagers were managing these temples prior to the year 1924 and they were managing the temple lands also. When there was a successive failure of crops for a number of years, we were not able to pay the rents due on the lands to the zamindar. Consequently, the temple lands were attached. That was in the year 1924. We thereupon handed over the lands to the zamindar and the management of the temples also was being attended to by the zamindar from that year. Our complaint now is that the temples are not properly managed. Some provision must be made in the Act by which these temples and endowed properties may be protected for the benefit of the public.

Q.—Who is now cultivating these temple lands? *A.*—The zamindar is leasing out the temple lands and getting the yield.

Q.—What is the extent of these lands ? *A.*—About 12 or 13 acres.

Q.—What is the income realised from them ? *A.*—Nearly Rs. 500.

Q.—And what is the expenditure of the temple, roughly ? *A.*—About Rs. 16 per month. The village deities have to go on hunger-strike for some days in the month. The doors of the temple are locked up and the servants of the temple are not being properly paid.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—You said that the temple was managed by the villagers before 1921 ? *A.*—Yes.

Q.—Were the lands belonging to the temple also managed by the villagers ? *A.*—Yes.

Q.—So you admit that you were unable to manage the temple and therefore you handed over the temple to the zamindar ? *A.*—Because there was successive failure of crops we were not able to pay the assessment to the zamindar. And therefore we handed over the management of temple to the zamindar.

Q.—To whom the assessment goes ? *A.*—To the zamindar. For non-commuted lands he made enormous charge ; the crops successively failed for a number of years ; there was no cash in the credit of the villagers ; they were unable to pay the assessment to the zamindar ; he attached those lands ; and so the villagers handed over the lands to the zamindar.

Q.—I suppose that these lands were granted to the temple by the zamindar ? *A.*—Certainly not, they were all granted by the villagers.

Q.—Have you got any record to show ? *A.*—We have got only receipts.

Q.—The receipts show that you have paid rent for the lands ? *A.*—Yes.

Q.—No other record ? *A.*—No.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—You suggested that you were paying two-third of the gross produce as rent to the zamindar ? *A.*—Yes, for the non-commuted lands. There are commuted and non-commuted lands for each and every patta but for the non-commuted lands also, the zamindar is entitled according to the decrees executed in 1897 to receive the grain rent.

Q.—According to a provision in the Estates Land Act, you can apply to the Collector for charge of grain rent into cash ? *A.*—We do not know that there is such a provision. We are not lawyers and we poor people cannot be expected to know all these things. In our mitta there was a public road which was in possession of Government before 15 years but it was handed over by the Government to the zamindar, and the lands covered by this road have been kept by the zamindar for his own use.

Q.—You say it is a public road? How long ago it was a public road? *A.*—For hundreds of years it has been in existence and it was in possession of the Government but before 14 or 15 years back it was handed over by the Government to the zamindar, and he did not pay any compensation for it. The zamindar is not charged anything for that road and no peshkash is levied for it.

Mr. Mahboob Ali Baig: *Q.*—You say that this road has come into existence not after the permanent settlement, but before it? *A.*—Yes, about 100 years ago.

My zamindar told you that he has no collection agents in his mitta. He has got collection agents and he has signed receipts. The receipts have already been filed.

In the end I request that the zamindari system may be abolished.

The Zamindar of Mirzapuram: *Q.*—What is the extent of land you have in the zamin? *A.*—5 kotahs of lands.

Q.—Is that all wet? *A.*—Wet and dry.

Q.—You cultivate the lands yourself? *A.*—Yes.

Q.—As regards the mismanagement of the temple, did you apply to the Religious Endowments Board? *A.*—No.

Q.—Do you know whether any ryots in your village lease out their lands for cultivation? *A.*—Yes.

Q.—Do you know how much they get per acre? *A.*—They make contracts that a certain number of kotahs should be paid and the maximum that is fixed is 16 kotahs of paddy per kotah of land. One hundred and twelve Madras measures make one kotah.

Q.—That is to say the ryot gets about Rs. 128 from his under-tenants? *A.*—Yes.

Q.—How much he pays to the zamindar as his rent? *A.*—He pays Rs. 18 per kotah of land as rent to the zamindar. The zamindar has received 250 rupees per kotah of land as compensation for commuting the rent.

Q.—May I know the price of such land? *A.*—About Rs. 1,500 per kotah of land.

Q.—You said that the zamindar is even now taking Rs. 250 as compensation per kotah of land? *A.*—I remember that he has executed two or three deeds to this effect.

Q.—You cannot say for certain? *A.*—No.

Q.—You have no personal knowledge of all things that you have stated? *A.*—I have personal knowledge of all the facts with regard to commutation. I have no personal knowledge of recent commutation.

Then the witness withdrew.

Witness No. 211. **Madura.** **22nd February 1938.**

Oral evidence of Mr. Kandaswami Tevar, Sankarankoil taluk, Sivagiri Zamin.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja:

எங்களுடைய எஸ்டேட்டில் பாதி நஞ்சை வாரம். பாதி புஞ்சை ரொக்க தீர்வை. வார நஞ்சை தீர்வையானது ஒரு எக்கருக்கு ரூ. 3–3–9 முதல் ரூ. 6–8–0 வரையில் இருக்கிறது. எங்கள் ஊருக்குப் பக்கத்தில் திருமலாபுரம் என்று அயன் கிராமம் இருக்கிறது. அதன் தீர்வை ரூ. 4 முதல் ரூ. 5 வரையில் இருக்கிறது. எங்கள் சமஸ்த்தானத்தில் இருக்கிற நிலம் ஒரு போகம் தான். பழைய செட்டில்மெண்ட் ரிஜிஸ்டர் கட்டுகள் எங்கள் ஜமீன் எஸ்டேட்டுக்கும், அயன் நிலங்களுக்கும் தொடர்பு இருக்கிறது. அது பிளானில் தெரியும். கவர்ன்மெண்டு நிலங்களின் பொழிக்கல்லும் எங்கள் ஜமீன் எஸ்டேட் பொழிக்கல்லும் ஒன்றாய் இருக்கிறது. அதற்கும் பிளான் கொடுக்கிறேன். எங்கள் ஜமீன் எஸ்டேட்டில் பாதி வார நஞ்சை, பாதி தீர்வை நஞ்சை.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja:

Q.—தீர்வை விகிதம் எப்படி?

A.—வார நஞ்சைக்கு ஒரு எக்கருக்கு 40, 43 ரூபாய் வரையில் இருக்கிறது.

(Files a patta of Viswanathapuri village.)

The President:

Q.—கவர்ன்மெண்டு நிலத்திற்கு என்ன தீர்வை?

A.—ரூபாய் 4 முதல் ரூ. 5 வரையில் இருக்கிறது.

Q.—என் தீர்வை இவ்வளவு ஜாஸ்தி?

A.—வாரமாக இருந்ததை நீக்கி இதை **commutation**-ல் செய்து இந்த மாதிரி தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள்.

Q.—இதே **estate**-ல் முன்னால் **cash payment** கொடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே வாரம் இல்லாது?

A.—அதாவது தீர்வை நஞ்சைக்கு ரூ. 3–3–9 முதல் ரூ. 6–8–0 வரையில் கொடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

Q.—எவ்வளவு வருஷ காலமாக ?
A.—சுமார் 70 வருஷ காலமாக.

Q.—இந்தத் தீர்வையைப்பற்றி ஆக்ஷேபம் இல்லையா ?
A.—இல்லை. **Collector** கோர்ட்டில் **settlement** செய்தது.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—**Commutation** செய்தது எப்பொழுது ?
A.—1913-ம் வருஷத்தில்.

The President :

Q.—கோர்ட்டில் செட்டில்மெண்டு செய்தது என்று சொன்னீர்களே எந்த கோர்ட்டு ?
A.—**Revenue Court.**

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—இதற்கப்பால் ஏதாவது செய்தீர்காளா ?
A.—இதை ஆக்ஷேபித்து **High Court** வரையில் போனோம். ஆனால் **Collector** அவர்கள் **settlement**-ல் செய்தது ஊர்ஜிதம் ஆகிவிட்டது.

Witness :

40 ரூபாய் முதல் 43 ரூபாய் வரையில் தீர்வை ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதைப்பற்றிய காரணம் என்னவென்றால் **commutation** போட்டபோது அகவிலை ஜாஸ்தியாக இருந்தது. அப்பொழுது நெல் விலை 18, 19 ரூபாய் வரையில் இருந்தது. இப்பொழுது 5 ரூபாய் முதல் 6 ரூபாய் வரையிலிருக்கிறது. நாங்கள் கிணறுவெட்டி சாகுபடி செய்திருந்தாலும்கூட நஞ்சைக்கு தண்ணீர்பாய்ச்சி சாகுபடி செய்ததாக தீர்வை போட்டுவிடுகிறார்கள். அறுவடையான பிறகு சுவாமி போகம், அய்யனார் போகம், குளம் வெட்டு முதலிய செலவுகளைக்கூட நீக்காமல், நாங்கள் சிரமப்பட்டு களை வெட்டியும், கட்டி, மண்ணு, கல்லு இவைகளை எடுத்து சாகுபடி செய்தால் அவைகளையும் நீக்காமல் இவர்களுக்கு லாபம் இருக்கிறதென்றும் **commutation** போடலாம் என்று சொல்லி தீர்வையை உயர்த்திவிட்டார்கள். அந்த மாதிரி செலவுகள் எல்லாம்கூட வருமானம்தான் என்று சொல்லி தீர்வையை உயர்த்தி விட்டார்கள். இரண்டு ஏக்கர் நிலம் ஒருவருக்கு இருந்தால் ஒரே நாளில் அறுவடை செய்யமுடியாது. ஒரு நாள் அறுத்து ஒரு இடத்தில் கொண்டு வந்து அறுத்ததை அடித்து அம்பாரம் போட்டிருப்பான். மறு நாள் இன்னொரு ஏக்கர் நிலத்தை அறுத்து அதே இடத்தில் அடிப்பார்கள். பிணையல் போட்டு மாடு ஓட்டும்போது தப்பித்தவறி மாடுகள் ஏற்கனவே போட்டிருக்கிற அம்பாரத்தை மிதித்துவிட்டாலோ அல்லது மாடுகள் வாய் வைத்து தாளைப்பிடுங்கி இழுத்தாலோ ஜமீனில் போட்டிருந்த குறி அழிந்திருக்கிறதென்று சொல்லி அதற்காக கால் கோட்டை அரை கோட்டை சேர்த்து **commutation** சேர்த்து அதிக தீர்வை போட்டுவிடுவார்கள். ஒரே குளத்தில் பாய்ச்சலில் ஜமீனுக்கு பண்ணை நிலம் கொஞ்சம் இருக்கும். சம்சாரிகளுக்கும் நிலம் இருக்கும். இப்படி இருக்கும்போது ஜமீன் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்காக அரைவாசியை அடைத்து அந்த தண்ணீரை திருப்பி தாங்கள் நிலத்துக்கு பாய்ச்சுகொள்ளுவார்கள். அந்தமாதிரி தண்ணீரை அடைத்து திருப்பிக்கொண்டு போவதை நாங்கள் ஆக்ஷேபித்தால் எங்கள் பேரில் **criminal case** போட்டுவிடுவார்கள். அதனால் குடிகள் நிலங்கள் சரியாக விளையாது. இதைப்பற்றி ஜமீன்தாரிடத்தில் தாவா செய்துகொண்டால் எங்கள் நிலம் தண்ணீர் பாய்ந்து விளைந்திருக்கிறபோது உங்கள் நிலம் விளையவில்லை என்பது சுத்த தப்பு. அது உங்களுடைய அஜாக்கிறதையால்தான் ஏற்பட்டது. ஆகையால் தீர்வை தள்ளிக்கொடுக்க முடியாதென்றும் ஏற்பட்ட தீர்வையைக்கட்டித்தான் ஆகவேண்டுமென்றும் கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—இந்த விஷயங்கள் உங்களுக்கு நேரில் தெரியுமா ?
A.—நானும் ஒரு சம்சாரி, எனக்கு நன்றாய் தெரியும்.

Witness :

எங்கள் ஊரில் காட்டு மிருகங்கள் ஜாஸ்தி. அவைகளால் அனேக தடவைகளில் பயிர்கள் நாசமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. சேதம் ஜாஸ்தியாகவும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படி அழிவு ஏற்பட்டாலும் சரி, காற்றாலும், பூச்சி, புழுக்களாலும், வெள்ளத்தாலும் சேதம் ஏற்பட்டாலும்கூட இது எல்லாம் உங்கள் சுவஸ்தியால் ஏற்பட்டதென்று சொல்லி தீர்வையை போட்டு விடுவார்களே தவிர **remission** கொடுக்கமாட்டார்கள். எங்களுக்கு ஒரு நாளும் வஜா கிடையாது. மழையே இல்லாமல் போனாலும், கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லாமல் போனாலும் நாங்களே எங்கள் சொந்த செலவில் கிணறு வெட்டி தண்ணீர் பாய்ச்சி சாகுபடி செய்தாலும் சரி, எது எப்படி கெட்டுப்போனாலும் சரி எங்களுக்கு வஜா என்பது கிடையாது. பக்கத்திலிருக்கிற சர்க்கார் நிலங்களுக்கு வஜா கொடுத்தாலும் எங்களுக்கு வஜா என்கிற பேச்சே கிடையாது. எங்கள் நிலங்களுக்கு **survey** கிடையாது. ஆனால் ஜமீனிலே ஏதோ சர்வே செய்ததாக ஒரு ரிக்கார்டு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அதில் குடிகள் அனுபோகத்திலிருக்கிறதும், சாகுபடி ஆகிற நிலங்களிலும் கூடுதல் குறைச்சலிருக்கும். இதை நிவர்த்திக்க ஒரு வழியும் கிடையாது. ஜமீனில்போடுகிற தீர்வையைக்கட்டித்தான் ஆகவேண்டும்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—**Court of Wards**-ல் **survey** செய்யப்படவில்லையா ?
A.—**Survey** ஆகி இருக்கிறது ஆனால் **settlement** ஆகவில்லை. எங்களுக்கு **jamabandi** கிடையாது. எந்த மகசூல் கணக்கில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது எந்த மகசூல் எழுதப்படவில்லை என்பது எங்களுக்கு தெரியாது. நாங்கள் ராகி **(ragi)** சாகுபடி செய்திருந்தால் ஜமீனில் நெல் சாகுபடி என்று எழுதியிருந்தால் அதன்படித்தான் தீர்வை செலுத்தவேண்டும். எந்த நிலத்திற்கு எந்த விதமான தீர்வை போட்டிருக்கிறதென்பதுகூட எங்களுக்குத்தெரியாது. ஆகையால் கவர்ன்மெண்டில் எங்களுக்கு ஜமாபந்தி நடத்திக்கொடுக்கவேண்டும்.

The President :

Q.—உங்கள் ஜமீந்தார் எங்கே குடியிருக்கிறார்கள் ?
A.—முந்தின ஜமீந்தார் அனேகமாக ஊரில் இருந்ததேயில்லை. ஆனால் இப்பொழுது இருக்கிற ஜமீந்தார் அனேகமாக ஊரில்தான் இருக்கிறார்.

Q.—உங்கள் ஜமீனில் **Manager or Diwan** இருக்கிறாரா ?

A.—இருக்கிறார்.

Q.—அவர்கள் ஒன்றும் செய்கிறதில்லையா ?

A.—அவர்கள் வரி வசூல் செய்கிறதில்தான் அக்கரையாக இருக்கிறார். ஜமீந்தார் சொல்லுகிறதை அமுல் நடத்துகிறாரே தவிர குடிகள் ஏதாவது குறைகள் சொன்னால் அதை கவனிப்பதே கிடையாது.

Q.—**Zamin**-ல் **Receiver** இருந்தாரா ?

A.—இருந்தார். அவர் சரியாக நடக்கவில்லை என்று புகார் செய்ததால் அவரை நீக்கிவிட்டார்கள்.

Q.—நஞ்சைமேல் புஞ்சை தீர்வை எப்படி ?

A.—இரண்டு பேர்களும் ஒப்புக்கொண்டால் அதற்கு 4 ரூபாய் தீர்வை. அதாவது புஞ்சை தீர்வைக்கு மேல் 4 ரூபாய் தண்ணீர் தீர்வை போடுகிறார்கள்.

Q.—உங்களுக்கு இதில் என்ன ஆக்ஷேபம் ?

A.—பக்கத்திலிருக்கிற அயன் நிலங்களுக்கு 4 ரூபாய் முதல் 8 ரூபாய் வரையில் இருக்கிறது. ஆனால் அதே நிலங்களுக்கு 40 ரூபாய் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதுதான் எங்களுக்கு இருக்கிற குறை. இன்னும் தீர்வை வசூல் செய்கிறதில் எங்களுக்கு எவ்வளவோ கஷ்டம் இருக்கிறது. பட்டா போடுகிறார்களே அதற்கு கூட ஜமீந்தாருக்கு ஏதாவது ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—உங்கள் ஜமீன்தாருக்கு நேரில் பணம் கொடுக்கிறதுண்டா ?

A.—ஆம். நானே நேரில் கொடுத்திருக்கிறேன்.

Q.—தீர்வையை வசூல் செய்கிறது யார் ?

A.—தீர்வையை எங்களிடத்திலிருந்து வசூல் செய்கிறதற்கு மணியம் மட்டும் வரமாட்டார்கள். அவருடன் 40, 50 போக்கிரிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு வருவார். தீர்வையை இப்பொழுது செலுத்துவது கஷ்டமாக இருக்கிறது இன்னும் கொஞ்ச நாள் கழித்து செலுத்துகிறோம் என்று சொன்னால் கேட்கமாட்டார்கள். கூட வந்திருக்கிற ஆள்களைக்கொண்டு ஆடுமாடுகள், இதர ஜங்கம சொத்துக்களை பலாத்காரமாக எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். அவர்களை எதிர்த்து நிற்க எங்களுக்கு பலம் கிடையாது.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—புஞ்சைக்கு தீர்வை என்ன ?

A.—10 அணா. நஞ்சைமேல் புஞ்சைக்கு ரூ. 0–12–4. இந்த நிலத்தில் பக்கத்தில் நஞ்சையாக இருப்பதால் தண்ணீர் கசிவு இருந்துகொண்டே இருக்கும் அதில் புஞ்சை தான்யம் விளையாது இருந்தாலும் தீர்வை கொடுக்கவேண்டும். அதை நஞ்சையாகச்செய்யவேண்டுமானால் அதற்கு 4 ரூபாய் தீர்வை கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—கவர்ன்மெண்டு புஞ்சைக்கு தீர்வை எப்படி ?

A.—0–13–0 முதல் ரூ. 1–2–0 வரையிலிருக்கிறது.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—தோட்டத்திற்கு என்ன தீர்வை ?

A.—புஞ்சை ரேகட்தான். ஆனால் சிலதோட்டங்களுக்கு அதிக தீர்வை வாங்கி யிருக்கிறார்கள். புஞ்சை நிலத்தில் கிணறு வெட்டி பாயும்படி செய்து கரும்பு, வெற்றிலை முதலியவைகள், சாகுபடி செய்தால் 14 ரூபாய் முதல் 18 ரூபாய் வரையில் தீர்வை போடுகிறார்கள்.

Q.—கிணறு வெட்டுகிறதற்கு முன்னால் 10 அணா தீர்வை இருக்கிறபோது கிணறு வெட்டி சாகுபடி செய்தால் அதற்கு ஜாஸ்தி தீர்வை போடுகிறார்கள் என்று சொன்னீர்களே அதற்கு ரசீது இருக்கிறதா ?

A.—ரசீது கொடுக்கமாட்டார்கள்.

Q.—ஜமீந்தார் குளம், கால்வாய் மராமத்து செய்கிறதுண்டா ?

A.—இதுவரையில் குளம், கால்வாய் முதலியவைகளை மராமத்து செய்ததே கிடையாது. **Petition** போட்டாலும்கூட ஒருவரும் கேட்கமாட்டார்கள். இது சம்பந்தமாக கோர்ட்டில் ஒரு கேஸ் நடத்தினோம். **Collector**-க்கு பெட்டிஷன் (**petition**) போட்டோம். **Divisional Officer**-க்கு அனுப்பினார்கள். அவர் குடிகளுக்கு அனுகூலமாக ரிப்போர்டு செய்தார். **Collector**-ம் குடிகளுக்கு அனுகூலமாக குளங்களையும், கால்வாய்களும் ரிப்பேர் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு செய்தார். ஆனால் ஜமீந்தார் அவர்கள் **High Court** வரையில் போனார்கள். **High Court**-ல் அவருடைய பெட்டிஷனை தள்ளிவிட்டார்கள். 1925-ம் வருஷத்தில் ஒரு பெரிய உடைப்பு வந்தது. 1932-ம் வருஷத்தில் ஹைகோர்ட்டில் எங்களுக்கு அனுகூலமாக உத்தரவு கிடைத்தது. ஆனால் ஜமீந்தார் இதுவரையில் ஒரு விதமான **repair**-ம் செய்யவில்லை.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—அதன் பேரில் Collector-க்கு மனு ஏதாவது போட்டீர்களா ?

A.—இல்லை. இது வரையில் எங்களுக்கு இந்த விஷயத்தில் எவ்வளவோ பணம் செலவு ஆயிற்று. இன்னும் ஒரு விதமான அனுகூலமும் ஏற்படவில்லை. அதற்கு மேற்கொண்டு பணம் செலவழிக்க எங்களிடத்தில் பணம் இல்லை. **Commutation** செய்துவிட்டதால் அவர்களுக்கு தீர்வை எப்படியாவது வந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையால் அவர்கள் குளம் முதலியவைகளை மராமத்து செய்கிறதில்லை என்று அவர்கள் ஒரு தீர்மானம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் புஞ்சைகளை எல்லாம் சாஸ்வதமான நஞ்சையாக வைத்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அது எங்களுக்கு ரொம்ப பிரதிகூலமாக இருக்கிறது.

Q.—இன்னும் என்ன **forest** முதலியவை இருக்கிறதா ?

A.—எங்கள் ஜமீனில் 32 சதுர மைல்—8 மைல் நீளம், 4 மைல் அகலம் **forest** இருக்கிறது. ஒரு மைல் நீளம் 4 மைல் அகலமுள்ள காட்டை மாடுகள் மேய்ச்சலுக்காகவும், விவசாயத்திற்கு வேண்டிய எரு, கொடி, தழை முதலியவைகள் எடுத்துக்கொள்ளுவதற்காக குடிகள் வசம் ஏதோ சொல்ப தீர்வையின் பேரிலிருந்தது. முன் இருந்த ஜமீந்தார் இதையும் எல்லா **forest**-ஓடு சேர்த்து குடிகளுடைய ஆடு மாடுகள் மேய்ச்சலுக்காக கொடுக்கிறோம், இன்னும் தழை முதலியவை

கள் எடுத்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னதின் பேரில் விட்டுக்கொடுத்தோம். ஆனால் எங்களுக்கு அதில் சில உரிமைகள் கிடைத்ததாலும் விட்டுக்கொடுத்தோம். ஆனால் அந்த உரிமைகள் எல்லாம் அபகரிக்கப்பட்டது. அப்பேர்ப்பட்ட பாத்யங்களை பணக்காரர்களும் தௌஷ்டியமாக இருக்கிற ஜனங்களும்தான் அந்த பாத்தியங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். சாதாரண ஜனங்களுக்கு ஒருவிதமான அனுகூலமும் இல்லை. இந்த நிலங்களை விற்க கூட ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—யாருக்காவது இந்த காடுகளை விற்று இருக்கிறார்களா ?

A.—ராஜபாளையத்திலிருக்கிற ஒரு **razu**-க்கு 250 எக்கரா விற்றிருக்கிறார்கள். அவர் அந்த மலையிலிருக்கிற மரங்களை வெட்டி ஏலத்தோட்டம் போட ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார். இந்த மரங்களை வெட்டுகிறதால் அடர்ந்திருக்கிற இடம் பொட்டலாகப்போகிறது. அதனால் கொஞ்ச நஞ்சம் பெய்கிற மழைகூட தங்குகிறதில்லை. வழிந்து ஓடிவிடுகிறது. அதனால் எங்கள் நிலங்களின் விளைச்சலுக்குக்கூட கெடுதல் ஏற்படுகிறது. இதுமட்டுமல்ல. களம், புறம்போக்கு பொது ஜனங்கள் நடபாதை முதலியவைகளைக்கூட ஜமீந்தார் யார் யார் ரூபாய் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு விற்கப்போகிறதாக இப்பொழுது இரண்டு வருஷ காலமாக ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

The President :

Q.—இதுவரையில் ஏதாவது அப்படி விற்றிருக்கிறார்களா ?

A.—சென்ற வருஷமும் அதற்கு முந்தின வருஷமும் கொஞ்ச நிலங்களை இப்படி விற்றிருக்கிறார்கள்.

Q.—சுமார் எவ்வளவு இந்த மாதிரி விற்றிருக்கிறார்கள் ?

A.—சுமார் 200 எக்கர் வரையில் சில கிராமங்களில் விற்றிருக்கிறார்கள்.

Q.—நீங்கள் தாவா சொல்லவில்லையா ?

A.—ஜமீன் மானேஜர் முதலியவர்களிடத்தில் போய் சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்கள் ஜமீந்தார் உத்தரவுக்கு மாறாக நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

Q.—கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் சர்வேயில் இவைகள் காட்டப்பட்டிருக்கிறதா ?

A.—ஆம்.

Q.—நீங்கள் தாக்கல் செய்திருக்கிற ரிஜிஸ்டரில் களம், புறம்போக்கு முதலியவைகளை விற்றிருக்கிறதாக சொல்லும் நிலங்களின் நம்பரை காட்டமுடியுமா ?

A.—ஆம். **(shows an item in the register).**

Mr. B. Venkatachallam Pillai :

Q.—இந்த மாதிரி செய்திருப்பதற்கு கிரய பத்திரம் ஏதாவது தாக்கல் செய்யமுடியுமா ?

A.—எங்கள் ஜமீனில் கிரய பத்திரம் செய்து கொடுக்கமாட்டார்கள். புதிதாக பட்டாதான் போட்டுக்கொடுப்பார்கள்.

Q.—அந்த பட்டாவை தாக்கல் செய்யமுடியுமா ?

A.—அந்த பட்டாக்கள் எங்கள் வசமில்லை. அவர்கள் ஜமீந்தாருக்கோ அல்லது அவர்கள் மானேஜர் முதலியவருக்கு வேண்டியவர்களாக இருப்பதால் அவர்களிடத்தில் அந்த மாதிரியான பட்டாக்களிருக்கும்.

ஒருவர் நிலம் கிரயமாகி கைமாறினாலும் பட்டா மாற்றுகிறதில்லை. பெட்டிஷன் கொடுத்தாலும் மாற்றுகிறதில்லை ஜாயிண்டு பட்டாதார்களில் ஒருவர் தீர்வை செலுத்தாமலிருந்தாலும் நிலம் ஏலம் போய்விடுகிறது. நிலச்சுவான்தாருக்குத்தெரிகிறதேயில்லை. உடனே பட்டா மாறவேண்டும். அதிகமாக தீர்வை ஏற்பட்டதினால் நிலத்தைக் கிரயத்துக்கு வாங்குகிறவர்கள் கிடையாது. கடன் கேட்டாலும் கிடைக்கவில்லை. தீர்வை வசூலில் 200 ரூபாய் பாக்கி இருந்தால் 500 ரூபாய் பெறுமான நிலத்தை எழுதி வைத்து ஏலத்தில் விட்டுவிடுகிறார்கள். இது எங்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. பெறுமான கிரயத்துக்கு தகுந்தபடி எழுதிவைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். என்னோடு இருக்கிற ஜாயிண்டு பட்டாதார் தீர்வை செலுத்தாமல் இருந்தால் என் நிலத்தை ஏலம் போட்டுவிடுகிறார்கள். ஜமீந்தாரிடத்தில் சொன்னாலும் கேட்கிறதில்லை.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—ஜமீன்தார் ஏலத்தில் விட்டால் யார் எடுக்கிறார்கள் ?

A.—500 ரூபாய் பெறுமான நிலத்தை எழுதிவைத்து 250 ரூபாய் பாக்கியிருந்தால் அதற்கு மாத்திரம் அவர்களே எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—மற்ற ஜமீன்தார்கள் ஒரு அணா பாக்கிக்காக 100 ரூபாய் சொத்தை ஏலத்தில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே இது நல்லதுதானே ? *A*.—எங்களுக்கு இது நஷ்டம்தானே. ஒரு நிலத்துக்கு தீர்வை செலுத்தினால் எந்த நிலத்துக்கு அது செலுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறதில்லை.

(He produces a patta.)

Q.—பட்டா நம்பர் இருக்கிறதே அந்த நிலத்துக்குத்தானே என்று அர்த்தம் ? *A*.—அந்தப் பட்டா நம்பரில் எந்த நிலத்துக்கென்று சொல்வதில்லை. எங்கள் ஊரில் சத்திரம் தேவஸ்தானத்துக்கு என்று வரி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதாவது **Head-quarters**-க்கு கிராமங்களிலிருந்து வருகிற சமுசாரிகளுக்கு சத்திரத்தில் சாப்பாடு போடவும் எளிய மக்களுக்கு சாப்பாடு போடவும் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். இப்போது அதெல்லாம் நடக்கிறதில்லை. எங்களுக்கு வசூல் முறை கவர்ன்மெண்டில் நடக்கிறமாதிரி வேண்டும். ஜமாபந்தி கவர்ன்மெண்டில் நடக்கிறமாதிரி நடக்கவேண்டும். மராமத்தெல்லாம் **Estate**-ல் நடக்கிறதேயில்லை. கவர்ன்மெண்டே நடத்திக் கொடுக்கவேண்டும். **Forest** சமுதாயங்களையெல்லாம் கவர்ன்மெண்டாரே எடுத்துக்கொண்டு ஜனங்களுக்கு உபயோகப்படும்படி செய்யவேண்டும். ஜமீன்தாரிடத்தில் இருக்கிறதினால் கவர்ன்மெண்டாரே சீர்திருத்திக்கொடுத்தாலும்கூட அவர்கள் நல்ல நடப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை இல்லை. ஜமீன்தார் முறையே இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். கவர்ன்மெண்டுக்குப்பொறுப்பான ஒரு ரெவினியூ உத்தியோகஸ்தரைப்போட்டு அவர்களே எல்லாவற்றையும் நடத்தவேண்டும். வரும்படியை வேண்டுமென்றால் ஜமீன்தார் எடுத்துக்கொண்டு போகட்டும்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—பொது ஜனங்களை ஜமீன்தார்கள் மனம்போல் நடக்கும்படி விடாமல் அடக்குமுறைகளைக் கையாண்டு மனிதர்களின் சுதந்திர உரிமைகளைத்தடுப்பதால் கவர்ன்மெண்டார் ஜமீன்தார்களுக்கு கொடுத்த சன்னது ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்து விட்டு ஒப்பந்தத்தில் கண்ட பாத்தியங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறீர்களே. அவர்கள் என்ன செய்தார்கள், எப்படி உரிமையைப்பறித்தார்கள் ? *A.*—ஒரு மனிதன் மெம்பராக இருக்க முடியாது. ஜமீன்தார்கள் சொல்லுகிற மனிதருக்குத்தான் நிலச்சுவான்தார்கள் வோட்டு போடவேண்டும். வோட்டு போடா விட்டால் ஹிம்சிக்கிறார்கள். ஓட்டுரிமைகளை ஜமீன்தார்கள் தடைப்படுத்துகிறார்கள்.

Q.—முனிசிபாலிடி எலெக்ஷனிலா, டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு எலக்ஷனிலா ? *A.*—எந்த வோட்டு ஆனாலும் சரி எந்த ஆளுக்கு போடவேண்டுமென்று சொன்னார்களோ அவர்களுக்குத்தான் போட வேண்டும்.

Q.—தாசில்தார் மூலமாக யாதாஸ்துகள் அனுப்பியிருக்கிறார்களா ? ஜமீன் Head office லிருந்து இன்னாருக்குத்தான் வோட்டு போடவேண்டுமென்று யாதாஸ்து அனுப்பியிருக்கிறார்களா ? அவர்களுடைய சிப்பந்திகள் மூலமாக ஏதாவது அந்தமாதிரி உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறார்களா ? *A.*—எழுத்து மூலமாக கொடுக்கமாட்டார்கள். வேலைக்காரர்களை விட்டு சொல்லியனுப்புவார்கள். சில சமயங்களில் bit notice அச்சடித்து அனுப்புவார்கள். ஜனங்களை இழுத்துக்கொண்டு போய் வோட்டு போடும்படி சொல்லுவார்கள்.

Q.—என்ன கட்டாயமா ? அவருடைய உத்தரவை மீற முடியாதா ? *A.*—மீறி வோட்டு செய்தால் அவனுடைய மாடுகளை பண்ணை நிலங்களில் மேய்ந்ததாகச்சொல்லி பவுண்டில் அடைத்து விடுவார்கள். புஞ்சைக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சினான் என்று சொல்லி தண்டத்தீர்வை போட்டுவிடுவார்கள். Forest-ல் விறகு வெட்டினானென்று சொல்லி கேஸ் போடுவார்கள்.

Q.—வேறு என்ன சுதந்திர உரிமையை தடுக்கிறார்கள் ? *A.*—எங்களிடத்தில் நல்ல மாடு நல்ல ஆடுகள் இருந்தால் அவர்கள் கேட்டு உடனே கொண்டுவந்து கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்வார்கள்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—ஜமீன்தார்களா கேட்கிறார்கள் ? *A.*—ஜமீன்தார்கள் கேட்டுவிடுவார்கள். கொடுக்காமல் போனால் தொந்தரவு பண்ணுவார்கள்.

Q.—உங்களிடத்தில் நல்ல மாடு ஆடுகள் இருப்பது எப்படித்தெரியும், ஜமீன்தார்களே பார்த்துக் கேட்கிறார்களா ? *A.*—ஜமீன்தார்கள் மேல் வீட்டில் இருப்பார்கள். ஒருவன் ஒரு நல்ல பசுமாட்டையோ காளை மாட்டையோ ஒரு ஆட்டுக்குட்டியையோ தெருவழியாகக்கொண்டு போகிறான். அவைகளைப் பார்த்தால் கேட்பார்கள் கொடுத்துவிடவேண்டும்.

Q.—கொடுக்காவிட்டால் ? *A.*—மேற்சொன்னபடி கஷ்டம் வந்துவிடும்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—உங்களுக்கு பொதுஜன உபயோகத்துக்காக ஏதாவது நன்மை செய்திருக்கிறார்களா ? ஸ்கூலோ, ஆஸ்பத்திரியோ மற்ற சௌகரியங்களோ செய்து கொடுத்திருக்கிறார்களா ? *A.*—Court of Wards-ல் இருக்கையில் ஆஸ்பத்திரிக்கு கொஞ்சம் பணம் கொடுத்தார்கள். ஜமீன்தார் வந்தவுடனே ஒரு மைனர் ஜமீன்தார் இருந்தார். அவர் ஒரு வருஷம் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார். அவர் இறந்து போன பிறகு நிறுத்திவிட்டார்கள். வெடரினரி ஆஸ்பத்திரி வைத்திருந்தார்கள். அதையும் எடுத்துவிட்டார்கள். பண்ணையையும் எடுத்துவிட்டார்கள்.

Q.—விவசாயத்தை விர்த்தி பண்ணுவதற்காக நல்ல விதை, மாடுகள், இவைகளையெல்லாம் வைத்திருக்கிறார்களா ? *A.*—Court of Wards-லிருந்தபோது கவர்ன்மெண்டு பண்ணையில் வேலை பார்த்த ஒருவரைக்கொண்டு வந்து கவர்ன்மெண்டு பண்ணை மாதிரி நடத்திக்காட்டும்படி சொல்லியிருந்தார்கள். கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் போன பிறகு அதற்கு இடம் இல்லை.

Q.—எல்லாம் கவர்ன்மெண்டு சம்பந்தமாக ஆகி, ஜனங்கள் பட்டாதார்களாகப்போய்விட்டால் நல்லது ஏற்படுமென்று சொல்லுகிறீர்களே. ஆகையினாலே ஜமீன்தார் முறையை எடுத்துவிட்டு ஜமீன்தாருக்கு compensation கொடுத்துவிடவேண்டும்என்று சொல்லுகிறீர்களா ? *A.*—ஆம். இல்லாவிட்டால் ஒரு கமிஷனரை நியமிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—ஏன் allowance கொடுத்துவிட்டால் என்ன ? *A.*—பொது ஜனங்கள் பேரில்தான் அந்தக் கஷ்டம் வந்து ஏற்படும்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—ஜமீன்தார்களுக்கும் குடிகளுக்கும் ஏதாவது விவகாரம் ஏற்பட்டால் குடிகளிடத்தில் பணம் இல்லாததாலும் மற்ற வசதிகள் இல்லாததாலும் ஜெயம் பெறமுடியவில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறீர்களே அது என்ன ? *A.*—ஜெயிக்க முடியவில்லை பணமும் மற்ற வசதிகளும் இல்லாததினாலும்.

Q.—அதாவது குடிகளுக்கு விரோதமாக கோர்ட்டுகளில் முடிந்துவிடுகிறதா ? *A.*—ஊர்க்காரர்கள் 10 பேர்கள் சேர்ந்து ஒரு கேஸ் போட ஆரம்பித்தால் ஆரம்பிக்கும்போது அதில் சில பேர்களுக்கு எதையோ கொடுத்து அந்த ஜனங்களை ஏமாற்றி அந்தக்கேஸை போடவிடாமல் நிறுத்திவிடுவார்கள். இல்லாவிட்டால் கேஸ் நடக்கிறபோது சாக்ஷிகளைக்கலைத்து விடுவார்கள். அவர்களோடு போராட முடிகிறதில்லை. மகாராஜா எங்களை பக்ஷமாக நடத்துகிறதில்லை.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—அடக்கு முறையைக்கையாளுகிறார்கள் என்று சொன்னீர்களே அது என்ன ? *A.*—சமுசாரிகளிடத்தில் என்னென்ன பொருள்கள் இருக்கின்றனவோ அவைகளையெல்லாம் கொடுத்துவிட வேண்டும். அதுதான் அடக்குமுறை.

Q.—காட்டையெல்லாம் அழித்து விடுகிறார்கள் என்று சொன்னீர்களே அது மாதிரி செய்திருக்கிறார்களா ? *A.*—அழித்திருக்கிறார்கள்.

Q.—எந்தக் காடு என்று சொல்ல முடியுமா ? *A.*—முடியும். அதாவது உள்ளாற்றுப்பனே, தெரியாற்றுப்பனே, கோம்பைக்காடு, வடுகனூற்று.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—காடெல்லாம் போய்விட்டதா ? *A.*—மரங்களையெல்லாம் வெட்டுகிறார்கள்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—ரயட்ஸ் சங்கம் இருக்கிறதா ? *A.*—இல்லை. இப்பொழுது சாக்ஷி சொல்வதற்காக ரயத்திகளெல்லாம் கூடி வந்திருக்கிறோம்.

Q.—அடிக்கடி ஜமீன்தாரை சந்திக்க முடியாதா ? *A.*—அவருடைய மனம்போல் நடக்கிறவர்கள் ஜமீன்தாரைப் பார்க்கலாம். மற்றவர்கள் முடியாது.

Q.—உங்களுக்கும் அவருக்கும் நேரே தொடர்பு இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன் ? *A.*—கிடையாது.

Q.—ஜமீன்தாருக்கு அவர்கள் சிப்பந்திகள் போய் சொல்வதினால்தான் தெரியுமா ? *A.*—அவர்கள் சொன்னால்தான் தெரியும். அவர்களுக்கு வேண்டியபடி கூட்டிக் குறைத்துத் தான் சொல்வார்கள்.

Q.—அவர்கள் **suit** போடுகிறதுண்டா ? *A.*—நிறைய **suit** கள் இருக்கின்றன.

Q.—**Summary suit** கள் வருஷத்தில் எவ்வளவு போடுகிறார்கள் ? *A.*—100, 150 கேஸ்கள் போடுகிறார்கள்.

Q.—**Summary suit** களில் வாரண்டில் பிடிக்கிறார்களா ? *A.*—இல்லை.

Q.—சர்வே ஆயிருக்கிறதா ? *A.*—கோர்ட் ஆப் வார்டில் இருக்கிறபோது சர்வே ஆயிருக்கிறது. ஆனால் சுத்தமான செட்டில்மெண்ட் ஆகவில்லை.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது ? *A.*—9 எக்கர் நஞ்சையும் 10 எக்கர் புஞ்சையும் இருக்கிறது.

Q.—சிவகிரி ஜமீனிலா ? *A.*—ஆமாம்.

Q.—கவர்ன்மெண்டு கிராமங்களில் நிலம் இருக்கிறதா ? *A.*—என்னுடைய தகப்பனாருக்கு நிலம் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் என்னுடைய சகோதரர்களுக்கு விட்டுவிட்டேன்.

Q.—நீங்களே பயிரிடுகிறீர்களா ? *A.*—நானும் பயிரிடுகிறேன். குத்தகைக்கும் விடுகிறதுண்டு.

Q.—குத்தகைக்கு விட்டால் எவ்வளவு எக்கருக்குத் தருகிறான் நஞ்சையில் ? *A.*—ஒரு எக்கர் நஞ்சைக்கு 10 ரூபாய் கொடுப்பான்.

Q.—அதற்கு ஏதாவது அக்ரிமெண்ட் இருக்கிறதா ? *A.*—இல்லை.

Q.—அந்த நிலத்துக்கு எக்கருக்கு என்ன தீர்வை கொடுக்கிறீர்கள் ? *A.*—நான் கொடுக்கிற தீர்வையெல்லாம் 9 எக்கருக்கும் 45 ரூபாய் கொடுக்கிறேன்.

Q.—குத்தகைதார்களுக்கும் வாரதார்களுக்கும் நில பாத்தியதையைக் கொடுக்கலாமா ? *A.*—கொடுக்கக்கூடாது.

Q.—ஏன் கொடுக்கக்கூடாதென்று கேட்கிறேன் ? *A.*—கவர்ன்மெண்டில் கொடுக்கிறதாக அபிப்பிராயப்பட்டால் நானும் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறேன்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—நிலத்தைக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறீர்களா ? *A.*—தயாரா யிருக்கிறோம்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—உங்களுடைய சொந்த அபிப்பிராயமா ? அல்லது சங்கத்தின் அபிப்பிராயமா என்று கேட்கிறேன் ? *A.*—இந்த அபிப்பிராயத்தைப் பற்றி எல்லாரிடத்திலும் கலந்து கொள்ளவில்லை. என்னைப்பற்றிய மட்டில் சொல்லுகிறேன்.

Q.—உங்களுடைய சங்கம் ஒத்துழைக்குமா ? *A.*—சொன்னால் ஒத்துழைக்கும்.

Q.—தேர்தல் காலங்களில் யாராவது ஒரு அபேக்ஷகருக்கு வோட்டு கொடுக்கவேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்பட்டால் உங்களுடைய சொந்தக்காரர்களையும் அவருக்கு வோட்டு போடச் சொல்லுகிறதில் என்ன தப்பு ? அது நியாயம் தானே ? *A.*—நான் அப்படி சொல்லுகிறதில்லை. அவர்களுடைய இஷ்டப்படித்தான் செய்கிறார்கள்.

Q.—நீங்கள் போய் கான்வாஸ் பண்ணுகிறதில்லையா ? *A.*—இல்லை.

Q.—நீங்கள் யாருக்கு வோட்டு போட்டீர்கள் ? *A.*—காங்கிரஸ்காரருக்குத்தான் போட்டேன்.

Q.—மீட்டிங்கில் காங்கிரஸ்காரருக்கு வோட்டு போடுங்கள் என்று சொல்லவில்லையா ? *A.*—நான் சொல்லவில்லை.

Q.—ஏன் அப்படிச் சொன்னால் அதில் என்ன தப்பு ? *A.*—உண்மையைச் சொன்னால் தப்பு கிடையாது. ஆனால் நான் சொல்லுகிறதில்லை. அவரவர்கள் இஷ்டப்படிதான் வோட்டு பண்ணுவார்கள்.

Q.—ஜமீன்தார் ஒருவருக்கு வோட் போடச்சொன்னால் அதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது ? *A.*—எஸ்டேட்டுக்கு யார் நன்மை செய்வார்களோ அவர்களுக்குத்தான் வோட் போடச் சொல்வார்கள். அப்பொழுது எங்களுடைய உரிமை பறிமுதல் செய்யப்படுகிறது. அதில் எங்களுக்கு நன்மை இல்லை.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—தேர்தல் முறையில் வர்ணப்பெட்டி தான் இப்பொழுது வந்துவிட்டதே. ஒருவருக்கும் பயப் படவேண்டியதில்லையே. யாருக்கு வோட்டு போட்டாரென்பது அவருக்குத்தானே தெரியும் ? *A.*—இன் னாருக்குத்தான் அவன் வோட்டு போட்டான் என்று ஒருவர் போய் சொல்லிவிட்டால் போதும். அவ னுக்கு கஷ்டம் வந்து விடும்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—என்னுடைய காரிலேயே வந்து இன்னொருவனுக்கு ஓட்டு போடுகிறார்கள். அவன் காரில் வந்து எனக்கும் வோட்டு போடுகிறார்கள். அந்த மாதிரி எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்களே ? *A.*—The witness did not answer.

Witness No. 212. Madura. 22nd February 1938.

Oral evidence of Mr. Annamalai Naicker of Thenmalai village, Sivagiri estate.

தென்மலையில் குடிகளின் உபயோகத்திற்காக cattle stand ஒன்று இருக்கிறது. சர்வே 109-ம் நம்பர் அதில் 3 ஏக்கர் 51 செண்டை ஜமீன்தார் தன் தாயார் பேருக்கு assign பண்ணி பட்டா கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—அந்த செட்டில்மெண்ட் ரிஜிஸ்தரைக்கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களா ? *A.*—இல்லை. அதில் தெப்பக்குளம் ஒன்று இருந்தது. ஜலம் இல்லாத காலத்தில் ஜனங்களுக்கு அது உபயோகமாக இருந்தது. அதை ஜமீன்தார் பட்டா பண்ணி மூடிவிட்டார்கள். இப்பொழுது அதில் சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். செட்டில்மெண்டில் அது குளம் என்று இருக்கிறது.

Q.—அது பிளானில் இருக்கிறதா ? *A.*—தென்மலைக்கு ரிஜிஸ்தர் இல்லை, பிளானில் இருக் கிறது.

Q.—அந்த பிளானைக் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்களா ? *A.*—பிளானைக் கொண்டுவரவில்லை. எங்கள் வில்லேஜுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஊரில் போய் ரிக்கார்டு அனுப்புகிறேன்.

Q.—சாக்ஷியம் கொடுக்கத்தானே வந்திருக்கிறீர்கள் இங்கே ஏன் கொண்டுவரவில்லை ? *A.*—கைவசம் இல்லை. கோர்ட்டில் இருக்கிறது. வாபஸ் வாங்கி அனுப்புகிறேன்.

Q.—பட்டா கொடுத்து இப்பொழுது எத்தனை வருஷம் ஆகிறது ? *A.*—4, 5 வருஷம் ஆச்சு.

Q.—பெட்டிஷன் கொடுத்தீர்களா ? *A.*—கலெக்டருக்குப் போட்டோம், பிரயோஜனம் இல்லை.

Q.—எத்தனாவது நம்பர் பட்டா ஜமீன்தார் தாயாருக்கு இருக்கிறது ? *A.*—722-ம் நம்பர் பட்டா.

Q.—Rent எவ்வளவு ? *A.*—ஏக்கருக்கு ரூ. 3–3–9 அதில் 3 ஏக்கர் 51 செண்டு இருக்கிறது.

Q.—இந்தப் பட்டா நெம்பர் எப்படி தெரிந்தது ? *A.*—கணக்கப்பிள்ளையிடமிருந்து தெரிந்து கொண்டேன்.

குளம் ரிப்பேருக்காக 1925-ம் வருஷத்தில் ஒரு பெட்டிஷன் போட்டோம். கீழக்கரிசல் குளம் 22-ல் பிரீச் ஆய்விட்டது. 1926-ல் Mr. Tampoe ஒரு வருஷத்துக்குள் ரிப்பேர் பண்ணவேண்டுமென்று Order போட்டார்கள். அது இந்த நிமிஷம் வரையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—அந்த ஆர்டரைக்கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களா ? *A.*—கொண்டுவரவில்லை எல்லாவற்றையும் சீக்கிரத்தில் அனுப்பிவிடுகிறேன். அதே மாதிரி 35-ம் வருஷத்தில் பெட்டிஷன் போட்டோம். 36-ம் வருஷம் ஏப்ரலுக்குள் ரிப்பேர் செய்து கொடுக்கிறோமென்று written statement போட்டார்கள். அதின்படி வேலை செய்யவில்லை. கலெக்டர் Executive Engineer ஆர்டர் போட்டு estimate எடுத்து 37-ம் வருஷம் அக்டோபருக்குள் வேலை செய்துகொடுக்கவேண்டும் ; இல்லாவிட்டால் அதற்கு ஏற்பட்ட estimate costஐ கலெக்டர் கோர்ட்டில் deposit பண்ணவேண்டுமென்று order போட்டார்கள். அந்தப் படியும் செய்யவில்லை.

Q.—டிபாசிட் பண்ணியிருக்கிறார்களா ? *A.*—ஒரு வருஷம் டயம் கேட்டிருக்கிறார்கள். 4-ல் ஒரு பாகம் தீர்வை செலுத்துகிறவர்கள் சேர்ந்து பெட்டிஷன் போடவேண்டுமென்றிருக்கிறது. அந்தப்படி சேர்ந்து போடுகிறது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் deposit கட்டவேண்டுமென்றிருக்கிறது. அந்த மாதிரி deposit கட்ட ஜனங்களிடத்தில் ஐவேசும் இல்லை. ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இஷ்டம் உள்ளவர்கள் யாரும் வியாச்சியம் போடலாமென்று ஆக்டை சீர்திருத்தம் பண்ணவேண்டும். வாரம் landக்கு commutationபடி 4 ரூபாய் முதல் 25 ரூபாய் வரை தீர்வை இருக்கிறது. வரும்படி ரொம்பக் குறைச்சலாயிருக்கிறது. அயனில் 3 ரூபாயிலிருந்து 6 ரூபாய் வரையில் தீர்வை இருக்கிறது.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—எத்தனை ஏக்கர் 25 ரூபாய் ரேட்டில் இருக்கிறது ? *A.*—100 ஏக்கர் வரையிலும் இருக்கிறது.

Q.—அதற்கு காகிதம் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களா ? *A.*—இருக்கிறது. (He produces a patta).

17-ம் நம்பர் பட்டாவில் இருக்கிறது. தென்மலை வில்லேஜில் 5 குளம் இருக்கிறது. சிவகிரி முதலிய குளங்களிலிருந்து surplus water தான் வரவேண்டியது. அங்கே புஞ்சையை நஞ்சை யாக மாற்றி ஜலத்தைத் தடுத்து விடுகிறார்கள். அதனால் இங்கே தண்ணீர் வருகிறதில்லை.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—எத்தனை வருஷ காலமாக அப்படி பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ? *A.*—10 வருஷ காலமாக.

Q.—கலெக்டருக்கு பெட்டிஷன் போட்டிருக்கிறீர்களா ? *A.*—இல்லை. 1927-ல் commutation டிக்கிரியாச்சு. அப்பொழுது நெல் 15 ரூபாய், 18 ரூபாய் விற்றுக்கொண்டிருந்தது. இப்பொழு து விளைவும் இல்லை விலையும் குறைந்து போச்சு. இந்த ஸ்திதியில் கஷ்டப்படுகிறோம். 40 ரூபாய் commutation பண்ணியிருக்கிறார்கள்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—பழையபடி வாரமாக பிரித்துக் கொடுக்கத்தயாராயிருக்கிறீர்களா? *A.*—அப்படிக் கொடுத்தால் குடிகளுக்கு லாபம்தான். ஆனால் வேலைக்காரர்களுடைய கஷ்டம் அதிகமாயிருக்கிறது. தொந்திரவு இல்லாமல் கலெக்ட் பண்ணினால் நல்லதுதான். கண்ட நெல்லைப் பிரித்து வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டால் நல்லதுதான்.

Q.—அந்த மாதிரி இல்லாதபடி என்ன செய்யலாம் ? *A.*—அக்கம் பக்கம் அயன் ரேட்டை அனுசரித்து வாங்கவேண்டும்.

Q.—பாதி வாரம் கொடுக்கிறதில் நஷ்டம் என்ன ? *A.*—அது நல்லது தான்.

Q.—முந்தி எப்படிக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தீர்கள் ? *A.*—10 கோட்டை ஆனால் அவர்களுக்கு 5½ கோட்டை கொடுத்துக்கொண்டிருந்தோம்.

Q.—பாதிக்கு மேல் கொஞ்சம் செலுத்தினீர்கள் ? *A.*—ஆமாம்.

Q.—அது நியாயம் தானே ? *A.*—ஜாஸ்தி தான்.

Q.—இப்பொழுது இருக்கிறதைக் காட்டிலும் அது ஜாஸ்தியா என்று கேட்கிறேன் ? *A.*—விலைவாசியினால் கஷ்டமாயிருக்கிறது.

Q.—நெல்லாய் கொடுக்கிறதாயிருந்தால் கஷ்டம் தெரியாதல்லவா ? *A.*—அது சரிதான், வேலைக்காரர் ரொம்ப ஹிம்சை பண்ணுகிறார்கள்.

Q.—அது இருக்கட்டும். அந்த மாதிரி செய்தால் நல்லதுதானே ? *A.*—ஆமாம். நல்லது தான். குடிகளுக்கு அது சௌகரியம்தான்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—சௌகரியம் என்று சொல்லுகிறீர்களே. அயன் கிராமத்தில் என்ன செலுத்துகிறார்கள் ? *A.*—3 ரூபாயிலிருந்து 4½ ரூபாய் வரை செலுத்துகிறார்கள்.

Q.—அதைவிட இது கஷ்டம் தானே ? *A.*—ஆமாம். இரிகேஷனை கவர்ன்மெண்டு மேல்பார்வையில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். தீர்வை விஷயத்தையும் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

Q.—கவர்ன்மெண்டு மாதிரி செட்டில்மெண்டு பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்கள் ? *A.*—ஆமாம். அது மாதிரி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

Witness No. 213. Madura. 22nd February 1938

Oral evidence of Mr. Rangasami Nayudu of Visvanathapur, Sivagiri Zamin.

ஒரே நம்பர் நிலத்தில் வாழை போட்டிருந்தால் அதில் கத்திரிக்காயும் ஈருள்ளியும் வைக்கிறதுண்டு. ஒவ்வொரு மகசூலுக்கும் Penalty போடுகிறார்கள். ஜூனில் பட்டா கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது டிசம்பரில் பட்டா கொடுத்துக்கொண்டு பசலியை ஜாஸ்தியாக்கிக்கொண்டு நேரத்தில் பட்டாக்களை கொடுக்கிறதில்லை. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் இஷ்டம்போல் கணக்கனை தயார் பண்ணிக்கொண்டு வரியோடு வந்ததன்றைக்குத்தான் எங்களுக்குத் தீர்வை எவ்வளவு என்று தெரியும். சர்வே யாயிருக்கிறது. Settlement இல்லை. முன் இருந்தபடி பைமாஷ் படி எவ்வளவு நிலம் இருந்தது. இப்பொழுது சர்வேயில் எவ்வளவு இருக்கிறதென்று தெரிய settlement கிடையாது. நெல் போட்டால் ஒரு rate வாழைக்கு ரூ. 14–0–0 கொடிக்காலுக்கு ரூ. 14–0–0, ஏக்கருக்கு கிரமமாக ஏற்பட்டது ரூ. 0–12–4, 0–10–5, 0–7–8 புஞ்சைக்கு இருக்கிறது. அந்த நிலத்தில் கிணறு வெட்டி வெள்ளாமை செய்தால் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 14–0–0 வாழைக்கு, 14 ரூபாய் கத்திரிக்கு, 14 ரூபாய் ஈருள்ளிக்கு என்று 3 சார்ஜ்பண்ணுகிறார்கள்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—கரும்பு போட்டால், வாழை போட்டால் தனியே தீர்வை போடுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறீர்கள் ? *A.*—வாழை போட்டாலும், கத்திரி போட்டாலும், ஈருள்ளி போட்டாலும், அதாவது ஒரு ஏக்கரில் இந்த மூன்றும் போட்டிருந்தால் 3 ஏக்கருக்கு சார்ஜ் பணணுகிற மாதிரி போட்டு விடுகிறார்கள்.

கம்மாய் புறம்போக்கு, பனந் தோப்பு இன்னும் அநேக நிலங்களை பட்டா கொடுத்து விட்டார்கள். ஜமீன்தார் வைப்பாட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். முத்து குளத்தை அந்த அம்மாளுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்வே நெ. 80. 11 ஏக்கர் 50 செண்டு நீர்ப்பிடி நிலம் மேலப்பண்ணையில் 4 ஏக்கர் பட்டா கொடுத்திருக்கிறார்கள். தென்மலையில் 2 ஏக்கர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சின்னுளப்பேரியில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பனம் தோப்பை யெல்லாம் விட்டிருக்கிறார்கள். மாடு மேய்கிறதற்கு இடமில்லை. ஒதுக்கிவைக்கப்பட்ட காடுகளை யெல்லாம் பட்டா கொடுத்து இடஞ்சல் பண்ணியிருக்கிறார்கள். குன்றுகளில் மணல், கல் எடுக்கிறது வழக்கம் உண்டு. அதற்கு வண்டிக்கு இப்பொழுது அரைக்கால் ரூபாய் (0–2–0), ஒரு அணா (0·1–0), என்று வாங்குகிறார்கள்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—ஏதாவது காகிதம் கொண்டு வந்திருக்கிர்களா ? *A.*—இப்பொழுது இல்லை.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—நீங்கள் அந்த மாதிரி. கொடுத்திருக்கிறீர்களா ? *A.*—என்னைப்போல வாயாடிகளுக்கெல்லாம் இனமாகக் கொடுப்பார்கள். ஜமீன்தாரை மீறி விடுவேன் என்று தெரியும். என்னைக் கொடுக்கும்படி சொல்லமாட்டார். காட்டில் 20,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. எவர்கிரீன சோலை, Semi சோலை லோயர் கிரவுண்டு என்று இருக்கிறது. அதில் நாங்களும் ஜமீன்தாரும் பிரவேசிக்கலாம். எவர்கிரீன் சோலை, செமி சோலைகளில் ஜமீன்தாரும் நாங்களும் பிரவேசிக்கக்கூடாது. மழை பெய்கிறதற்காக வைத்திருந்தார்கள் அதை இப்பொழுது 400 ஏக்கர் பட்டா கொடுத்து விட்டார்கள். எவர்கிரீன் சோலையில் மரத்தை வெட்டி காப்பி, டீ போட பட்டா கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—மரம் வெட்டினால்தானே காடு விர்த்தியாகும். *A.*—மரம் வெட்டினால் மழை பெய்யாது.

Q.—காட்டில் ஒன்றும் வெட்டக்கூடாதென்று சொல்லுகிறீர்கள் ? *A.*—வெட்டக்கூடாது. லோயர் கிரவுண்டில் மட்டும் நாங்களும் ஜமீன்தாரும் விறகு வெட்டிக்கொள்வது உண்டு.

Q.—இடையிடையே மரங்களை வெட்டினாலொழிய மரங்கள் உண்டாகாதென்று சொல்லுகிறார்களே ? *A.*—Forest-ல் வெட்டினால் மழை பெய்யாது. எல்லாம் வறண்டு போகும்.

Q.—கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெட்டினால் நல்ல மரங்கள் உண்டாகுமே ? *A.*—இல்லை. வெட்டினால் உண்டாகாது.

A.—கவர்ண்மெண்டு ரிசர்வில் மரங்களை வெட்டுகிறார்களா இல்லையா ? *A.*—லோயர் கிரவுண்டில் வெட்டுவார்கள். மேலே வெட்டமாட்டார்கள்.

Q.—கவர்ண்மெண்டு காட்டில் மேலே கூட வெட்டுகிறார்களே, தெரியுமா ? *A.*—வெட்டவில்லை. எங்களுக்கு பக்கத்தில் கவர்ண்மெண்டு forest-ம் இருக்கிறது. அங்கே மேலே வெட்டுகிறதில்லை.

1952-ம் வருஷம் வரைக்கும் வெட்டுகிறதாக ஒப்பந்தம் பண்ணியிருந்தது. அதை இப்பொழுதே வெட்டிவிட்டார்கள். 1960-ம்வருஷம் வரையில் வெட்டலாம் என்று இப்பொழுது கண்ட்ராக்ட் விட்டுவிட்டார்கள்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—அதற்கு ஏதாவது ரிக்கார்டு இருக்கிறதா ? *A.*—அவர்களிடத்தில் கணக்கு இருக்கிறது. கம்மாயைப்பட்டா கொடுத்ததைப்பற்றி மனு கொடுத்திருந்தோம். ஜமீன்தார் வைப்பாட்டிக்கு கொடுத்திருந்த நிலத்தைப்பற்றி அது அக்கிரமம் என்று கலெக்டர் உத்திரவு பண்ணிவிட்டார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது High Court-ல் அப்பீல் பண்ணியிருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு சம்மன் வந்திருக்கிறது. எங்களிடத்தில் இருந்த ரிக்கார்டுகளை வக்கீலிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம்.

MR. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—தீர்வை வசூலில் வேறு ஏதாவது வரி வசூல் பண்ணுகிறார்களா ? *A.*—சில பேர்கள் ஆச்சி ஆடு வாங்குகிறார்கள். சிலபேர்கள் மாடு வாங்குகிறார்கள்.

Q.—அது எப்படி இரண்டு மாடு வைத்திருக்கிறவர்கள் ஒரு மாட்டை கொடுக்கிறதா ? *A.*—கொடுக்கத் தான் செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் குடிகள் இருக்கமுடியாது.

Q.—வருஷா வருஷம் பட்டாவுக்கு போட வேண்டிய தீர்வையோடு கூட வேறு ஏதாவது வரி வாங்குகிறார்களா ? *A.*—ஜமீன்தாருக்கு பட்டா மாற்றுவதற்கு கொடுக்க வேண்டும்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—Court of Wards-ல் எப்படியிருந்தது ? *A.*—காலத்தில் எல்லாருக்கும் லஞ்சம் கொடுத்தோமென்று சொல்லமுடியாது. இப்பொழுது கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது ஜமீன்தார் முதற்கொண்டு லஞ்சம்தான்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—எவ்வளவு வசூலாகிறது ? *A.*—குறைந்தது 20,000 ரூபாய் வசூலாகும்.

Q.—Account இருக்கிறதா ? *A.*—அதற்கு கணக்கு இருக்காது.

Q.—மாமூலோ லஞ்சமோ கொடுக்கிறீர்களா ? *A.*—வழக்கமாகத்தான் வாங்குகிறார்கள்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—நீங்கள் ஏதாவது கொடுத்திருக்கிறீர்களா ? *A.*—நான் கொடுக்கமாட்டேன்.

Q.—வேறு யார் கொடுக்கிறார்கள் ? *A.*—தெரியாதவர்கள் கொடுப்பார்கள்.

Q.—அவர்கள் இங்கே யாராவது வந்திருக்கிறார்களா ? *A.*—இல்லை. எனக்குத் தெரியாது.

Q.—நீங்கள் என் கொடுக்கிறதில்லை ? *A.*—எங்களை கேட்டால் எங்களால் ஜமீன்தாருக்கு கஷ்டம் உண்டாகுமென்று எங்களைக் கேட்கிறதில்லை.

Q.—Estate ஆபீசர்களுக்கு கொடுக்கிறீர்களா ? *A.*—கொடுக்கவேண்டியதுதான். கொடுத்தால் தான் தகவல் தெரியும், இல்லாவிட்டால் ஒரு தகவலும்கிடையாது. அவர்களுக்கு 5, 6 மாசமாக சம்பளம் கிடையாது.

Q.—கவர்ன்மெண்டில் லஞ்சம் கிடையாதா ? *A.*—கவர்ன்மெண்டாபீசிலும் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள். எல்லாருக்கும் தெரிந்த வியாபாரம்தான். கவர்ன்மெண்டிலேயே தவறாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறபோது ஜமீனைப்பற்றி கேட்கவேண்டுமா ?

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது ? *A.*—70 ஏக்கர் இருக்கிறது, 40 ஏக்கர் நஞ்சை, 30 ஏக்கர் புஞ்சை.

Q.—நீங்கள் அதைச் சொந்தப்பயிரிடுகிறீர்களா ? குத்தகைக்கு விடுகிறீர்களா ? *A.*—நானே பயிரிடுகிறேன்.

Q.—கொடைக்கானல் மலையிலே ஏலக்காய் போடுகிறதற்கு பட்டா போட்டுக்கொடுக்கிறார்களே, தெரியுமா ? *A.*—தெரியாது. எஸ்திமீரா கொடுக்கிற காலத்தில் சாகுபடி செய்கிற இடத்துக்கு மாத்திரம் தீர்வை. இதெல்லாம் (மற்ற இடங்கள்) ரயத்துகளுக்கும் ஜமீன்தார்களுக்குமாக வேண்டி உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. புறம்போக்கு பாதை, களம் புறம்போக்கு, மயானம் forest இப்படி அநேக இடங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளை நீக்கி சாகுபடி நிலத்துக்கு மட்டும் ஆதியில் தீர்வை போடப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் பட்டாக் கொடுக்க ஜமீனுக்கு அதிகாரம் இல்லை. அப்படி யிருந்தால் ரயத்துகள் தான் அந்த லாபத்தை அடைய வேண்டும். அவர்கள் (ஜமீன்தார்கள்) யதேச்சாதிகாரமாகச் செலவு செய்கிறார்கள். அதைப்பற்றிக் கேட்பார்கள் கிடையாது. கவர்ன்மெண்டுக்கு எத்தனையோ மனுக்கள் கொடுத்தோம் அதைப்பற்றியும் ஒன்றும் கேள்வி இல்லை.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—சில பெரிய சமுசாரிகள் பட்டா நிலத்தை இன்னொரு விவசாயிக்கு குத்தகைக்கு அல்லது வாரத்துக்கு விட்டால் அந்தக் குடியாத்தியதையை அவர்களுக்கு விட்டு விடலாமா ? *A.*—எனக்கு அர்த்தமாகவில்லை ?

Q.—100, 200 ஏக்கர் ஒருவருக்கு இருக்கிறதென்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அநேகம் பேர்கள் குத்தகைக்கோ வாரத்துக்கோ பயிரிடுகிறார்கள். அந்த நிலப்பாத்தியத்தை அந்தப் பயிரிடுகிறவர்களுக்கே விட்டு விடலாமா ? *A.*—பேஷாக விட்டு விடலாம். கிரமமாக யார் பாடு படுகிறானோ அவனுக்கு கொடுப்பதைப்பற்றி ஆக்ஷேபனை கிடையாது.

Q.—மற்ற விவசாயிகளுக்கும் இந்த அபிப்பிராயம் இருக்குமா ? *A.*—மெஜாரிடிக்கு இந்த அபிப்பிராயம்தான் சில பேர்கள் ஆக்ஷேபிக்கலாம்.

Witness No. 214. Madura. 22nd February 1938.

Oral evidence of Mr. Diravia Thevar of Veerakeralampudur Uthumalai Zamin.

சாக்ஷி, திரவியதவர், வீரகேரளம்புதூர், ஊத்துமலை ஜமீன் : எங்களுக்கு தீர்வை அயன் தீர்வையை விடக்கூடுதலாயிருக்கிறது. சுரண்டையில் 6 ரூபாய் இருக்கிறது. எங்களுக்கு 30 ரூபாயுமிருக்கிறது. 18 ரூபாயும் இருக்கிறது.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—பட்டா கொண்டு வந்திருக்கிறார்களா ? *A.*—கொண்டு வந்திருக்கிறேன் (He produces the patta) ஜமீன்தாரணி காலத்தில் தீர்வை 12½ ரூபாய்ரேட்டில், இருந்தது. அதே பட்டாவுக்கு இப்பொழுது ரூ. 30–0–0 இருக்கிறது.

Q.—அதே பட்டாவுக்கா ? *A.*—அதே கிராமத்தில் அடுத்த நிலத்துக்கு. சில நிலங்களுக்கு மட்டும் சாஸ்வதம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களுக்கு தீர்வை குறைவு. பக்கத்திலிருக்கிற நிலங்களுக்கு 30 ரூபாய் ஏக்கருக்கு போட்டிருக்கிறார்கள்.

Q.—முந்தி வாரத்துக்குத்தான் இருந்திருக்கும். எப்பொழுது ரூபாயாச்சு ? *A.*—சாஸ்வத land-க்கு 3 ரூபாயிலிருந்து 12 ரூபாய் வரையில் இருக்கிறது. வார ரேட்டுக்கு இருந்த நிலத்துக்கு 18 ரூபாயிலிருந்து 22 ரூபாய் வரை போகிறது. பண்ணை நிலத்துக்கு அவர்கள் சொந்த இருவார நிலத்தை கேசுக்கு 12 ரூபாய்க்கு விடுகிறார்கள். பக்கத்திலிருக்கிற நிலங்களுக்கு 25 ரூபாய் ஆகிறது. ஒரு கோட்டை அதாவது 160 செண்டுக்கு ரூ. 20–0–0 தீர்வை. அவர்கள் 12 ரூபாய்க்கு விட்டிருக்கிறார்கள்.

Q.—என்ன காரணம் ? *A.*—இன்னதென்று தெரியவில்லை. கரம்பையை கிரயத்துக்கு விற்கிறார்கள். சில பேர்களுக்கு மட்டும், குளம், கம்மாய், பரும்பு இவைகளையெல்லாம் சிலபுள்ளிகளுக்கு குத்தகைக்கு விட்டு எளிய ஜனங்களிடத்தில் ஜாஸ்தி வசூல் பண்ணுகிறார்கள். சில பெயர்களிடத்தில் வசூல் பண்ணுகிறதில்லை (he produces some receipts).

Q.—குத்தகைக்கு வாங்குகிறவர்கள் ரசீது கொடுக்கிறார்களா ? *A.*—இல்லை. புல் குத்தகைக்கு குளத்தை விடுகிறார்கள் நான் வாங்கியிருக்கிறேன். என் மாடுகள் மேய்கிறதற்கு சில புள்ளிகளுக்கு விடுகிறது. சில புள்ளிகளுக்கு இல்லை. அதை இலவசமாகக் கொடுக்கவேண்டும். எல்லா சமுசாரிகளும் மாடுகளை மேய்க்கவேண்டும்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—இந்த மாதிரி எத்தனை வருஷமாக பண்ணுகிறார்கள். *A.*—5, 6 வருஷமாகப்பண்ணுகிறார்கள். மற்ற குளங்களையெல்லாம் இலவசமாக விட்டிருக்கிறார்கள். இந்த குளத்தை மட்டும் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். உள்ளூரில் மட்டும் இடஞ்சல் பண்ணுகிறார்கள். மருப்பு இருக்கிறது. கலப்பை குத்திக்கு மரங்கள் கிடைக்கும். அதை எடுக்க விடுகிறதில்லை. கரம்பையை விற்கிறார்கள். மராமத்து பண்ணுகிறதில்லை. இந்தமாதிரி இடைஞ்சல் பண்ணுகிறார்கள். அயன் மாதிரி எங்களுக்கு வேண்டும்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—யார் காலத்தில் commute பண்ணினார்கள். *A.*—Court of Wards காலத்தில். 1912-ல்.

Q.—அதை தாவா பண்ணினீர்களா ; ஏதாவது suit போட்டிருக்கீர்களா ? *A.*—கோர்ட்டில் நடவடிக்கை நடத்தினோம். சப்கோர்ட்டில் விபரீதமாகப்போச்சு. இப்போது ஜில்லா கோர்ட்டில் அப்பீல் பண்ணியிருக்கிறோம்.

Q.—யார் போட்டிருக்கிறார்கள் ? *A.*—குடிகள்தான் போட்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கு ஒவ்வொரு பட்டாதார் போட்டிருக்கிறார்கள். கிராமத்துக்கு பொதுவாகப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

Witness No. 215. Madura. 22nd February 1938.

Oral evidence of Mr. Ramasami Mudaliyar Avargal, Veerakeralampudur, Uthumalai Zamin.

சாக்ஷி, ராமசாமி முதலியார், வீரகேரளம்புதூர், ஊத்துமலை ஜமீன் : சாஸ்வத நிலம் மேல வயல் கிழக்கு வயல் எனக்கு இருக்கிறது. மேல வயலுக்கு 12½ ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். கீழ வயலுக்கு 26 ரூபாய் வாங்குகிறார்கள்.

Q.—அப்பொழுது இதையும் சாஸ்வதம் பண்ணவில்லையா ? *A.*—அப்பொழுதிருந்த கணக்குப்பிள்ளை முடியவொட்டாமல் செய்து விட்டார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—சாஸ்வதமாகச் செய்ய நிலங்கள் எதாவது ரூபாய் கொடுத்து பண்ணிக்கொண்டிருந்தீர்களா சாஸ்வதம் ஒழுங்காகத்தான் நடந்துகொண்டிருந்ததா ? *A.*—ராஜாச்சார் வந்து பண்ணினார்கள். நியாயமாக பண்ணவில்லை. அது விஷயமாக தாவா நடத்தினோம். அப்பொழுது சீனிவாசாசாரியார் என்று ஒரு மானேஜர் இருந்தார். அவர்கள் சிபார்சின்பேரில் ஒரு மாதிரியாகப் போய்விட்டது. எங்களுக்கு விரோதமாகப் போய் விட்டது. இப்பொழுது அப்பீலில் இருக்கிறது. சூரண்டையில் 6 ரூபாய் தான் வாங்குகிறார்கள். 40, 60 வருஷமாக குடியிருந்து கொண்டிருந்தோம் இப்பொழுது civil suit-ல் நடக்கிறது. எங்களுக்கு பாத்தியம் இல்லையென்று சொல்லி suit நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நாங்கள் தாவாப்பண்ணிகொண்டிருக்கிறோம்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—நத்தநிலமா ? *A.*—குடியிருப்பு இடம்தான். நாங்கள் ரொம்ப நாளாக குடியிருந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதை இப்பொழுது அவர்களுக்கு சொந்தம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

Q.—திருமப்பிளான் இருக்கிறதா ? எதாவது ரிகார்டு இருக்கிறதா ? *A.*—கொண்டு வரவில்லை ஊரில் இருக்கிறது.

Q.—நீங்கள் எதோ கேஸ் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னீர்களே அதை File பண்ண முடியுமா ? *A.*—இப்போது இல்லை. பின்னால் அனுப்புகிறேன்.

Witness No. 216. Madura. 22nd February 1938.

Oral evidence of Paramasiva Thevar, Kilaveeranam, Uthumalai Zamin.

சாக்ஷி பரமசிவ தேவர், கீழவீரணம் ஊத்துமலை ஜமீன்.

1912-ம் வருஷத்தில் ஊத்துமலை ஜமீனில் முதல் முதல் கம்மியுடேஷன் டிக்ரி வாங்கி இருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னதாக 90,000 ரூ. ஜமீனுக்கு வரும்படி. 20,000 ரூ. ஜமீனில் பேஷ்கஸ்து செலுத்தி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்த ஜமீனுக்கு அதே நிலங்கள்தான் இருக்கின்றன. 2 லக்ஷ ரூபாய் வரவுகிடைக்கின்றது. கம்மியுடேஷன் செய்த காலத்தில், 2, 3 தரமாக நிலத்தை பிரித்திருக்கிறார்கள். உயர்ந்த தரமாக 85 பெர் செண்ட் போட்டிருக்கிறார்கள். குறைந்த தரம் 15 பெர் செண்ட் பாக்கி இதர விதமான நிலங்கள் இந்த மாதிரியாக வேறுபாடு செய்து டிகிரி வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதன் மூலமாக எகர் ஒன்றுக்கு 21 ரூ. தீர்வை எற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அடுத்த அயன் கிராமங்களில் எக்கருக்கு $6\frac{1}{4}$ ரூ. தீர்வை. ஜமீனில் ஒரு குறுணிக்கு (8 செண்ட்ஸ்) 44 ரூ. விலை. அயனில் ஒரு எகருக்கு 2,000 ரூ. விலை. ஒரு ஆற்று பாசானத்திலுள்ளே இருக்கிறது அயன் கிராமமும் ஜமீன் கிராமமும். அந்த ஆற்றில் தண்ணீர் வந்தால் இரண்டு நிலங்களுக்கும் பாய்கிறது. அயனில் அப்படி இருக்கிற நிலத்திற்கு எக்கருக்கு $6\frac{1}{4}$ ரூ. தீர்வை. அதே பாசனத்திலிருக்கிற ஜமீன் நிலத்திற்கு 21 ரூ. தீர்வை. கோர்ட்டில் விவகாரத்திற்கு போனால் கேலி செய்கிறார்கள். கவர்மெண்டில் கடன் கொடுத்தால்கூட ஜமீன் நிலங்கள் நீங்கலாக என்று எற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஜமீனில் தொந்திரவு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறதால் அதை (நிலத்தை) வாங்குகிறவர்கள் கூட இல்லை. தீர்வை போட வழி இல்லாமல் போனால் நிலங்களை எலம் போடும் நிலைமைக்குத்தான் வந்து விடுகிறது. எனக்கு 17, 18 எக்கர் நிலம் இருந்தது. 7, 8 வருஷத்திற்குள்ளாக 7, 8 எக்கர் நிலத்தை விற்று விட்டேன் கிஸ்தி கட்டமுடியாமல் தான். பாக்கியை நானும் ஒரு பட்டாதார் என்று பெயர் இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால்தான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் **(Files documents to show the prices of land in the respective areas).** புஞ்சை நிலத்திற்கு ஒரு கோட்டைக்கு—29 எகர் 12 செண்ட்ஸ் அதற்கு 9 ரூ. தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். அயனில் ஒரு எக்கருக்கு 5 அணா. அதை புஞ்சையை தோட்டக்கால் பழய புஞ்சை என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். நாங்களே எங்கள் சொந்தச் செலவில் கிணறு வெட்டிபயிருடுகிற காலத்தில்கூட, தோட்டக்காலுக்கு வேறு ரேட். பழய புஞ்சைக்கு வேறு ரேட் இப்படி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், புஞ்சை என்றால் ஒரே ரேட்டாகத்தான் இருக்கவேண்டும். வித்தியாசம் இருக்ககூடாது அயனில் இருக்கிற மாதிரி ஒரே விதமாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

ஜப்தி செய்து கலெக்ஷன் வசூல் செய்கிறார்களே அதில் குடிகளுக்கு ரொம்ப செலவு ஆகின்றது. அயன் கிராம வழக்கப்படி சாதாரணமாக கிராம் முன்சீப், கர்ணம் முதலியவர்கள் மூலமாக ஸ்டாம்பு, ஜப்தி, செலவு இல்லாமல் வசூல் செய்யலாம், எங்களுக்கு தீர்வை கொடுக்கிறதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிற காலத்தில்தான் நாங்கள் தீர்வை பாக்கியாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. எங்களுக்கு தீர்வைகளைக் குறைத்தால் நாங்கள் உத்திரவுக்கு கட்டுப்பட்டுத்தான் தீருவோம். எஸ்டேட் லாண்டு ஆக்ட் மூலமாக வரி வசூல் இருந்தால் எங்களுக்குஎப்பொழுதும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். ரெவினியு அதிகாரிகள்மூலமாக வசூல் செய்கிறதாக இருந்தால் அது சட்டப்படி நடக்கும். ஜமீனில் மானேஜர் முதலியவர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜமீன்தார் அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கிறதால் ஜமீன்தார் உத்திரவுப்படிதான் அவர்கள் நடப்பார்கள் ஜமீன்தார் நன்மையைத்தான் அவர்கள் எப்பொழுதும் தேடுவார்கள். குடிகளுக்கு எதாவது நன்மை வேண்டி கோறினால் ஜமீன்தார் உத்தரவு இருந்தால்தான் முடியும். ரெவினியு அதிகாரிகளாக இருந்தால் அவர்கள் சட்டப்படி நடப்பார்கள். ஒருவருக்கும் பயப்படவேண்டியதில்லை. ஆகையால் எங்களுக்கு ஸ்டாம்பு முதலிய செலவுகள் இல்லாமல் விஷயங்கள் நடக்கவேண்டும். ஜப்தியில் எவ்வளவோ அக்கிரமம் நடக்கிறது. ஒரு ரூபாய் தீர்வைக்காக 100 ரூ. பெறுமான நிலத்தை ஜப்தி செய்து எலத்திற்கு கொண்டுவருவார்கள். அப்படி எலம் போடுகிறதிலும்கூட சரியான விலைக்கு எலம் போடமாட்டார்கள்.

எங்களுக்கு சில்லரை லெவ்வீஸ் கூடுதலான முறையில் வசூல் செய்கிறார்கள். வீடு கட்டுகிறதற்கு பாரையில் கல் உடைக்கிறதற்கு ஒரு வண்டிக்கு 2 அணா லைசென்ஸ் கட்டணம் வாங்குகிறார்கள். கல் ஜமீனுக்கும் பாத்தியமில்லை. எங்களுக்கும் பாத்தியமில்லை அவைகள் எல்லோருக்கும் பொது. யார் யாருக்கு எப்பொழுது தேவையோ அப்பொழுது அதை எடுத்துக்கொள்ள உரிமை இருக்கவேண்டும். பரம்பு. புறம்போக்கு முதலியவைகளில் அனுபவ பாத்தியம் குடிகளுக்கு இருக்க வேண்டும். ஓனர்ஷிப் கவர்ன்மெண்டுக்கு இருக்கவேண்டும் இது இரண்டும் இல்லாத நிலைமையில்

எங்களிடத்தில் குத்தகை முதலிய தீர்வையை வாங்கி விடுகிறார்கள். (Files documents) கரம்பையை குளங்களில் இருந்து எடுத்தால் அதற்கு தீர்வை போடுகிறார்கள். அதை குடிகள் நிலங்களுக்கு எடுத்துக் கொண்டு போடுவதால் குளங்களை ரிபேர் செய்கிற மாதிரி ஆகும். (Files documents to show the levy of fees on கரம்பு.) பரம்பு புறம் போக்கு முதலிய இடங்களிலிருந்து கொளிஞ்சி ஆவாரை முதலிய தழைகளை குத்தகைக்கு விட்டு அதற்கும் வரி போடுகிறார்கள். இவைகள் குளங்களின் கரைகளிலும் மத்தியிலும் இருக்கும். இவைகளை அறுத்துக்கொண்டுபோக பீஸ் கட்டவேண்டும். இவைகள் பரம்பு, புறம்போக்கு, குளக் கரை முதலிய இடங்களில் இயற்கையாகவே உண்டாகிறது. சுண்டைக்காய்ச்செடி முதலியவை கள் தானாகவே உண்டாகி இருக்கின்றன. இவைகளை 200, 300 ரூபாய்க்கு குத்தகைக்கு விட்டு விடு கிறார்கள். குத்தகைக்காரர்கள் ஜனங்கள் தப்பித்தவறி அந்த இடங்களுக்கு போனால் அவர்கள் பேரில் கேஸ் போடுகிறார்கள். சாணி எரு பொறுக்கப் போகிற பெண்களை அவர்கள் படுத்துகிற தொல்லைக்கு அளவே இல்லை. இவைகளில் யாராவது வீட்டு கொழம்புக்காக சுண்டக்காய் கொஞ்சம் பறித்துக்கொண்டு வந்துவிட்டால் அதற்காக ஏராளமாக காம்பென்சேஷன் போடுகிறார்கள். ஊர் ஓரங்களில் இருக்கக்கூடிய குட்டைகளில் இருக்கிற மண், களத்தில் சேர்ந்திருக்கிற நெல் செத்தை குப்பை, கூளம் முதலியவைகளைக்கூட குத்தகைக்கு விட்டு பணம் வாங்குகிறார்கள். இவைகள் ஜனங்களுக்குத்தான் பாத்தியம். அப்படி இருக்க அவைகளுக்கு பணம் வசூல் செய் கிறது அக்கிரமம். காலி நிலங்கள் கிராமாந்திரங்களில் ஆடு மாடுகள் மேய்க்க வேண்டியதாய் இருக்கிறது. குளக்கரைகளில் சுரை முதலிய படர் பயிர் போடுகிறார்கள். அவைகளையும் குத்த கைக்கு விடுகிறார்கள். ஜனங்கள் நிலங்களில் வேலை செய்து விட்டு வருகிற காலத்தில் கால் நடைகள் தப்பித்தவறி கரைகளிலிருக்கிற புல்லை மேய்ந்தால் அல்லது பச்சையில் வாயைவைத்து விட்டால் அதற்கு உடனே காம்பென்சேஷன் போட்டுவிடுகிறார்கள். இவைகள் முந்தின ஜமீன்தார் காலத்தில் இல்லை. இந்த விதமான தீர்வைகள் எல்லாம் இப்பொழுதுதான் ஏற்படுத்தி இருக்கி றார்கள். இவைகளை நாங்கள் சம்மதப்பட்டு கொடுக்கிறதில்லை. இவைகளைப்பற்றி அடிக்கடி தகரார் செய்துகொண்டே வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் மீன் சாப்பிடுக்கிறவர்கள். குளத்தில் பாசிக்குத்தகை விடுகிறார்கள். ராத்திரியில் குளக்கரைப் பக்கம் போனால் மீன்கள் பக்கத்தில் (கரை ஓரத்தில்) திரியும் அவைகளை யாராவது பிடித்தால் உடனே அவர்கள் பேரில் கிரிமினல் கேஸ் போடுகிறார்கள் கீழ் கோர்டில் அநேகம் கேஸ்களில் ரூ. 15, 20 அபராதம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஹைகோர்ட்டுக்கு போனபோது கேசை தள்ளி விட்டார்கள். எங்களுக்கு மீன் பிடிக்கிற பாத்தியம் இருக்கவேண்டும். குளத்தைவிட்டு மடை, கலுங்கு இவைகளில் மீன் வரும். அவைகளைக்கூட குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். குளத்தைவிட்டு வெளியே வருகிற மீன்களை பிடிக்கக்கூட எங்களுக்கு பாத்தியம் இல்லை.

எங்களுக்கு சர்வே செய்து செட்டில்மெண்ட் செய்து கொடுக்கவேண்டும். பட்டாவில் இருக்கிற நிலம் அளவு சரியாக இருக்கிறதா, குறைந்து இருக்கிறதா ஜாஸ்தி இருக்கிறதா என்பது தெரிகிற தில்லை. கம்யுடேஷனில் தாவா வந்த காலத்தில் மதிப்பின்பேரில்தான் தீர்வை ரேட் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். மராமத்து சரியானபடி செய்கிறதில்லை. ஏதோ எஸ்டிமேட் போடுகிறார்கள். ஆனால் எஸ்டிமேட் பிரகாரம் செய்கிறதில்லை. சுருக்கமாக ஏதோ சொல்ப ரிபேர் செய்கிறார்கள். பூராவும் செய்கிறதில்லை. மராமத்து பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட் மேல் பார்வையில் இருக்கவேண் டும். எஸ்டிமேட்டுகளை கலெக்டருக்கோ அல்லது வேறு ரெவினியு மேல் அதிகாரிக்கோ அனுப்ப வேண்டும். பி. டபிள்யு.-டி மேல் அதிகாரிகளைக்கொண்டு மராமத்துகள் நடத்தப்படவேண்டும். எஸ்டேட்டில் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களை செய்கிறதில்லை. மடை உடைத்திருக்கிற தென்று சொன்னால் அதற்கு தாத்காலீகமாக ஏதோமண்ணை வெட்டிக்கொட்டி மூடுவார்கள் அதுவும் தண்ணீர் எல்லாம் அடித்துக்கொண்டுபோனபிறகுதான் செய்வார்கள். சரியான படி சரியான காலத்தில் ரிப்பேர் செய்யமாட்டார்கள். வெள்ளச் சேதத்தினாலோ, அல்லது மழையே இல்லாமல் பயிற்கள்காய்ந்து சாவியாய்ப்போனால் அயன் கிராமங்களில் பூரா வஜா கொடுத்தால் ஜமீனில் பாதிகூட வஜா கொடுக்கமாட்டார்கள். ஜமீன் மானேஜர் முதலியவர்கள் யாராவது நல்லவர்களாக இருந்தால் ஏதாவது சொல்ப வஜா கொடுப்பார்கள். நான் ரூ. 144 வாயிதா கட்டவேண்டியிருக்கிறது. அதில் எனக்கு ரூ. 64 வஜா கொடுத்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் புஞ்சைக்கு கொஞ்சம்கூட வசூலாக வில்லை. எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டு ரூ. 64 வஜா கொடுத் தார்கள் என்பது தெரியவில்லை. தீர்வை வசூல் விஷயத்தில் தண்ணீர் சப்ளை நிலைமை கவனிக்கப் படவேண்டும். தண்ணீர் குறைவாக இருக்கிற காலத்தில் சரியானபடி எங்களுக்கு வஜா கொடுக்கப் படவேண்டும். வருஷா வருஷம் ரெவினியு அதிகாரிகள் வந்து பார்வையிட்டால் தான் எங்களுக்கு. சரியானபடி வஜா கிடைக்கும். தவிற ஜமீன்தார் அவர்களுக்கு பிரைவேட் சொத்து இருக்கிறது. அதாவது அவர்கள் சொந்தப் பண்ணை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த சொத்து இருக்கிறதால் குடிகள் அதை ஒட்டி நிலங்கள் வைத்திருக்கிறது அவர்களுக்கு ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—அப்படி பிரைவேட் சொத்து எவ்வளவு இருக்கிறது ? *A.*—சுமார் 400, 500 ; எக்கர் நிலமிருக்கிறது.

Q.—ஜமீன்தார் அந்த நிலங்களை என்ன செய்கிறார்கள் ? *A.*—அவர்கள் அதை குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள்.

Q.—அதனால் குடிகளுக்கு என்ன கஷ்டம் ? *A.*—எங்களுடைய நிலங்களுக்கு ஒரு கோட்டை விரைப்பாட்டுக்கு ரூ. 21 கிஸ்தி குத்தகைக்கு நிலத்தை எடுத்திருக்கிறவர்களுக்கு கம்மியுடேஷன் ரேட்டில் பாதி விகிதம் தீர்வை. ஜமீன்தார் அவர்களுக்கு எங்கள் ஊரில் ஒரு தோப்பு இருக்கிறது. குளத்திலிருக்கிற தண்ணீரை தோப்புக்குப் பாய்ச்சுகிறார்கள். ஜனங்களுக்கு நிலத்திற்கு தண்ணீர் தேவையாக இருக்கும்போது தோப்புக்கு தண்ணீர் அவசியம் வேண்டுமென்று சென்றவருஷத்தில் 10, 20 ஆள்களைக்கொண்டு வந்து தண்ணீரை மறித்தார்கள். அகரத்தில் சில வெள்ளாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தண்ணீர் கொண்டுபோகவந்தவர்களை அடித்தார்கள் என்று ஜமீன் தாரிடத்தில் போய் சொன்னார்கள். அதன் மூலமாக தண்ணீரை அடைக்கவந்த வெள்ளாளர்கள் பேரில் அடித்து மண்டையை உடைத்து விட்டார்கள் என்று கேஸ் போட்டார்கள். 1,000, 1,500 ரூபாய் செல வழித்து அவர்கள் வீடு வந்து சேர்ந்தார்கள். தவிற மீன் (பாசி) குத்தகைவிட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இதனாலும் குடிகளுக்கு அதிக கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. சாகுபடிக்கு தண்ணீர் வேண்டும்போது மடையைத்துரந்து தண்ணீர் பாய்ச்ச முடிகிறதில்லை. மடையைத்துரந்தால் பாசிக் குத்தகைக்காரர்கள் உடனே வந்து விடுகிறார்கள். இதனால் சண்டை சச்சரவு ஏற்படுகிறது.

குடிகள் சரியானபடி நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச முடிகிறதில்லை. ஆகையால் ஜமீன் பண்ணை நிலத்திற்கு கலக்டரோ அல்லது மற்ற எந்த மேல் அதிகாரியோ என்ன காம்பென்சேஷன் கொடுக்கச் சொல்லுகிறார்களோ அதை வாங்கிக்கொண்டு அந்த நிலங்களை சம்சாரிகளுக்கே விட்டுவிடும்படி ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். அப்பேற்பட்ட நிலங்களை பட்டாதார்களுக்கு கொடுத்துவிடவேண்டும். ஜமீன் தாருக்கு பிரைவேட் லான்ட் என்பது இருக்கக்கூடாதென்றுதான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். நாங்களும் பிரிடிஷ் குடிகள்தான். அயன் குடிகள் சௌகரியமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்க ஜமீன் குடிகள் இவ்வளவு கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு ஆற்றின் இரண்டு பக்கங்களில் இருக்கிற ஜனங்களில் ஒரு பக்கத்திலிருக்கிற அயன் குடிகள் சுகமாக இருக்கிறபோது மற்றொரு பக்கத்திலிருக்கிற ஜமீன் குடிகள் சாகவேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமை இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் எங்கள் கோரிக்கை.

The Zamindar of Mirzapuram:

Q.—பண்ணை நிலங்களை எல்லாம் ரயத்துகளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமா?

A.—ஆமாம்.

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு ஏகர் நிலமிருக்கிறது? *A.*—நஞ்சையில் 7, 8 ஏகர் நிலம் இருக்கிறது. நஞ்சைமேல் புஞ்சை இரண்டு, மூன்று ஏக்கர்கள் இருக்கின்றது. இவைகள்தானிருக்கிறது. மற்றவைகளை விற்று தீர்வை செலுத்தி விட்டேன்.

Q.—நிலமே இல்லாதவர்கள் உங்கள் ஊரில் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்களா? *A.*—இருக்கிறார்கள்.

Q.—ஜமீன்தாருக்கு நிலத்தில் அவர்களுக்கு சர்வசுதந்திர பாத்தியம் இருக்கிறதா? *A.*—ஜமீன்தாருக்கு இப்பொழுது இருக்கிறது. அவர்களுக்குமேல்வாரம்தான் இருக்கவேண்டும். ஆனால் சொந்தத்தில் அவர்கள் நிலம் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

Q.—ஜமீன்தார் பண்ணை நிலங்களை மாத்திரம் கொடுக்க சொல்லுகிறீர்களே உங்கள் நிலத்தில் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நீங்கள் ஏன் கொடுக்கக்கூடாது? *A.*—நாங்கள் ரொக்க ரூபாய் கொடுத்து வாங்கினோம். நாங்கள் தீர்வை கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். எங்கள் நிலங்களை வேறு ஒருவருக்கு கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. தவிரவும் எங்கள் நிலங்களால் குடிகளுக்கு ஒருவிதமான இடஞ்சலும் இல்லை. ஜமீன் சொந்தப் பண்ணை வைத்திருப்பதால் தண்ணீர் தகரார் முதலிய சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் குடிகளுக்கு பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால்தான் நாங்கள் அந்தப் பண்ணை நிலங்களை குடிகளுக்கு கொடுத்து விட்டு ஏதாவது காம்பென்சேஷன் வாங்கிக்கொள்ளட்டும் என்று சொல்லிகிறோம்.

Q.—பரம்பரையாக இருக்கிற ஜமீன்தார்களிடமிருந்து அநேகம் பேர்கள் அநேகம் லக்ஷ ரூபாய் கொடுத்து வாங்கி இருக்கிற நிலங்களை விட்டுக்கொடுக்கச் சொன்னால் அது சரியா? *A.*—பரம்பரை பாத்தியத்திற்காகஇஸ்தி மீராபடிக்கு அவர்கள் மேல்வாரம்தான் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar:

Q.—ஜமீன் பண்ணை நிலங்களை பங்கு போட்டுக்கொள்ளுகிற காலத்தில் நீங்கள் குடிகளுடன் உங்கள் நிலங்களை பங்கு பிரித்துக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறீர்களா? *A.*—ஜமீன்தார் நிலங்களை பிரித்துக் கொடுக்கிறபோது நாங்களும் பிரித்துக்கொடுக்கத்தயாராக இருப்போம். அதை சாதாரணமாகச் செய்யலாம். அதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது. **(Laughter).**

The Zamindar of Mirzapuram:

Q.—தீர்வை ஜாஸ்தியாக இருந்தால் ஏன் நிலத்தை ஜமீன்தாரிடத்தில் கொடுத்துவிடக்கூடாது. *A.*— எங்களுக்கு உரம்போட லாயக்கில்லை. தண்ணீர் சப்ளை சரியாக இருக்கிறதில்லை. சாகுபடி வசதிகளை சரியாக ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் நாங்கள் சரியான சாகுபடி செய்யமுடியும். தீர்வையும் செலுத்தமுடியும். தவிரவும் தீர்வை ஜாஸ்தியை அயன் தீர்வை மாதிரி குறைத்துப்போடவேண்டும். இவைகளைச் செய்தால் நாங்கள் தீர்வை செலுத்துவதில் என்ன கஷ்டம் ஏற்படப்போகிறது. நாங்கள் எங்கள் நிலங்களை விட்டு விட்டு வேறு எங்கே யாவது போனால் எங்கள் ஜீவனத்திற்கு வழி இருந்தால் நாங்கள் இந்த தொல்லைகளை எல்லாம் விட்டொழித்துவிட்டு சுகமாக வேறு கிராமங்களுக்குப் போவோம். அப்பேற்பட்ட நிலைமை இப்பொழுது இல்லாது இருக்கையில் நாங்கள் கிராமத்தை விட்டு எங்கே போகிறது. அப்படியும் சில குடிகள் கஷ்டம் சகிக்கமுடியாமல் இருக்கிற காடு கரைகளை வந்த வரையில் விற்று விட்டு வெளிநாடுகளுக்கு பிழைப்புக்காக போகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். போயும் இருக்கிறார்கள்.

Q.—Then in the zamin forests are not the ryots allowed to take manure leaves? *A.*—அங்கே பெரிய காடுகள் இல்லை. எங்கள் கிராம பக்கத்தில் பெரிய காடு ஒன்றுமில்லை. பரம்பு புரம்போக்கு முதலிய இடங்களில்தான் தாழை இருக்கிறது. அந்த தழை முதலியவைகளை எடுத்துக்கொள்ள எங்களுக்கு உரிமை இருக்க வேண்டாமா என்று கேட்கிறேன்.

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு வஜா சொடுத்தார்கள்? *A.*—ஏதோ கொஞ்சம் வஜா கொடுத்தார்கள். எஸ்டேட்டில் மொத்தம் எவ்வளவு வஜா கொடுத்தார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. ரூபாய்க்கு எவ்வளவு ரேட் வஜா என்பது தெரியாது. அவர்கள் மனம்போன வாக்கில் கொடுக்கிறார்கள். நான் சம்மந்தப்பட்டவரையில் 74 ரூ தீர்வை செலுத்தினேன். மற்றவர்களுக்கு எவ்வளவு ரெமிஷன் கொடுத்தார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் இஷ்டம் போல் கொடுத்தார்கள். ஜமீன்தாருக்கு வேண்டியவர்களுக்கெல்லாம் சௌகரியம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். சாதாரண குடிகளுக்கெல்லாம் ரொம்ப சொல்பம் தான்.

Q. பூரா தள்ளிக்கொடுக்கவேண்டுமென்றால் என்ன அர்த்தம்? *A.*— விளைச்சல் இல்லாத நிலங்களுக்கும், சாவியாகப் போன நிலங்களுக்கும், தீர்வையை பூரா தள்ளிக்கொடுக்க வேண்டும்.

Q. ஜமீன்தார் பேஷ் கிஸ்து கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரியுமா உங்களுக்கு பூரா வஜா செய்து கொடுத்தால் எப்படி அவர்கள் பேஷ் கிஸ்து செலுத்துகிறது? *A.*—ஜமீன்தார் பேஷ் கிஸ்து கொடுக்கவேண்டுமென்று தெரியும். எங்களுக்குமட்டும் ஜமீன்தார் தீர்வையை உயர்த்தி இருக்கிறார். ஆனால் பேஷ் கிஸ்து உயரவில்லை. அது ஆதிகால முதல் ஒரே மாதிரியாகத் தானிருக்கிறது. எங்களிடமிருந்து அடித்து பிடித்து வசூல் செய்த பணத்தில் 24 லக்ஷ ரூபாய் மிச்சம் வைத்திருக்கிறார். அந்தப் பணத்திலிருந்து கொடுக்கட்டுமே. (சிறிப்பு.)

Witness No. 217. Madura. 22nd February 1938.

Evidence of Mr. Ramaswami Konar, an advocate practising in Tinnevelly.

The WITNESS :—I am an advocate practising in Tinnevelly. I am a tenant in the Talavankottai village, Thirumalainayakan Pudukudi Estate, Sankarankoil taluk.

The SECRETARY : *Q.*—Have you given any written memorandum ? *A.*—I am a member of the sub-committee appointed by the congress committee. I have added a note along with that memorandum. Besides the points mentioned in the memorandum, I am producing pattas for three estates, viz., Thalavankottai, Thirumalainayakan Pudukudi and Veeriruppu and pattas for the neighbouring Government lands.

The SECRETARY : *Q.*—What is the difference in rates of assessment ? *A.*—That also I have given. In the Talavankottai Estate there is a certain village in which Rs. 21–14–0 is the highest rate per acre of zamin land and in the adjacent ryotwari areas, it is Rs. 8–8–0, although the tanks in both the areas are served by the same irrigation channel and they have got the same irrigation facilities. Again in another village Perukulam the highest rate is Rs. 12, while in the adjoining ryotwari village the rate is Rs. 5. These villages are only divided by a road that leads from Sankarankoil to Puliyangudi. Even in Thirumalainayakan Pudukudi, the highest rate is from Rs. 13–12–0 to Rs. 16–12–0, while in the adjoining ryotwari area it is from Rs. 4–12–0 to Rs. 6–4–0. So far as Thirumalainayakan Pudukudi is concerned, I have to state this : when it was permanently settled in 1915, the zamindar was given Rs. 115 as premia for commuting the waram rent into money rent. I have also to state that previous to this settlement, the mittadar was leasing out his lands on certain terms and after it was permenently settled and the lands were commuted, he is getting an additional amount of Rs. 3 to the original rate. I have also got a copy of the previous settlement for ten years in which the rates of rent range up to Rs. 17. For Veeriruppu Rs. 300 was paid as premia and the rate of rent fixed per kotah of land was Rs. 15. That would amount to Rs. 9 per acre. While this is the case, in the adjoining ryotwari land in Nayanar village, the highest rate is Rs. 6–14–0. So I am of opinion that the ryotwari rates of assessment should be fixed for the zamindari areas also, and we should get remission for failure of crops. In the Talavankottai Estate, in the patta issued by the zamindar there is a clause which states, that if Government declares a particular year as famine year the ryots in that estate will be entitled to remission. In fasli 1344 it was a complete failure of crops in Tirumalainayakan Pudukudi, much more than in Sankarankoil taluk where the Government allowed dry remission. If there are exceptional failures of crops owing to seasonal conditions and if there is a widespread calamity, according to the clause contained in the patta referred to above, if the Government declares such a year as a famine year, then the ryots of that estate will be entitled to get remission. But unfortunately for us the Government refused to declare the year 1935 as a famine year. When compared with the rates prevailing in ryotwari areas the rates in Tirumalainayakan Pudukudi is the highest in the presidency. While the presidency average rate is Rs. 6–4–0 in Thirumalainayakan Pudukudi Rs. 10 is the highest rate per acre. For Tamparaparni the highest rate is Rs. 22–8–0 and the average is Rs. 13. We have submitted so many memoranda about the highest rate prevailing in Tinnevelly district.

The CHAIRMAN : *Q.*—The rate prevailing in Tanjore is the highest ? The witness—There are very few acres bearing that rate.

So far as rent is concerned, in certain estates there are cropwar assessments. For lands cultivated by new wells they do not charge cropwar rent. But in the case of lands watered by the old wells they charge cropwar rent. I say that no charge should be levied on the different crops raised at the same time.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—These wells were constructed by the land. holder ? *A.*—No, not a pie was spent by the zamindar. I am quite emphatic about this.

So far as the settlement of rent is concerned, I am for settling the rates only after the year 1931. My reason is this : before 1931 it was a boom period when prices were abnormally high, and that period must be excluded. Only the depression period from 1931 onwards must be taken into consideration if rates are to be settled in future. If rates are to be settled, the principles laid down in section 39 (*a*) of the Estates Land Act must be applied along with the modifications that I am going to suggest just now. Section 39 (*a*) says 'the average price for the 12 months' etc. Under that section the Collector publishes two sets of prices for the year, that is to say, the first sort and the second sort. I have got a copy showing these sorts. When we say that the average of both the first and the second sort should be taken into consideration, the Collector says that the average commuted price should be taken into consideration. Commutation was settled long ago and the presumption is that both the first and the second sort were included in the commutation rate. With that presumption in view I submit that both the first and the second

sort should be taken into consideration in settling the current average prices. In the appeal I have preferred to the Collector I have stated that the first and second sort should be taken into consideration and not the average of both. I am filing the order of the Collector on the appeal I made. Then it is stated in the Act that the average prices of the last twelve months must be taken into consideration. My submission is that the average prices of the selling months from March to April must be taken into consideration. The section gives only a discretion to the officer to work out the percentage per acreage. That must not be left to the discretion of the officer. As in the ryotwari area, a percentage must be fixed for merchants' profit.

So far as section 39 is concerned, I submit that section says that the matter may be referred to a Court of law in this case the Divisional Officer. I submit when settling accounts for a particular fasli they should say that the ryot is entitled to remission for such and such fasli under section 39. When rates are settled according to ryotwari basis, that can form the basis for the rates of rents to be fixed or changed afterwards. When the average price is also fixed by taking' into consideration the current average prices of paddy for a given number of years, then it will be easy for the zamindar to see whether the rate of rent could be reduced or not.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—It is just like the ryotwari system ? *A.*—Yes, yes.

What I submit is as the prices rise the rates ought not to be enhanced. On this principle alone in the Punjab Government they fix the commutation average and the Government are not entitled to enhance the rates.

The Secretary : *Q.*—Is that the rule in the Punjab ? *A.*—Yes. That is what I understand to be. They take the average prices for 10 years and they fix the commutation average and the ryots are entitled to remission when the current average price has fallen down. Government cannot claim enhancement on the ground that the prices have risen.

The Chairman : *Q.*—That is not what they are doing at present ? *A.*—The witness. That is my recollection.

So far as collection of rent is concerned, it is not as satisfactory as it ought to be. There is a lot of difference between ryotwari and zamindari areas. There are two reasons for this : One is the absence of remission and the other is the highest rate of assessment prevailing. If these two defects are removed, then the difficulties in connection with the collection of revenue would be greatly minimised. I would submit that the collection work may be taken over by the Government and the collection made by them and after deducting the peshkash due by the zamindar to the Government, if there remains anything it may be given to the zamindar. My information is that in Travancore Government the State collects the rent for the Janmies. I may also state that so far as certain estates are concerned, the agents of the Zamindars of those estates collect the rent, whereas in certain other estates, the village officers collect the rent. So far as the agents are concerned, the zamindar has one agent to-day and another agent tomorrow. This leads to a lot of difficulties. The first agent when collecting the rent goes on issuing receipts, and all on a sudden he is dismissed and a fresh agent comes in and begins to collect the rent. Although the ryot has paid the rent to the former agent, the zamindar says that he has already dismissed him and his receipt is not binding on him. So what I submit is the agents of these zamindars must be registered before the Collector as authorized agents of the zamindars. My impression is that such provision was found in the amending Act, but it was finally dropped when the Bill became an Act.

Another point is this : when very valuable lands are sold for arrears of rent they are sold for almost nothing. The procedure to the ryots adopted in the Estates Land Act is most comprehensive and although it gives protection to the ryots, it is not possible to carry it out. If a land is sold, the owner will have to move the Munsif's Court to set aside the sale on the ground of fraud. All of us know how difficult it is to prove fraud. It is beyond all human possibility to prove fraud. The reason for the less valuation of land in Zamindari tracts is this : when a land is mortgaged to a certain person, the mortgagor does not allow the mortgagee to pay the rent and pay it off to the Zamindar. So when the rent falls in arrears, and when the land is sold in auction, without any notice to the mortgagee, the land is sold for incredibly low price. The mortgagee is not given any notice when the land is sold in auction. He has no other remedy except to file a suit for fraud. So in cases where the lands are sold for arrears of rent, those who have got a mortgage right over the property should be given notice of by the landholder.

So far as irrigation is concerned, sections 137 and 138 provides for fixing up of ayacut. If the ayacut is fixed the ryot or the landholder may apply to the Collector for increasing or decreasing the capacity of the irrigation. My submission is that it is not practicable

for the ryot to do so. My proposal is that all the irrigation sources must be examined with reference to their capacity and the area of the ayacut which they can irrigate, and then once for all fix the capacity of the irrigation sources and the area of the ayacut. In the present amended act, the provision relating to repair of irrigation sources is a great improvement over the previous provision. Even then there is a lot of delay. We have to apply to the landholder to repair the irrigation works and when he refuses he will have to apply to the Collector. The Collector asks the landholder to repair the irrigation works, and when he refuses he asks him to deposit a certain sum of money and when the landholder deposits the money the collector will begin to repair the tank. All this entails much delay. My submission is that the Government should survey all irrigation works and prepare a programme of work to be carried out and then collect the amount from the zamindar without following the cumbersome procedure enumerated above. One of the witness from Sivagiri Zamindari spoke about it. From my own personal experience I find that even after the 1935 Act came into force, the ryots applied to the Collector for carrying out the necessary repairs and nothing has been done till now. The Collector was asking the zamindar to deposit money and he has not done so. The Collector has now suspended the collection of wet assessment for the period from 1935–39. The repair work has not been commenced. If the Government accept the reponsibility for carrying out the repairs, then a good deal of delay would be avoided.

So far as the question of transfer of pattas is concerned, it is a scandalous state of things. Pattas stand in the name of the same gentleman for 4 or 5 generations. We are unable to trace the person from whom the property is derived. The present Act provides that even the Sub-Registrar may give notice to the parties. But in practice this is not done and a good deal of delay is caused. So what I subimt is that the Revenue authorities may be given the power to transfer pattas and do the needful. Whenever there is no sanction compelling the landholder to transfer the patta he does not lose anything by not transferring the patta. If there is a sanction behind the provisions made in the Act, then it will be helpful for transferring the pattas. Therefore my submission is that there must be some provision in the Act itself disabling the landholder to sell the property for arrears of rent, till the patta is transferred.

So far as survey and record of rights is concerned there is ample evidence to show that the expenses for making a survey and record of rights must be borne by the landholder, if the ryotwari principle is accepted.

THE ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—Supposing a certain amount is due to the Zamindar on a particular patta, what do you suggest ? *A.*—For that amount he has got a charge on the land for which he can proceed against the property at any time.

Q.—Supposing the land is subdivided, and some Rs. 30 is due to the Zamindar from that land for which there is only one patta, viz., No. 1 you want that patta No. 1 to be divided into two and the amount collected from both ? *A.*—You can proceed against both the lands which have been divided.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI: *Q.*—I suppose if the ryot has paid his kotah for this land, then the patta can be transferred so far as he is concerned and the landholder can proceed against the other subdivided land ? That is your point ? *A.*—Yes.

Then the witness continued—So far as trees are concerned, there is a distinction made between the trees grown before 1908 and the trees grown after 1908. My submission is that the zamindar has nothing to do with the trees. All the trees belong to the tenants. On account of this distinction there is a lot of dispute between the ryots and the zamindar. I will give an instance which I know from my own personal experience. A tree which was worth Rs. 45 was under dispute and both the zamindar and the ryots spent thousands of rupees in law courts each trying to establish his claim to the tree. The zamindar filed a criminal complaint and it cost thousands of rupees to the ryot prove that it was not criminal on his part to have cut away the tree. I have not a copy of the judgment in that case but I have sent for it.

THE ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—You want to cut away the trees without paying compensation to the zamindar for the same ? *A.*—Yes.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG: *Q.*—You say that the trees were planted before 1908 ? *A.*—Yes.

The tree tax should be abolished on the ground that it is double taxation.

In certain estates the trees belong to certain persons and the lands on which those trees stand belong to certain other different persons. This leads to lot of difficulties. These difficulties must be removed.

So far as section 20 is concerned, if there are no lands existing in the estates for communal purposes, cattle shed and such like, they must be acquired at the cost of the zamindar.

Now the tenants have got customary rights of grazing their cattle, cutting timber, and leaves for green manure. My submission is that these rights must be statutorily provided without allowing the ryots to prove their custom. In the Talavankottai Estate of which I am a ryot, we have filed a suit claiming our right to take green manure. The matter first went to the district court and then it is now in the High Court.

So far as fisheries are concerned, there is no uniform practice in all the estates. It is different in different estates.

In certain villages they pay a fixed fee as money rent. The practice is different in different villages. The ryots should be made to enjoy the fisheries by paying a nominal sum to the zamindar. A person who holds the ayacut lands must pay the landholder something in lieu of enjoying the fisheries. This condition should also form part of the patta and the right of fishing must go along with the land to the purchaser of the land whenever it is sold.

THE ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Do you know what is the practice in the Government villages ? *A.*—The ryots enjoy the fishing right and they pay only a nominal sum to the Government. In certain cases this right is registered in the name of the Ayanar temple.

So far as cess is concerned, it should be made payable by the zamindar. If the local board cess is An. 1 or As. 1½, the zamindar collects it at the rate of As. 2 and As. 2–3 and thereby also makes a profit.

So far as suits are concerned, suits which are of an administrative nature, suits for reduction or for enhancement of rent or things like that may be left in the hands of the Revenue Department. So far as suits relating to title of the land are concerned, they may be left to civil courts. My submission is that there will not be any difficulty if the ryotwari principle is accepted, in taking up the management of the estates by the Government. If Government take over the management of the estates and administer them on ryotwari principle, then there will not be a lot of litigation between the ryots and the zamindars.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—What have you got to say about attachment of movables ? *A.*—I go to the extent of saying that attachment of all movables should be dropped, as it is done in Bengal. For a sum of As. 4 which is due to the zamindar, if an attachment is made by the zemindar we will have to pay Rs. 6–4–0.

THE ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—What is the extent of land that you own ? *A.*—I own 10 to 12 acres of wet lands and 40 to 50 acres of dry lands.

Q.—Do you sub-let those lands or cultivate them yourself ? *A.*—I cultivate them myself.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—What about the rights of the ryots to build houses in patta lands ? *A.*—I would say that as in ryotwari area, if some 20 years rent are collected from the ryots, they must be allowed to build houses on ryoti lands also.

The committee then rose at 6 p.m. to meet again at 11 a.m. the next day.

The Committee met at the Collector's Office Buildings, Madura, at 11 a.m. on 23rd February 1938.

Witness No. 218. Madura. 23rd February 1938.

Oral evidence of Mr. W. P. A. Soundarapandiyan, son of Mr. Iya Nadar, age 44 of Pathiveeranpati, Madura district.

கனம் சேர்மன் அவர்களுக்கும், மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் கன்னிவாடி குடியானவர் சங்கத்தின் சார்பாக இந்த மெம்மோராண்டத்தை தங்களுக்கு நான் முதன் முதலில் சமர்ப்பிக்கின்றேன். நாங்கள் எங்களுடைய மெம்மோராண்டத்தில் சொல்லியிருக்கின்ற விஷயங்களைத் தங்கள் இடம் சமர்ப்பிக்கின்ற பலவிதமான ரிக்கார்டுகள் மூலமாக ஆஜர் செய்து எங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லப் பிரியப்படுகின்றோம். எங்கள் முதலாவது குறை என்னவென்றால் எங்கள் ஜமீந்தாரியிலுள்ள தற்சமயம் உள்ள முப்பது கிராமங்களுக்கும் 1802-ம் வருஷத்திலேயே 38,140 ரூபாய் பேஷ்கிஸ்து ஆக நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு, அதில் ஜமீந்தார் பங்கு 54,485 ரூபாய் ஆகையால், 17 ஆயிரம் அதிகமாக ஜமீந்தாருக்கு கிடைத்துக்கொண்டுவந்தது. தற்சமயம் 47 பசலிக்காக தற்சமயத்திலுள்ள பசலி லாண்டு ரெவினியூவில் ஜமீந்தார் 1,88,934 ரூபாய் தீர்வையாக வசூல் செய்கின்றார். இந்த தீர்வையானது பல இடங்களிலே அதிகத் தீர்வையாக பைசல் ஏற்பட்டு இருக்கின்ற தீர்வையை விட அதிகமாகவே வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதென்பதை வெகு வணக்கத்துடன் தெரியப்படுத்திக் கொள்ளுகிறோம். அதற்கு ஆதாரமாக எக்ஸிபிட் 1, 2, 3, 4 சொல்லக்கூடிய இந்த பட்டாக்களிலே இந்த தீர்வை எந்த விதமாக அவர் அதிகப்படுத்தியிருக்கின்றார் என்பது நிதர்சனமாகத் தெரிய

வரும். எக்ஸிபிட்ஸ் 3, 4-ல் அவைகளின் வித்யாசமானது நன்றாய்த் தெரிகிறது. 20 மடங்குத் தீர்வை ஒரு குழி 60 செண்ட் நிலத்துக்கு 1827 தாரணையானது 25 பணம். பின்னால் 1916-ம் வருஷத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்பது நன்கு தெரியலாம். அதே மாதிரி 15 பணம் 17 பணமாக இருக்கிறது. 18 பணம் 20 பணமாக இருக்கிறது.

The Chairman :

Q.—என்ன வருஷம் அது ? A.—1916-ம் வருஷம். அதிகமாக ஏற்பாடு செய்திருக்கின்ற பட்டா முந்தினது. 1296-ம் பசலி ஏறக்குறைய 51 வருஷத்துக்கு முன்பாக.

Witness :

இதைத் தங்கள் முன்பாகச் சமர்ப்பிக்கப் பிரியப்படுகின்றேன். அடுத்த படியாக ஜமீந்தாருக்குத் தீர்வைகளை உயர்த்துவதற்குச் சட்டபூர்வமாக ஒருவிதமான நியாயம் இல்லாமல் இருக்கின்றபோது தோட்டத்தீர்வை வாங்குகிறார். புஞ்சை நிலங்களை சம்சாரிகள் தாங்கள் பாடுபட்டுக் கிணறு வெட்டி நிலத்தைப் பண்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதற்கும் அதிகத் தீர்வை. பின்னால் நான் காண்பிக்கின்ற இந்த பட்டயங்கள் மூலம் நிரூபிக்கின்றேன். புஞ்சை நிலங்கள் 60 செண்டுக்கு 4 பணம், 2 பணம் இருந்ததை 15 பணமாக அதிகப் படுத்தியிருக்கின்றதை இந்த பட்டயம் காண்பிக்கிறது. 256 சர்வே நம்பர் 4 பணம், 10 பணம், 15 பணம் உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த பட்டயம் நிரூபிக்கின்றது. (Witness files the Pattas) 103 சர்வே நம்பர் ஒரு கிராமத்திலுள்ளது. இதேமாதிரி எல்லா கிராமங்களில் இருக்கும். உதாரணமாச காண்பிக்க ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். 133 சர்வே நம்பரில் 3 பணம் இருந்ததை 12 பணமாக உயர்த்தி யிருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக ஜமீன்தாருக்குச் சொந்தமில்லாத மற்ற (பிரைவேட் டான்க்ஸ்) குளங்கள் அதாவது டான்க்ஸ், அவைகளில் நஞ்சை தீர்வை வசூல் செய்கின்றார்.

The Chairman :

Q.—ஒரே ரேட் எத்தனை வருஷமாக இருக்கின்றது இந்த எஸ்டேட்டில் ?

A.—1917, 1918-லிருந்து இருக்கலாம்.

Witness :

ஒரே ரேட் இருக்கிறது 1908-வது வருஷம் எஸ்டேட் லாண்டு ஆக்ட் அமெண்டு செய்த காலத்திற்கு பிற்பாடு ஏறக்குறைய ஒரேவிதமான தீர்வை என்று சொல்லலாம். 1217-ம் பசலியில் பீட்டர் கலெக்டராய் இருந்த காலத்தில் தீர்வை குறைந்து யிருந்தது. "மனோ ராஜி" தாரணை மூலமாக இதை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறது. குடியானவர்களுக்கும் ஜமீன்தாருக்கும் ஒருவ சமான ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதாக சட்டமூலம் அதிக தீர்வை வைத்திருக்கிறார்கள். அடுத்தபடி இரண்டாம் பாராவில் சொல்லயிருக்கிறபடி 'சொந்த குளம்' உடை குளத்துக்கும் நஞ்சை தீர்வை வசூலிக்கிறார்கள். அவைகளை இந்த பட்டாக்கள் மூலம் நிர்ணயம் செய்யமுடியும். (Witness files pattas.) அதேமாதிரி கெட்டுப்போய் இருக்கின்ற உடைந்துபோய் இருக்கின்ற குளங்களுக்கு நஞ்சை தீர்வை விதித்து இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி சட்டபூர்வமாயுள்ள நியாயங்களுக்கு குடியானவர்கள் ஒருவிதமான ஏற்பாடு செய்வதற்கு ஜமீந்தாரோடு சண்டை போட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். குடியானவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து இருப்பதற்கு வசதியில்லாமல், தாங்கள் பணச் செலவு செய்து இரண்டு மூன்று கோர்ட்டுகளுக்குப் போய் தங்களுடைய நியாயமான உரிமைகளுக்கு வழக்காடி ஜயிப்பதற்கு முடியாத காரணத்தால் இம்மாதிரி குடியானவர்கள் ஜமீந்தாருடன் சண்டை போட்டு தங்கள் உரிமையை நிலைநாட்டமுடிவதற்கில்லை. ஆகவே, சட்ட பூர்வமாகவே அம்மாதிரியான கஷ்டம் இல்லாதபடி செய்வதற்கு எஸ்டேட் ஆக்டில் சரியானபடி ஒரு பெனால்டியோ அபராதமோ செய்திருந்தால், இந்த கஷ்டம் ஒழிந்து போகலாம் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

The Zamindar should not get enhanced rents than what he is legally entitled to and if he collects such enhanced rents knowing or having reason to believe that he is not entitled to such rent, he should be made liable to ryots for damages or penalty summarily recoverable in a revenue court not exceeding 20 times of the enhanced rent illegally obtained by him. This will act as a check against oppressive exactions of enhanced rates without proper justification that is what we suggest. The Chairman obeserved " I do not know how far it will be possible ".

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—கோர்ட்டுக்குத்தான் போகச் சொல்லுகிறீர்கள்.

A.—மனுவில் அவர்கள் பயப்படுவார்கள்.

Witness அடுத்தபடி, 'மனோராஜி', என்கிற ஏற்பாடானது எவ்வளவு அக்ரமம் என்பதை நான் இந்த பட்டாக்கள் மூலமாக காண்பிக்கிறேன். 3 விதமான பட்டாக்களிலே ஷரத்துகள்போட்டு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த பட்டா ஆனது இந்த 'மனோராஜி' ஏற்பாடு செய்வதற்கு முன்னால் 1313-ம் பசலியிலே இதில் இருக்கின்ற ஷரத்துகளை தயவு செய்து நீங்கள் பொறுமையை இழக்காமல் இருந்தால் நான் வாசிக்கின்றேன்.

Witness 29-ல் அதை மாற்றி வேறுவிதமாக எழுதியிருக்கிறது. "நீங்களும் உங்களுடைய வார்சுகளும்" என்று கண்டிருக்கிறது. இந்தவிதமாக அக்ரிமெண்டு ஏற்பாடு செய்து அதை ஊர்ஜிதம் செய்வதற்கு நாங்கள் ஏற்கனவே ஒப்புக்கொண்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அது நியாய விரோதமானது என்பது எங்கள் அபிப்பிராயம். (Witness filed 3 pattas.)

சாட்சியின் தொடர்ச்சி.—கோடை சாகுபடி சம்பந்தமாக (சகிண்டு கிராப்) எங்களிடமிருந்து தீர்வை வசூல் செய்யப்படாது என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம். இந்த விஷயங்கள் கொண்டுள்ள ஒரு ஜி.ஓ. நெ. 2730-ஆர், 1865-ம் வருஷத்திலே (10–10–1865) ரெவினியு போர்ட்ஸ் ஆர்டர் நெ. 50, 51, ஜி.ஓ. நெ. 540, 1869-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 3 தேதி, 1882-ல் இருக்கின்ற ரெவினியூ போர்ட் ஆர்டர் நெ. 1865-ல் இருக்கின்ற ஜி.ஓ. இந்த ஜி.ஓ.-க்களில் கோடை தீர்வை குடியானவர்களிடம் வசூல் செய்வதற்கு நியாயமில்லை என்று இருக்கிறது. அதற்கு காபி வேண்டுமென்று குடியானவர்கள் கேட்டபோது அது மறுதளிக்கப்பட்டு கவர்ன்மெண்டால் கொடுக்கப்படமட்டாது என்று ஆர்டர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் எக்சிபிட்டாக பைல் பண்ணுகிறேன்.

மரத்தீர்வை என்பது வெகு விநோதமான விஷயம். மரத்தீர்வை என்பது 1908-ம் வருஷத்துக்குப்பின்னால் இருக்கின்ற மரங்களுக்குத் தீர்வையில்லை என்று சட்டபூர்வமாகயிருக்கின்றது. 1908-ம் வருஷத்துக்குப் பின்னால் இருக்கின்ற மரங்களுக்குத் தீர்வையில்லை என்று இருக்கின்றது. 1908-ம் வருஷத்தில் ஏறக்குறைய 30 வருஷங்களுக்கு முன்னால் இருக்கின்ற மரங்களில் அநேக மரங்கள் கெட்டுப்போயும் பட்டுப்போயும் பலந்தராமல் இருக்கின்றபோது அவைகளுக்குந் தீர்வை வசூலிக்கிறார்கள். அவைகளை விலக்கிவிடவேண்டுமென்று குடியானவர்கள் கேட்டால், ஜமீந்தாரிடமிருந்து பதில் இல்லை. எனக்குப் பின் சொல்லும் சாட்சி இதன் சம்பந்தமாகச் சொல்வார். இந்த மாதிரி தீர்வைகள் வசூல் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றது. அநேக மரங்கள் இல்லை என்பதை எப்படி பார்க்கமுடியும் என்றால் இந்த கமிட்டி மெம்பர்கள் யாராவது ஒருவர், அதற்கு ஏற்பாடு செய்து வந்தால் பார்க்கலாம். வேறு உத்தியோகஸ்தர் எவராவது இந்த பட்டாவில் கண்டுள்ள மரங்கள் உயிருடன் பலன் தந்துகொண்டிருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்தால் அது நிதர்சனமாகத் தெரியும். இரண்டு பட்டாக்களை மரத்தீர்வை அக்ரமமாக வசூல் செய்யப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது என்பதற்காக பைல் பண்ணுகிறேன்.

கிராஸ் டாக்ஸ்—புல்வரி.—புல்வரி என்பது குடியானவர்கள் குளங்களில் இருக்கின்ற உள்வாய் தரை, டான்க் பண்ட் இவைகளிலிருக்கின்ற புல்களை எடுத்துக்கொள்ள குடியானவனுக்கு ஏகபோக உரிமையிருக்கிறது. இந்த உரிமைகளை மறுத்து தற்சமயம் சன்னம், சன்னமாக ஜமீந்தார் உரிமைகொண்டாடுகின்றார். எளிய குடியானவர்கள் இருக்கின்ற நிலங்களில் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி புல்வரி என்றும், எஜுகேஷன் செஸ் என்றும் இந்த மாதிரி செஸ்ஸுகளை வசூல் செய்துகொண்டு வருகிறார். அதற்கு ஆதாரமாக இந்த பட்டாவைப் பார்த்தால் தெரியவரும். ஜமீந்தாருக்கு உரிமையில்லை நெல்சன்ஸ் மானுயல் 37, 38-ம் பக்கங்களில் சொல்லியிருக்கிறது.

WITNESS: நீர்ப்பாசன சம்பந்தமாக ஜமீந்தாரியில் எல்லா 'கண்மாயி' களும், எவ்வளவு கேவலமான க்ஷீண திசையில் இருக்கவேண்டுமோ, அந்த திசையில் இருக்கின்றது. அவைகளைப் பற்றி எனக்குப் பின்னால் சொல்லக்கூடிய சாம்பசிவ அய்யர், விரிவாகவும், ஆதாரத்துடனும் எடுத்துச் சொல்வார்.

அடுத்த விஷயம் காட்டு (பாரெஸ்ட்) கஷ்டம். எங்களுக்கு இருக்கின்ற பாரெஸ்ட் உரிமைகள் என்னவென்றால், குடியானவன் நிலங்களுக்குப்போடும் "கொழை", கிரீன் மானியூர் தாராளமாக ஒருவிதத் தீர்வை இன்றி எடுத்துக்கொள்ளும் உரிமையுண்டு. வீடு மேய்வதற்கு கோரைப்புல், கம்பு, கோல், வரிச்சு, கல்மண் ஜமீன் பாரெஸ்டு புரம்போக்கில் எடுத்துக்கொள்ள எங்களுக்கு உரிமையுண்டு. இந்த உரிமைகளுக்காக தற்சமயம், சன்னம் சன்னமாக கிராமத்தில் அபிப்பிராய பேதம் உண்டாக்கி குடியானவர்களிடத்திலும், தங்களுடைய வேலைக்காரர்கள் சம்பளத்துக்கு ஏற்பாடு செய்து, அவர்கள்மூலம் ஒருவித கட்சி உண்டுபண்ணி, ஏழைக்குடியானவர்களை இம்சை செய்கிறார்கள். இம்மாதிரி வரி வசூல் செய்யப்படுவதை அநேக சாட்சிகள் மூலம் சொல்லமுடியும். இங்கு எனக்கு அநேக நஞ்சை நிலங்கள் உண்டு. என்னைப்போல உள்ளவர்களிடம் இந்த வரி வசூல் செய்வதில்லை. அக்ரமமாக, இளைத்தவனுக்குப் போட்டுச் சன்னம் சன்னமாகத் தாங்கள் அதை ஆர்ஜிதம் செய்யப் பிரயத்னம் செய்கிறார்கள்.

MR. A. RANGASWAMI AYYANGAR:

Q.—புல்வரி எவ்வளவு? *A*.—விறகு, கம்பு கட்டுக்கு 2 அணா. கிரீன் மானியூர்ஸ் அரையணா.

WITNESS: இன்னொரு விஷயம். எங்கள் ஜமீந்தாரியில் நிலம் இல்லாத ஏழைக்குடியானவன் சுமார் 140 வருஷங்களுக்கு முன் இருந்து, ஒரு மண்வெட்டி, அரிவாளோ அதைக் கொண்டு நிலம் இல்லாத குடியானவன் மலையடிவாரங்களிலுள்ள கரடு ஷிரப் ஜங்கில் சிறு குற்றுச்செடிகள் இவைகளை வெட்டி ஒரு வருஷம் சாகுபடிசெய்து பின்னால் அதன் வளம் குறைந்தவுடன் அடுத்த இடத்துக்குப்போய் சாகுபடி செய்கிறது வழக்கம். ஒரு மண்வெட்டிக்கு 3 அணா 4 பை வசூல் செய்கிறார்கள். இது அநியாயம். ஆட்டிஸ் ரிபோர்ட்டிலும் நெல்சென்ஸ் மானியூலில் 39, 44 பக்கங்கள், சாப்டர் 11 இலும் காணப்படுகிறது. அர்ட்டிஸ் என்பவர், மதுரை நிலத்தீர்வையை நிர்ணயம் செய்தவர். சென்ற வருஷத்திலே ஜமீன்தார் இதை ஸ்தாபிப்பதற்காகவே 10 குடியானவர்கள்மேல் கேஸ் ஒன்று உண்டாக்கி, தங்களுக்கு அதில் ஏகபோக உரிமையிருக்கிறதாகவும், குடியானவர்கள் பாரெஸ்ட் அழித்துக் கெடுத்துவிட பிரயத்னம் செய்தார்கள் என்று அந்த 10 பேருக்கு அபராதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரிக்கார்ட்மூலம் எழுதியிருக்கிறது. (The witness filed the records) வில்லேஜ் முனுசீப், கர்ணம் இந்த மாதிரி வழக்கம் இருந்தது என்பதை அவர்கள் ஸ்டேட்மெண்டில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, வழக்கத்துக்கு அன்னியமாகவுள்ள விஷயங்களைச்செய்துக் குடியானவனை இம்சைசெய்து, கோர்ட்டுகள் மூலம் அவனை அலக்கழிப்புபண்ண பிரயத்னம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

டிஸ்டெரயின்ட்.—எனக்கு நேரில் தெரிந்தது ஒன்றுதான். ஜமீந்தார் கிஸ்தி வசூல் செய்வதற்கு நியாயமான முறைகளைக் கையாளுவதை விட்டு விட்டு துப்பாக்கி தாங்கிய ஒரு சேவகனை அவனைக்கூட்டிக்கொண்டு போய், அவன் மூலம் குடியானவனைப் பயமுறுத்தி வசூல் செய்கின்றார். இந்த வசூல் செய்கின்ற முறையை என் கண்கூடாகப் பார்த்து இருக்கின்றேன். இதைவிட மோசமான முறைகளைச்செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை பின்னால் வருகிற சாட்சிகள் நேரில் பார்த்ததை சொல்லுவார்கள். இவைகள் எங்கள் முக்கியமான குறைகள் நாங்கள் கேட்டு இருக்கின்ற வேண்டுகோள்.

மேய்ச்சல் தரிசு.—ஆடு மாடுகள் மேய்வதற்கு தரிசு. இப்போது தீர்வை அதிகமாகயிருக்கிறது. 4 பணம், 5 பணம். அதை 1 பணம் (3 அணா 4 பை) ஆகப் போட்டால், மேய்ச்சல் தரிசாகப் போடலாம். இடயகோட்டை ஜமீந்தார் மேய்ச்சலுக்கு ஒதுக்கிவைத்த தரிசுக்கு ஒரு பணம் தீர்வை போடுகிறார்: தரிசுபோட்டு சாகுபடி செய்தால் 2 பணம், 3 பணம் வசூல் செய்கிறார்கள். அம்மாதிரி செய்தால் எங்கள் மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கு 4 பணம் தருவதைவிட ஒரு பணம் கொடுக்க வசதியாய் இருக்கும். நாங்கள் கேட்பது நியாயம். ஜமீந்தார் செய்வது அநியாயம். இதற்கு ரிகார்டு கொண்டுவரவில்லை.

கிஸ்தி எப்படி நாங்கள் நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று பிரியப்படுகிறோம் என்றால் அடுத்த பக்கத்திலுள்ள நஞ்சை புஞ்சை நிலங்களுக்கு எம்மாதிரி ஆக, **ryotwari lands** இல் எம்மாதிரி வசூல் செய்கிறார்களோ, அம்மாதிரி ஏறக்குறைய செய்தால் போதும். இப்படி தீர்வை வசூல் செய்தால் நன்றாய் இருக்கும். (Witness files pattas.) இவைகள் **ryotwari lands** இல் இருக்கின்ற பட்டாக்

கள். இந்தப்பட்டாக்களில் இருக்கின்ற ஒரு குழி 60 செண்ட். எங்கள் ஜமீந்தாரியில் 60 செண்ட்டுக்கு ¾ ரூபாய், 14 அணா, 1¼ ரூபாய்தான் போடவேண்டும். ஆனால் புஞ்சை நிலங்களுக்கு அதிக வரி 4 பணத்திலிருந்து ¾ ரூபாயிலிருந்து 11 ரூபாய் வரை புஞ்சை நிலங்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். நாங்கள் கேட்கிறது 1 ரூபாய் 7 அணா 9 தம்பிடிக்குமேல் புஞ்சை நிலத்துக்குப் போடக்கூடாது. நிலத்துத்தன்மைக்குத்தக்கபடி தகுந்த தீர்வைகள் விதிக்கவேண்டும். அப்படி விதித்தால் அனுகூலமாகயிருக்கும். கமிட்டியார்களுக்கு விருப்பம் எப்படியிருக்கிறதோ அப்படி செய்யலாம். நஞ்சை நிலத்துக்கு 3 ரூபாய் 6 அணா 4 தம்பிடிக்குமேல் அதிகமில்லாமல் தீர்வை விதிக்கவேண்டும்.

எங்கள் பக்கத்திலுள்ள ஜமீந்தாரி கண்மாய்கள் மானம் பார்த்த கண்மாய்கள். ஒருவிதமான பெரிய நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள ‘ கண்மாய் ’ என்று சொல்லமுடியாது.

ஒன்று இரண்டு இடங்களைத்தவிற மற்ற இடங்கள் எல்லாம் நல்ல நீர்பாசன முறையில் இருக்கிறது என்று சொல்லமுடியாது. மேட்டுப்பாங்கு கண்மாய்களுக்குத் தீர்வை, **ryotwari lands** இல் இருக்கிறபடி, அதிகமாகச் செய்வது பொருத்தமாக இருக்காது. சரியான வழியில் இருக்காது என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

பீஹாரில் கொஞ்ச நாளைக்குமுன் செய்த லெஜிஸ்லேஷன்படி செய்யவேண்டும்.

(The witness filed a cutting from the Hindu paper.)

The CHAIRMAN :

Q.—பீஹார் லெஜிஸ்லேஷனில் என்ன இருக்கிறது ? **Gist** சொல்லுங்கள்.

The witness said that specific suggestions were made for the disposal of rent suits, realization of rent decrees. There should be separate munsiffs for trying rent suits in every subdivision.

இன்னமொரு வேடிக்கையான நிலைமையிருக்கின்றது. மலைகிராமங்கள் எங்கள் ஜமீந்தாரியில் 4 இருக்கின்றன. இந்த மலைகிராமங்களிலே ஒருவன் சாகுபடி செய்வதற்கு, எதாவது ஒரு நிலத்தில் மலைவாழை சாகுபடி செய்தால் 5 முதல் i0 வருஷம் வரை நல்ல நிலைமையில் இருக்கும். பின்னால் அந்தக்குடியானவன் வேலைசெய்வதற்கு முடியாமல், வாழையை வெட்டாமல் விட்டு விட்டால், மலையேறிப்போய்விடும். அதற்கு என்ன வசூல் செய்கிறார்கள் என்றால் 60 செண்டுக்கு 8 பணம் தீர்வை. தரிசா இருக்கிறபோது சாகுபடிசெய்து நல்ல நிலைமையில் கொண்டுவந்தாலும் 60 செண்டுக்கு 8 பணம் தீர்வை. இந்த நிலங்கள் புனம்மாறினபோது 8 பணம் தீர்வை வசூல்செய்வது அநியாயம். அதனால், உத்தியோகஸ்தர்கள் நிலத்தின் சொந்தக்காரன், செடி ஏறிப்போகின்றது என்று மனு கொடுத்தவுடன் பரிசீலனைசெய்து சாகுபடி இல்லை என்பதைத் தெரிந்து அந்தத் தீர்வையைக் குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வளவும் குடியானவர் சார்பாக எனக்குச் சொந்தமாகத் தெரிந்த சாட்சியம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்கு இவ்வளவு நேரம்கொடுத்து பொறுமையாகக் கேட்டதற்கு **Chairman** அவர்களுக்கும் மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த வந்தனத்தை செலுத்திக் கொள்ளப்பிரியப்படுகின்றேன்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—ரெண்ட் ரோல் கொஞ்சமாகவும், இப்போது ஜாஸ்தியாகவும் இருக்கிறது. அந்த காலத்தில் இருந்த கல்டிவேஷன் எக்ஸ்டென்டில் இப்போது இருக்கிற **extent of cultivation** தெரியக்கூடியதாயிருக்கிறதா ? இப்போது இருக்கிற விவசாயம் அதிகமாக இன்கிரீஸ்ட் பிரோபோர்ஷன் எவ்வளவு **increased rent** ஆகச் சொல்லலாம் ? எவ்வளவு **proportion** ஆகச் சொல்லலாம் ? ஒரு **fasli** சொல்லுங்கள் ?

A.—சொல்லமுடியவில்லை. தெரிந்தமட்டில் **1212 fasli** யில் 54 ஆயிரம் கொடுக்கிறதற்கு பின்னால், அதிக நிலங்கள் குடியானவர்களால் சாகுபடி செய்யப்பட்டுவந்து இருக்கிறதை மறுக்க முடியாது.

Q.—நஞ்சை புஞ்சை கிராப் டோட்டல் ஜமீந்தாரிடம் ரிகார்ட் இருக்கிறதா ? *A.*—இருக்கும்.

Q.—இரிகேஷன் ஒர்க்ஸ் இப்போது இருக்கிற ஆக்ட் பொறுத்தமட்டில் குடிகள் **deposit** பண்ணமுடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறது. இரிகேஷன் ஒர்க்ஸ் பொறுத்தமட்டில் கவர்ன்மெண்டு எடுத்துக்கொண்டு, அதை **maintain** பண்ணி, அந்த **cost**-டை ஜமீன்தாரிடமிருந்து வசூல் பண்ணலாம். குடிகளுக்கு அதனால் நன்மையிருக்கும் என்று சொல்லுகிறீர்களா ? *A.*—ரொம்ப நன்றாய் இருக்கும். அதுதான் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம்.

Q.—**Armed sepoy** யைக் கொண்டுபோய் பயமுறுத்தி வரிகளை வசூலிக்கிறார்கள் என்று சொன்னீர்கள் கவான்மெண்டு மூலம் **collection** பண்ணி குடியானவர்கள் இடத்தில் ஜாஸ்தியாக **arrears** விழாமல் **Government control** இல் **collection** பண்ணினால் நன்றாய் இருக்குமா ? *A.*—குடியானவன் வரி செலுத்துகிற தற்குப் பயந்தவன் அல்ல. ஜமீந்தார் செய்கிற அக்ரமத்தினால், அவர்கள் செய்கிற வேலைக்குறைவினால், இந்த வரி சரியாய்க்கொடுக்க முடியவில்லை.

Q.— கவர்ன்மெண்டு சார்பாக வரி வசூல் பண்ணுகிறதாய் இருந்தால், வரி ஒழுங்காய் வசூல் ஆகுமா ? *A.*—இதைச் சட்டபூர்வமாகச் செய்யமுடியுமே. **Village munsiff** தான் செய்யவேண்டும்.

Q.—கிராமமுனிசீப் யார் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டு வசூல் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கிறீர்கள் ? A.—வரி வசூல் ஜமீந்தார்கிட்டதான் இருக்கவேண்டும். கவர்ன்மெண்டு எடுத்துக்கொண்டால் யாராவது வசூல் செய்யலாம்.

Q.—நடந்துவருகிற முறையில், ஜமீந்தார் மூலமாக, எஸ்டேட்ஸ் லாண்ட் ஆக்டின்படி கஷ்டமிருக்கிறதா ? *A.*—ஆள்கள் போய் தொந்தரவு பண்ணுகிறது, இந்த முறைகள் கூடாது என்று சொல்லுகிறேன்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—சர்வே ஆய் இருக்கிறதா ? *A.*—**Yes ; a part.**

Q.—ரேட்ஸ் எப்படி இருக்கிறது ? பயிர் வாரியா ? *A.*—நஞ்சை, தோட்டம், புஞ்சை 3 விதம்.

Q.—எந்தப்பயிர் செய்தாலும் ஒரே தீர்வையா ? *A.*—கரும்பு, வாழை இந்த சாகுபடிகளுக்கு தீர்வைகூட போடுகிறார்கள்.

Q.—புஞ்சை ஒரே தீர்வை? *A.*—**Yes,** ஆனால், புகையிலைக்கு அதிகம் போடுகிறார்கள்.

Q.—புஞ்சை நஞ்சையாகப்பண்ணியிருக்கிறார்கள். பட்டாவில் தீர்வையுண்டா? *A.*—தீர்வையுண்டு.

Q.—**Collection of kistinstalment system** த்தில் வசூல்பண்ணுகிறார்களா? எப்படி? *A.*—**Adjust** செய்கிறார்கள். **Fasli** ஒரே கணக்கு ஒரே தடவையில் வசூல் செய்கிறார்கள். உழவு மாடுகளை ஜப்தி செய்கிறார்கள். என்னிடத்தில் செய்கிறதில்லை. ஏழை குடியானவனிடத்தில் செய்கிறார்கள்.

Q.—செலவு யார் இடம் வசூல் செய்கிறார்கள்? *A.*—குடியானவனிடத்தில் வசூல் செய்கிறார்கள். அது ரொம்ப கஷ்டமாய் இருக்கிறது.

Mr. MAHABOOB ALI BAIG : *Q.*—There is already provision in the Act to alleviate those grievances mentioned by you. You have said high rents are being realised even after 1908, by some means or other by a process called "Compromise". According to the Act, a man is not bound to pay higher rent than the rate prevailing in 1908. No legislature can help such a fraud. *A.*—I have proved by records.

Q.—No legislation can help it. Higher rent, than is due, cannot be collected by a zamindar even according to the present Act, if they only narrated their grievances through a petition. This is also illegal under the Act. With regard to the tree tax, those planted after 1908 are also taxed. There are trees not in existence also taxed. There is provision in the Act, according to the present Act? *A.*—We petitioned to the zamindar. No remedy has been done.

Q.—Then about the grass tax, you can establish your customary right under section 20. As far as I can see all these gerivances can be remedied under the present Act. There are sufficient provisions. There is a provision in the Act that no higher rent can be received. No rent on tree can be collected on trees which came into existence after 1908. *A.*—It is the zamindar that dissipates the law.

Q.—The tenant is afraid of the zamindar. He is ignorant if he pays the rent to the zamindar to do illegal acts. How could anybody help? That is my point.

The CHAIRMAN.—We will have to leave him there. Thirty years, the Act was in force. He says his own experience.

Witness answers.—It is up to you legislators to find a way out.

Q.—There are two things possible in these circumstances. There is remedy under the present Act. The only thing you can suggest is, either abolish the zamindari system or get your tenants in a way that they do not make themselves victims of this. *A.*—It is for the legislators to find ways and means.

The CHAIRMAN.—He says the facts. On the facts the committee will try. He is not expected to make suggestions with regard to legislation.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—Do you want to make jllegal collection a penal offence? *A.*—Yes, to avoid the evasion of the Act.

Mr. PALLAM RAJU : *Q.*—Do you suggest that the collection should be made by Revenue authorites? *A.*—That is an extreme step.

Q.—Are there any cases to the effect that the tree tax has been collected? Have they not taken the matter to the court? *A.*—No.

Q.—Are there no cases regarding the illegal collection of enhanced rents? *A.*—No case.

Q.—Where did you get this jnformation regarding Rs. 120 by way of incume the zamindar gets from the Hills? *A.*—Hudis report.

Q.—Is there anything to show that the ryots have free access to the Hills? Is it your contention that the tenants have got a right in these hills? *A.*—This is what we were enjoing all these years. The zamindar wants to get rid of that.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Your point is that rents are high? *A.*—Yes.

Q.—Have you applied to the Collector for the reduction of rent under the Estates Land Act? *A.*—It is not possible. They have not done that.

Q.—I suppose all the cattle are allowed in the forest of the zamindar? *A.*—Cattle of the ryots are allowed in the porambokes and tank bunds.

Q.—Was that the custom before? *A.*—Yes. From 1918, I have sent memorial.

Q.—I suppose you are well aware that even Public Works Department sells the bunds of the canal by auction? *A.*—I have no idea.

Q.—What do you mean about "Distraint of movable property"? *A.*—Zamindars collect their rent by show of armed force.

Q.—What do you mean by that? *A.*—They are taking armed men, peons armed with gun and lathi.

Q.—Are they Estate sepoys or men belonging to the Police ? *A.*—Estate sepoys.

Q.—What is your suggestion ? *A.*—My suggestion is that they should not go anywhere. The moment they see the sepoys they run away.

Q.—What do you suggest ? Do you want the zamindar to collect the rent ? *A.*—I do not suggest that.

Q.—Don't you think the zamindar should be given the facility to collect this rent without much expense to the ryot and the zamindar ? *A.*—In the case of ryotwari lands munsif and karnam come for collection. Here also they could come.

Q.—You have no objection if the same principle and the same rules of the Government area are applied here also. Some way of collection ? *A.*—Some people have objection.

Q.—Have you any objection to the same principle being applied here for the collection ? *A.*—I should say that the existing system of the zamindar agents collecting the taxes should remain. I prefer the zamindar agents to collect the taxes.

Q.—I suppose, even now, in many of the villages, I do not know about northern districts, especially in northern districts village officers collect taxes even for the zamindars under zamindars' control ? *A.*—To my knowledge there are one or two here also.

Q.—Don't you think in the Government villages that the collection of rent by the Government is much easier and less expensive both to the tenant as well as to the Government ? *A.*—Yes. I say that.

Q.—In a similar way don't you think there should be some provision in the Estates Land Act for the zamindar to collect the tax without much expense both to the tenant as well as to himself, so that he can get his legal dues ? *A.*—As a matter of fact on behalf of the Association, we have explicitly informed the tenants to pay the kist. Our demand is a legitimate demand, which we want the zamindar to do. If this is done, there is no difficulty to collect the tax.

Q.—What is the demand ? *A.*—This demand is the repair of tanks and allowing the people to have Forest produce. If all the grievances I have said against the zamindar are rectified, I do not think these tenants would refuse to pay the kist. These are the difficulties why the zamindar resorts to illegal ways of collecting rent. If this is done, there is absolutely no difficulty in paying all our rents. As a matter of fact, there are big ryots who pay the rent regularly. The zamindar gives facilities to them. But the poor people alone wait for the last auction day.

Q.—My idea is that the poor ryot pays but not the tenant ? *A.*—I am a tenant.

Q.—As regards the forest a portion of the forest should always be kept reserved and a portion should be kept unreserved for the use of the tenant population. Unless you keep a certain portion of the forest reserved you won't have forest at all after some years. *A.*—If the ryots are given the first privilege of having all these facilities, a certain portion could be reserved.

Q.—Reserving a certain portion of the forest and keeping a certain portion unreserved and allowing your tenants to take fuel from the unreserved forest, don't you think it very desirable ? *A.*—They would have free scope to collect their manure from the zamin forest and make use of it. If there is any forest left that can be reserved I do not want the whole forest to be reserved and a certain portion to be unreserved.

Q.—Don't you think it desirable to keep certain forest in reservation, so that it will be used later on both to the tenant and the zamindar ? *A.*—It is good.

Q.—You are not for allowing the Government to collect rents for the zamindar ? *A.*—No.

Q.—You want the zamindar's agent to collect ? *A.*—Yes.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—என்ன காரணம் ? *A.*—வேறு எந்த agency-யைக் கொண்டு வரமுடியும் ?

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—You are not for the private agency. You want through the village munsif ? *A.*—Yes.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Let one man collect. If there is any default he will be criminally prosecuted and taken away. You want a particular man who has been authorized by the zamindar to collect rents. If that man is removed and another man sent in, he should have proper authorization so that the people may know he is the man to collect rent ? *A.*—I should prefer the village munsif.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—I welcome the suggestion. Don't you think the zamindar will have no control over him? But if the zamindar has control over the village officer to nominate, to send punishment, in that case, don't you think the zamindar has some control over the village officer. Then you can ask the village officer to collect rent? *A.*—I think there is some control over the village munsif. Unless the zamindar has some control, it is absolutely no good.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI: *Q.*—Don't you know the zamindar has power to fine village munsifs and karnams to the extent of Rs. 100. *A.*—No.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—You want some control over the village officer? *A.*—If there is power in the Act it can be utilized. The existing power is sufficient.

Q.—I suppose you are one of the biggest ryots in the zamindari? *A.*—Yes.

Q.—Do you cultivate the land yourself? *A.*—Every bit of land is cultivated by me. There are no sub-tenants under me. I have an extensive area about 2 thousand acres.

The CHAIRMAN: *Q.*—What is the amount you pay to the zamindar? A.—2,500 rupees. Some are forest lands.

The ZAMINDAR OF MIRZAPARAM: *Q.*—Were you very regular in payments of rents? *A.*—I think so.

Q.—Have you paid your rent for this fasli 47? *A.*—Up to 46 I have paid, for 47 I have time under the Act. This current fasli, they have not started collecting. I am one of the regulars. According to the Act they should not collect after October. After the introduction of this Act (Debt Relief Bill) they had collected on 5th November 1937.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI: Observed that the Act had not come into force.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—In your zamindari are there any village Panchayats? *A.*—Yes.

Q.—Village Panchayats under the Local Boards Act? *A.*—Major Unions and Panchayats.

Q.—From your experience there are I suppose factions and parties. Every Panchayat Board there are always two parties. Majority of the Panchayats? *A.*—That is true. There are very few villages where there are no factions.

Q.—That is your experience as a Madras Legislative Councillor also. Previously, you were a Madras Legislative Councillor. As a polititian your experience is that in all these Village Panchayats, District Boards and Taluk Boards they are always in a majority and the majority of them are facticus. *A.*—Panchayats were superseded as there were factions where there is difference of opinion, there are factions.

Q.—In every village there are factions.

The CHAIRMAN: That is what he says.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI: *Q.*—Such differences can be made up. If properly worked up all these factions would go? *A.*—Yes.

The CHAIRMAN: *Q.*—What do you think the cause of faction generally speaking? *A.*—Some cases jealousy, some election contests developed into factions.

Q.—If the people are made to understand that they are fighting for nothing, that they should be in good relation with one another, would the factions be settled? *A.*—If proper people interfere, they can settle.

Mr. P. S. KUMARASAMI RAJA: *Q.*—The zamindar creats these factions? *A.*—Most certainly. There are paid men for the job.

The CHAIRMAN: *Q.*—Don't you think that the old factions that have been existing had disappeared recently, when people have been working for the common cause?

A.—I beg to differ. In certain places like that, one cannot definitely say. If there is an election, it will be known. If there is a fight between two candidates it will be known.

Q.—You do not say that your people in the villages are incapable of improvement.

A.—They can be improved. After I have organized this association, there is every scope for improvement.

Q.—Supposing the Panchayat are given enough money to carry on their administration and to regulate their irrigation sources, water-supply and all those things, if they are given enough power within their villages, do you think they will fight and quarrel among themselves.

A.—I do not think. These irrigation facilities must be entrusted to the Panchayats. If it is in the hands of one man of the village, if it is in the hands of the Zamindar, he would use it differently. It is better a Committee of the village Panchayat is appointed to look after irrigation sources.

Q.—If they have enough work they will not fight among themselves.
A.—They won't.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—Even in the Government villages there are factions
A.—Yes. There are. In my village there is no faction.

The CHAIRMAN: *Q.*—If the disputes in the villages are decided by the village people through the Panchayats, do you think, the cause for the faction will disappear ?
A.—If the villagers could not make up their differences, some big man from the adjoining village interferes.

Q.—If the disputes are not settled among themselves, they go to higher courts.
A.—Villagers abhor to go to Court. It is the touts.

Q.—You admit now, that the village faction is largely due to touts.
A.—Yes.

MR. B. VENKATACHALAM PILLAI: *Q.*—If the Panchayats are working properly, don't you think that the collection work may be entrusted to them ?
A.—The collection work cannot be entrusted. It is better it is collected by the Government and the Zamindar. If the work is entrusted to a man and if he is given money and also power, there is every possibility of mismanagement.

MR. B. VENKATACHALAM PILLAI: *Q.*—Remission was given in your village for failure of crop. Is it a fact ?
A.—In very few cases. If the Zamindar likes he gives remission.

Q.—You say exemption should be taken away. What is your idea ?
A.—They want that the plough also should be attached.

Q.—They want power of eviction of unauthorized occupation. What is your idea ?
A.—The other witness would give more details. It is not safe to entrust such powers?

THE ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—Do you think they should have such power ?
A.—If proper prices are given by the Zamindar. I do not think that power is necessary.

Q.—Have you studied the Estates Land Act ?
A.—No Sir. As a layman I know the practical side of it.

MR. V. V. JOGAYYA PANTULU: *Q.*—You say that they have been collecting tax for green manures, wood for agricultural purposes. How long since, they have been doing?
A.—About 10 years ago.

Q.—Have you got any receipts for such payments. Can you produce them ?
A.—No. He leaves the forest produce to a contractor.

Q.—For green manure and wood for implements, you said something is charged. If this is so, you should have some receipts with you.
A.—We have got.

Q.—Have you produced ?
A.—No. This system has been introduced recently.

Q.—Even then you must have some receipts.
A.—I shall produce them.

THE ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—May I know the cost of the wet land approximately.
A.—One thousand rupees. Wet lands by parts from 200 rupees to 1,000 rupees.

Q.—Dry lands.
A.—Twenty-five rupees to 100 rupees.

Q.—Are there wells ?
A.—If the wells are sunk by the Zamindar we should have been happy. Zamindars have not done it.

Q.—If the Zamindar had dug wells, you have no grievance ?
A.—If they dug wells we have absolutely no grievance.

MR. A. RANGASWAMI AYYANGAR: *Q.*—You are not cultivating all the lands yourself.
A.—I am cultivating the lands myself.

Q.—Are there any under-tenants ?

A.—None.

Q.—Are there under-tenants to your knowledge ?

A.—There are absentee landlords.

Q.—With regard to these under-tenants, don't you think that some permanent tenure is given to the under-tenants ?

A.—If there is dispute between sub-tenant and tenant, there will be need for provision.

Q.—To avoid disputes if there is, under-tenants occupying the soil don't you think occupancy rights be given to them ?

A.—பட்டதாரருக்குள்ள உரிமையினுல் உழைத்துக்கொண்டிருக்கிற குடியானவனுக்கு ஒருவிதமான சுதந்திரம் கொடுப்பது நியாயமாகத் தோன்றவில்லையா ? அவர்கள் **absentee** பட்டதாரர்களுக்கு உழைக்கிருர்கள். குடியானவனுக்கு ஒருவித ரைட் தர்மம் என்று தோன்றவில்லையா ?

A.—It is not the practice in my zamindari.

Q.—தர்மம், நியாயம் என்று தோன்றவில்லையா ?

A.—அவனுக்குக் கொடுத்தேதான் தீரவேண்டும்.

Q.—ஜமீந்தாரிடம் வரி குறைப்பதன்மூலம் ஆகவும், மற்ற விஷயங்களில் ஒரு நன்மை பெற வேண்டியதிலும் அண்டர் டெனண்ட் சாயிலில் உழைக்கிருனே, அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டியது நியாயம் என்று தோன்றவில்லையா. அண்டர் டெனண்ட்ஸ் அடையவேண்டியதுதானே நியாயம் ?

A.—அண்டர் டெனண்ட் இருக்கின்ருனே, ஜமீந்தாரியில் குடியானவன் கஷ்டம் நிவர்த்தியாகி, குடியானவன் நிலைமை உயர்ந்தவுடனே, அண்டர் டெனண்ட் நிலைமை உயரும். நல்ல நிலைமை இருந்ததினுல் 5 கலம் குத்தகை கொடுக்கிறவன் 6 கலம் கொடுப்பான்.

Q.—சட்டபூர்வமாக அண்டர் டெனண்டஸ்சுக்கு பாத்தியம் கொடுக்கிறீர்களா ?

A.—எனக்கு ஆட்சேபனை கிடையாது. **I am not a Capitalist.**

Q.—Is it the opinion of your committee that the under-tenant should also be given the occupancy right? The actual tiller of the soil should be given the occupancy right.

A.—I think I am in favour of that.

Q.—I suppose you, know in some case at any rate, there are some persons owning large extent of land, simply lease out their land to the under-tenant and live a happy life. There are some people like that.

A.—Not to my personal knowledge. I have heard of it in Tanjore District.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—Under-tenant—A man who is also a Varamdar should be given rights to the property. Under-tenant should have purchase the right of occupancy.

A.—Existing system is not like that. I will prefer that.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—I do not want the zamindars to go out. It may be possible to change the Estates Land Act. What we want to know is whether you want the occupany right to be given to the under-tenant also.

A.—Unless there is a grievance. If there is no grievance what is the need for it ?

Q.—Do you want any legislation to be made to the effect that the under-tenants should be given the occupancy right ?

A.—When the time comes when the under-tenant complains about the actions of the tenants it is left to the legislatures to do this. There is no need as far as my zamindari is concerned. I can talk as far as my zamindari is concerned. The Varamdar will occupy as long as he behaves properly.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—No complaint on the part of the under-tenants. That is what you say.

A.—Yes.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—What is the share you get from the under-tenant ? What is the proportion the tenant gets from the under-tenant ?

A.—In case where there is Varam, if it is wet land this is half and half. Under-tenant gets half the gross produce and the tenant gets half the gros produce.

Mr. PALLAM RAJU : *Q.*—The expenses are borne by both the people.

A.—In certain cases.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Do you think the share is a fair proportiou ?

A.—I have one experience. I cannot say.

Q.—As the Secretary of the Association you are giving the evidence not as an individual.

A.—Yes.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—You have in your zamindari lands which have not been leased out.

A.—There are.

MR. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—Same proportion of that.

A.—In certain cases.

Wednesday, the 23rd February 1938.

Oral evidence of the Soundara Pandiya Nadar.

[The witness gave evidence in Tamil and afterwards cross examined by the Zamindar of Mirzapuram in English.

The WITNESS: I should prefer a village official, say a village munsif undertaking the collection work.

THE ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—I welcome your suggestion. But don't you think that the zamindar should have some control over the village munsif? At present he has absolutely no control over the village officers. He can only nominate them, and can give some small punishments to them and nobody cares for such punishments? So you want some control or other over them or not? *A.*—If there is power in the existing Act, it may be utilized. If the existing power is sufficient, it is all right.

Q.—I suppose you are one of the biggest ryots in the zamindari? *A.*—Yes.

Q.—Do you cultivate all your lands yourself? *A.*—Every bit of land is cultivated by myself.

Q.—There are no sub-tenants under you? *A.*—No. I have got extensive areas of land, say about 2,000 acres.

Q.—How much do you pay to the zamindar? *A.*—About Rs. 2,500.

Q.—Are you regular in your payments? *A.*—I think so. (Laughter.)

Q.—Have you paid your rent for this fasli? *A.*—Up to fasli 1346 I have paid. For payment for fasli 1347 there is time. I have time according to the present Act to pay the current fasli amount. For the current fasli they have not started yet collection work. According to the new Act that has been passed just now, the zamindars should not collect, but in certain cases, they have collected up to the 5th November 1937. They are collecting for 1934–35. Now we have effectively stopped payment for fasli 1344–45.

Q.—In your zamindari, are there any village panchayats? *A.*—Yes.

Q.—I mean village panchayats under the Local Boards Act? *A.*—Yes.

Q.—I suppose your experience is that practically in every panchayat that has a Union, there are always two parties in the panchayat board, I mean to say in the majority of cases? *A.*—Yes. That is true. There are very few panchayats where there are no factions.

Q.—As a politician, your experience is that in all these panchayats there are always factions? *A.*—Not in all. It is only in the case of those panchayats that were superseded, there were factions.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI: *Q.*—Even if there are factions in some panchayats, they are due only to minor differences of opinion and that can easily be made up. *A.*—Yes. If some proper person could interfere and settle those differences, the factions will go.

THE CHAIRMAN: Q.—What do you think is the cause of such factions? *A.*—In some cases, it is due to jealousy. In some other cases, it is due to election business, one man standing for one set of people and another contesting and ultimately developing into a big quarrel between the two.

Q.—Have you got any doubt that if people are made to understand that they are fighting for nothing and that they should be in good relationship with one another, such factions would go? *A.*—Yes, if proper people interfere and settle the differences of opinion, everything will be all right.

Mr. KUMARASWAMI RAJA: *Q.*—Is it not a fact that the zamindars themselves create differences of opinion? *A.*—Most certainly. They have paid men to do such work.

THE CHAIRMAN: *Q.*—Don't you think that the old factions that had been existing had disappeared recently when people had been working for a common cause? *A.*—I beg to differ. In certain cases it is not like that. One cannot definitely say unless something comes up. If there is an election, then everything will be known. If there is fight between two candidates of the same party, then we cannot say anything definite about it.

Mr. CHAIRMAN: That is natural everywhere. *Q.*—You do not say that people in the villages are incorrigible? *A.*—They can be corrected. That is my experience. If people come forward and carry on propaganda and show some sincerity in their work, then the people in the villages will realise and unite together.

Q.—Suppose the ryots in the villages are allowed to have panchayats and enough money is given to them to regulate their irrigation work, water-supply and such other things and they are given enough power to manage their own affairs, do you think that they will go bad? *A.*—I do not think there will be any harm in entrusting the village panchayats with irrigation and such other works. I do not think it will be proper to invest large powers with regard to collection of money in the hands of the panchayat. If it is done a big and influential man such as the president of the panchayat board may abuse the powers vested in him. So it is better that the work of attending to irrigation facilities and such other work is entrusted in the hands of the panchayat.

Q.—If they have enough of work, then they will not fight as they are doing at present? *A.*—I do not think there will be any room for that. That is my own experience.

THE ZAMINDAR: *Q.*—I suppose there are factions even in Government villages? *A.*—There are factions in certain villages. My village is a Government village and there are no factions in it. I do not know what you are driving at (laughter).

THE CHAIRMAN: *Q.*—Do you think in the disputes if the villages are decided by the villagers themselves through their panchayats, then these factions will disappear? *A.*—If some big man from the adjoining village comes and intervenes and settles their quarrels then there will be no factions.

Q.—In that way their disputes may be settled without going to court? *A.*—As a matter of fact the villagers abhor going to court. It is these touts that induce parties to go to courts.

Q.—You admit that the factions in the villages are due to touts? *A.*—I mean in certain cases.

Q.—If the panchayats are working properly, is there any harm in entrusting them with collections work, attending to irrigation facilities and such other works? *A.*—With regard to collection work, we cannot fix the responsibility on anybody if the power is entrusted in the Panchayat Board. It is better that if this power is entrusted either in the hands of the Government or the zamindar.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI: *Q.*—In the memorandum submitted by the Zamindar of Kannivadi, at page 10 of the memorandum, it is stated in para III (i) that "the exemption of plough cattle in particular is a great impediment as it is almost the only valuable movable property the seizure of which will make the defaulter pay at once." It is said that this exemption should be taken away. What is your idea? *A.*—The zamindars want that even the cattle to be attached. I am not at all in favour of that.

Q.—With regard to question of eviction the zamindars want more power. What is your opinion? *A.*—My Friends who have come here to give evidence will give more details on that point.

Q.—The zamindar wants that more power should be invested with him. What is your idea? *A.*—I do not think it is safe to give them such powers.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—Do you think that the zamindars should have some power to safeguard their interests? *A.*—Provided these zamindari lands have been purchased by them by giving proper prices for them and not by taking them at auction sale for As. 8 and so forth. If the zamindar has paid proper price for the land, then he becomes the real owner of that land and there is no objection for it. But if the zamindar wants to purchase the land of another at an incredibly low price and wants also all the rights which any ryot would enjoy by purchasing the land at a proper price, then I am certainly against it.

Q.—I am not referring to patta lands. There are waste lands. In such cases, don't you think they should be under the control of the zamindar. Sometimes the ryots encroach upon such lands. *A.*—I think there should be some provision to safegaurd his interests in the case of those lands. It is only fair that there should be some provision. If there is a provision in the Act already, we do not want more provisions to be introduced in the Act.

Mr. JOGIAH PANTULU: *Q.*—You said just now that the zamindars have been collecting taxes for green manures and also for taking wood for agricultural implements and such other things? Since how long they have been doing this? *A.*—Well, they have been doing this for the last ten years.

Q.—Have you got any entries for payments made or receipts given by them? *A.*—What the zamindar does is this: he leases the forest produce to the contractor . . .

Q.—What I mean to ask you is this : you said that the zamindar collects tax for green manure and for taking wood for agricultural implements and other things ? You said that something is charged. If that is so you must have some receipts. Have you produced those receipts ? *A.*—No. This system was introduced only recently.

Q.—Even then you must have some receipts ? *A.*—The idea of producing some receipts did not strike us.

Q.—That is a very important thing ; can you send them ? *A.*—I can send them.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—May I know the value of land in your village ? *A.*—It varies from land to land. Roughly it may be taken from Rs. 200 to Rs. 1,000 in the case of wet lands. For dry lands it varies from Rs. 25 to Rs. 100. In the case of garden lands which have been made fertile by our own efforts, it may be taken as Rs. 500 to Rs. 550 per acre, where we can grow tobacco and other plants.

Q.—The wells which supply for these garden lands were dug by the zamindar ? *A.*—Absolutely not. If it has been done by the zamindar we would have been happy.

Q.—In your zamindari it is not the case. Supposing the zamindar has dug the wells, then you would have no grievance if the zamindar claims any rent for those lands ? *A.*—I would have no objection.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—You are not cultivating all the lands yourself ? *A.*—I am.

Q.—Are there not under-tenants under you ? *A.*—No. There are some absentee landlords who have got under-tenants under them but there are no under-tenants under me.

Q.—In regard to these under-tenants, do you not think that some provision should be made for giving them permanent occupancy right ? *A.*—If there is dispute between a tenant and under-tenant, then there will be need for making some provision.

Q.—Apart from any dispute, do you not think that some provision should be made for giving occupancy right to the man who actually cultivates the soil ? *A.*—It is rather a delicate question. It is not in practice in my zamindari.

Q.—If the under-tenant is in a difficult position, don't you think that he must be given some occupancy right ? *A.*—Well, I have no objection to giving him occupancy right. I am not a capitalist.

Witness No. 219, Madura, 23rd February 1938.

Oral evidence of Mr. Sambasiva Ayyar, Anaipatti village, Kannuvadi Zamin.

சாக்ஷி :

சிந்தலகுண்டு கிராமத்தில் கிணறு வெட்டித் தோட்டச் சாகுபடி செய்கிறேன். தோட்டத் தீர்வை 10 பணம். ஆற்று ஜலத்தை இறைத்து சாகுபடி செய்கிறதினால் 10 பணம் தாரணை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தற்சமயம் தண்ணீர் தீர்வை ஏற்பட்டிருக்கிறது. "தாரு" தீர்வை.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—என்ன அர்த்தம் ?
A.—தண்ணீர் தீர்வை, தண்டத் தீர்வை என்றும் சொல்லலாம்.

Q.—அதற்கு முன்னால் எந்த தீர்வையும் கிடையாது ?
A.—இல்லை. பக்கத்து ஜமீனில் புஞ்சைக்கு 4 பணம். இதற்குமட்டும் 10 பணம்.

10 பணம் தாரணை வாங்குகிறார்கள். ஜமீன்தார் 'sources of irrigatien' என்றால் ஆற்றங் கரை என்று நினைத்து தண்ணீர் தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—எவ்வளவு போட்டு இருக்கிறார்கள் ?
A.—19¾ ரூபாய் ஒரு குழி. ஒரு குழி—ஐந்தே முக்காலரிக்கால்—19¾ ரூபாய் ; தண்ணீர் தீர்வை 18¾ ரூபாய். **(In this connection the witness files 2 pattas.)**

ஒரு சர்வே நெம்பர் 657·7 சப்-டிவிஷன் 3 தாரணை—தாரணை 17 பணம் ; தாரணை 10 பணம் ; தாரணை 8 பணம். 'தாமரைகுளம்' என்ற கிராமத்தில் **faisal** குளம் நஞ்சை இருக்கிறது. அந்த குளத்துக்கு மராமத்து பண்ணுததினால் 'நீர்ப்பிடி' **assign** பண்ணி புஞ்சை தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். 1728-ம் வருஷம் இந்த 'அணைப்பட்டி' மகாஜனங்களுக்கு தாமரைகுளத்து கிராமத்தை 615 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு ஜமீன்தார் இனமாய் விட்டு விட்டார்கள். 'கோடை,' சர்வ மானியம் அனுபவித்து வரவேண்டியது. 'கோடை' என்றால் சகிண்டு கிராப். மாடு மேய்வதற்கு 10 குழி புஞ்சையிருக்கிறது சாசனத்தில்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—யார் கொடுத்தது ?

A.—1728-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் கன்னிவாடி ஜமீன்தார் கொடுத்தது. **(Witness files copy of the** சாசனம் **' Hindivu ' translation.)**

பசுமாடு மேய்வதற்கு 10 குழி புஞ்சை. அதில் நஞ்சை சாகுபடியாய்வருகிறது. குழி என்றால் 60 செண்ட் 6 ஏகர் ஆகிறது. ' தாமரைகுளம் ' நீர்பிடி நிலம். இப்போது அதில் நஞ்சை சாகுபடியாகிறது. இப்போது அது நஞ்சையாய்விட்டது. **Witness files the** இனவழி **for fasli 1336.)**

The CHAIRMAN :

***Q.*—Communal lands converted into Ryoti lands ?**

A.—நீர்பிடிப்பு நிலம் 3 பேருக்கு பட்டாபோட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

***Q.*—How much of the communal land ?**

***A.*—Ten kulis.**

(Witness files subdivision charge receipt for Rs. 3).

தாமரைகுளம் **tank is used for storing water. Patta is issued. Tank 128 survey number** தாமரைகுளத்தை சப்-டிவிஷனாகப்பிரித்து 3 பேருக்கு பட்டா போட்டிருக்கிறார்கள். தாமரைகுளத்து கிராமத்தில் இருக்கிற **faisal** நஞ்சைக்கு ஜலம் போராது. அப்படியிருக்கிறபோது பக்கத்து புஞ்சைக்கு எல்லாம் ஜலம் பாய்ச்சி தீர்வை வாங்குகிறார்கள். **Faisal** புஞ்சைக்கு ஜலம் பாய்ச்ச பட்டா கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

Faisal புஞ்சை தாமரைகுளத்துக் கிராம நஞ்சை. நஞ்சை பட்டா இருக்கிறது. **(Files patta.)** நெ. 681 புஞ்சை 17½ பணம் தாரணை. 5½ பணம், 7 பணம் ஒரே பட்டா, ஒரே சர்வே நெம்பர். சத்ரபட்டிக்கு, தீர்வை ஜாஸ்தி என ஜமீன்தாரே குறைத்துப் போட்டிருக்கிறார். மற்ற கிராமத்துக்கு ஏன் குறைத்துப்போடக்கூடாது ? 14½ பணம், 9½ பணம் என்று போட்டிருக்கிறார். நாங்கள் என்ன பாபம் செய்தோம் ? 10 பணத்துக்குமேல் இருந்ததைக் குறைத்திருக்கிறார். தாமரைகுளம் கிராமத்தில் 2¾ குழி 750 ரூபாய்க்கு ஏலத்தில் எடுத்திருக்கிறோம். கிஸ்தி பாக்கி ரூ. 83-6-6. 3 குழி 255 ரூபாய் மதிப்பு போட்டிருக்கிறார்கள். சேல் டேட் 1938-ம்வருஷம் ஜனவரிமீ 24உ. ஒருவரும் கேட்கவில்லை சேல் டேட்டை பின்னால் மாற்றிவைக்காமல், அதே தேதியில் 8 அணவுக்கு ஏலத்தில் ஜமீன்தார் எடுத்து இருக்கிறார். 3 குழி—சீட்டில் என்ன இருக்கு—ஜமீன்தார் கேட்டால் ரூ. 83-6-0க்கு எடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. செல்லிங் ஆபீசர் ஜமீன்தாருக்கு வசப்பட்டு 8 அணவுக்கு ஊர்ஜிதம் பண்ணியிருக்கிறார். சீட்டில் இருக்கு. **(Witness files sale deed.)**

சிந்தலகுண்டு கிராமத்தில் 1937-ம்வருஷம் ஜனவரிமீ 15உல் 3 ஸ்தலங்கள் எங்களுக்கு ஈடு வைத்திருந்தது ஏலம் போனது. அந்தத் தேதியில் ஒருவரும் கேட்கவில்லை. கேட்காமல் போனபோது மறு நாள் தள்ளிவைக்கவேண்டியது. தள்ளிவைக்காமல் ஜமீன்தார் ஆள்கள், ஜமீன் மதிப்பு ரூ. 212. இவர்கள் வாங்கினது 9 ரூபாய். 50 ரூபாய் மதிப்பு இன்னொன்று. இவர்கள் வாங்கினது 26 ரூபாய். 96 ரூபாய் இன்னொன்றுக்கு சேல் பிராக்ளமேஷனில் பிரைஸ். இவர்கள் 33 ரூபாய்க்கு வாங்கினார்கள். செல்லிங் ஆபீசர், ஒருவரும் கேட்காமல்போனால், மறுநாளைக்கு **adjourn** பண்ண வேண்டும். அப்படிசெய்யாமல் இஷ்டம்போல் அதே தேதியில் சேல் பிராக்ளமேஷன் தொகையைக் குறைத்து இஷ்டம்போல் விடுகிறதற்கு செல்லிங் ஆபீசருக்கு அதிகாரம் கிடையாது என்று லெட்டர் எழுதினோம், **sale** ஐ **confirm** பண்ணிவிட்டார்கள்.

The CHAIRMAN :

Q.—நஞ்சைக்குச் சாகுபடி செலவு எவ்வளவு ?

A.—2½ குழி நஞ்சைக்கு மொத்தம் ரூ. 41-2-6. 1929-ம் வருஷம் சொந்தமாக சாகுபடி பண்ணி எழுதிவைத்த கணக்கின் **extract**டை **file** பண்ணுகிறேன். **(Witness files the extract of the account of cultivation expenditure.)**

நெல் 25 கலம். கலம் ரூ. 4. ரூ. 100 வந்தது. புல் ரூ. 19. ஆக ரூ. 119. ரூ. 40 செலவு போக ரூ. 79 வந்தது. ரூ. 2½ கலம் இப்போது விலை. 1929-ம் வருஷத்தில் விற்றது, இப்போது அதே நெல் ரூ. 2¾ விற்கின்றது. **Cost of cultivation gross produce in 1929,** ரூ. 100 மதிப்பு இருந்தால் 9 அணவுக்கு ஜமீன்தார் ஏலத்தில் எடுக்கின்றார். **(Witness files the district gazette.)**

கசவனம்பட்டி.—வேலாங்குளம் உடைந்துவிட்டது. 8 வருஷம் ஆயிற்று. அவர்கள் புஞ்சை சாகுபடி பண்ணினால், இவர்கள் நஞ்சை தீர்வை வாங்குகிறார்கள். நஞ்சை என்றிருந்தால் ஒரு குளம் இருக்கவேண்டும். ஒரு குளத்துக்கு சர்வே நெம்பர், டாங்க் பெட், ஏரியா இருக்கவேண்டும். கசவனம்பட்டி கிராமத்தில், பெத்துநாய்க்கன்பட்டி குளம் எங்கே ? அனுமதேயம் பூரா. குளத்து ' பைமாஷ் ' **number extent of the tank water spread, area, tank bed area.** இவை சர்வே ரிஜிஸ்டரில் கிடையாது. நஞ்சை என்று கிளாஸிபிகேஷன் போட்டு தீர்வை வாங்கிக்கொண்டுவருகிறார்கள்.

இப்போது 4 குளம் இருக்கு. மருதங்குளம் பிரைவேட் டாங்க். அதற்கு நஞ்சை தீர்வை வாங்குகிறார்கள். 197. மருதங்குளம். பணம் வாங்குகிறபோது ஏலச்செலவைச்சேர்த்து வாங்குகிறார்கள். கவர்ன்மென்டிடமிருந்து **refund** குடியானவனுக்குக் கொடுக்கிறது கிடையாது. **(Files receipts.)**

பட்டா நெ. 166. ரூ. 54-2-10 டிமாண்டு. ஓடை ஜலம் பாய்ச்சினதற்கு ரூ. 37-1-7 தண்டத்தீர்வை குடியானவன் கொடுத்து இருக்கிறான். இப்படிக்கொடுத்தால், குடியானவன் குட்டிச் சுவராய்ப்போகிறதா ?

போன வாரம் ஜமீன் ஆபீசர் ஒரு கிராமத்துக்குப்போய் குழி 200, 300 பொறும் என்று ஸ்டேட்மென்ட் வாங்கி இருக்கிறார்கள். அது வாஸ்தவம். ஆனால், நஞ்சை குழி ரூ. 10 மதிப்பு போட்டு ரெண்ட் சேலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். ரூ. 10 **fair and equitable rent.** குழி ஒன்று. ரூ. 200, ரூ. 300 பொறும் என்று வாங்கினது **false statement. (Witness files the district gazette.)**

கிராமத்தில் சில குடியானவர்கள் பெடிஷன் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். **(Witness files)** சில **provision** செய்யவேண்டும். என்னுடைய **suggestion**.

" Provision may be included in the Act I of 1908 that an application to the Collector of the district by the defaulting ryot from the person having interest to the holding to set aside sale on account of illegality, material irregularity or fraud in public or conducting sales for an application under rule 90, Order XX (1), C.P.C. is costly and ruinous.

அவர்கள் மிஸ்டர் டி. ஆர். வெங்கடராம சாஸ்திரியாரை கொண்டுவருகிறார்கள். ஹை கோர்ட்டுக்குப் போவார்கள். நாங்கள் எங்கு போகிறது ?

மைனர் டாங்க்சுக்கு ரூ. 100 வேண்டும். ரூபாய் கட்டி பெடிஷன் போட்டு செய்கிறதற்கு சக்தி இல்லாததினால், மராமத்து பண்ணமல் போனாலும் எவன் போராடுகிறது என்று இருக்கிறார்கள். தற்போது அமுலில் இருக்கிறது புரொவிஷன்.

The following sub-clause to section 1938 may be added. " No ryot or ryots holding land under the landholder in the ayacut of irrigation work, deposit such amount not exceeding twenty times his or their rents in the case of major irrigation work or ten times his or their rents in the case of minor irrigation work as may be demanded by way of security " Suit போடுகிறதற்கு **individual right** கொடுக்கவேண்டும்.

Sale Revenue Inspector Zamin Officers' provision.

Section 212 " If any person under colour of the Act distrains, sells or causes to be sold illegally, fraudulently or irregularly any property, shall be liable for damages not exceeding ten times the market value of the property on application to District Collector " may be added.

அப்படி இருந்தால் இவர்கள் 8 அணுவுக்கு எலம் போட முடியாது.

பார்டிஷன் நிலம்.—ஒரு நிலத்தில் 10 குழி சப்-டிவிஷன் பண்ணி தீர்வை வகிக்க வேண்டியது ஜமீன்தார் பொறுப்பு. அப்படியிருக்க சப்-டிவிஷன் சார்ஜ் ஏன் பண்ணுகிறார்கள் ?

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—Dou you know that in Government villages they do not collect sub-division charges ?

A.—Yes.

Hill villages.

ஆதியில் 1802-ம் வருஷத்தில் சர்வே பண்ணவில்லை "சொரணதயம்" ப்ரீ டாக்ஸ். "புனக்காடு" வைத்து ரூ. 85 பெஷ்கஷ் **include** ஆய் இருக்கிறது. 4 கிராமங்கள் குடியானவர்கள் சௌகரியத்துக்கு ரிசர்வ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். பூரா பட்டா போட்டு வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 27,000 வசூல் பண்ணுகிறார்கள். நிலம் ஆதியில் சர்வே ஆகவில்லை. **Assess** பண்ணி மொத்தத்தொகை ஜமாவில் சேரவில்லை. மலை கிராமத்துக்கு கவர்ன்மெண்டுக்கு 70 பெர் செண்ட் கொடுக்கிறதில்லை. மலை கிராமம் எடுத்துக்கொண்டால் எங்களுக்கு வேறு விதத்தில் சௌகரியமில்லை.

இந்த ஜமீனில் 61 குளம் இருக்கிறது. **Faisal** குளம் எனக்கு தெரிந்தமட்டில் சொற்ப மராமத்து 6, 7 குளத்துக்கு பண்ணுகிறார்கள். மற்றவைகள் உடைந்துபோனால் குடியானவர்கள் மராமத்து பண்ணுகிறார்கள். மழைகாலத்தில் மட்டும் செய்கிறார்கள். நஞ்சை தீர்வை மட்டும் வாங்குகிறார்கள். பி. சுப்பிரமணிய அய்யர் 7 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து 12 வருஷமாகக் கட்டினார். அந்த அணையால் கிஞ்சித்தும் பிரயோஜனம் கிடையாது. சமீபத்தில் 3 ஆயிரம் ரூபாய் செலவழித்தார்கள். இவர்கள் அதை இடிக்கும்படி ஏற்பட்டது.

7 channels are silted up. 61 குளத்தில் 5, 6 குளங்கள் ஒர்க்கிங் கண்டிஷனில் இருக்கிறது. அதுவும் குடியானவர்கள் மழை காலத்தில் தங்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறதை உத்தேசித்து சொற்ப மராமத் செய்து ஜலம் அடைத்து வைக்கிறார்கள்.

கசவனம்பட்டி கிராமத்தில் திப்பம்பட்டி குளம். அதற்கு நஞ்சை இருக்கிறது. திப்பம்பட்டி குளம் டாங்க் பண்டு ஏரியாவில் ஒரு பட்டாவில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் சேர்த்து இருக்கிறார்கள். எந்த பிரின்சிபல் மேல் போட்டார்கள் என்பது தெரியவில்லை. 10 பட்டாதார் இருந்தால் ஒருவனுக்கு 2 குழி, 3 குழி பட்டாவில் மொத்தம் சேருகிறபோது பிரைவேட் டாங்க்காய்விடும். நஞ்சை தீர்வை ஏன் வாங்குகிறார்கள்.

The CHAIRMAN :

Q.—எப்படி ?

A.—1925-ம் வருஷத்தில் கவர்ன்மெண்ட் சர்வே ஆச்சு. மொத்த விஸ்தீர்ணத்தில் 10 குழி. அந்த பட்டாவில் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். அதற்கு சர்வே நெம்பர் இருக்காது. பட்டாவில், குளத்து விஸ்தீர்ணம் சேர்ந்து விடுகிறது. பிரைவேட் டாங்கில் நஞ்சை தீர்வை வாங்குகிறார்கள்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—புது திவான் வந்து எத்தனை நாள் ஆச்சு ?

A.—3 வருஷம் ஆச்சு.

Q.—அவர் வந்தபிறகு மராமத் ஆய் இருக்கிறதா ?

A.—இப்போது செய்து வருகிறார். கணக்கில் ரூ. 1,000 என்று இருக்கும். மராமத் ரூ. 300 க்கு மேல் இருக்காது.

Q.—யார் ரெஸ்பான்சிபில் ? திவானா ?

A.—**I do not know who is responsible.** மறு வருஷத்துக்கு அதே குளத்துக்கு ரூ. 1,000.

Q.—காண்ட்ராக்ட் விடுகிறார்களா ? எப்படி ?

A.—அவர்கள் ஜமீன் காண்ட்ராக்ட் என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். எரிகளை 3-வது பேர் வழிக்கு விட்டு விட்டுகூட இருந்து மாரமத் பண்ணுகிறார்கள். நான் காண்ட்ராக்ட்டுக்கு ஆள்களைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்தேன். நான் வருகிறதற்கு முந்தி 3-வது பார்ட்டிக்கு விட்டு விட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். 3 வருஷம் ஆச்சு. ரையட்சுக்கு விட்டால் நன்றாய் இருக்கும். நன்றாய்ப் பார்ப்பார்கள்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM:

Q.—ரையட்சுக்கு விடுகிறதில்லை என்று பர்ஸனல் எக்ஸ்பீரியன்ஸில் சொல்கிறீர்களா ?

A.—ஆம்.

Q.—அதற்கு முன்னால் அவர்கள் சொந்த ஆள்களுக்கு விடுகிறதா ?

A.—ரையட்சுக்கு கொடுக்கிறதில்லை. இந்த வழக்கம் கிடையாது.

Q.—In the Government areas also, is it not common practice to buy lands for a nominal price in rent sales ?

A.—I have no personal experience of the Government practice.

Q.—Is it not a fact that the ryots have not left the land even though the land had been purchased by the Zamindar at auction in the rent sales for defaults in the payment of rent ?

A.—20 ரூபாய்க்கு 40 ரூபாய் போட்டால் குடியானவன் 2, 3 வருஷமாய் எத்தனை நாள் கொடுப்பது ? எலத்தில் எடுத்து நிலத்துக்கு வரட்டும் ; பிற்பாடு பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சண்டித்தனம் பண்ணுகிறார்கள்.

Q.—சேல்ஸ் ஆக்ஷனில் எடுத்தால் நிலத்தை விடாது இருக்கிறீர்களா ?

A.—ஜண்டித்தனம் பண்ணவேண்டியதுதான். ஜமீன்தார்மேல் பட்டா இருக்கு.

Q.—ரெண்ட்ஸ் கொடுக்காமல் இருக்கிறீர்கள். **They are enjoying free rent.**

A.—ஜமீன்தார்மேல் பட்டாயிருக்கிறது.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI:

Q.—இந்தமாதிரி பூரா லாண்ட்சுக்கும் தீர்வை போடுகிறார்களா ?

A.—தீர்வை கிடையாது. ஜமீன்தார்மேல் பட்டா இருக்கிறது.

Q.—நோடீஸ் வருகிறதா ?

A.—இல்லை. அவன் அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறான்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM:

Q.—Have you complained about your grievance to the Zamindar at any time either in writing or orally ?

A.—என்னுடைய பர்ஸனல் எக்ஸ்பீரியன்ஸ் ஒரு நிலத்துக்கு ரூ. 125 பாக்கித் தீர்வை. ரூ. 5 வட்டித்தள்ளிக்கொடு என்று மனேஜரையும் திவானையும் கேட்டேன். சட்டப்படிக்கொடுக்க வேண்டியது ரூ. 55. அவர்களுடைய தீர்வைக்கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருந்தபோதிலும், ரூ. 5 தள்ளும்படிக்கேட்டேன். ஒரு காசும் தள்ளிக்கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொன்னதின்மேல் ரூ. 55 மணியார்டர் பண்ணி அனுப்பித்தேன். அதன் பிறகு கேட்பது நின்றுவிட்டது. ரூ. 65 எனக்கு லாபம் ஆனது.

காட்டில் மரம் இல்லை. "சொர்ணாதாயம்" வசூல் பண்ணக்கூடாது என்று பெடிஷன் போட்டு இருந்தேன். சொர்ணாதாயம் என்பது மரத்தீர்வை. இப்போது சுரண்டுகிற ஆதாயமாக இருக்கிறது. கிஸ்தி பாக்கி பூரா கட்டு. பெடிஷனைக் கவனிக்கலாம் என்று உத்தரவு வந்தது.

(witness files order) 1227—1317 faisal ஒரே ரேட்டாய் இருந்தது. மனோராஜிக்குப்பிறகு இஷ்டம்போல் போட்டிருக்கிறார்கள். **(witness files the** சிரங்காடு வில்லேஜ் செட்டில்மெண்ட் ரிஜிஸ்டர்).

Witness No. 220. **Madura.** **23rd February 1938.**

Oral evidence of Mr. T. R. Venkatasubba Bagavathar, Secretary, Chatram Ryot's Association, Tirukkarangudi Endowment Inam Estate, Tinnevelly district.

Witness:

திருக்குருங்குடி சத்திரம் ஒரு சர்வே இனாம் கிராமம். **On behalf of the ryots** நான் சாட்சியம் கொடுக்கிறேன். தென் திருநெல்வேலி ஜில்லா போர்டு ஆதீனத்தின் கீழ் இருக்கிறது. இதற்கு வருஷ வருமானம் சுமார் இப்போது 25 ஆயிரம் ரூபாய். இன்று இந்த கிராமத்தில் தீர்வை சராசரி தீர்வை சர்வே அண்டு ரிக்கார்டு ஆப் ரைட்சுப்படி ஒரு செட்டில்மெண்ட் கொடுத்து இருக்கிறது. இதில் 421 பட்டாதாரர்கள், 2 கிராமங்கள். நம்பிபுரம் கிராமம் அதற்கு 200 பட்டாதாரர்கள் ஆக சுமார் 600 பட்டாதாரர்கள் வரையிலிருக்கிறார்கள். இது 1871-ம் வருஷம் வரை இதற்கு நெல் தீர்வையாகவேயிருந்தது. அது வரை கவர்ன்மெண்டு மானேஜ்மெண்டில் இருந்தது. அது ஆர். கே. பக்கில் துரை காலத்தில் பூராவும் கம்மியுடேஷன் செய்யப்பட்டது. அப்போது கால விலை 6 ரூபாய் இருந்ததனால் கோட்டை ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய் வீதம் தீர்வை நிர்ணயித்து கம்மியுடேஷன் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. அப்பால் ரூபாய் தீர்வை மறுபடியும் ஒரு பாகத்துக்கு மேல் சத்ரம் உபயோகத்திற்காக 8-ல் 1 பாகத் தீர்வை நெல் ஆக வாங்கப்பட்டிருந்தது. மறுபடியும் 6-ல் 1 பாகம் நெல் ஆகவும், 5/6 **cash** ஆகவும் வாங்கப்பட்டது. ஒரு பாகமே நெல் வருகிறது. இந்த 6-ல் ஒரு பாகம் தீர்வை சேர்த்து ஒரு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு சுமார் 35¾ ரூபாய் சராசரி

தீர்வை இருந்து வருகிறது. 71¾ கூடுதல் சராசரி தீர்வை **(witness files statement)** நாங்கள் அனுப்பித்த மெமோராண்டத்தில் அயன கிராமத் தீர்வைக்கு ஒப்பம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அயன் கிராமத் தீர்வை டக்கத்திலுள்ள 3 கிராமங்களில் 2 போக நிலங்கள் 15–12–10½ ஏகரா ஒன்றிருக்கிறது. அதை விட கூடுதல் இல்லை டபுல் கிராப். இதில் ஜமீன்களுக்கு ஒப்பாக வேறு விதமான கெடுதல்கள் கிடையாது. இருந்தாலும் சட்டப்படி எந்த விதமான ஒரு கெடுதல் செய்யக்கூடுமோ அவ்விதமான கெடுதல்கள் இதில் இருக்கின்றன. ஆகையினால், சட்ட மூலம் திருத்தவேண்டிய வகையை நான் சொல்லுவதற்கு தங்களைக் கொஞ்சம்இடம் கொடுக்கக் கேட்டுக்கொண்டேன். இந்தத் தீர்வையைக் குறித்து பட்டா கொடுக்கும்போது பட்டாவுடன் தீர்வை இல்லாத சில சங்கதிகளையும், கெடுதலான தண்டங்கள், ட்ரீ டாக்ஸ், காம்பென்சேஷன் அமௌண்டுகள் இவைகளைச் சேர்த்து பட்டா கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அதில் வேறு ஒரு தீர்வையும் சேரக்கூடாது என்பதாகத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும்; பட்டாவில்:

செக்ஷன் 3 (11) (எ)-ல் "**fee or sume lawfully payable**" என்று சொல்லியிருக்கிறது. "**Lawfully payable**" என்று சொல்லியிருந்தும் அதற்கு விரோதமாக எல்லாவற்றையும் சேர்த்து வாங்கிக்கொண்டு வருகிறது அநியாயம். சில தீர்வைகள் அதில் சேர்த்து வாங்கப்படுகிறது "**lawfully payable**" என்பதைத் திருத்தி வியக்தமாக்கவேண்டும்.

செக்ஷன் 12 (1) மரம் பூராவும் தீர்வையில்லாத மரங்கள். அவை குடிகளுக்குத் தான் என்று அவர்களே கண்டு முன்னால் அவர்கள் பாத்தியபட்டு வந்ததாக வந்தபோதிலும் பின்னால் விட்டுவிட்டார்கள்.. தீர்வையுள்ள மரத்துக்கு மாத்திரம் கொஞ்சம் பாத்யதை இருப்பது போல் வைத்து இருக்கிறார்கள். அவைகளிலும் எங்களுக்குத் தான் பாத்யதை யிருக்கிறது. அவைகளைக் கொடுத்து விடவேண்டும். 1908-க்கு முந்தின மரங்கள் பிந்தின மரங்கள் ஒப்பமாக பாத்யதை ரயட்சுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். செக்ஷன் 12 "**ryots rights to trees**" திருத்தி அமைக்கவேண்டும்.

செக்ஷன் 17 (எ)-ல் லாண்டு ஹோல்டர்ஸ் ஒரு காலத்தில் பிரவேசித்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அளப்பதற்கு மாத்திரமல்ல வேறு இதர ஜோலிகளுக்கும் வரும்படியாயிருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர் வரும்போது தகவல் இல்லாமலே தோட்டக்கால் பென்சிங்கைக் கலைத்துக்கொண்டு போய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பென்சிங்கை உடைத்துக்கொண்டு போகாமல் ரயட்சுகளுக்கு நோடீஸ் கொடுத்துத்தான் போகவேண்டுமென்று ஒரு சீர் திருத்தம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

செக்ஷன் 38—ரிடக்ஷன் ஆப் ரென்ட்.—இதில் ரூபாய் தீர்வை கொடுப்பவர்களுக்கு மாத்திரம் தான் இந்த செக்ஷன் அனுகூலமாக இருக்கிறது. கொஞ்ச பாகம் நெல்லாக கொடுப்பவர்களுக்கு இந்த செக்ஷன்படி அப்பிளிகேஷன் போடுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படவில்லை. சொற்ப பாகம் நெல்லாக கொடுத்தபோதிலும் அதற்கு "ரிடக்ஷன் ஆப் ரென்ட்" செக்ஷன்படி அப்ளை பண்ண சௌகரியம் கொடுக்கவேண்டும்.

செக்ஷன் 51.—**contents of pattas and muchilkas.**—அதில் வேறு காம்பென்சேஷன்கள், பெனல்டிகள், இதர தண்டங்கள் 7-வது நம்பர் கணக்குப்படி, 6-ம் நம்பர் கணக்குப்படி எல்லாம் பட்டாக்களில் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அவ்விதம் இருக்கக்கூடாது. நிபந்தனை ஏற்படாதபடி செக்ஷன் திருத்தப்படவேண்டும்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—புதிதாக ஒன்றும் சொன்னதாகத் தெரியவில்லையே? *A.*—புத்தகத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறேன். எங்களுக்கு விரோதமாக டிஸ்ட்ரிக்டு போர்டு பரிபாலனம் தப்பாயிருக்கிறது.

செக்ஷன் 54.—டெண்டர் அண்டு பட்டாஸ்—குடிகளுக்கு பட்டா கொடுக்கிறார்கள். ஜமாபந்தி ஜூன் மாதக் கடைசியில் டிஸ்ட்ரிக்டு போர்டு பிரசிடெண்டு நடத்துகிறார். பட்டாக்கள் தயார் பண்ணுவார்கள். அந்த பட்டாக்களை முச்சலிக்காவில் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு கொடுப்பார்கள். மாற்றுகின்றபோதெல்லாம் இதர சமாசாரங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அது போடக்கூடாது என்று தாவா பண்ணினால் போடத்தான் செய்கிறார்கள். ஜமாபந்தி மாதக் கடைசியில் செய்தால் டெண்டர்கள் பட்டாக்கள் ஒருவரும் வாங்க முடியாது. வாங்கமாட்டேன் என்று சொன்னால் அவர்கள் டெண்டர் பண்ணதாக எழுதி வைத்துவிடுவார்கள். ஜப்தி பண்ணுவார்கள், டெண்டரில் சரியானபடி பட்டா முச்சலிக்கா எக்சேஞ்சு பண்ணாமலே பண்ணதாக வைத்துக்கொண்டு ஜப்தி நடவடிக்கை நடத்துகிறார்கள். டெண்டர்ஸ் அண்டு பட்டாஸ் புது ஆக்ட்படிக்கு தபால் மூலமாக ஒரு பட்டா காபி அனுப்பி வைக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதைத் தபாலில் அனுப்பிவைத்ததாக அவர்கள் ரிஜிஸ்டர் அக்கவுண்டில் இருக்கும் தபாலில் சில பேர்களுக்கு வரக்கூடும். சில பேர்களுக்கு வருவதில்லை. கம்ப்ளைன்ட் வருகிறது. நேரில் கொடுக்காத சந்தர்ப்பங்கள் குறைச்சலாகத்தான் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஆள்களுக்கு பட்டா காபியை ரெஜிஸ்டர்ட் தபாலில் அனுப்பவேண்டுமென்று சீர் திருத்தம் பண்ணவேண்டும்

தீவு கரிவு விஷயங்களில் **remission, waste and witherings—Estate Land Act**-ல் **provision** இல்லை. **provision** செய்து கொடுக்கவேண்டும். மூன்று வருஷத்துக்கு ஒரு தரம் "தீவு கரிவு" ஏற்பட்டு வருகிறது.

Section 56,—Enforcement of Pattas.—இந்த பட்டாக்களை மறுதளித்தால் அந்த பட்டாக்களை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும் என்று **enforce** பண்ணுகிறதற்கு **landholders**-க்கு **provision** இருக்கிறது. அவர்கள் அந்த **provision**-ஐ உபயோகப்படுத்துவதில்லை. **Enforce** பண்ணும்படியாக ஒரு **provision** பண்ணவேண்டும்.

Section 60.—Arrears of rent.—

பசலிக்கு உண்டான தீர்வையை 4 கிஸ்திகளுக்கு வசூல் பண்ணுகிறார்கள். வசூல் பண்ணுகிறதற்கு சௌகரியம் வைத்ததே தவிற அவர்கள் வசூல் பண்ணுவதில்லை. அதை ஒரே கிஸ்தியாக வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஒரு பசலி தீர்வையை அடுத்த பசலியில் வசூல் பண்ண ஆரம்பிப்பார்கள். ஜூலை மாதம் முதல் வட்டி வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். பின்னால் மே மாதம் 15-ம் தேதி, ஒரு தேதி குறிப்பிட்டு அந்த தேதி முதல் வட்டி வாங்குகிறார்கள். அதில் 2 மாத வட்டி போகிறது. அடுத்த பசலி ஆரம்ப முதல் இந்த வட்டி கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

Section 63.—Contents of valid receipts.—

இந்த செக்ஷன்படி ரசீது கொடுக்கிறார்கள். இந்த ரசீதில் ஹோல்டிங் நம்பர், பட்டா நம்பர் மாத்திரம் போட்டுவிடுகிறார்கள். ஒரு சொத்தை இன்னொருவர் விலைக்கு விற்றால், பாக்கியுள்ள சொத்து பட்டாதார் இடத்தில் இருக்கிறது. விலைக்கு வாங்கினவன் அவன் நிலத்துக்கு உண்டான தீர்வையைக் கொடுத்தால், இன்ன நிலத்துக்கு என்று எழுதிக்கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். விலைக்குக் கொடுத்த பட்டாதார் பாக்கிக்காக வாங்கினவன் நிலத்தை தீர்வை செலுத்தியிருந்தும் ஜப்தி பண்ணுகிறார்கள். நிலத்துக்குத் தீர்வை இவ்வளவு, இந்த நிலத்துக்கு வந்தது என்று குறிப்பிட்டு ரசீது கொடுக்கவேண்டும்.

Holding or part of the holding on account of which the rent has been paid, survey number and subdivision number or—' அடங்கல்' நம்பர் இவைகளை குறிப்பிட்டு ரசீது கொடுக்கும்படி செக்ஷனை மாற்றவேண்டும்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR:

Q.—**You should be given a receipt showing the contents in detail.**

A.—ஆம்.

டிபாசிட் ஆப் ரெண்ட் விஷயங்களுக்காக (செக்ஷன் 68 முதல் 70). அவர்களிடம் ரூபாய் கொடுத்தால் வாங்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆட்சேபனை வந்தது. கலெக்டர் ஆபீஸில் கொடுக்கிறதில் சிரமம் ஜாஸ்தி, செலவு ஆகிறது. மணி ஆர்டர் அனுப்பும்படி செய்யவேண்டும். அயன் ரெண்ட் மணி ஆர்டர் பண்ணுகிற மாதிரி, ரெவினியூ மணி ஆர்டர் போல் சௌகரியம் பண்ணிக் கொடுக்கவேண்டும்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA:

Q.—மணி ஆர்டர் பண்ணினால் என் **refuse** பண்ணுகிறார்கள்?

A.—வாங்கமாட்டேன் என்கிறார்கள்.

Section—110. தீர்வையைக் கொடுத்து செலுத்திவிடுகிறோம். ஜப்தி பண்ணவேண்டாம். தீர்வை, தாவா செய்துகொள்ளப்போடுகிறோம் என்று சொன்னாலும், தாவா செய்துகொள்ள போட்டதாக எழுதி ரசீது கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். **'Paid under protest'** என்று எழுதி ரசீது கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். இந்த செக்ஷனில் மாறுதல் செய்யவேண்டும்.

Section 112.—Notice of intention to sell holding.

டிபால்டருக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. என்ஜாயிரையும் சேர்த்து கொடுக்க வேண்டும்.

The CHAIRMAN.

Q.—**You want an amendment to every section.**

A.—**I have dismissed.**

என்ஜாய்மெண்ட் ரெஜிஸ்டர் எஸ்டேட்டுகள் **up to date**-ஆய் கட்டாயம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லையானால் டிபால்டர் பட்டாதார்கள் குற்றத்துக்காக என்ஜாயருக்கு விஷயம் தெரியாமலே நிலம் ஏலத்தில் போய்விடுகிறது. என்ஜாயருக்கு ஒரு நோட்டீஸ் கொடுக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

Section 117.—பப்ளிக்கேஷன் ஆப் சேல் ஆர்டர் அண்டு பிராக்களமேஷன் முதலான விஷயங்களில் செலவுகள் இருக்கிறது. ரயட்டுக்கும் என்ஜாயருக்கும் பிராக்களமேஷன் முதலிய விஷயங்களைப் பற்றி ரெஜிஸ்டர் தபால் மூலம் அறிவித்தால் போதும்.

Section 126.—ஜப்தி பண்ணுகிற விஷயத்தில் 10 ரூபாய் பாக்கிக்காகவேண்டி ஜாஸ்தி பொறுமான நிலங்களை, 5 பட்டாவில் சேர்ந்த நிலங்களை ஜப்தி பண்ணுகிறார்கள். தாசில்தார் மூலமாக ஆவது கேட்டு அப்செட் பிரைஸ் ஏற்படுத்தவேண்டும்.

கோர்ட் விஷயங்கள்.

கோர்ட் விஷயங்களில் டிஸ்டிரிக்ட் காங்கரஸ் கமிட்டி மெமோராண்டம் செட்டில்மெண்ட் ஆப் ரெண்ட் விஷயத்தில், ரெண்ட் விஷயமாக அப்பில்கள் ரெவினியூ கோர்ட்டுக்கும் ரெவினியூ போர்டுக்கும் அப்பீல் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கக்கூடாது. ரெவினியூ கோர்ட் சமாசாரம் எப்படி இருக்கிறது என்றால், சம்மரி சூட்டை ஒரு காரியமாகவே நினைக்கிறதில்லை. எந்த மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் கவனிக்கிறது இல்லை. 5 மணி வரையிலும் கிரிமினல் கேஸ்களை விசாரித்து, அப்புறம் வாய்தா போடுகிறது. சம்மரி சூட்டில் ஆளைத் தாறுமாறு செய்கிறார்கள். அதனால் சப்-கோர்ட் இருக்கவேண்டும். சிவில் கோர்ட் கொடுத்தாலும், சிவில் கோர்ட்டில் வேறு கேஸ்கள் இருக்கின்றன. எஸ்டேட்ஸ் லாண்டு ஆக்டின்படி சப்-கோர்ட் டிஸ்ட்ரிக்ட் எட் கோர்டர்ஸில் இருக்கவேண்டும்.

The CHAIRMAN:

Q.—டிஸ்டிரிக்ட் எட்கோர்டர்ஸில் இருந்தாலும், கிராமங்களிலிருந்து மதுரைக்கு வருகிறதற்கு கஷ்டம் இல்லையா?

A.—**Sub-court may be in a central place.** ஜில்லாவுக்கு ஒன்று போதும் என்று சொல்லுகிறேன்.

ஜமாபந்தி.

ஜமாபந்தி கடைசியாக நடத்தக்கூடாது. ஒரு மாதத்துக்கு முந்தி நடத்தவேண்டும். ஜமாபந்தியில் **Facsimile signature** குத்துகிறார்கள். ஒரு **enquiry** பண்ணுகிறது கிடையாது.

Endowment Estates.

என்டேமெண்ட் எதற்காக ஏற்பட்டதோ அதற்கு உண்டான தொகையில் பாக்கி போக சர்ப்ளஸில் ரயட்ஸுக்கு சௌகரியம் செய்துகொடுக்கவேண்டும். 1871-ல் 7 ஆயிரம் ரூபாய் சர்ப்ளஸ் இருக்கிறது என்று பக்கள் துரை ரிபோர்ட் பண்ணியிருக்கிறார்.

" There is no justification whatever for such rack-renting especially when the institution is under the Government management " என்று **Mr. R. Kanckle** ரெவினியு போர்டுக்கு ரிபோர்ட் பண்ணியிருக்கிறார்.

(Witness filed the copy of the letter of recommendation to the Board of Revenue).

The CHAIRMAN :

Q.—சர்ப்ளஸ் என்ன ஆச்சு.

A.—பில்டிங்ஸ் கட்டுகிறதிலும், லிடிகேஷனிலும்போகிறது.

Q.—உங்களுடைய ப்ரபோஸல் என்ன ?

A.—ரயட்ஸுக்கு சௌகரியம் பண்ணிக்கொடுக்கவேண்டும். **Irrigation facilities** செய்து கொடுக்க வேண்டும். இப்போது இருக்கிற ரெண்டைக் குறைத்து சௌகரியம் பண்ணவேண்டும்.

பசலி ஜாஸ்தி வசூல் பண்ணக்கூடாது. 1334-ம் பசலி வரைக்கும் வாட்டர் ரேட் கல்டிவேஷனுக்க்கு ரெஸ்ட்ரிக்ஷன் கிடையாது. ரெஸ்ட்ரிக்ஷன் இல்லாமல் இருந்ததினால் வேஸ்ட் லாண்ட்ஸ் கல்டிவேஷனுக்கு வந்தது. என்ன தீர்வை போடுவார்கள் என்றால், அக்கம் பக்கம் தீர்வை போடுவார்கள். 1334-ம் பசலிக்கு அப்புறம், அதற்கு பெர்மிஷன் வாங்கி பயிரிடவேண்டும். பெர்மிஷன் இல்லையானால் தண்டம் போடலாம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு முன்னால் தண்டத் தீர்வையில்லை. இப்போது தண்டத் தீர்வை வாங்கப்படுகிறது என்று ரிகார்டு ஆப் ரைட்ஸில் சொல்லியிருக்கிறது.

(Witness filed the extract from the records of rights).

Rent collection—*தீர்வை*

ரெண்ட் கலெக்ஷன் தீர்வை அயனில், இந்த விஷயம் எப்படி கவனித்து தீர்வையை தீர்மானிக்கிறார்களோ, அதே தீர்வை தீர்மானிக்கிற விஷயத்தில், 4 கிஸ்தியில் அந்த அந்த பசலியில் வசூலிக்கிறதில், எங்களுக்கு ஆக்ஷேபம் இராது. அயனில், எந்த விதமாகத் தீர்வை வசூல் பண்ணுகிறார்களோ, அதே மாதிரி வசூல் பண்ணவேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம். சொற்பம் சொற்பமாகத் தீர்வை வாங்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல் இருக்கிறதினால், பாக்கி விழுந்து அக்யூமலேட் ஆகிறதினால், நிலத்தை இழக்கிறார்கள் குடிகள். தீர்வை ரெண்டை குறைத்து 4 கிஸ்தியாக வசூல் பண்ணுகிற விஷயம் சௌகரியமாயிருக்கும். அப்படி செய்யவேண்டும்.

இந்த திருக்குறுங்குடி சத்ரம் சத்திரத்திலே கொஞ்சம் மைனர் இனாம்ஸ் இருக்கு. 1337-ம் பசலி வரைக்கும் எஸ்ட்டேட்ஸ் லாண்டு ஆக்ட் படிக்கு பட்டா கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். எஸ்டேட்ஸ் லாண்டு ஆக்டுபடிக்கு வசூல் செய்ய என்ன நடவடிக்கையுண்டோ அது நடத்தி வரப்பட்டது. எஸ்டேட்ஸ் லாண்டு ஆக்டுபடிக்கு பட்டா கொடுக்காமல் டெனண்ட்ஸுக்கு ' புறக்குடி ' போல் பட்டா கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மைனர் இனாம்ஸ் என்று கண்டதினால் எங்களுக்கு எஸ்டேட்ஸ் லாண்டு ஆக்டுபடிக்கு பட்டா கொடுக்கிறதற்கு சட்ட மில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எஸ்டேட்ஸ் லாண்டு ஆக்டுபடி மைனர் இனாம்ஸுக்கு பட்டா கொடுத்து அவைகளை எஸ்டேட்ஸ் லாண்டு ஆக்டில் " எஸ்டேட் " **definition** கீழ் கொண்டு வரவேண்டும்.

Witness files நம்பித் தலைவன் பட்டயம் 1 போக நிலத்துக்கு 7 ரூபா ஏக்கருக்கு. டபுள் க்ராப் $12\frac{1}{2}$ ரூபாய்.

Natham sites

நத்தம் ஸைட்ஸில் மரங்கள் இருக்கு. அவைகளுக்குத் தீர்வை வாங்கி வரப்படுகிறது. பாக்யார்ட்ஸில் உள்ள புரூட் பியரிங் ட்ரீஸ்களுக்குத் தீர்வை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே தீர்வையை இன்னும் வாங்கி வருகிறார்கள். ஒரு டெனண்ட் தாவா பண்ணினார். அவருக்கு அனுகூலம் ஆச்சு. அவரிடம் வாங்கவில்லை. அடுத்த டெனண்ட் தாவா பண்ணி அனுகூலம் ஆச்சு. ஒவ்வொரு குடிகளும் தன் காரியத்துக்காக கோர்ட்டுக்குப் போய் ரெக்டிபை பண்ணிக்கொள்ளவேண்டுமென்று எதிர்ப்பார்க்கிறார்கள். எஸ்டேட் நத்தம் சைட்ஸில் ஹவுஸுக்குக்கூட டாக்ஸ் வாங்குகிறார்கள். நத்தம் ஸைட்ஸ் வாங்குகிற தீர்வை அக்ரமம் ஆனதால் ஹவுஸ் டாக்ஸ், ட்ரீ டாக்ஸ் வாங்கக் கூடாது.

Under tenants.

எங்கள் எஸ்டேட்டில் அண்டர்-டெனண்ட்ஸ் இல்லை. அதை மெமோராண்டத்தில் இருந்து ஒமிட் பண்ணவேண்டும். மிஸ்ரிபிரஸெண்ட் பண்ணி எழுதிவிட்டார்கள். அண்டர் டெனண்ட்ஸ் கிடையாது. ஒமிட் பண்ணும்படிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

Witness No. 221. **Madura.** **23rd February 1938.**

Oral evidence of Mr. Mahlingam Chettiyar, son of Basuvam Chettiyar of Ayakudi Zamin. He presented a memorandum and said:

நாங்கள் சொல்லவேண்டிய விவரம் எல்லாம் இதில் இருக்கிறது.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—இதற்குமேல் ஏதாவது சொல்லப்போகிறீர்களா ?

CHAIRMAN :

ஸ்பெஷலாக இருந்தால் சொல்லுங்கள்.

A.—ஜமீனில் நஞ்சைமேல் புஞ்சை என்று இருக்கிறது. இதற்கு $18\frac{3}{4}$ பணம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷம் கழித்து கொடுப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். ஹைகோர்ட்டில்கூட தீர்மானம் ஆகியிருக்கிறது. அந்த மாதிரி கழித்துக்கொடுப்பதில்லை. **(He field Judgement)** புஞ்சை தீர்வை தான் போடவேண்டும். நஞ்சை தீர்வை போடக்கூடாதென்று தீர்மானமாகியிருக்கிறது. ஆனால் நஞ்சை தீர்வை வசூல் செய்கிறார்கள். பட்டா டிரான்ஸ்பர் சரியாகச் செய்வதில்லை. யார் பெயருக்

காவது பட்டாயிருக்கிறது. சீக்கிரத்தில் வரும் பணத்தை வாங்கிக்கொள்ளுகிறது. ரொம்ப நஷ்டம் குடிகளுக்கு ஏற்படுகிறது. கவர்ன்மெண்ட் மூலமாக ஜமாபந்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்வே எங்களுக்கு ஆகவேண்டியிருக்கிறது. அந்த செலவை ஜமீன்தார்தான் கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—சர்வே ஆகியிருக்கிறதா ? செலவை யார் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் ?

A.—இல்லை. லாபம் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுவதால் செலவையும் அவர்கள்தான் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் கிஸ்தியை நாங்கள் ஆக்ஷேபம் செய்யவில்லை. இந்த ஒரு தீர்வைதான் எங்களுக்கு கஷ்டமாகயிருக்கிறது. அயன் மாதிரி விளையாத காலங்களில் தீர்வை வஜா செய்துகொடுக்கவேண்டும். கிஸ்திகளை ஜாஸ்தியாக ஏற்றினால் ரெவினியு கோர்ட்டில் தாவா செய்வதற்காக சட்டம் ஏற்படுத்தவேண்டும்.

Q.—இப்பொழுது சட்டம் அப்படித்தானேயிருக்கிறது.

A.—சம்மன் சரியாக எங்களுக்கு சர்வ் செய்வதில்லை. சிவில் கோர்ட்டு மூலம் பரிகாரம் எங்களுக்கு கிடைக்கவேண்டும். நத்தம் புறம்போக்கில் ஜமீன்தார் தன்னுடைய சொந்த உபயோகத்துக்காக கட்டடம் கட்டி கொள்ளுகிறார்கள். பளயாக்குடியில் மாடு நிற்க இடமிருக்கிறது. அதையும் தான் அடைந்து கொள்ள ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். எங்களுடைய மாடு ஆடுகள் வெளியில் நிற்கிறது.

CHAIRMAN ;

Q.—நீங்கள் ஆக்ஷேபணை செய்யவில்லையா ?

A.—ஜமீன்தாராக இருப்பதால் குடியானவர்கள் எப்படி கேட்பது ? கேட்டால் கோபித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால் எப்படி கேட்பது ? ஜமீன்தார் குளம் வண்டல்களை எடுக்கவிடுவதில்லை. ஒரு அணா, இரண்டணா கேட்கிறார்கள். நிலத்துக்கு எரு போடத்தான் கேட்கிறோம். அதை தாராளமாக எடுத்துக்கொள்ளும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

MR. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—அவர்களுக்கு காடு இருக்கிறதா ?

A.—காடுகளில் ஆறு வருகிறது. இரண்டு பக்கம் உள்ள காடுகள் சுமார் 1,000 குழியிருக்கிறது. மாடு போய் மேயமுடியாது. மழை குறைவாக யிருக்கிறது. ஏராளமாக வெட்டுகாடு வெட்டியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முந்தி அந்த வெட்டுகாடு கிடையாது. இரண்டு, மூன்று வருஷமாகத்தான் அப்படி வெட்டியிருக்கிறார்கள். ஆடு மாடு மேய்க்க கட்டணம் இல்லாமல் மேய்த்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இனிமேலும் தடையில்லாமல் பார்த்துகொள்ளவேணும்.

Q.—இப்பொழுது தடையில்லையே ?

A.—இல்லை. இனிமேல் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேணும்.

Q.—அப்படி ஒன்றும் நடக்காது.

A.—கலப்பை செய்வதற்கு மரம் வெட்டிவந்திருக்கிறோம். அப்படியே சுதந்திரம் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

Q.—வரும் என்று பயந்து ஒன்றும் சொல்லவேண்டாம்.

A.—தடி, ஏர் செய்ய வெட்டிஎடுத்துகொள்ள லைஸென்ஸ் கேட்கிறார்கள். வேண்டியவர்களுக்கு கொடுக்கிறார்கள். பாக்கி பெயர்களுக்கு கொடுப்பதில்லை. இடைஞ்சல் இப்படி யிருக்கிறது. வடவா நதிக்கு இருபத்தொரு மடைகள் இருக்கின்றன. கடைசி மடை மூன்றாவது மைலில் இருக்கிறது. அதில் பதிமூன்று பகல் பாசனம் எட்டு ராத்திரி பாசனம். செத்தை, மண் வைத்து அடைக்கிறார்கள். ராத்திரியில் பிடுங்கிவிடுகிறார்கள். தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு மாத்திரம் ஜமீனில் ஒரு பாதை போகிறது. அதை அடைத்துவிடுகிறார்கள். எங்களைப் போன்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கு விடுவதில்லை. ஆகையால் எங்களுக்கு மகசூல் சரியாக விளைவதில்லை. அவர்களுக்கு நான்கு மடை பகல் பாசனத்தில் இருக்கிறது. இரவும் பகலும் அதில் தண்ணீர் போகிறது. காசாவபள்ளி சிஸ்டம் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

MR. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—அது யாருடைய நிலம் ?

A.—ஜமீன்தாருடைய பண்ணை நிலம். கிரயத்துக்கு கொடுத்தாலும் அந்த முறையை உபயோகப்படுத்தி கொள்ளுகிறார்கள். கிஸ்தி பாக்கி டிசம்பரிலிருந்து ஆரம்பமாகும். அதை மார்ச்சிலிருந்து வாங்கினால்தான் சவுகரியமாக இருக்கும். மத்தியில் கொடுக்கமுடியவில்லை. ஆகையால் மார்ச்சிலிருந்து ஏற்பாடாகவேண்டும். ஐந்து வருஷமாக குளத்துக்கு மராமத்து இல்லை. 1932-ல் குளம் உடைந்துபோய்விட்டது. அது விஷயமாக கனம் மந்திரிக்கும் ஒரு பிட்டிஷன் கொடுத்திருக்கிறது. முந்தி மராமத்து செய்யவில்லையென்று கேஸ் போட்டு ரூ. 2,250-க்கு தீர்மானமாகி யிருக்கிறது. அதுமாதிரி செய்யவில்லை. அணைக்கட்டால் ஒவ்வொரு வருஷமும் சாவி யேற்பட்டுவிட்டது. ஆகையால் மராமத்து விஷயமாக எங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். 1932-ம் வருஷத்துக்குப் பிறகு மராமத்து பண்ணவில்லையென்று கேஸ் போட்டு ரூ. 2,250-க்கு தீர்மானமாகியிருக்கிறது. அதை நடத்தியவர் ஜமீன் மந்திரியாக இருந்தார். ஆகையால் இதை கவனிக்கவில்லை. மறுபடியும் இந்த பார்ப்பாங்குளத்தில் நீர்மட்டம் கட்டியிருக்கிறார்கள். தண்ணீர் குறைந்தால் பலகைபோட்டு நிறுத்தினால் கொஞ்சம் ஜாஸ்தி வரும். ஜமீன்தாரைக் கேட்டதற்கு காங்கிரஸ்காரரைப்போய் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

Q.—அதனால் அவர்களுக்கு நஷ்டமுண்டா ?

A.—கீழே ரயில்வே ஸ்டேஷன் தண்ணீர் மூலம் கெட்டுப்போகும். ஆகையால் அதை சரியாக பெறுக்கவிடுவதில்லை. நீர்மட்டம் பலகை போட்டால் ரெயில்வேக்கு நஷ்டம் ஏற்படும். மேடான குளம் ஆகையால் அப்படி போடுவதில்லை. எங்களுக்கு ஒன்றும் கொடுப்பதில்லை. காங்கிரஸ்காரர்களைப் போய்க் கேட்டுக்கொள் என்று சொல்லுகிறார்கள். மராமத்து விஷயம் இருபது வருஷமாக யில்லை. எங்கள் ஊர் எம்.எல்.ஏ.-யை விசாரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவரும் ஒரு குடியானவர். அவர்களை விசாரிக்கவேண்டும்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

அவரை விசாரிக்க உங்கள் சிபார்சு வேண்டாம். அவர்களே பேசுவார்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—தீர்வை எத்தனை வருஷமாக இந்த ரேட் இருக்கிறது ?
A.—என் ஞாபகத்துக்கு முந்தியே அப்படியிருக்கிறது.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—உங்கள் ஊரில் நஞ்சை நிலம் எவ்வளவு விற்கிறது ?
A.—குழி ஒன்றுக்கு ரூ. 500. 59 சென்ட் விற்கிறது.

Q.—அணை கட்டியிருக்கிறதே அது கவர்ன்மென்ட், ஜமீன்தார் இரண்டு பெயருக்கும் சொந்தமா ?
A.—இரண்டு பெயருக்கும் சொந்தம்.

Q.—ரிப்பேர் செய்யவேண்டுமானால் கவர்ன்மென்டும் ஜமீன்தாரும் கொடுக்கவேண்டுமல்லவா ?
A.—கவர்ன்மென்டுக்கும் தண்ணீர் போகிறது. ஜமீன்தாருக்கும் தண்ணீர் போகிறது. கிஸ்தி வாங்குகிறவர்கள்தான் செய்யவேண்டும். எங்களுக்கு இதை சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டுமா ? (laughter).

Q.—கவர்ன்மென்ட் கொடுக்கவேண்டாமா ?
A.—நாங்கள் ஜமீன்தாரைத்தான் கேட்போம். நாங்கள் குடிகள்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—1936-ம் வருஷத்தில் ஜமீன்தார் ரூ. 1,000 செலவழித்து அணைக்கட்டு ரிப்பேர் செய்திருக்கிறார்களா ?
A.—இரண்டு தரம் வெள்ளம் வந்து அதை தூக்கிக்கொண்டுபோய்விட்டது.

Q.—ஜமீன்தார் ரிப்பேர் செய்யவில்லையா ?
A.—அது எங்களுக்கு தெரியாது.

Q.—நீங்கள் ஒரு மகஸர் போட்டிருக்கிறீர்கள். அதில் நீங்கள் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறீர்களே?
A.—போட்டோம். மணல் மூட்டை போட்டிருந்தார்கள். அது போயிருக்கும்.
Q.—ரூ. 1,000 செலவழித்துப் போட்டும் பிரயோசனமில்லை யென்றுதான் அந்த மனுவில் எழுதியிருக்கிறீர்களே ?
A.—அது டெம்பரெரி மராமத்துதான். பெரமெனன்ட் மராமத்து அல்ல.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—கவர்ன்மென்டும் இதில் சேர்ந்து செலவு செய்யவேண்டாமா ?
A.—எங்களுக்கு ஜமீன்தார்தான் செய்துகொடுக்கவேண்டும். ஜமீன்தாருக்குத்தான் நேரில் வரி செலுத்துகிறோம். அந்த விஷயம் எங்களுக்கு தெரியாது.

Q.—இந்த மனுவில் கவர்ன்மென்டை செய்யச்சொல்லி சிபார்சு செய்யவேண்டுமென்று ஜமீன்தாரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்களா ?
A.—அது இங்கிலிஷில் இருக்கிறது. அதன் விவரம் எங்களுக்கு தெரியாது. நாங்கள் குடியானவர்கள்.

Q.—நீங்கள் சொல்லுவதெல்லாம் மற்றவர்கள் சொல்லுவதுபோல் சொல்லுகிறீர்களா ?
A.—இங்கிலீஷ் தெரியாதவர்கள்தான் இதில் போட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் தெரிந்த விவரத்தை உங்களுக்கு சொல்லுகிறோம்.

Q.—நீங்கள் கவர்ன்மென்டைத்தானே செய்யும்படி கேட்டிருக்கிறீர்கள் ?
A.—நாங்கள் ஜமீன்தாரைத்தான் கேட்போம். மராமத்து செய்யவேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். உள்வாயில் குளத்தில் கண்மாயில் பயிரிடுகிறார்கள். அதை நிறுத்திவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

Witness No. 222. Madura. 23rd February 1938.

Oral evidence by Mr. Karuppanna, Kavandar, son of Muthurama Kavandar of Elumalai Zamin.

எங்கள் ஜமீனில் தோட்டம், நஞ்சை நிலத்துக்கு கிஸ்தி ஜாஸ்தி.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA.

Q.—எவ்வளவென்று சொல்லுங்கள் ?
A.—தோட்டத்துக்கு 1 ஏக்கர் 62 சென்டுக்கு ரூ. 6–4–0-லிருந்து ரூ. 15 வரையிலிருக்கிறது. அதற்கு மாப்பு என்று சில இடங்கள் கழிக்கிறார்கள். சவுகரியப்படி ஆளைப் பொருத்திருக்கிறது.

Q.—எதற்காகக் கழிக்கிறது ?
A.—ஜமீனில் கேட்டால்கூட பதில் சொல்லுவதில்லை. நஞ்சைக்கு நாற்பது வருஷத்துக்கு முன்னிட்டு ஏற்பட்ட தீர்வை ஏக்கர் 1·62-க்கு ரூ. 1–8–0, ரூ. 5, ரூ. 7, ரூ. 8 ரேட். நாற்பது வருஷத்துக்குள்ளாக ரூ. 9–5–0, ரூ. 10, ரூ. 15, ரூ. 13–8–0 ரேட். கோட்டை சாகுபடி செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் ரூ. 8, ரூ. 5, ரூ. 7, ரூ. 1–8–0.

Q.—உயர்த்திப்போட்டது 1908-ம் வருஷத்துக்கு முன்பா, பின்பா ?
A.—பின்னால்தானிருக்கவேண்டும். எனக்கு உறுதியாகத் தெரியாது. தோட்டத்துக்கு ஏற்பட்டதும் புஞ்சைத் தீர்வை ஏற்படுத்தவேண்டும். சொந்த கிணர் வெட்டி தண்ணீர் இறைப்பதால் புஞ்சை ரேட் ஏற்படுத்தவேண்டும். புஞ்சை கண்டேத்தம் என்று மலையோரம் இருக்கும் நிலம். 1861-ம் வருஷத்தில் ஜமீன்தாருக்கும் குடிகளுக்கும் தகரார் ஏற்பட்டு ராஜீனமா ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாகுபடி செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் அந்தந்த ரயத்துகளுக்கு அந்த நிலம் பாத்தியம். சாகுபடியாகக்கூடிய நிலங்களுக்கு ரூ. 1–4–0 முதல் ரூ. 4 வரையில் தீர்வையிருக்கிறது.

Q.—அது என்ன விஸ்தீர்ணம் ?

A.—ஒன்றரை மைல் விஸ்தீர்ணம் அது இருக்கிறது.

Q.—இதற்கு வித்தியாசம் என்ன ?

A.—பைமாஷ் காலத்தில் புஞ்சை, புஞ்சை கண்டேத்தம் என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். அந்த பாத்தியம் எங்களுக்கு இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். கிஸ்தி வசூல் இப்பொழுது ஒரு பட்டா கொடுக்காததால் பட்டாதார் செலுத்தியது போக கிரயம். வாங்கின ஒரு மனிதனுக்கு ஏதாவது பாக்கி யிருந்தால் பூரா வசூல் செய்துவிடுகிறார்கள். இரண்டு தவணை வசூல் செய்வதுடன் பாக்கிக்கு ஜங்கம சொத்துக்களை ஜப்தி செய்து வசூல் செய்யவேண்டும். ஜங்கம சொத்து இல்லாவிட்டால் தொகைக்கு ஈடுபடக்கூடிய நிலத்தை மாத்திரம் ஜப்தி செய்யவேண்டும். பட்டயவரி, கன்னுவரி என்று சேர்த்து வசூல் செய்கிறார்கள்.

Q.—உங்களுக்கு எப்படி வசூல் செய்கிறார்கள் ?

A.—ரூ. 0–0–9 ஒரு பட்டாவுக்கு. கண்மாய் நஞ்சை ஒரு கோட்டைக்கு ரூ. 0–8–0. அது அந்தப் பட்டயத்திலிருக்கிறது.

Q.—முக்கால் அணா ஜமீன்தாருக்குப் போகிறதா ? வசூல் செய்கிறவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்களா ?

A.—ஜமீன்தாருக்குத்தான். அதை வசூல் செய்யாமல் இருக்கவேண்டும். இத்துடன் கணக்கில்லாமல் தீர்வை தவிர "கணக்கு நெல்" வாங்குகிறார்கள். குடிகளாக சம்மதித்து 12 படி நெல் கொடுக்கிறார்கள். வருஷா வருஷம் ஸ்வாமி கும்பிடத்தான் அதை கொடுக்கிறார்கள். இது இருபது வருஷமாக நடக்கிறது. ஆனால் ஸ்வாமி கும்பிடுவதில்லை. அதையும் வரையறை ஏற்படுத்தவேண்டும். காடுகளில் தேக்கு, வேங்கை, கடுக்காய், குங்கிலியம், தோத்தி மரத்தை தவிர பாக்கி மரங்களை உபயோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளுவோம். பட்டாதார் ஆறு அணா கொடுத்தும் பட்டாதாரில்லாதவர் வருஷம் நாலு அணா கொடுத்தும் அனுபவித்து வருகிறோம். விவசாயத்துக்கு வேண்டிய கருவிகள் செய்ய, வீடுகட்ட, கம்பு ஆடு மாடு மேய்ச்சலுக்கு, விறகுக்கும் வீட்டு உபயோகத்துக்கும் வாங்கிக்கொள்ளுகிறோம்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—வீட்டு உபயோகத்துக்கா, அல்லது விற்பதற்கா ?

A.—பட்டாதார்கள் விறகு எடுக்க போகமாட்டார்கள். உள்ளூர் தவிர அயல் கிராமத்துக்கு பாஸ் வாங்கவேண்டும். அந்தப்படி செய்யவேண்டியது ஒன்று. அந்த ஐந்து ஜாதி மரத்தையும் வெட்டுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். ஜமீன்தார் குடிகள் மாத்திரம் தான் அதை அனுபவிப்பதில்லை. அடுத்த கிராமத்தார் வெட்டிக்கொண்டு போகும்போது அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜமீன் குடிகள் போனால் மாத்திரம் தடுத்துவிடுகிறார்கள்.

Q.—மரத்தை வெட்டுவதை நீங்கள் ஏன் நிறுத்திவிடக்கூடாது. அவர்களை ஏன் தடுத்துவிடக்கூடாது ?

A.—ஜமீனில் பாரஸ்ட் ரிஸர்வ் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். 1934-ம் வருஷம் ஜூன் மாதத்தில் திருட்டு கேஸ் போட்டு ஜமீனுக்கும் குடியானவர்களுக்கும் ரூ. 20,000 செலவு. முடிவு குடிகளுக்கு அனுகூலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜமீன்தாரியில்போய் பாத்தியதையை சிவில் கோர்ட்டில் ஏற்படுத்திக்கொள்ளும்படி சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் மணியார்டர் செய்தாலும் அவர்கள் திருப்பிவிடுகிறார்கள். பத்து வருஷமாக வசூல் செய்யமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—அவர்கள் வசூல் செய்யாவிட்டாலும் நீங்கள் முன்புபோல்தானே உபயோகித்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் ?

A.—பாத்தியம் இல்லையென்று சொல்லுவதற்காகத்தான் ரூ. 0–4–0, ரூ. 0–6–0 வாங்குவதில்லை. அதனால் நாங்கள் திருடர்கள் அல்லவென்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டு கேஸ் ஜெயித்துவிட்டோம்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—இப்பொழுது காகிதம் ஒன்றும் கொண்டுவரவில்லையா ?

A.—இல்லை. பொதுஜன சவுகரியத்திற்காக புறம்போக்கு கண்மாய் நிலங்களை பட்டா போட்டு கிஸ்தி வசூல் செய்துவருகிறார்கள். ஜமீனில் அதையும் காலி செய்துகொடுக்கவேண்டும். கண்மாய் நாற்பது வருஷமாக வெட்டுவதில்லை. கோட்டைக்கு ரூ. 0–8–0 வாங்கியும் வெட்டுவதில்லை. மரம் முளைத்து தண்ணீர் நிற்க இடமில்லை. புஞ்சை காடும் மணலாகிவிட்டது. ஆகையால் புஞ்சை சாகுபடி செய்யமுடியவில்லை. எங்கள் மனுவில் சொல்லியபடி கவர்ன்மெண்டின் மேற்பார்வையில் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—ஏன் கலெக்டருக்கு மனு கொடுக்கக்கூடாது ?

A.—ஒவ்வொரு பட்டாதாரும் ஸ்டாம்ப் ஒட்டி பிராது போடுங்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். எப்படி 3,000 பட்டாதாரிகள் செய்வது ?

Q.—எஸ்டேட் லாண்ட் ஆக்ட்படி ரூ. 250 கட்டி கலெக்டர் மூலம் செய்ய சொல்லலாமென்பது உங்களுக்கு தெரியாதா ?

A.—பணமில்லை.

Q.—கண்மாய் மராமத்து கவர்ன்மெண்டுதான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமா ?

A.—ஆம். பட்டா மாறுதல் என்பது எங்கள் ஜமீனில் கிடையாது. சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் மூலம் மனுக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு மாமூல் கொடுக்கவேணும். சிப்பந்திகளுக்கும் கொடுக்கவேணும். ஒரு பட்டா மாறுதலுக்கு ரூ. 1. ஆகையால் அந்த சிஸ்டத்தை மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—ஏரி உள்வாய் அடமானம் செய்கிறீர்களா ?

A.—ஆம் தீர்வை போட்டுவிடுகிறார்கள். கால்வாய் உடைந்து குழி ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அதை உழுது நெல் சாகுபடி செய்தால் நான்கு பொதி கிடைப்பது கஷ்டம். தரம் தீர்வையுடன் இரண்டு மடங்கு தீர்வை போட்டார்கள்.

Q.—அப்படி தீர்வை போட்டதற்கு ரசீது ஏதாவது கொண்டுவந்திருக்கிறீர்களா ?

A.—இதெல்லாம் வேண்டியதில்லை யென்று எங்கள் ஊரில் உள்ள பிரமுகர்கள் சொன்னார்கள். ஆகையால் இங்கு கொண்டுவரவில்லை.

Q.—இங்கு நீங்கள் வந்து எத்தனை நாளாகியிருக்கிறது ?

A.—இரண்டு நாளாகியிருக்கிறது. தெரிந்துகொள்ளவில்லை.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—உங்கள் ஊரில் நிலம் என்ன விலை ?

A.—நஞ்சை பத்து, பதினைந்து வருஷமாக கோட்டை ஒன்றுக்கு (1 எக்கர் 62 சென்டுகள்) ரூ. 500.

Q.—ஜமீன் குடிகளில் பாதி ரிஸர்வ், பாதி அன்ரிசர்வ் என்று வைத்திருக்கிறார்களா ?

A.—மொத்தம் 13,000 எக்கர். இதில் ஏறக்குறைய 10,000 ரிசர்வ் என்று வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. எல்லாம் ரிசர்வ் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

Q.—ரிசர்வ் செய்யாத காடுகளில் உங்களுக்கு வேண்டிய விறகு முதலியவைகள் எடுத்துக் கொள்ளலாமா ?

A.—ரிசர்வ் காடுகளிலே எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அன்ரிசர்வ்ட் பாரஸ்ட் என்பதே கிடையாது.

Q.—ரிசர்வ் பாரஸ்டில் பெரிய மரங்களை வெட்டுகிறீர்களா ?

A.—விறகுக்கு ஏற்ற மரம்தான் இருக்கிறது. பெரிய மரங்கள் அங்கில்லை.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—இருந்தால் வெட்டுவீர்களா ?

A.—ஐந்து ஜாதி மரம் போக—தேக்கு, வேங்கை, தோத்தி, கடுக்காய், குங்கிலியம்—பாக்கி எல்லாவற்றையும் வெட்டுவோம்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—நீங்கள் ஜமீன்தாரியில் ரெவினியு இன்ஸ்பெக்டர் உத்தியோகம் பார்த்தீர்களா ?

A.—பத்து வருஷம் உத்தியோகம் பார்த்தேன்.

Q.—பணம் கையாடியதற்காக வேலையைவிட்டு உங்களை நீக்கினார்களா ?

A.—அப்படி ஒருகாலும் ஒன்றுமில்லை. நான்தான் ராஜினாமா செய்திருக்கிறேன். 1936-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதத்தில் ராஜினாமா செய்தேன். அந்த மாதிரி லெட்டர் வேண்டுமானாலும் கொண்டு வந்து காட்டுகிறேன். டிஸ்மிஸ் செய்ததற்காக என்று நான் சாக்ஷி சொல்லவரவில்லை.

Q.—நீங்கள் கையாண்ட பணத்துக்காக ஜமீன்தாருக்கு பிரோ-நோட் எழுதி கொடுத்திருக்கிறீர்களா ?

A.—அல்ல. 1931-ம் வருஷத்தில் ரூ. 350-க்கு நோட் எழுதி கொடுத்தேன். கடனுக்காக எழுதிக்கொடுத்தேன்.

Q.—எதற்காக எழுதிக் கொடுத்தீர்கள் ?

A.—கிஸ்தி பணம் ரூ. 50, ரூ. 60 என்னுடைய சொந்த பணம் பாக்கி கொடுப்பதற்காக கடனுக்காக எழுதிக்கொடுத்தேன்.

Q.—1937-ம் வருஷம் வரையில் தொடர்ந்து வேலை பார்த்ததற்கு ஆதாரம் இருந்தால் கொண்டு வாருங்கள்.

A.—இருக்கிறது. போய்கொண்டுவருகிறேன்.

Mr. B. Venkapachalam Pillai :

Q.—வேலையை விட்டதற்கு என்ன காரணம் ?

A.—ஆடு மாடு அடைக்கும் இடத்திற்கு சுவரை ஜமீன்தார் வைத்தார். அப்பொழுது நான் மானேஜர். அந்த சுவரை குடிகள் இடித்துவிட்டார்கள். மறுநாள் ஒரு மனிதன் நந்தவனம் வைக்க வேண்டுமென்றும் இன்னின்னார் சுவரை இடித்துவிட்டார்கள் என்றும் என்னிடம் சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—கேஸ் எங்கே போடப்பட்டது ?

A.—சுவர் இடித்த கேஸ் குத்தகைதார் ஸ்டேட்மென்ட் மேல் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் பிராது போடப்பட்டது. சேத்தூரில் முத்தய்யா தேவர் என்னுடன் இருந்தார். நல்ல பெண்டாட்டியாக இருந்தால் நாங்கள் இருக்கும்போது இடிக்கவேண்டுமென்று துவேஷமாகப் பேசினார்கள். கடைசியாக மறுபடியும் ஜனங்கள் இடிக்கப் போனார்கள். பெரிய ஆட்களைக் கொண்டு என்னை பொய் கேஸ் போடும்படி ஜமீன்தார் சொன்னார். பொய் கேஸ் போட எனக்கு சம்மதமில்லை. ஆகையால் வேலையை விட்டு வந்துவிட்டேன்.

Q.—இவ்வளவுதானே நீங்கள் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியது ?

A.—ஆம்.

Witness No. 223. **Madura.** **23rd February 1938.**

Oral evidence of Mr. M. N. Perumal Nayakar, aged 55, son of Nallama Naykar, Srirangapuram, Kandamanaickanur Zamin.

The CHAIRMAN :

Q.—ஏதாவது மெம்மொராண்டம் கொடுத்திருக்கிறீர்களா ?

A.—இல்லை. நாங்களே நிலங்களில் கிணர் வெட்டி தோட்டம் சாகுபடி செய்கிறது. கம்பு, பருத்தி, சோளம், கேப்பை, வெள்ளாமை செய்வதற்கு புஞ்சை ரேட் 3 பணம், குழி ஒன்றுக்கு 60 செண்ட். அவர்கள் 8, 7 பணம் என்று வருஷத்துக்கு தீர்வை சார்ஜ் செய்கிறார்கள். ஒரே கிணர், ஒரு நம்பர், 2 பட்டா. அண்ணன்தம்பி யிருந்தால் ஒரு பட்டா 3 பணம் என்றும், ஒரு குழி 8, 7 பணம் என்றும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். 3 பணம் கொடுத்தால் புகையிலை சாகுபடி செய்யலாம். மற்றவர்களுக்கு புகையிலை வைத்தால் 8 பணம், 7 பணம் தீர்வை வசூல் செய்கிறார்கள்.

Q.—என்ன காரணம் அப்படி செய்வதற்கு ?

A.—சில குடியானவர்கள் கோர்ட்டில் விவகாரம் கொடுத்தார்கள். பிரிவி கௌன்ஸிலில் ஜாஸ்தி தீர்வை வசூல் செய்யக்கூடாதென்று தீர்ப்பாகியிருக்கிறது. இதைத் தவிர மற்ற குடியானவர்கள் மனுப்போட்டாலும் அப்படி செய்யாமல் இருந்துவருகிறார்கள். **(He filed some record as exhibit.)** ஆறும் நம்பர் கணக்குப்படி கொய்யா தீர்வை யென்று போட்டார்கள். தோட்டத் தீர்வை 8 பணத்துக்கு மேல் சார்ஜ் செய்கிறார்கள். வாழை வைத்தால் தனித்தனியாக தீர்வை போடுகிறார்கள். கொய்யாவுக்கு 4 பணம் ஜாஸ்தி. கரும்பு வைத்தாலும் அதே மாதிரி ஜாஸ்தி. அவர்கள் இஷ்டப்படி தான். நாங்கள் சொன்னால் யார் கேட்கிறார்கள். இதைத் தவிர ஒரு கிணரை அடுத்து நிலம் இருந்தால் மழையில்லாமல் காய்ந்துபோயிருந்தால், இந்தக் கிணற்றி லிருந்து தண்ணீர் இறைத்தால் 8 பணத்திலிருந்து 12 பணம் சார்ஜ் செய்து விடுகிறார்கள். ஒரு நிலத்தில் கிணர் வெட்ட அந்த நிலத்தை அடமானம் வைத்து ரூ. 500 வாங்கி வெட்டுகிறான். இதைக் கட்டமுடியாமல் அந்த நிலத்தைக்கூட விட்டுவிட்டுப்போய்விடுகிறான். கிணர் வெட்டத்தான் கடன் வாங்கிய தஸ்தாவேஜ் இது.

Q.—இதெல்லாம் பணம் கட்டி வாபீஸ் வாங்கிய பத்திரம்தானே ?

A.—ஆம்.

Q.—பந்தோபஸ்தாக இருக்கும் ?

A.—வைத்துக்கொள்ளலாம்.

Q.—கிணர் ஜலம் எவ்வளவு இருக்கும் ?

A.—எங்கள் கிணறுகள் குறைந்தது 18, 20 கஜத்துக்கு குறைந்த ஆழம் உள்ளது கிடையாது. அதிலிருந்து 30 செண்டு நிலத்துக்குத்தான் பாயும். ரூ. 1,000, ரூ. 1,500 செலவு செய்து கிணர் வெட்டினாலும் பக்கத்திலுள்ள கண்மாயில் ஜலம் இருந்தால் இதில் ஜலம் இருக்கும். ஆனால் கண்மாய் மராமத்து செய்வதில்லை. ஆகையால் தண்ணீர் வசதியில்லை. இந்த வருஷத்தில் அனேக கிணர்கள் தண்ணீர் இறைக்கமுடியவில்லை. தீர்வையும் எவ்வளவோ விதமாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதோடு ஒரு பணம் என்பது ரூ. 0–3–0. இவர்கள் என்ன விதமாக எங்களிடம் வசூல் செய்கிறார்கள் என்றால் 16½ பணம், ரூ. 3–7–0, இதை ரூ. 3–8–0 என்றே வசூல் செய்து வருகிறார்கள்.

Q.—ஒரு அணாதானே ஜாஸ்தி ?

A.—குடியானவனுக்கு அந்த ஒரு அணா இருந்தால் எவ்வளவோ பிழைக்கலாம்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—ஒரு நாளைக்கு ஒரு அணாவா ?

A.—சிறுபிள்ளைக்கு வேலை செய்ய ஒரு அணா கொடுத்தால் போதும். நத்தம் புறம்போக்கில் ஒருவன் உழுதால் உடனே காலி பண்ணும்படி செய்தால் குடியானவனுக்கு சவுகரியமாகவிருக்கும். நான்கு மடங்கு தீர்வை வசூல் செய்துவிடுகிறார்கள். அதை காலி செய்யவேண்டும்.

Q.—மறுபடியும் நீங்கள் ஏன் அவர்களுக்கு விடக்கூடாது ?

A.—உழுகிறவனுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும். கிராமம் நத்தம் புறம்போக்காக யிருந்தால் இடைஞ்சல் ஏற்படும்.

Q.—தீர்வை போட்டு வாங்காமல் காலி செய்யவேண்டுமா ?

A.—ஆம். விவசாயக்கருவிகளுக்குக் கலப்பை, ஏர்க்கால், குத்துக்கால், உருளை இவைகளுக்கு எங்களுக்கு இனமாக கண்மாயில் உள்ளவைகளை கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—மலை அந்த ஜமீன்தாருடையதில்லையே ?

A.—இடையில் அவர்கள் விட்டுவிட்டால் அதற்கு நாங்கள் ஜவாப்தாரியா ? அந்த இடத்தை வாங்கி எங்களுக்கு இவ்வளவு கஷ்டம் உண்டுபண்ணலாமா ? ஆதியில் எங்களுக்கு எல்லா சவுகரியங்களும் இருந்தது.

Q.—அந்த மலையில் போய் நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாதா ? அந்த மலையில் நீங்கள் விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமா ?

A.—அதை நாங்கள் அப்படி சொல்லலாமா ? கவர்ன்மெண்டிலிருந்து அப்படி உத்தரவு செய்தால் நன்றாயிருக்கும். அவர்களுக்கு உள்ளடங்கி நடப்பவர்கள்தான் நாங்கள். வீடுகள் கட்டி குடியிருப்பதற்கு, மாட்டு தொழுவத்திற்கும் கல்லுகள் எடுக்க லைஸென்ஸ் இல்லாமலிருக்கச் சட்டம் ஏற்படுத்தவேண்டும். நிலங்களுக்கு உரம் போடுவதற்கு கொழை, எரு இவைகளுக்கு தீர்வையில்லாமல் எடுத்துக்கொள்ள உத்திரவு செய்யவேண்டும். தொழு எடுக்க பாஸ் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

Q.—ஜமீன்தாருக்கு மலை இருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு கேட்கிறீர்களா ?

A.—நாங்கள் முன்பு முதலே குடிகள்.

Q.—இவர்களிடம் இல்லாததை எப்படி நீங்கள் கேட்பது ?

A.—எப்படியாவது நீங்கள் ஒன்று சேர்ந்து வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டும். நாங்கள் ஜமீன் குடிகளாக இருப்பதால் இந்த கவர்ன்மெண்டிடத்திலிருந்துகூட அதிகமான செலவு ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது அயன் குடிகளுக்குள்ளே யிருக்கிற ஒரு நிலத்துக்கு தாவா ஏற்பட்டால் அதற்கு தீர்வையின்மேல் மவுண்டு (**mound**) ஏற்பட்டு 10,000 சொத்தாகயிருந்தால் அந்த விவகாரத்தை கோர்ட்டில் தீர்த்துவிடுகிறார்கள். 10,000-க்குப் பெரிய சொத்தாகவிருந்தால் 10,000 மவுண்டு கட்டினால்தான் கவர்ன்மெண்டார் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள்.

Q.—கோர்ட்டு **fee**யா ?

A.—ஜமீன் குடிகளாக இருப்பதால்தான் ஜாஸ்தி மௌண்டு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது.

Q.—கவர்ன்மெண்டு குடிகளுக்கு அப்படியில்லையல்லவா ?

செக்ஷன் 75, கோர்ட்டு பீஸ் ஆக்ட், அடுத்த அயன் கிராமக்குடிகளுக்கு நில அடமான பாங்குகள் ஏற்படுத்திய மாதிரி எங்களையும் சேர்த்து எங்கள் கிராமங்களில் அயன் கிராமத்தின் குடிகள்போல் எங்களுக்கும் நில அடமான பாங்கிக்கும் ஒரு பாகம் கிடைக்கவேண்டும். பட்டா நிலங்களில் வீடு கட்டினால் ஜமீன்தாருக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்ற சட்டம் குடியானவனுக்கு தெரியாது. இவர்கள் ரூ. 1,000, 2,000 செலவழித்து வீடுகட்டிவிடுகிறார்கள். ஆகையால் இருபது வருஷ தீர்வை கேட்கிறார்கள்.

Q.—இப்பொழுது வீடுகட்டதான் உரிமை யிருக்கிறதே ?

A.—இருபது வருஷ தீர்வை எப்படி கொடுப்பது ?

Q.—கவர்ன்மெண்டில் அப்படியிருக்கிறதே ?

A.—அந்த மாதிரியிருந்தாலும் உடனே நாலாம் நம்பர் என்று ஜப்தி செய்து நாலாயிரம் ரூபாய் வீட்டை நாலணாவுக்கு ஜப்தி செய்து விடுகிறார்கள். ஆகையால் இந்த கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அயன் பாரஸ்ட் ஏல தோட்டங்களுக்கு ஜமீன் குடிகள் மனு கொடுத்தால் உனக்கு அயனில் பட்டாயிருக்கிறதா ? இருந்தால் வா என்று சொல்லுகிறார்கள். (தம்பிரான் சனல் என்று சொல்லுவார்கள்) அந்தமாதிரி கொடுக்கக்கூடிய வழிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டும். குப்பை, கூளம் கொட்டும் இடங்களுக்கு தீர்வை வஜா செய்துகொடுக்கவேண்டும். முதலில் 50 பெயர்கள் வீடு கட்டிக்கொண்டு இருப்பார்கள். 400 பெயர்கள் பெருக ஏற்பட்டால் பட்டா நிலங்களை நத்தம் புறம்போக்குக்கு மாற்றி கொடுக்கவேண்டும். விவசாயம் ஜாஸ்தியாக ஜாஸ்தியாக தீர்வை அதிகரிப்பதால் இந்த சவுகரியம் அவர்களுக்கு செய்துகொடுக்கவேண்டும். நீர்ப்பாசனம் பக்கத்தில் இரண்டு மைலுக்குள்ளாக வைகையாறு போகிறது. அந்த ஆற்று தண்ணீரை கண்ணால்தான் பார்க்கிறோம். உபயோகப்படுத்துவதில்லை.

Q.—ஏன் நீங்கள் குடிப்பதில்லையா ?

A.—கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் காலத்தில் அணைகட்டி மேல்பாகத்தில் தண்ணீர் கொண்டு பாய்ச்ச ஏற்பாடு செய்தார்கள். பிறகு எங்கள் ஜமீன்தாருக்கு சவுகரியம் ஏற்படவில்லை. இப்பொழுது கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் ஏற்பட்டு இருப்பதால் எங்கள் கிராமத்துக்கு தண்ணீர் பாசன வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—யார் அணை போடுவது ?

A.—கவர்ன்மெண்டார்தான் ஜமீன்தாரை அணை போடும்படி உத்திரவு போடவேண்டும். இந்தக் கமிட்டியார்தான் கவர்ண்மெண்டார் என்று நினைத்து எங்கள் குறைகளைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறோம். பட்டாதாரன் இறந்துபோனால் அந்த பசலியில் அல்லது அடுத்த பசலியில் பட்டா மாறுவது வழக்கம். ஆனால் இந்த ஜமீன் கிராமத்தில் பாட்டன் இறந்து, அந்த மகன் இறந்து, பேரன் நாற்பது வருஷமாக இருந்தாலும்கூட இன்னும் பாட்டன் பெயருக்கேதான் பட்டாயிருக்கும்.

Q.—பேரன் பெயரும் பாட்டன் பெயரும் ஒன்றுதானே ?

A.—வேறு பெயராகக்கூடயிருக்கலாம் .

Q.—ஏன் மனு போடவில்லை ?

A.—எல்லாவற்றிற்கும் வரிபோட தயாராகவிருக்கும் கணக்குப்பிள்ளைக்கு இந்தப் பெயரை தெரிந்து கொள்ள முடியாதா ? இந்த வருஷத்தில் அயன் நிலத்துக்கு ரூபாய்க்கு ஐந்து அணா. நான்கு அணா தள்ளிக்கொடுப்பதாக பிரஸ்தாபம். ஆனால் ஜமீனில் தள்ளுவதாகத் தெரியவில்லை.

Q.—புதிதாக கடன் மசோதா வரி வஜா செய்யலாமெனறு சட்டம் வந்திருக்கிறதே, தெரியுமா ?

A.—போடாதவர்களுக்கு அதில் அனுகூலமிருக்கும். வரி போட்டவர்களுக்கு அனுகூலமில்லையே ! ஏதாவது ஒரு விஷயத்துக்கு மனு கொடுக்கவேண்டுமானால் ஒரு அணா காகிதம் அவர்களிடம் வாங்கித்தான் கொடுக்கவேண்டும்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—ஸ்டாம்ப் காகிதமா ?

A.—இல்லை. ஏதோ மகாராஜா என்று அச்சடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அரை காகிதம்கூட இல்லை. இதில் அரை அங்குலம் குறைந்துதான் இருக்கும். அதைத்தான் வாங்கி எழுதவேண்டும்.

Q.—எதற்காக அப்படி வைத்திருக்கிறார்கள் ?

A.—ரூ. 3–7–0-க்கு பதிலாக ரூ. 3–8–0 வாங்குவது எதற்காகவென்று எங்களுக்கு தெரிந்தால் அல்லவோ இதைப்பற்றி கேட்கப் போகிறோம். ஆகையால் இதைப்பற்றி எங்களுக்கு தெரியாது. நிலங்களை ஏலம் போடுவதில் சட்டத்தை திருத்திக்கொடுக்கவேண்டும். சம்மரி சூட் போட்டு அதை ஏலம் போடுவது மாதிரி வேறு: ஆனால் குடியானவனுக்கு தெரியாமல் நோட்டீஸ் கொண்டுவந்த பின் எஸ்டேட் வேலைக்காரர்கள் வசூல் செய்வதற்கு வருவார்கள். அவர்களுக்கு சம்பளம் இருக்காது. ரூபாய்க்கு ஒரு துட்டு என்று குடியானவனிடம் வாங்கிவிடுகிறார்கள். நோட்டீஸ் எங்கேயாவது ஒட்டி விடுவார்கள். ஒரு ரூபாய் பாக்கிக்காக ஆயிரம் ரூபாய் நிலத்தை ஜமீன்தாரே ஏலத்தில் எடுத்துக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். பாட்டன்காலத்து பாக்கி கொடுத்தால்தான் பட்டா கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்துகொடுக்கவேண்டும். அதிக தீர்வை பைசல் ரேட் தவிர வேறு தீர்வை எதுவும் இருக்கக்கூடாது.

Q.—சட்டத்தில் அவர்கள் இஷ்டம்போல் செய்யக்கூடாது. டிவிஷன் ஆபிஸருக்கு எழுதித்தான் ரேட் போடுவார்கள் ?

A.—குடியானவர்களாகிய எங்களுக்கு இந்த விஷயம் எப்படி தெரியும் ? எங்களுக்கு தெரிந்தால் நாங்கள் ஏன் இப்படி கஷ்டப்படுகிறோம். நான் கொஞ்சம் தெரிந்தவன் என்று உத்தரவானால் எனக்கு ரூ. 15 கொடுத்தால் நானும் அந்தக் கக்ஷியில் சேர்ந்தாலும் சேர்ந்து கொள்ளுவேன். இந்த மாதிரி எத்தனையோ பெயர்கள் இருக்கிறார்கள். (Laughter.) தெரியாதவனுக்கு சகாயம் செய்யவேண்டுமென்றுதான் இருக்கவேண்டும். தெரிந்தவனுக்கு என்று செய்யக்கூடாது. பிரிவி கௌன்ஸிலில் தீர்மானப்படி மூன்று பணம் ரேட் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் 1855-ம் வருஷத்துக்கு முன்பு இருக்கும் கிணர்கள் பிந்தி இருக்கும் கிணர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். எல்லாவற்றையும் ஒரு சட்டம் ஆக்கி அதிகத் தீர்வையில்லாமல் செய்யவேண்டும்.

The Chairman :

Q.—பிரிவி கௌன்ஸிலில் தீர்ப்பு எங்கே ?

A.—இங்கு கைவசமில்லை. அவர்களே ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—உங்கள் நிலங்களை நீங்களே சாகுபடி செய்கிறீர்களா ?

A.—நாங்களே.

Q.—எவ்வளவு ?

A.—எங்களுக்கு 100 குழி 60 ஏக்கர் நிலம்.

Q.—உழுவதெல்லாம் உங்களுக்குள் ஆட்களை வைத்திருக்கிறீர்களா ?

A.—நாங்கள் அண்ணன், தம்பி, மச்சான் எல்லாரும் சொந்தமாகச் சேர்ந்து வெள்ளாமை செய்கிறோம். சொந்தத்திலும் கூலியாட்களை வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்வோம். அன்றாடம் கூலி கொடுத்து வைத்துக்கொள்வோம்.

Q.—அந்த ஊரில் சாகுபடி செய்யாமல் மற்றவர்களிடத்தில் ஒப்படைத்து இருப்பவர்கள் இருக்கிறார்களா ?

A.—அப்படி ஒப்படைத்தால் எங்களுக்கு ஒன்றும் கிடையாது. எங்களுக்குக் கட்டாது.

Q.—ஒரு மனிதன் நிலத்தை உழுதால் அடுத்த வருஷத்திலும் அவனேதான் உழுவானா ?

A.—அப்படியுமிருக்கும். நான்கு கோட்டை இருக்குமிடத்தில் இரண்டு கோட்டை கொடுத்தாவது உழுது கொள்ளலாம் என்று சொல்லுவதுண்டு.

Q.—அவர்களுக்கு நிலத்தில் பாத்தியம் இல்லையா ?

A.— கூலிதான் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

Q.—புகையிலை போட்டால் ஜாஸ்தி தீர்வை போடுகிறார்களா ?

A.—அதிக தீர்வை எங்களுக்கு வேண்டாமென்று சொல்லுகிறோம்.

Q.—நெல் ஜனங்களுக்கு சவுகரியம். புகையிலை ஜனங்களுக்கு அசவுக்கியமல்லா ? நீங்கள் வியாபாரத்துக்காகத்தானே அதைச் செய்கிறீர்கள்.

A.—நிலங்களுக்கு உறம் போடுவதற்கும், மற்ற செலவுகளுக்காகவும்தான் அப்படிச் செய்கிறோம். ஆகையால் இந்த அதிக வரியை எடுத்துவிடவேண்டும்.

Witness No. 224. **Madura.** **23rd February 1938.**

Oral evidence of Mr. C. Sankaralingam Pillai, aged 38, son of Chinnaswami Pillai, Thevaram Zamin, Periyakulam taluk.

நிலங்களுக்குப் போட்டிருக்கும் தீர்வை அயனில் இருப்பதுபோல ஜமீனில் நிரந்தரமாகயில்லாமல் வெள்ளாமை பொறுத்து கிணர் வெட்டியதற்குக்கூட போட்டிருப்பதால் புஞ்சைக்கு ஒரு ரேட், நஞ்சைக்கு ஒரு ரேட்டும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பது ஒன்று. ஜமீனில் நஞ்சை என்று சொல்லும் இடங்களில் தண்ணீர் விடுவதாக இருந்தால் வாட்டர் ரேட் தீர்வை போட்டு நிலத்துக்கு தீர்வை வேறு வாங்கி கொள்ளுகிறார்கள். நீர்வாடை என்று வாங்குகிறார்கள். எட்டு பணம் என்றும் தண்ணீருக்கு வேறு வாங்குகிறார்கள். ஊற்று நிலத்தில் உண்டாகிவந்தாலும் குழிக்குக் கலம் என்றுவாங்குகிறார்கள். இப்பொழுது ரூ. 4, ரூ. 4½ வசூல் செய்கிறார்கள். கொடுக்காதவர்களுக்கு தண்ணீர் விடுவதில்லை. ஒழுங்காக **repair** செய்து கொடுப்பதில்லை. ஆகையால் நஞ்சை **rate**, புஞ்சை **rate**-ம் ஏற்படுத்தவேண்டும். தோட்டத்துக்கு சொந்த கிணறுக்கு தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். கொடிக்காலுக்கு 50 பணம் தீர்வை போடுகிறார்கள். ஒரு குழி நிலத்தில் 50 ஜனங்கள் பிழைக்கிறார்கள். 50, 60 பணம் தீர்வை போடுவதால் குடியானவர்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதற்கும் ஒரே தீர்வை போடவேண்டும். புஞ்சைக்கு 7, 6, 5 பணம் போடுகிறார்கள். ஆகையால் அயனில் இருப்பது போல் செய்துகொடுக்கவேண்டும். ஆதியில் காட்டுத் தழை ஆடுமாடு மேய்வதற்கு, விவசாயத்துக்கு வேண்டிய கருவிகள் செய்துகொள்ள வசதியிருந்தது. 70, 80 வருஷத்துக்கு முன்பு. பிறகு ஜமீன்தாருக்கு வேண்டியவர்கள் உண்டாகி இப்பொழுது காட்டுக்கு கேப்பை என்றும் பத்து ரூபாய்க்கு ஒரு ரூபாய் என்றும் பாரஸ்டில் வசூல் செய்து குடியானவர்களுக்கு ஹிம்சை செய்கிறார்கள். ஆகையால் வெள்ளைஜாதி மரங்களை வெட்டுவதற்கு, விவசாயிகள் கருவிகளை செய்துகொள்ள வசதி செய்துகொள்ளவேண்டும். இது விஷயமாக சூட் போட்டு கேஸ் நடக்கிறது. புதிதாக கல், மண் போன்றவைகளுக்கு எடுக்க தீர்வை கொடுக்கவேண்டுமென்று புதிதாக ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இன்னும் அது அமுலுக்கு வரவில்லை. இரண்டொருவரிடத்தில் அதிகம் வேண்டுமென்று கேட்டதாகக் கேள்விபட்டோம். ஆகையால் சூட் போட்டிருக்கிறோம். இவைகளை சீர்திருத்தம் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—சமீபத்தில் கிரிமினல் கேஸ் நடந்ததா ?

A.—கொலை கேஸ், ஷூட்டிங் கேஸ் நடந்தது. தண்ணீர் விடமுடியாதென்று தடுத்ததற்காக ஷூட்டிங் கேஸ் ஜமீன் தரப்பில் குடியானவர்கள்மேல் கேஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்போதுகூட ஜமீன் தரப்பில் ஒருவர் இறந்துபோயிருக்கிறார்.

The CHAIRMAN :

Q.—எந்த ஜமீன் ?

A.—தேவாரம். ஆடக்கட்டில்லாத நஞ்சைக்கு நீர்வாடகை வாங்குகிறார்கள். இதுதான் எல்லாவற்றிற்கும் காரணம். இடையில் ஊத்துகளை மறித்து குழிக்கு கலம் வாங்கி திருப்பிவிடுவதால்தான் இந்தக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது.

Q.—சர்வே நடந்திருக்கிறதா ?

A.—1898-ல் சர்வே நடந்தது. இபபொழுது சர்வே செய்யவேண்டியது அவசியம்.

Witness No. 225. Madura. 23rd February 1938.

Oral evidence of Mr. Arunachalam Chettiyar, aged 40, son of Ayyaswami Chettiyar of Thevaram.

He filed certain documents and judgments concerning forest and some receipts for the collection of ragi tax.

He continued.

1892-ல் கொள்ளையடித்து கொலை நடந்துவிட்டது. ஜமீன் சம்பந்தமானவர்களுக்கு 6 மாதம் தண்டனையாகியிருக்கிறது. அது சம்பந்தமான தஸ்தாவேஜு.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—ராகி வரி கேட்கவந்ததற்காக இந்த கேஸ் போட்டதா ?

A.—ஆம். அதை கேட்க வந்ததற்கு பெண்டுகளைப்பிடித்து இழுத்தார்கள் என்று கேஸ்.

Q.—ராகி வரி எவ்வளவு ?

A.—ராகி வரி ரூ. 0–12–0. 10 ரூபாய்க்கு உட்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 1–0–0. மேலே போனால் ரூ. 0–2–0 அதிகம் ரூபாய்க்கு.

Q.—ஆடு, மாடு மேய்க்க இந்த அதிகப்பணம் கேட்கிறார்களா ?

A.—ஆம். வேண்டியவர்களாக இருந்தால் அனுமதி கொடுப்பார்கள். இல்லாவிட்டால் அனுமதிக்க மாட்டார்கள்.

Q.—இப்பொழுது அந்த வழக்கத்துக்கு மாறுதல் ஏதாவதிருக்கிறதா ?

A.—ராகி வரி கொடுத்து அனுபவித்து வந்தோம். சிலர் கொடுப்பார்கள். சிலர் கொடுக்க மாட்டார்கள். இவர்கள் காலத்தில் 9 பெயர்கள்வரையில் 13 லக்ஷம் ரூபாய் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று சூட் போட்டிருக்கிறார்கள். இது நூதனமாகயிருப்பதால் நாங்கள் வரி கொடுக்க முடியாதென்று சொன்னோம். இதற்காகத்தான் சூட் நடக்கிறது.

வாடர் ரேட்.—குளத்தை மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று சாங்க்ஷன் செய்தும் ரிபேர் செய்யாமலிருக்கிறார்கள். இது விஷயமாக ரிபோர்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

He then filed the water-rate demand notices by the new zamindar, as well as the cropwar statement and some judgment. He then continued :

எஸ்டேட் நிலம் ஒரு அணா எலத்துக்கு எடுத்துகொண்டு ஒரு வருஷத்துக்கு குழி ஒன்றுக்கு ரூ. 10–0–0 செலுத்தினால் பட்டா கொடுக்கிறார்கள். ஒரு அணா எலத்தில் எடுத்தத 1,000, 2,000 பெறும் நிலம். எஸ்டேட் ரூ. 0–1–0 எலம் என்று ஜமீன் அடங்கலில் போட்டிருக்கிறார்கள். ரூ. 10 செலுத்திவிட்டால் மற்றவர்களுக்கு பட்டா கொடுத்துவிடுவார்கள்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—இந்த அடங்கள் எப்படி கிடைத்தது ?

A.—பழைய ஜமீன்தாரரிடமிருந்து வாங்கிவந்தேன்.

Q.—எந்த வருஷம் அடங்கல் ?

A.—1926-ம் வருஷ அடங்கல்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—யார் ப்ரொப்ரைட்டர் ?

A.—எஎல். விஆர். எஸ். டி. சிதம்பரம் செட்டியார்.

Q.—இந்த ரிகார்ட் எல்லாம் எங்கிருந்து கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள் ?

A.—எங்களிடமிருந்துதான்.

Q.—எப்படி கிடைத்தது ?

A.—பழைய ஜமீன்தார் போனபிறகு வக்கீல்களிடமிருந்து எங்களுக்கு சம்பந்தம் இருந்ததால் நாங்கள் வாங்கி வந்திருக்கிறோம்.

Q.—பழய ஜமீன்தார் இருக்கும்போது இந்த கஷ்டமெல்லாம் உண்டோ, இல்லையோ ?

A.—தொடர்ச்சியாகத்தான் இருந்துவந்திருக்கிறது. கொலை, கொள்ளை எல்லாம் அப்பொழுது முதலே இருந்து வந்தது. செட்டியார் வந்த பிறகு ரொம்ப கடினமாக இருக்கிறது.

பாரெஸ்டுக்கு ராகி வரி சிலர் எழுதிக்கொடுக்கிறார்கள். சிலர் இல்லை. எழுதிக் கொடுக்காததற்கு, அவர் வீட்டில் போய் வரி கேட்கிறார்கள். கொடுக்கமுடியாதென்று சொன்னால், ஜமீன்தார் மானேஜர் போய் அந்த ஆள் மக்களை இழுத்துவிடச்சொல்லி சாமான்களை கொள்ளையடித்து வீட்டை காலி செய்தார்கள். அதனால் கொலையும் நடந்தது. எல்லாம் ஜமீன்தார் ஆட்கள்தான். மானேஜருக்கு 3 மாதமும், மற்றவர்களுக்கு 6 மாதமும் தண்டனை கிடைத்திருக்கிறது.

Witness No. 226. Madura. 23rd February 1938.

Oral evidence of Mr. O. N. Ramaswami Ayyar, Diwan, Kannivadi Zamin.

Mr. O. N. Ramaswami Ayyar : This is the reply which I am submitting to the memorandum of the Ryots' Association. (Document put in.)

Mr. Chairman : *Q.*—How many villages are there in your estate ? *A.*—30 villages 4 — in the hills and 26 in the plains.

Q.—What is the income of your estate ? *A.*—About Rs. 1,80,000.

Q.—What are the rates of rent ? *A.*—There are three classes of land—dry, wet and garden. The rates vary according to the situation of the land and its quality. Here is a statement which gives complete information about the various rates. (Statement put in.)

Q.—Have these rates been varying since the Estates Land Act of 1908 ? *A.*—Yes.

Q.—Has there been any enhancement ? *A.*—No, there has been neither enhancement nor reduction. There was a maximum rate called the holusu rate which the zamindar was entitled to collect according to the decisions of the High Court. This rate was fixed by the settlement of one Mr. Hardy who settled the zamindari areas in about 1800. Then there is another reduced rate called the manosib rate. Both these rates were entered in the pattas of the tenants and the zamindar took the higher or the lower rate as it pleased him. There was uncertainty about what the tenants had to pay.

Q.—For how long were these two rates entered in the pattas ? *A.*—For several years, I think it was ever since the zamindar got his estate. About 1909, the Midnapur Zamindari Company came into possession of the estate by virtue of purchase from the Commercial Land Mortgage Bank which had bought it at a court auction in execution of a decree for a debt. The Managing Director of the Company found it inconvenient to have these two rates and in consultation with the ryots and with the informal consent of the Revenue Officers—I say informal because there has been no legal decision on the point and I can only speak from a perusal of the correspondence—he arrived at some sort of agreement with the ryots by which a rate midway between the holusu rate and the manosib rate was fixed. This was called the manoraji rate.

Q.—This was not done through the Revenue Officers ? *A.*—No, it was a matter between the ryots and the proprietor. When the pattas were issued on the basis of the manoraji rate, some of the ryots who had been paying the manosib rate objected to their rates being raised and filed suits before the Sub-Collector of Dindigul. The Sub-Collector decided that the manoraji rate was a proper rate. An appeal was filed before the District Judge of Madura. He upheld the decision of the Sub-Collector. The case went up to the High Court and the Hon. Sir V. Ramesam gave a lengthy judgment confirming the decision of the two lower courts. I have filed a copy of the judgment of the High Court.

Q.—Please file also copies of the judgments of the two lower courts. *A.*—Yes, Sir, I will.

Q.—What is the difference between the manoraji rate and manosib rate ? *A.*—There was some difference, but I cannot say exactly how much. But I may say that as a result of the introduction of the manosib rate the total income of the zamindari rose by Rs. 20,000. The total income before the introduction of the manoraji rate was Rs. 1,43,000.

Q.—Is this the only variation since the Estates Land Act ? *A.*—Yes, I have already submitted to the Committee a statement showing the revenue for each year from 1909.

Q.—What was the origin of this estate ? *A.*—It was one of those palayams granted by the previous Government for military services rendered.

Q.—How long ago ? *A.*—I think it was about 300 years ago. The Midnapur Zamindari Company got the sanad only in 1905 though it was issued under the Regulation of 1802.

Q.—Prior to that it was unsettled ? *A.*—Yes.

Q.—What was the system of rent—cash or kind ? *A.*—So far as I can trace it, from the year 1795 or so it has been cash. There were some changes. Nelson's District Manual and the Gazetteer give a vivid account of the changes that were made by the various Collectors and Settlement officers in settling these palayams which later on became zamindaris. The fifth Report gives us plenty of figures on which the settlement was made.

Q.—What was the amount of peshkush fixed for the original grantee ? *A.*—Rs. 38,140. I have filed a copy of the sanad to show that.

Q.—What was the income of the zamindar at that time ? *A.*—About Rs. 70,000.

Q.—When and how did that Rs. 70,000 increase ? *A.*—By gradual extension of cultivation and by excess areas discovered in survey which was made in 1921–22.

Q.—Can you say how much of the increase was due to these two causes? *A.*—I can probably find it out if I rummage the records, but this much is certain that the whole increase was due to these two causes alone.

Mr. T. Viswanatham (Secretary): *Q.*—What was the income of the estate at the time of the Permanent Settlement? *A.*—Probably about Rs. 1,20,000. I shall find out and let you know.

Q.—You were saying something about 1921–22? *A.*—Yes, the survey of the estate was made for the first time by the Government at the cost of the zamindar.

The Chairman: *Q.*—What was the increase in the income after the survey? *A.*—About Rs. 20,000. The total income rose to Rs. 1,80,000.

Q.—Who is the present zamindar? *A.*—Mr. R. Ramjee Das Ayyar. His father bought it from the Midnapur Zamindari Company in 1920.

Q.—How did the Company come into possession of the estate? *A.*—The estate was mortgaged to the Commercial Bank and was eventually purchased by them. The Bank became the proprietor and later on the Midnapur Zamindari Company bought the estate from the bank.

Q.—How long have you been connected with the estate? *A.*—Four years.

Q.—What is the rate for nanja lands in your estate. *A.*—It varies from As. 11–7 to Rs. 10–13–5 per acre. The average rate got by dividing the total wet assessment by the total acreage comes to Rs. 3–7–1.

Q.—What is the rate for dry lands? *A.*—It varies from As. 5–9 to Rs. 6–8. The largest area is under an assessment of Rs. 2. The average dry rate is Rs. 1–5–9. The statement gives all these details.

Q.—What about the garden rate? *A.*—It varies from As. 11–7 to Rs. 9–0–6. The average is Rs. 3–3–9.

Q.—Are there any other adjoining estates? *A.*—Yes, the Ammayanayakanur zamindari.

Q.—Are there adjoining Government lands? *A.*—Yes, we are in the midst of Government villages.

Q.—With regard to wet rate how does your wet rate compare with the rates in the adjoining Government villages? *A.*—The District Manual will show that our wet rates are lower than the Government wet rates.

Q.—Which are the adjoining Government villages? *A.*—Athur and several others.

Q.—What about the dry rates? *A.*—In certain areas, the rates are higher than the Government rates. In some cases, it must also be admitted that they are a little excessive too. I am stating only my personal opinion. There are small pattas of land where the rate is rather excessive.

Q.—You admit that? *A.*—Yes, I will say later on what remedies I am going to apply.

Q.—How do the garden rates compare with the Government rates? *A.*—There is no classification of garden lands under the Government. They are all classed as dry. These garden lands are a peculiarity of the zamindaris, not only of this but of all the zamindaris.

Q.—With regard to your estate how much do you think will be a reasonable garden rate? *A.*—I am afraid I am unable to answer that question.

Q.—No doubt it is a difficult question? *A.*—I must confess it is a difficult question and my difficulty is shared by all the zamindars in common and I should not embarrass either my principal or his brother zamindars by making an inconvenient statement. I request I may be excused from giving my personal opinions in this matter. I do not want to be a partisan. I am prepared to be candid. But on this point I should not, I submit, be asked to give my personal opinions.

Q.—That is quite right.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar: Will it work out to half net or half gross?

The Chairman: Let us leave him alone. I think we may work it out ourselves.

The Zamindar of Mirzapuram: *Q.*—Do not the ryots get more income from garden lands than from other dry lands? *A.*—Yes, they do.

Mr. Venkatachalam Pillai: *Q.*—Have zamindars dug wells in garden lands? *A.*—Not to my knowledge.

The Chairman: *Q.*—Are there cases in your estate were the tenant has improved his garden lands by digging wells and doing other things? *A.*—The ryots are no doubt making improvements to their lands.

Q.—At their own expense ? *A.*—Yes.

Q.—The zamindar has not been doing anything to improve the garden lands of the tenants ? *A.*—Not to my knowledge.

Q.—For the improvements effected by the tenant either by sinking wells or by other means, are you charging higher rates ? *A.*—No, emphatically no.

Q.—I am asking you because it is stated so in a memorandum. *A.*—I emphatically refuse it.

Q.—Have you been collecting wet rates where you have no right to collect them ? *A.*—No, not to my knowledge. I have explained the matter in my reply to the ryots' memorandum.

Q.—It is stated here that in the case of lands irrigated by tanks in the patta lands of the ryots, the zamindar collects wet rates ? *A.*—There are instances where the tank-bed is patta land. It has come about in this way. There are about 80 small tanks in the estate with a total ayacut of 700 acres. They are all scattered all over the estate. They are left in charge of the ryots interested in the small ayacuts under each one of them as it is obviously inconvenient for the zamindar to fritter away his resources of staff and money on so many small tanks. I presume it is for that reason that these lands are given to the tenants at a much lower rate than the ordinary rent. They are all concessional rates. The ryots are given the right of pasturage, right to cut trees and catch fish in those small tanks. In consideration of these small concessions, the ryots have been maintaining these tanks. In course of time some of these tanks became neglected and the ryots were not compelled to keep them in repair. There was no uniformity. Some tanks were in porambokes and some were in patta land. The ryots asked the zamindar to assign the tank-bed of the poramboke tanks to them so that they may have the exclusive privilege of using them and the zamindar usually gave pattas for such tank-beds also. This was, I think what must have happened in the case of these tanks. The zamindar will be glad to have all the tank-beds back if the present holders will relinquish them and see to their proper repair. In one or two cases where the tanks are out of order I asked the present holders to relinquish them to the zamindar so that he may repair them but they stoutly refused to do that and the zamindar is helpless.

Q.—Does the zamindar claim any tank as his own ? *A.*—They are not his own.

Q.—The tanks are not the zamindar's ? *A.*—No. In some cases the tank-bed is patta land and in other cases the tanks are on porambokes. Whether the porambokes are the property of the zamindar or not is a matter in which I should consult lawyers.

Q.—So far as your zamindari is concerned the duty of keeping the tanks in proper repair is not upon him ? *A.*—These 80 tanks do not exhaust all the irrigation sources. There are other sources also.

Q.—I am coming to that. But so far as these 80 tanks are concerned, the zamindar owes no duty to keep them in proper condition and so there has been no default on his part ? *A.*—No complaint has been made to the zamindar during these four years of my time.

Q.—From the records do you find anything ? *A.*—I have not found any instance of complaint from the ryots about the non-repair of tanks and about the zamindar's failure to repair them whenever necessary.

Q.—All these 80 tanks are like that ? *A.*—Not all of them are like that.

Q.—Besides these 80 tanks are there other irrigation sources ? *A.*—There are about 15 other tanks and three anicuts.

Q.—On what rivers ? *A.*—Kodavanar, Manja. . . . Marutha. . . and Morattar.

Q.—Are all these tanks in good repair ? *A.*—We say that they are all in good repair and require some minor repairs also. But my friend Mr. Soundarapandya Nadar will say that they are all grievously in disrepair.

Q.—Has your zamindar assigned any tank-bed on patta to others? *A.*—I see that certain tank-beds of tanks which are not in order and therefore not in use have been assigned on patta. But during my time for the last four years there has been no such assignment. No tank which has been in use had been so assigned.

Q.—How long ago was that done? *A.*—I cannot say, but it has not been done recently.

Q.—Have they become the private property of others altogether ? *A.*—Yes.

Q.—Such of them as have been assigned? *A.*—Yes.

Q.—Tank-beds, tanks, bunds, everything? *A.*—Yes, such of them as have been assigned.

Q.—Are there not ayacut lands under these tanks ? *A*.—Some of these tanks have ayacuts.

Q.—How much? *A*.—I have not made a calculation.

Q.—Roughly? *A*.—I shall make a rough calculation and give it to you before the 25th instant. I will give a list of tanks where the tank-bed is held on patta and the extent of such patta lands and the ayacut under those tanks.

Q.—You are taking rent from the holders of land on such ayacuts? *A*.—Yes, we are entitled to.

Q.—I am not questioning your title. You are not giving any water to the ayacuts under the tanks and still you are taking wet rates from those ayacutdars. There was nothing done by you for the tanks. What were the conditions of the contract? *A*.—I cannot say what were the conditions of the contract at that time. I presume the contract must have been to the effect that the ryots should maintain the tanks in good order or else they must take the consequence of having to pay a wet rate even though there was no water in the tank.

Q.—You have not got any such contract with you in your estate records ? *A*.—I cannot trace any till now. No complaint has been made to me until this morning. I should have some time to give a reply.

Q.—You can give that information later on? *A*.—Yes.

Q.—What about anicuts and irrigation channels? Have they all been in good order ? *A*.—They are being put in good order. They are not in a very bad order.

Q.—During the last four years you are trying to do your best ? *A*.—Yes. I have stated in my reply what I have done during these four years. I have given the account of expenditure incurred from 1908 up to date on each tank. For the past four years I have spent nearly Rs. 10,000 each year and there is a proposal to spend more after the investigations now in progress are over.

Q.—Have there been any disputes between the zamindar and the tenants with regard to the rates of rent? *A*.—Yes, there has been a lot in connexion with the manoraji rate. In one village in particular, in Chatrapatti, the dry rates were fabulously high when I took charge early in 1934. They went up to 24 panams—more than Rs. 10 to 12—per acre. The rent was in arrears to a very heavy extent and the many of the ryots had been bought in at rent sales. They were bought by the zamindar himself. Then after a full consideration of the circumstances of the tenants and the merits of the case the rent was reduced to 9½ panams. The zamindar is always prepared to moderate his rent in really hard cases to reasonable and just limits. By this reduction of assessment the total revenue was reduced by Rs. 1,000.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q*.—The rents were high only in one village? *A*.—Yes.

Q.—Are there any such cases in other villages? *A*.—No, the rent is not so high in others.

Q.—How much are the ryots in your estate in arrears? *A*.—About Rs. 3½ lakhs up to the end of fasli 1346. We will have to write off about Rs. 2½ lakhs on account of the Debt Relief Bill.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q*.—You have an arrear of one lakh for fasli 1346 ? *A*.—Yes.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q*.—Your rent roll is Rs. 1,80,000 of which you are able to collect only Rs. 80,000? *A*.—Yes.

The CHAIRMAN : *Q*.—Generally what is the condition of the ryot in your estate with regard to indebtedness ? *A*.—I think generally he is not well off. But I should say he is not worse off than the ryot in the adjoining Government villages.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q*.—You say that the Government ryots are in the same position as the zamin ryots? *A*.—At least that is my impression. I move with both.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI : *Q*.—But you have not taken any statistics with regard to Government villages? *A*.—No.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA : *Q*.—You have been a Deputy Collector for a very long time and you know all these ryots? *A*.—Yes, I know them in a way.

The CHAIRMAN : *Q*.—What do you think is the cause of indebtedness of the ryot in your estate? *A*.—The same causes which are applicable to the ryots in ryotwari villages, plus perhaps the additional rates of rent he has to pay. But if the object is to elicit from me whether the rates of rent which the tenant has to pay has anything to do with his

indebtedness, I may say that the average holding in a zamin is too small for the additional rent he has to pay on his holding to contribute very largely to his greater indebtedness. If I take the rent roll I see that rents below Rs. 10 are in a majority. While I do not want to conceal the fact that the zamin tenant pays a higher rent than the ryotwari ryot, I am not sure whether the circumstance by itself contributes very largely to his indebtedness.

Q.—We are not anxious to compare your tenant with the Government tenant exclusively. That is not our aim though that is part of our object? *A.*—I thought that that was your aim. In considering the indebtedness of these people we have to take into account the failure of the seasons, the uncertainty of the seasons, the difficulty of raising credit, the ryot's inability to pay his commitments in time and his accumulations of his debts. Then there is also the fluctuation in prices.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—Has the rate of interest anything to do with it ? *A.*—Very often the stipulated rate of interest is not pressed for, even a lower rate being accepted by the creditor.

The CHAIRMAN : *Q.*—Whatever it is, even 6 per cent interest tells ? *A.*—Yes. Interest is a greater burden than the rent on the land.

Q.—We are anxious to get some information from you with regard to your estate, because you are managing the estate now and you have served as a Deputy Collector under the Government for a long time before that ? *A.*—I have been trying to do my best for the tenants. I have supplied Cambodia cotton seeds from Tiruppur for about 6,000 acres. I have not collected the money. I have given on credit seeds worth about Rs. 2,500. I will get back the money when they get the crop. I have arranged, at the cost of the zamindar, to get some maistris from the Agricultural department to pick the kappas in time, have them ginned separately and secure the seeds for future years. I have arranged for better marketing of the cotton. My zamindar has opened banks in the villages and wants to open more.

Q.—Give us more details about that ? *A.*—One bank has been opened at Dindigul under the name of the Kannivadi Bank, Limited. I am the Director of the bank. The object was to lend money to the people. Lending money to the agriculturists on the mortgage of lands was not quite successful as was proved by my experience of co-operative societies. If the zamindar should lend to the ryots, I advised him to do so through co-operative societies formed in villages. I have opened a branch of the Dindigul Bank at Dharmathupatti. I am trying to open a bank at Ayyampalayam. People are afraid to lend money on personal security or on the mortgage of lands to a large number of ryots. It was thought that the best thing was to form co-operative societies of groups of people and have them registered under the Co-operative Societies Act. The Co-operative department has not been ready to help me.

Q.—You had been in the Co-operative department ? *A.*—Yes, for ten years.

Q.—Of course the old Co-operative system has not produced the results expected of it ? *A.*—Not that result which was expected.

Q.—You are attempting to have village banks which would be really helpful to the agriculturists, but at the same time you are faced with the difficulty of advancing money either on personal security or on the mortgage of lands ? *A.*—The zamindar cannot lend on personal security large sums of Rs. 20 and 30 thousands. That is the difficulty. Attempts are being made to get over the difficulty. Only the first steps are being taken and nothing has been achieved yet in that direction. I want to proceed cautiously. We want to start land mortgage banks. The Deputy Registrar of Land Mortgage Banks visited our place on the 16th instant. We have come to the conclusion that the benefits of land mortgage banks should be extended to the Kannivadi zamindari, provided I give the declaration required under section 25 of the Madras Estates Land Act, that is to say, a declaration in which the proprietor of the estate recognized the mortgage of the holdings to the land mortgage bank. If that undertaking is given the possibility of lands being sold away for arrears of rent will be obviated. I am persuading the Registrar and the Central Bank to give long-term loans to the ryots in our zamindari. Even that is an unaccomplished fact.

Q.—That is part of your scheme ? *A.*—Yes.

Q.—We have just digressed a bit into the details. I wish to ask whether you expect to relieve the indebtedness of the tenants by the scheme which you are formulating ? *A.*—In some measure, but not completely.

Q.—So far as the rate of rent is concerned, would you tell us now, because you have covered a good ground already, what would be the rate which would enable the tenant to get out of his troubles ? It is a difficult question I am asking you, but we have not had a witness of your experience before ? *A.*—I am sorry I am unable to answer that question.

Q.—Yes, because you are still holding an office under the zamindar. Then what about the communal lands in your estate ? *A.*—That is a very vexed question for which I am anxious to find a solution. They are treated as no-man's property and nobody can question about them, not even the mighty Revenue department. The karnam and the revenue inspector will not do anything about them. Encroachments are made and I have no power to evict. These encroachments go unnoticed by the Government and yet the Revenue department is supposed to be the trustee of the communal lands in proprietary villages. I do not know how the Government is discharging its trusteeship in this matter.

Q.—The Government is now going to do it ? *A.*—How long are we to wait ?

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—That is because, as you yourself have said, the village officers are under dual control ? *A.*—Quite right ; I will come to that point later.

The Chairman : *Q.*—Please tell us something about communal lands ? *A.*—I have detected several encroachments. I have appointed a special staff who have listed all these encroachments. Special work is going on in the zamindari for the purpose of bringing the land registered up to date. The land register was in manuscript. I have had it printed at a cost of Rs. 4,000. It is on the model of the settlement registers in the Government villages. This register is for sale to the villagers and anybody who likes to come and see it can do so. Patta transfers are made from jamabandi to jamabandi ; even so a large amount of work remains to be done. The survey had become rather out of date by about 12 years. I thought that the transfer registry work must be brought up to date, all missing stones must be replaced, subdivisions must be effected and field maps must be brought up to date through authorized officers of the Survey department. I have addressed the Collector and the Board of Revenue. The Board of Revenue have replied that if I deposited Rs. 30,000 they will depute officers of the Survey department to carry on the revision survey. For the purpose of making the work easy and the cost cheaper to the zamindar, I have appointed a number of special karnams and revenue inspectors to go to the villages and prepare a list of cases where patta transfers have not been recorded. I have also issued instructions that communal lands should be listed and encroachments should be noted in the villages inspected by them. I find that the number of encroachments is simply enormous. I have gathered this information for being dealt with by the special Government staff which will visit the zamindari. Every case so far sent by me to the Revenue department is being kicked about from here to there and from there to here so that they are back again where they were. The revenue inspectors curse me for burdening them with zamin work. Nothing is done with regard to communal lands. I have raised that question in the letter which I have printed in the memorandum. In cases where these lands have been assigned, the question whether any particular land is a pre-settlement or post-settlement poramboke has to be settled in order that the question of who should get the revenue from these lands may be decided once for all. This vexed question contributes very much to the delay in the disposal of papers regarding encroachments. I do not know whether any zamindari has got any papers to show whether any particular land is a post-settlement or pre-settlement poramboke.

Q.—In the course of this enquiry we came across some papers. *A.*—These small bits of land may all be taken over by the Government though they do not mean much either to the Government or to the zamindar, because they are a constant source of friction. Or they may all be given to the zamindars. It is not the business of the revenue inspector to detect encroachments in zamindari villages. On the grounds of expediency, I think, these encroachments on porambokes may be left to the control of the zamindars and they may be asked to pay any revenue due, if any, to the Government.

Q.—You admit that all the communal lands in the zamindari areas are the property of the Government ? *A.*—I cannot say whose property they are , at any rate the zamindar has no power to dispose of them. If the zamindar buys some lands and gives it up for some communal purpose and when that purpose ceases, the land must legitimately go to the zamindar.

Q.—That depends on the original gift ? *A.*—That is what the Government want us to prove.

Q.—Who the original donor and donee were and what was granted ? *A.*—Yes, all that.

Q.—What is the total extent of communal lands in your estate ? *A.*—I shall give the figures later on.

Q.—You give us also your printed land register ? *A.*—Yes. I shall give the figures with regard to the communal lands the day after to-morrow.

Q.—Who are the people who are encroaching on the communal lands ? *A.*—The adjacent ryots.

Q.—The zamindar also encroaches on the communal land ? *A.*—Where is the land for the zamindar. The zamindar has not got even a cent of land, not even home farm land. He cannot be accused of encroachment.

Mr. MAHBOOB ALI BAIG : *Q.*—Are there any cases of granting communal lands on patta ? *A.*—No, except for some tank-beds which have been given on patta. That was not in my time.

The CHAIRMAN : *Q.*—You are prepared to take them back if the people now in occupation are willing to give them ? *A.*—Yes, by all means. That would facilitate the improvement of irrigation sources.

Q.—Let us go to forests now. What is the area of forests in your estate ? *A.*—The area is 27,000 acres. They form part of the Palni hills.

Q.—Are they timber forests ? *A.*—They are mere shrub jungle.

Q.—What are the forest facilities your tenants have ? *A.*—Free grazing and the right to take manure leaves and fuel on payment of a small mamul fee to the contractor to whom the forest has been leased.

Q.—What about timber for agricultural implements ? *A.*—The tenants arrange with the forest contractor.

Q.—How much have the people to pay the contractor for manure leaves and fuel ? *A.*—The contractor is expected to collect As. 3–3 per headload of green manure and 6 pies for fuel.

Q.—How long has this levy been going on ? *A.*—I am not sure about it. The ryots say that they have had it free in the past.

Q.—There was a time when the ryots were getting these things free ? *A.*—That is what the ryots claim. But from the records I find that for several years past the Zamindar has been leasing the forests for Rs. 1,000 to a contractor who has been subleasing it to several contractors. The sub-contractors either charge for headloads or at the rate of certain minimum fees. We are not directly in touch with the tenants in this matter. Some ryots get these things free also by some arrangement with the sub-contractor. The more influential ryots do not pay.

Q.—If there was a time when the tenants were getting these things free, is there any serious objection to doing it now ? *A.*—Absolutely no objection. My Zamindar is spending Rs. 2,000 a year on these forests while he gets only Rs. 1,000 from them. He wants to improve the forests. There must be some kind of restriction so that responsibility may be fixed on somebody. If everybody is allowed in the name of domestic requirements to cut leaves and trees, there will be nothing left very soon. These forests ought to be conserved and utilized by the people.

Q.—If proper care is taken that the forests are not denuded, your Zamindar will not have any objection to give more facilities ? *A.*—Provided promiscuous cutting is prevented.

Q.—Yes, it is in the interests of everybody that the forests should be preserved.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—Have you got any reserved forests in your estate ? *A.*—No, not at present.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : You say that the village officers do the work of the Government promptly and neglect the work of the zamindar ? *A.*—Yes, quite so.

Q.—You have said that the village servants are neglecting their duty with regard to communal lands in zamindaris ? *A.*—Yes.

Q.—If the collection work of the zamindari is left to the village servants under the supervision of Government, do you think that it will be done better ? *A.*—But is there no other alternative ? I suggest that the zamindar should be given more powers.

Q.—As things stand at present, do you not think that the Government agency for collection will be more efficient ? *A.*—I do not think so.

Q.—You want that the village servants should be brought under a single control ? *A.*—Yes.

Q.—You agree also that the Government must exercise some functions in these villages through their village servants ? *A.*—Yes, let them.

Q.—And therefore the village servants should exist in these villages ? *A.*—Yes, let them remain.

Q.—You agree also that the Government should have some control over them ? *A.*—Yes.

Q.—So it means that there will be dual control and collection work will suffer. If dual control is to be abolished, and if collection work of the zamindar is taken over by the Government, what as the zamindar to do with the village servants ? *A.*—I have not visualized all the aspects of the proposal.

Q.—You see the inconvenience of the present system. You want more control. More control means more duality. Is it your proposal to have the village servants completely under the control of the zamindars ? *A.*—I want a little more power for the zamindars.

Q.—If village servants are put under your control, who will collect the dues to the Government ? *A.*—It is the zamindar who collects the cess and other things and pays to Government.

Q.—As long as the fixed money rent system prevails, the zamindars will not be interested in having the irrigation works in proper repair ? *A.*—It is too general a statement. I do not agree with it.

Q.—Do you mean to say that the fact that the irrigation works are not in proper repair can be urged as a ground for not paying the rent in your estate ? *A.*—Yes, they may plead like that.

Q.—Would you agree to making a law to the effect that the non-repair of irrigation works is a proper defence for non-payment of rent ? *A.*—I have no objection. Certainly I will concede that.

Q.—From your experience can you say that generally these irrigation works are maintained in good order ? *A.*—Yes, I think so some zamindars like the Pithapuram and the Vizianagram zamindars keep their irrigation works in excellent condition.

Q.—Is it not in the interests of the ryots as well as the zamindars that the control of the irrigation works should be taken over by the Government ? *A.*—No, because they are generally maintained properly.

Q.—In those places where they are not maintained properly ?

The CHAIRMAN : He says that they are maintained well in some places.

The WITNESS : *Q.*—Do you want me to suffer for the fault of somebody else ?

Mr. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—Not as a general rule, but wherever the irrigation sources are not in proper repair, the Government will carry out the repair and recover to the cost from the zamindar ? *A.*—I have no objection to that.

Q.—With regard to forest produce, do you fix any minimum or maximum for the contractor's rates or do they charge the tenants as they please ? *A.*—The rates are not fixed by us. We do not stipulate any such thing with the contractor. But I am contemplating a change by which I propose to entrust the whole thing to forest panchayats.

Q.—Now what is the difficulty with regard to patta transfers ? Where does the village servant come in here ? *A.*—Until recently, we had no knowledge of transfers unless we got intimation from the Sub-Registrar.

Q.—You had no separate agency ? *A.*—No.

Q.—Your zamindari is now very efficiently managed ? *A.*—It is not for me to say, I do not pretend that my zamindari is very efficient.

Q.—What portion of your income do you spend for beneficent purposes on behalf of the ryots ? *A.*—We have sunk drinking-water wells in some villages, opened a veterinary dispensary at a cost of Rs. 200 a month, earmarked money for forming new roads for the villages.

Q.—What proportion of your income do you spend like that ? *A.*—I cannot say what proportion.

Q.—Do you collect anything from the ryots for these purposes ? *A.*—No.

Mr. V. JOGAYYA PANTULU : *Q.*—It is stated by the ryots that in the case of tamarind trees, the zamindar levies a tree tax at Re. 0–3–4 per tree in addition to the dry rate for the tope ? *A.*—In the case of trees standing on patta lands that is not the case ; but if any such instance is brought to my notice, I am prepared to cancel it.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—Are there wells sunk in Kannivadi zamindari ? *A.*—There are about six of them.

Q.—They were dug during your regime ? *A.*—They were there before my regime.

Q.—You have not done anything in that direction after you came into office ? *A.*—Two wells sunk after I came into office.

Q.—Have the ryots complained that they are charged for even non-existent trees ? Have appointed officers to investigate the matter ? *A.*—An investigation is made. I am taking account of the non-existent trees.

Q.—You are personally going into this question ? *A.*—I am ever ready to do so.

Q.—How many such cases have you detected till now ? *A.*—I will give you a list if you want.

Sir, I have stated in my reply to the memorandum of the Ryots' Association that the ryots do not report immediately after the disappearance of a tree and ask for remission of rent. They are entitled to take only the usufruct and not the corpus of the trees. They, however, use the timber as fuel and otherwise make it disappear. No trace of the tree is left by the time they come and ask for remission on account of the non-existence of the tree.

Q.—What is the duty of the karnam and the village munsif ? *A.*—There are these people no doubt. And there are also revenue inspectors.

Q.—Monasav, Holusu, etc., are being collected by the Zamindar ? *A.*—Yes.

Q.—Is it done by the decision of the court ? *A.*—Yes, in 1862–64. I can give a copy of the decision. There are a number of decisions. I have got the latest one.

The CHAIRMAN : *Q.*—You better give us a copy of the latest decision also ? *A.*—Yes, Sir. I now file this judgment of 1864.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—You said that an agreement was entered into between the zamindar and the tenants in Chaththarapatti. Have you got a copy of that agreement ? *A.*—I have not got a copy.

The CHAIRMAN : *Q.*—That agreement is embodied in the judgment ? *A.*—Yes.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—How long the manoraji case went on ? *A.*—It started in 1923 and ended only in 1931.

Q.—When was manoraj introduced for the first time ? *A.*—In 1909.

Q.—Can you give me the barej for 1909 ? *A.*—Rs. 1,37,000.

Q.—What fasli ? *A.*—Fasli 1319.

Q.—When was the manoraji case finally settled ? *A.*—1931.

Q.—When was it first settled ? *A.*—I think in the year 1912, fasli 1322. I will give a separate statement contrasting the rates before and after.

Q.—When did this manoraji rate first came into existence ? *A.*—In fasli 1318.

Q.—So far as the rate was concerned, there was litigation up to 1931 ? *A.*—Litigation was instituted in 1923.

Q.—Where was the necessity for a suit ? *A.*—The ryots went to the court in 1923.

Q.—Therefore they were not satisfied with the rate of rent ? *A.*—They are not satisfied even now and the agitation continues. Ever since I became Diwan the people have been complaining. The agitation was there ever prior to that.

Q.—How did garden lands come into existence and how do you classify the lands into wet, dry and so on ? Has the zamindar any private lands ? *A.*—No, Sir. One or two sites he has bought to build rest-houses.

Q.—Year after year the zamindar buys a lot of land ? *A.*—Yes.

Q.—What is done with those lands ? *A.*—They continue to be in the possession of the defaulters themselves.

Q.—Have you made an attempt to assign such lands ? *A.*—I have assignd large arrears of them and I want to get rid of them before the close of the present fasli.

Q.—What accounts do you maintain from which you can tell us what lands have been purchased each year ? *A.*—Lands which are bought in auction are entered against the name of the zamindar and pattas issued.

Q.—How do you classify those lands ? *A.*—Patta lands are shown under the zamindar's patta in each village.

Q.—How do you call the lands standing in the name of the Zamindar's patta ? *A.*—They are called zamin lands. They are not called pannai lands. They are ryoti lands assignable to ryots. We do not treat them as private lands.

Q.—Have you got any garden lands yet to be assigned in your zamindari ? *A.*—No. We have no garden lands to be assigned.

Q.—Can you give me the extent in your zamin of wet lands, dry land and so on ? *A.*—I can give you that information to-morrow evening.

Q.—I want the information from the year in which manoraji came into existence ? *A.*—Yes, Sir.

Q.—Can you give me now the extent of garden lands in the year 1932 ? *A.*—I shall give the information tomorrow.

Q.—You said that some lands are assigned year after year to the tenants ? *A.*—There are not many lands to be assigned.

Q.—In reply to question No. 4 of the questionnaire you have stated that waste lands are assigned in the Kannivadi zamin ? *A.*—Assessed waste. They are not the zamindar's patta lands.

Q.—They were not therefore purchased in court auction ? *A.*—No.

Q.—They are all waste lands ? *A.*—Yes. In the land register they are given a classification. In the case of whole porambokes there is no assessment.

Q.—How do you call those lands ? *A.*—Dry lands. In most cases assessments were fixed at the time of the settlement and in other cases they are unassessed lands such as hills. From such lands the appropriate assessment of the adjoining lands are levied.

Q.—In your reply to question No. 4 you speak of waste lands. Do they contain unassessed wastes ? *A.*—Yes.

Q.—Are there garden lands among these waste lands ? *A.*—No, Sir. Waste lands are not assignable. They are not garden lands.

Q.—In statement No. 4 you speak of assignment of garden lands in Addalore, Pantrimalai, Manalore and so on ? *A.*—Yes. They are all whole villages where all lands are called garden lands.

Q.—Therefore the classification does not depend upon the nature of the soil ? *A.*—Such whole villages are always called garden lands.

Q.—Are there any improvements to these lands made by the proprietor ? *A.*—No.

Q.—Have you dug wells in these garden lands ? *A.*—They are hills.

Q.—Is there no such classification in ayan villages ? *A.*—No. Sir, in this connexion I would mention one point. In the course of the evidence of Mr. W. P. A. Soundarapandian a certain observation was made that for payment of kist for fasli 1347, there is still time under the Act. There seems to be a misapprehension among my own ryots that this Act gives time to postpone payment even of the dues of 1346 and 1347.

The CHAIRMAN : *Q.*—You want to clear that misapprehension ?

Mr. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—So far as wet lands are concerned, you said that the rate in your zamindari is lower ? *A.*—Yes.

Q.—On what basis do you classify the wet lands ? *A.*—I do not classify wet lands and I have no idea about it.

Q.—Do you afford any irrigation facilities for these lands ? *A.*—Yes. Tanks are being maintained by the zamindar. There are 5,700 acres of wet lands. Out of these, 5,000 acres are under the sources which the zamindar maintains.

Q.—They are classified under the irrigation sources maintained by you ? *A.*—Yes.

Q.—When the source fails, the classification also will go ? *A.*—Yes, I agree.

Q.—You said that improvements to garden lands are done only by the ryots ? *A.*—Yes.

Q.—You are not in a position to tell me how the garden lands came into existence ? *A.*—No.

Q.—You collect wet rates for lands irrigated by the tanks belonging to the tenants ? *A.*—I think so. I have not made a list of them. If necessary I will prepare one.

Q.—Those tanks are in pattas ? *A.*—Some are in pattas and some are in porambokes. Some tank-beds have been taxed. That is no doubt an anomaly.

Q.—So far as the lands are irrigated by tanks belonging to the ryots, the rates are the same ? *A.*—They vary. I mentioned As. 7–11. This rate applies to these small tanks.

Q.—In cases where these tanks are in patta lands, the tenants surely must have a right to that water ? *A.*—They have a right ; I do not object.

Q.—So far as the 80 tanks you spoke of are concerned, you do not exercise any rights of ownership ? *A.*—No.

Q.—Nor have you any duty to repair those tanks ? *A.*—I do not think. I am not aware of the conditions under which they were entrusted to the tenants. That is all I can say.

Q.—You said that the tenants fell into great arrears and that it is only after you came into office that you reduced the arrears ? *A.*—Even now there has not been any material reduction.

Q.—Only after you came into office some improvements were done ? *A.*—I do not think I have done much.

Q.—You have printed books also ? *A.*—That has nothing to do with the collection of arrears.

Q.—You are supplying seeds and all that and you are advancing loans ? *A.*—That is private arrangement, I mean the loans.

Q.—You are not doing that as Diwan ? *A.*—It is not my money. It is the zamindar's money.

Q.—You take money for the seeds ? *A.*—I take when they give. I keep a private account.

Q.—Have you advanced any money from the Bank which you have opened ? *A.*—We have advanced money on jewels and on lands.

Q.—You do not advance money on plough bulls ? *A.*—I have not heard about it. We do not also advance money on personal security.

Q.—It is one way of giving relief to poor ryots ? *A.*—I do not take credit for it.

Q.—This measure is intended to relieve the tenants of their indebtedness ? *A.*—I did not say so.

Q.—How many patta transfers have you disposed of this year ? *A.*—I have no figures.

Q.—Are there a number of cases coming from the registration offices ? *A.*—Yes.

Q.—Have those cases been disposed of ? *A.*—I think about 2,000 cases are disposed of every year. I will give you exact figures tomorrow, if you want.

Q.—In leasing out forests, you get lease-deeds from the lessees ? *A.*—There is only one lessee and he is a permanent lessee more or less.

Q.—Do you mention the fees that he can collect ? *A.*—No.

Q.—Therefore he can collect any rate he likes ? *A.*—He does not. But he no doubt can. It may be an anomaly.

Q.—Some reforms in that direction are called for ? *A.*—They are going to be made by the zamindar.

Q.—Up till now there is no reserved forest ? *A.*—No.

Q.—Now you have applied to the Government for reservation of a forest ? *A.*—Yes.

Q.—You want it to be entrusted to panchayat boards ? *A.*—Yes.

Q.—You want them to be brought under the Forest Act ? *A.*—There ought to be some restriction on the free removal of timber.

Q.—You say that plough cattle should not be exempted from attachment for arrears of revenue. What are your reasons for it ? *A.*—There was no such exemption under the Act of 1864. I want to get money.

Q.—You are only particular about money ? *A.*—Certainly, first.

Q.—What will the tenant do for the coming year if even the plough bulls are attached ? *A.*—If bulls are attached, money will be immediately forthcoming.

Q.—Even grains, seedlings, husbandry and implements can all be attached ? *A.*—As a matter of fact they are not attached.

Q.—Do you want that these things should be exempt from attachment ? *A.*—Cattle are exempt.

Q.—Plough cattle are not exempted ? *A.*—Not to my knowledge. I must refer to the Board's Standing Orders.

Q.—There is a provision in the Estates Land Act to that effect ? *A.*—There should be some change.

Q.—According to you, plough bulls are the most valuable of the belongings of the ryot ? *A.*—Yes.

Q.—That is why you want even to attach them ? *A.*—Much need not be made of that point.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—You think that the powers given to the zamindars under the Estates Land Act are not sufficient for the collection of rent ? *A.*—Yes.

Q.—You want wider powers ? *A.*—Yes.

Q.—You want wider powers so that the ryot and the zamindar may not be put to unnecessary expenses ? *A.*—That, I think, is real kindness.

Q.—You were a Revenue Divisional Officer for some time ? *A.*—Yes, for five years.

Q.—Your experience is that in the Government area it is easy for the Government to collect their taxes ? *A.*—I have never found any arrears anywhere. I have never made any distraint as a revenue inspector or tahsildar.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—Is it that they willingly paid ? *A.*—The money was there.

Q.—They had no difficulty in paying it ? *A.*—I do not know that. The money was there.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Because you were determined to collect, they paid ? *A.*—Yes.

Q.—Human nature is the same everywhere ; if you can avoid payment you will do so ? *A.*—Yes.

The CHAIRMAN : *Q.*—Is that so ?

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *A.*—That is my experience. (Laughter.)

Q.—People in deltaic villages do not pay even one or two rupees to the zamindar as water-rate, whereas they pay without any difficulty the Government water-rate amounting to Rs. 6–4–0 ? *A.*—I agree.

Q.—I suppose you are aware that the zamindar has to pay peshkash up to a third or half of his revenue ? *A.*—Yes.

Q.—In that case you cannot compare the Government tenant with a zamindari tenant because the Government tenant has nothing to pay to anybody whereas the zamindar has to pay to the Government ? *A.*—Yes, there is an intermediary. We cannot therefore compare them.

Q.—Have you served in any other estate previously ? *A.*—I had served at Arni.

Q.—As the Estate Collector there, is it your experience that the tanks were never repaired ? *A.*—They were properly kept.

Mr. PALLAM RAJU : *Q.*—Is it because that estate was under the Court of Wards ? *A.*—Yes.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Who took charge of the estate ? Is that yourself ? *A.*—No, Mr. Bhagavantham Gupta.

Q.—How many years after that, you came in ? *A.*—Three years afterwards.

Q.—At the time you took charge, all the tanks were in good condition ? *A.*—They were in tip-top condition.

Mr. PALLAM RAJU : *Q.*—During your predecessor's time, under the Court of Wards ? *A.*—They made continued progress.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Supposing a ryot digs a well to-day in one of the lands in your zamindari, do you convert it into a garden land and assess him to a higher rate ? *A.*—No.

Q.—I suppose, therefore, that the garden lands you were talking about, were garden lands prior to the permanent settlement? *A.*—Yes.

Q.—I suppose the Government, when they fixed the peshkash, took into consideration the income from the miraji from the garden lands ? *A.*—Yes.

Q.—You are leasing out your forest lands for fuel and for manure purposes ? *A.*—Yes.

Q.—How long have you been so leasing out ? *A.*—For nearly 30 years.

Q.—So, the ryots never had any custom to take fuel free of charge ? *A.*—Not to my knowledge.

Q.—Did you come across anywhere in the accounts that the ryots were taking this fuel free of charge ? *A.*—I have never been able to settle that point satisfactorily about the claim that the ryots have put forward.

Q.—They have no satisfactory evidence so far ? *A.*—No.

The CHAIRMAN : *Q.*—But the zamindar is willing to be liberal ? *A.*—I cannot speak for my zamindar on that point.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—Now you want to keep a portion of the forest as a reserve and a portion as unreserve ? *A.*—Yes.

Q.—So that it may be useful for other purposes later on ? *A.*—Yes.

Mr. Pallam Raju : *Q.*—What is the period of the rent collection in your villages ? *A.*—November to July. We are supposed to collect in eight instalments. But as a matter of fact it is not followed. We are collecting it in a lump.

Q.—That is, after the fasli year is over ? *A.*—Yes.

Q.—When the ryots have no produce with them ? *A.*—Some may have and some may not have.

Q.—But the collection of kist in Government villages is done during the time of the harvest ? *A.*—Yes.

Q.—Therefore the difficulty will be greater in your case ? *A.*—I agree. But our kistbandi also is during harvest. That is a defect.

Q.—The arrears may be due to that defect ? *A.*—That may be so ; but it is mainly due to unwillingness to pay.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—Have you got any suggestions to make as regards the difficulties experienced by the zamindars in the case of unauthorized use of water by the ryots ? *A.*—Yes, Sir. That is a point about which I have already made a representation.

Q.—As regard minor repairs to irrigation tanks ? *A.*—Yes. In regard to that question I have stated that I am unable to check irregular irrigation. The illicit practice goes on. I am absolutely helpless. In the circumstances the blame thrown on me by Mr. W. P. A. Soundarapandian is not just.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—The system requires improvement ? *A.*—Yes.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—I suppose the large arrears in your estate are due to slackness in collection work, because the Act itself is defective and that you have no control over the village officers. That may be one of the reasons ? *A.*—That is the main reason. I have been Revenue Divisional Officer for several years and only for four years as Diwan. Even if you place the cleverest man in charge of collection, things will not improve. Even an I.C.S. man will fail to improve collection.

The Chairman : *Q.*—Do you think that unless there is goodwill on both sides, no statute can help any officer ? *A.*—Yes, there must be goodwill.

Q.—You may have any power given under the statute ; unless the person who takes the power and the person against whom the power is to be used are both in a good state of mind, no power will do any good ? *A.*—I agree it is a contributory fact or

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—Do you want the Government to collect the rent for you ? *A.*—I said do not want it.

Q.—You welcome that measure ? Is that what you understood me to say ? *A.*—I do not welcome it.

Q.—You are not in favour of somebody collecting the rents for the zamindars ? *A.*—I do not think. I can help myself.

(At this stage the witness withdrew and the Committee rose for the day.)

The Committee met at the Collector's Office Buildings, Madura, at 11 a.m., on 24th February 1938.

All the members except Messrs. B. Narayanaswami Naidu and Mr. Mahboob Ali Baig were present.

Witness 227. Madura. 24th February 1938.

Oral evidence of Mr. K. S. Alagu Servai, Kuchahanur, Bodinayakkanur Zamin.

என்னை பெரியகுளம் தாலூகா காங்கிரஸ் கமிட்டி சார்பாகவும் விவசாயிகள் சங்கம் சார்பாகவும் கமிட்டியார் முன்பாக சாக்ஷியம் கொடுக்கிறதற்கு தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இந்த தாலூகா சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஜமீந்தார்கள் சர்க்காருக்கு செலுத்தும் பேஷ்கேஷ்க்கும் அவர்கள் குடிகளிடமிருந்து வசூல் செய்யும் தொகைகளுக்கும் அளவு கடந்த வித்தியாசம் இருக்கிறது. அந்த அளவிலிருந்து கிராம பொது ஜனங்களுடைய நன்மைக்காக ஒரு பகுதிகூட செலவிடப்படுவதில்லை. எப்பொழுதும் அந்த ஜமீந்தார்கள் தங்கள் சொந்த உபயோகத்திற்காக செலவு செய்துகொள்ளுகிறார்கள். எங்கள் தாலூகா சம்பந்தப்பட்ட அளவில் பேஷ்கேஷ் போக குடிகளிடத்திலிருந்து வசூல் செய்யும் தொகையில் ஒரு பகுதி கிராம அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கி வைக்கப்படவேண்டியது அவசியம். அப்பேற்பட்ட தொகையை கிராம பஞ்சாயத்தார்களிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும். அந்த பஞ்சாயத்தார் 4 பேரோ, 5 பேரோ சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் சம்மதத்தின்பேரில் கிராம சமுதாய நிலங்களை அந்த பஞ்சாயத்தார்களிடம் ஒப்புவித்து அவைகளின் சீர்திருத்தத்திற்காகவும் கிராம அபிவிருத்திக்காக எந்தெந்த வழியில் அந்தப்பணம்செலவிட வேண்டுமோ அந்தந்த வழியில் அந்தப்பணம் செலவிடப்படவேண்டும். கிராம சமுதாயம் சம்பந்தப்பட்ட அளவில் ஒரு கிராமத்திற்கு எவ்வளவு என்று நிஷ்கரிஷை செய்து அதன்படி செலவு செய்யப்படவேண்டும். அந்த கிராம சமுதாய நிலங்கள் 1212-ம் பசலியில் கணக்கிடப்பட்டு ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தந்த பராக்குப்படி

குடிகள் அனுபவத்திலிருந்த சமுதாய நிலங்களை பட்டாக்கள் போட்டு கொடுத்துவிட்டார்கள். அதனால் கிராம பொது காரியங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. கிராம ஜனங்கள் அந்த சமுதாய நிலங்களால் ஏற்படும் நன்மை அடையமுடியாது. ஜமீந்தார்களே தங்கள் சொந்த பொறுப்பில் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கிற அந்தந்த கிராமநிலங்களை அந்தந்தகிராம பஞ்சாயத்தார்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். போடி ஜமீனில் உப்புக்கோட்டை, குச்சனூர் என்ற இரண்டு கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்த கிராமங்களுக்கு பெரியார் தண்ணீர் வருகிறது. அதற்கு முன் சுருளியார் தண்ணீர் வந்து சாகுபடி ஆகிவந்தது. இப்பொழுது பெரியார் ஜலமும் சுருளியார் ஜலமும் ஒன்றாய் கலந்து வருகிறது. அந்தத் தண்ணீர்தான் அந்த இரண்டு கிராமங்களுக்கும் பாயவேண்டும். அதற்காக சர்க்காரில் தண்டத்தீர்வைபோட்டு வசூல் செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களுக்கு ஜமீந்தார் ஏற்கனவே தீர்வை வசூல் செய்துவருகிறார். சர்க்கார் அந்த நிலங்களுக்கு தண்டத்தீர்வை வசூல் செய்கிறதானது ஜமீந்தார்களுக்கும் குடிகளுக்கும் சர்க்காருக்கும் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்திற்கு முற்றிலும் விரோதமானதாக இருக்கிறது. சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்ட தண்ணீர் ஜமீனில் பிரவேசித்துவிட்டால் அந்த தண்ணீரை பூர்வீகமாக குடிகள் எப்படி ஆற்றுத் தண்ணீரை உபயோகித்துக்கொண்டிருந்தார்களோ அதேபிரகாரம் குடிகள் உபயோகிக்க வசதியும் பாத்தியதையும் இருக்கின்றன. அப்படி பரம்பரையாக உபயோகித்துவந்த வழக்கப்படி சுருளியாற்று தண்ணீரை உபயோகித்ததற்காக சர்க்கார் தண்டத்தீர்வை வசூலிக்கிறார்கள். ஊருளம் ஜமீன் குடிகள் விஷயமாக ரெவினியு போர்டில் குடிகள் தங்கள் பாத்தியதையைப் பற்றி அநேகம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டதில் குடிகளுக்கு அனேக விதமான அனுகூலமான உத்தரவுகள் வந்தன.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—நஞ்சை எவ்வளவு, புஞ்சை எவ்வளவு ?

A.—1212-ம் பசலியில் ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கு நஞ்சை எவ்வளவு புஞ்சை எவ்வளவு, என்று கம்பெனி சர்க்கார் காலத்தில் ஒருவிதமாக பிரித்து தீர்வை எல்லாம் நிஷ்கரிஷை செய்து விவரமாக கணக்கிருக்கிறது, **files records** (அகவல் கணக்கு) **to how rains**. குச்சனூர் கிராமம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் 1,791 முக்காலே வீசம் குழி பைசல் நஞ்சையாக இருக்கிறது. இப்பொழுது அவைகள் சரியாக சாகுபடி ஆகிறதே கிடையாது. அகவல் கணக்கில் ஒரு கண்மாய் 10 நாள் தண்ணீர் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. அதில் சுருளியாற்று தண்ணீர் விழுந்து சாகுபடி ஆகிறது. அகவல் கணக்கில் வரி விஷயம் தீர்வையாக இருக்கிறது. பயிர் வாரி தீர்வை கிடையாது. அதற்கு ரிகார்டுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை தாகல் செய்கிறேன் (**file the account**). எல்லா பைசல் நிலங்களுக்கும் இந்த சர்க்காரில் வாடர்-ரேட் போட்டார்கள். அதை ஆக்ஷேபித்து நடவடிக்கை எடுத்ததில் பைசல் நிலங்களுக்கு அந்த தண்ணீர் பாய்ச்சினால் சட்ட விரோதமாகாதென்று சொல்லி பைசல் நிலங்களுக்கு தண்டத் தீர்வை போட்டதை ரத்து செய்துவிட்டார்கள். அந்த ஆர்டரை இப்பொழுது தாகல் செய்கிறேன். இப்பேற்பட்ட நிலயினங்களில் பைசல் கணக்கில் இருக்கிறதில் $15\frac{3}{4}$ குழிக்கு ஜமீந்தாரால் சொந்தக் கிணறு வெட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பேற்பட்ட நிலத்திற்கு புகையிலைக்கு 8 பணம் என்றும், தோட்ட சாகுபடி செய்தால் 6 பணம் என்றும் அகவலில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பயிர் வாரி தீர்வை என்பது கிடையாது. பைசல் ரிகார்டுபடியும், மற்ற ரிகார்டுபடியும் புஞ்சைத் தீர்வையின்பேரில் தோட்டத் தீர்வை வசூல் செய்ததாக கணக்கு கிடையாது.

அடுத்தபடியாக ஏகசால் பட்டா என்று ஒருவிதபட்டா போடுகிறார்கள். அதாவது மிஸ்லேனியஸ் பட்டா என்று ஒன்று போடுகிறார்கள். சாஸ்வித (**permanent**) செட்டில்மெண்டுக்கு விரோதமாக 2 பணம் புஞ்சைக்கு தீர்வையிருந்தால் இந்த ஏகசால் பட்டாவுக்கு 3 பணம் தீர்வை போடுகிறார்கள். எங்கள் ஜமீனில் நாஜர் கிரயம் வாங்குகிறதென்ற பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறபடியால் எந்த காலத்திலும் அதற்கு வேண்டிய தொகையை வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று இந்த மாதிரி ஏகசால் பட்டா போடுகிறார்கள்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—புறம்போக்கில் பயிரிட்டால் அதற்கு ஏகசால் பட்டா என்று பெயரா ?

A.—கிராம சமுதாயத்திற்கு சம்பந்தப்பட்ட சாகுபடிக்கு லாயக்காக இருக்கிற தரிசு நிலங்களுக்கு பட்டா போடுகிறதற்கு ஏகசால் பட்டா என்று பெயர். அனுபவப்படி காயமான பட்டாதான் போடவேண்டும். ஏகசால் பட்டா போடக்கூடாது. அதனால் குடிகளுக்குத்தான் தொந்திரவு.

Q.—அது ஆக்கிரமிப்புத்தானே ?

A.—அதை எப்படி ஆக்கிரமிப்பு என்று சொல்லுவது. குடிகளுடைய வெகுகால அனுபவத்திலிருப்பதை எப்படி ஆக்கிரமிப்பு என்று சொல்லமுடியும். வேறு அயலூரிலிருந்து வந்து ஒருவரும் அதில் பிரவேசிக்கவில்லை. இரண்டு பணம் சாதாரண தீர்வையாக இருந்தால் ஏகசால் பட்டாவுக்கு 3 பணம். நிலத்தை கிஸ்தி பாக்கிக்காக 8 அணாவுக்கு ஜமீந்தாரே எடுத்துக்கொண்டுவிட்டபிறகு நிலத்தின் உடமைக்காரன் தீர்வை கொடுக்கிறேன் என்று வந்தால் அவனிடத்தில் நாஜர் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் நாஜர் கொடுக்காவிட்டால் பட்டா போடுகிறதில்லை. வேறு யாராவது மூன்றாவது மனிதன் வந்து நாஜர் கொடுத்தால் உடனே பட்டா போட்டுவிடுகிறார்கள். உடமைஸ்தர் பணம் கட்டினால் உடனே பட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்று எஸ்டேட் லாண்ட் ஆக்டில் இருக்கிறதாக சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அது அனுஷ்டானத்தில் இல்லை. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நடவடிக்கை நடத்தி தோட்ட தீர்வை போடக்கூடாது, புஞ்சை தீர்வை தான் போடவேண்டுமென்று தீர்மானம் ஆகி இருக்கிறது. ராசிங்கபுரத்தில் அப்படி ஒரு தீர்மானம் ஆகி இருக்கிறது. வருஷா வருஷம் பட்டாவை ஆக்ஷேபித்து சம்மரி சூட் போட்டுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறதால் வயற்றுக்கு இல்லாமலிருக்கிற குடியானவன் இவர்களுடன் எதிர்த்து விவகாரம் செய்து தான் லாபத்தை அடைகிறதென்பது முடியாத காரியம். ஆகையால் இப்பேற்பட்ட கஷ்டங்களை சட்டபூர்வமாக ரத்து செய்து வெளிப்படையாக குடிகளுக்கு அனுகூலமாக சட்டம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். சாகுபடிக்கு லாயக்கில்லாத நிலங்கள் என்று ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கிற நிலங்களுக்காக வேறு உபயோகத்திற்காக தர்காஸ்து மனுப்போட்டால் அதை பணக்காரர்களுக்கோ அல்லது பணம் கொடுக்கிறவர்களுக்கோ தான் கொடுக்கிறார்கள். அந்த தர்காஸ்துக்கு வெள்ளைக் காகிதத்தில் மனுப் போட்டால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஒரு பாரம் ஒரு ரூபாய் என்று விற்கிறார்கள். அந்த பாரத்தில் தர்காஸ்து மனுப்போட்டால்தான் கவனிப்பார்கள். ஆனாலும் அதற்கும் பணம்

கொடுக்கத்தான் வேண்டும். பட்டா டிரான்ஸ்பர் வேண்டுமென்றாலும் ஒரு ரூபாய் கொடுத்து பாரம் **(form)** வாங்கி அதில்தான் பட்டா ட்ரான்ஸ்பர் மனுச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அதே மாதிரியாக நாங்கள் மலையில் இடம் வேண்டுமென்று தர்காஸ்து போட்டாலும் ரூபாய் கொடுத்து பாரம் வாங்கித் தான் போடவேண்டும்.

Q.—அந்த மாதிரி செய்கிறதை காட்ட ரிகார்டு இருக்கிறதா ?

A.—திவான் அவர்களே இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை கேட்டால் அவரே அதை ஒப்புக்கொள்ளுவார். வெள்ளை காகிதத்தில் மனுப்போட்டால் கவனிக்கமாட்டார்கள். ஒரு ரூபாய் கொடுத்து அந்த பாரம் வாங்கி அதில் தர்காஸ்து மனு கொடுத்தால்தான் கொடுப்பார்கள். ஒருவர் 10 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிடக்கூடியவராய் இருந்தால் அவர் அந்த அனுகூலத்தை அனுபவிக்கக்கூடியமுறை இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. அதை ஏழை ஜனங்களுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுத்தால் எவ்வளவோ ஜனங்கள் பிழைப்பார்கள். சாகுபடிக்கு லாயக்காய் உள்ள நிலங்களுக்கு நாஜர் கொடுக்கவேண்டுமென்கிற முறை இருப்பதால் ஜனங்களுக்கு எவ்வளவோ கஷ்டமாக இருக்கிறது.

பட்டா நிலங்களிலிருக்கிற மரங்களுக்கு மரத்தீர்வை வசூல் செய்கிறார்கள். பைசல்காலத்தில் அப்படி இருந்தவைகளுக்கு பட்டா போட்டுவைப்பதற்கு ஆதாயம் முதலியவைகளை கூட்டி பட்டா போட்டிருக்கிறார்கள். ஒப்பந்தப்படி அவர்களுடைய பட்டா நிலத்தில் அவர்கள் மரங்களை உண்டு பண்ணினால் அந்த மரங்களுக்குக்கூட பட்டா போடவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். இதை குடிகள் ஆக்ஷேபிக்கிறார்கள். இதனால் குடியானவர்களுக்கு அனேகவிதமான கஷ்டநஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. போடி ஜமீனில் பெஷ்கேஷ் செஸ் முதலியவைகள் எல்லாம் 25,000 ரூபாய் ஆகலாம். இந்த ஜமீனுக்கு வருமானம் ஒரு லக்ஷத்து சொச்ச ரூபாய். இந்த 25,000 ரூபாய் போக பாக்கி 75,000 சொச்ச ரூபாயில் கிராம ஜனங்களுக்கு எதாவது ஒருவிதத்தில் உபயோகம் இருக்கிறதா என்றால் கிடையவே கிடையாது. ராச்சனூருக்குப் பக்கத்தில் ஒரு அணைக்கட்டு இருக்கிறது. அந்த அணைக்கட்டை காலகாலத்தில் ரிபேர் செய்து கொடுப்பதே கிடையாது. ஒரு காலத்தில் வெள்ளத்தால் பெரிய ஆபத்து வந்துவிடுகிறதாக இருந்தது. நாங்கள் போடி ஜமீந்தார் அவர்களுக்கு ஒரு தந்தி கொடுத்தோம். இந்த ஆபத்திலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று தந்தி கொடுத்தோம். அதை குடிகளே மராமத்து செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

Q.—அந்த பதில் தந்தியைகொண்டுவந்திருக்கிறார்களா ?

A.—இங்கே கொண்டுவரவில்லை. கிராமங்களில் மந்தை முதலியவைகளை பார்த்தால் பெயரளவில் மந்தை களம் என்றுதானிருக்கிறது. சரியானபடி மந்தை வெளி, களம் என்பது கிராமங்களில் கிடையவே கிடையாது. மந்தைவெளி என்றால் ஜனங்கள் ஸ்டேல் சைட், முதலியவைகளுக்காகவும் ஆடுமாடுகள் மடக்கவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிலங்களுக்கு பெயர். மாடுகளை மடக்கும் இடத்திற்கு மாட்டுமந்தை என்று சொல்லுவார்கள். ஜனங்களுக்கு வெளிக்குப்போகிறதற்கு ஆண்களுக்கு ஒரு மந்தை, பெண்களுக்கு ஒரு மந்தை என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அவைகள் எல்லாம் இப்பொழுது இல்லை. முன் காலத்தில் ஒரு 10 காணி நிலம் இனக்குடியாக இருந்திருக்கிறது. இதற்கு இப்பொழுது நஜர் **(naya)** வாங்கிக்கொண்டு பட்டாபோட்டுவிட்டார்கள். இப்பொழுது பொதுப்பாட்டைகள் கிடையவே கிடையாது. பாதைகளாக இருந்த இடங்களெல்லாம்கூட பட்டா போட்டுவிடப்பட்டன.

ஒரு புஞ்சையில் ஒருவன் கிணறு வெட்டி கொடிக்கால் சாகுபடி செய்தால் 50 பணம் தீர்வை வசூல் செய்கிறார்கள். இப்பேற்பட்ட கிராம சம்பந்தமான விஷயங்களில் ஜமீனில் ஜனங்கள் ஒருவிதமான நன்மையையும் அடைய முடிகிறதில்லை. ஆகையால் எந்தெந்த கிராமத்திற்கு எவ்வளவு தொகை கிராம நன்மைக்காக ஒதுக்கி வைக்கவேண்டுமென்று ஒரு கமிட்டியாரைக்கொண்டு நிர்ணயித்து அந்த அளவு பிக்ஸ் பண்ணி அந்த அளவு தொகையை பஞ்சாயத்தார்கள் இடத்தில் ஒப்படைத்தால் பஞ்சாயத்தார்கள் அதை வசூல் செய்துகொண்டு செலவிடக்கூடிய முறையில் பழைய காலத்து பஞ்சாயத்து முறையில் ஒரு சட்டம் ஏற்படுத்தினால் குடிகள் சுபிக்ஷமாக வாழ வழியுண்டு.

Q.—கிராம அபிவிருத்திக்காக தொகை ஒதுக்கி வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்களே, கிராம அபிவிருத்தி என்றால் என்ன ?

A.—போக்குவரத்து சாதனம், சுகாதாரம், நல்ல குடிதண்ணீர், காடு முதலியவைகளுக்கு வண்டிப் போக்குவரத்து சாதனம், கண்மாய், குளம் இவைகளை வருஷா வருஷம் ரிபேர் செய்து கொள்ளுகிறதற்கும், இன்னும் அனேகவிதமான பொதுநன்மைக்காக செலவிடக்கூடிய வகையில் அந்தப் பணம் உதவியாக இருக்கவேண்டும்.

Q.—சமுதாய நிலங்களை பட்டா போட்டு கொடுத்ததாக சொன்னீர்களே, அது எப்பொழுது ?

A.—சுமார் 10, 15 வருஷமாக நடக்கிறது.

Q.—அந்த கிராம குடிகளுக்கா அல்லது வேறு கிராம குடிகளுக்கா ?

A.—முன் காலத்தில் குளம், குட்டை என்று இருந்திருக்கிறது. அவைகளை நஜர் வாங்கிக் கொண்டு பட்டா போட்டுவிட்டால் ஜனங்களுக்கு எப்படி தெரிகிறது. அந்த நிலங்களை சீர்படுத்துகிற போதுதான் தெரிகிறது. அந்த மாதிரி சில அயலூர்க்காரர்களும் வாங்கி இருக்கிறார்கள். இதனால் அடிக்கடி குடிகளுக்குள் சண்டைச் சச்சரவு ஏற்படுகிறது.

Q.—இந்த சமுதாய நிலங்கள் என்ன ?

A.—இந்த சமுதாய நிலங்கள் எல்லாம் புஞ்சையில்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—ஒரு ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு பாரம்ஸ் விற்கிறார்கள் என்கிறீர்களே. அது ஸ்டாம்பு பீஸாக விதிக்கிறார்களா ?

A.—பாரம் அச்சடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். வாங்குகிறபோது ஷராப் கையெழுத்துப் போட்டு, தேதி போட்டு ஒரு ரூபாய் என்று போட்டு கொடுக்கிறார்கள். இப்படி வசூலாக்கிற பணத்தை எஸ்டேட்டில் வரவு வைக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி மனு பட்டா ட்ரான்ஸ்பருக்குக்கூட உபயோகிக்கவேண்டும். வேறு விதமாக மனுக் கொடுத்தால் கவனிக்கமாட்டார்கள். தற்காஸ்துக்கும் ஒரு ரூபாய் கொடுத்து வாங்கித்தான் மனு கொடுக்கவேண்டும். வேறு விஷயங்களுக்கு வெள்ளை காகிதத்தில் மனுக் கொடுத்தால் போதும்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—அணைக்கட்டு, கலுங்கு முதலியவைகளை ரிபேர் செய்தது எப்போ ?

A.—சுமார் ஆறு வருஷங்களுக்குமுன்னால் ஒரு பெரிய அணைக்கட்டில் ஒரு பெரிய உடைப்பு உடைத்திருந்தது. குடிகளே அநேக ரூபாய் வசூல் செய்து ஜமீனில் ரூ. 200 கொடுத்தது போக காணாத பணத்தைப்போட்டு ரிபேர் செய்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ பணம் செலவழிந்தும் அதற்கு சரியான ஈடாக ஒன்றும் ஜமீனில் செய்கிறது கிடையாது. குடிகளே எவ்வளவோ பணத்தை செல விட்டு அந்த ரிப்பேரை செய்திருக்கிறார்கள். குடிகளுக்கும் ஜமீன்தாருக்கும் இதனால் சச்சரவு ஏற்பட்டு கிஸ்தி கட்டாமல் நிறுத்திவைத்திருந்தார்கள். பிறகு குடிகளிடத்தில் ஒருவிதமான ராஜியை செய்து கொண்டு கிஸ்தியை வாங்கியிருக்கிறார்கள்.

Q.—உங்கள் ஊரில் ஜமீன் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களே, அவர்களிடத்தில் சொன்னால் நடக்காதா ?

A.—எவ்வளவோ சொல்லிப்பார்த்தாகிவிட்டது. ஒன்றுமே நடக்கிறதில்லை. அவர்கள் காதில் போட்டுக்கொள்ளுகிறதே இல்லை. யாராவது பணம் கொடுக்கிறதாக முன் வந்தால் அப்பொழுது கவனிப்பார்கள்.

Q.—உங்கள் ஊரில் வரி வசூல் செய்கிறது யார் ?

A.—கிராம முன்சீப்புகள் வசூல் செய்து ஜமீன்தாருக்கு கொடுக்கிறார்கள். சில சமயங்களில் ஜமீன்தார் டெம்பரரி ஆட்களை நியமித்துக்கொண்டு வசூல் செய்கிறார்கள்.

Q.—குளங்களை பட்டா போடுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறீர்களே. அயலூர் குடிகளுக்கா ? உள்ளூர் குடிகளுக்கா ?

A.—வெளியூர் ஜனங்களுக்கும், உள்ளூர் ஜனங்களுக்கும் தர்காஸ்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

Q.—காடுகளில் பட்டா போடுகிறதாக சொன்னீர்களே அது எப்படி ?

A.—உள்ளூர்க்காரர்களும் வெளியூர்க்காரர்களும் தர்காஸ்து வாங்கி இருக்கிறார்கள். அந்த விவரங்களை இப்பொழுது நான் தாக்கல் செய்திருக்கிற ரிக்கார்டுகளில் காணலாம்.

Q.—பெரியார் ஜலம் வருகிறதற்கு முன்னால் எந்த ஜலம் பாய்ந்தது ?

A.—சுருளியார் ஜலம் பாய்ந்தது.

Q.—அதற்கு என்ன தீர்வை.

A.—ரூ. 6 முதல் ரூ. 18 வரை.

Q.—தண்ணீர் தீர்வைக்காக எவ்வளவு கொடுக்கிறீர்கள்.

A.—ரூ. 320 ஒரு ஏக்கருக்கு தண்டத் தீர்வை போட்டு வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். இது கவர்ன்மெண்டார் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். பெரியார் ஜலம் சுருளியாற்றில் வந்து கலக்கிறது. அது ஜமீன் நிலங்கள் வழியாக போகிறது. குடிகள் சுருளியாற்று ஜலத்தை பாய்ச்சிக் கொள்ள வதற்கு இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது அந்த தண்ணீருக்காக தண்டத்தீர்வை போட்டிருக் கிறார்கள்.

Q.— அந்த தண்ணீர் பாயாமல் வேறு தண்ணீரால் விளையுமா ?

A.—சுருளியாற்று தண்ணீர் பாய்ந்தால்தான் விளையும். வேறு பாய்ச்சல் அந்த நிலங்களுக்கு கிடையாது.

Q.—எப்பொழுதும் வழக்கமாக அந்த ஜலம் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறதா ?

A.—ஆமாம்.

Q.—அந்த தண்டத்தீர்வை போட்ட நிலத்திற்கு வேறு ஜலம் பாயுமா ?

A.—பாயும். கிணற்றிலிருந்து இரைத்துப் பாய்ச்சவேண்டும்.

Q.—அந்த நிலத்திற்கு வேறு தீர்வை உண்டா ?

A.—வேறு ஒன்றும் கிடையாது.

Q.—எப்பொழுது அந்த தண்டந்தீர்வை வசூல் செய்தார்கள்.

A.—1333-ம் பசலியில் ரூ. 320 செலுத்தி இருக்கிறோம்.

Q.—ஒரு கிராமத்துக்கு மாத்திரம் அந்த ஜலம் பாய்கிறதா அல்லது நெட்டுக்கு அந்த ஜலம் பாய்கிறதா ?

A.—ஆம். நெட்டுக்குத்தான் அந்த ஜலம் வருகிறது. அதை நாங்கள் என்றைக்கும் பாய்ச்சக் கூடாதென்று ஆக்ஷேபித்தார்கள். நாங்கள் பாய்ச்சிக்கொள்ளலாம் என்று ஏற்பட்டது. ஒரு பக்கத் தில் இந்த மாதிரி பாய்ச்சினதற்காகத்தான் தண்டந்தீர்வை போட்டார்கள்.

Q.—பெரியார் ஜலம் வருகிறதற்கு முன் நஞ்சையாக இருந்ததே. அவைகளுக்கு பாய்ச்சுகிறதற்கு உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறார்களா ?

A.—ஆமாம். 1212-ம் பசயிலில் (125 வருஷங்களுக்குமுன்) 1,700 குழி பைசல் ஆகி இருக்கிறது. பூராவும் சர்வே பண்ணி எடுத்தால்கூட அந்த 1,700 குழி இப்பொழுது இருக்காது.

Q.—பெரியார் ஜலம் வருகிறபோது அந்த நிலங்கள் (தண்டந்தீர்வை போட்டது) நஞ்சையாக இருந்தத்ா ? புஞ்சையாக இருந்ததா ?

A.—நஞ்சையாகத்தானிருந்தது. ஜமீன்தாருக்கு நஞ்சைத் தீர்வைதான் கொடுத்திருக்கிறோம். அகவல் கணக்கில் ஜமீன்தார் ஒரு ரிக்கார்டு மூலமாக ஒரு குடியானவருக்கு பட்டா கொடுத்திருக்கிறார்.

Q.—இப்பொழுது அந்த ஜலம் எவ்வளவு நிலத்திற்கு பாய்கிறது ?

A.—சுமார் 1,000 குழி இருக்கும். அதில் சுமார் 30 குழிக்குத்தான் அந்த தண்டத்தீர்வை போட்டார்கள்.

Q.—எதற்காக போடுகிறார்கள் ?

A.—அந்த நிலம் பைசல் நிலம் இல்லை என்று ஆக்ஷேபித்து அந்த தீர்வை போட்டார்கள். ஜமீன்தாரும் நீலத்தீர்வை வாங்குகிறார். சர்க்காரும் தீர்வை வாங்கிறார்கள். பாலையார் என்று ஒரு ஆறு இந்த ஜமீனில் உற்பத்தியாகிறது. அது அயன் கிராமங்களிலும் பிரவேசிக்கிறது. அப்படியி ருந்தும் ஜமீன்தார் அயன் குடிகளிடத்தில் தீர்வை வாங்குகிறதில்லை. அயனில்தான் தீர்வை வாங்கு கிறார்கள். அதே மாதிரி சுருளியாற்றுத் தண்ணீர் ஜமீனில் பிரவேசித்த பாய்கிற நிலங்களுக்கு சர்க்கார் தீர்வை விதிக்ககூடாதென்று ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படி தீர்வை வாங்கினதை கண்டித்து தீர்மானம் செய்து அனுப்பி இருக்கிறார்கள்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—ஜமீந்தாருக்கு மிச்சப்படுகிற தொகையை உங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்களா ?

A.—ஜமீன்தாருக்கு ஒரு லக்ஷத்து சொச்ச ரூபாய் வசூலாகிறது. பேஷ்கேஷ், செஸ் முதலியவைகள் ரூ. 25,000 போக பாக்கி 75 ஆயிரத்து சொச்ச ரூபாய் மிஞ்சுகிறதென்று தெரிகிறது. அதில் ஒரு பகுதியை கிராம அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கி வைக்கவேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறோம்.

Q.—ஒரு பாகம் என்றால் எவ்வளவு உங்கள் அபிப்பிராயம் ?

A.—ஒரு பாதியையாவது ஒதுக்கி வைக்கலாம் என்று நாங்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறோம்.

Q.—உங்கள் ஜமீனில் கொஞ்சம் பேஷ்கேஸ் செலுத்துகிறார்கள். இதர ஜமீன்களில் சரிபாதி கொடுக்கிறார்களே அவர்களுக்கு என்ன ?

A.—எங்கள் ஜமீன் சம்மந்தப்பட்ட மட்டில்தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—பட்டா மாறுதலுக்கும் இந்த ஜமீன்தார் வந்தபிறகு வரி வசூல் செய்கிறார்களா ?

A.—புது ஆக்டு வந்த பிறகு ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆபிசில் பணம் (fees) வாங்குகிறார்களே. அதற்கு பிந்திக் கிடையாது. இந்த ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்டுக்கு முந்தியதாக டிரான்ஸ்பர் ஏதாவது இருந்தால் அவைகளுக்கு அந்தப் பணம் கட்டித்தான் மனுப் போடவேண்டும்.

Q.—இந்த பட்டா டிரான்ஸ்பர் விஷயமாக கலெக்டர் அவர்களுக்கு மனுச் செய்துகொள்ள முடியாதா ?

A.—முடியும். ஆனால் பணம் செலவு செய்துதான் ஆகவேண்டும். அதுவும் அதிக நாள் பிடிக்கும்.

Q.—நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற மெம்மோராண்டத்தில் காட்டியிருக்கிற வரி சரியான வரிதானே ? அதைப்பற்றி உங்களுக்கு ஆக்ஷேபணை இல்லையே ?

A.—அந்த வரியில் தோட்டம் தீர்வை (பயிர்வாரி தீர்வை) விதிக்காமல் புஞ்சைத் தீர்வை விதிக்கவேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் கோரிக்கை.

Q.—புஞ்சைக்குப் போட்டிருக்கிற இரண்டு பணம் என்ன ?

A.—அது தீர்வை ஜாஸ்தியில்லை.

Q.—உங்கள் ஆக்ஷேபணை தோட்டக்காலில் குடியானவர்கள் கஷ்டப்பட்டு பயிர் செய்கிறதால் அதிக வரி போடக்கூடாதென்பதுதானே ?

A.—ஆமாம்.

Q.—பக்கத்திலிருக்கிற அயன் கிராமங்களைவிட இது எப்படி இருக்கிறது ?

A.—அயன் கிராமங்களில் தோட்டத்திற்கு அதிக தீர்வை விதிக்கிறதில்லை. புஞ்சைக்கு இரண்டு இரண்டு பணம் இருக்கிறதைப்பற்றி ஆக்ஷேபணை இல்லை. குடிகளால் சொந்தச் செலவில் கண்மாய் வெட்டியும் அல்லது கிணறு வெட்டியும் தண்ணீர் பாய்ச்சி பயிரிட்டு சாகுபடி செய்தால் சொந்தமாக செய்கிற முயற்சிக்கு புஞ்சைத் தீர்வைதான் இருக்கவேண்டும். நஞ்சை தீர்வை போடக்கூடாது. ஜமீந்தார் வேண்டிய மராமத்துக்கள் செய்து அதற்கு வேண்டிய பராமரிப்பு செய்து கொடுத்து பாசன வசதிகள் செய்துகொடுத்தால்தான் ஜாஸ்தி தீர்வை கேட்கலாம். அப்படி இல்லாமல் இருக்கிறபோது ஜாஸ்தி தீர்வை கேட்கக்கூடாதென்பதுதான் எங்கள் கட்சி.

Q.—பஞ்சாயத்து மூலம் என்று சொன்னீர்களே அது என்ன ?

A.—பழைய காலத்தில் 40 குறுக்கம் இருக்கிற குடிகள் இருபது வருஷ காலத்திற்கு குறைவாக இல்லாத உள் புள்ளிகளாக இருக்கிறவர்கள், இன்னும் பெரியதனக்காரர்கள்தான் பஞ்சாயத்துதார்களாக எடுக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் 40 குருக்கக்காரர்கள் உள் புள்ளிக்காரர்கள் இவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய தீர்வையை வசூல் செய்து ஜமீன்தார் அவர்களுக்கு செலுத்தி வந்திருக்கிறார்கள்.

Q.—பஞ்சாயத்து முறையில் வசூல் செய்தால் தேவலை என்று சொல்லுகிறீர்களா ?

A.—ஆமாம்.

WITNESS CONTINUES :

நிலத்தை ஜப்தி செய்து நடவடிக்கை எடுத்து ஏலத்திற்கு கொண்டுவருகிறபோது ரூ. 25, ரூ. 30 ஜாஸ்தியாகிறது. பஞ்சாயத்தார்கள் மகசூலையோ ஜங்கம சொத்தையோ ஜப்தி செய்து அந்தந்த கிராமத்தில் விற்று தொகையை வசூல் செய்யவேண்டுமென்ற ஏற்பாடு வந்தால் இப்பேற்பட்ட செலவு இனங்கள் இல்லாமலே இருக்கும். இவ்விதமான நன்மையை செய்துகொடுத்தால் கிராம ஜனங்கள் கட்டுப்பாடு உடையவர்களாகவும் ஒற்றுமையாகவும் கஷ்டமில்லாமலும் இருப்பார்கள். ஆகையால் இத்தகைய வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—கோர்ட்டுகளுக்கு நீங்கள் அடிக்கடி போகிறதில்லையே ?

A.—நாங்கள் கோறுகிறதை ஜமீன்தார் செய்து கொடுத்தால் நாங்கள் அதிகமாக குறை சொல்ல வேண்டியதில்லை. நாங்கள் கோறுகிறது என்னவென்றால் எங்கள் ஜமீன்தாருக்கு கொஞ்சம் மனம் இளகவேண்டுமென்பதுதான். அவர்கள் என்னவோ நல்ல மனது உடையவர்கள்தான். ஆனால் அவர்களிடத்தில் நேரில் எங்கள் குறைகளைச் சொல்ல எங்களுக்கு ஹோது இல்லை. அவர்களைக் கண்டு பேசுவது என்பது சுலப சாத்தியமல்ல. அவர்களிடத்தில் நேரில் போய் எங்கள் கஷ்டங்களைச் சொல்ல வசதிகள் அவர்களுடைய சிப்பந்திகள் கொடுக்கிறதில்லை. ஏதாவது சாக்குப்போக்குச் சொல்லி நாங்கள் ஜமீந்தாரிடத்தில் நேரில் போகாமலிருக்கும் வழியைத் தேடிவிடுவார்கள். அப்படி யாராவது பிடிவாதமாகப்போய் ஆகவேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு எவ்வளவோ இடஞ்சல் ஏற்படும். இதை எல்லாம் உத்தேசித்துத்தான் ஜமீந்தாரிடத்தில் நேரில் போகிறதில்லை. இப்படி எல்லாம் எங்களை கஷ்டத்திற்கு ஆளாக்காமல் எங்கள் குறைகளை இனிமேலாவது எங்கள் ஜமீன்தார் நேரில் கவனித்து அதற்குத் தேவையான பரிகாரம் செய்து கொடுப்பாரானால் அவர்கள் மற்ற ஜமீன்தார்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக இருப்பார்கள்.

Q.—சர்வே ஆகியிருக்கிறதா ?

A.—1875-ம் வருஷத்தில் ஒரு சர்வே ஆகியிருக்கிறது. அது அனுஷ்டானத்திற்கு வரவில்லை.

Q.—உங்களுக்கு சர்வே அவசியம் என்று சொல்லுகிறீர்களா ?

A.—நிலங்களை அளந்து ஒரு ஒழுங்கு செய்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியந்தான். அது ஜமீன்தார் அவர்களுக்கும் குடிகளுக்கும் மிக்க நலமாய் இருக்கும்.

Q.—செட்டில்மெண்டு வேண்டியதில்லையா ?

A.—இப்பொழுது இருக்கிற குறைந்த தீர்வை வீதப்படி செட்டில்மெண்டு செய்துகொடுத்தால் தான் வேண்டும்.

Q.—சமுதாய நிலங்கள் விஷயமாக மனுக்கொடுத்துக் கேட்டுக்கொள்ளவில்லையா ?

A.—நாங்கள் ஒருவிதமான மனுக் கொடுத்து கேட்கவில்லை. ஆனால் சில வருஷங்களுக்குமுன் ஒரு பொதுக்கூட்டம் கூட்டி இவைகளைப்பற்றி பேசி ஜமீன்தார் அவர்களுக்கு தெரியப்படுத்தினோம். ஒரு பயனுமில்லை. ஆகையால்தான் மனுக்களை கொடுத்து கேட்கவில்லை.

Q.—ஐம்பது பணம் போடுகிறது ஜாஸ்திதானா ?

A.—கொடிக்காலுக்கு 50 பணம் போடுகிறது ஜாஸ்திதான். அந்த நிலத்திற்கு ஏற்கனவே நஞ்சை தீர்வை செலுத்துகிறோம். அந்த நஞ்சையில்தான் கொடிக்கால் சாகுபடி செய்கிறோம். எங்கள் செலவில் எங்கள் சிரமத்தைக்கொண்டு சாகுபடி செய்கிறதற்கு இவ்வளவு தீர்வை போடுகிறது நியாயமில்லை. தவிரவும் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய எரு, தழை, கொளை முதலியவைகளை முன்காலத்தில் கொடுத்தபோது ஒரு சுதந்திரமாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னால் இந்தக் கொளை சம்பந்தமாக குடிகள் பேரில் ஒரு கேஸ் எடுத்து அதில் கோர்ட்டு காவலும் காவல் தண்டனை கொடுத்தார்கள். அப்பீல் செய்ததில் அந்தக் கொளையை எடுத்துக்கொள்ளுகிறதற்கு குடிகளுக்கு உரிமை இருக்கிறதென்று தீர்ப்பு செய்து விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள் (**files copies of judgment, etc.**).

Q.—கொளை, எரு முதலியவைகள் விவசாயத்திற்கு முக்கியமானவை. தவிர வேறு சாதனங்களும் அவசியம். ஆனால் அவைகளை சேகரிக்கிறதிற்கு லைஸென்ஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். அடவூரிலிருந்து வந்து ஜமீனில் நேரில் வாங்கவேண்டும். காருக்கும் சாப்பாட்டு செலவுக்கும் ரூ. 1, ரூ. 1–8–0 செலவழித்து லைஸென்ஸுக்கும் ஒரு ரூபாய் கொடுத்து வாங்கிக்கொண்டுவந்தால் காவல்காரர்கள் அநேகம் விதத்தில் இடையூறு செய்துவருகிறார்கள். அந்தந்த கிராமங்களில் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கொளை முதலியவைகள் இதர சாதனங்கள் தேவையானவைகளை எடுத்துக் கொள்ள வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும்.

Witness No. 228. **Madura.** **24th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Suruliandy of Bodinayakkanur.

கொளை, தழை முதலிய எருக்கள், சிறு சரக்குகள் என்று (மைனர் புரொடியூஸ்) என்றும் லைசென்சு எடுக்க வேண்டுமென்றும் அவைகளை குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். சில்லரை மகசூல் மாதிரி குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். மேல் மலையிலிருந்து நார், ஆட்டுத்தோல், மாட்டுத்தோல் மிருகத்தோல், கடுகு இவைகள் திருவாங்கூர் மலையிலிருந்து இறங்கினால்கூட தீர்வை வாங்குகிறார்கள். எங்கள் ஜமீன் மலையிலிருந்து வரக்கூடியதற்கும் லைசென்சு வாங்க வேண்டுமென்று நிர்பந்திக்கிறார்கள். எங்கள் ஏலத் தோட்டத்திலிருந்து வரக்கூடிய புதிதாக செய்யப்பட்ட சொளகு முதலியவைகளைக் கொண்டுவந்தால் அதற்கும் தீர்வை வாங்கி விடுகிறார்கள் (**files counterfoil of receipts books**)

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—மாடுகள் கொண்டு போகிறதற்கு வரி வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னீர்களே அடிமாடுகளுக்குத்தானே ?

A.—அடிமாடுகளுக்காக கொண்டுபோகிறதாக இருக்கிறவைகளுக்குத்தான் வாங்குகிறதாக ஜனங்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் குடிகள் அக்கம்பக்கங்களிலிருக்கிற இடங்களுக்கு தோட்டங்களுக்கு கொண்டுபோகிற மாடுகளுக்குகூட வரி கொடுக்கவேண்டி இருக்கிறது. அது கூடாதென்று தான் சொல்லுகிறோம்.

Q.—கிஸ்தி வசூல் சம்பந்தமாக ஏதாவது சொல்லவேண்டுமா ?

A.—கிராம முன்சீப், கர்ணம், இவர்களுக்குத்தான் சம்பளம். வசூல்தார் எனது ஜமீனில் சிலரை நியமிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சம்பளம் கிடையாது. பட்டாவுக்கு இவ்வளவு என்று வாங்குகிறார்கள். பட்டாவுக்குத் தகுந்தபடி 4 அணா முதல் 2 ரூ. வரையில் வாங்குகிறார்கள்.

Q.—இதை பட்டாவில் சேர்க்கிறதில்லையே ?

A.—இல்லை.

Q.—இதைப்பற்றி ஜமீன்தார் அவர்களிடத்தில் சொல்லுகிறதுதானே ?

A.—நாங்கள் இதைப்பற்றி சொல்லி இருக்கிறோம். இன்னம் இதர இடங்களில் இந்த மாதிரித் தான் வசூல் செய்கிறார்கள். நாங்கள் ஒன்றும் புதிதாய் செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தமாதிரி வசூல் கூடாது. இவைகள்தான் நான் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியது.

Witness No. 229. **Madura.** **24th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Nithyanantham, Bodinayakkanur.

முன்னால் மகாநாடு நடத்தி கவர்மெண்டு 12 கேள்விகளுக்கு மகாநாட்டின் வாயிலாக பதில் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த கமிட்டியார் முன்பு சில விஷயங்களைச் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். நஞ்சைக்கும் புஞ்சைக்கும் 2 வரிதான் போடவேண்டும். நஞ்சை என்றால் ஒரே விதமாக இருக்கவேண்டும். புஞ்சை என்றால் ஒரே விதமாக இருக்க வேண்டும். விவசாயிகள் 2 வட்டி 3 வட்டிக்கு கடன் வாங்கி, கிணறு வெட்டி, கவலைபோட்டு இறைத்து ஓயாது வேலை செய்து கஷ்டப்பட்டு ஏதாவது செலவழிக்கின்ற பணத்திற்கும், படுகிற சிரமத்திற்கும் ஏதாவது ஊதியம் பெறுகிறதற்கு வழி தேடினால் அந்த தோட்டத்திற்கு 7 பணத்திலிருந்து 15 பணம் முதல் 50 பணம் வரையில் தீர்வை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja:

Q.—இதைக்காட்டுகிறதற்கு பட்டா கொண்டுவந்திருக்கிறீர்களா ?

A.—ஜமீன்தார் அவர்களைக் கேட்டால் அவரே ஒப்புக்கொண்டுவிடுவார். கேழ்வரகுக்கும் சோளத்திற்கும் 7 பணம், புகையிலைக்கு 12 பணம், வெங்காயம், மஞ்சள் இவைகளுக்கு 10 பணம், கத்திரி, அரைக்கீரை போட்டால் 5 பணம். கிணற்றுப் பாய்ச்சலில் கொடிக்கால் சிலர் போட்டால் 10 பணத்திலிருந்து 50 பணம் வரையில் தீர்வை போடுகிறார்கள். புகையிலை தோட்டமாக இருந்தால் ஒரு குளிக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு 12 பணம், புகையிலை போடாத தோட்டமாக இருந்தால் 7 பணம் ஒரு வருஷம் புகையிலை போட்டால் போதும். எப்பொழுதும் அந்த நிலத்திற்கு அதே தீர்வைதான். இந்த மாதிரி வரி போடக்கூடாதென்று விவசாயிகள் சம்மரி கேஸ் போட்டு அநேகம் ஜெயித்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஜட்ஜ்மெண்டில் $3\frac{1}{2}$ பணம், இன்னொன்றில் $2\frac{1}{2}$ பணம் தீர்ப்பு ஆகியிருக்கிறது. சம்மரி சூட்ஸ் போட்டதிலிருந்து ஜமீனில் இருக்கிற கஷ்டம் என்னவென்றால் குடியானவர்கள் அனேகமாக இன்சால்வென்ட்ஸ் ஆகிவிடுகிறார்கள். இந்த மாதிரி முறை ரொம்ப அநீதியானது. இந்த மாதிரி அநீதி அயனில் இல்லை. இதை நீண்ட காலமாக நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாக வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள் இதனால் விவசாயிகளுக்கு பெரியகஷ்டமும் சங்கடமும் ஏற்படுகிறது. அடுத்தாற்போல் எதாவது ஏகசால் பட்டா இருந்து களம் பட்டா செய்துகொள்ளவேண்டுமென்றால் நஜர் காணிக்கை கொடுத்துத்தான் தீரவேண்டும். காணிக்கை வாங்காமல் கொடுக்கிறதில்லை 10 வருஷமோ, 12 வருஷமோ ஒரு மனிதன் ஏகசால் பட்டா வாங்கி ஏகசாலாக உழுதுகொண்டிருந்தாலும் கூட மூன்றாவது மனிதன் பணம் கொடுத்தவுடனே அவனுக்கு உடனே பட்டா மாற்றிவிடுகிறார்கள். கோர்ட்டுக்குப் போய் அந்த நஜர் வாங்கக்கூடாதென்று தீர்மானம் ஏற்பட்டிருக்கிறது **(Files Judgment copy)**. நஜர் வாங்குகிறதென்பது ரொம்ப அநீதியான காரியம்.

Q.—நஜர் வாங்கக்கூடாதென்று தீர்ப்பு ஆகி இருக்கிறது. நீங்கள் பட்டா கேட்டால் உங்களிடத்தில் நஜர் வாங்கக்கூடாதென்று தீர்ப்பு ஆகிவிட்டது, பட்டாகொடுக்கமாட்டேன் என்று சொன்னால் என்ன செய்கிறது ?

A.—நஜர் வாங்காமல் பட்டா கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்பது தான் எங்கள் கோறிக்கை. நஜர் வாங்கும் வழக்கத்தை அடியோடு போக்கவேண்டியது.

Q.—தெரிந்து வாங்குகிறதை நிருத்திவிட்டு தெரியாமல் வாங்கினால் என்ன செய்கிறது ?

A.—தெரியாமல்வாங்க முடியாது. குண்டேரி கிராமத்தில் மலையில் 500 குழி. குழி ஒன்றுக்கு 42 ரூபாய் வீதம் நஜர் வாங்கிக்கொண்டு ஒரு புள்ளிக்கு சமீபத்தில் விடப்பட்டிருக்கிறது. அனேகம் குடிகள் தங்களுக்கு நிலம் விடவேண்டுமென்று ஜமீன்தாருக்கு பெடிஷன் செய்தும் சும்மா விடமுடியாதென்று சொல்லிவிட்டார்கள். எங்கள் ஜமீனில் குடிகள் போய் எதாவது கேட்டுக்கொள்ளவேண்டுமென்றால் பெரிய கஷ்டம். நேரில் குறைகளை சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. வீட்டிலிருந்து புறப்படுகிறபோது ஜமீன்தாரிடத்தில் சண்டை போட்டு வாங்கிக்கொண்டு வரவேண்டி புரப்பட்டு போனால் ஆஜாரத்திற்குப் போன உடனே பேர்பாதி அந்த வேகம் குறைந்து போகும். நீங்கள் போனாலும் $2\frac{1}{2}$ மணி நேரம் காத்துத்தான் இருக்வேண்டும். இந்த மாதிரி போய் காத்திருந்தாலும் காவல்காரர்கள் அதட்டி மிரட்டி அனுப்பி விடுகிறார்கள். அதையும் மீறி போனால் ஒருசமாசாரமும் சொல்ல முடிகிறதில்லை. நான் அடிக்கடி ஜமீன்தாரை போய்பார்க்கிறதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படவில்லை.

Q.—குடியானவர்களும், விவசாயிகளும் எல்லோரும் ஜமீன்தாரைப்பார்த்து கஷ்டங்களை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறதற்கு சௌகரியம் வேண்டுமென்று கேட்கிறீர்களா ?

A.—ஆமாம்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai:

Q.—விவசாயிகள் சங்கம் எவ்வளவு நாளாக ஏற்பட்டிருக்கிறது ?

A.—எட்டு, ஒன்பது மாத காலமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது ?

Q.—சங்கத்தின் மூலமாகப் போனால் சௌகரியமாகப்பார்க்க வசதி ஏற்படுமே ?

A.—சமீப காலமாக ஜமீந்தார் அவர்கள், மதராசிலேதான் இருக்கிறார்கள்.

மேல்மலை துடர்ச்சியில் மரங்கள் முதலியவைகள் வெட்டிக்கொள்ளலாம் என்று 1863-ம் வருஷத்தில் கொடுவல் அகவல் ரிகார்டில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. குடிகள் வெட்டிக்கொள்ளலாம் என்று அகவல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு குச்சிகூட தொடமுடியாது. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கருவிகளுக்கோ அல்லது விறகு வெட்டிகொள்ளுவதற்கோ முடியாது. ஊரில் தீப்பிடித்து வெந்து விட்டால் கைமரம், கொம்பு முதலியவைகளை வெட்டிக்கொள்ளலாம் என்ற வழக்கம் 20 வருஷத்திற்கு முன்னால் தாராளமாக நடந்தது. இப்பொழுது அது கிடையவே கிடையாது. ஒரு பச்சை மரத்திலிருக்கிற ஒரு குச்சியை கொண்டுவந்துவிட்டால் உடனே பாரஸ்டுகாரர்கள் கைப்பிடியாய்க் கொண்டுபோவார்கள். அரண்மனையில் அபராதம் போட்டுவிடுவார்கள்.

Q.—அவர்களுக்கு தீர்வை கொடுத்துவிட்டு எடுத்துக்கொள்ளலாமா ?

A.—ஆம்.

Q.—தீர்வை எப்படி ?

A.—ஒரு கட்டுக்கு ஒரு ஆணுக்கு ஒரு அணா, பெண்ணுக்கு $\frac{1}{2}$ அணா, ஒரு வண்டிக்கு $\frac{1}{2}$ ரூ. ஏற்பட்டிருக்கிறது.

Q.—தீர்வை வாங்கக்கூடாதென்று ஏன் கோர்ட்டுக்குப் போகவில்லை ?

A.—பணச் செலவு ஜாஸ்தியாக ஏற்படுகிறதால்தான் நாங்கள் கோர்ட்டுக்குப் போக முடிவதில்லை.

ஜப்தி முறை மிக கஷ்டமாக இருக்கிறதால் கண்டிக்கத்தக்கதாய் இருக்கிறது. விளைவு ஆகிற போது ஜப்தி எடுக்க வருகிறார்கள். அதற்கு சட்டம் இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். கலெக்டரிடம் இருந்து ஜப்தி வரவேண்டிய முறை இருக்கிறது. பாரஸ்டுகாரர்களைக்கொண்டும் போலீஸ்காரர்களைக்கொண்டும் ஜப்தி எடுக்கிறார்கள். அறுவடைக்கு லாயக்காக இருக்கிற சமயத்தில் ஜப்தி எடுப்பதால் மகசூலை குடியானவர்கள் கண்டு முதல் செய்ய முடியாமல் போகிறது. அதனால் மகசூல்

நஷ்டமாகிறது. அதை அறுவடை செய்யவேண்டுமென்று யாராவது கேட்டால் இப்போ முடியாது அப்போ முடியாதென்று சாக்குப் போக்கு சொல்லுகிறார்கள். ஜமீன் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு தயவு வருகிறபோதுதான் அறுவடை செய்யமுடியும். அப்படி அவர்கள் அறுவடைக்கு வருகிறதற்கும் சம்திங் கொடுக்கவேண்டும். இது எல்லாம் ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது. இது எந்த சட்டப்படி எடுக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—தீர்வை போடாவிட்டால் அவர்களுக்கு பணம் எப்படி வசூல் ஆகிறது ?

A.—தவசத்தை ஜப்தி செய்யலாம் அல்லது கோர்ட்டுக்குப் போய் நிலத்தை ஜப்தி செய்யலாம். ஆடு மாடு ஜங்கம சொத்து இவைகளை ஜப்தி செய்யக்கூடாது.

Q.—உங்களுக்கு 10 எக்கர் நிலமிருந்தால் தீர்வை பாக்கிக்காக எவ்வளவு எடுத்துக்கொள்ளுகிறது ?

A.—ஒரு நம்பரில் எவ்வளவு எக்ஸ்டண்ட் தீர்வைக்கு எலம் போட முடியுமோ அவ்வளவுதான் போடவேண்டும்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—மகசூல் ஜப்தி வைத்துக்கொள்ளலாமா ?

A.—ஆம். மகசூல் ஜப்தி வைத்துக்கொள்ளலாம்.

Q.—வீட்டுக்குள் உள்ள நெல்லை ஜப்தி செய்யலாமா ?

A.—களத்தில் ஜப்தி செய்யலாம். நாங்கள் செலுத்தவேண்டியதற்கு எவ்வளவு எடுத்துக் கொள்ளக்கூடுமோ அவ்வளவைதான் ஜப்தி செய்யலாம். அதற்குமேல் ஜப்தி செய்யக்கூடாது. விவசாயக் கருவிகளை ஜப்தி செய்யக்கூடாது.

Q.—இந்தக் கஷ்டங்களை சொல்லுகிறதற்கு நீங்கள் எவ்வளவு பேர்கள் ஜமீன்தார் இடத்தில் போய் இருப்பீர்கள் ?

A.—நாங்கள் சமீபத்தில் ஒருவரும் போகவில்லை.

Q.—நீங்கள் எப்பொழுதாவது போய் தீர்வை வஜா கேட்டிருக்கிறீர்களா ?

A.— இல்லை.

Q.— மலைக்குப்போய் வேண்டிய தழை, கொளை முதலியவைகள் எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு லைசென்ஸ் பீஸ் வாங்குகிறதைப்பற்றி நீங்கள் ஆக்ஷேபனை செய்திருக்கிறீர்களா ?

A.—குடிகள் செய்திருக்கிறார்கள். நான் போகவில்லை.

Q.—ஜமீன்ஏரியாவில் உங்களுக்கு எவ்வளவு நிலமிருக்கிறது ?

A.— எனக்கு 10 எக்கர் இருக்கிறது. போடி ஜமீனில் இல்லை. கொட்டகுடியில் இருக்கிறது. கொட்டகுடி போடி ஜமீனில் ஒரு பகுதி. அது இப்பொழுது அளகண்ணன் செட்டியார் வசமிருக்கிறது.

Q.— அந்த 10 எக்கர் நிலம் மலையிலா ?

A.—ஆமாம்.

Q.—என் சாகுபடி செய்கிறீர்கள் ?

A.—நான் ஒன்றும் சாகுபடி செய்யவில்லை.

Q.—நீங்கள் நேரடியாக விவசாயம் செய்கிறவர் இல்லையே ?

A.—இல்லை.

Q.—நீங்கள் என்ன தொழில் செய்கிறீர்கள் ?

A.—வைத்தியம் செய்கிறேன்.

Q.—விவசாயிகள் குறைகளை எடுத்து சொல்லுவதற்காக ஏதாவது சங்கம் வைத்திருக்கிறீர்களா ?

A.—ஆமாம். எனக்கு அதே வேலைதான்.

Q.—விவசாயிகளுக்கு நீங்கள் உதவி செய்கிறதுண்டா ?

A.—ஆமாம். அவர்களுக்கு என்ன என்ன சௌகரியம் வேண்டியிருக்கிறதோ அதைச்செய்ய வேண்டிய முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன்.

Q.—விவசாயிகளுக்கு மருந்து கொடுத்து உதவி செய்கிறீர்களா என்ன ?

A.—விவசாயிகள் குறைகளைப்பற்றியும் அதற்கு வேண்டிய பிரசாரம் செய்வதும் அவர்களுக்கு எந்தெந்த வகையில் அனுகூலம் செய்யமுடியுமோ அதைச் செய்கிறதும்தான் என் முக்கியமான வேலை. இதோடுகூட குடிகளுக்கு வைத்தியமும் செய்கிறேன்.

Q.—நீங்கள் விவசாயம் நேரில் செய்யாததால் அவர்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்கள் உங்களுக்கு நேரில் தெரியாதல்லவா ?

A.—நான் நேரில் விவசாயம் செய்யாமல் போனாலும் அவர்கள் கஷ்டம் நஷ்டம் எல்லாம் எனக்கு நன்றாய்த்தெரியும்.

Q.—நீங்கள் அடிக்கடி கிராமங்களுக்கு போய் விவசாயிகள் கஷ்டங்களை தெரிந்துகொள்வதுதான் வேலையா ?

A.—ஆமாம்.

Q.—நீங்கள் **Bodi Agriculturists' Association President** தானே ?

A.—ஆமாம்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—நீங்கள் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்கிறேன் என்று சொன்னீர்கள். அந்த உதவியை நீங்கள் ஜமீன்தாரிடத்தில் நேரில் போய் என் குடிகளுக்கு இந்த இந்த கஷ்டங்கள் இருக்கிறதென்று சொல்லிக்கொள்ளக்கூடாது ?

A.—தற்காலமாக ஜமீன்தார் ஊரில் இல்லை. அதற்கு முன் சம்மரி சூட்கள் போட்டும் கவனிக்காததால் காங்கிரஸ் கமிட்டியில் இருக்கிறபோது சில சந்தர்ப்பங்களில் போய் முயற்சி செய்தும் சொல்கிறதற்கு முடிகிறதில்லை. நான் காங்கிரஸ் கக்ஷியில் இருந்ததாலும் ஜமீன்தார் அவர்கள் அதற்கு எதிராக இருந்ததாலும் நேரில் போய் சொல்லிக்கொள்ள முடியவில்லை.

Q.—காங்கிரஸில் இருந்ததால் சொல்லிக்கொள்ள முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறீர்களே விவசாயிகள் காங்கிரசில் இருந்தால் ஏன் ஜமீன்தாரிடத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக்கூடாதென்று கேட்கிறேன் ?

A.—அப்படி ஒன்றுமில்லை. அவர்களிடத்தில் போய் சொல்ல சந்தர்ப்பமே கிடைக்கிறதில்லை. அவர்களிடத்தில் நாங்கள் போய் சொன்னால் நாங்கள் சொல்லுகிறதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்களிடத்தில் அலைந்து திரிந்து எவ்வளவு தரம் போனாலும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறதில்லை. அப்படி சந்தர்ப்பம் கிடைத்துப் போனாலும் அவர்கள் அனுகூலம் செய்வார்களோ செய்யமாட்டார்களோ என்ற நிச்சயமில்லை. அதனால்தான் நாங்கள் சொல்லிக்கொள்ள முடிகிறதில்லை.

Q.—ஜமீன்தாரைப் போய் குடிகளைப் பார்க்கக்கூடாதென்று சட்டம் இருக்கிறதா ?
A.—அப்படி ஒன்றுமில்லை.

Q.—அப்படி இருக்க எல்லோரும் போய் தாராளமாக பார்க்கலாமே ?
A.—ஆனாலும் சகஜமாகப் போய் பார்க்கமுடிகிறதில்லை.

Q.—நீங்கள் இதுவரையில் பிரயத்தினம் செய்யவில்லையே ?
A.—பிரயத்தினம் செய்தும் பார்க்கமுடியாத நிலைமையிலிருக்கிறோம்.

Q.—நிலங்களை தரமாக பிரித்து இருக்கிறது ரீ-செட்டில்மென்ட்க்கு முந்தித்தானே ?
A.—ரொம்ப நாளாக இருக்கிறது.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—நீங்கள் கிராமத்தில்தானே குடி இருக்கிறீர்கள் ?
A.—நான் போடியில் குடியிருக்கிறேன்.

Q.—நீங்கள் கிராமங்களில் போய் வைத்தியம் செய்கிறதுண்டா ?
A.—ஆமாம் நான் கிராம ஜனங்களிடத்தில் அடிக்கடி பழகுகிறதுண்டு. கிராம வாசிகள் எல்லோரும் விவசாயிகள்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—ஜமீனில் கொளைக்கும், விறகுக்கும் இனமாக பாஸ் கொடுக்கிறதில்லையே ?
A.—இனமாக பாஸ் பணக்காரர்களுக்கு இருக்கிறதென்று கேள்வி. ஆனால் ஏழைகள் அரண்மனையிலிருந்து சீட்டு வாங்கிக்கொண்டுதான் போகவேண்டும்.

Q.—புகையிலை போட்டால் ஜாஸ்தி தீர்வை போடுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறீர்களே அதற்கு என்ன போடவேண்டும் ?
A.—புஞ்சை தீர்வைதான் போடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ஜனங்கள் சொந்தப் பணத்தைக்கொண்டு கிணறு வெட்டி கஷ்டப்பட்டுத்தான் சாகுபடி செய்கிறார்கள். அதனால்தான் புஞ்சைத் தீர்வைதான் போடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம்.

Q.—புகையிலை ஒரு கெடுதலான வஸ்து ஜனங்களுக்கு சௌகரியமான வஸ்து இல்லை. அது வியாபார நன்மைக்காக செய்கிற சாகுபடி தானே ?
A.—எல்லா ஜனங்களும் அதை அனேக விதமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். வியாபாரத்திற்காக பயிர் செய்வதாக வைத்துக்கொண்டாலும் ஏராளமாக பணத்தைச் செலவு செய்து கஷ்டப்பட்டு உண்டாக்குகிற பயிர்தான் அது.

Q.—அதிக லாபத்தை உத்தேசித்துத் தானே இதைப் பயிர் செய்கிறது ?
A.—ஏதோ சொல்ப லாபம் கிடைக்கிறது. ஜனங்கள் அதை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அதனால்தான் அதைப் பயிர் செய்கிறார்கள். அப்படிப் பார்த்தால் எல்லாப் புஞ்சை தானியமும் தான் வியாபாரம் ஆகிறது. அவைகளுக்கும் உயர்ந்த தீர்வை போட்டிருக்கலாமே.

Q.—ஜனங்களுக்கு பாதகமான வஸ்துக்களுக்கும் நன்மையான வஸ்துக்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கவேண்டாயா ?
A.—புகையிலை பாதகமான சாமான்தான். ரொம்ப பாதகத்தை விளைவிக்கக்கூடிய சாமான் என்று சொல்லமுடியாது. ஆனாலும் ஜனங்கள் அதை ஜாஸ்தி உபயோகிக்கிறார்கள். ஆகையால் அதை சாகுபடி செய்கிறார்கள். குடிகளுக்கு அதில் அதிக ஆதாயமில்லை. அதை எடுத்துவிட குடிகள் சம்மதிக்கமாட்டார்கள்.

Q.—குடிகளுக்கு ஆதாயமிருக்கிற வகையில் ஜமீன்தாருக்கு ஆதாயம் கிடைக்கவேண்டாமா ?
A.—குடியானவர்களுக்கு வேறு விதமான வரும்படி ஒன்றும் கிடையாது ஜமீன்தாருக்கு எவ்வளவு வரையில் வரும்படி கிடைக்கிறது குடியானவர்கள் அவர்கள் காலக்ஷேபத்திற்கு வரும்படி கிடைக்கக்கூடிய வகையில் பயிர் செய்தால் ஏதோ அந்த வகையில் சிறிது ஆதாயம் கிடைக்கிறதென்று ஜாஸ்தி வரி போடக்கூடாது. இன்றும் எங்கள் ஜமீன்தாரியில் ஆடு மாடுகள் விற்பனை விஷயத்திலும் தரகு குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPUR :

Q.—உங்களுக்கு ஜமீனில் இருக்கிற தீர்வை ரேட்டை திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுயிருக்கிறீர்களே அது ரயத்துவாரி கிராமத்தில் இருக்கிற விகிதப்படி வரவேண்டுமென்று நினைக்கிறீர்களா ? ஜமீன்தாருக்கு வரும்படி குறைந்து போகாதா ?
A.—ஜமீன்தார் 95,000 ரூபாய் செஸ் இல்லாமல் வசூலாகிறது. 13,000 சொச்ச ரூபாய் சர்க்காருக்கு வாரம் கொடுக்கிறார்கள். அது தவிர ஏராளமாக பல இனங்களில் ஜமீன்தாருக்கு வரவு இருக்கிறது. ஆகையால் நிலத் தீர்வையை குறைத்துத்தான் ஆகவேண்டும்.

Q.—ஜமீன்தாருக்கு வருகிற வரும்படியில் 3-ல் ஒரு பங்கோ அல்லது அதிகமாகவோ பேஸ்கஸ் ஆக கட்டவேண்டியிருக்கிறதென்று தெரியுமா ?
A.—ஜமீன்தாருக்கு 95,000 ரூபாய்க்கு மேலேயே வசூலாகிறது. 13,000 சொச்சம் ரூபாய்தான் பேஸ்கஸ் செலுத்துகிறார். கிஸ்தி ஜாஸ்தியாக வசூல் செய்கிறதால், பேஸ்கஸ் ஜாஸ்தியாக அவர் செலுத்தவில்லை.

இதற்கிடையில் ஜமீன்தாருக்கும் குடிகளுக்கும் வேண்டிய வசதிகளை செய்துகொள்ளவேண்டுமானால் ஒரு ஏஜென்ட் அதாவது மதராஸ் கவர்ன்மென்ட் சேர்வன்டாக இருந்த ஒரு ஏஜென்ட், இருக்கவேண்டும். ஜமீன்தாரிடத்திலிருந்து சம்பளத்தை வாங்கி அவர்களுக்கு கொடுத்து அவர்கள் மூலமாக எங்கள் குறைகளை நிவர்த்தித்துக்கொள்ளவேண்டிய வழி இருக்கும்படி செய்துகொடுக்க வேண்டும்.

Witness No. 230. **Madura.** **24th February 1938.**

Oral evidence of Mr. S. P. Hussain, Municipal Councillor, Bodinayakanur.

இப்பொழுது நான் கொடுக்கிற ஸ்டேட்மெண்டை போடி ஜமீன்தாரிக்கும் கொட்டகுடி ஜமீன்தாரிக்குமாக ரிகார்டு செய்து கொள்ளவேண்டும். போடி ஜமீன் சர்வே ஆகாமல் இருக்கிறது. முதலாவதாக அதை சர்வே செய்யவேண்டும். அது மேற்கு மலை தொடர்ச்சி அடிவாரத்திலிருக்கிறது. முனிசிபல் லிமிட்க்கும் மலைக்கும் 10 மையில் தூரம் இருக்கிறது. ஜமீனில் இருக்கிற கணக்கு பைமாஷ் கணக்கு. அதன்படி ஒரு நம்பர் எவ்வளவோ விஸ்தீரணம் இருக்கிறது. திருவாங்கூர் மலை அடியில் இருக்கிற பூமியை ஜமீன்தார் இஷ்டப்பட்டால் முனிசிபல் லிமிட்டுக்கு ஒரு மையில் தூரத்தில் இருப்பதாக காட்டலாம். பைமாஷ் நெ. 10 மையில் தூரத்திற்கு ஓம்ர நம்பராக இருக்கும். ஜமீன்தார் இஷ்டப்பட்டால் தூரத்தில் இருக்கிற நிலத்தை முனிசிபல் லிமிட்டிலோ அல்லது பக்கத்தில் இருக்கிறதாகவோ காட்டலாம். ஆகையால் சர்வே செய்யவேண்டியது ரொம்ப அவசியம். அது இரண்டுபேர்களுக்கும் அனுகூலம். கிஸ்தி விஷயமாக இப்பொழுது இருக்கிற கிஸ்தி அமுலில் இல்லாமல் போய்விடுமாறு எல்லோருக்கும் ஒருவிதமான ரெண்ட்ஸ் ஏற்படும். புகையிலைக்கு ஒரு தீர்வை, நெல்லுக்கு ஒரு தீர்வை என்பதை எடுத்துவிட்டு தரம் வாரியாக தீர்வையை ஏற்படுத்தவேண்டும். குடியானவர்கள் கிணறு வெட்டி தங்களுடைய கஷ்டத்தின்பேரில் விவசாயம் செய்கிற பூமிக்கு புஞ்சைத் தீர்வைக்குமேல் தோட்டத்தீர்வை போட்டு அதிக தீர்வை வசூல் செய்கிறார்கள். அது ரத்தாக வேண்டும். இன்னும் சில தீர்வைகள், சட்டவிரோதமான தீர்வைகள், வசூல் செய்கிறார்கள். திருவாங்கூர் எஸ்டேட்டில் வேலை செய்கிற கூலிகளுக்கும், கங்காணிகளுக்கும் கூட ஜமீனில் ஒரு விதம் வரி போடுகிறார்கள். அந்த பூமியில் விவசாயம் செய்து சாப்பிடும் சாமான்கள் ஏதாவது கொண்டுவந்தால் ஒரு டேடி வசூல் செய்கிறார்கள். கொட்டகுடி ஜமீனிலும் போடி ஜமீனிலும் கிழங்கு, தோல் முதலியவைகள் கொண்டுவருகிறதற்கு ஒரு தீர்வை வசூல் செய்கிறார்கள். சில்லரை மகசூலுக்குத்தான் தீர்வை வசூல் செய்கிறதற்கு உரிமை இருக்கிறது. தவிர போடி ஜமீனுக்கு 10 மையிலுக்கு அப்பால் இருந்து வந்து ஆக வேண்டியிருக்கிறது. வண்டியில் பூட்டி இருக்கிற மாடுகள் ரோட்டில்தான் போகிறது. அதற்கு புல்வரி தீர்வை என்று வசூல் செய்கிறார்கள் (பைல்ஸ் எ ரிசீட்). பப்ளிக் ரோட்டில் போகிற வண்டிமாடுகளுக்கு தீர்வை வாங்குகிறது நியாயமல்ல. தவிறவும் பொதிமாடுகளுக்கு தீர்வை வாங்குகிறார்கள். அதற்கு காரணம் சொல்லுகிறார்கள். அவைகளை அவிழ்த்து விட்டால் பக்கத்திலிருக்கிற காடுகளில் போய் மேயுமாம், அதற்காக தீர்வை வசூல் செய்கிறோம் என்கிறார்கள்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—இந்த தீர்வை யார் போட்டது ?

A.—கொட்டகுடி ஜமீன்தார் அயன் கிராமங்களில் கல் கட்டிடங்களுக்கு எடுக்கிறதற்கு ஒரு வண்டி ஒன்றுக்கு ஒரு அணாகூட தீர்வை கிடையாது. ரயத்துக்கள் மனுக்கொடுத்தால் 100 வண்டி, 200 வண்டிகள் எடுத்துக்கொள்ளலாம். போடி ஜமீனில் ஒரு வண்டி பாரத்திற்கு 12 அணா கட்டவேண்டும், எனக்கு சுமார் 40 வயது ஆகிறது. இந்த 40 வருஷத்திற்குள்ளாக தண்ணீர் பாய்ச்சல் மராமத்து விஷயத்தில் எப்பொழுதாவது 100 ரூபாக்கு மேலநடந்ததாக தெரியவில்லை.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—இந்த விஷயமாக மனுக்கொடுத்து இருக்கிறீர்களா ?

A.—குடியானவர்கள் மனுக்கொடுத்து நடவடிக்கை நடத்துகிறார்கள். செல்வாக்குள்ள குடியானவர்களுக்கு மலையில் 10 எக்கர் நிலத்தை கைகாட்டிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் சும்மா இருந்துவிடுகிறார்கள்.

Q.—டிவிஷனல் ஆபீசருக்கு மனுக்கொடுத்து நடவடிக்கை நடத்தி இருக்கிறீர்களா ?

A.—அளகணன் செட்டியார் நடவடிக்கை நடத்தி இருக்கிறார்கள். இதர கிராமங்களில் இருக்கிற ஜனங்கள் மனுக்கொடுத்திருக்கிறார்களோ என்னமோ எனக்குத் தெரியாது.

தவிரவும் விவசாயத்திற்கு லாயக்கான பூமிகளை நஜர் வாங்கிக்கொண்டு குடியானவர்களுக்கு ஜாரி செய்கிறதென்ற சிஸ்டம் போகவேண்டும். பணம் ஜாஸ்தியாக கொடுக்கிற பட்டாதாருக்கு ஜாரிசெய்து கொடுக்கிறது வழக்கமாக இருக்கிறது. மற்ற ரயத்துகளுக்கு காலக்ஷேபத்திற்கு தகுந்த பூமி கிடைக்கிறது துர்லபமாக இருக்கிறது. ஆகையால்தான் இந்த நஜர் வாங்கிக்கொண்டு கொடுக்கிற சிஸ்டம் போகவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

கண்மாயில் இருக்கிற பாசியை ஜமீன்தார் அனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதில் 400, 500 ரூபாய் வருகிறது. ஆகையால் அவைகளை மராமத்து செய்கிறதில்லை. மழை இல்லாத அருந்தல் காலத்தில் செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் நஞ்சைதான் விளையும். மற்ற நிலங்கள் தரிசாக இருக்கவேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. செட்டில்மெண்ட் இல்லாமல் இருக்கிறதால் கொட்டகுடி ஜமீன் வழியாக தண்ணீர் சோர்ஸ் இருக்கிறதால் அவர்கள் புதிது புதிதாக அணைகட்டி தண்ணீரை கொண்டுபோகிறார்கள் அவர்கள் ஒரு ரைட் ஏற்படுத்திக்கொண்டு தண்ணீரை கிரயத்திற்கு விற்கிறார்கள். ஒரு ராத்திரி தண்ணீருக்கு 10 ரூபாய் 15 ரூபாய் என்று விலைவாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்தப் பழக்கம் இருக்கிறது. இந்த விதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சட்டமூலமாக இல்லாத வரிகளுக்கும் தண்ணீர் பாய்ச்சல் முதலியவைகளுக்கும் எஸ்டேட் லாண்டு ஆக்டில் பரிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் குடியானவர்கள் தங்கள் பாத்தியதையை அநுபவிக்கமுடியாமல் இருக்கிறது. ஜமீன்தாரோடு குடியானவர்கள் ஏழைகளாக இருப்பதால் போராடி அனுகூலம் பெற்றுக்கொள்ள சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். கவர்மெண்டில் ஒரு ஏஜெண்டு நியமித்து சமஸ்தானங்களில் இருக்கிற லிடிகேஷன்கள் கோர்ட்டுகளுக்குப் போகாமல் இருக்கும்படி செய்து கொடுக்கவேண்டும். 8, 10 ஜமீன்களை ஒரு குரூப்பாக சேர்த்து அந்த ஏஜண்டைக்கொண்டு அந்த விவகாரங்களை கவனிக்கும்படி செய்யவேண்டும். பெரிய சமஸ்தானங்களில் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற ஏஜண்டுகள் மாதிரி ஒரு ஏஜண்டு நியமிக்கப்படவேண்டும்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—எந்த ராங்கில் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்கள் ?

A.—ஒரு டிபுடி கலெக்டர் ராங்கில் இருக்கிறவர் இருக்கவேண்டும்.

Q.—இப்பொழுது இருக்கிற டிவிஷனல் ஆபீசர்கள் ஏஜண்டுகள் மாதிரியாகத்தானே இருக்கிறார்கள் ?

A.—ஜமீன் குடிகள் குறைகளை பூராவும் கவனிக்க அந்த ஆபீசர்களுக்கு அவகாசம் இல்லை. அவர்கள் ரெவினியு, கிரிமினல் முதலிய விஷயங்களையும் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஜமீன்தாருக்கும் குடிகளுக்கும் உள்ள விவகாரங்களை கவனிக்க ஸ்பெஷலாக ஒரு ஆபீசர் இல்லை. லேபர் கமிஷனர் மாதிரி உத்தியோக முறையில் ஜமீன் குடிகளுடைய குறைகளை கவனித்து எந்தெந்த விதத்தில் தகராறு ஏற்படுகிறதோ அவைகளை சீர்திருத்தம் செய்யலாம். கவர்மெண்டுக்கு அவ்வப்போது ரிபோர்டுகள் அனுப்பக்கூடிய டிபார்ட்மெண்டு மாதிரி இருந்தால் தேவலை என்றுதான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

Witness No. 231. **Madura.** **24th February 1938.**

Oral evidence of Mr. T. A. V. Ramaswami Chettiyar, Madura, dated 24th February 1938.

டொம்புசேரிக்கு நஞ்சைத் தீர்வையும் புஞ்சைத் தீர்வையும் அதிகமாக வசூல் செய்கிறார்கள். ஜாயிண்ட் பட்டாவில் இருக்கிற நபர்களில் ஒரு பட்டாவில் 45 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒருவர் கிஸ்தி செலுத்துகிறார். ஒரு பைமாஷ் நம்பருக்கு ஒருவர் செலுத்துகிறார். இன்னொருவரிடத்தில் கிஸ்தி வாங்காமல் இருக்கிறார்கள். ஒருவர் பாக்கிக்காக நிலத்தை ஏலத்தில் விட்டு பூராவையும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஒருவர் இடத்தில் பூரா எஸ்டேட் தீர்வையையும் வசூல்செய்து வாங்கி இருப்பதற்கு தஸ்தாவேஜு தாகல் செய்கிறேன். (பைல்ஸ் தி ரிசீட்ஸ்). கண்மாய் எல்லாம் எங்கள் சொந்தக் கண்மாய். ஜமீன்தார்களுக்கு அதில் பாத்தியம் கிடையாது. ஜமீன்தார்கள் அவைகள் தங்களுடையதென்று சொல்லி அவைகளை எல்லாம் பட்டா போட ஆரம்பித்தார்கள். அது விஷயமாக ஒரு கேஸ் நடந்தது. அந்த ரிகார்டை தாகல் செய்கிறேன். (பைல்ஸ் எ டாகுமெண்ட்) கிஸ்தியை சொந்த ஆள்களை வைத்து வசூல் செய்துகொண்டு கையாடல் செய்துகொண்டு விடுகிறார்கள். தீர்வை பாக்கியை எம். ஓ. மூலமாக அனுப்பினால் அதை வாங்காமல் திருப்பி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். 4, 5 பேர்கள் பாக்கி இருந்தால் எல்லோரும் சேர்ந்து தீர்வைகட்டவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். பட்டா கொடுக்காமல் கிஸ்தி கேட்கிறார்கள். அது விஷயமாக தாவா செய்திருக்கிறோம். அதற்காக எங்கள்பேரில் 144-வது பிரிவுப்படி கேஸ் போட்டார்கள். 145-வது பிரிவுபடியும் கேஸ் போட்டார்கள். அது எல்லாம் எங்களுக்கு அனுகூலம். இப்பொழுது சிவில் கேஸ் எடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கிராம நில விஷயமாக ஒரு தாவா ஏற்பட்டது. அது ஆதி காலத்திலிருந்து குடிகளுக்கு பொதுவாக ஏற்பட்டிருக்கிற நிலம். அது சம்பந்தமாக டாகுமெண்ட் இப்பொழுது எங்கள் கையில் இல்லை டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டில் அது விஷயமாக ஒரு இன்ஜங்ஷன் சூட் நடக்கிறது. அந்த கேசில் அதை தாக்கல் செய்திருக்கிறோம்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—இவ்வளவுதானே நீங்கள் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியது ?

A.—ஆமாம்.

Witness No. 232. **Madura.** **24th February 1938.**

Oral evidence of Mr. P. T. Devar, the Divan of Bodinayakkanoor.

Mr. P. T. Devar : Sir, the rates obtaining for dry lands vary from As. 5–9 to Re. 1–4–0 per acre ; for garden lands they vary from Rs. 2–8–0 to Rs. 4–5–0 per acre, except in the case of betel, for which the rate is Rs. 17–15–0 per acre. As regards betel cultivation, which is for three years, for the first year nothing is charged and only for the second and third years this sum of Rs. 17–15–0 is charged. In the whole zamindari betel cultivation will cover an area of 10 to 15 acres.

The Chairman : *Q.*—What is the total extent of the zamindari ? *A.*—153 square miles. The total area of dry lands is 25,000 acres, that of wet is 6,000 acres and that of garden is 10,000 acres. The wet rate varies from Rs. 2–8–0 to Rs. 6–8–0. These rates have been in existence from the time of the permanent settlement and the adjacent ryotwari rate is double our wet rate. We have got two villages also, viz., Uchchanoor and Uppukkottai. In the zamin lands the ryots pay some Rs. 4 or Rs. 4–8–0 per acre whereas in the Government lands the ryots pay from Rs. 7–8–0 to Rs. 11–4–0 per acre. I shall show the old adangal accounts where the entries are made on a cropwar basis.

Q.—That is prevailing now ? *A.*—It has been prevailing from the time of the permanent settlement.

Q.—It has been continuing ? *A.*—It has been continuing without any alteration. The ryots were complaining here about the garden rates. Sir, these garden rates have been in existence from the time of the settlement classified and the garden lands on a cropwar basis.

Q.—What have you got to show that the garden rates now prevailing are the same as those that prevailed at the time of the permanent settlement ? *A.*—Yes, Sir. For tobacco, etc., we are charging the same number of panams as of old. No ryot has complained about that. I have in my hands the old adangal accounts of 1863. It gives the old mamul rates for tamarind, cholam and so on. (The witness handed over this document to the

Chairman.) Sir, I have got several judgments of 1860 to show that the customary cropwar rates have been accepted by the civil courts. I am submitting herewith the old records prepared by the Court of Wards in 1875 showing the jama classification as wet, dry and so on. Some witnesses complained about tree-tax. Since the passing of the Estates Land Act of 1908 we are not charging tree tax. Prior to that the custom in the zamindari was that all the tamarind trees either in patta or poramboke land belong to the zamindar and they were leased out at 4 annas per tree. We have records to show this. Subsequent to the passing of that Act, we have been leaving these trees to the ryots themselves.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja : *Q.*—If they are cut and removed ? *A.*—We do not interfere.

The Chairman : *Q.*—The fruits are enjoyed by the ryot ? *A.*—Yes. The custom is that if a ryot wants to cut down a tree, he should pay 12 years assessment.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja : *Q.*—After that you do not charge anything ? *A.*—We deduct it from the patta. We of course verify the fact and then only reduce the tax. Then, Sir, about this patta transfer business. Since the passing of the Act we have been trying to effect as many transfers as possible, but there are practical difficulties in the way. Some applications for transfer are delayed on account of the need for taking summary proceedings against the tenant for the recovery of arrears of rent. Applications for transfer are sometimes delayed on account also of the fact that the karnams do not do their work properly and satisfactorily. And we have no control over them. Unless collection is made easy by some means, needless charges have necessarily to be made on the tenant ; Rs. 15 becomes Rs. 50 and it does no good to the zamindar also. I have mentioned cases like that in my memorandum. The rent sale proceedings are very bad. If there is more rigour allowed in the matter of collection, if we can forcibly collect the small dues from him, it will be beneficial to him. He need not pay the charges. It is the collection proceedings that create trouble and irrigation. The ryots wait and wait and ultimately pay double the normal dues. If the control over village officers is not given to the proprietor, it is practically useless. Even in cases where there is embezzlement, if we want to take action, a report has first to be made to the Deputy Collector, an elaborate enquiry has then to be made and, at the end, after a lapse of six months, the man is let off with a small fine of Rs. 2 or 3. This is no deterrent. The man again goes on in his usual way. The present sort of control is detrimental to both the Government and the zamindar. Then about the rent sale, Sir. No rent sale is sustainable in a Civil Court because so many things are found to have been not properly done and the sale is declared illegal. The proprietor is thus in a double difficulty. He neither realizes the cost, nor does he get possession. That procedure must be completely simplified in the interests of both parties. In my estate there is not much dispute between the zamindar and the ryot, but still, if there is a sort of responsibility felt by the villagers themselves, a good deal of trouble can be avoided. The tanks are in good condition in our estate. We are doing all the repairs necessary.

The Chairman : *Q.*—How many tanks are there in your estate ? *A.*—There are 15 tanks. Six of them are maintained by the estate and the rest are maintained by the ryots under kudimaramath.

Q.—Are they rainfed or river-fed ? *A.*—River-fed. There are two or three rivers. We have the Pottakkuti river, the Pichankarai river and the Muthukombai river. My estate is very fertile. People grow cardamom, coffee, cotton and so on.

Q.—Cotton cultivation in dry lands ? *A.*—Yes on dry lands adjoining the hills. We have spent about Rs. 14,000 on irrigation works from 1925–36.

Q.—Mr. P. S. Kumaraswami Raja : For 10 years ? *A.*—Yes. We have only to maintain these tanks. At Kuchchanoor we have spent Rs. 6,000. It was done by the ryots.

Q.—Was it cheaper when it was done by the ryots ? *A.*—There is an important ryot in our estate. He was allowed to do the work and asked to send the bill on to us. He did it very cheaply.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—Do you prepare an estimate before you give the work to the ryots ? *A.*—The ryots themselves propose an estimate and we allow the work to be done by them.

Mr. Venkatachalam Pillai : *Q.*—So far as kudimaramath is concerned, you collect wet rates ? *A.*—Yes, because it is our water. The tank is maintained by the ryots and they engage themselves in fisheries and so on and take the karivela trees.

The Chairman : *Q.*—What other benefit the ryots get ? For what else you do not charge them ? *A.*—Nothing more, Sir. As for the forest facilities, we give to each pattadar a free permit to remove manure leaves, grass, fuel, stones, thorns and all these things. This has been going on from time immemorial.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—In Kuchanoor village there is difficulty about this ? *A.*—We propose giving them help by having an agency there.

The CHAIRMAN : *Q.*—You said you were giving free permits from time immemorial ? *A.*—Yes, ever since 1921, when the present zamindar assumed charge.

Q.—From the records you find that even before that, for a very long time, the ryots were enjoying free permits ? *A.*—Yes. We give the ryots agricultural implements, manure leaves, and stones for the sinking of wells.

Q.—Are there any estates adjacent to yours ? *A.*—Yes. There is the Thevaram estate ; there is the Gandappanayakanoor estate and there is the Arasakananoor estates ; all within a radius of 10 miles. Sir, whatever things the ryots are allowed to take from the forests, there must be some regulation. Otherwise the forests will be denuded completely. We do not derive any income at all from the forest. We, on the other hand, employ a staff and incur an expenditure of Rs. 4,000, on a forest covering 75 square miles.

Q.—What is the arrear of rent in your estate up to fasli 1345 ? *A.*—Collection is very slack on account of this trouble caused by the Debt Relief Bill. Nearly 35,000 rupees are in arrears. For fasli 1346 only about 15 per cent has been collected.

Q.—What is the total income of your estate ? *A.*—The rent roll is Rs. 90,000 ; the peshkash is Rs. 13,800. We have then one Dhoodappura village from which we get an income of Rs. 4,800 and pay a peshkash of Rs. 774. We have to pay Rs. 9,000 as cess, a quit-rent of Rs. 1,500 and a municipal tax of Rs. 2,500. After all nothing remains to the zamindar.

Q.—What is the amount of the cess paid ? *A.*—Rs. 9,000. Of this, half is paid by the ryots. What all the ryots want from the forest we are giving free now without any complaint.

The CHAIRMAN : *Q.*—Are there any disputes between the tenants and the zamindar on account of the excessive nature of the rent ? *A.*—The rent is far lower than in the ayan lands. So there is no dispute. There is no case of any tenant filing a suit against the zamindar for reduction of rent.

Q.—You have given a statement showing the rates for forest trees ? *A.*—Those are sale rates. Suppose a tenant wants more cartloads than he is entitled to, under our free permit system, then he must pay according to a scale laid down for the purpose.

Q.—The same thing with regard to wood that may be required ? *A.*—If a tenant is a big pattadar, we give him two or three cartloads. Sometimes headloads also allowed.

Q.—The rates you have shown in your statement for manure leaves, viz., Rs. 1–8–0, are for the excess over the allowance under the free permit ? *A.*—Yes. As a matter of fact I can show that the income we have realized from manure leaves for the year 1935 is only Rs. 300. People from the neighbouring ayan villages also come and apply for permits for removal of manure leaves, etc. On account of the selection difficulty, even in the best managed estates, we are not able to collect more than 50 per cent. If collection is made just like that in the ayan tracts, we can make better collections.

Q.—How long have you been feeling this trouble ? *A.*—Ever since the passing of this clumsy Estates Land Act. Under it, even summary suits take nine months for disposal. Rent sales take two or three years.

Q.—Do you mean to suggest that the tenants who are able to pay are withholding payment ? *A.*—That is my view. In my estate most of the tenants are very prosperous. Only 20 per cent of them are poor. But it is only people who can afford to pay that are in arrears. They say they know something and will wait.

Q.—So, poor people pay promptly ? *A.*—Yes.

Q.—When crops fail, do you give remission ? *A.*—Of course. But ever since I became the Diwan there has been no failure of crops.

Q.—What was the practice in your estate prior to that ? *A.*—Prior to that also they did not give remission. All the wet lands are double crop lands and we charge only one assessment.

I have mentioned about the survey. This survey is necessary, but the cost is prohibitive. If some method is devised whereby the cost could be apportioned between the tenants and the landholder, it would be better. My estate was surveyed in 1875 when it was under the Court of Wards. But that was not acted upon. It was found to be wrong. Then, Sir, the *sattavari* which some witness has mentioned is no complaint at all. I have told my village munsifs that they need not collect it. The tenants can come to our office and pay the kist and if they do so they would not experience any difficulty. There is, however, this mamul obtaining in ryotwari areas also. There are 13 major villages in my estate and 58 minor villages.

Q.—How far is the headquarters from the farthest village ? *A.*—All the villages are within a radius of six miles from the estate. Pichanoor is about 10 miles off.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—Have you asked that the patta transfer application should be made in a particular paper ? *A.*—It was in practice till recently, but now I do not insist upon it. I have received numerous transfer applications on ordinary paper.

Q.—Are you selling new forms in your office like the one complained of ? *A.*—No.

Q.—Have you a stock of these printed forms in your office now ? *A.*—There may be some.

Q.—You have not completely dispensed with them ? *A.*—There may be some old forms in the office, but I have told the tenants that they need not spend one rupee for the form.

Q.—Why not you destroy the stock on hand ? *A.*—Yes.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—How long has this system continued? *A.*—For 23 years. They were only paying 1 rupee as a sort of fees for stationery and printing.

Q.—No stamp fee, I suppose ? *A.*—No.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—They produced a receipt granted for fees paid for cattle, sheep and so on coming down the hills ? *A.*—The idea is this : There is the Manoor estate there. A number of Europeans are living there. Every year a lot of cattle is butchered there and when these are taken to the butcher's shop through our estate over a distance of 15 miles of forest area, we charge them grazing fees.

Q.—Cattle pass through your forest ? *A.*—They take them there for killing.

The CHAIRMAN : *Q.*—They do not belong to your tenants ? *A.*—They do not. But I have received complaints against the contractor that he is charging my tenants also. I am investigating it and I will remove the grievance, if any.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—What right have you to collect this tax when they simply pass through your forest ? *A.*—In my opinion it is not illegal.

The CHAIRMAN : *Q.*—Why should they pass through his estate ? *A.*—Yes, Sir.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—Is it not a highway path ? *A.*—It is not a highway path. There are other roads along which you can reach the hills.

Q.—The road does not pass through your estate ? *A.*—There are other roads.

Q.—As they pass along this fee is charged ? *A.*—Yes, 8 annas per head of cattle.

Q.—Do you charge anything for the cardamoms that they bring ? *A.*—No.

Q.—It is said that if a ryot from Travancore brings in any manufactured article, he is charged ? *A.*—No. Such things have not been brought to my notice.

Q.—It will be illegal if you charge anything for the skins brought from the hills ? *A.*—I am charging.

Q.—Are you having jamabandi every year ? *A.*—Yes, at the headquarters.

Q.—You get the tenants to the headquarters. Do they complain ? *A.*—Invite them by sending them printed notices. They do not take any interest in it.

Q.—They say you go on giving Ekasal land pattas and do not give permanent pattas ? *A.*—Not even in one instance.

Q.—It is said that you give permanent pattas only if they pay *nessar* ? *A.*—There is no need for that. If people go and squat upon lands unauthorizedly, we charge 3 panams ordinarily. For dry lands we charge one rupee, 2 to 3 rupees for garden lands and Rs. 5 for wet lands. The Government charge as much as Rs. 500 per acre in similar cases, left course the Government are assigning lands free to Adi-Dravidas.

Q.—In the same way, you have no objection to grant lands freely to poor people ? *A.*—I have no objection to giving lands free to backward people and Adi-Dravidas.

Q.—You were collecting some *mahimai* ? *A.*—My predecessor was collecting it and he has built a hospital and a high school. For that high school there is a committee of management of which the life president is the zamindar. As a sort of income to that school, this sort of brokerage fee is collected. It amounts to Rs. 7,000 annually. It is also called *tharaku*. It belongs to the proprietor.

Q.—It is not a legal thing ? *A.*—I do not know that. It was in existence previously. The zamindar does not take a single pie out of this.

The CHAIRMAN : *Q.*—What is the brokerage fee ? *A.*—When a man sells things like paddy and so on to a foreigner, he must pay a perquisite to the zamindar for this purpose at the rate of one anna per kalam or 2 annas per kalam. The amount thus collected amounts to Rs. 5,000 a year and it is set a part for the school fund.

Mr. Venkatachalam Pillai : *Q.*—You collect something even for cattle ? *A.*—Yes.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—Sales take place within the municipal limits?

The Chairman : *Q.*—What is the strength of the High school ? *A.*—There are 400 to 500 students. We have got another school at Karattupatti recently opened by the zamindar. His predecessor opened a hospital and it is maintained by the municipality. He has also opened a library in the town and given it over to the municipality for management. We have constructed a good road from Bodi to Thevaram. The population of Bodi is 27,000.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—Whenever patta transfers are applied for, you take into consideration the arrears of the holding and, unless the arrears are cleared, you do not make the transfer ? *A.*—Yes, otherwise we cannot collect the arrears. The present law no doubt allows us to collect the arrears from the previous defaulter, but that procedure takes two years.

Q.—So, because there is delay in recovering through law courts you refuse to recognise the transfer of pattas ? *A.*—I do not refuse. I send them notice.

Q.—If the vendor does not pay you the arrears, you do not recognise the patta transfer ? *A.*—If the arrears accumulate in that way, there will be difficulty, we therefore delay it. At the end of the year, however, some are transferred and some not.

Q.—You do not readily effect transfers as soon as applications are received if there are arrears ? *A.*—We first send notices to the parties.

Q.—Is there anything in law which prevents you from recovering the arrears ? *A.*—There are difficulties.

Q.—There are legal difficulties you say ? *A.*—We have to file a suit, take out proceedings and so on.

Q.—If the pattas are not transferred, you can proceed easily against the defaulter. *A.*—Yes. If there are no arrears, we order the transfer of pattas as soon as applications are received.

Q.—You find considerable difficulty in the matter of collection work because the village officers are not under your control ? Is that peculiar to this zamindari ? *A.*—In my zamindari, unless more control is given, there is no use of these men at all.

Q.—You want something like police and magisterial powers also for village officers to enable you to collect efficiently ? *A.*—I did not say so.

Q.—You want more control over village officers so that you can punish them if they do not collect your revenues properly ? *A.*—Yes.

Q.—You admit that the village officers have to be under dual control ? *A.*—That is a necessary evil.

Q.—Will you be satisfied if the collection work is done by the village officers under the control of the Government ? *A.*—That is a kin to abolishing the zamindaries.

Q.—If the Government collect the rent for the zamindars will they be satisfied ? *A.*—I do not think that is a right step. There will be a lot of practical difficulties also.

Q.—If more control is not given to the zamindars over the village officers, the system is bound to be chaotic and it would be an anomalous one ? *A.*—I think so. If necessary we can provide more safeguards to control the zamindaries.

Q.—The existing state is very anomalous ? *A.*—The rent sale proceedings can be simplified.

Mr. Pallam Raju : *Q.*—Would it not be better if the villagers themselves combine and make collecting and hand them over to the Zamindar. *A.*—I am not hopeful. There is no unity among them.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—With reference to irrigation works, you think the remedy provided in the existing Act is enough ? *A.*—There is sufficient provision in it to enable the ryots to keep the irrigation works in proper order.

Q.—How many applications have been made by the ryots for enforcing the law in that respect ? *A.*—Even if you make more safeguards, the ryots will come and say that they are powerless against the zamindar.

Q.—Will it be just if the control over the irrigation works is taken over by the Government and the cost of the repairs is recovered from the zamindars ? *A.*—It will be more costly to the zamindar.

Q.—Subject to the question of cost, it will be more efficient ? *A.*—It will not be properly administered.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—Do you think that under the system of money rent, the zamindars have no incentive to keep their irrigation tanks in order ? *A.*—Why, if they are kept in order, we can extend the area of cultivation.

Q.—But whether the irrigation works are in order or not, you are entitled to the money rent ? *A.*—But the question must be put in another way. The ryots won't pay at all if they are in disrepair and there will be unrest. If 100 ryots join together and there is a failure of crops, they will immediatly say that they won't pay the rent, and the zamindar cannot do anything. At any rate, he cannot get on amicably.

Q.—Do you think that the non-repair of irrigation tanks is a sufficient defence for non-payment of rent ? Will you agree if a provision like that is made ? *A.*—I don't think it will help the ryots. The only result will be that the matter will be taken to a court and there will be a crop of litigation.

Q.—But do you think that will be a sufficient excuse ? *A.*—I think of course that it will be equity.

Q.—What is the difference between the kudimaramat tanks and other tanks in respect of enjoyment of rights by the ryots ? *A.*—In the former case, the tanks are kept in good condition, and they lease them out for fishing.

Q.—So the ryots enjoy the fishing rights in that case ? *A.*—Yes.

Q.—In other cases, they have no such rights ? *A.*—No.

Mr. Venkatachalam Pillai : *Q.*—From your point of view, a revenue court is not the proper forum for all these troubles ? *A.*—I feel there is a lot of difficulty. Sometimes it takes a year and a half to get a final decision : the costs incurred are too much and there is a great burden on the ryots in this respect.

Q.—You suggest that no court-fees should be charged ? *A.*—The cost should be reduced and a quicker remedy also should be provided for.

Q.—What are the remedies now available to the zamindar ? *A.*—Distraint of movables, filing of summary suits, arrest after getting decree of court, etc.

Q.—Do you think that in addition to all these remedies, attachment of plough cattle should be another remedy ? *A.*—Such attachment of plough cattle is generally made with the object of persuading the ryot to pay ; technically, of course, there may be objection raised to such a course.

Q.—How would you justify it ? *A.*—I can only say that it is not an exception under the Revenue Recovery Act. We resort to that method only to make him pay promptly ; we do not harass him at all.

Q.—You say then that the remedy given in the Revenue Recovery Act is not sufficient ? *A.*—We do not harass the people, as I said. It may be in one or two cases that the conditions may be very bad and we may have to adopt the method.

Q.—Do you hold any lands in the Bodinayakanur zamindari ? *A.*—No.

Q.—Are you a tenant ? *A.*—I am not.

Q.—Therefore, you do not know the sufferings of a tenant ? *A.*—I go from village to village and I know the real condition of the people. There is something for which we can blame the ryots, there is something for which we can blame the zamindar, and there are also the rules which we have got to observe. I am a tenant not in this zamindari but I am a tenant under Government.

Q.—So far as zamin ryots are concerned, they cannot get loans under the Agriculturists Loans Act ? *A.*—I am told there is some difficulty about it.

Q.—They cannot also get any loans from the Land Mortgage Banks ? *A.*—That is true.

Q.—And these difficulties are there, even so far as your jamindari is concerned ? *A.*—Such difficulties are prevalent everywhere.

Q.—That shows that the condition of the zamin ryots is worse than that of the ryotwari ryots ? *A.*—That may be so. But if that condition is due to the absence of facilities for taking loans under the Agriculturists Loans Act or from Land Mortgage Banks, I may say that we do not stand in the way of such facilities being made available to them.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—Are the ryots in your zamindari generally richer than ryots in the Government areas ? *A.*—There are rich men in our zamindari ; there is also a millionaire. I must say that my zamindari is a little prosperous.

Mr. Pallam Raju : *Q.*—Can you say that the ryots of your zamindari are more prosperous than Government ryots ? *A.*—I think they are fairly prosperous.

Mr. KUMARASWAMI RAJA: *Q.*—Is it not a fact that some of these rich ryots in your zamindari have got some lands in the Travancore State also which is another reason for their prosperity? *A.*—It may be so to some extent.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—Don't you think that under the Act you have got powers to control the unauthorized use of water by the ryots? *A.*—We are charging some penalties at present.

Q.—Do you think there should be some provision made in regard to this matter? *A.*—It would be better if a provision is introduced, as there is really some practical difficulty felt.

Q.—I suppose the cropwar rents on garden lands are included in the assets of the zamindari for purposes of peshkash? *A.*—Yes.

Q.—Have you anything to say about your difficulty in getting possession of bought-in lands? *A.*—Yes, that is a very scandalous state of things, I should say. We spend so much money, we protest against it, and yet ultimately, such lands are being enjoyed rent free. Such a state of things is neither helpful to the zamindar nor to the tenant, and it should be remedied at an early date.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI: *Q.*—How much do you usually pay for it; what is the usual rate in your zamindari? *A.*—I think it is 8 annas.

Q.—Whatever be the value of the land? *A.*—Yes; but supposing there are 100 cases of this kind, we do not want to lose the kist; we are not anxious to get the lands.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM: *Q.*—Is it not a fact that even in Government areas, the Government generally bid the lands for 8 annas and even less? *A.*—That is true.

Q.—So, it is nothing peculiar to this zamindari? *A.*—It is not peculiar; and I can say, that is not done wantonly.

Mr. PALLAM RAJU: *Q.*—You said that a complaint was made of embezzlement some time ago; what happened? *A.*—I have punished the village munsif.

Q.—And the complaint was against the village munsif, not the karnam? *A.*—Yes.

Q.—In the northern districts, there is the practice of appointing people called pathendars under the zamindars. Three or four of them will be appointed for each of the villages and they will collect or help in the collection. Do you think such a thing will be useful in these parts? *A.*—I think in the south even the panchayats are not working properly on account of local factions, etc. I do not know how far the appointment of such pathendars will be useful here.

Q.—These people when appointed would generally help the village munsif and also the estate officials. They will be given some honorarium. Instead of panchayats being constituted in each and every village, don't you think this will be better? *A.*—I think so far as the south is concerned, this is a novel idea.

Q.—Don't you think they can more easily make the collection? *A.*—I do not think so, because the responsibility will be divided. It is very difficult to control even village munsifs who are Government servants; how are we to deal with these people?

Q.—Supposing there is a statutory control over them provided for; you will have no objection? *A.*—I am afraid I cannot go into the details of such a scheme just now.

The witness then withdrew.

Witness No. 233. Madura. 24th February 1938.

Oral evidence of Mr. Ramanuja Chariar, Diwan of Ettaiyapuram Zamin.

The CHAIRMAN: *Q.*—You are the Diwan of Ettaiyapuram? *A.*—Yes.

Q.—What is the income of this estate? *A.*—Rs. 3,99,875.

Q.—How much is the peshkash? *A.*—Rs. 1,47,410; cess Rs. 14,577; minor inams and quit-rent Rs. 7,748, i.e., in respect of enfranchised inams under the Act of 1894. Total comes to Rs. 1,69,800.

Q.—What different kinds of land have you? *A.*—We have got dry lands, wet lands and garden lands.

Q.—What is the dry rate? *A.*—Dry rate generally ranges from As. 5–8 to Rs. 2–1–6 per acre in one portion of the estate, i.e., Ettaiyapuram. There is also the Vellanadhi division where the rate for wet lands ranges from As. 7–4 to Rs. 8–1–9, and in one case there is an assessment of Rs. 22–8–4 for three acres.

Q.—Why is it high there ? *A.*—That is the classification in the settlement. I noticed it only recently when examining the rates. The man had relinquished the land on account of the high rent. I told him to come and represent matters and that, if found fair, we would reduce the rate.

Q.—Why was it relinquished by the man ? *A.*—He said he did so on the ground of heavy rent.

Q.—When was that ? *A.*—Two years ago.

Q.—And you told him that you would reduce it ? *A.*—Yes, and would bring it into conformity with the rates prevailing elsewhere.

Q.—It has not been taken by him yet ? *A.*—It was only recently in the course of investigation that I found it out. We have also got garden lands for which the rate ranges from Rs. 1–8–10 to Rs. 5–13–9 generally. There are two villages in which the rate is Rs. 7–4–11 and Rs. 8–12–10, but they are in respect of small areas. Even in those cases, we have told the concerned men that we would consider the question of a revision of these rates.

Q.—What is the total area of wet lands ? *A.*—6,433 acres and 42 cents.

Q.—What are the irrigation sources ? *A.*—Chiefly, rain-fed tanks, about 95 in number.

Q.—Are all the tanks in good repair ? *A.*—They are fairly good. I sent round an overseer to inspect every tank and to prepare estimates wherever repairs were found to be necessary.

Q.—How long have you been managing this estate ? *A.*—For the past 1½ years. Before me, there was another retired Deputy Collector in charge.

Q.—As regards garden lands, you wanted to say something ? *A.*—In Ettaiyapuram estate proper, we have got garden lands with varying assessments. In two villages I found the rates higher than elsewhere, i.e., Rs. 7–4–11 and Rs. 8–12–10.

Q.—What crops are grown on those garden lands ? *A.*—Mainly chillies, onions, ragi, cambodia cotton and some of the commercial crops. In the Vellanadhi division, the garden rates were questioned by the ryots ; there was litigation also which went up to the Privy Council. Decrees have been later obtained from the High Court also in regard to th ese garden lands.

Q.—How was the rate fixed by the High Court ? *A.*—They were fixed at 7, 8 and 9 panams. A ryot of Sirungapuram village who gave evidence before the Committee yesterday referred to the Privy Council decision. I shall file a copy of it here. Later on, some other ryots filed a suit which went up to the High Court, who held that the local custom proved that 8 and 9 panams were being paid, and they ordered its continuance. In regard to the case which went up to the Privy Council, there was *res judicata* against the zamindar. Thus, the Privy Council rate is in force in the case of 90 ryots while the High Court rates are in force in the case of the other ryots.

Q.—What is the Privy Council rate ? *A.*—Three and four panams ; the High Court rate is 7 and 8 panams.

Q.—I suppose both the disputes are with regard to the same matter ? *A.*—Yes ; I have got all those judgments ; if necessary, I shall file them here. After the Estates Land Act was passed, the High Court passed the decree. The Privy Council decree was long prior to that, when the estate was in charge of the Court of Wards, i.e., long before the Estates Land Act came into force.

Q.—Apart from the distinction between the Privy Council judgment and the High Court judgment so far as merits go, the contentions were the same, I suppose, so far as the tenants were concerned ? *A.*—Yes.

Q.—And the lands also were similar ? *A.*—Yes.

Q.—And the yield also was similar ? *A.*—Yes ; only the evidence appears to have been different.

Q.—Are there any estates adjoining yours ? *A.*—There are so many estates ; Bodinayakkanur is quite close to the Vellanadhi estate, about 15 miles from it.

Q.—How do your ryots compare with those in other estates ? *A.*—The condition of the ryots of the Bodinayakkanur estate was being thrashed out here ; I think the conditions are similar in our estate.

Q.—How do your ryots compare with the adjoining Government ryots ? *A.*—In regard to dry lands, I think our conditions are easier than in Government areas.

Q.—What about wet rates ? *A.*—There also, conditions are easier ; because, in our case, there are no irrigation sources. There have been no grievances and no representations have been made at any time. Generally in our estate, most of the tanks are kept

in a state of good repair ; there is general agreement between the ryots and the zamindar ; second crop is not charged for, and whether there is a good yield or not, the tenants pay only a single assessment. This has been the custom in this estate for a very long time.

Q.—Are they money rates ? *A.*—Except in regard to one tank, they have been only money rents.

Q.—For how long ? *A.*—From the time of the settlement, i.e., from 1865 I think.

Q.—Have you got any documents to show that the same rates are now being levied ? *A.*—I have some documents in the office to show that ; I have not brought them here. I shall trace them out and submit them.

Q.—How many villages are there in all in your estate ? *A.*—Our estate extends to three districts, Madura, Ramnad and Tinnevelly, and the total number of villages is 391.

Q.—Have you any forest ? *A.*—Yes, we have. Not reserved exactly under the Forest Act ; these forests are generally closed to ordinary cutting of trees, grazing, etc. They are worked under the coupe system. They are worked on commercial lines. The unreserved forests of course are all open to the ryots for free grazing purposes.

Q.—And there are no restrictions ? *A.*—None except in the case of some big tank-beds where grass is sold away during the season. In other cases free grazing is allowed.

Q.—That is, you have no restrictions so far as grazing, firewood, green manure, etc., are concerned ? *A.*—In the unreserved areas there are no restrictions, except in regard to specifically reserved trees such as margosa, karuvelam, etc., which are classified as reserved and valuable timber.

Q.—And no inconvenience or trouble has been caused on account of your refusal of facilities ? *A.*—People sometimes do trespass ; they are just warned and sent away. There is no special inconvenience felt ; we do not generally prosecute, and there is no rigorous prevention. Of course we have our own special establishment who keep watch over the forest.

Q.—Do you lease out these forests ? *A.*—Yes, at special rates fixed in contracts—such as Re. 1 for a cattle for the season, As. 4 for sheep, goats, etc. In some areas, we allow sheep to graze freely. In the contract itself the rates are generally specified.

Q.—Was there a time when there was free grazing allowed ? *A.*—An enquiry into this matter shows that from time immemorial, these forests have been leased out on this contract basis—that is in respect of the reserved forests. As regards the others, there were no restrictions at all.

Q.—What about irrigation sources ? *A.*—We make a provision of Rs. 10,000 every year for repairs to these irrigation sources. Last year we spent Rs. 10,000 and year before last also we did that. Our budget cannot admit of a provision of more than Rs. 10,000 per year for this purpose. We have also a special maramat establishment who attend to these repairs.

MR. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—Do you mean to say that this Rs. 10,000 is quite sufficient for all the 390 villages in the three districts ? *A.*—I admit it is insufficient, but in our present state of finances, it is not possible to provide more.

Q.—You collect more than Rs. 3 lakhs ? *A.*—But have to pay Rs. 1,69,000 to the Government, including cesses and all.

Q.—What is the rent roll ? *A.*—Rupee 3,99,000.

Q.—And so, there is a balance of more than Rs. 2 lakhs ? *A.*—But our accretion of arrears is nearly one lakh.

Q.—Is it not your duty to repair the water-sources, so that the people who pay the taxes should have sufficient facilities ? *A.*—Just at present we have provided only Rupees 10,000. It is no doubt our duty to provide more funds ; when it is possible to do so, we shall certainly do that.

Q.—Should you not provide for this purpose before you set apart funds for other purposes ? *A.*—We are not setting apart any very large funds for other purposes.

Q.—Before providing for the personal expenses of the zamindar, should you not see that these obligations are carried out ? *A.*—As I have already submitted, I have provided Rs. 10,000 ; I shall provide a greater amount as soon as our finances improve.

MR. RANGASWAMY AYYANGAR : *Q.*—You say in your memorandum that the present system of collection of revenue is very defective because the village servants are not under the control of the zamindar ? *A.*—Repeal of section 11 of the Act of 1802 has brought about all these difficulties. The Act of 1802 and section 11 worked very well till about 1894 when the Village Officers Act was passed. The trouble arose only afterwards. The karnam thought he was no longer under the control of the zamindar.

The CHAIRMAN : *Q.*—You please tell us what was the position exactly before 1894 ? *A.*—Before that year, the karnam was a subordinate of the zamindar. In fact, even if any Government work had to be done, it was done through the zamindar and there was no dual control. The karnam was there at the will and pleasure of the zamindar. Section 11 of the Act of 1802 was omitted in the Sanad-i-isthimarar of the zamindar.

Mr. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—So, you say that unless the position is reverted to that obtaining prior to 1894, there will be inefficient collection ? *A.*—Unless there is some sort of control of the karnam by the zamindar, there will be some difficulty.

Q.—Village accounts are not properly kept and collection is not properly made owing to the present dual control ? *A.*—There is practically no control by the zamindar.

Q.—Does the village karnam now perform any duties on behalf of the Government ? *A.*—He does, but any work that he does is merely nominal.

Q.—What sort of work does he do for the Government ? *A.*—He has to give the monthly cultivation accounts to the Tahsildar ; beyond that, he is not doing any substantial work. Under the Act of 1894, the village munsif collects money in the case of minor inams, and he has absolutely no work beyond this.

Q.—If the collection work is entrusted to the village munsif under the control of the Government, do you think collection work will be efficient ? *A.*—The village munsif is at present making the collection and we do not want to change this system. The Government karnam may be asked to do our work also ; we do not want any independent agency.

Q.—You do not want to utilize the Government agency ? *A.*—No ; after all, they are employed at our cost. Their pay is collected from us and paid by the Government treasury.

Q.—If collection work is entrusted to the village officers under the supervision of the Government, there may not be much of default or arrears in collection ? *A.*—I do not think such a change is necessary. It would be really very much better if the village munsif is under the control of the Tahsildar. I don't mind his attending to the duties of the Government.

Q.—You admit therefore that collection work is much better done by the village munsif ? *A.*—Yes. We don't want an independent agency.

Q.—So far as irrigation works are concerned, do you want that the Government should take charge of them, keep them in proper order and recover the repairing charges from the zamindar ? *A.*—I would request the Government to appoint a special officer who will periodically inspect the irrigation sources, note their condition and send a report to the zamindar. If the zamindar does not attend to the repairs within a particular period, the Government may carry them out and recover the cost from the zamindar. That is my opinion.

Mr. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—Instead of appointing special officers, why not allow the Divisional Engineers to do this work ? *A.*—I am afraid it will not work efficiently.

Mr. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—Subject to this, you agree that these repairs can be attended to by the Government ? *A.*—So far as irrigation sources are concerned, I concede that.

Q.—Do you maintain any public institutions like schools and hospitals for the benefit of the ryots ? *A.*—There is a secondary school at Bodinayakkanur which costs us about Rs. 3,000 a year. We have a women's and children's hospital which costs us nearly that amount.

Q.—Do you get any contribution from the ryots for the maintenance of these institutions ? *A.*—No.

Q.—You maintain these institutions at the headquarters for the benefit of all the 390 villages of the estate ? *A.*—I have sent a suggestion to the District Board of Madura that a dispensary should be started in Vellanadhi division, offering to pay a contribution every year towards its maintenance. We have not yet had a reply. We also wanted to have a veterinary dispensary established, but the Collector stated that hospitals for human beings should be provided first.

Q.—You say that under-tenants should have no legel status whatsoever in your memorandum ? *A.*—There is no agitation at present. That is not my individual opinion ; that statement is based on my own personal enquiries.

Q.—So you say that public opinion is not sufficiently advanced that we should bestow rights of permanency on under-tenants ? *A.*—That is what they say.

BY MR. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—What is the grant made by the Government for the secondary school ? *A.*—It is only this year that we got a grant from the District Board.

Mr. KUMARASWAMI RAJA : *Q.*—It is only a middle school, I think ? *A.*—Yes.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—What is the amount of grant ? *A.*—About Rs. 1,000.

Q.—There is a tank called Taravikulam in your estate ? *A.*—There are two tanks, the new Taravikulam and the old Taravikulam.

Q.—What is the extent of land irrigated by these tanks ? *A.*—Under the new Taravikulam tank, cultivation has not yet been commenced ; we have just subdivided the land into plots and have notified them for sale.

Q.—How many acres has the zamindar got under this tank ? *A.*—About 400 to 500 acres ; the zamindar himself does not own any land.

Q.—For how many years has the work been in progress now. *A.*—It was commenced some thirty years ago but it was abandoned afterwards. Since I assumed charge, I have taken it up.

Q.—What is the rate under the tank ? *A.*—The rates are merged in the rates I have already given ; I do not remember the exact rate just now.

Q.—Is that tank now in possession of the zamindar ? *A.*—I was talking of the old Taravikulam tank under which cultivation is going on ; but there is no tank which is under the exclusive possession of the zamindar. As I said, in the case of the new Taravikulam tank, the ayacut has not yet been fixed.

Q.—How much rent do you collect per acre ? *A.*—I shall look into the accounts and say.

Q.—Do you entrust the collection work to your own agents ? *A.*—When the village officer is incapable of doing it or refuses to do it, we do that.

Q.—Are your agents honorary workers ? *A.*—There is a system by which they collect some money from each pattadar at the time of collection ; we do not pay them ourselves. They are honorary workers.

Q.—Then you leave them to fleece anything from the ryots ? *A.*—There are complaints once in a way, but I cannot say there is any harassment.

Q.—Your tenants generally pay to these agents ? *A.*—They do ; but sometimes they also send money orders.

Q.—Is there any condition that the rent should be paid to some one appointed by you and that no money order will be accepted ? *A.*—I am now accepting money orders sent to me.

Q.—Is there any such condition, I want to know ? *A.*—Yes, it is there.

Mr. PALLAM RAJU : *Q.*—What is the trouble in accepting, if a money order is sent ? *A.*—Generally the sender does not give particulars regarding patta, etc. If we keep the money in deposit, then it is lost sight of. We want to avoid this difficulty.

Q.—Have you not got a ledger ? *A.*—Yes, and this amount is entered, but sometimes we do not know even the name of the ryot that sends the money. Again, the purpose for which the money is remitted is not known. We don't get the necessary particulars.

Q.—Do you give the survey numbers in your receipt ? *A.*—That is not possible.

Q.—But the Act says that you should give the numbers ? *A.*—I do not know that.

Q.—Do you approve of the condition that money should be paid into the hands of honorary men ? Will it not lead to illegal exactions and will you not encourage the agents to levy such illegal exaction ? *A.*—I have not examined the question with reference to this particular aspect. I shall consider it.

Q.—Was there any agitation that there should be a resurvey made ? *A.*—I have not heard of any.

Q.—In regard to collection, is there no complaint that illegal exactions have been made ? *A.*—I have heard of it in one or two cases. No written representations were made, but I warned the concerned men.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—You say there should be no remission in the case of dry lands. What is the reason ? *A.*—That is the mamul prevailing in all estates.

Q.—Personally, do you think there should be a remission in the case of dry lands ? *A.*—If there is a widespread calamity, remission may be given, more especially when in the adjoining Government villages such remission is made. But in that case, the question of a proportionate remission of the peshkash should also be considered. Such a consideration should follow in the natural course.

Q.—Are you yourself a tenant ? *A.*—I own lands in a ryotwari village.

Q.—So far as sale of ryots' holdings is concerned, you suggest that cost of publication in the Gazette and other expenses should be reduced ? *A.*—I want that we should revert to the old procedure under the Rent Recovery Act. This is unnecessarily wasteful to both parties. Some ryots were saying yesterday that on account of this system, entire holdings are wiped out ; that is why I say there should be a summary procedure with regard to collection of rent, especially in regard to attachment of lands, movables, etc. After all, in both the cases, it is the Tahsildar that holds the sale. Inasmuch as both the parties go to the Tahsildar once, necessary representations may be made and there is no necessity for going to the Revenue Divisional Officer's Court once again. That is why I suggest a reversion to the old procedure.

The CHAIRMAN : *Q.*—What was the procedure under the Rent Recovery Act ? *A.*—The whole thing was summary procedure.

Q.—You say it will be much better than the present procedure ? *A.*—Yes. The amending Act does not give relief to anybody, either to the landholder or to the tenant.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—So far as suits are concerned, what is the court-fee that you pay ? *A.*—We pay Rs. 11–4–0 per Rs. 100. Any reduction would of course be welcome.

Q.—In the case of a re-survey, any excess land goes to the zamindar ? *A.*—Where ryots are enjoying the land, they do not pay anything ; when the excess is detected, it is generally assigned.

Q.—You say that once a patta is issued, there is no need to issue patta for a number of years ? *A.*—I think so. It is the difficulty with the karnam that we have to face. To have a number of pattas written up again and again every year for the same holding seems to be unnecessary. Where a holding is unaltered, the same patta may continue. Whenever there is a change, it is of course the duty of the zamindar to issue a new patta. That is my view.

Mr. PALLAMRAJU : *Q.*—Is there a cropwar rent in your estate ? *A.*—Only in regard to garden lands.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—You stated that the repair of irrigation works should be entrusted to the Public Works Department. *A.*—I said the Public Works Department may inspect the works, draw a report on their condition and give an ultimatum to the zamindar that the repairs should be carried out within a specified period. If the repairs are not carried out within that period or if the zamindar does not deposit the estimated amount before then, the repairs may be carried out by the Public Works Department and the cost recovered from the zamindar. A periodical inspection by a Government agency will certainly be much better.

Mr. PALLAMRAJU : *Q.*—You agree to the control of the Public Works Department in regard to the irrigation works ? *A.*—I simply say that Government must have supervision over these works and levy a certain contribution to cover expenses of inspection.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—In regard to acceptance of money orders, I suppose your difficulty is this : if a tenant sends by money order some amount as rent for unauthorized occupation of land, and if you do not file a suit for ejectment within two years, the land becomes his own ? *A.*—Yes, that difficulty will arise ; he will claim occupancy rights when once he sends the money on the ground that he has been in occupation of the land.

Mr. PALLAMRAJU : *Q.*—But you can keep the amount in the anamath register ? *A.*—The ryot is likely to say that the zamindar has accepted the money.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*— So, if some provision is introduced in the Estates Land Act for the removal of this evil, there will not be any difficulty in accepting money orders ? *A.*—Yes, except in cases of adverse claims.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—But is there any provision now preventing you from accepting money orders ? *A.*—No ; where there is a clear indication as to why the money is sent, we have no objection to accept it.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—You say you only refuse when there are no details given ? *A.*—That is my point.

The CHAIRMAN : *Q.*—Why should you refuse even then ? *A.*—On whose behalf am I to keep the amount pending ? Sometimes there may be all kinds of claims put in. Suppose, for instance, there are two parties contesting for possession of a particular land and both parties send money orders. If we accept both, the estate will also become a party to a suit. Therefore, we can receive money only from one party ; otherwise, it will become an illegal collection.

Mr. JOGIAH : *Q.*—You say there is some customary fee called sandhippu ? *A.*—There are two occasions when the zamindar hears the grievances of the people, i.e., on the 1st of Adi and the 1st of Thai. On those two occasions, the zamindar is expected to remain at headquarters and give audience to his ryots. This sandhippu fee is for meeting the expenses of such a function when a large number of people are fed free. In many cases, people do not pay, but yet it is being collected in some cases.

Q.—You say, as regards forests, there are no grants of agricultural implements What is meant by that statement ? *A.*—In the villages, there are a good number of unclassified trees which the ryots cannot cut and remove. There is a slight mistake in the language here. When there are applications for free grant of agricultural implements, we do give them. They are not allowed into the reserved forests.

Mr. PALLAMRAJU : *Q.*—In your estate, is it not the duty of the karnam to make the collection ? *A.*—It is not his duty ; the village munsif is the collection agent.

Q.—Then the duty of the karnam is simply to keep the accounts ? *A.*—Yes, and to submit monthly cultivation accounts, etc.

Q.—Have you any estate officials to supervise their work ? *A.*—There are fourteen Revenue Inspectors and two Tahsildars ; there is also a manager working under me.

Q.—You can easily collect rent according to the previous year's rent roll ? *A.*—There may be changes in the rent roll itself ; I don't think it will be possible.

Q.—And whenever the karnam fails, you can prepare the lists ? *A.*—Once in a way we adopt that course.

Q.—In that case, you cannot complain much against the village karnam ? *A.*—That difficulty of course faces the zamindars ; but that is due, as I said, to want of control over the karnam.

The witness then withdrew. (Lunch.)

Witness No. 234. **Madura.** **24th February 1938.**

Oral evidence of Mr. K. Irulappa Pillai of Kodikulam village (Koomapatti), Saptur Zamin, Madura, dated 24th February 1938.

அந்தக்காலத்தில் சங்கிலி ஒன்றுக்கு தீர்வை ரூ. 8–7–9 அதாவது 3 ஏக்கர் 64 செண்டுக்கு (ஹி பைல்ஸ் தி பட்டா) சர்வேக்குப் பின்னால் நஞ்சை ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 5–5–10-ம் புஞ்சைகளுக்கு ரூ. 2–5–4, 1–2–8, 0–6–6 வீதமும் ஏற்பட்டது. (ஹி பைல்ஸ் பட்டாஸ்) 20-வது பசலியில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 24 ரூபாய் வீதம் ஏற்பட்டது. (ஹி பைல்ஸ் பட்டா.)

விவசாயக்கணக்கு—ஒரு ஏக்கர் நஞ்சை பயிர் செய்வதற்குச் சிலவு.—

	ரூ.	அ.	பை.
உழவு ஏர் 10-க்கு கூலி	7	8	0
உரம்	5	0	0
விதை 5 மரக்கால்	1	8	0
வரப்பு வெட்ட 2 ஆளுக்கு கூலி	0	8	0
நடுகை, நாத்து பிடுங்க கூலி	2	0	0
தண்ணீர் பாய்ச்சக் கூலி	2	0	0
ஆறுவடைக் கூலி 10 மரக்கால் அதாவது	2	12	0
தீர்வை	24	0	0
செஸ்	1	2	0
ஆக மொத்தம் ..	46	6	0

வரவு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 5 பொதி (அதாவது 30 மரக்கால் ரூ. 8–0–0 வீதம்)-க்கு ரூ. 40–0–0 ரூ. 6–6–0 நஷ்டம்தான்.

அதுவும் நன்றாய் பாடுப்பட்டால்தான் நன்றாய் உரம் வைத்தால்தான்.

முத்துக்கருப்ப தேவன், ஆக்டிங் கிராம முனிசீபுக்கு பட்டா மாற்றிக்கொடுக்கவில்லை. மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் 100 அல்லது 200 ரூ. வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் தீர்வை வாங்குவதற்குமட்டும் அவர்களை கோர்ட்டில் கக்ஷிக்காரர்களாக சேர்த்துவிடுகிறார்கள். கிராமத்தில் தாயாதிகள் பிரிவினையானால் பட்டாவை மாற்றிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் மாற்றுகிறதில்லை. சம்மரி சூட் போட்டார்கள். பாக்கி இருக்கிற பணத்தைக்கட்டிவிட்டுவா வென்று கலெக்டர் சொல்லிவிட்டார்கள். பாக்கியைச் செலுத்தவும் இல்லை. சூட் போடவும் இல்லை. பட்டா மாற்ற வேண்டுமானால் நஞ்சைக்கு நூற்றுக்கு 10 ரூ. வீதம் கொடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் மாற்றிக்கொடுக்கமாட்டார்கள். அதாவது நிலம் 1,000 ரூபாய் பெருமானதாயிருந்தால் 100 ரூபாய் கமிஷன் கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—அந்த நிலம் எவ்வளவு பெறுமென்று மதிப்பு போடுகிறது யார் ?
A.—அவர்கள்தான்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q. அவர்களுடைய டிரெஷரிக்குத்தானே அந்த ரூபாய் போகிறது.
A.—ஆமாம்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—நூற்றுக்கு 10 ரூபாய் வீதம் கொடுத்தால் அதற்கு ரசீது கொடுக்கிறார்களா ?
A.—ரசீது கொடுக்கிறதில்லை. ரூபாய் கொடுத்தால் பட்டாவை மாற்றிக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள்.

Q.—ரூபாய் கொடுக்கிறதற்கு என்ன ஆதாரம் ? ஜமீன்தாரிடத்திலேயே கொடுக்கிறதா. அவர்களுடைய ஏஜெண்டுகளிடத்தில் கொடுக்கிறதா ?
A.—ஜமீன்தாரிடத்திலேயே நேரில் கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மாற்றிக்கொடுப்பார்கள்.

Q.—இப்பொழுதும் அப்படி நடந்துவருகிறதா ?
A.—இந்த வீதம் இப்பொழுது கொடுக்கமுடியவில்லை. நடக்கிறதுமில்லை. ரூபாய் கொடுத்தவர்களுக்கு பட்டா மாற்றுகிறார்கள். இல்லாவிட்டால் இல்லை.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—ரொம்ப நாள் கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ் இருந்ததே அந்தக் காலத்தில் இப்படி நடந்ததா ?
A.—அந்தக்காலத்தில் இந்த வழக்கம் கிடையாது.

Q.—கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ்க்கு முந்தினகாலத்தில் இந்த வழக்கம் இருந்ததா ?
A.—இப்பொழுது இந்த மகாராஜா வந்த பிறகுதான் அதற்கு முந்தி கிடையாது. மீராவுசன் ராவுத்தர் 3-ம் நெ. பட்டா. பட்டாமாற்றவேண்டுமென்று சூட் போட்டார். அனுகூலமாச்சுது **(He files a paper)** பைசலுக்கு நகல் கிடைக்கவில்லை. நான் போட்ட மனுவைத்தாக்கல் செய்கிறேன். 231-ம் நெ. பட்டா ஒரு பறையனுக்கு. தீர்வை ஏராளமாக இருந்தது. ரூ. 4,910 பாக்கியிருந்தது. 4 ரூபாய் ஸ்டாம்புச் செலவு என்று சொல்லி 122-ம் நெ. புஞ்சையை அரை ரூபாய்க்கு ஏலத்தில் எடுத்துவிட்டார்கள். பாக்கித்தொகைக்கு வேறு சூட் போட்டார்கள். ஏலத்தில் எடுத்த அரை ரூபாயைக்கூட கழிக்கவில்லை.

138-ம் நெ. முத்துக்கருப்பக் கோனன் அவர்கள் 10 பேர்கள் தாயாதிகள்—பட்டா மாற்றிக் கொடுக்கவில்லை. கிஸ்தி பாக்கிக்காக ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமான நஞ்சை ஏலம் போய்விட்டது. 30 ரூபாய் தருகிறோம் பட்டா மாற்றிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியாச்சு. பட்டாவை மாற்றவும் இல்லை. ஒரு ஏக்கர் நிலம் ஏலத்தில் போய்விட்டது. இரண்டரை மடங்கு தீர்வையையும் சிலவையும் கொடுத்தால் பண்ணுவார்களென்று அந்த 2½ மடங்கு தீர்வையையும் சேர்த்து கொடுத்தாச்சு. பட்டா பண்ணிக்கொடுக்கவில்லை. நிலம் அவனுடைய அநுபோகத்தில்தான் இருக்கிறது.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—எத்தனை வருஷமாச்சு ?
A.—பத்து வருஷமாக அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—ஏன் பட்டாவும் கொடுக்காமல் நிலத்தையும் விட்டிவிட்டிருக்கிறார்கள்.
A.—அது என்னமோ ? அவன் இனமாக அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவர்கள் தீர்வையும் வாங்குகிறதில்லை. பின்னொருகாலத்தில் நாளைக்கு நிலத்தைப்பிடுங்கிக் கொள்ளலாம் என்றுதான். இல்லாவிட்டால் அந்த இடம் எப்படிக்கிடைக்கும். **(He produces certain Records.)**

502-ம் நெ. பட்டாதார் மைதீன்பாவா ராவுத்தர் கிஸ்திப் பாக்கிக்காக ஏலத்தில் 2 அணுவுக்கு அவர் நிலம் போய்விட்டது. 1926-ம்ஹூ மேமீ 5உ-யில் 2½ மடங்கு தீர்வை கொடுத்தாச்சு இன்னும் பட்டா ஆகவில்லை. **(He produces records.)**

Q.—எவ்வளவு காலமாக இப்படி நடக்கிறது.
A.—இந்த ஜமீன்தார் காலத்தில்தான். சாதலவார் வாங்குகிறார்கள். அதாவது நிலத்தை ஜப்திக்கு எழுதிவைத்து ஏலத்தில் போடுகிறார்கள். பாக்கி, கணக்கு முதலியவைகளை எழுதி அனுப்புகிறதற்கு 8 அணு சாதல்வார் என்று வாங்குகிறார்கள். இதற்கு முந்தி இந்த வழக்கம் கிடையாது. இவர்கள் காலத்தில்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

Q.—முந்தி ஏலம்போன ரசீது இருக்கிறது?
A.—இருக்கிறது அதை பைல் செய்கிறேன் **(He files records)** 82-ம் நெ. பட்டாவில் ½ ரூபாய் சாதல்வார் போட்டிருக்கிறது. 310-ம் நெ. இருளப்ப பிள்ளை வகையறு ரூ. 0–4–0. 102-ம் நெ. பட்டாதார் 1916-ம்ஹூ செப்டம்பர்மீ 27உ-யில் இதில் போடவில்லை.

அப்பொழுது கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ்ஸில் இருந்தது. இப்பொழுது இருக்கிறது. 102-ம் நெ. பட்டாவில் சாதல்வார் என்று போடவில்லை.

86-ம் நம்பரில் தகப்பன் இறந்துபோன பிறகு பட்டா மாற்றச்சொல்லிக் கேட்டார்கள். பட்டா மாற்றாமல் தீர்வை பாக்கிக்காக நிலம் ஏலத்துக்குவந்து பணமும் கட்டியாச்சு. அசல் ரூ. 16–6–0 செலவு ரூ. 6 சொச்சம். ஆக ரூ. 23–0–0 கொடுத்திருக்கிறது. 42-ம் நெ. கரூர் சீனிவாசய்யங்கார் அவர் பேருக்கு தீர்வையைச் செலுத்தி அநுபவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் அநேக குடித்தனக் காரர்களுக்கு 1912-ல் விற்றுவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். இதுவரையில் குடித்தனக்காரர்களுக்கு அந்த நிலங்களைப் பிரித்து பட்டா மாற்றிக்கொடுக்கவில்லை அவர் இப்பொழுது இறந்து போனார். தீர்வை பாக்கிக்காக நோட்டீஸ் யாரிடத்தில் கொடுக்கிறதென்று தெரியவில்லை. நிலம் ஏலத்தில் போகிறதும் தெரியவில்லை. அதைச்சேர்ந்த விவரங்களைக் கொடுக்கிறேன். **(He produces records).**

ஷண்முக தேவர் 20 வருஷங்களுக்கு முன் இறந்துபோனார். அந்தப்பட்டா இன்னும் மாறவில்லை. இப்பொழுது கர்ணமாயிருக்கிற முனியப்ப பிள்ளை தகப்பனார் இறந்து போனார். இன்னும் அதற்கு வாரீசு துலக்கவில்லை.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—கணக்கப்பிள்ளையாச்சே அவர் பட்டா மாற்ற எழுதியனுப்பினாரா ? இல்லையா ?
A.—எழுதியனுப்பி எண்டார்ஸ்மெண்ட் வந்திருக்கிறது.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—ஏன் மாற்றவில்லை ?
A.—இப்பொழுது மாற்றத்தக்கதில்லையென்று சொல்லி விட்டார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—அந்த ஆர்டர் இருக்கிறதா ? அவர் வந்திருக்கிறாரா ?
A.—இருக்கிறது. அவர் வரவில்லை.

இன்னொரு நிலம். கிரயம் முடிக்கிறபோதோ கிரியதஸ்தாவேசு ரிஜிஸ்தராகிறபோதே சப்-ரிஜிஸ்தராபீசில் பணம் கட்டியிருக்கிறோம். புள்ளி மாறுகிறதற்கு மனு கொடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் பட்டா மாறவில்லை. **(He produces the sale deed.)**

எங்கள் கிராமத்தில் முக்கியமானது ஒரு கவுல் நிலம். அநேகர் கிரயத்துக்கு வாங்கினார்கள். குடிகளுக்கும் ஜமீன்தாருக்கும் விவகாரம் ஏற்பட்டு குடிகளுக்குத்தான் பாத்தியம் என்று ஐ கோர்ட் வரையில் போய் முடிவாய்விட்டது. ஜமீன்தாரவர்கள் முதலியாருக்கு கொடுத்துவிட்டார்கள். முதலியார் அனேகருக்கு எழுதிக்கொடுத்து குடித்தனக்காரர்களுக்கு பாத்தியம் என்று ஆய்விட்டது. அந்த நாயக்கர் பெயருக்கு இருக்கிற பட்டாவை அந்த இடத்தில் தனித்தனியாக குடிகளுக்கு பட்டா பண்ணவேண்டுமென்று ஜமீன்தாருக்கு உத்திரவாயிருக்கிறது. இன்னும் பட்டா ஆக வில்லை.

217-ம் நெ. பட்டாதாருடைய நிலம் கிஸ்தி பாக்கிக்காக ஏலம் போய் தொகையை திருமங்கலம் தாலுக்காவில் கட்டிவிட்டான். பூராத் தொகையையும் கட்ட முடியவில்லை. பள்ளன் பாக்கிக்கு ஏலத்தில் போய் விட்டது. **1,500** ரூபாய் பெறும். மிச்சக்தொகைக்கு கோர்ட்டில் போடுகிறபோது பட்டாவில் அவனுடைய பெயரைத்துலக்கவில்லை. அவனுக்கு நோட்டீஸ் வரவில்லை. ஏலத்தில் வருகிறதற்கு பராபரி என்று எழுதியனுப்பிவிடுகிறார்கள். பணத்தை வசூல் பண்ணுகிறதற்கு சிவில் கோர்ட்டில் சூட் போடுகிறது. வீட்டில் இருக்கிற சொத்துக்களை ஜப்தி பண்ணினார்கள். இறந்துபோனவனுடைய மகன் பெயர் துலங்கவேயில்லை. பாரஸ்ட் இஸ்திமிராவில் கட்டுப்படவில்லை. குடித்தனக்காரர்களுடைய அநுபோகத்தில் இருந்தது. அவர்களுடைய ஆடு மாடுகள் எங்கும் நாளது வரையில்போய் மேய்கிறதுண்டு. ஊருக்கும் மலையடிக்கும் **7** மைல் இருக்கிறது அங்கேயே மாடுகளை கெடை போட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். அந்த இடத்திற்கு எந்தவிதமான தீர்வையும் கிடையாது விவசாயத்துக்கு கலப்பை ஏர், மேற்கால், மேளி முதலிய சாமான்களை வெட்டி எடுத்துக் கொள்கிறதைப்பற்றி யாதொரு தடையும் இல்லாமல் **1918**-ம் வருஷம் வரையில் இருந்தது.

அதற்குப்பின்னால் கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸ்ஸில் ரிசர்வ் பண்ணின காடுகளில் மேயக்கூடா தென்று எழுதியிருந்தது. ஆனால் நாங்கள் ஆக்கிரமிப்போடு அநுபவித்து வந்தோம். இந்த ஜமீன்தார் காலத்தில் சர்வே பண்ணினதாகச் சொல்லுகிறார்கள். சர்வே பண்ணினதாக ஒன்றும் இல்லை. செய்யவும் இல்லை. ஆனால் இந்தக்காடுகளில் மேய்கிறதற்கு ஒரு மாடு கால்வைத்தால் **100** ரூபாய் **200** ரூபாய் காம்பென்சேஷன் வாங்கிவிடுகிறார்கள். கவர்ண்மெண்டில் ஒரு ரேன்ஜ் டிபார்ட்மெண்டில் ஒரு ரசீது போட்டுவிட்டால் **4** அணா போட்டு விட்டால் பாரஸ்ட் பூராவும் மேயலாம். இவர்களுடைய பாரஸ்ட்டில் ஒரு காட்டில்தான் மேயலாம். இன்னொரு காட்டுக்கு போய் விட்டால் **200, 300** என்று தண்டம் போட்டுவிடுகிறார்கள். ஜமீன் ரேட் **6** அணாவுக்கு அரை ரூபாய் கொடுத்தால் ஒரு சீல் போட்டுக்கொடுத்துவிடுவார்கள். அப்பொழுது அது எந்தக்காட்டிலும் மேயலாம். செம்மறியாடு ஒரு காட்டில் மேய **6** அணா.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—சீல் குத்தின ரசீதும் குத்தாத ரசீதும் இருக்கிறதா ?
A.—இருக்கிறது **(He produces the receipts)** ஊரில் தோட்டி சக்கிலியன் என்று இருக்கிறார்கள் அவர்கள் செத்த மாட்டை வாங்கி சமுசாரிகளுக்கு வால்வடம் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் பாதையிலுள்ள ஆவரஞ் செடியை வெட்டிக்கொண்டுவந்தால் அவனுக்கு காம்பன்சேஷன் போடுகிறார்கள்.

நாங்கள் ஏழைகள்—ஜமீன்தாருடைய மூர்க்க குணத்தை திருமங்கலம் கோர்ட்டில் இருக்கிற ரிக்கார்டைப்பார்த்தால் தெரியும். நாங்கள் எவ்வளவோ கொடுத்திருக்கிறோம் காம்பன்சேஷன் பாரஸ்டில் வசூல் பண்ணுகிறது இன்னாரென்று கிடையாது.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—பாரஸ்டர் இருக்கிறாரா இல்லையா ?
A.—இருக்கிறார். இருந்தாலும் நினைத்தவர்களெல்லாம் ஆடுகளைப்பத்தி அடைக்கிறது. தண்டம் வாங்குகிறது.

குஞ்சியம்மாளுடைய ஆடுகளும் இன்னும் **5** பேர்களுடைய ஆடுகளும் ஒன்றாய் மேய்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவள் ஆடுகளுக்கு **19** வெள்ளாடுகளுக்கு சீட்டு போட்டிருந்தது. சில ஆடுகளுக்குப் போடாமல் இருந்தது மீதி ஆடுகளுக்கு சீட்டு போடுவதற்கு ஒரு மாசம் தவணை கேட்டாள். பாரஸ்ட் வாட்சர் இடஞ்சல் செய்கிறது. அவர் எங்களிடத்தில் ஏதாவது ரூபாய் கொடுத்தால் சாதகமாயிருப்போம் என்று சொன்னார். அவர் முத்துவீராசாமி நாயக்கர் அவருக்கு **4** ரூபாயும் கொடுத்தாள் ஒரு மாசம் கழித்து சீட்டு போட்டுக்கொள்' என்று சொல்லிவிட்டுப் போய் விட்டார்—**5, 6** நாள் கழித்து திரும்பவும் சிலவுக்கு ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்டார். அவள் ஒரு வாரம் கழித்து தருவதாகச் சொன்னார். இரு, என்று வர்மித்துக்கொண்டு போய் விட்டார். அயன் காட்டில் மேய்ந்துவிட்டு தண்ணீருக்கு கொண்டுபோகிற காலத்தில் ஆடுகளைப்பத்திக்கொண்டு போய் அடைத்து **200** ரூபாய் காம்பன்சேஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளாடு மேயவேகூடாது. ரிசெர்வ் காட்டில் மேய வெள்ளாட்டுக்கு $1\frac{1}{4}$ ரூபாய். சீல் குத்தின ரசீதாயாயிருந்தால் எங்கேயும் மேயலாம். ஏற்பட்ட ரூபாயைக் கொடுத்தால் ஒரே பீட்டில்தான் மேயும். பாரஸ்ட்டில் பாட்டைகள் போட்டுக்கொள்ள அநுமதி யிருக்கவேண்டும். எரு, குழை வேண்டிய யளவு எடுத்துக்கொள்ள அநுமதியிருக்கவேண்டும். நாங்கள் விற்கக்கூடாது அவர்களுக்கு பாத்தியம் இருக்கிறது எங்களுக்கும் பாத்தியம் இருக்கிறது.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—நத்தம், களம், பாதை, புறம்போக்கு முதலிய இடங்களில் ஜமீன்தாரவர்கள் அணாவசியமாய் பொது நன்மைக்கு விரோதமாக கெடுதி செய்கிறார் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களே அது என்ன ?

A.—நான் பஞ்சாயத்து கோர்ட்டு பிரசிடெண்டு ஒரு ரோட்டுக்காக ஒரு இடத்தை வேண்டுமென்று கேட்டேன். கொடுக்கமாட்டோமென்று சொல்லிவிட்டார்கள். 3,000 ரூபாய் வேலைசெய்ய லோகல் போர்டிலிருந்து ஆர்டர் வந்துவிட்டது. ஜமீன்தாரை நேரே கேட்டேன். எழுத்துமூலமாகவும் கேட்டேன், கொடுக்கவில்லை. கலெக்டருக்கு ரிப்போர்டு பண்ணினேன். ரோட்டுபோட முடியாமல் நின்று போச்சு. 3,500 ரூபாயும் போச்சு. ரோட்டுபோட இடம் கொடுக்கவில்லை.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—கலெக்டரை அக்குயர் பண்ணச் சொன்னாலென்ன ?

A.—நீங்களே நேருக்கு நேரே பண்ணிக்கொள்ளவேண்டும். நாங்கள் அக்குயர் பண்ண ரொம்ப நாளாகும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

Q.—வேறு என்ன கெடுதி செய்திருக்கிறார்கள் ?

A.—மந்தையில் மரங்களை வைத்துக்கொண்டு ஆடுமாடுகள் அடைய விடுகிறதில்லை. முன்னோர்கள் காலத்தில் வெட்டப்பட்ட ஊரணி. அதில் வேலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டால் செய்து கொடுக்கிறதில்லை. சாகுபடி செய்துவிடுகிறார்கள். அது இப்போது மெத்திப்போச்சு. எங்களை சாகுபடி செய்யவிடுகிறதில்லை. நாங்கள் வெட்டுகிறோம் என்று சொன்னாலும் எங்களை வெட்டவிடுகிறதும் இல்லை. மருமத்து செய்ய இடம் கொடுக்கிறதுமில்லை. பொதுக் களம்—அதைச் சாகுபடி செய்ய விட்டிருக்கிறார்கள்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—சாகுபடிக்கு பத்தடைப்பு பண்ணுகிறார்களா ?

A.—பத்தடைப்பு பண்ணிக்கொடுக்கிறதில்லை. ஜமீன்தாரே நேரில் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் அவர்களுடைய ஏஜெண்டுகள் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள்.

Q.—ஜமீன்தார் உத்தரவின்பேரில்தானே ஏஜெண்டுகள் வாங்குகிறார்கள் ?

A.—ஜமீன்தார் உத்திரவு மூலமாகத்தான் வாங்குகிறார்கள். பாதையில் குளேகள் இருந்தால் நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதை எடுக்கவொட்டாமல் தடை செய்கிறார்கள். கம்மாய்க்கு வருகிற தண்ணீரைத் தடுத்து பண்ணை புஞ்சைகளுக்குப் பாய்ச்சி ஆயக்கட்டு நஞ்சைகளுக்குத் தண்ணீர் விடுகிறதில்லை. அயனுக்குப் போகிற தண்ணீரை சொந்தத்தில் மடைகளை உண்டாக்கி தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறார்கள். அவைகள் உடைப்பு எடுத்து குடிகளுக்கு ஆயிரம், இரண்டாயிரம் நஷ்டம் உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் மனுப்போட்டிருக்கிறோம்.

நத்தத்தில் ஜனங்கள் ரொம்ப நாட்களாகக் குடியிருக்கிறார்கள். அவர்களை இப்பொழுது காலி பண்ணச் சொல்லுகிறார்கள்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—மடை வைத்து கரை போட்டு தண்ணீர் அவர்கள் சொந்த நிலத்துக்கு பாய்கிறதென்று சொன்னீர்களே, அதினால் உங்களுடைய நிலங்களில் உடைப்பு எடுத்துக்கொண்டு போகிறதென்று சொன்னீர்களே, அது யாருடைய நிலம் ?

A.—அவர்களுடைய சாகுபடிதான்.

Q.—ஜமீன்தாருடைய சொந்த பண்ணை நிலமா ?

A.—இந்த மாதிரி குடிகளிடத்திலிருந்து ஏலத்தில் எடுத்த நிலம்தான். சுடுகாட்டைக்கூட சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். புறம்போக்கு எங்களுக்குச் சொந்தமானது.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—ஜமீன்தாருடைய பண்ணை நிலத்துக்குத்தானே பாய்ச்சுகிறார்கள். அது அவர்களுக்கு பூர்வீகமாக ஏற்பட்ட நிலம்தானே ?

A.—இல்லை. ஏலத்தில் வாங்கின நிலம்தான்.

Q.—எப்பொழுது ஏலத்தில் எடுத்த நிலம் ?

A.—193-ம் நெம்பர் பட்டா. 20 வருஷத்துக்கு முன்னால் ஏலம் எடுத்தது.

Q.—ஏலத்தில் எடுத்த நிலமென்று காட்டமுடியுமா ?

A.—இவர்களைச் சேர்த்து சூட் போட்டிருந்தான்.

Q.—யார் பெயருக்கு பட்டா இருக்கிறது ?

A.—ஜமீன்தார் பெயர்க்கு பட்டா இருக்கிறது.

The President :

Q.—அந்த சூட் ரிகார்டு எங்கேயிருக்கிறது ?

A.—கொண்டுவரவில்லை. அந்த ரிக்கார்டு கையில் இல்லை.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—ஏலத்தில் எடுத்த நிலம் இல்லை. சொந்த நிலம் என்று சொல்லுகிறார்களே ?

A.—பொய். 8, 9 வருஷத்துக்கு முன்னால்தான் சாகுபடியாயிருக்கிறது.

Q.—யார் காலத்தில் ஏலம் எடுத்தது ?

A.—கோர்ட் ஆவ் வார்ட்ஸ் காலத்தில்தான் ஏலத்தில் எடுத்தது, புறம்போக்கில் வீடுகட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கு வரி விதிக்கிறார்கள்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—நத்தம் புறம்போக்கில் கட்டின வீடுகள் ஜமீன்தாருடைய இடத்தில்தானே இருக்கிறது ?

A.—எங்கள் முன்னோர்கள் காலத்திலேயே வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள்.

Q.—எப்படி அவர்களுடைய பட்டாவில் சேர்ந்திருக்கிறது ?

A.—அது என்னமோ எனக்கு தெரியாது.

Q.—சர்வேயாயிருக்கிறதா ?

A.—ஆயிருக்கிறது.

Q.—அப்பொழுது என் ஆக்ஷேபிக்கவில்லை.
A.—அப்பொழுது வரி கேட்கவில்லை. எங்களுக்கு நோட்டீஸும் வரவில்லை.

Q.—கவர்ன்மெண்டு சர்வே பண்ணினதா ?
A.—கவர்ன்மெண்டார் தான் சர்வே பண்ணினார்கள்.

Q.—சர்வே கோர்ட் ஆவ் வார்ட்ஸ் காலத்தில்தானே நடந்தது ?
A.—ஆமாம்.

நிலத்தை ஜப்தி எழுதிவைத்து விற்பனைக்கு கொண்டுவருவதற்கு வேண்டியதற்கும் சேர்த்து ஸ்டாம்பு பணத்தை வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். விற்பனைக்குப் போகாமல் பாக்கியை கட்டிவிட்டால் ஸ்டாம்பு தொகையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். எங்களுக்கு அதை திருப்பிக் கொடுக்கிறதில்லை. கலெக்டர் ஆபீஸிலிருந்து வாபஸ் வாங்கிவிடுகிறார்கள். எங்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கிறதில்லை.

பழைய கரம்பு, தரிசு நிலங்களை வெட்டித் திருத்தி சாகுபடிக்கு கொண்டுவந்தால், கணக்கப் பிள்ளை தவணை போட்டால் அதற்கு தீர்வை விதிக்கிறதில்லை. தீர்வை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கலெக்டர் தாசில்தாருக்கு மனு போட்டோம். ஜமீன் விஷயங்களில் தலையிடுகிறதில்லை யென்று அவர்கள் எண்டார்ஸ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். நிலங்களை மனுதார் கோரியபடி சாரி செய்யத்தக்கதில்லை. உடனே காலி பண்ணவேண்டியதென்று ஆர்டர் போட்டுவிடுகிறார்கள். இன்னொருவனுடைய நிலம் பிரட்யூசிங் சர்டன் ரிக்கார்டு கிஸ்தி பாக்கிக்காக ஏல விற்பனைக்கு வந்து பாக்கியை கட்டியாச்சு. 1347-ம் பசலி கிஸ்திக்காக மாசூலை அறுக்கவொட்டாமல் தடுத்து மாசூலை கொண்டு போகப் பார்க்கிறார்கள். உசிலம்பட்டி கலெக்டருக்கு மனு கொடுத்தான். அவர் செலெக்ட் கம்மிட்டி நடக்கிறது. அங்கே போய் தெரிவித்துக்கொள் என்று சொல்லிவிட்டார்.

பொறொட்யூசிங் அனதர் பட்டா.—இந்தப் பட்டாதாரிடமிருந்து தீர்வை அதிகமாக 30 ரூபாய் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ரசீது இருக்கிறது. ஏழை பள்ளன்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—என் அப்படி வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள் ?
A.—தெரியாதவனிடத்தில் அப்படி வாங்கிக்கொள்கிறது. 453-ம் நெம்பர் சுப்ப குடும்பன்.

Q.—பட்டாவில் ஏற்பட்ட தீர்வை எவ்வளவு ? வசூல் பண்ணியிருக்கிறது எவ்வளவு ?
A.—கொடிக்குளம் 453-ம் நெ. பட்டாதார் சுப்ப குடும்பன். 90 சொச்சம் தீர்வை ஏற்பட்டது. 120 சொச்சம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். **Regarding the patta he says.** பட்டாவில் 94 சொச்சம் ரூபாய் இருக்கிறது. 130 ரூபாய் வாங்கியிருக்கிறார்கள். நடை முதல் பசலிக்குத்தான் வாங்கியிருக்கிறார்கள். 1345-ம் பசலிக்கு.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—முன்னால் பாக்கி கிடையாதா ?
A.—கிடையாது.

Q.—எப்படி சொல்ல முடியும் ?
A.—பாக்கி இல்லை ஒரே பசலிக்கு என்றுதான் எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்காரால அங்கீகரிக்கப்பட்டு நஞ்சைக்கு ஒரு தீர்வையை விதித்திருக்கிறார்கள். இஸ்தி மீராவில் ஜமீன்தாருக்கு யாதொரு பாத்தியமும் இல்லை யென்று இருக்கிறது. கால சாகுபடிக்கு குயிட் ரெண்ட் சர்க்காருக்குச் செலுத்தியிருக்கிறோம். சத்திரவரி யென்று 6 ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். கோடை விளைந்தால் அக்கம்பக்கத்துக்கு ஒப்பந்தம் $24\frac{1}{2}$ ரூபாய் ரேட். 18 ரூபாய் சொச்சம் கொடுக்கிறார்கள். ஐகோர்ட் வரை போச்சு. 2,000 ரூபாய் செலவு. கடைசியாக வந்திருக்கிறது. **(He shows some records)** கம்மாய் மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று மனுக்கள் கொடுத்தோம். ஓவர்சீயர் லாண்ட் ரிக்கார்டு இன்ஸ்பெக்டர் சர்வேயர் என்று இருந்தார்கள் கோர்ட் ஆவ் வார்ட்ஸ் காலத்தில். அதற்கப்புறம் சரியாய் நடக்கிறதில்லை. கலெக்டருக்கு இதையெல்லாம் சரி பண்ணிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று மனுக்கொடுத்தோம். மானேஜரைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அவ்வளவுதான் ஊருக்கு சப்-கலெக்டர் வந்தால் ஜமீன்தார் **guest** ஆக இறங்குகிறார். அவரிடத்தில் குடிகள் என்ன எதிர் பார்க்க முடியும்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja

Q.—டிவிஷனல் ஆபீஸரைக் கேட்டதில் ஜமீன்தார் பங்களாவில் இறங்கிக்கொண்டு அனுகூலம் பண்ணவில்லையென்று சொல்லுகிறீர்களே, கலெக்டரிடத்தில் மனு கொடுத்திருக்கிறீர்களா ?
A.—இல்லை. பெரிய கலெக்டருக்கு மனுப்போட்டோம். டிவிஷனல் ஆபீஸரை அனுப்பினார்கள்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—கலெக்டர் வந்திருக்கிறார்களா ?
A.—கோர்ட் ஆவ் வார்ட்ஸ் காலத்தில் வந்தார்கள்.

Q.—வந்தால் ஜமீன்தார் விருந்தினராக இருக்கிறதுண்டா ?

Before the witness answered the question.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar put the next question.

Q.—வேறு இடம் இருக்கிறதா ?
A.—வேறு இடம் இல்லை. 3 மைலுக்கு அப்பாலிருக்கிற பங்களாவில் போய் இறங்கலாமே.

By the Zamindar of Mirzapur after referring to the patta produced by the witness to show that Rs. 30 was collected in excess of the usual rent.

Q.—1343-ம் பசலி ரசீதை 1345-ம் பசலியில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது எப்படி ஜாஸ்தி வசூல் பண்ணினதாக சொல்லமுடியும் ?
A.—அந்த ஊர் கணக்கப்பிள்ளையிடத்தில் காட்டினோம். ஜாஸ்தியாகத்தான் தெரியாத்தனமாக வசூல்பண்ணியிருக்கிறார்களென்று கணக்கப்பிள்ளை சொன்னார்.

Q.—இதை வைத்து எப்படி ஜாஸ்தி என்று சொல்ல முடியும் ?

A.—எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். எவ்வளவுதான் கட்டவேண்டுமென்பது தெரியும். அதிகமாக வாங்கியிருக்கிறார்களென்பதில் சந்தேகமில்லை. **1343**-ம் பசலி பட்டாவும் **1345**-ம் பசலி பட்டாவும் ஒன்றுதான்.

ஒரே ஆற்றின் தண்ணீர் எங்கள் கம்மாய்க்கும் அயனுக்கும் போகிறது. எங்களுக்கு வருகிற தண்ணீருக்கு ஏக்கருக்கு **24** ரூபாய் ரேட்டு தீர்வை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அயன் கம்மாயில் $6\frac{3}{4}$ ரூபாயாயிருக்கிறது. **(he shows the plan)** கம்மாயில் வெள்ளத்தினால் உடைப்பு ஏற்பட்டது. இரண்டு மூன்று தடவை சொன்னோம். ஒரு மாதம் காத்திருந்தோம். நாங்கள் அடைத்தோம். ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரும் பார்த்தார். ஜமீன்தாரவர்களுக்கு மனு எழுதினோம். நாங்கள் வரி போட்டு வசூல்பண்ணி செலவழித்திருக்கிறோம் என்று சொன்னோம். மனு போட்டோம். **(he shows petition) 1933**-ம௵ டிஸம்பர்௴ 7௳ வரை சமுகத்தில் அடைக்கவில்லை. நாங்கள் அடைத்தோம். சிலவைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டோம். பதில் ஒன்றும் கிடையாது. நாளது வரையில் பணமும் கொடுக்கவில்லை. $123\frac{3}{4}$ ரூபாய் செலவழித்தோம். அயன் கிராமம், பூதிகுளம் கம்மாயில் கான்சாபுரம் கிராமம் $6\frac{3}{4}$, $8\frac{1}{2}$ ரூபாய் தீர்வையிருக்கிறது. எங்களுக்கு **24** ரூபாய் **20** ரூபாயாயிருக்கிறது.

The Zamindar of Mirzapur :

Q.—**1909**-ல் கோர்ட் ஆவ் வார்ட்ஸ் காலத்தில் ரெண்டை உயர்த்தினார்களா ?

A.—ஆமாம். கோர்ட் ஆவ் வார்ட்ஸ் டயத்தில் **(time)** தான் உயர்த்தினார்கள்.

Q.—அதற்குப் பிறகு மாறுதல் கிடையாதே ?

A.—கிடையாது.

Q.—அதற்குப் பிறகு தீர்வையைக் குறைக்கவேண்டுமென்று குடிகள் சூட் போடவில்லையே ?

A.—**1930**-ம் வருஷத்தில் போட்டோம். மொத்தப் பணத்தையும் கட்டிவிட்டு தாவா சொல்லுகிற பணத்துக்குமட்டும் போடு என்று சொன்னார்கள். எங்களால் கட்ட முடியவில்லை.

Q.—டெப்டி கலெக்டர் கோர்ட்டில் என்ன ஆச்சு ?

A.—தாவா பணத்தை பிடித்து வைத்துக்கொண்டு மொத்தப் பணத்தையும் கட்டு என்று சொன்னார்கள். மொத்தமாக கட்டமுடியவில்லை. சூட்டைத் தள்ளிவிட்டார்கள்.

Q.—ஜில்லா கலெக்டரிடத்தில் தள்ளுபடியானது பிசகு என்று அப்பீல் போட்டீர்களா ?

A.—அவர்களும் கீழ் கோர்ட்டில் சொன்னபடி பணத்தைக் கட்டு என்று சொன்னார்கள்.

Q.—டிஸ்டிரிக்ட் கோர்ட்டில் பணத்தைக் கட்ட டைம் கொடுத்தார்களா ?

A.—இல்லை.

Q.—ஜட்ஜ்மெண்டு காப்பி இருக்கிறதா ?

A.—இல்லை.

Q.—இருந்தால் அனுப்புகிறீர்களா ?

A.—நாங்கள் காப்பி எடுக்கவில்லை.

Q.—கரூர் சீனிவாச அய்யங்கார் நிலத்தை பட்டா மாற்றவில்லையென்று சொன்னீர்களே. அதில் ஏகமாக கிரயதார்கள் இருக்கிறார்களா ?

A.—இருக்கிறார்கள்.

Q.—கிரயதார்கள் எல்லாருக்கும் நோட்டீஸ் அனுப்பினார்களா ?

A.—கிடையாது.

Q.—கிரயம் **1912**-ம் வருஷத்தில்தானே நடந்தது ?

A.—ஆமாம்.

Q.—கோர்ட் ஆவ் வார்ட்ஸ் காலத்திலா ?

A.—ஆம்.

Q.—அந்த காலத்தில் பட்டா மாற்றவேண்டுமென்று மனு செய்துகொண்டீர்களா ?

A.—மனு செய்திருப்பார்கள். அதைப்பற்றி நான் கேட்கவில்லை.

Q.—**1922**-ம் வருஷம் வரையில் கோர்ட் ஆப் வார்ட்ஸில் தானே இருந்தது.

A.—ஆமாம்.

Q.—இப்பொழுதும்கூட பங்குதார்கள் ஒன்று சேர்ந்து மனு போடவில்லையே ?

A.—ஒன்று சேர்ந்து மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

Q.—எப்பொழுது கொடுத்தது ?

A.—**1934**-ம் வருஷத்தில்.

Q.—அதற்கு காபி இருக்கிறதா ?

A.—கொண்டுவரவில்லை.

Q.—கோர்ட் ஆவ் வார்ட்ஸ் காலத்தில் பாரஸ்டை ரிசெர்வ் பண்ணினார்களா ?

A.—ஜமீன்தார் காலத்தில்தான் ரிசர்வ் பண்ணினார்கள்.

Q.—கோர்ட் ஆவ் வார்ட்ஸ் காலத்தில் இல்லையா ?

A.—இல்லை. எங்களுக்கு அந்த மாதிரி நோட்டீஸ் கிடையாது.

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது ?

A.—**5** ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் இருக்கிறது. **2** ஏக்கர் புஞ்சை இருக்கிறது.

Q.—சொந்த சாகுபடி பண்ணுகிறீர்களா ?

A.—ஆமாம்.

Q.—நஞ்சை நிலம் என்ன விலை விற்கிறது ஏக்கர் ?

A.—ஏக்கர் **400, 300, 500** வாங்குவார்கள் கிடையாது.

Q.—**5, 6** வருஷமாக கிரயமே கிடையாதா ?

A.—கிடையாது.

Q.—கிராமத்தில் குத்தகைக்கு விடுகிறார்களா ?
A.—கிடையாது. தாங்களாக உழுகிறார்கள்.

Q.—ஜமீன்தாருக்கு நிலம் இருக்கிறதா ?
A.—இருக்கிறது.

Q.—அந்த நிலங்களை குத்தகைக்கு விடுகிறார்களா ?
A.—விடுகிறார்கள்.

Q.—ஜமீன்தாருக்கு என்ன கிடைக்கும் ?
A.—தெரியாது. எக்கருக்கு எவ்வளவு வருகிறதென்று தெரியாது.

Q.—அந்த ஊர் கிராம வாசிகளே குத்தகைக்கு ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள் ?
A.—அடுத்த ஊர்க்காரர்களும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்.

Q.—அவர்கள் ஜமீன் குடிகளா, அயன் குடிகளா ?
A.—இரண்டொருவர் ஜமீன் குடிகளும் இருக்கலாம்.

Q.—ஆனால் உங்கள் ஊரில் ஒப்புக்கொள்கிறதில்லையா ?
A.—எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

Q.—அயன் குடிகளும் ஜமீன் குடிகளும் குத்தகைக்கு ஒப்புக்கொள்கிறார்களல்லவா ?
A.—ஆமாம்.

Q.—1343 பசலிக்கு கூட வசூல் பண்ணினார்கள் என்று சொன்னீர்களே திரும்ப **refund** கேட்டீர்களா ?
A.—மனு கொடுத்திருக்கிறான்.

Q.—**Register** பண்ணி அனுப்பியிருக்கிறானா ?
A.—நேரில் போய் மனு கொடுத்ததாகச் சொன்னான். மருத குடும்பன், பட்டாதார்.

Q.—அந்த ஆள் வரவில்லையே ?
A.—வரவில்லை.

Q.—எழுத்து மூலமாக கேட்டானா ?
A.—எழுத்து மூலமாகத்தான் கொடுத்தேன் என்று சொன்னான்.

Q.—ஜமீன்தார் என்ன பதில் சொன்னார் ?
A.—ஜமீன்தாரிடமிருந்து பதில் வரவில்லை.

Q.—கலெக்டரிடத்தில் மனு செய்துகொள்ளவில்லையா ?
A.—போகவில்லை. பணம் செலவழிக்க முடியாதே.

Q.—ஜமீன்தார் சமுதாய நிலங்களை பட்டா கொடுத்திருக்கிறார்களா ?
A.—பட்டா கொடுத்ததாகயில்லை. கொடிக்குளம் கண்மாயில் மட்டும் 4, 5 செண்டு பட்டா கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

Q.—24 ரூபாய் நஞ்சை தீர்வை என்று சொன்னீர்களே அதற்கு குறைந்த தீர்வை கிடையாதா ?
A.—10 ரூபாய் குறைந்ததும் இருக்கிறது. 16,18-ம் இருக்கிறது.

Q.—அந்தந்த தீர்வையில் எவ்வளவு இருக்கும் ?
A.—24 ரூபாய் **rate**-ல் 250 ஏக்கருக்கு குறையாது. குறைந்த **ரூபாயில்** 5 அல்லது 6 ஏக்கர் இருக்கலாம். கொடிக்குளம், குணவேந்தனேரி, புங்கங்குளம், கண்மாயில் 24 ரூபாய் ரேட் இருக்கிறது.

Q.—**Zamin ryot**களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்ககூடாதென்று கவர்ன்மெண்டார் ஜமீன் குடிகள் மேல் **suit** போட்டார்களா ?

A.—குடிகளுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடாதென்றல்ல. அணையினுடைய தாவாவுக்காக நடந்தது. அணைக்கட்டுக்கு ஒரமாக ஜாஸ்தி ஆழம் வெட்டுகிறார்களென்று தாவா நடந்தது. அயன் கிராமத்துக்காரர்கள் ஜமீன்தார்பேரிலும் ஜமீன்தார் அயன்காரர்கள்பேரிலும் **suit** போட்டார்கள்.

Q.—ஜமீன்தாருக்கு செலவு ஆச்சா ?
A.—இருக்கும். எனக்கு தெரியுமா ?

Q.—உங்களுக்கும் ஜமீன்தாருக்கும் விரோதம்தானே ?
A.—எங்களுக்கு விரோதம் இல்லை.

Witness No. 235. **Madura.** **24th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Muthu Maniam of Saptur.

மற்ற கிராமங்களில் 2, 3 மைல் தூரத்திலுள்ளவர்கள் தங்கள் நிர்ப்பந்தத்தை தெரியபடுத்த வந்திருக்கிறார்கள். கஸ்பாவில் நாங்கள் கஷ்டத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஜமீன்தார் பட்டத்துக்கு வந்து 16 வருஷமாகிறது. இதுவரைக்கும் பட்டா கொடுக்கிறதில்லை. அது மூலமாக நாங்கள் மனு கொடுத்தோம். நேரிலும் சொன்னோம். எங்களுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை. அந்தப் பட்டா மாறுதல் இல்லாததோடு கிஸ்திப் பணம் கர்ணம், நாட்டாண்மைக்காரர்கள் என்ன கேட்கிறார்களோ அதைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அவர்கள் கொடுத்த ரசீதை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு மேல் ஏதாவது கேட்டால் நாங்கள் காலக்ஷேபம் பண்ண முடியாது. இதற்கு முன் **Court of Wards** காலத்தில் 150 ரூபாய் 200 ரூபாய்க்கு குறைவில்லாத ஒரு ஓவர்சீயரை வைத்து அதன் மூலமாக கண்மாய் மராமத்துக்களெல்லாம் நடந்து தண்ணீர் 6 மாசத்துக்கு குறைவில்லாமலிருக்கும்படி தண்ணீர் பெருக்கி சரியான சாகுபடி செய்துகொண்டு வந்தார்கள். சௌகரியமாகயிருந்தது. மகாராஜா பட்டத்திற்கு வந்து மராமத்து கிடையாது. கலுங்குபோட்டை ரிப்பேர் கிடையாது. ஒரு வருஷம் தண்ணீரைப் பிடுங்கிவிட்டுவிட்டார்கள். சமுசாரிகளுக்கு நெல் விளையக் கூடாது என்று செய்துவிட்டார்கள். கண்மாய்க்கு வருகிறதற்கு ஆறு இருக்கிறது. ஒரே ஆற்றில் தண்ணீர் வருகிறதாயிருந்தாலும் பக்கத்தில் இன்னொரு ஆறும் இருந்தது. இந்த இரண்டு ஆற்றையும்

பிரித்து சமமாகவிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். கலுங்கை ரிப்பேர் பார்க்காமல் இடிந்துபோய் விட்டது. ஒரே வாக்கில் தண்ணீர் வருகிறது. ஊருக்குள் போகிறது. பிள்ளை குட்டிகளெல்லாம் கஷ்டப்படுகிறது. நாங்கள் கஷ்டத்தை அடைகிறது ஒருவிதமான கஷ்டமென்று சொல்லமுடியாது. பக்கத்திலிருக்கிற சமுசாரிகளுடைய நிலத்திலிருந்து மண்ணைக்கொண்டு போய்விடுகிறது. மேட்டைப் பள்ளமாகவும் பள்ளத்தை மேடாகவும் ஆக்கிவிடுகிறது. கிணறுகளை மண்ணைக்கொண்டு நிரப்பிவிடுகிறது. அந்த மண்ணை யெல்லாம் அள்ளி எறிந்து விவசாயம் பண்ணமுடியாமலிருக்கிறோம். 1338-ம் பசலி வரை எங்களுக்கு நஞ்சை சாகுபடிக்கு எக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 5–5–10 தீர்வை ஏற்பட்டிருந்தது. 1339-ம் பசலியிலிருந்து எக்கருக்கு 18, 14, 11 என்று தீர்வை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு எக்கருக்கு என்ன விளையும். எங்கள் நிலத்தில் 4 பொதி, 4½ பொதியாகும். 25, 30 ரூபாய் செலவு பண்ணியிருப்போம். 28 ரூபாய்க்கு விற்போம். அறுவடைக்கு முன்னமேயே கடன் வாங்கியிருப்போம். நெல் வந்த உடனே விற்றுக்கொடுக்கவேண்டும்; கிஸ்திக்கு காணுகிறதில்லை. கடன்காரனுக்கு கொடுக்க வழியில்லாமல் போய்விடும். பஞ்சாயத்து கோர்ட்டில் நம்பர் போடுகிறது. நாங்கள் கஷ்டப்படுகிறோம். ஒரு எக்கருக்கு இரண்டு தலைக்கட்டு வைக்கல் கொடுக்கவேண்டும். பெரிய படியை கொண்டு திராசில் வைத்து கட்டச்சொல்லி கொடுக்கவேண்டும். பகவான்தான் பார்க்கவேண்டும். எங்கள் ஷரத்துக்குமேல் பெரிய வைக்கல் கட்டுகளைக் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja:

Q.—தீர்வையைத் தவிர வைக்கோல் வேறு கொடுக்கவேண்டுமா ?

A.—அவர்களுக்குமட்டுமல்ல. அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். **Land Record Inspector**கள் இருப்பார்கள். இன்னும் எத்தனையோ பேர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கவேண்டும். **Forest**காரர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். கச்சேரியிலுள்ளவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். **water rate** எக்கருக்கு 3¼ வீதம் போட்டு வந்தோம். இப்பொழுது 18, 14, 11 வாங்கி விடுகிறார்கள். மலையில் ஆடு மாடுகள் மேய்த்துக் கொண்டிருந்தோம். விறகு எடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். விலைக்கு விற்கக்கூடாது. வீட்டுக்கு வேண்டியதை எடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். உழவுக்கு வேண்டிய மரங்களை எடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். கமலைக்கு குத்துக்கால் முதலிய சாமான்களை வெட்டிக்கொள்ளலாம். முக்கியமான மரங்களை வெட்டக்கூடாது. இந்த மகாராஜா பட்டத்துக்கு வந்த பிறகு கலப்பை வெட்டக்கூடாது. விறகு எடுக்கக்கூடாது. ஆடுமாடுகளை மேய்க்கக்கூடாது. இப்படி நிர்ப்பந்தம் பண்ணுகிறார்கள். சகிக்கமுடியாத நிர்ப்பந்தம். எங்கள் ஊரில் 2, 3 ஊரணிகள் இருக்கின்றன. ஒரு மடையைவைத்து அவர்களுடைய சொந்தக்காரர்களுடைய புஞ்சைக்கு தண்ணீர் பாயும்படியாக விட்டுவிட்டார்கள். ஆடு மாடுகளுக்கு தண்ணீர் குடிக்க வழி இல்லாமலே போகிறது. ஆலமரத்துத் தெப்பத்தில் மாடுகளுப்பாட்டவேண்டும். வாய்க்கூடு போட்டுத்தான்கொண்டு போகவேண்டும். வழிக்குப் பக்கத்திலிருக்கிற தரிசை மிதித்துவிட்டால் மாடுகளை அரண்மனைக்கு கொண்டுபோய் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். எருமைக்கு ½ ரூபாய், காளைக்கு ¼ ரூபாய், பசுவுக்கு ¼ ரூபாய், கன்றுக்குட்டிக்கு ¼ ரூபாய். உடனே மீட்டாத விஷயத்தில் தீனிக் கிரயம் கொடுக்கவேண்டும். மாடு குளுப்பாட்டுகிறதற்கு ஒரு ஊரணியைக் கொடுக்கவேண்டும். புறம்போக்கு நிலங்களை நீக்கி 4,000 எக்கர் புஞ்சை நிலம் இருக்கிறது. 300 எக்கர் நஞ்சையும் இருக்கிறது. நான் கஸ்பாவில் இருக்கிறது. புஞ்சை 2,500 எக்கர் சொந்தத்திலிருக்கிறது. நஞ்சை 210 எக்கர் சொந்தத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு அணா ஏலத்தில் நிலத்தை ஏலத்தில் எடுத்திருக்கிறார்கள். 2½ மடங்கு தீர்வையை வாங்கிக்கொண்டு பட்டா கொடுக்கவேண்டும். பட்டா நிலங்களில் மரங்கள் இருக்கின்றன, புளிய மரங்கள், தென்னை. அதை வெட்டபோனால் வெட்டக்கூடாதென்று தடுத்துவிடுகிறார்கள். அரண்மனைக்கு வண்டியைக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். கொஞ்சம் பலம் உள்ளவர்கள் மீறிச் செய்துவிடுகிறார்கள். ஏழை எளியவர்களாயிருந்தால் அபராதம் கொடுக்கிறார்கள். குள வெட்டுக்கும் சத்திரத்துக்கும் பட்டாவில் வசூல் பண்ணுகிறார்கள். நூற்றுக்கு 16 ரூபாய் வசூல் பண்ணுகிறார்கள். செலவு பண்ணுகிறதில்லை. 1½ ரூபாய் சத்திரத்துக்கு வாங்குகிறார்கள். ஒருவருக்கும் சாதம் போடுகிறதில்லை. அவர்களுடைய சொந்தக்காரர்கள் ஒருவர், இரண்டு பேர்கள் அங்கே போய் சாப்பிடும்படி செய்துகொள்ளுகிறார்கள். நாங்கள் தர்மம் செய்ய கொடுத்த ரூபாயை அவர்கள் சொந்தக்காரர்களுக்கு சாப்பிடும்படியாக செய்துகொண்டிருந்தால் அது தப்பு. அதை நிறுத்தவேண்டும். நாங்கள் கொடுக்கிற ரூபாய்க்கு மராமத்து கவர்ன்மெண்டு மூலமாக நடத்திவைக்கவேண்டும்.

The Zamindar of Mirzapuram:

Q.—**Court of Wards** காலத்திலும் வசூல் பண்ணினார்களா ?

A.—கொடுத்து வந்தோம். தர்மம் நடந்து கொண்டிருந்தது. கண்மாய் மராமத்துப் பண்ணிக் கொண்டுதானிருந்தார்கள்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ஒரு மனிதன் 15 ரூபாய் அல்லது 20 ரூபாய் கொடுத்து இரண்டு மாடு பிடித்து ஏர்வைத்திருப்பான். ஜமீன்தாருடைய சொந்த நிலங்களை உழுதுசாகுபடி செய்த பிறகு தான் எங்கள் நிலத்தை உழவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். 10 நாளோ, 15 நாளோ அவர்களுடைய சாகுபடிதீரும்வரை, அவர்களுக்கு உழுது கொடுத்த பிறகு தான் எங்களுடைய நிலத்தை நாங்கள் சாகுபடி செய்யவேண்டும். நான் உழுகிறதும் தவிர பட்டினி கிடந்தும்வர வேண்டும்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai:

Q.—உழுகிறதற்கு பணம் உண்டா ?

A.—இல்லைதான் தண்ணீர்தான் கொடுப்பார்கள். சாப்பாடு கூடக் கிடையாது.

வண்டி மாடுகள் வைத்திருக்கிறவர்கள் அவர்களுக்கு எப்பொழுது வண்டி வேண்டுமோ அந்த (time) டயத்திக்கெல்லாம் கொடுக்கவேண்டும்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar:

Q.—வாடகை கிடையாதே.

A.—வாடகை கிடையாது. ஒரு பைசாகூட கிடையாது.

வண்ணான்வெளுக்கிற உவர்மண் இருக்கிறது. அதை அள்ளினால் 2 அணா 4 அணா கொடுத்து விட்டுத்தான் கழுதையில் ஏற்றிக்கொண்டுவருவான். மகாராஜாவுக்கடுத்த சாமிமார்கள், நாயக்க

மார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் உழுது கொடுக்கவேண்டும். நாங்கள் இரண்டு பேர்கள் அடித்துக்கொண்டோம். மகாராஜா விடத்தில் போனால் அப்பொழுது அவர்களிடத்தில் தான் போகவேண்டும். அவர்கள் அன்றைக்கு கேட்பார்கள். மாடு உழவரவில்லையென்று வைத்துக்கொண்டு 100, 50 அபராதம் போடுவார்கள். கொடுக்கவில்லையானால் ஜாதிக்காரர்கள் பேசக்கூடாதென்று கட்டளையிட்டு விடுவார்கள். அதற்கப்பால் நாயக ஒத்தையாகத்திரியணும். இப்படி அபராதம் போடுகிறார்களே அந்த ரூபாயை ஒரு **fund** ஆக வைத்து 2 பேர்கள் எடுத்துக்கொள்ளும்படி செய்ததாகவும் அந்த 2 பேர்களும் 5,000, 5,000 ரூபாயில் வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—ஜமீன்தாருக்கு தெரிந்தா தெரியாமலா அபராதம் வாங்குகிறார்கள் ?
A.—தெரிந்துதான் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

Q.—யார் வாங்கிக்கொள்கிறது ?
A.—சின்னச்சாமி ஒருவர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். எங்களுக்கு குடியிருக்கிற இடம் ரெம்ப சுருக்கமாகயிருக்கிறது. பண்ணை வீடு பெரிதாக இருக்கிறது. இரண்டு மைல் விஸ்தீரணத்தில் இருக்கிறது. அரண்மனைக்கு ஒப்பந்தம் நாங்களும் 1,000 வீட்டுக்காரர்கள் இருக்கிறோம். இந்த ஜனவரி மாசத்தில் 10, 30 பேர்கள் படுக்க இடம் இல்லாமல் வியாதிபிடித்து 30 பேர்கள் செத்துப்போய்விட்டார்கள். அவர்களுக்கு பண்ணை வீடுகள் இருக்கின்றன. நாங்கள் அபராதத்துக்கு விட்டு விட்டு வந்தோம். அந்த வீடுகளை மறுபடியும் சாங்சன் பண்ணவேண்டும்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—அவர்கள் ஏலத்தில் எடுத்த வீடுகளா ? .
A.—நாங்கள் அபராதம் கொடுக்க முடியாமல் எடுத்த வீடுகள்தான்.

Q.—அந்த வீடுகளை யார் விட்டது ?
A.—30, 40, 50 வருஷங்களுக்கு முன் எங்கள் முன்னோர்கள் விட்டது.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—**Record** ஒன்றும் இல்லையா ?
A.—இல்லை. நாங்கள் ஏழைக்குடிகள்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—**Pound** என்று சொன்னீர்களே ஜமீன் பவுண்டா, கவர்ண்மெண்டு பவுண்டா ?
A.—கவர்ண்மெண்டு **Pound** துண்டாயிருக்கிறது. அரண்மனைக்கு கொண்டு போய் அடைத்துக்கொண்டால் அவர்களுடைய கட்டிடத்திற்குள் போய்விடும்.

Q.—அதற்கு ரூபாய் வாங்குகிறார்களா ?
A.—ஆமாம்.

Q.—அதற்கு கணக்கு இருக்கிறதா ?
A.—தெரியாது.

Q.—**Complaint** பண்ணியிருக்கிறீர்களா ?
A.—இன்றைக்கு இங்கு பயந்துகொண்டு வந்திருக்கிறேனே, எனக்கு **Complaint** கொடுக்க வயசுகாணுமா ?

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—பட்டா மாற்றுவிட்டால் 50 ரூபாய் ஜமீன்தாருக்கு அபராதம் போடவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறீர்களே, அது என்ன ?
A.—எங்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு அபராதம் போடவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—உங்களுக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது ?
A.—நஞ்சையில் 2 எக்கர், புஞ்சையில் 6 அல்லது 7 எக்கரும் இருக்கிறது.

Q.—மொத்தம் நஞ்சைக்கு எவ்வளவு செலுத்துகிறீர்கள் ?
A.—நஞ்சைக்கு 30 ரூபாய், **cess** சேர்த்து 33 ரூபாய் செலுத்துகிறேன். புஞ்சைக்கு 7 அல்லது $7\frac{1}{2}$ ரூபாய் செலுத்துகிறேன்.

Q.—இந்த நிலம் எப்படிக்கிடைத்தது ?
A.—20 வருஷத்துக்கு முந்தி கிடைத்தது.

Q.—10 வருஷத்துக்கு முந்தி போலிசில் இருந்தீர்களா ?
A.—10, 20 வருஷம் போலிஸில் இருந்து சீக்காய் போய் ராஜிநாமா கொடுத்துவிட்டேன். 10 வருஷமாக இல்லை.

Q.—ஏன் போலீசை விட்டு நீக்கினார்கள் ?
A.—நான் ராஜிநாமா கொடுத்திருக்கிறேன்.

Q.—உங்களுடைய ராஜிநாமாவை ஒத்துக்கொண்டார்களா ?
A.—ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

Q.—போலீஸ் உத்தியோகம் வேண்டாமென்று சொன்ன பிறகுதானே நிலம் கிடைத்தது ?
A.—ஆமாம்.

Q.—கிரயத்துக்கு வாங்கினீர்களா ?
A.—கடை வியாபாரம். பாடுபட்டு சம்பாத்தியம் பண்ணினேன். வாங்கினேன்.

Q.—எவ்வளவுக்கு நஞ்சை வாங்கினீர்கள் ?
A.—1,700 ரூபாய்க்கு வாங்கினேன்.

Q.—எந்த வருஷத்தில் ?
A.—27-ம் பசலியில் வாங்கினேன்.

Q.—இந்த நஞ்சையை பயிரிட என்ன செலவாகும் ?
A.—2 எக்கருக்கு 40 ரூபாய் செலவாகும். உரம் போடாமல் நடுகிறதாயிருந்தால் 40 ரூபாய் ஆகும். உரம் போட்டால் 80 ரூபாய் செலவாகும்.

Q.—என்ன கிடைக்கும் மகசூல் ?
A.—100 ரூபாய் வரும்.

Q.—80 ரூபாயில் கிஸ்தி சேர்ந்திருக்கிறதா ?
A.—கிஸ்தியன்னில் 80 ரூபாய் ஆகும்.

Q.—கிஸ்தி என்ன கொடுக்கிறீர்கள் ?
A.—30 ரூபாய் மேற்கொண்டு 4 ரூபாய், 34 ரூபாய் கொடுக்கிறேன்.

Q.—என்ன லாபம் கிடைக்கும் ?
A.—கிணறு வெட்டியிருக்கிறது. கிணற்றில் சோளம் போடுவேன். அது தான் லாபம்.

Q.—சோளத்துக்கு second crop-க்கு தீர்வை போடுகிறதில்லையா ?
A.—அதற்கும் எக்கருக்கு 3 ரூபாய், 2½ ரூபாய், 3½ ரூபாய் போடுகிறார்கள். அதையும் கொடுக்கிறோம்.

Q.—அதற்கு எதாவது ரிக்கார்டு இருக்கிறதா ?
A.—இப்பொழுதில்லை. நாளைக்கு கொண்டுவருகிறேன் ஒரு வண்டி (ரிக்கார்டு).

Q.—ஜமீன்தார் பண்ணை நிலங்களை குத்தகைக்கு விடுகிறாரா ?
A.—விடுகிறார். தானும் சொந்தத்திலும் பயிரிடுகிறார்கள்.

Q.—கஸ்பாவில் சொந்தப் பயிர் ஜாஸ்தியா ?
A.—ஜாஸ்திதான். கொஞ்சமாக வாரத்துக்கும் விடுகிறார்கள்.

Q.—இந்த வருஷம் எவ்வளவு சொந்தப் பயிர் வைத்திருக்கிறார்கள்.
A.—எனக்குத் தெரியாது.

Q.—சொந்தப் பயிரெல்லாம் ஆய்விட்டதா, இல்லையா ?
A.—இனனும்கூட நட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Q.—குத்தகைக்கு விட்ட நிலத்துக்கு என்ன அவர்களுக்கு கொடுக்கிறார்கள் ?
A.—எனக்குத் தெரியாது.

Q.—நிலம் வாங்கினபோது கடன் வாங்கித்தானே வாங்கினீர்கள் ?
A.—கடை வியாபாரம் பண்ணி ஆதாயத்திலிருந்து வாங்கினேன்.

Q.—கடனே வாங்கவில்லையா ?
A.—பிறகு கடன் வாங்கினேன். நஞ்சை சாகுபடி பண்ணினதில்தான் கடனாளியாய் போனேன்.

Q.—நஞ்சை வாங்கின காலத்தில் கடன் வாங்கினீர்களா ? இல்லையா ?
Q.—இந்த நிலத்தைத் தவிர வேறு நிலம் இல்லையே ?
A.—புஞ்சை நிலம் இருக்கிறது. 6, 7 எக்கர் இன்னும் கடைகள் இருக்கின்றன.

Q.—இப்பொழுது கடன் இருக்கிறதா ?
A.—300, 400 ரூபாய் கடன் இருக்கிறது. ?

Q.—நிலத்தைத் தவிர வேறு சொத்து கிடையாதே ?
A.—இரண்டு கடைகள் இருக்கின்றன, 1,500 ரூபாய் பெறும், வீடு இருக்கிறது, 200 ரூபாய் பெறும்.

Q.—கடைகளை எப்பொழுது வாங்கினது ?
A.—10 வருஷத்துக்கு மேலிருக்கும்.

Q.—கடை வாங்குகிறதற்கு கடன் வாங்கினீர்களே. அதைக்கொடுத்துவிட்டீர்களா ?
A.—கடை வாங்க கடன் வாங்கவில்லை, விவசாயத்துக்காக வாங்கினது தான்.

Q.—எப்படிக் கடை வாங்கினீர்கள் ?
A.—ஆதாயத்திலிருந்து வாங்கினது.

Q.—10 வருஷத்துக்கு முன் கடைகளை வாங்கினேன் என்று சொன்னீர்களே, எப்படி வாங்கினீர்கள் ?
A.—வியாபாரத்தில் ஆதாயத்திலிருந்து வாங்கினேன்.

Q.—ஆதியில் எந்த இடத்தில் வியாபாரம் பண்ணினீர்கள் ?
A.—வாடகை கடையில் வைத்திருந்தேன். அதில் சம்பாதித்ததிலிருந்து வாங்கினேன்.

Q.—நஞ்சை இப்பொழுது என்ன விலை பெறும் ?
A.—இப்பொழுது அவ்வளவையும் 500 ரூபாய்க்கு கேட்கிறார்கள்.

Q.—எக்கர் என்ன விலையாயிருக்கிறது ?
A.—150, 200-க்கு வாங்கலாம்.

Q.—நஞ்சையா, புஞ்சையா ?
A.—நஞ்சைதான். புஞ்சையை ஒருவரும் வாங்கமாட்டார்கள்.

Q.—150, 200 ரூபாய்க்கு நஞ்சை நிலம் கிடைக்குமா ?
A.—நன்றாய் வாங்கலாம். என் நஞ்சையைக்கேட்டால் கொடுக்கத் தயார்.

Q.—உங்களுடைய நிலத்தைக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறீர்களா ?
A.—கொடுத்துவிடுகிறேன்.

Witness No. 236. **Madura.** **24th September 1938**

Oral evidence of Mr. Ramayya Nadar of Athipatti.

கால்வாய் பாசனத்தில் வருகிற தண்ணீரை அடைத்துக்கொண்டு விடமாட்டோம் என்கிறார்கள். அதினால் எங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. 100 எக்கர் வரையில் பாய்கிற ஜலத்தை தடுத்து 50, 60 எக்கருக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ பிரயத்தனப்பட்டும் முடியவில்லை.

Witness No. 237. **Madura.** **24th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Krishnaswami Nayudu of Ramachandrapuram, Seithur Zamin.

1920-ம் வருஷத்துக்கு முன்னால், சேத்தூர், இனாம், ரகுநாதபுரம் கிராமத்தில் சங்கிலிக் கணக்கு இருந்தது. 1920-ம் வருஷத்தில் எக்கர் கணக்கு ஏற்பட்டு செட்டில்மெண்டு நடந்தது, அந்தச் சங்கிலிக் கணக்கு இருந்தபோது பட்டாக்களில் சொந்தக்காரர்கள் கிணறுகளையெல்லாம் கண்டிருந்தது. அப்பொழுது பாசனம் என்று ஒரு கலம் (column) போட்டிருந்தது. அதில் மானாவாரி சாகுபடியா, அல்லது கிணற்று இறைவைச் சாகுபடியா என்று அந்த கலத்தில் போட்டிருந்தது. பழைய கிணறு புதுக் கிணறு என்றும் இருந்தது. 1920-ம் வருஷத்தில் எக்கர் செண்டு, என்று வந்தபிறகு புதுப் பட்டா கொடுத்தார்கள். அந்தப் பாசனம் என்ற பட்டா கலத்தில் மானாமாரியா அல்லது கிணற்று ஜலம் பாய்கிறதா அல்லது பழைய கிணறு அல்லது புதுக் கிணறு என்று போடாமல் பட்டாக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எதற்காக அப்படி செய்திருக்கிறார்களென்றால் செட்டில்மெண்டுக்குப் பின்னால் 32 கிணறுகள் ஜமீனுக்குச் சொந்தமென்று சர்வே செய்திருக்கிறார்கள். கிணறு விஸ்தீரணம் 4, 5 செண்டு என்று இருக்கும். 4 எக்கருக்கு மத்தியில் இருக்கிற கிணறு மட்டும் ஜமீனுக்குச் சொந்தமென்று 32 கிணறுகளை ஜமீனுக்கு சேர்க்கப் பார்க்கிறார்கள்.

The PRESIDENT :

Q.—சர்வே எந்த வருஷத்தில் நடந்தது ?

A.—1920-ம் வருஷத்திலே. அதற்கு முன்னால் கொடுத்த பட்டாவில் பழைய கிணறு என்று போட்டிருக்கிறது. **(He produced the patta).** 1920-க்கு முன்னால் கொடுத்த பட்டாவில் ஒரு குறிப்பு சேர்க்கவில்லை. பின்னால் கொடுத்த பட்டாவில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். **Referring to the foot-note he says.** **Ryot**-க்கும் ஜமீனுக்கும் மத்தியில் எதாவது தாவாக்கள் ஏற்பட்டால் இது இரு ஆதாரமாகாது. இது வெறும் காகிதம் தான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 32 கிணறுகளை ஜமீனுக்கு சொந்தமென்று சொல்லுகிறார்கள். 1920-ம் வருஷத்திலிருந்து எங்களுக்கு சொந்த மாய் நாங்கள் அநுபவித்துக் கொண்டிருந்த கிணறுகளுக்கு கிரயம் கேட்கிறார்கள். சேத்தூர் ஜமீன் இந்த கிராமத்தை வாங்குகிறதற்கு முன் சில பேர்களிடத்திலிருந்தது. அதற்கு முன்னால் அவர்களிடத்தில் இருந்த காலத்தில் இந்தக் கிணறுகள் இருந்தன. அந்தப் பழைய கிணறுகளை ஜமீனுக்கு சொந்தமென்று சொல்லிக்கொண்டு கிரயம் கேட்கிறார்கள். நாங்கள் கொடுக்க முடியாதென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். 1920-ம் வருஷத்துக்குப் பிறகு சில சூழ்ச்சிகள் பண்ணி தெரியாதவர்களிடத்தில் அவர்கள் கிரயம் கொடுத்தார்கள். இவர்கள் கிரயம் கொடுத்தார்கள் என்று சொல்லி ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷத்தில் சில பேர்களை ஏமாற்றி 40, 50 என்று சொல்லி பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் 32 கிணறுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கிணறுகளிலிருந்து இறைத்து சாகுபடி செய்துகொண்டுவருகிற குடிகளுக்கே சொந்த மென்று ஏற்படவேண்டும்; பட்டாமாறுதல் விஷயமாக ரொம்பக் கஷ்டம் இருக்கிறது. பட்டா மாறுதல் விஷயமாக சில **fees** வாங்குகிறார்கள். **subdivision fees** என்று வாங்குகிறார்கள். இதற்கு ரசீது கொடுக்கிறார்கள். இன்னும் சில விஷயங்களுக்கு வாங்குகிறார்கள். அதற்கு ரசீது கொடுக்கிறதில்லை. இப்பொழுது கொடுக்கமுடியாதென்று சொல்லி வாங்குகிறார்கள். பல வருஷங்களாக சப்-டிவிஷன் **fees** என்றும் மாமூல் **fees** என்றும் கொடுத்தும் பட்டா மாறுதல் இல்லாமல் இருக்கிறது. தீர்வை செலுத்தத் தவறினால் நிலம் ஏலத்திற்கு வருகிறதென்று நோட்டீஸ் கொடுக்கிறதில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய உத்தியோகஸ்தர்கள், தீர்வை வசூல் பண்ணுகிறவர்களின் மூலமாக நோட்டீஸ் வருகிறதினால் சரியானபடி அந்த நோட்டீஸ் சார்பாகிறதில்லை. எப்பொழுது ஏலம் நடக்கிறது என்று தெரிகிறதில்லை. ஜமீனில் 8 அணா, 4 அணாவுக்கு 8 எக்கர் 10 எக்கர் நிலங்களைக்கூட அப்படியே ஏலம் போட்டு சேர்த்துக்கொள்கிறார்கள். எப்பொழுது **time** முடியும் என்பது தெரியாது. பின்னால் கிரயம் கொடுத்துக்கூட வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஜமீன் **area**-வில் கடன் கேட்கிறதற்குகூட இப்படிப்பட்ட தொந்திரவுகள் இருக்கின்றனவென்று சொல்லப்படுகிறது. குடிகளுக்குத் தெரியாமலே ஏலம் போய்விடுகிறது. நில அடமான பாங்கு மூலமாக கடன் வாங்கவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தக் குறைகளையெல்லாம் நிவர்த்தி பண்ணவேண்டும்.

Witness No. 238. **Madura.** **24th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Ponnusamy Thevar of Seithur.

சுந்தரராஜபுரம் முதலிய 8 கிராமங்களிலுள்ள குறைகளைத் தெரியப்படுத்துகிறேன். முத்துசாமியாபுரம் கிராமத்தில் 24,358 எக்கர் இருக்கிறது. குடிகளுக்கு நஞ்சை மாத்திரம் 3,334 எக்கர் இருக்கிறது. ஜமீன் பண்ணைக்கு 880 எக்கர் இருக்கிறது. இனாம் 1,138 எக்கர் இருக்கிறது. தீர்வை விஷயமாக செட்டில்மெண்டு, சர்வே நடந்தது. 1918-ல் முந்திவாரத் திட்டம் இருந்தது. அயனைக் கவனிக்காமலே **(He produces certain records)** எக்கருக்கு 11–6–0 முதல் 19–6–0 வரையில் இருக்கிறது. ஒரு போகத்துக்கு நஞ்சைக்கு, புஞ்சைக்கு ஒரு ரூபாய், அரை ரூபாய் ரேட்டாக இருக்கிறது. இரண்டாம் போகத்துக்கு 5 ரூபாய் **rate** ஆக இருக்கிறது. நெல் சாகுபடி செய்தால் தீர்வை போடலாமென்று இருக்கிறது. கிணறு வைத்திருக்கிறவர்கள் பயிர் செய்தால் 5 ரூபாய் போடுகிறார்கள். **Settlement**-க்கு பின் இரண்டாம் போகத்துக்கு விதிக்கக் கூடாதென்று விவாதம் பண்ணினார்கள். டெப்டி கலெக்டர் கோர்ட்டில் பைசலாயிருக்கிறது. வார **system** 1918-க்கு பிறகு கண்டு முதல் நெல்லுக்கு பொதுச் செலவு ஜமீனைச் சேரவேண்டியது. குளைக்கட்டு ஒரு கொட்டை $5\frac{1}{2}$ படி. 2 எக்கர் 3 செண்டு, ஒரு கொட்டை ஒன்றுக்கு—கங்காணம் 4 படி. மேல்வாரம் நெல் கொட்டை ஒன்றுக்கு உரை $3\frac{1}{4}$ படி சுதந்தரம் 4 மரக்கால் $5\frac{1}{2}$ படி. குடிவாரம் நெல் கொட்டை ஒன்றுக்கு உரை குடிகளுக்கு சேரவேண்டியது கூலி கண்டு முதல் கோட்டை ஒன்றுக்கு கள நிலத்துக்கு பதக்கு. மேற்படி பொதுச் செலவு போக மேல்வாரம் பாதி, கீழ் வாரம் பாதி குடிவாரத்திலிருந்து மேல்வாரத்துக்கு வரவேண்டியது.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—இந்த விதமாக எவ்வளவு நாள் இருந்தது ?
A.—40-ம் பசலி வரை இருந்தது.

Q.—இந்த வழக்கம் இப்பொழுது எவ்வளவு நாளாக இருக்கிறது ?
A.—இப்பொழுது தான் இருக்கிறது. 1904-ல் பட்டத்துக்கு வந்தார். அதிலிருந்து இந்த வழக்கம்.

Q.—இதற்கு முன்னுல் எப்படியிருந்தது ?
A.—இதற்கு முன் இப்படி இல்லே. நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். எனக்குத் தெரியாது.

Q.—இதெல்லாம் இல்லேயென்று காட்ட வேறு பட்டா இருக்கிறதா ?
A.—இல்லே.

Q.—இதற்கு முன் சௌகரியமாக இருந்தது என்று சொல்வதற்கு ரிக்கார்டு இருக்கிறதா ?
A.—பெரியவர்கள் சொல்லத்தெரியும். வேறு ரிக்கார்டு கிடையாது.

Q.—இதற்கு முந்தியுள்ள பட்டா இருக்கிறதா ?
A.—இல்லே.

Q.—அதற்கு ஒன்றும் காகிதம் இல்லேயா ?
A.—இல்லே.

நிலம் ஏலம் போய்விடுகிறது. ஒரு பட்டாவில் 5 பட்டாதார்கள். ஒரு புள்ளி போடாததற்காக நிலத்தை ஏலத்தில் போட்டுவிட்டார்கள். 45 செண்டு ஏலம் போயிருக்கிறது. அதற்கு 144 ரூபாய் கிரயம் வாங்கியிருக்கிறுர்கள்.

அவர்கள் சொந்த நிலத்தில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 10 ரூ. ரேட்டுக்கு பாதிக்கு மேல் குத்தகைக்கு விட்டிருக்கிறுர்கள். அது நஞ்சை நிலம். ஜமீனில் அதிக நீளமானதும் அகலமானதுமான குளம் கிடையாது. அதே குளத்தில் பாய்ச்சுகிற எங்களுக்கு 19 ரூ. தீர்வை.

Q.—பட்டா நிலத்தை குத்தகைக்கு விட்டு இருக்கிறுர்களே அது நல்ல நிலமாய் இருக்குமா ?
A.—இல்லே. எல்லாம் ஒரேதரமான நிலம் தான்.

Q.—எவ்வளவு நிலம் விட்டிருக்கிறுர்கள் ?
A.—சுமார் 144 ஏக்கர்.

Q.—அந்தக் குளத்தில் வேறு நிலம் இருக்கிறதா ?
A.—இல்லே.

Q.—இந்த வருஷத்தில் குத்தகைக்கு விட்டு இருக்கிறுர்களா ?
A.—இந்த வருஷத்திலும் குத்தகைக்கு விட்டு இருக்கிறுர்கள்.

Q.—இதை வேண்டுமென்று நஷ்டப்பட்டு கொடுத்திருக்கிறுர்களா ?
A.—இல்லே. ஜமீனில் குத்தகை ஏலத்திற்கு விட்டு எடுக்கப்பட்டது தான்.

Q.—ஏலம் விட்டு எடுத்ததற்கு ரிக்கார்டு இருக்கிறதா ?
A.—இருக்கிறது. **(Files a document)**.

தண்டந்தீர்வை விஷயமாக கொஞ்சம் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. சில புஞ்சை நிலங்கள் கண்மாய் கரை ஓரங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளில் தண்ணீர் பிடிக்கிறது. அவைகளில் நெல் தான் சாகுபடி செய்யலாம். வேறு புஞ்சைப் பயிர் சாகுபடி செய்யமுடியாது. அதை உழுது புழுதியாக்கி புழுதி விரைப்பார்கள். அதற்கு தண்டன் தீர்வை விதிக்கிறுர்கள். அது ரொம்ப அக்கிரமம். ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 100 ரூ. வீதம் தண்டந்தீர்வை விதித்து இருக்கிறுர்கள். **cent**க்கு 6-ம் நூ. கணக்குப்படி 56 ரூ. தண்டந் தீர்வை போட்டிருக்கிறுர்கள்.

Q.—இதை நீங்கள் செலுத்தியாகி விட்டதா ?
A.—ஆமாம்.

அடுத்த வருஷம் 28 ரூ. அதே நிலத்திற்கு தீர்வை போட்டிருக்கிறுர்கள்.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—அந்த **Ryot** யார் ?
A.—திலகம்மாள் என்கிற ஒரு பெண் பிள்ளே.

Q.—இவ்வளவு தீர்வை கட்டியாவது, ஏன் அந்த நிலத்தை பயிரிட வேண்டும். ?
A.—அந்த நிலத்தைச் சுற்றி நஞ்சை இருக்கிறது. புஞ்சை சாகுபடி செய்யமுடியாது. அக்கம் பக்கத்திலிருக்கிற தீர்வை விதிக்கவேண்டுமென்று மனுக் கொடுத்து இருக்கிறுர்கள்.

Q.—தண்ணீர் **perculation** நஞ்சையாக பாவிக்கும்படி மனு கொடுத்துக் கொள்ளக்கூடாதா ?
A.—மனு கொடுத்து இருக்கிறுர்கள். ஆனுல் இது வரையில் அதைப் பற்றி யாதொரு உத்திரவும் வரவில்லே.

Q.—அந்த நிலம் என்ன விலே பெறும் ?
A.—50 ரூ. பெறும்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—இன்னும் அந்த நிலத்தை விவசாயம் செய்துக்கொண்டு இருக்கிறுர்களா ?
A.—ஆமாம்.

Q.—இந்த மாதிரி விவசாயம் செய்துக்கொண்டு செண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் வீதம் தீர்வை கட்டிக்கொண்டு இருக்கிறுர்களா ?
A.—ஆமாம்.

Q.—ஆகையால் இவ்வளவு தண்டந்தீர்வை போட்டுக்கூட விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்று நினேக்கிறீர்களா ?
A.—இந்த விதமாகச் செய்தால் நஞ்சைக்கு மாற்றிக்கொடுத்து என்ற நம்பிக்கையின்பேரில் தான் சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிறுர்கள். கோவிலுர் 60 நூ. பட்டாவில் அருணசல நாடார்

மகன் போத்தி நாடார் பட்டாவில் ஒரு நிலத்தை புஞ்சையாக காட்டப்பட்டிருக்கிறது அதை நஞ்சைகாக காட்டி தீர்வை போட்டு வருகிறார்கள். 1 எக்கர் 78 செண்டுக்கு ரூ. 58 தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். Settlementல் அது புஞ்சை என்று classify செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு நல்ல நஞ்சைத் தீர்வை வாங்குகிறார்கள். அது நஞ்சையாக இல்லை. புஞ்சைதான். தண்ணீர் கசிவு ஏற்பட்டிருக்கிறபடியால் புஞ்சை சாகுபடி செய்ய முடியாது. ஜமீன்தார் குளத்திலிருந்து அதற்கு தண்ணீர் வரவில்லை. அக்கம்பக்கத்திலிருக்கிற நஞ்சை நிலங்களிலிருந்து தண்ணீர் கசிவு ஏற்படுகிறது. அக்கம்பக்கத்தில் அயன் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. செட்டியார்பட்டி கிராமத்தில் 4 ரூ., 5 ரூ.தான் தீர்வை ஒரு எக்கருக்கு இருக்கிறது.

கோவில் சொத்துக்களை ஜமீன்தாரே எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். கோவில் காரியங்கள் நடக்க வேண்டும். அந்த வரும்படியை எல்லாம் கோவில்களுக்கே விட்டு விட வேண்டுமென்று உத்திரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று மனுப்போட்டோம். அது விஷயமாக Civil Court ல் suit போட்டுக் கொள்ளுங்கள் எங்களால் அதில் பிரவேசிக்க முடியாதென்று உத்திரவு செய்து விட்டார்கள்.

கிஸ்தி வசூலில் மகசூலை ஜப்தி செய்து இம்சை செய்கிறார்கள். அறுவடை காலத்தில் மகசூலை ஜப்தி செய்து விடுகிறார்கள். அறுவடை காலத்தில் தீர்வை நிஷ்கர்ஷணை இல்லாமல் இருக்கிறது. கதிராய் இருக்கும்போது ஒரு மதிப்பு போடுகிறார்கள். அதில் பின்னுடி குறைவு ஏற்பட்டால் தண்டன் தீர்வை போடுகிறார்கள். தீர்வையில் பாக்கி இருக்கிறதென்று நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். எப்படியாவது அவர்கள் போட்டிருக்கிற தீர்வையை கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்பந்தம் செய்கிறார்கள். அதற்கு சட்டம் இருக்கிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி ஏதாவது சட்டமிருந்தால் அந்தச் சட்டம் குடிகளுக்கு அனுகூலமாய் இருக்கும்டி செய்யவேண்டும். இந்தத் தீர்வை வசூல் செய்கிறதில் எவ்வளவோ கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. கவர்ண்மெண்டில் எப்படி வசூல் செய்கிறார்களோ அதே மாதிரி வசூல் செய்துகொள்ளும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நிலங்கள் கிஸ்திக்கு ஜவாப் தாரியாக இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது மகசூலை ஜப்தி செய்வது ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது.

எங்கள் ஜமீனில் குளம் கணவாய் இவைகளை மராமத்து செய்கிறதே கிடையாது. இப்பொழுது இருக்கிற மாதிரியில் குளங்களில் ஒரு மாதம் $1\frac{1}{2}$ மாதம் தண்ணீர் தான் கட்டும். 4, 5 வருஷகாலமாக ஜமீனில் சொந்த சாகுபடி கிடையாது. கூட்டுக் குத்தகைக்கு விட்டுவிட்டார்கள். கலுங்கு முதலியவைகள் உடைந்தது. உடைந்தே இருக்கிறது. அவைகளை கவனிப்பதே கிடையாது. அதுவும் தவிர மீன் பாசியை ஏலத்திற்கு விட்டு விடுகிறார்கள். குத்தகை எடுத்திருக்கிறவர்கள் தண்ணீரை அடைத்தும் விடுகிறார்கள். பிடுங்கியும் விடுகிறார்கள். இதனால் சாகுபடிக்கு குந்தகம் ஏற்படுகிறது. தண்ணீர் தேவை இருக்கும்போது அடைத்துவிடுகிறார்கள். வேண்டாதபோது மீன் பிடிப்பதற்காக மடையைப் பிடுங்கிவிடுகிறார்கள். மீனை ஜனங்கள் பிடித்துக்கொள்ள பாத்தியம் இருக்கிறபோது 1920-ம் வருஷத்தில் கேஸ் போட்டதில் எங்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்கிறது. மாஜிஸ்திரேட் தண்டித்துவிடுவார் அப்பீலில் விடுதலையாகிவிடும்.

(Files documents in connection with this.)

ஆடு, மாடு மேய்கிறதற்கு முன்னோர்கள் காலத்தில் 1850-ம் வருஷத்தில் இப்பொழுது இருக்கிற ஜமீன் குடிகள் பாட்டன் காலத்தில் சௌரக்காடு என்று பெயர் வைத்து அதை காடுகளாக உண்டாக்கி ஒப்பந்தம் ஆன ரிகார்டு இருந்தது. அது சுமார் 7,000 எக்கர் இருக்கும். இப்பொழுது இருக்கிற ஜமீன்தார் பட்டத்திற்கு வந்த பிறகு இவைகளை தாராளமாக தனக்கு எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். 1905-ம் வருஷத்தில் ஆடு, மாடுகளுக்குத் தீர்வை போட வேண்டுமென்று இவர்கள் ஆரம்பித்து விட்டார்கள். கிரிமினல் கேஸ் போட்டார்கள். 1906-ம் வருஷத்தில் Civil suit -ம் போட்டார்கள். High Court வரையில் போய் 1919-ம் வருஷத்தில் குடிகளுக்கு சாதகம் ஆயிற்று. அந்தப்படிக்கு அனுபவிக்கவிடும்படிக்கு ஜமீன்தாரை அனுமதி கேட்டார்கள். அனுமதி கொடுக்கவில்லை. அந்த டிக்ரிப்படி அயன் Coupe stytem படிக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக Coupe வெட்டிக் கொள்ளலாம். Forest வளர்கிறதற்காக வெட்டிக்கொள்ளவேண்டுமே தவிர சொந்தமாக வெட்டிக்கொள்ளக்கூடாதென்று டிக்ரி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை மீறி ஜமீன்தார் அவர்கள் ஏகபோகமாக வெட்ட ஆரம்பத்துவிட்டார்கள். 1924-ம் வருஷத்தில் ஆரம்பித்தார்கள். 1932-ம் வருஷத்திற்குள் முக்கால் பாகத்தில் இருக்கிற மரங்களை வெட்டி விற்று விட்டார்கள். 1932-ம் வருஷத்தில் Injunction ஐ மீறி Coupe களை வெட்டி விட்டார்கள் என்று நடவடிக்கை முன்சீப் கோர்ட்டில் நடத்தினோம், Commissioner நியமித்து ரிபோர்டு செய்யச் சொன்னார்கள். அவர்கள் ரிபோர்டு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ரிபோர்ட்டை தாகல் செய்கிறேன். 4, 5 பேர்களை வாதியாக ஏற்படுத்தி தாவா செய்தோம். வெட்டியானது போக இனிமேல் வெட்டக்கூடாது, கோர்ட்டில் Order வாங்கித் தான் வெட்டவேண்டுமென்றும் இது வரையில் இருக்கிறதற்கு ஒரு plan -ம் தயாரித்து வைக்க வேண்டுமென்று Order கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி முனைந்து கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டதற்காக Forest Act படி எங்கள்பேரில் Criminal case போட்டர்கள். மாடு மேய்ந்ததாகவும் கொம்பு முதலியவைகள் வெட்டிக்கொண்டு வந்ததாகவும் கேஸ் போட்டார்கள். எல்லா கேஸ்களும் விடுதலையாகி இருக்கிறது. ஒரு தரம் கூப்பில் வெட்டினதாக கேஸ் போட்டார்கள். பிறகு மேல் மலையில் போனதாக ஒரு கேஸ் போட்டார்கள். ஒரு மாஜிஸ்திரேட் புதிதாக வந்தவுடனே ஒரு கேஸ் போடுவார்கள். அதேமாதிரி சமீபத்தில் ஒரு கேஸ் போட்டார்கள். அவர்கள் ஜாகாவுக்கு வந்து விசாரணை செய்து ரிக்கார்டுகளையும் பார்த்து விடுதலை செய்து விட்டார்கள்.

போலீஸ்காரர்கள் எல்லாம் அவர்கள் பக்கம். போலீஸ்காரர்களைத் தன் கைகட்டிக்கொண்டு எங்கள் பேரில் ஜாமீன் கேஸ் போட்டார்கள். அந்த கேசும் விடுதலையாகி விட்டது. அந்தக்கேஸ் Judgment -ல் போலீஸ்காரர்கள் ஜமீன்தார் பக்கம் இருக்கிறதாக எழுதி இருக்கிறார்கள். (Files in number of records in respect of those) Files in number of rec rds in respect of these) முதலாவது ஒரு கேஸ் F rest -ல் மாடு மேய்த்ததாக போட்டார்கள். அது H gh Court வரையில் போயிற்று. அதில் மாடு மேய்க்கிறதற்கு எங்களுக்கு பாத்தியம் இருக்கிறதென்று தீர்ப்பு ஆகி இருக்கிறது. F.les Judgment copy எங்களுக்கு டிக்ரி ஆகி இருக்கிற காடு ஒன்று இருக்கிறது. F rest Act ஒன்று இருக்கிறதென்று ஏதாவது ஒருசாக்கின்பேரில் அதன்படி ரிபோர்ட்டுசெய்து விடுகிறார்கள். மாஜிஸ்திரேட்டு சம்மன் செய்து விசாரணை செய்து கடைசியில் விடுதலை செய்கிறார்கள். அதனால் எங்களுக்கு அதிக பணச செலவு ஏற்படுகிறது. இந்த மாதிரி எல்லாம் எங்களை எவ்வளவோ அலைகழித்து தொந்திரவு செய்கிறார்கள். ஆகையால் அந்த Forest Act என்று சொல்லுகிறதை ரத்து செய்ய வேண்டும்.

Witness No. 239. **Madura.** **24th February 1938.**

Oral evidence of Mr. S. Subramania Ayyar, Advocate of Devakottai.

I submit an additional memorandum giving facts and figures for inam villages both in the Ramnad and Tanjore districts.

The CHAIRMAN: *Q.*—Are you speaking in any representative capacity or in your individual capacity? *A.*—I am speaking in a representative capacity so far as Ramnad district is concerned, and so far as Tanjore is concerned, I have personal knowledge of these things and I have got an interest in that also.

So far as Tanjore district is concerned, I find from the Tanjore District Manual, there are 958 inam villages in that district. So far as Ramnad district is concerned, I have not got exact figures. There the villages number about 500. I am sure there are 500 Darmasanam inam villages in that district. I find from the Ramnad District Manual with reference to the Darmasanam inams prior to settlement, i.e., in the case of pre-settlement inams, the poruppu comes to about Rs. 22,702–7–8. There are a number of posts settlement inam villages for which I have not got exact figures. They are all situated in the Sivaganga as well as the Ramnad zamindari. Similarly there are also Devasthanam villages for which the poruppu before the settlement comes to about Rs. 22,121–6–0. I find that so far as Ramnad district is concerned, each village belongs to a number of persons, say, 40, 50 and 60 and the whole inam is a congery of minor inams. In all the Darmasanam villages there will not be Pannai lands or ryoti lands as they are called. With reference to some of the Darmasanam villages both the warams belong to the inamdars, especially in the case of pre-settlement inam villages. Each inamdar will have only 5, 10, or 15 acres of land and is a small proprietor. My point is that the Estates Land Act brings into its operation only the whole inam villages consisting of 40 or 50 acres of land which have been divided amongst four or five Brahmans and excludes the minor inam villages although such inams may have 400 or 500 acres of lands, and in the case of the former it raises each inamdar to the level of a zamindar. All these Darmasanam villages according to the Hindu Law are divisible among the members of a joint Hindu family. The whole inam villages are in fact a cluster of minor inams, and I say that they also should be excluded from the operation of the Estates Land Act. I say it was wrongly assumed on the floor of the Legislative Council at the time of passing the amended Estates Land Act that the owners of these inams had no pannai interest in their lands. That they had this interest will be evident from both the Tanjore and Ramnad District Manuals. So far as the Tanjore district is concerned, none of the inamdars there got their lands from Palayagars. All of them got their lands from the ruling sovereigns and before the grants were made, the ruling princes purchased both the warams and afterwards gave the lands to Brahmans. I have given an extract from the Tanjore District Manual which will show that they not merely had the melvaram interest but also the kudivaram interest. I have cited an extract from the old authentic records in order to substantiate my statement. I have given the page number there. In addition to the inam villages in the Tanjore district there are also mukhasa lands which number about 96 villages and all of them belonged to Sarabhoji Maharaja; and one of these villages belonged to our ancestors. The grant was in the year 1797.

One Member: *Q.*—Have you got the grant? *A.*—I have not got the grant. Subsequently after the grant was made, these villages were entrusted to the Maharaja during the annexation of Tanjore in 1855 and the villages were taken over by the Government and afterwards regranted to the inamdars as a result of litigation. One of these villages of which I am an inamdar is divided amongst 67 Brahmans and I am enjoying both the warams. I say I have purchased both the warams. I shall produce the sale-deeds. I have purchased both the warams after the year 1930 (?). From the year 1867 both the warams had been leased by the Collector. I am now producing copies of lease-deeds for the thottam lands, which will show that both the warams were leased out by the Collector. The whole village belonged to the Tanjore Palace Estate till the year 1930 (?) though it originally belonged to the inamdars. We presented a petition and we got back the village in the year 1930, and afterwards we divided it amongst ourselves. Even before we purchased, both the warams existed in the village.

Q.—You purchased the land? *A.*—Yes, these are the sale-deeds. Now these villages are sought to be brought within the scope of the Estates Land Act. My point is that these lands have been leased out for a long time and whether or not I had actually cultivated the land for 10 or 12 years prior to the year 1930 or 1934 should not stand in my way of enjoying both the warams. The fact that both the warams belonged to the inamdar is supported by unimpeachable documents. So far as these inamdars are concerned, they are in no way different from the ryotwari ryots. Any adjacent ryotwari landowner who owns 10 or 20 acres of land and who cultivates his land

by hired labour is not in any way different from me, because I cultivate my land by Purakkudi. So where is the difference between a ryotwari landholder and myself? I am also a ryot in Ganapathi Agraharam. There are also several other ryots there who do not cultivate their lands. They also cultivate them by Purakkudi. In the case of the minor inamdar he has not purchased the melvaram interest, whereas in the case of a whole inamdar like myself I have purchased the melvaram interest. I also cultivate my land by Purakkudi.

Mr. B. Venkatachalam Pillai: *Q.*—So far as the inamdars are concerned you say that they have both the warams. But do you admit that each case has to be decided on its merits and according to the nature of the case? *A.*—I am giving these facts only as an illustration.

Q.—Your case is that both the warams exist so far as you are concerned. But generally should not each case be decided on it merits? *A.*—My submission is that so far as Tanjore district is concerned, in most of the cases, the inamdars have got right for both the warams.

Q.—Do you know of cases where the inamdar has got only the melvaram right? *A.*—To my knowledge there is no such inamdar in Tanjore district. So far as Ramnad district is concerned, probably there may be one or two villages there where the inamdars have got only the melvaram right. But I am sure there are a number of villages there also in which both the warams have been acquired subsequently.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar: *Q.*—Do you admit that instead of repealing the legislation that has already been passed, if we can suggest some remedies for amending the Estates Land Act, it will go a great way to give relief to the inamdars? *A.*—To some extent it will do. It will be the next best thing.

The Zamindar of Mirzapuram: *Q.*—You want your inams to be excluded from the operation of the Estates Land Act. If that is not possible, what compensation would you suggest? *A.*—The amount of compensation should be worked out by a Civil Court.

Q.—You do not want it to be settled by legislation? *A.*—Certainly not.

Q.—Can you suggest anything better? *A.*—Twenty years rental would be a sufficient compensation.

Q.—If you are given 20 years rental you will be satisfied? *A.*—Yes.

Q.—How much did you pay for your land? *A.*—I have purchased one share of my lands in which I have got both the warams at Rs. 4,000. It comes to 6 acres of nanja lands. I have purchased another share at Rs. 4,000 to Rs. 4,200 or Rs. 4,300.

Q.—What is the extent of your lands? *A.*—Six acres of wet lands and 4 or 5 acres of dry lands.

Q.—Do you want all the inamdars to be treated alike, or, as you have stated just now, do you want that the inamdars to whom the lands were granted by the ruling princes should be treated in a different manner? *A.*—I want that those inamdars who have a right to the soil and to whom the grants were made with a right to both the warams, and also those who have purchased such lands with a right to both the warams should be given the occupancy right.

Q.—Am I to understand that you want all the inamdars to whom the lands were granted by the zamindars or the ruling princes or whoever it might be, should be treated in the same way? *A.*—Provided they have got both the warams, Yes.

Q.—I would also like you to clear my ideas with regard to this point. Before the Estates Land Act of 1908 was passed, you are aware that there were small zamindars and also mukhasadars who are in the same position as inamdars. Don't you think that they should be excluded from the operation of the Estates Land Act? *A.*—Certainly.

Q.—Or you say that they should also get a similar amount of compensation as you have just now suggested? *A.*—Yes.

Mr. B. Venkatachalam Pillai: *Q.*—In your sale-deeds has the melvaram right been mentioned as such separately? *A.*—There is no such thing. The melvaram right was never thought of then or could be thought of.

Q.—You were careful to mention just now that you have been enjoying both the warams? *A.*—There is no separate entry to that effect in the documents. It is not possible.

The ZAMINDAR OF MIRZAPUR : *Q.*—Do you suggest in view of what you have said above, viz, that where as a ryotwari pattadar who has 200 or 300 acres of land can lease out the lands to an under-tenant without giving him the occupancy right, a mukhasadar or an inamdar if he once gives his lands to a tenant, the tenant gets the occupancy right,—in view of that do you suggest that occupancy right should be given to the under-tenant also? *A.*—I think if permanent occupancy right is given to all the sub-tenants in the ryotwari areas and also to sub-tenants in the zamindari areas, then my right of occupancy may also go.

Q.—As they have brought you under the Estates Land Act, it is not possible to exclude you from the operation of that Act. So do you suggest that the under-tenants should be given the occupancy right, the actual tillers of the soil? Otherwise it will amount to perpetuating the injustice that we have committed? *A.*—The under-tenants are not fixed. That is a wrong presumption underlying the whole thing. In ryotwari areas, the cultivating tenants have not been holding the lands for a long time. The ryotwari owners have been changing their tenants year after year. The point is this. The amended Act gives a certain amount of permanent occupancy right to the tenants after 1934. It is difficult for any one to say which person was occupying a particular piece of land before 1934 and whether he is actually claiming occupancy right. Merely by an accident a person might have happened to be in the occupation of the land in 1934. His fathers and forefathers might not at all have been in occupation of the land.

Q.—Can you say whether all these inamdars are cultivating the lands themselves? *A.*—Some cultivate the lands by hired labour. Some cultivate them by purakkudi just as the ryotwari landholders in the Tanjore district.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q.*—Will you at least fix up a particular limit below which the owners of a minimum acreage should be excluded from the operation of the Estates Land Act? *A.*—The limit suggested by Mr. Peddiraju at the time of the passing of the Act, viz., people owning up to 50 acres of land may be excluded from the operation of the Act. These are days in which the people will have to go back to their villages, especially more so it is in the case of Brahmans. They have no other occupation. Therefore they must be given the right of occupancy and the right to cultivate their own lands. They should not be deprived of that right.

Q.—Would you like to have schedule of exempted inamdars saying that any inamdar who owns lands to the extent of 50 acres or so in a particular village as his private land should be excluded from the operation of the Estates Land Act? *A.*—There is no such thing as private land in the case of the inamdars. That is the difficulty. Such a distinction has never been existing. At least in the case of zamindars there is such a thing as home-farm lands. There is no such thing in the case of inamdars. They cannot lay claim to any land as private land.

Q.—Would you be satisfied if a similar provision is introduced in the Estates Land Act to the effect that the inamdars also may have some private lands or home-farm lands for themselves as the zamindars? *A.*—They have made the position of the inamdars at present worse. If they hereafter make any such provision as it is suggested now at least it would be better than the present state of things. Now an individious distinction has been made and an inamdar cannot possess an inch of land as his private land.

Q.—That mistake in depriving the inamdar of his right in the recent amended legislation might not have been intentional. It may be incidental? *A.*—I think it was due to an election stunt.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI : *Q.*—You said just now that inamdars owning 40 acres or 50 acres might be excluded from the operation of the Estates Land Act. What about some of the non-Brahmans? *A.*—What applies to Brahmans applies also to Non-Brahmans.

The CHAIRMAN : *Q.*—Are you aware that there are several Non-Brahmans in this Presidency who are inamdars? In the Tanjore district it may not be so. But in other parts of the Presidency, there are several Non-Brahman inamdars who own small pieces of land, and what do you say with regard to their grievances? *A.*—I know there are many.

Witness No. 240. Madura. 24th February 1938.

Mr. R. Seturama Ayyangar of Tirumukur, did not give any oral evidence but filed some documents.

Witness No. 241. Madura. 24th February 1938.

Mr. Sabapathy Ayyar of Vaddavasi did not give any oral evidence but filed some documents.

The Committee adjourned for the day.

The Committee resumed its sittings at the Collector's Office Buildings, Madura at 11 a.m. on 25th February 1938.

Witness No. 242. **Madura.** **25th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Dorai Venkataraja, son of Mr. Peria Alagarraju, aged 55, Seithur, Ramnad district.

All members excepting Mr. B. Narayanaswami Naidu, and Mr. Mahboob Ali Baig were present.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—நீங்கள் என்ன சொல்லப்போகிறீர்கள் புதிதாக ?

Evidence :

செட்டில்மெண்டு பட்டாவுக்கு விரோதமாக ஜமீனில் வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த செட்டில் மெண்டு பட்டா, பைசல் பட்டா, பைசல் பட்டாவுக்கு விரோதமாக எங்களிடத்தில் வசூல் பண்ணு கிறார்கள். பைசலில் இதைக் காட்டிலும் ஜாஸ்தி வசூல் செய்கிறார்கள்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—எப்படி தெரிகிறது உங்களுக்கு. ரசீது வேண்டுமே.
A.—சிவில் கேஸ்ல் சப்-கலெக்டர் ஆபீஸில் இருக்கிறது.

Witness filed settlement judgment

எனக்கு ராஜபாளையம் பூர்வீகம். மேட்டுப்பட்டியில் இருக்கிறேன். புஞ்சை 50 செண்டு கிரயத் துக்கு வாங்கி வீடு கட்டியிருக்கிறேன். ஜமீனில் வீட்டைக் காலிசெய்ய வேண்டுமென்று ஜில்லா கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டார்கள். எனக்கு அனுகூலம் ஆனது. அப்பீல் செய்தார் ஜமீன்தார். ஹை கோர்ட்டிலும் எனக்கு அனுகூலம் ஆச்சு.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—என் காலி பண்ணச் சொன்னார் ?
A.—பட்டா நிலத்தில் கட்டியிருக்கிறேன் என்று தீர்வை 7 அணா நஷ்டம் ஆகிறது என்று.

The CHAIRMAN :

Q.—எவ்வளவு பணம் செலவு ஆச்சு ?
A.—எனக்கு ஹை கோர்ட்டு வரை 100 ரூபாய் ஆச்சு. பட்டாவில் கட்டியிருக்கிறது என்று அப்புறப்படுத்தவேண்டுமென்று சூட் போட்டார்கள். எனக்கு அனுகூலம் ஆச்சு.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—ரிகார்டு தாக்கல் பண்ணுகிறீர்களா ?
A.—ஹை கோட்டில் ரிகார்ட்டுகள் இருக்கு.

Continues

செட்டில்மெண்டு பைசலுக்கு விரோதமாக வருஷாவருஷம் குடிகளிடம் ஏராளமாக **வசூல்** பண்ணுகிறார்கள்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—பைசல் தாக்கல்பண்ணியிருக்கிறார்களா ?
A.—தாக்கல் பண்ணியிருக்கிறேன். (Files).

Continues

47-ம் பசலி அறுவிடை ஆய்க்கொண்டிருக்கிறது. 47-ம் பசலி தீர்வையைக் கொடுத்துதான் நெல்லை எடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் எடுக்க விடமாட்டோம் என்கிறார்கள். நெல் களத்தில் இருக்கு. நெல் பாழாய்ப் போகிறது.

Witness No. 243. **Madura.** **25th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Arunachala Thevar, son of Mr. Muthusami Thevar, Seithur Zamin, Ramnad district.

செட்டில்மெண்டு ரேட்டில் ஜமீன்தாரியை சர்வே பண்ணி, அதற்கப்புறம் போர்டுக்குப்போய் ஜமீனைச் சர்வேபண்ணி, தீர்வை விதிக்காமல் பட்டா கொடுத்துவிட்டார்கள். எங்கள் வரி ஐடம்மில் துன்பம் இருக்கிறது. அதை அயன் ஒப்பந்தம் தீர்வை ரேட் சரிபண்ணிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று செட்டில்மெண்டு ஆபீஸில் மனு கொடுத்தோம். போர்டில் நஞ்சை தீர்வை ரேட் கொடுக்க வேண்டுமென்று மனு கொடுத்தோம். செட்டில்மெண்டு செலவுக்காக ரூ. 8,087 சொச்சம் பாங்கியில் கட்டி ரசீது கொண்டுவந்து கொடுத்தோம். ஜமீன்தாரர் பூரா செட்டில்மெண்டு பண்ணிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று போர்டுக்கு மனு கொடுத்தார். 8,000 சொச்சம் போக இன்னும் 1,362 ரூபாய் கட்டவேண்டும் அப்படியில்லாவிட்டால் ரூபாய் ரீபண்டு வாங்கிக்கொண்டுபோ என்று செட்டில்மெண்டு ஆபீஸர் உத்தரவிட்டார்கள். 1,362 ரூபாய் கட்டிவிட்டோம். செட்டில்மெண்டு சர்வே ஆச்சு. தீர்வை தாரணை, புஞ்சை மட்டும் அயன் ரேட் போட்டார்கள். நஞ்சை மட்டும், அயன் ரேட் கவனியாது, செட்டில்மெண்டு பண்ணாமல் ரூ. 19, 6 அணா வைத்து தீர்வைபோட்டுவிட்டார்கள். அயன் தீர்வை யில்லாதபடி கெடுதலான தீர்வை போட்டு செட்டில்மெண்டு பண்ணி பட்டா பண்ணிவிட்டார்கள். மறுபடியும் போர்டுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதினால் சீர்திருத்தம் பண்ணி கெடுதல் தீர்வையை ரிவைஸ் பண்ணும்படி பெட்டிஷன் கொடுத்தோம்; பெட்டிஷனை டிஸ்மிஸ் பண்ணிவிட்டார்கள். ரெவினியு போர்டில் பட்டாவை நிறுத்தமாட்டேன் என்று கான்ஸல் பண்ணிவிட்டார்கள். செலவு ஜாஸ்தி ஆச்சு. கட்சிகள் ஏற்பட்டு செலவழிக்கமுடியாமல் விட்டுவிட்டோம். சரியான ரேட்படி விதிக்காமல் கெடுதல்ஆன தீர்வை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புஞ்சைமட்டும் அயன் ரேட் செட்டில் பண்ணுகிறார்கள். நஞ்சைமட்டும் அயன் ரேட்படிக்கு ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன் என்கிறார்கள். அது

ஜமீன் ஐடம்மாய் இருக்கிறதினால் பத்தொன்பதேகாலரிக்கால் போட்டார்கள். ஜமீன் சொந்த நிலத்தை 35 ரூபாய்க்கு குத்தகை விடுகிறார்கள். இப்போது அவர்களுக்கு ஒரு எக்கர் 10 ரூபாய். அதே நிலத்தை காண்டிராக்ட் விடிகிறார்கள். அவர்கள் செட்டில்மெண்டில் எக்ராவுக்கு 20 ரூபாய் "உரம்" மட்டும் செலவழிக்கவேண்டும். இந்த மாதிரி ஒரு செட்டில்மெண்டில்லாத படி அயன் ஒப்பந்தம் பண்ணுகிறேன் என்று சொன்னதினால் பணம் கட்டினோம். அக்கம்பக்கம் ரேட்டை அனுசரியாமல் ஒரே ரேட் போடுகிறார்கள்.

மராமத்து—

ஜமீன் குளங்களில் மராமத் பார்க்கிறது கிடையாது. குளங்களை மராமத் பார்க்கவேண்டும். கால்வாயில் மலையில் இருந்து வருகிற தண்ணீரை குறுக்கே அடைத்துக்கொண்டு "நாற்று" காலாகாலத்தில் பாவுவதற்கு இல்லாமல் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். அதனால் நஷ்டமாகிறது. தண்ணீர் வருகிறபோது நாங்கள் ஆவலோடு போய் குளத்துக்கு வருகிற தண்ணீரை ஏன் அடைத்துவிடுகிறீர்கள் என்று கேட்டால், 50 பேர் வந்து கலகம்செய்ய எத்தனிக்கிறார்கள். அநேகமாக போலீஸ் கான்ஸ்டபில்கள் இருப்பார்கள். ஒருவாரம் ஒருமாதத்துக்குப்பின்னால் அபரிமிதமாக மழை பெய்துதான் வெள்ளம் வரும். அதன் பின்னால் பயிரிட எத்தனிப்போம். தண்ணீர் வந்தபோது குளத்தை அடைத்து விடுவார்கள். பயிர் இட்டாலும், தண்ணீர் குறையால் நஷ்டம் அடைந்துவிடுகிறது. இப்படி வருஷாந்திரமும் துன்பம். குளம் மராமத் நடக்கவேயில்லை. குளம் மராமத்தை நிறைவேற்றி செட்டில்மெண்ட் ஜட்ஜுமெண்ட்டை சரியாய் பரிசீலனை பண்ணவேண்டும். ரெவினியு போர்டார் ஜட்ஜ்மெண்டை ரத்துபண்ணி அயன் ஸிஸ்டம்படிக்கு ஸிஸ்டம் பண்ணிக் கொடுக்கவேண்டும். ஏராளமாய் பணம் வருகிறது.

மீன்பாசி—

பூரா குளத்தையும் 5 வருஷத்துக்கு ஒரு வருஷம் ஒன்றுக்கு 5 ஆயிரத்துக்குமேல், மொத்த காண்ட்ராக்டிக்கு முன்னதாகவே பணம் வாங்கிக்கொண்டு விட்டுவிடுகிறார்கள். மீன் குத்தகை எடுத்தவன் அரைக்குளம் இருக்கிறபோதே, தண்ணீரை அடைத்துவிடுவான். நாளைக்கும் நடந்து வருகிறது. தண்ணீர் வேண்டும் என்கிறவர்களுக்கு ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு தண்ணீர் கிரயத்துக்கு விற்கிறான்.

செட்டில்மெண்டு சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

காடு சம்பந்தமான விஷயங்களில் நிர்பந்தம் இருக்கிறது. விரிவாகச் சொல்லவேண்டும்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

"30 வருஷமாய் கேஸ் நடத்துகிறீர்கள். ஒரு நாளில் எப்படி சொல்லமுடியும்."

Forest

Witness continues.

ஒரு எக்ராவில் 4 கோட்டைதான் விளையும். இப்போது இருக்கிற நிலைமையில் தீர்வைகட்டமுடியவில்லை. கடன் வாங்கி தீர்வை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. 2 லட்ச ரூபாய் பொரும்படியான **Forest coupe** பை வெட்டி ஜமீந்தார் விலைக்கு விற்றுவிட்டார். சூட் போட்டோம். ஜமீந்தார் 35-ம் வருஷ முதற்கொண்டு ஒழுங்காய் விட்டுவிடவேண்டும். காட்டை அழிக்கக்கூடாது என்று கோர்ட்டில் டிகிரி கிடைத்தது. எங்களுக்கு அனுகூலம் ஆச்சுது. டிகிரிபடி சொத்தை ஒப்புவித்துவிட டிகிரியில் நேர்மை பண்ணவேண்டும். ஜமீன்தார்சூட் போட்டிருக்கிறார். ராஜி என்று வாய்தா போட்டார்கள். இன்னும் பெண்டிங்கில் இருக்கிறது.

போலீஸ் சர்கில் இன்ஸ்பெக்டர், சப்-இன்ஸ்பெக்டர், ஜமீந்தார் நினைத்தபோது வரவேண்டும். ஆடுமாடு அடைக்கிறதற்கு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வரவேண்டும். 2,500 மாட்டை பவுண்டில் அடைத்து கேஸ் போட்டார்கள். எங்களுக்கு அனுகூலம் ஆச்சு.

டிக்கிரிபடி மரம் வெட்டப்போனேன். டிப்டி சூப்பிரன்டென்டெண்டு ஆப் போலீஸ், அஸிஸ்டெண்டு சூபிரண்டென்டெண்டு ஆப் போலீஸ், கலெக்டர் உடனே அவ்விடம் வருகிறார்கள். மரத்தோடு எங்களை சார்ஜ்செய்து இருக்கிறார்கள். ஒரு கேசும் தண்டனை ஆகவில்லை.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—அவஸ்தை ஜாஸ்தி யிருக்கிறதா ?
A.—தாங்க முடியவில்லை.

Continues.

எங்களுடைய பாத்யதையில் 2 லட்ச ரூபாய் ஜமீந்தார் அனுபவித்து வருகிறார். ஜமீந்தாரிடம் ரிகார்டு கேட்டால் கிடையாது. சப்-கோர்ட்டில் ரிக்கார்டு பைல் பண்ண இன்னும் வரவில்லை. டிகிரிபடி நடவடிக்கைகளை மீறும்பட்சத்தில் நாங்கள் மீறத்தயாராய் இருக்கிறோம். எங்கள் பாத்யம் அனுபவிக்கும்வரை தீர்வை போடாதபடி ஸ்டாப் பண்ணவேண்டும். கௌன்ஸில் போட கமிட்டியார் ஆகிய உங்களிடம் உத்தரவு கிடைக்கவில்லை என்றால், நாங்கள் யுகாந்திரம் வரை நசித்துத்தான் போகவேண்டும்.

ஜமீன் காட்டில் 24 பேர் மரம் வெட்டியதாக என்னையும் சேர்த்து ஜாமீன் கேஸ் போட்டார்கள். டிக்கிரிபடி அனுபவிப்பதால், கலெக்டர் மணி விடுதலைசெய்துவிட்டார்.

கர்ணம், கிராம முனிஸீப்பைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஜமீந்தார் சொன்னபடி அவர்கள் ஆடவேண்டும். ஜமீந்தாருக்காக, கர்ணம் கிராம முன்ஸீப் சாட்சியம் இஷ்டம்போல் சொல்லுகிறார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—கர்ணம், கிராம முன்ஸீப் ஜமீந்தாருக்கு கட்டுப்பட்டவர்கள் இல்லையே. அவர்கள் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆச்சே.
A.—ஜமீந்தாருக்குதான் உழைக்கிறார்கள்.

கிரிமினல் கேஸ்கள் எல்லாம் போட்டுப்பார்த்துப் பலிக்காமல், போலீசார் மூலமாக எங்கள்மேல் காட்டில் பிரவேசிக்க மார்க்கமில்லாமல் தடையுத்தரவு போட்டுவித்தார்கள். அந்த ஆர்டர் சரியில்லை என்று மிஸ்டர் புல்லா ரெட்டி தள்ளிவிட்டார்.

Witness No. 244. **Madura.** **25th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Ramakrishna Reddi, Vadamalaikurichi Pavali zamin, Sattur taluk, Ramnad district.

எங்கள் ஜமீனில் தீர்வை ஒரு விஸ்தீர்ணமில்லாமல் வாங்குகிறார்கள். 1217 பசலியை விட 1327-ம் பசலிக்குப்பின்னால் ஜாஸ்தி தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். 318-ல் நஞ்சையில் புஞ்சை சாகுபடிக்கு "குளக்காரர்" "மேல் வெட்டு" வசூல் பண்ணினார். 1320-ல் "தரிசு தீர்வை" "தண்ணீர் தீர்வை" "குழை வெட்டு" வசூல் பண்ணினார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—மனு கொடுத்திருக்கிறீர்களா கலெக்டருக்கு ?
A.—தீர்வை கொடுக்கச் சக்தியில்லாதவர்கள். எங்களால் போராட முடியவில்லை. மனுக் கொடுத்தாலும் மராமத் கணக்கில் 50 ரூபாய் செலவு பண்ணினதாகக் கணக்கு கொடுத்து விடுகிறார்கள்.

Continues.

ஜமீந்தாரால் செய்யப்பட்ட மராமத் சரியாய் நடக்கிறதில்லை. சர்க்கார் கண்மாய்களில் மராமத் பண்ணுகிறமாதிரி ஜமீனில் சர்க்கார் மூலம் மராமத்து பண்ணவேண்டும்.

நஞ்சைகளில் புதிதாக கிணறு சொந்தமாக வெட்டினால் அதற்கு 129 பணம் அநியாய தீர்வை போடுகிறார்கள். நிஷ்கர்ஷையில்லாமல் வாங்குகிறார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—இஷ்டப்படி போட்டால் ஏன் ஆட்சேபனை பண்ணுகிறதில்லை ?
A.—அவர்கள் கவனிக்கிறதில்லை.

Q.—கலெக்டருக்குப் பெட்டிஷன் கொடுக்கலாமே ?
A.—செலவழிக்க முடியவில்லை. போட்டதெல்லாம் கொடுத்து வருகிறோம். (Witness files pattas.)

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—விவகாரச் செலவு ஜாஸ்தியாய்ப் போய்விடும் என்று போட்டதை கொடுக்கிறீர்கள்.
A.—ஆம்.

Continues.

92 செண்டு 1 குழி 60 செண்டுக்கு 1 குழி என்று கணக்கு எடுத்துக்கொண்டு 3 பங்கு தீர்வை வசூல் செய்கிறார்கள். கோடை சாகுபடி செய்தால் அதற்கு 3 பங்கு தீர்வை வாங்குகிறார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—92 செண்டு 60 செண்டு ஆச்சு எவ்வளவு நாளாக ?
A.—10 வருஷமாய் இருக்கிறது.

Q.—ஆட்சேபனை பண்ணவில்லையா ?
A.—இல்லை. 100-க்கு 90க்குமேல் படிக்கத் தெரியாதவர்கள். ஜமீந்தார் கேட்ட தீர்வையைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள்.

ஒரு கண்மாயில் இருந்து நஞ்சை நிலத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள புஞ்சை நிலங்களுக்குப் பாய்ந்தால் வாட்டர் ரேட்டு தீர்வை ரூ. 13–15–7 வசூல் பண்ணுகிறார்கள். கண்மாயிலிருந்து அனாவசியமாய் போகிற தண்ணீர் புஞ்சை சாகுபடிக்கு உபயோகித்தால் அதற்கு வாட்டர் ரேட்டு அதிக தீர்வை வசூல் பண்ணுகிறார்கள். புஞ்சை 1 பங்குக்கு 3 பங்கு. ஒரு குளத்திலும் அந்த தண்ணீர் தங்குகிறதில்லை அயனுக்குப் போய்விடுகிறது. சமுத்திரத்தில் போய்விடுகிறது. அந்த ஜலத்தை இறைத்தால் தீர்வை கேட்கிறார்கள். நஞ்சையில் அதற்கு ஏற்பட்ட தீர்வை பற்றாது என்று சொல்லி "குளவெட்டு" தீர்வை வசூல் செய்கிறார்கள். "குளவெட்டு" சரிசமமாகப் போடுகிறார்கள். "குளவெட்டு" என்பதே எங்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கிறது. இன்னது என்று சொல்லமாட்டேன் என்கிறார்கள்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—"குளவெட்டு" எதற்காக வாங்குகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை.
A.—ஆம்.

Continues.

ஜமீந்தாரிடத்தில் ஒரு இஞ்சினியராவது இந்த விதமாக ரிப்பேர் செய்யவேண்டும் என்று செய்கிறதில்லை. கணக்காகச் செய்கிறது. விவசாயிகள் சௌகரியத்துக்காகச் செய்கிறதில்லை.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—"குளவெட்டு" கிஸ்தியில் எவ்வளவு பங்கு ?
A.—ஒன்றில் முக்காலே அரிக்கால் கிஸ்தியில் சேர்த்து வாங்குகிறார்கள். குளத்தை வெட்டுகிறதில்லை.

Q.—ஜமீனில் தனிக்கணக்கு வைக்கிறார்களா ?
A.—வைத்திருக்கிறது தெரியாது.

Continues.

நஞ்சைகளில் கொடிக்கால், கரும்பு, வாழை இவைகளுக்கு 169 பணத் தீர்வை. 20 பணம் ரேட் உள்ள நஞ்சையில் நெல் சாகுபடிக்கு 169 பணம் போட்டிருக்கிறார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—ஜமீந்தார் பேர் என்ன ?
A.—சி. தா. தேவகோட்டை மேல் வீடு கீழ் வீடு சிதம்பரம் செட்டியார் க. வ. சிதம்பரம் செட்டியார்.

Continues.

1301-ம் பசலிக்கு குள வெட்டு கிடையாது. பின்னால் குளவெட்டுபோட்டிருக்கிறார்கள்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—நீங்கள் கேட்டதெல்லாம் கொடுக்கிறதினால் இதையெல்லாம் போடுகிறார்கள்.
A.—ஆம்.

Continues.

கண்மாய்களில் ஆடுமாடுகள் மேய்வதற்கும், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கருவிகளை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கும் ஜமீந்தாரர் விட்டு கொடுக்கவேண்டும். புல்லை மேய்ச்சலுக்குக் கொடுக்கிற தில்லை. அதை எல்லாம் குத்தகைக்கு விட்டு விட்டு உபத்ரவம் செய்கிறார்கள். முன்னால் குத்த கைக்கு விடாது, சமீபத்தில் 10, 15 வருஷமாய் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். கண்மாய்களை மராமத் செய்வதில்லை. மராமத் செய்து, சொந்த உபயோகத்துக்கு வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

Survey.

எங்கள் கிராமத்துக்கு சர்வே அவசியம் வேண்டும். சர்வே செய்யாததினால் 10 எக்ரா நிலம் இருந்தால், அளவு போட்டுப் பார்த்தால் 8 எக்ரா யிருக்கும். 8 எக்ரா சாகுபடி செய்தால் 10 எகரா தீர்வை கொடுக்கவேண்டும்

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—கணக்கில் 10 எக்கரா இருந்து 8 எக்கரா சாகுபடி பண்ணினால்.
A.—கேட்டால் கொடுக்கவேண்டியதுதான்.

Continues.

நஞ்சைகளில் வடிகால் கழிவு கிடையாது. "அத்து" கிடையாது. அயன் நஞ்சைக்கு ஒப்பந் தம் செய்யவேண்டும்.

பட்டா மாறுதல்.

பட்டா மாறுதல் விஷயத்தில் பட்டா மாற்றிக்கொடுக்கிறதில்லை. அதற்கு "நஜர்" என்று கட்டணம் வாங்குகிறார்கள்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—பட்டாவுக்கு எவ்வளவு வாங்குகிறார்கள் ?
A.—குழி ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் வீதம் மொத்தத் தீர்வையில் 5 ரூபாய். அப்படிக் கொடுத்தால் பட்டா மாற்றுகிறார்கள். 10 எகரா நிலத்தில் ஒரு எக்ரா நிலம் வாங்கியிருந்தால் அந்த 10 எக்ரா நிலம் உள்ளவனுக்கு 3 பசலி தீர்வை போடுகிறதில்லை. ஒரு எக்ரா நிலம் வாங்கினவனுக்கு, 3 பசலிக்கு 10 எக்ரா பூரா பாக்கி போட்டால்தான் பட்டாமாற்றுவேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். சில பட்டா மாற்றாமல் இருக்கிறார்கள். பசலி முடிவுக்குள் எங்களிடம் கிஸ்தி வசூல்பண்ணுகிற தற்கு வட்டி வாங்கக்கூடாது.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—வட்டி வாங்குகிறார்களா ?
A.—இந்த பசலி தீர்வைகளை, பசலி முடியாததற்குள் வட்டி வாங்குகிறார்கள். அதை வாங்கக் கூடாது. கிராம, புரம்போக்கு நிலங்களில் சில குடியானவர்களுக்கு ஒட்டுத்தரிசாகச் சேர்ந்து இருக்கிற நிலங்களை 3 பசலி தீர்வை வரை வாங்கிக்கொண்டு பட்டா மாற்றிக்கொடுக்கவேண்டும். கேட்டால் கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். 100 ரூபாய் கொடு என்று கேட்கிறார்கள். 10 எக்ரா வில் 2 செண்டு நிலம் பண்ணைக்கு வைத்துக்கொண்டு, 2 செண்டு ரேட்டு "நஜர்" வாங்கிக் கொண்டு பட்டா மாற்றிக்கொடுக்கச் சொன்னால், மாற்றிக்கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள்.

3 வருஷ தீர்வையை வாங்கிக்கொண்டு பட்டா மாற்றிக்கொடுக்கவேண்டும்.

Witness No. 245. Madura. 25th February 1938.

Oral evidence of Mr. த. மு. சி. அ. Swanthuraja Nadar, Etayaranpannai, Sattur taluk, Ramnad district.

பொது ஜனங்கள் சிறு குண்டு குளங்களில் "உரம்" எடுக்கிறதற்குப் பாத்தியம் இருக்கிறது. பட்டா போட்டு வைத்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொந்தமாக பிரத்தியாருக்குப் பட்டா பாட்டுக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். சொந்த அனுபவத்தில் இருக்கிறது. (Witness files the patta).

பட்டா மாறுதல்.

பட்டா மாறுதல் கஷ்டமாயிருக்கிறது.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

ஜாமீனுக்கு சம்பந்தப்பட்டப்புது point சொல்லுங்கள்.

Continues.

தீர்வை, தண்ணீர் வரி ஜாஸ்தியாய் இருக்கிறது.

1 எக்கர் 62 செண்டு உள்ள கோட்டை ஒன்றுக்கு புகையிலை மகசூலுக்கு ரூ. 26–11–8, வாழை க்கு ரூ. 22–4–0, மிளமாய் செடி ரூ. 17–15–1, (Ragi) கேப்பை ரூ. 7–15–8,

Witness files receipts and pattas.

1331 fasli இருந்து பட்டா மாறவில்லை.

நில விஸ்தீர்ணம் **Proprietor** அவர்கள் **agent** டுகளால் ஜாஸ்திபடுத்தப்படுகிறது. **Survey** கிடையாது. **Survey settlement** செய்து விஸ்தீர்ணம் கூட்டாதபடிக்குச் செய்யவேண்டும்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—யார் **Proprietor** ?
A.—**Mr. Kailasa Devar.**

Continues.

Joint பட்டாவிலுள்ள ஒருவர் தன் நிலத்திற்கு தீர்வை செலுத்தினாலும் மேற்படி பட்டாவிலுள்ள மற்றொருவர் தீர்வை செலுத்தாததினால், தீர்வை செலுத்தினவர் நிலத்தையும் தங்கள் பெயருக்கே ஏலம் எடுத்து பண்ணை நிலமாக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். பட்டா மாறுவது வெகுகஷ்டம். அயன் தீர்வை போடும்படிச் செய்யவேண்டும்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—தினுசுவாரி தீர்வை போடக்கூடாது என்கிறீர்களா ?
A.—ஆம், ஒரே தீர்வைதான் இருக்கவேண்டும். அயன் தீர்வையாய் இருக்கவேண்டும்.

Q.—நிலம் கெட்டுப்போகாதா ?
A.—உரம் போடுகிறது நாங்கள்.

Witness No. 246. Madura. 25th February 1938.

Oral evidence of Mr. R. S. Savaridass Oodayar, son of Mr. Savarimuthu Udayar, Rayappanpatti, Erasakkanayakkanur, Madura district.

எங்கள் ஜமீனில் தீர்வை தாரணை, கதிர் தானியத்துக்கு 4 பணம். காய் தானியத்துக்கு 2 பணம். கேப்பை, சாமை, நெல்லு 4 பணம். குடிகள் சொந்த மராமத்திலிருந்து கிணறு வெட்டி சாகுபடி பண்ணினால், கதிர் தானியம், வெள்ளாமையிட்டால் 6 பணம். அது கூடாது. இந்த மாதிரி போட்டதால் ஜமீந்தாரை நேரில் போய்க்கேட்டோம்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—மானவாரியாய் இருந்தால் எவ்வளவு ?
A.—மானவாரியாய் இருந்தால் 4 பணம், 2 பணம்.

Continues.

இந்த 6 பணம் போட்டது நியாயம் இல்லை என்று கேட்டோம். அவர் எங்கள் வழக்கம் என்று சொன்னார். நாங்கள் இந்த பட்டாபெற்றுக் கொள்ளமாட்டோம் என்று **Civil Suit** போட்டோம். **High Court** வரையில் போய், அது போடப்படாது என்று தீர்ப்பு வாங்கி வந்தோம்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—தீர்ப்பு கொண்டு வந்தீர்களா ?
A.—**Water rate case** யில் ஹைகோர்ட்டில் **file** பண்ணியிருக்கிறது.

Continues.

தற்சமயம் தீர்ப்பு வாங்கினவர்களுக்கு தான். மற்றவர்களுக்கு இல்லை. ஆனதினால் இரண்டாவதாக சில பேர் **suit** போட்டார்கள். அவர்களுக்கும் தீர்ப்பு அனுகூலமானது.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Observed "இதே வேலையாய் யிருக்கிறீர்கள்" 3-வது தடவை குடிகள் நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். அப்போது **zamindar** "ஒரு **survey** பண்ணி **settle** பண்ணிக்கொள்வோம். அப்படி பண்ணினால் தொந்தரவு இல்லாமல் இருக்கும்" என்று சமாதானம் சொன்னார். செலவை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டோம். நீங்களே செலவு செய்து **survey** பண்ணுகிறது சம்மதம் என்று சொன்னோம். ஜமீந்தாரே, பணம் **deposit** கட்டி **survey** பண்ணி **settle** பண்ணினார். அப்போது 100-க்கு 12½ ரூபாய் ஒசத்திவிட்டார்கள். அது தப்பு பழைய **pais kist** படி இருக்கவேண்டும். இதனால் ஜமீந்தாருக்கு ஜாஸ்தி தீர்வை ஏற்படுகிறது. அது தப்பு என்று **Revenue Board**க்கு **appeal** போட்டோம். 1919-வது வருஷத்தில் அவர்கள் திரும்பவும் **settle** பண்ணி மொத்தத் தீர்வையில் 9இல் ஒன்று கழித்து விடுகிறது என்று **Revenue Board Order** ஏற்பட்டது. அது சரி இல்லை என்று **High Court** டுக்கு **zamindar Revision** போட்டார். **Privy Council**யில் **Vizagapatam District zamindars case**, இதே மாதிரி **case** நடக்கிறது. அது முடியட்டும் என்று **High Court** டில் **pending** வைத்துவிட்டார்கள். **Privy Council Law report** வந்தவுடனே **High Court** டில் குடிகளுக்கு அனுகூலமாச்சு.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—உங்கள் **zamindar**ருக்கு என்ன வரும்படி வரும் ?
A.—30 ஆயிரம் ரூபாய்.

Continues.

இப்போது இந்த **settlement** முடிந்து **High Court** டில் 4, 5 வருஷம் ஆச்சு. இன்னும் பழைய தீர்வை வசூல் பண்ணுகிறார்கள்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—போடமாட்டோம் என்று சொன்னால் ?
A.—1906-ம் வருஷம் முதல் 34-வது வருஷம் வரை இதே **Court** ஜோலி. இன்னொரு தடவை போனால் சங்கடம். அதற்காகப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

Q.—**Judgment Record** இல்லையா ?
A.—**Water case** யில் **High Court** டில் **file** பண்ண, வக்கீல் அலாடி கிருஷ்ணசாமி அய்யர் இடத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம். கேட்டு வாங்கி பண்ணுகிறோம்.

Continues.

இந்த நெல், கதிர் தானியமாய் இருப்பதால் 4 பணம் ஏற்பட்டது. தோட்டமாயிருந்தால் சில சமயத்தில் "தன் ஊற்று" வந்து அடித்தாலும், பக்கத்திலுள்ள கண்மாய்கள் பெருகினாலும் ஊற்று எடுக்கும். ஊற்றில், நெல் சாகுபடி பண்ணினால் 6 பண ரேட்டுக்கு மேல் **water** தீர்வை என்று மும்மாகாணி (1–15–0) தீர்வையுள்ள நிலத்துக்கு 46 ரூபாய் தண்ணீர் தீர்வை வாங்குகிறார்கள்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA

Q.—**Survey Settlement** ஆச்சா ?

A.—ஆச்சு.

Q.—**Survey register** வைத்து இருக்கிறார்களா ?

A.—இன்னும் வாங்கவில்லை. ஆதிகாலத்தில் இந்த **settlement** நடந்தது. ஜமீன்தாரும், நாங்களும் பேசிக்கொண்டோம். **Survey settlement** செலவு அவர் செலவு என்று பேசிக்கொண்டோம். இப்போது அந்த **Settlement record Government** இடமிருந்து ஜமீன்தார் வாங்கிக்கொள்ளவில்லை. **Settlement officer** கையில் இருக்கிறது. எந்த காரணத்தால் இருக்கிறதோ, தெரியவில்லை. இரண்டு வருஷத்துக்கு முந்தி **settlement survey** செலவைக்கொடுக்க வேண்டுமென்று என்னமோ **rate** வைத்து 5 ஆயிரத்துச்சொச்சம் குடியானவர்களிடமிருந்து வசூல் பண்ணியிருக்கிறார்கள்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—இந்த வசூல் **zamindar order** ரா, **Government order** ரா ?

A.—**Government order** ரோ **zamindar order** ரோ தெரியவில்லை.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—நீங்கள் எவ்வளவு செலுத்தியிருக்கிறீர்கள் ?

A.—ஜமீன்தாருக்கு 5 ஆயிரத்துக்கு மேல் செலுத்தியிருக்கிறோம்.

Q.—கொடுத்ததற்கு ரசீது இருக்கிறதா ?

A.—கொண்டுவரவில்லை ரசீது யிருக்கிறது.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA told the witness :

"பின்னால் ஆஜர் பண்ணுங்கள்."

Witness continues.

குடிகள் பட்டா நிலங்களில் **மரங்கள்** இருந்தால், அது குடிகளுக்குப் பாத்தியம். அதை, இவர்கள் எங்களுக்கு பாத்தியப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் சிறுவர்களாகயிருக்கிற போது, பலவிதமான **case** சுகள் போட்டுகொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். ஒரு தடவை ஒரு குடியானவன் கிணறு வெட்டி கிணற்றோரத்தில் வேப்பமரம் வைத்தான். வேப்பிலை கிணற்றில் விழுந்து குடிக்கிற தண்ணீர் கெட்டுப்போகிறதினால், வேப்ப மரத்தை வெட்டி விட்டான். அவன்மேல் **Criminal** லில் திருட்டுக் கேஸ் போட்டார்கள். நான் வைத்த மரத்தை நான் வெட்டி விட்டேன் என்று சொன்னான். **Magistrate** சொந்தக்காரன், தான் வைத்த மரத்தை வெட்டினால் **Criminal case** ஆகாது என்று தள்ளி விட்டார்.

Continues.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—**Record** கொண்டு வந்தீர்களா ?

A.—இல்லை பட்டணத்துக்கு அனுப்பினேன்.

ஜமீன்தார் **Civil suit** போட்டார்கள். பட்டா நிலங்களிலும், கொல்லைகளிலும் இருக்கிற விருக்ஷ ஜாதி, ஜமீனுக்குச்சொந்தம். பலன் அனுபவிக்கவேண்டுமானாலும், வெட்டவேண்டுமானாலும் ஜமீன்தாரிடம் **permit** கேட்டு வாங்கவேண்டும் என்று பிராது ஆச்சு. **High Court** வரையில் வேப்பமரத்துக்கலைக் கொண்டுபோனோம். **High Court** டில் குடிகள் பட்டா நிலங்களில் இருக்கிற மரங்கள் குடிகளுக்கு சொந்தம் என்று ஆச்சு.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—அந்த **Judgment** இருக்கா ?

A.—வாங்கித்தருகிறோம். Mr. P. S. Kumarasami Raja told the witness "**Record** டை வாங்கி அனுப்பவேண்டும்."

Continues.

மலையில் முன்காலத்தில் சகல ஏர் கருவிகள், புல், போதை புல், மரங்கள் இவைகளுக்கு பாத்யம் உண்டு.

1895-ம் வருஷத்தில் **Mahalinga Thevar** கோட்டில், வேலி கட்டுவதற்காக, "தொட்டு" வெட்ட வந்தபோது **Forest** டுகாரர் தடுத்து விட்டார்கள். மரத்தைக் கொண்டுபோய்விட்டார்கள் என்று கொள்ளைப்பிராது **Magistrate Court** டில் கொடுத்தார்கள். **Session** சுக்குப்போய் **Malyerly** துரை, ஜமீன் குடிகள் ஜமீன் **forest** இல் பிரவேசிப்பது **Criminal** குற்றமாகாது என்று **Judgment** கொடுத்து இருக்கிறார்.

அப்படியிருக்க இவர்கள் நாளாவட்டத்தில் ஜமீன் குடியானவர்கள், கலைப்பைக்காகவும் விறகுக்காகவும் ஏர் கருவிகளுக்காகவும் காட்டுக்குப் போய் மரம் வெட்ட, சொந்தக்காரர்கள்பேரிலும் வேலைக்காரர்கள்பேரிலும் சீட்டு (**licence**) வாங்கினதாக நெடுநாள் ஜமீனில் ரிகார்டு பண்ணியிருக்கிறார்கள். கடைசியில் மலையைச் **Chillandi Thevar** க்கு குத்தகைக்கு விட்டு விட்டார்கள். நாங்கள் எதிர்வாதம் பண்ணினோம் வழக்கம்போல் மரத்தை வெட்டிக்கொண்டு வந்தோம். **Oosilampatti Deputy Collector Court** டில் **Criminal case** போட்டார்கள். அவர்கள் அந்த **licence** களை தாக்கல் பண்ணினார்கள். **Deputy Collector** விசாரித்து **Civil Suit** என்று தள்ளி விட்டார்.

Civil court டில் போட்டார்கள். நாங்கள் வாக்கு மூலங்கள் கொடுத்தோம். நெடுநாள் சீட்டு வாங்கினதாக ஜமீன் **record** டுகளில் இருக்கிறது. ஆகையால் நாங்கள் **licence** வாங்கவேண்டுமென்று தீர்ப்பு ஆனது. **High Court** டில் **Appeal** போட்டோம். அவர்களும் இந்த சீட்டுகளை நம்பி, ஆடுமாடு மேய்த்துக்கொள்வதற்கு மாத்திரம் உங்களுக்கு **record** இல்லையே தவிற மற்றவைகளுக்கு **record** இருக்கிறது. புல் பாத்யம்தான் உங்களுக்கு இருக்கிறது. மற்றவைகளுக்குப் **permit** வாங்கவேண்டுமென்று தீர்ப்பு.

இப்போது ஆடுமாடு மேய்வதற்கு சின்னமலை 18 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. எல்லாருக்கும் ஆடுமாடு இருக்கிறது. அடிவாரத்தில், புல் உள்ள இடங்களில் கிஸ்தி வாங்கிக்கொண்டு பருத்தி சாகுபடிக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். மலை இல்லை. வழுக்கு பாரைதான் பாக்கியிருக்கிறது. மாடு மேய்கிறதெல்லாம் போச்சு. மேய்ச்சல் இடங்களை அரண்மனைக்கு வேண்டியவர்களுக்குச் சொந்தமாகப் பட்டா போட்டு வைத்து இருக்கிறதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இருக்கிறது மலை. ஆடுமாடு மேய்கிற சௌகரியத்தைக் கெடுத்து விட்டார்கள். **Survey** செய்து இருக்கிற **record** டைப் பார்த்து ஒழுங்காக்கவேண்டும்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—வேண்டியபேருக்கு மலையில் **patta binami** போட்டிருக்கிறார்களா ?

A.—என்ன செய்யப்போகிறார் என்பது இனிமேல் தான் தெரியும். சில அயன் குடியானவர்களுக்கும் சில பெண் பிள்ளை ஆள்களுக்கும் பட்டா போட்டு இருக்கிறதாகச் சொல்லுகிறார்கள். வரும்படி பூராவும் ஜமீன்தார் எடுக்கிறார். எக்ராவுக்கு இத்தனை ரூபாய் வீதம் வாங்குகிறார். விவரம் இனிமேல் தான் தெரியவேண்டும்.

Witness No. 247.

While the witness was deposing the following witness was called in and examined.

Oral evidence of Mr. Parimanam, son of Mr. Malaiyandi Pillai, Anamalaipatti.

ஜமீன் மலையில் இருக்கிற **Forest** டை **Coffee**, ஏலம் சாகுபடிக்கு ஜமீன் குடிகளிடம் **rate** பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு பட்டா போட்டுக்கொடுக்கவேண்டுமே. தவிற, மற்ற குடிகளுக்கு விவசாயத்துக்கும் ஏலம், **Coffee** சாகுபடிக்கு விடக்கூடாது.

Witness No. 246 (Recalled.)

Mr. Savaridas Oodaiyar again resumed his evidence.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—Provision for the purchase of other men's rights—விலைகொடுத்து வாங்குகிறதற்குச் சட்டம் இருந்தால் நல்லது அல்லவா ? கட்டாயம் மேல்வாரம் பாத்யதையை வாங்குகிறதற்கு சட்டத்தில் இடம் இருந்தால் வாங்கி விடுவார்களா ?

A.—குடிகளுக்கு வாங்க அவ்வளவு சக்தியில்லை.

Continues.

100 Acres coffee தோட்டம் எங்கள் **Family** பேரால் **patta**. அதை 50 பேர் நடத்துகிறார்கள். அவர் அவர்கள் தங்கள் தங்கள் சொந்தத்தில் சாகுபடி பண்ணுகிறார்கள். அப்படி சாகுபடி பண்ணால் சில சமயத்தில் எல்லோரும் கிஸ்தி போடுகிறதற்கு முடிகிறதில்லை. சில பேர் கிஸ்தி போடாமல் விட்டு விடுகிறார்கள். பட்டாமாறுமல் இருப்பதனால், அதை பட்டாதாரர்களிடத்தில் வசூல் பண்ணுகிறார்கள்.

Survey நடந்தது. மலையில் **survey** பண்ணவேண்டுமென்று **petition** கொடுத்தோம். அது கூடாதென்று ஆட்க்ஷேபித்தார் **Zamindar**. **Government** டிலிருந்து நாங்கள் 50 சொச்ச ரூபாய், இந்த **survey** க்கு **deposit** கட்டினால் நாங்கள் **survey** பண்ணிக்கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். 50 கட்டினோம். ஜமீன்தார் அனுமதி கேட்டால் மறுத்து விட்டார்கள். நாங்கள் அந்த பணத்தை வாபீஸ் வாங்காமல் அப்படியேயிருக்கிறது.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—Collection பண்ணினது யார் Village ஆபீசரா ?

A.—எங்கள் ஊர் Village Munsif முனிசீப் கர்ணம் collect பண்ணினார்கள்.

Q.—Have they granted receipts ?

A.— Receipt கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

Q.—Is it Government receipt or Zamindar receipt ?

A.—வெள்ளை receipt கொடுத்து நாட்டாண்மைக்காரர் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்.

Q.—Survey case களுக்கு கவர்ன்மெண்டாரே நேரடியாக வசூல் பண்ணுவார்கள் என்பது தெரியுமா ?

A.—தெரியாது.

Witness No. 248. **Madura.** **25th February 1938.**

Oral evidence of Mr. R. Narasingaperumal Nayudu, son of Mr. M. Rangasami Nayudu, Secretary, Ryots' Association, Mudukulathur taluk, Ramnad district.

ராமநாதபுரம்சமஸ்தானத்தில் ஜீவநதி என்பது கிடையாது. ஜீவநதியில்லாத காரணத்தால், நிலங்களுக்குப் போதுமான தண்ணீர் சமஸ்தானத்தில் கிடைப்பதற்கு அறிதாய் இருக்கிறது. ஒரு குண்டாறு, வைகைநதி யிருக்கிறது. கால்வாய்களில், காலாகாலங்களில் தண்ணீர் வருவதில்லை. ரயத்துகளாகிய நாங்கள் அரசாங்கத்தாருக்கு நேரடியாகயில்லாமல் ஜமீந்தார் மூலம் வரி செலுத்துகிறோம். ரயத்துவாரி கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்களுக்கு எந்தவிதத்தில் தண்ணீர் சப்ளை செய்கிறார்களோ, அந்தவிதமாக சப்ளை பண்ணக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—அணைகட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்களா ?
A.—ஆம்.

Continues.

எங்களுக்குப் போதுமான தண்ணீர் வேண்டும். மழையை எதிர்ப்பார்க்கவேண்டும். காலா காலத்தில் மழையில்லை. அது ஒரு பெரும் குறை. கண்மாய்களில் வசதிகள் கிடையாது. எல்லா கண்மாய்களும் பெரும்பாலும் குறைந்தது 25 வருஷத்திலிருந்து 100 வருஷம் வரை மராமத்து இல்லாமல் இருக்கிறது. அப்படி யிருக்கக்கூடிய கண்மாய்களுக்கு கலுங்குகள், மடைகள் கிடையாது. கண்மாய் இருக்கிற நிலங்கள் அழிந்துபோய், நஞ்சை நிலங்களில் புஞ்சை சாகுபடிதான் செய்யலாம். நஞ்சை செய்ய முடியவில்லை.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—என்ன தீர்வை ?
A.—ஸ்பெஷல் ரேட்ஸ் வாரம் வாங்குகிறார்கள்.

Continues.

கண்மாய்க் கலுங்குகளில் ஷட்டர்ஸ் கிடையாது. சில கண்மாய்கள் அச்சழிவாய் இருக்கின்றன. கலுங்குகள் உடைந்து இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையில் இருக்கும்போது ரயத்துக்கு இவ்வளவு தான் இருக்கிறது என்று நிச்சயமாய் சொல்லமுடியாது. இவ்வளவு எக்ரா நஞ்சை, இவ்வளவு எக்ரா புஞ்சை என்று இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்தில் கண்டுபிடிக்க முடியாது. நஞ்சைகள் விரையடி 118-1/8 செண்டு—ஒரு எக்ரா. 98 செண்டு—ஒரு குருக்கம் புஞ்சை. உண்மையாகப் பார்க்கப் போனால் 50 செண்டு தான் இருக்கும். 118-1/8 செண்டுக்கு வரி கொடுப்பான். 18 செண்டுதான் பயிர் செய்வான். நெல் என்றால் வாரப்பத்து. நெல் சாகுபடி செய்யக்கூடிய இடத்தில் வாரம் கொடுக்கிறதோடு நிலவரி செஸ் கொடுக்கவேண்டும். இதனால் கஷ்டம். சர்வே இல்லாமல் இருப்பதினால் என்னுடைய நிலத்தை இன்னொரு ரயத்தின் நிலத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்கு இடம் கொடுக்கிறது. லிடிகேஷன் ஏற்படுகிறது. அதற்கு செலவு. சர்வே செட்டில்மெண்டு ஆகவேண்டும்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—ஒருபாகம் சர்வேயாய் இருக்கிறது ?
A.—திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த காக்கூர் ஆய் இருக்கிறது. தேவஸ்தான கிராமங்கள் கொஞ்சம் ஆய் இருக்கிறது.

Continues.

கண்மாயில் தண்ணீர் இருக்கும் 200-கள விரையடிக்கு இருக்கும். தண்ணீர் வரும். விவசாயம் செய்து ஆதாயம்பெறலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டு விதை விதைத்து விடுவார்கள். நடுகைக்குத் தண்ணிர்காணாது. கண்மாய்களில் தண்ணீர் தங்கிவிட்டால் கண்மாய் உடைப்பட்டுவிடும். விவசாயம் செய்யமுடியாது. கண்மாய் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் குறைகள் இருக்கின்றன.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—Court of Wards வந்த பிற்பாடு, ரயத்துகளுக்கு ஒரு செட்டில் பண்ணினார்களா ?

A.—சில சமஸ்தான சிப்பந்திகளை வீட்டுக்கு அனுப்பினார்கள். அவர்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்து செட்டில் செய்தார்கள். இரண்டொரு கண்மாயிக்கு மராமத் ஆயிருக்கிறது. கலுங்கு உடைந்து இருந்ததை பூசிவைத்து இருக்கிறார்கள்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—முன்னால் இருந்ததைவிட இப்போது கொஞ்சம் செய்கிறார்களா ?
A.—ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள்.

Continues.

ஆடுமாடுகளுக்கு மேய்ச்சல் புல்தரை கிடையாது. இரண்டு இடங்களில் காடு இருக்கிறது. அந்த காடுகளுக்கு ஆடு மாடு போனால், கவர்ன்மெண்டுக்கு ஒரு pound—இவர்களுக்கு ஒரு pound வைத்திருக்கிறார்கள். Forester அடைத்து விடுவார். தண்டத் தீர்வை வாங்குவார்கள். ஒரு உருப்படிக்கு 2 அணா 4-மணிவரை. ஆடு மாடு சாகிறது. Veterinary hospital கிடையாது. ஆடு மாடுகளுக்கு எந்த உதவியும் கிடையாது. இந்த நிலைமையில் ஒரு எக்ராவுக்கு cost of cultivation பிரகாரம், முதலாவது நாற்றங்கால் நாற்றுப்பரவ வேண்டும். நிறைய செலவு செய்ய வேண்டும்.

Witness read from the printed memorandum submitted by him, the particulars regarding the cost of cultivation and the income derived from it.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—After paying the cist you get Rs. 22, you spend Rs. 15, you lose Rs. 52.
A.—Yes.

Q.—What do you get.
A.—45 rupees.

Q.—நஷ்டப்படுகிறது நஞ்சையில் எவ்வளவு ?
A.—கிட்டதட்ட 4 acres.

Q.—At that rate you are losing 200 rupees every year.
A.—இந்த வருஷம் இந்த ஜடம் பிரகாரம் செய்து இருக்கிறேன்.

Q.—You have got 4 acres. You are losing Rs. 200.
A.—We are not accustomed to do that.

Q.—Please give me the actual cost.

A.—மேல்வாரம் கொடுக்காமல் 45 கிடைக்கும். 5 **rupees loss** ஆகும். மேல் வாரம் பாதி கொடுத்தால் அதைச் சேர்த்து loss ஆகும். என் நிலத்திலே களவிரை அடிக்கு, உரம் தழை போட்டதில் எனக்கு ரூ. 42–8–0 செலவு ஆயிருக்கிறது. போனவருஷம் செய்திருக்கிறதில், ஒரு வருஷம் உரம் ஜாஸ்திவைப்போம். இந்த வருஷம் ஜாஸ்தி வைத்தோம். 40-மரக்கால் ஜாஸ்தி வரும். செலவு செய்ததற்கு வருமானம் கிடையாது.

Q.—So you say you are losing.

A.—Yes.

Q.—இந்த நிலம் எப்போது வந்தது ?

A.—பூர்வீக சொத்து—**Heriditary**.

Q.—புதுமாதிரி விவசாயம் செய்தால் 70 ரூபாய் கணக்குப்போட்டுச் சொல்லுகிறீர்களா ?

A.—புதிமாதிரி விவசாயம் செய்தால், ஜாஸ்தி உரம்வைத்து செய்தால் இந்த மாதிரி ஆகிறது. நெல் செய்தால் வாரம் வேறுசெய்தால் ரொக்கம்.

Q.—நெல்லைப்பற்றித்தான் பேசுகிறீர்களா ?

A.—ஆம்.

Q.—உங்களுக்கு வருகிற வரும்படியில் பாதிதான் வாரம் கொடுக்கிறீர்களா ?

A.—ஆம்.

Q.—அப்படி யிருக்கும்போது எப்படி நஷ்டம் என்று சொல்லுகிறீர் ?

A.—செலவழித்த ரூபாய்க்கு வருமானம் இல்லை.

Q.—நஷ்டம் வருகிறபோது 20, 30 ரூபாய் செலவழித்து விவசாயம் பண்ணலாம். என 10 ரூபாய் செலவழிக்கவேண்டும் ?

A.—ஒரு **experiment** டாய் செய்தோம். ஜாஸ்தி உரம்வைத்து செய்தால் எவ்வளவு ஆகிறது என்று பார்த்தோம். சாதாரணமாய் 40 ரூபாய்க்குமேல் ஆகாது.

Continues.

Given on 25th February 1938.

சாதாரணமாக இது நஞ்சை நிலங்களுக்கு புஞ்சை நிலங்களுக்கு 8 அணு முதல் 2 ரூபாய் வரையில் தரவாரித் தீர்வை. நஞ்சைத்தரம் புஞ்சையென்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நஞ்சைக்கழிவு தண்ணீர் கீழே விட்டாலும் அது விவசாயிகளுக்கு உபயோகத்துக்கு இலாயக்கில்லை. மழை பெய்து புஞ்சைக்கு வந்தாலும் "சராசரி" யென்று வரி வசூல்செய்து விடுகிறார்கள். சாதாரணமாக புஞ்சையில் மழைகாலத்தில் வரப்புகட்டி வைத்திருந்தால் "வரப்புகட்டி சராசரி" என்று வசூல் செய்து விடுகிறார்கள்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—அதற்கு பட்டா இருந்தால் அதை ஆஜர் செய்கிறதுதானே ?

A.—ஆதாரம் நிறைய இருக்கிறது. முழம்பால் நீர்பிடி என்பது, கண்மாய் மூனைமாலில், வெள்வரி, பாசல் போடலாமென்று 1868-ம் வருஷத்தில் கொடுத்த பட்டாவிலிருக்கிறது. குருக்கம் ஒன்றுக்கு வெள்ளரிக்கு 8 அணுவும் பாசலுக்கு 12 அணுவும் தீர்வையும் கேட்கிறார்கள்.

Q.—அந்த பட்டா இங்கு கொண்டுவரவில்லையா ?

A.—அது கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிறகு அதை **produce** செய்கிறேன். அதற்கு தீர்வை கேட்கிறார்கள். சராசரி கேட்கிறார்கள். மகசூல் ஒப்படி செய்வதால் நிலத்துக்கு புள்ளி மதிப்பு வைக்கிறார்கள். **Division Inspector** கர்ணன் அளவுகாரன் போன்றவர்களை அலைந்து கூப்பிடவேண்டும். அவர்கள் புள்ளி மதிப்பு போட்டால், புள்ளி சோதனை கதிரை அடித்து கர்ணம் வீட்டுக்கு கொண்டுபோகவேண்டும். பிறகு ரசீதுவாங்க **Headman** கையெழுத்து வாங்க வேண்டும். பிறகு **Revenue Inspector** இடம் போய் வாங்கவேண்டும். ஆதிதிராவிடருக்கு 7 நாள் ஆனாலும் ரசீது கிடைப்பது கஷ்டம். ஒப்படி குமாஸ்தா காலை 8 மணிக்கு வாயால் உத்திரவு கொடுப்பார். ராத்திரிக்கு அருவடை செய்து விடவேண்டுமென்று உத்திரவு போடுவார்கள். கையெழுத்தான பிறகு சீட்டை எங்களிடம் கொடுக்கமாட்டார்கள். இத்தனம் தேதி அருக்கவேண்டுமென்று ஆட்களை வைத்திருப்போம். ஒப்படி இறங்கும்போது அங்காமிகள் பொறுப்பற்ற சிப்பந்திகளை நியமித்து விடுவார்கள். அவர்கள் **paid** சிப்பந்தியில்லை. அவர்கள் அதிகாரம் ரொம்ப. உடனே அடித்து களத்தில் குவித்தால் சாயந்திரம் 6 மணி யாகிவிட்டால், அதை அங்கேயே போட்டுவிடுவார்கள். **Ours is the responsibility**. ராத்திரி திருடன் வந்து அள்ளிக்கொண்டுபோனால், இவன்தான் ஜவாப்தாரி. இந்த நிலைமையில் ஓடவாரம் பிடிக்கும்போது, கொத்துபடி என்று கர்ணம் **Headman** கொடுக்கவேண்டும். இவ்வளவு கஷ்டமிருப்பதால் இந்த வாரம் **system** ஒழியவேண்டும். வரி எப்படி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றால் 6-ல் ஒரு பங்கு வரக்கூடியதை வரியாகப் போடவேண்டும். பட்டாவை சட்டப்பிரகாரம் ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதிக்குள் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் ஆகஸ்டு-செப்டம்பரில் தான் **Ante-date** போட்டு கொடுப்பார்கள். இதற்கு கர்ணத்துக்கு 4 அணு கொடுக்கவேண்டும். நாங்கள் கொடுக்காவிட்டால் **tender** செய்ய மறுத்துவிட்டதாக தெரியப்படுத்தி விடுவார்கள். நிலத்தை நானே உழுதாலும் தலைமுறை தலைமுறையாக பட்டா **transfer** செய்வது கிடையாது. இரண்டாவது, **court** ல் ஏலம் எடுத்திருந்தாலும், அந்த நிலத்தை நாங்கள் அனுபவித்து ரசீது செலுத்தி வைத்திருந்தாலும் பட்டா **transfer** செய்வது கிடையாது. செத்துப்போய் 20 வருஷமானாலும், பேரன் அனுபவித்துக்கொண்டு வந்தாலும் பட்டா மாற்றிக்கொடுப்பதில்லை. காரணம் லஞ்சம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது.

Q.—இப்பொழுது அந்த லஞ்சம் எப்படி இருக்கிறது ?

A.—இப்பொழுதும் அப்படித்தானிருக்கிறது. **Court of Wards** வந்தும் பிரயோசனமில்லை. **Sub-Registrar Office** ல் மனுக்கொடுத்தாலும், சமஸ்தானத்துக்கு அனுப்பி நாளது வரையில் பட்டா **transfer** செய்வதில்லை.

Q.—தீர்வை பாக்கியிருப்பதால் மாற்றுமல் இருக்கலாமோ ?

A.—7, 8 மாதத்துக்கு முன்பு எனக்கு ஒரு document முடிந்திருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் பட்டா transfer ஆகவில்லை. நான் இன்னும் செலுத்திக்கொண்டுதானிருக்கிறேன். இவ்வளவுக்கும் குடிகள் சிப்பந்திகளுக்கு பயந்து நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. தலையாரி முதல் Estate Manager வரையில் பயந்து நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. எதாவது ஒரு விஷயத்தில் குடிகளை ஒரு வழியில் சேர்த்து கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். நஞ்சை தண்ணீர் புஞ்சையில் சேர்த்ததாக சராசரியில் சேர்த்து விடுவார்கள். Court டுக்குபோய் decree யாகி எலம் எடுத்து சமஸ்தானத்தில் போய் சேர்த்து அடுத்த வருஷம் பட்டா வராமலிருந்தால்தான் ஏலம் போன விஷயம் குடிகளுக்குத் தெரியும். ஆகையால் கர்ணன்களுடைய பரம்பரை பாத்தியதையை எடுத்து விடவேண்டும். நஞ்சை புஞ்சையில் வீடுகட்டினால் சராசரி கேட்கிறார்கள் (He filed an exhibit) திடலில் கட்டினால் நஸர் கேட்பது. புஞ்சை நஞ்சையில் கட்டினால் 25 வருஷ சராசரி paddy சாகுபடி செய்தால் ரூ. 15, 25 வருஷத்துக்கு கட்டவேண்டும். அதோடு நிலவரி cess ம் கட்டவேண்டும். சில இடங்களில் சராசரியும் கட்ட வேண்டும்.

Q.—உங்கள் வீடு எவ்வளவு நிலம் occupy செய்கிறதோ அதற்கு மாத்திரம் தானே ?

A.—ஆமாம். முதுகளத்தூரில் நிலங்களை வீடுகட்ட ஹரிஜனங்களுக்கு acquisition வாங்கியிருக்கிறது. சமஸ்தானத்தில் தடைபட்டிருக்கிறது. அதனால் ஹரிஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். Government ஸ்தான் acquire செய்கிறார்கள்.

Q.—அதனுடைய cost சமஸ்தானத்துக்குப் போயிருக்குமே, அதனால் ஒருவரும் ஒன்றும் செய்யமுடியாதே ?

A.—Government தான் இதை செய்யவேண்டும். கவுல், இனும், ஜீவிதம் என்று கிராமாதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இதில் ரயத்துகளை கஷ்டப்படுத்தக்கூடிய நிலைமை அதிகம். நான் இந்த வருஷம் உழைத்தால், நான் அடுத்த வருஷம் இஷ்டமில்லாவிட்டால் துரத்திவிடுவார்கள். அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் ஊழியம் உழைப்பு செய்யவேண்டும். மரங்களுக்கு வரி வாங்குகிறார்கள். அதற்கு ஒரு record இருக்கிறது.

Q.—புதிதாக வாங்குகிறார்களா ? எப்பொழுதும்மா ?

A.—ரொம்ப நாளாக வாங்குகிறார்கள். அதிலும் பட்டாவில் சேர்ந்த மரம் இருக்கிறது. எங்களுடைய சமஸ்தானத்தில் எத்தனையோ படித்த வாலிபர்கள் சாமர்த்தியசாலிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்காமல் அடுத்த ஜில்லா வாசிகளைத்தான் கொண்டுவந்து உத்தியோகம் கொடுக்கிறார்கள்.

Q.—Court of Wards வந்த பிறகுமா ?

A.—Court of Wards வந்த பிறகு நிறைய. ஆகையால் சமஸ்தானத்திலுள்ள படித்த வாலிபர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இரண்டாவது அடுத்த ஜில்லாவிலிருந்து வரக்கூடியவர்கள் அவர்கள் ஆகையால் சமஸ்தான பழக்க வழக்கங்கள் புதிதாக வருபவர்களுக்குத் தெரியாது.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—உங்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுத்தால், ரயத்துகள் எப்படி விவசாயம் செய்வது ?

A.—எல்லாருமேயா படித்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் படிக்காதவர்கள் பார்த்துக்கொள்ளுவார்கள். இது தவிர language difficulty இருக்கிறது. உதாரணமாக Manager இடம் எங்களுடைய கஷ்டங்களை சரியாகச்சொல்ல முடியவில்லை. அவருக்கு ஒரு interpreter வேண்டியிருக்கிறது.

Q.—அன்னிய நாட்டிலிருந்து வந்ததால் செலவு ஜாஸ்தியா ?

A.—W. R. ஸத்தியனாதன் report பிரகாரம் 11 லக்ஷம் ரூபாய்க்கு, பேஷ் கிஸ்தி 3 லக்ஷம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். பாக்கி 8 லக்ஷம். இப்பொழுது நிர்வாகச் செலவு double ஆகியிருக்கிறது. இப்பொழுது Court of Wards வந்த பிறகு 60 ஆயிரம் செலவுக்கு கொடுக்கிறார்கள். ராஜாவுக்கு முந்தி 1812-ம் வருஷத்தில் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கைப்படி ரூ. 4,50,000 ஏற்படுத்தி 3 லக்ஷம் கவர்ன்மெண்டுக்கு பேஷ் கிஸ்தி செலுத்தி மிச்சத்தை ஜமீன் செலவுக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது. இங்கு வந்திருக்கும் அதிகாரிகள் ரயத்துகளை எவ்வளவோ கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள்.

மாரந்தை கிராமத்தில் ஒரு உடைப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. அதை அடைக்கவேண்டுமென்று மனுக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் போலீஸ் பந்தோபஸ்துடன் அடைக்கவந்த காலத்தில் ஸமஸ்தான சிப்பந்திகளில் ஒரு கொலை ஏற்பட்டுவிட்டது. மேல்பக்கம் உடைப்பிருக்கிறது. கிழக்கே உடைப்பிருக்கிறது. இன்னும் அடைபடவில்லை. அந்த வருஷம் ராமமூர்த்தி கலெக்டராக விருந்தகாலத்தில் நஞ்சைக்கு விரையடிக்கு ரூ. 10-0-0, புஞ்சை குருக்கம் ஒன்று ரூ. 0-8-0 தீர்வை என்று ஏற்பாடு செய்திருந்தார். ஆனால் கோபாலசாமி அய்யங்கார் காலத்தில், இப்பொழுது நாங்கள் repair செய்கிறோம். ரூ. 3-8-0 special தீர்வை கொடுங்கள் என்று சொன்னார். விதைபை விற்றுதான் நம்பிக்கொடுத்தார்கள். ஆனால் Estate Collector வாக்குறுதி கொடுத்த பிரகாரம் நிறைவேற்றி வைக்கவில்லை.

Q.—வாக்குறுதி எழுத்துமூலம் இருக்கிறதா ?

A.—இல்லை. அந்த காலத்தில் கோபாலசாமி அய்யங்கார், Estate Collector.

இந்த வருஷம் விளைவுமில்லை. ரூ. 3-8-0 தீர்வை செலுத்தியும் அடைத்து கொடுக்கவேண்டுமென்று எவ்வளவோ petition கொடுத்தாலும் சும்மாயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் எங்களுடைய கஷ்டங்கள் போய்த்தீரவேண்டும். விவசாயிகள் கடன் நிவாரண மசோதா வந்த பிறகு, பழம்பாக்கி வஜா என்று சொன்னார்கள். அது (44) நாப்பத்தினாலோடு சரி. இப்பொழுது எல்லாவற்றையும் மீறி suit amount என்று சேர்த்துவிட்டார்கள். ஜப்தி வசூல் 45-ம் பசலியில் செய்துவிடுகிறார்கள். அந்த மசோதா சீக்கிரம் நிறைவேறினால் இந்தக் கஷ்டம் நீங்கும்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—சட்டம் நிறைவேறவேண்டும் சீக்கிரம் என்று பிரார்த்தனை செய்யுங்கள் ?

A.—ஆகட்டும். ஆகையால் இருக்கும் கடன்களை குறைப்பதற்கு ஸர்காரிடமிருந்து 40 வருஷத்துக்கு நீண்டகால தவணை, குறைந்த வட்டிக்கு கடன் கொடுத்து உதவவேண்டும்.

The CHAIRMAN :

Q.—Co-operative Society என்ன வாயிற்று ?

A.—நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. நீண்ட காலத்தவணை கடன் கொடுக்கமுடியவில்லை. 4, 5 வருஷத்துக்குதான் கொடுக்க முடியும். அதில் வட்டி 6 per cent. Government ஆக இருந்தால் 3 per cent க்கு கிடைக்கும். அதற்காகத்தான் கேட்கிறோம். பண்டைகால விவசாயம்தான் குடிகள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—நீங்கள்தான் புதிதாக experiment செய்து விட்டீர்களே ?

A.—அதனால்தான் விவசாயத் தொழிலுக்கு புத்துயிர் செய்து கொடுக்கவேண்டும். விவசாயப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். ஜமீன்தாரி முறையை மாற்றி ryotwari system -ல் இருப்பதற்கொப்ப ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். 10 வருஷத்துக்கு 2 வருஷம்தான் எங்களுக்கு விளையும். ஆகையால் நன்மையான திட்டத்தை வகுத்து ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Q.—ஜமீன் pound, கவர்ன்மெண்டு pound என்று இருக்கிறதென்று சொன்னீர்கள். Government பவுண்டில் வசூல் செய்கிறார்களா ?

A.—காடு என்று சொல்லுவார்கள். அடைத்துக்கொள்ளுவார்கள். Forester என்று இருப்பவர்கள் பணம் வாங்கிகொள்ளுவார்கள். ரசீது கொடுக்கமாட்டார்கள். சாதாரண வருமானத்தில் அது ஒன்று.

Q.—ஜமீன் பவுண்டுக்கு பணம் வாங்குகிறார்களே ! அது உத்தியோகஸ்தருக்கு லஞ்சமா, அல்லது சாதாரண வருமானத்தில் சேருகிறதா ?

A.—அது தெரியாது. புல்தரை வருமானமென்றிருக்கிறது. அதற்கு ரசீது கொடுக்கிறார்கள். பயமுறுத்தி வாங்குவதை எப்படி வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று தெரியாது.

Q.—ஜமீந்தாரிடத்தில் பயமுறுத்துகிறார்களென்று சொன்னீர்களா ?

A.—தாசில்தாரிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். ஜமீன்தாரை நாங்கள் பார்ப்பது கிடையாது.

Q.—தாசில்தாருக்கு தெரியும். ஆனால் அதைக் கண்டிக்கவில்லையா ?

A.—ஆம். தெரிந்தும் கண்டிக்கவில்லை.

Q.—எஸ்டேட்டின் கீழ் ஜனங்களுக்கு கஷ்டம் என்று சொன்னீரே என்ன கஷ்டம் ?

A.—நஞ்சைத்தரத்தில் சாகுபடி செய்தால் ரூ. 2–13–9 தீர்வை கேட்கலாம். இப்பொழுது estate-ல் சரிவாரம் கேட்கிறார்கள். தீர்வை நிலத்தை வாரக convert செய்து விட்டார்கள்.

Q.—தீர்வை system தை ரத்து செய்து வாரம் ஆக்கியிருக்கிறார்களா ?

A.—சரிவாரப்பட்டா ஆக்கியிருக்கிறார்கள்.

Q.—எத்தனை வருஷத்துக்கு முன்பு ?

A.—2, 3 வருஷத்துக்குள்ளாக Court of Wards-ல்.

Q.—அதைப்பற்றி complaint செய்தீர்களா ?

A.—எவ்வளவோ தடவை செய்திருக்கிறோம். அது ஒரு குறை.

Q.—குளங்கள் Government தரப்பில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமா ?

A.—மராமத்து ஸர்க்கார் வசத்தில்தான் இருக்கவேண்டும். அதற்குள்ள செலவை ஜமீந்தாரிடம் இருந்து வாங்கவேண்டும்.

Q.—வரி யார் வசூல் செய்யவேண்டும் ?

A.—ஜமீந்தார் மகாநாட்டில் resolution போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். ஜமீந்தார் officials வசூல் செய்வதில் எங்களுக்கிஷ்டமில்லை.

Q.—என்ன கெடுதல் ?

A.—Record மூலம் ருஜுசெய்ய முடியாது. ரசீது பணவகை என்று இருக்கிறது. பணம் மாத்திரம் வாங்கிக்கொள்வார்கள். ஆகையால் வாரம் system போகவேண்டும்.

Q.—சிவகங்கை ஜமீனில் வாரம் system வேண்டு மன்று கேட்கிறார்களே. அது என்ன ?

A.—30 வருஷம் average கணக்கிட்டு நஷ்டம் ஏற்படாமல் பார்த்து நீங்கள் செய்யவேண்டும். சமஸ்தானத்தில் தான் survey செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—மஹிமை வாங்குகிறார்களா ?

A.—ஆம். ஆனால் சரியானபடி அதை outlay செய்வதில்லை. வரியோடு சேர்த்து வாங்குகிறார்கள்.

Q.—தனிக்கணக்கு இருக்கிறதா ?

A.—ஆம். சத்திரம் ஒன்று இருக்கிறது. அது இப்பொழுது பூட்டப்பட்டிருக்கிறது.

Q.—எதற்காக தர்மம் ?

A.—சத்திரத்துக்கு வரும் பிரயாணிகளுக்கு உதவிசெய்து கல்வி உதவி போன்றவைகளுக்குதான் தர்மம்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—ராமேஸ்வரம் போகும்போது பிரயாணிகள் தங்குவதற்காகத்தானே அப்பொழுது சத்திரம் ஏற்பட்டது ?

A.—ஆம்.

Q.—குடிகளுக்குப் பள்ளிக்கூடம் மாடு ஆஸ்பத்திரி போன்றவைகள் இல்லையா ?

A.—ராமனாதபுரம் High school ஒன்றுதானிருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. அதற்கும் சம்பளம் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். வேறு வசதியில்லை.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—When did they collect pound-tax ? Any authority ?

A.—Enquiry committee வரும்போது சொல்ல முதுகொளத்தூர் தாலுகா சங்கத்திலிருந்து Special committee நியமனம் செய்தோம். அப்பொழுது குடிகள் நேரில் சொன்னார்கள். பெரிய குளம் கிராமத்தில் illegal poundage-ல் இப்பொழுதும் வசூல் செய்கிறார்கள். ரசீது கிடையாது.

Q.—Even under the management of Court of Wards the servants are collecting the illegal tax ?

A.—ஆம். பழையகாலத்து ஆட்கள்தான்.

Q.—Did you report it in time about the illegal collection to the Estate Collector ?

A.—எஸ்டேட் கலெக்டர் இடத்தில் சொல்லவில்லை.

Q.—I suppose you are the Secretary of the Euthukalathur Taluk Ryots Association ?

A.—Yes.

Q.—How long ?

A.—Only some two months ago.

Q.—You went round all the villages and secured these informations ?

A.—ஒரு கமிட்டி நியமனம் செய்தோம், 5 பெயரடங்கியது. அந்தக் கம்மிட்டியார் கிராமந் தோறும் சென்று விசாரித்தார்கள். 100 கிராமங்களுக்கு 33 group 1 களுக்குமேல் இருக்கின்றன. I am one of the committee members.

Q.—You get all these information by visiting all the villages ?

A.—Yes.

Q.—What is the value of the land ?

A.—ரூ. 300, 400, 500 dry land, 200, 250 per acre குருக்கம்.

Q.—Are there any ryots who lease out their lands for cultivation?

A.—குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள்.

Q.—What does the ryot get ?

A.—1 acre 80 cents 30, 45 measures ½ கலம் மதிப்பு ரூ. 2 or 3.

Q.—What does the ryot get from his under-tenant ?

A.—Only 4 rupees worth of rent.

Q.—குத்தகைதார் ரூபாயில் கொடுக்கிறார்களா, தான்யத்திலா ?

A.—தான்யத்தில். பத்துக்கு average 20, 22 measures.

Q.—What is the cost ?

A.—1½, 1¾ ரூபாய் இருக்கும்.

Q.—1¾ ரூபாய்தான் குத்தகை வருகிறதா ?

A.—அவ்வளவுதான் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Mr. PALLAM RAZU ;

Q.—It is including the rent or excluding the rent ?

A.—Excluding the rent.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—ஜமீன்தாருக்கு வரி கொடுப்பது பட்டாதாரா, குத்தகைதாரா ?

A.—பட்டாதார்தான்.

Mr. PALLAM RAZU:

Q.—Under-tenant இடமிருந்து எவ்வளவு கிடைக்கும் ?

A.—ரூ. 2.

Q.—You will pay Rs. 20 to the Zamindar ?

A.—Yes பட்டாதார் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை குத்தகைக்கு விடுகிறார். Under-tenant ஜமீன்தாருக்கு மேல் வாரத்தை கொடுத்துவிடுகிறான். இரண்டாவது குடிவாரத்துக்கு வருவதைத்தான் tenant-க்கு ரூ. 1¼, 1½ கொடுக்கிறார்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—So the under-tenant pays the Zamindar and then pays the tenant 1½ ?

A.—குத்தகைதார் ஜமீன்தாருக்கு கொடுக்கவேண்டியதும் இவருக்கு கொடுக்கவேண்டியதும் சேர்த்து கொடுக்கிறான்.

Q.—ஏதாவது lease-deed இருக்கிறதா ?

A.—இப்பொழுதில்லை. பிறகு வேண்டுமானால் கொண்டு வருகிறேன்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—கீழ் குத்தகைதார் ரொம்பநாளாக சாகுபடி செய்தவனுக்கு குடிவார பாத்தியம் கொடுக்கலாமா ?

A.—இனம் நிலத்தில்தான் கொடுக்கலாம்.

Q.—ஒரு பட்டாதார் இருக்கிறான். அவன் உழுவதில்லை. ரூ. 1¾ வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறான். அவனுக்கு கீழ் உழும் குடியானவனுக்கு நிலபாத்தியம் கொடுக்கலாமா ?

A.—அவருக்கு போதுமான அளவு ஒதுக்கிவைத்துக்கொண்டு, பாக்கியுள்ள நிலங்களை உழுபவருக்கு ஏதாவது சகாயம் செய்யவேண்டியது நியாயம்.

Q.—ஒரு பட்டாதாரிக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கி வைக்கலாம் ?
A.—நிலத்தை கட்டிக்கொண்டிருப்பது நஷ்டம்தான்.

Q.—எதற்காக அதைக்கட்டிக்கொண்டு அழவேண்டும் ?
A.—எனக்குள்ள கடனை ஒழித்துவிட்டால் நான் நிலத்தைவிட்டுவிடத் தயாராயிருக்கிறேன்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—பெரிய குத்தகைக்காரர் இருக்கிறார்களா ?
A.—இருக்கிறார்கள். 200, 300 acres இவர்கள் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். சொந்தத்திலும் செய்து கொள்ளுகிறார்கள்.

Q.—They lease out somewhat less to the under-tenant. In such cases, do you want the present coly who till the soil occupancy rights ?
A.—மேல்வார பாத்தியம் இருந்தால் அந்த right ஐ அவருக்கு விட்டுவிடலாம்.

Q.—அதுமாதிரி ஏதாவது சட்டம் போடவேண்டுமா ?
A.—வருமானத்தில் ஏதாவது சகாயம் செய்யவேண்டும். இவருக்கு குடிவார பாத்தியம்தானிருக்கிறது. ஆகையால் அந்த பாத்தியம் கொடுக்கத்தயாராயில்லை.

Q.—ஒரு தொகுதியை வருமானத்தில் கொடுக்கவேண்டுமென்று நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறீர்கள். அதற்கு சட்டம் ஏதாவது ஏற்படுத்தவேண்டுமா ? அல்லது ஒப்பந்தம் செய்துக்கொண்டால் மாத்திரம் போதுமானதா ?
A.—இதெல்லாம் பரஸ்பர மனப்பான்மையைப் பொருத்துத்தானிருக்கிறது. இதற்காக சட்டம் வேண்டாம்.

Q.—குத்தகைகாரர்கள் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் வீட்டுக்குப் போகச்சொல்ல அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கிறீர்களா ?
A.—அந்த விஷயத்தில் எனக்கு அதிகாரம் வேண்டும். இஷ்டப்படி விலக்க அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். அப்படி விலக்கும் அதிகாரம் Village Panchayat அதிகாரிகளிடம் இருக்கவேண்டும.

(Laughter).

Witness No. 249. **Madura.** **25th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Muthirulandi Servai, son of Vellasami Servai Patta No. 87, Kuriyur village, Ramnad Zamin.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—என்ன சமாசாரம். வேறு ஏதாவதிருக்கிறதா ?
A.—நிலத்தை சாகுபடி செய்ய ரூ. 45–8–0 செலவாகிறது. ராமனாதபுரம் தாலூகாவில் நாத்தங்கால் வகையரா ரூ. 5–8–0, நஞ்சை உழ ரூ. 25–8–0 ; அனுமதேயச் செலவு ரூ. 3–10–0. கங்காணம் சுதந்நரம் கர்ணம் ஹெட்மென் வெட்டி தலையாரிக்கும் கொடுக்கவேண்டும். நஷ்டம் ரூ. 17. வாரம் பிரிக்கும்போது தீபம் போடுவதற்கு வைக்கோல் போட்டு எரிக்க ஒரு கட்டு வைக்கோல் ரூ. 3–10–0. எரிக்கும் வைக்கோலுக்கு கூலி waste அவர்கள் light கொண்டுவரமாட்டார்கள். அருப்புகூலி களத்துக்கு நெல் கொண்டுபோக ரூ. 5, வாரம் கொடுக்கும் நிலத்துக்குவரி ரூ. 1–4–0.

Q.—பிறகு ரொக்கம் எதற்காக ?
A.—முதலில் வரி என்றுதான் ஏற்பட்டது. 150 வருஷத்துக்கு முன்பு ரூ. 0–10–0 வரியாக இருந்தது. பிறகு கண்மாய் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு வாரமும் நிலத்துக்கு வரியும் வாங்குகிறார்கள்.

Q.—வாரம் பிரிக்கும்போது அப்பொழுதே பிரித்துவிடுகிறார்களா ?
A.—இவ்வளவு செலவும் களத்தடி செல்லும் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் ரூ. 0–2–0 என்று வாங்கிவந்து நிலத்துக்கு தீர்வை போடவேண்டும். Headman போடவேண்டிய பாக்கியிருந்தாலும் இந்த நிலத்துக்கு அந்த பாக்கி ஒட்டிவந்துவிடும். (He filed a chit here) கடன் வாங்குவதை கொடுக்கலாம். மற்றவர்கள் கொடுக்காவிட்டால், அந்த பாக்கியும் இதில் சேர்ந்துவிடும். ஒரு பட்டாவில் இருந்தால் அப்படிச் செய்வார்கள். ஒரே பட்டா நம்பர் எல்லாருக்கும் இருந்தும், ஒரு நம்பர்க்காரர் போய் கங்காணம் சீட்டு கேட்டாலும் கணக்கு பிள்ளைக்கு வேண்டியவர்களுடைய பாக்கியை வேண்டாதவர்களிடம் சேர்த்து வாங்கிக்கொள்ளுவார்கள். நாங்கள் சொல்லுவதை கேட்கமாட்டார்கள். பாக்கிகட்டி நாங்கள் ஒப்படி செய்யவேண்டும். இதிலிருந்து வரும்படி ரூ. 28தான் கிடைக்கிறது. வாரம் பிரித்து கொடுத்ததுபோக எங்களுக்கு ஆதாயம் மற்றவர்களிடம் வேலை செய்தால் ரூ. 45–8–0 கிடைக்கும். நம்முடைய நிலத்தில் வேலை செய்தால் செலவுபோக பாக்கி ரூ. 28–8–0. நெல், வைக்கோல் எல்லாவற்றிற்கும். ஆகையால் எங்களுக்கு கூலியில் நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

Q.—உங்கள் ஜனங்கள் நஞ்சை யெல்லாம் இப்படிதானா ?
A.—அப்படித்தானிருக்கிறது. தாலி விற்று, சேலை விற்று திண்டாடுகிறோம். ஒருவருக்கு அடமானம் மற்றொருவருக்கு ஒத்தி. எப்படியிருந்தாலும் நிலத்தைவிட மனது வரமாட்டேன் என்கிறது. இதற்குத்தான் வெட்டு, குத்து என்று ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது எங்களிடம் ஒன்றும் கிடையாது. புஞ்சையில் நானும் என் அண்ணனும் பாகம் போட்டால் கீழ் பாகத்தில் தென்னை மரத்தை வைத்தால் எனக்கு ரூ. 50 வரி. அது இல்லாத நிலத்துக்கு அதே புஞ்சைக்கு அண்ணனுக்கு ரூ. 0–10–0 ஏற்படுத்தப்பட்டது. நஞ்சை, நஞ்சைதரம் புஞ்சை, நஞ்சைக்கு இலாயக்குள்ள இடம் நிலம் மேடாக இருக்கிறது—வான்பயிர் குழி—மிளகாய், கத்திரி சாப்பிடக்கூடியவைகள். ரேகைப் புஞ்சை. இதை ஆறு item ஆக பிரித்திருக்கிறார்கள். உள்வாயிலுள்ளது குளம் புஞ்சை. புற

கரையிலிருப்பது திடகல். சோளம் போடுவது. ரேகை முன்பு முத்திருளப்ப பிள்ளை காலடிக்கம்பால் நிகுதி செய்யப்பட்டது ஆனால் இப்பொழுதிருக்கும் கணக்குப்பிள்ளை காலடிதான் இப்பொழுது அளவு, நஞ்சை $22\frac{1}{2}$ அடிக்கு $22\frac{1}{2}$ ஜாதியடி, புஞ்சை $16\frac{1}{2}$ அடிக்கு 12 3/8 ஜாதியடி, வானபயிர் குழி புஞ்சை 8 1/8 அடிக்கு 8 1/8 ஜாதியடிதான். ஒரு கட்டை ஆள் கணக்குப்பிள்ளையாக இருந்தால் ஒன்றுக்கு ஒன்றேகால் விரையடி அளந்துவிடுவார்கள்.

Q.—ஆகையால் கணக்கு பிள்ளையாக வருபவர்கள் உயரமானவர்களாக இருக்கவேண்டுமா ?

A.—ஆம், இதனால் கூடுதல் குறைவு ஏற்படுகிறது அப்படி அளந்து குறைந்த அளவாக இருந்தாலும், இவர் அளவுப்படிகூட ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது.

Q.—பட்டாவில் எவ்வளவு போட்டிருப்பார்கள் ?

A.—விரையடி உள்ளது, சாகுபடி விரையடி என்று இரண்டு **column.** சாகுபடி நஞ்சை அளவு நஞ்சை வேண்டாதவர்களுச்கு கூடயிருக்கிறதென்று சேர்த்துவிடுவார்கள். ஆகையால் கணக்கு பிள்ளைக்கு எப்பொழுதும் அடிமையாக இருக்கவேண்டும். புள்ளி போடும்போது 112-ல் ஒரு பங்கு கணக்குப்பிள்ளைக்கு. குழி சுமாரில் பாக்கியை வாரத்துக்கு பிரித்துவிடுகிறார்கள். ஒரு கிராமத்தில் 400-ல் $\frac{3}{4}$ குழிகூட அவருக்கு பத்தியம் இருக்காது. சுமார் நெல் கணக்குப்பிள்ளை எடுத்தது போகத் தான் பாக்கி. பதக்கு முக்குறுணியிருக்கும். சமஸ்தானம் குரி என்று சாணத்தை கறைத்துப் போடுவார்கள். இந்த இடத்தில் அளந்த நெல்லை களத்திலிருந்து கொண்டுபோய் மறுபடி சமஸ் தானத்தில் அளக்கும்போது களஞ்சியம் பெருச்சாளி ஒரு விரக்கடை தூக்கிவிடும். அதனாலும் தீண்டாயம் ஏற்படும். இதை அதிகாரிகளிடம் சொல்லமுடியாது.

Q.—ஏன் சொல்லமுடியாது ?

A.—எதாவது தண்டா செய்வார்கள். கீழ்பாகத்தில் தென்னைமரம் வைத்தால் ரூ. 0–10–0 அதற்கு ஏற்பட்டது. என் அண்ணன் கேப்பை நட்டால் 90 **cent** ரூ. 0–10–0. அது ஒரு நூறுக்கு ஒரு தாலூகாவுக்கு ஒரு **rate.** ராமநாதபுரத்துக்கு. 400 தென்னை வைக்கலாம். ரூ. 50 ஒரு நூறுக்கு ரூ. 0–2–0.

Q.—அதற்கு எதாவது ரசீது கொண்டுவந்திருக்கிறீர்களா ?

A.—இல்லை. நான் ரூ. 3 கொண்டு வந்தேன். திரும்பிப்போய்வர காசு இல்லை. சிகால் தாலூகாவில் ரூ. 0–5–4. ராமநாதபுரத்தில் ரூ. 0–2–0 ஒரு மரத்துக்கு. மற்ற தாலூகாவில் ரூ. 0–1–3. ஆகையால் காய்ப்பு வித்தியாசம் இருப்பதாக எண்ணம்.

Q.—வருஷா வருஷம் மரத்தை எண்ணுவார்களா ?

A.—இல்லை. ஐந்து வருஷத்துக்குப் பிறகு தீர்வை வாங்குகிறார்கள்.

Q.—அடுத்த வருஷம் மரம் பட்டுப்போனால் தள்ளி கொடுப்பார்களா ?

A.—அந்த மரத்துக்கு கழித்துக் கட்டப்போனால் ரூ. 10, 50 செலவு செய்யவேண்டும். **Inspector Tahsildar Huzur office** என்று செலவு செய்யமுடியாது. இருந்தால் சாப்பிடுவது இல்லா விட்டால் சும்மாயிருப்பது என்று சும்மா இருந்துவிடுகிறோம்.

Q.—பிறகுதான் மரத்தை எண்ணுவதோ ?

A.—முதலில் சரியாக கணக்கெடுத்து சேர்த்துவிடுகிறார்கள்.

Q.—பட்டுப்போன மரத்துக்கு மனுக்கொடுத்து எதாவது பிரயோசனம் ஏற்பட்டதா ?

A.—மனு கொடுத்தோம். ஒரு விமோசனமும் கிடைக்கவில்லை.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—அந்த மாதிரி மனு கொடுத்ததற்கு நகல் எதாவது கொண்டுவந்து இருக்கிறீர்களா ?

A.—இல்லை. வானபயிர் குழி என்று புஞ்சையிலிருந்ததற்கு ரூ. 0–10–0. இப்பொழுது ஒரு சம்சாரி கிணர் வெட்ட ஏற்பாடு செய்தால் அவனுக்குக் கிடைக்கக்கூடியதெல்லாம் ஒரு தினிசு வரியாக வாங்கிவிடுகிறார்கள். 90 **cent**க்கு புகையிலைக்கு ரூ. 22, வாழைக்கு ரூ. 10–8–0. அதே நிலத்துக்கு முந்தி ரூ. 0–10–0.

Q.—இது எப்பொழுது ஏற்பட்டது ?

A.—பத்து, இருபது வருஷத்துக்கு முந்தி. இதற்கு முந்தி ஒரே மாதிரிதான். சொன்ன படி கேட்காத ஆறு கிராமங்களுக்கு மட்டும் இந்தப் புஞ்சையில் அதிக வரி. அருப்புக்கோட்டை, சின்னபுளியம்பட்டி, பெரிய புளியம்பட்டி, கஞ்சநாயகன்பட்டி ஆத்திப்பட்டி, சுக்கிலநத்தம் இவை களுக்கு ரூ. 3–2–0. மற்ற கிராமங்களுக்கு கரிசல் ரூ. 1–2–0, செவ்வல் ரூ. 1, வெப்பல் ரூ. 0–8–0, பொட்டல் ரூ 0–10–0, மணல் ரூ. 0–6–0, விண்டல் ரூ. 0–12–0 என்று குறைவு இருக்கிறது. இப் பொழுது கிணர் வெட்டி மிளகாய், கத்திரி, வாழை வைத்தால் தண்ணீர் தீர்வை என்று தீர்மானம் செய்கிறார்கள்.

Q.—அந்த தீர்வை எல்லா தாலூகாகளிலும் ஒரே மாதிரியா ?

A.—தாலூகாவாரியாகத்தான்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—புதிதாக புகையிலைக்கு ஜாஸ்தியாகப் போட்டது எவ்வளவு வருஷம் ?

A.—பதினைந்து வருஷம். **High Court Judgment**ல் குடிகளுக்கு அனுகூலமாக்கியிருக்கிறார் கள். போடக்கூடாதென்று. பிறகு ராஜீனாமா செய்துகொண்டோம்.

Q.—ராஜியில் எதாவது குறைந்ததா ?

A.—இல்லை, இல்லை. அவர்கள் சொன்னதை ஒப்புக்கொண்டோம்.

Q.—அது என்ன ராஜி ?

A.—வேறு என் செய்வது ? புஞ்சைக்கு ராஜசிங்கமங்கலத்தில் விவஸ்தை புஞ்சை என்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. என் பட்டா சம்பந்தப்பட்ட கூறியூர் நிலத்தில் விவஸ்தை தீராத புஞ்சை என்று இருக்கிறது. அதை பட்டாவில் சேர்த்து எழுதிக் கொடுக்கவில்லை. அதை நஞ்சையில் சேர்ப்பதா புஞ்சையில் சேர்ப்பதா என்று வைத்திருக்கிறார்களாம். க. புஞ்சை என்று பட்டாவில் இருக்கும். குடிகள் கேட்டால் கரிசல் புஞ்சை என் பதில் சொல்லுவார்கள். சிலகாலத்துக்குப் பிறகு அதை கணக்குப்பிள்ளை புஞ்சை யென்று மாற்றிவிடுவார்கள். அதேமாதிரி இது ஆகிவிடுமோ வென்று

சந்தேகப்பட்டுக்கொண்டு என்னவென்று கேட்டோம். ஆகையால் நாங்கள் பட்டா வாங்கவில்லே. ரேகை புஞ்சை தீர்வை ரூ. 0–10–0. (He filed a patta as exhibit.) விவஸ்தை திராத புஞ்சை என்பதை நாங்கள் விஞதீராத புஞ்சை என்று நினைத்துகொண்டிருக்கிறோம். ஐந்து ரூபாய் rate கொடுத்தால் ராஜி செய்துகொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

Q.—என்ன காரணம் ?

A.—புஞ்சையில் நெல் சாகுபடி செய்வதால் கொடுக்கலாமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—இன்னும் வாரம் கொடுக்கவில்லேயே ?

A.—இல்லே.

Q.—தண்ணீர் வசதி எப்படி ?

A.—வைகை சாகுபடி செய்வதில்லே. மானவாரிதான். கண்மாய் கீழ்தண்ணீர் அவர்களுடைய தென்று சொல்லி waterவரி வாங்கிவிடுகிறார்கள். புஞ்சை விஷயத்தில் கூறியூரில் சராசரி போடுகிறார்கள். அடுத்தது புஞ்சையாக இருக்கும்போது இரண்டு, மூன்று வருஷம் கழித்து வாரம் தருகிறேன் என்று சொல்லுவது. நான்கு வருஷம் கழித்து அந்த மண்டையிடி வந்துவிடும். இப்பொழுது கண்மாய்க்கும் இந்த புஞ்சைக்கும் ஆபத்து வந்துவிட்டது. அதையும் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். இது கம்மிதான் என்று ஒரு suit போட்டார்கள். 1932-ம் வருஷத்தில் நாங்கள் ராஜீனமா செய்து கொண்டோம். தண்ணீர் வருவதற்கு 2 கம்பு சமஸ்தானத்துக்கு விட்டுவிடு கிறோம். மீதியை பட்டா கொடுப்பது என்று ராஜீனமா செய்திருக்கிறது. போனவருஷத்தில் நீ கண்மாய் ஆக்கிரமிப்பு செய்திருப்பதால் நீரோ, உங்கள் ஏஜண்டோ ஒரு வாரத்துக்குள் ஜவாப் செய்யாவிட்டால் நடவடிக்கை யெடுக்கப்படுமென்று notice வந்திருக்கிறது.

Q.—வாரம் systemதை எடுத்து ஒரே வரியாக்கி விடவேண்டுமா ?

A.—ஆம். வரி item மாக்கிவிடவேண்டும். இது ராமனதபுரம் ஜமா கணக்கு. 5 லக்ஷம் ரூபாய் ஜமா வசூல். 4 லக்ஷம் பேஷ் கிஸ்து செலுத்துவது என்று ஒதுக்கியிருந்தார்கள். இப் பொழுது 16 லக்ஷம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. இது record.

Q.—அது எங்கிருந்தது ?

A.—Budget Committee என்று பெரிய சம்சாரிக்கு கொடுத்த copy.

Q.—லக்ஷம் ரூபாய் மிச்சம் என்று இதில் காணப்படுகிறதா ?

A.—இஸ்து மீராவில் ராமனதபுரம் சமஸ்தானம் Manual 280 பக்கம் முதல் 284 பக்கங்களில் 1 முதல் 55 item வரை சமஸ்தானத்துக்கு வரவு ரூ. 8,84,120–12–4. நஞ்சை மூலம் வரவு ரூ. 3,93,118–7–5. புஞ்சைகளுக்கு வரி தள்ளிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம்.

	ரூ.	அ.	பை.
புஞ்சை ஜாஸ்தி வரி வகை	18,750	0	0
7-வது item புஞ்சை வான்பயிர் வரி	5,566	3	0
11-வது item மரவரி	12,672	3	0
17-வது item புல்வரி	3,040	8	0
20-வது item விறகுகட்டு வரி	962	10	8
30-வது item குயவன் மண் வரி	1	4	0

ஆக ரூ. 4,36,730–5–8 பூராவும் கழித்துக் கொடுக்கவேண்டும். மற்ற itemத்தில் ரூ. 4,47,390–6–8 வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த வஜா போக ஐந்து லக்ஷம் ரூபாய்க்கு பாக்கி ரூ. 53,000 வசூல் செய் தால் அவர்களுக்கு சரியாகிவிடும். ரூ. 50 ஆயிரம் வசூல் செய்வதற்கு அந்த புஸ்தகத்தில் 152, 172, 175, 179, 187 and 199 பக்கங்களில் சாகுபடி நஞ்சை ஏக்கர் 49,877 சாகுபடிக்கு வந்திருக் கிறது. புஞ்சை சேர்ந்த பிறகு கிட்டத்தட்ட 75 ஆயிரம் ஏக்கர் இருக்கும். அப்பொழுது சாகுபடி நிலத்தை ஈவு செய்தால் ஒரு நஞ்சைக்கு ஒரு ரூபாய் வைத்தால் பொருப்பு சரியாகிவிடும். இந்த வரவு போனது போக நஞ்சை வரி வசூல் செய்து மற்றவைகளே வஜா செய்துகொடுக்கவேண்டும். இந்த Estate நிர்வாகத்துக்கு வந்த பிறகு சிரமம் இருக்கிறது. Court of Wards வந்ததி லிருந்து அவர்கள் இங்கிலீஷ் படித்தவர்கள் களத்துக்கு வருகிறார்கள். நாங்கள் சொல்லுவது அவர்களுக்கு தெரிவதில்லே.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—அவர்கள் தமிழர்தானே ?

A.—அவர்கள் தமிழில் பேசமாட்டார்கள்.

Q.—கலெக்டரை நீங்கள் பார்ப்பதுண்டா ?

A.—அவர்களே நாங்கள் பார்க்கமுடியாது. அவர்களுக்கு இருக்கும் பெயரை கெடுத்துவிடு வோமாம். மேல் அதிகாரிகளேப் பார்த்தால் கீழ் அதிகாரிகளுக்கு அதிருப்தி எங்களிடம் ஏற்படும். கிராமத்திலுள்ள Headman, கர்ணம் இவர்கள்தான் எவ்வளவோ லக்ஷம் வசூல் செய்கிறார்கள். கர்ணம், கிராம முன்சீப் இவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பது ரூ. 11,806–10–9. ஜமீன்தாரியிலிருந்து சர்க்காருக்கு கொடுக்கிறார்கள். இதை செலவழிப்பதற்கு ரூ. 2,20,000 சம்பளசிப்பந்தி வேண்டி யிருக்கிறது சமஸ்தானத்துக்கு.

Q.—வெறும் கர்ணம் மாத்திரம் வந்தால் செலுத்திவிடுவீர்களா ? கங்காணம் தாசில்தார் போன்ற எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களும் வந்தால் தானே நீங்கள் பணம் கொடுக்கிறீர்கள் ?

A.—சம்பளம் ஜாஸ்தி கொடுத்து சிப்பந்திகளே வைத்தால், எங்கள் தலேயில்தான் அதுவும் வந்துவிழும். தமிழிலிருந்து இங்கிலீஷில் ஜமீன் கணக்குகளே மாற்றப் பிரயத்தினம் செய்கிறார்கள். தமிழ் கணக்கை இங்கிலீஷ்படுத்தி பிறகுதான் பார்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால் எல்லாச் செலவுகளேயும் சுருக்கிக்கொண்டு 1 முதல் 55 itemத்தில் வரக்கூடியதைக் கழித்து மீதி பாக்கிக்கு நஞ்சையில் வரி வைத்தால் நன்ருயிருக்கும். கண்மாய் மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று உத்திர வாகியிருக்கிறது. சில இடங்களில் அப்படி பண்ணியிருக்கிறார்கள். முன்பு ரூ. 65 சம்பளத்தில்

முத்துக்குமார் என்ற **Overseer** பூரா ஜமீனுக்கும் பொறுப்பாக இருந்தார். அவர் எங்காவது உடைப்பு ஏற்பட்டால் அவர் ஐயோ அப்பா என்று ஓட்டமாக ஓடிவந்து அதை கவனித்து உதவி செய்வார்கள். இப்பொழுது **Consulting Engineer, Irrigation Engineer,** கீழே **17 Overseers** ஒரு **Overseer** ஒன்றுக்கு இரண்டு பெயர் **maistry**, அவர்களுக்குகீழ் மைல் கூலிகள்.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI:

Q.—இப்பொழுது இத்தனை பெயர்களும் இருக்கிறார்களா?

A.—இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பாகதான் இருக்கிறார்கள் என்று தெரியும்.

Q.—கண்மாய் வெட்டினார்களா?

A.—அவர்கள் மராமத்து செய்ததில் வந்த தண்ணீர் கரைகிட்டக்கூட வரவில்லை. வந்த தண்ணீரெல்லாம் வெளியிலே போய்விட்டது. மழை பெய்தால் நனைந்துவிடுமென்று நினைத்து ஸம்ஸாரி தன் குடையை சுருட்டி பந்தோபஸ்தாக வைத்துக்கொள்ளுவதுபோல கரையை பந்தோபஸ்தாக வைத்து கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலில் ரூ. 5–8–0 செலவு செய்து நாத்து வைத்தது அப்ப்டியேதான் இருக்கிறது. தண்ணீர் இல்லாமல் காய்ந்துவிட்டது.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM:

Q.—இதை **Estate Collector** இடம் சொன்னீரா?

A.—நேரில் எப்படி பார்ப்பது?

Q.—மனுப்போட்டீர்களா?

A.—கால் ரூபாய் கொடுத்து **petition** எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறோம். தாசில்தாருக்கும் அனுப்பியதற்கு **certificate of posting** வாங்கியிருக்கிறோம். ஆகையால் இந்த விஷயம் பதில் ஒன்றுமில்லை. முதலில் ஆடுமாடு இருந்தது. வீட்டில் சாப்பாட்டுக்கு நெல் இருந்தது. வேண்டிய உறமிருந்தது. ஊக்கமும் இருந்தது. 10, 15 கலம் இருந்தது. எல்லாவற்றையும் விற்றுத்தான் வரி செலுத்திவந்திருக்கிறோம். இப்பொழுது ஆடு கிடையாது. மாடு இருந்தவிடத்தில் சும்மாடுதானிருக்கிறது. திடை இருந்தவிடத்தில் வெட்டுக்கூடைதானிருக்கிறது. தர்மாசனம்தார் சிறிய ஜமீன்தார். அவர்கள் குடிகளை ஹிம்சித்து குடி இருப்புக்கு இடமில்லாமல் நஞ்சை, புஞ்சையிலும் வாரம் வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் சொல்லும் வேலைகளைச்செய்யாவிட்டால் நாங்கள் காலி செய்யவேண்டியதுதான். கட்டை பொம்மன்காலத்தில் ஜமீன்தாரை எங்களுக்கு எஜமானாக நியமனம் செய்து ஸர்க்கார் வருமானம் பெற்றுக்கொண்டார்கள்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR:

Q.—வைகையில் தண்ணீர் வந்துவிட்டதா?

A.—நிறைய வந்தது. அது சமுத்திரம் போச்சு. எங்களுக்கு பிரயோசனமில்லை.

Q.—கண்மாய் ரிப்பேர் செய்வது கவர்ன்மென்டாரிடமில்லாமல் ஜமீன்தாரிடமிருப்பது நல்லதா?

A.—மகாராஜாவுக்கும் எங்களுக்கும் ஊடே யிருப்பவர்களிடம் நாம் கஷ்டப்படுகிறோம். ஆகையால் இதெல்லாம் கவர்ன்மென்டிடம்தான் இருக்கவேண்டும். கவர்ன்மென்டார்தான் ஒழுங்காக **repair** செய்வார்கள்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM:

Q.—பெரிய கண்மாயாக இருப்பதனாலே இப்பொழுது போன வருஷம் **repair** செய்து இருக்கிறார்கள். சிறிய கண்மாய்கள் பூர்வ ஸ்திதியில்தானிருக்கின்றன.

Q.—**Estate Manager** நேரில் பார்த்து குறைகளை சொல்லிக்கொள்ளமுடியவில்லையா?

A.—முடியவில்லை.

Q.—ஏன்?

A.—அப்படிப் போனால் தாசில்தார் எஜமானுக்கு கோபம் வந்துவிடும். ஆகையால் நேரில் போய் சொல்லமுடியவில்லை. அப்படிச் சொன்னால் தண்ணீர் வெட்டினார், மரத்தை வெட்டினார் என்று ஏதாவது கேஸ் செய்துவிடுவார்கள்.

Q.—உங்கள் குறைகளை சொல்லாவிட்டால் எப்படி அவர்களுக்கு தெரியும்? எப்படி நியாயம் கிடைக்கும்?

A.—ஒரு குறையை மேலிருக்கும் **officer** இடம் சொல்லிக்கொண்டால் அந்த காரியத்தைமாத்திரம் ஜெயித்துக்கொள்ளலாம். மற்ற கங்காணம் சீட்டு ஒப்படிக்கு விடவில்லை என்று ஒவ்வொன்றுக்கும் எப்படிச் சொல்லமுடியும்.

Q.—மரம் பட்டுப்போனால், தீர்வை இப்பொழுதும் வசூல் செய்கிறார்களா?

A.—இப்பொழுதும் அப்படியிருக்கிறது.

Q.—இதை **Estate Manager** இடம் தெரியப்படுத்தினீர்களா?

A.—இல்லை. மரத்துக்கு ரூ. 0–1–6, ரூ. 0–2–0 கிடைக்கும். அது கிடைப்பதற்கு நாங்கள் அனாவசியமாக ரூ. 4, ரூ. 5 செலவழிக்கவேண்டும். ஆகையால் தாசில்தாருக்கு மனு போட்டிருக்கிறோம். **Estate Manager** இடம் சொல்லிக்கொள்ளவில்லை.

Witness No. 250. **Madura.** **25th February 1938.**

Oral evidence of Mr. T. G. Govindasami Naicker, aged 48, son of Ayyappa Naicker, Puliampatti, Aruppukottai.

ராமனாதபுரம் எஸ்டேட்டில் நாங்கள் எங்கள் கிணறுகளைக்கொண்டு சாகுபடி செய்தால், முதல் சாகுபடிக்கு **acre**ருக்கு ரூ. 12–8–0 வசூல் செய்கிறார்கள். இரண்டாவது போகத்துக்கு ரூ. 6–4–0 வசூல் செய்கிறார்கள். மூன்றாவது போகம் செய்தால் அப்பொழுதும் ரூ. 6–4–0 வசூல் செய்கிறார்கள். இது தப்பு என்று 1917 முதல் 1933-ம் வருஷம் **suit** போட்டு **High Court Decree** பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் எங்களிடம் மகசூல் ஜப்தி செய்கிறார்கள். ஜங்கம சொத்துக்களை ஜப்தி செய்துவந்தார்கள். அந்த மாதிரி தீர்ப்பு இருந்தாலும் வசூல் செய்தார்கள். இனிமேல் மேற்கொண்டு தீர்வை போட்டால்

இவர்கள் என்ன செய்வார்களோவென்று நினைத்து 1934-ம் வருஷத்தில் தீர்வை போடாமலிருந்தோம். அவர்கள் 1933-ம் வருஷத்தில் எங்கள்மேல் suit போட்டார்கள். வான்பயிர் ரத்தாயும் செலவு தொகை கொடுக்கும்படி தீர்ப்பு செய்திருக்கிறார்கள். பூன்பயிர் விகிதம் வசூல் செய்தால் போதுமென்று மனுமதுரை Special Collector துரை decree செய்திருக்கிறார்கள். செலவு தொகைக்காக கோபாலசாமி அய்யங்கார்மேல் நிறைவேற்ற suit போட்டோம். எங்களுடைய தீர்வை பணத்தில் கழித்துக்கொண்டு மீதி கொடுங்கள் என்று சொன்னாலும், அதுவும் முடியாதென்று 1940-ம் வருஷம் ஒரு system ஏற்படுத்தபோகிறோம். மத்தியில் நாங்கள் கொடுக்கமுடியாதென்று அவரே order போட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய தீர்வைப் பணத்துக்கு மகசூல் ஜப்தி செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் வான்பயிர் தீர்வை போடுவதை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வான்பயிர் என்பது கத்திரி, கீரை, உள்ளிகிழங்கு, மிளகாய் புகையிலை இவைகளுக்கு ரூ. 12–8–0 வசூல் செய்வதுடன் தென்னை மரமிருந்தால் ரூ. 0–6–8, பனைமரமிருந்தால் ரூ. 0–0–10, கொய்யா செடி யிருந்தால் ரூ. 0–1–3, எலுமிச்சம் செடி, ரூ. 0–3–4, மாதுளம் செடி ரூ. 0–0–10, வேம்பு மரம் ரூ. 0–1–3, மாமரம் ரூ. 0–6–8, இந்த மாதிரி வசூல் செய்த பட்டாக்கள் ஆதாரமாகவிருக்கின்றன. அதையும் எங்களிடம் வசூல் செய்யாமலிருக்கவேண்டும்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—இந்த தீர்வை போடக்கூடாதென்று சொல்லுகிறீர்களா ?

A.—Estates Land Act 13, 12-வது பிரிவில் சொல்லியிருக்கிறது. அப்படி வாங்கக் கூடாதென்றுதான் சொல்லுகிறோம். கரிசல் புஞ்சை, ராமனுதபுரம் எஸ்டேட் மொத்தம் 2,500 கிராமம். ஏக்கருக்கு ரூ. 0–6–0 முதல் ரூ. 0–12–0 தீர்வை புளியம்பட்டி வகையரா ஆறு கிராமங்களுக்கு நாயகன்மார்கள்தான் ரூ. 2–6–0, ரூ. 3–4–0 வரி போடுகிறார்கள். Estate Tahsildar வந்தபோது சரியாக மரியாதை செய்யாததற்காக acre ஒன்றுக்கு ரூ. 3–4–0 அந்த காலத்தில் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். சொக்கனுதஸ்வாமி தேவஸ்தானத்துக்கு கிராமம் விடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு acre ஒன்றுக்கு ரூ. 1–6–0 தீர்வை. அந்த rate எங்களுக்குப் போட்டுக்கொடுக்கத் தீர்ப்பு செய்ய வேண்டும். வீடுவாசல் கட்ட கல் எடுக்க ரூ. 100, ரூ. 50 கொடுத்துதான் செய்யவேண்டும். அதை ரத்து செய்யவேண்டும். விவசாயத்துக்கு மண்வகையரா எடுப்பது வழக்கம். வண்டிக்கு ரூ. 0–1–0, ரூ. 0–2–0, ரூ. 0–3–0 கொடுக்கவேண்டும். அப்படி கொடுக்காவிட்டால் மண்வெட்டியை பிடுங்கிக் கொண்டுபோய்விடுவார்கள்.

Q.—இந்த மண்ணை ஜமீனில் விற்கிறார்களா ?

A.—ஒரு கண்டாய் மண்ணை ரூ. 400, ரூ. 500-க்கு விற்கிறார்கள்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—பட்டா மனுக்கொடுத்து மாற்றவில்லையா ?

A.—சிவகாசி Collector இடத்தில் suit போட்டு பட்டா மாறுதல் போடாததற்காக மகசூல் ஜப்தி செய்ததற்காக எங்களுக்கு அனுகூலமாகயிருக்கிறது. (He filed the Exhibit.) நிலத் தீர்வை பாக்கிக்கு மகசூல் ஜப்தி செய்யவேகூடாது. 1923-ம் வருஷத்தில் survey செய்திருக்கிறார்கள். இன்றுவரையில் surveyபடி பட்டா கொடுக்கும்படி கேட்டோம். Survey பண்ணச் சொல்லி, பந்தல்குடி ஜமீன்தார், சிவகங்கை ஜமீன்தார், ராமனுதபுரம் ஜமீன்தார், ராமேஸ்வரம் தேவஸ்தானம், மீனுக்ஷி தேவஸ்தானம் எல்லோருக்கும் தீர்வை குறைக்கவேண்டும் என்றும் பட்டா transfer செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் மனுக் கொடுத்தோம். ராமேச்வரம் தேவஸ்தானம் மீனுக்ஷி தேவஸ்தானம் அதிகாரிகள் மட்டும் அது எங்களுக்கு அதிகாரமில்லை. Revenue Boardகுத்தான் அதிகாரமிருக்கிறதென்று சொல்லிவிட்டார்கள். கல்வரி செலுத்திய பட்டா இப்பொழுது கொடுக்கிறேன். (This he filed as Exhibit.) கரிச நிலங்களுக்கு அதிக தீர்வை வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். அதை குறைக்கவேண்டும். வீடு கட்ட ரூ. 12–8–0. தீர்வையை கவர்ன்மெண்டார் வசூல் செய்து அவர்கள் மூலம் அனுகூலம் இருக்கவேண்டும். இந்த Estate கையிலிருந்தால் அனுகூலம் எங்களுக்கு கிடைக்காது. ராஜாங்கப் பிரதிநிதிகள் பார்வையில் வசூல் செய்யும்படி பார்க்க வேண்டும்.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR :

Q.—M. L. As., M. L. Cs.-ம் இதைவசூல் செய்யவேண்டுமா ?

A.—Government சொல்லும்படியும் சட்டசபை members சொல்லுவதுபோலும் நடக்க வேண்டும். கவர்ன்மெண்டே பரிபாலனம் செய்யவேண்டும். இந்த Estate இருந்தால் நாங்கள் முன்னேற்றம் அடையமுடியாது.

Mr. VENKATACHALAM PILLAI :

Q.—அதாவது ஜமீன் முறையை மாற்றவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்களா ?

A.—ஆம் மாற்றவேண்டியதுதான்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—உங்களுக்கு நிலம் எவ்வளவு ?

A.—நாற்பது acresகள். நஞ்சையில் ஐந்து acres, புஞ்சையில் முப்பத்தைந்து acres.

Q.—இதுவரையில் நீங்கள் Estateடுக்கு கொடுக்கவேண்டிய தீர்வையை கொடுத்துவிட்டீர்களா ?

A.—கொடுத்தாகிவிட்டது.

Q.—இந்த நிலம் எப்பொழுது உங்களுக்கு வந்தது ?

A.—பரம்பரையாக இருந்து வருகிறது.

Witness No. 251. **Madura.** **25th February 1938.**

Oral evidence of Mr. T. K. Karuppa Pillai, aged 50, Karungulam, Ramnad Zamin.

மகசூலை அருவடை செய்ய **notice** கொடுத்தாலும் ஆஜராகாமல் போனால் **notice** கொடுத்து நாங்கள் அருவடை செய்தால் **criminal case prosecution** செய்யக்கூடாதென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாங்கள் மூன்றுமைல் தூரத்துக்குள் நெல் கொண்டுபோகலாமென்று சட்டமிருக்கிறது. ஐந்துமைல் தூரத்தில் கொண்டுபோய் சேர்க்கச் சொல்லுகிறார்கள். வாடகை கொடுப்பதில்லை.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—கிராமத்துக்கு கிராமம் களஞ்சியம் இல்லையா ?

A.—மூன்று மைல் முதல் ஏழு மைல் வரையில் களஞ்சியம் வைத்திருக்கிறார்கள். கிராமத்துக்கு கிராமம் இல்லை. அதிக தூரமுள்ள இடத்துக்கு வாடகை கொடுப்பதில்லை.

Q.—விவசாய ஜோலியிருந்தால்தானே திடீரென்று அவைகளை கொண்டுபோக முடிவதில்லை ?

A.—ஆம். அங்கு கொண்டுபோய் உடனே போடுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் அந்தந்த கிராமத்தில்தான் போடவேண்டும். நஞ்சை நிலத்தில் கண்மாய் தண்ணீர் இல்லாமல் போனால்—**Privy Council** வாரம் தண்ணீர் தீர்வைதான் ஐந்து பணம்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் இருந்தாலும்—அந்த தீர்மானத்தை அனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டு வரவில்லை.

நஞ்சை தரம், புஞ்சை, ரேகை புஞ்சை இவைகளெல்லாம் ரொக்கத் தீர்வை (**cash rent**) செலுத்தும் நிலங்கள்: கண்மாய் தண்ணீரில்லாமல் மானவாரியாகவிருந்தால் அதற்கு ஏற்பட்ட தீர்வை வாங்கவேண்டும். இப்பொழுது **Court of Wards** வந்தபிறகு சராசரி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். சாலை கிராமத்தில் நடராஜன் செட்டியார் கங்காணம் கேட்டார். **Inspecting Tahsildar**ன் குமாஸ்தா வந்து பதிஞ்சு அனுப்புகிறேன் என்று சொன்னார். ஆகையால் அந்த **Division** குமாஸ்தாவை நம்பி 10 மரக்கால் வரக்கூடிய நிலத்தை அருவடை செய்தார்கள்: **Permission** இல்லாமல் அறுத்ததாகச் சொல்லி, தாசில்தார் வந்து ரூ. 25 அபராதம் போட்டார். பிறகு **Revenue officer** வந்து ரூ. 75 அபராதம் போட்டார். இவ்வளவு அபராதம் போட்டது ஜாஸ்தி என்று சொல்லி ரூ. 50-ஐ வாபீஸ் செய்யவேண்டுமென்று கோபாலசாமி அய்யங்கார் கண்டித்திருக்கிறார். மகசூல் ஜப்தி தகவல் தெரியாமல் அறுத்ததாக **criminal** கேஸ் போட்டது **100 case** இந்த வருஷத்திலிருக்கிறது. ஒருவன் பெயருக்கு பட்டாயிருக்கும், ஒருவன் ஒத்தி வாங்கியிருப்பான். பலர் செலுத்தவேண்டிய வரிக்காக ஒருவன்மேல் வாங்குவது அநியாயம். இது பட்டா மாற்றாததன் தவறு. ஆகையால் பட்டா மாற்றிக்கொடுக்கவேண்டும். மகசூல் ஜப்தி **powers** அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது. நில நோட்டீஸ் ரூ. 1–8–0 செலுத்தவேண்டியது போக **gazette** அச்சடிக்க ரூ. 15 செலவழிக்கவேண்டும். அதை வாங்காமலிருக்கவேண்டும். குடித்தனக்காரன் **gazette** படிப்பதில்லை. ஆகையால் அந்த செலவுகள் அனாவசியம்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

அதை ஜமீன்தார்கூட **complain** செய்கிறார்கள்.

Witness :

பேறையூர் கிராமத்தில் ஏலத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு நிலத்தை ஜமீன்தார் எடுத்திருக்கிறார்கள். மொத்தம் ரூ. 10 கேட்கிறார்கள். நிலத்தை வாங்கமுடியவில்லை. குறைந்த நஸர் வாங்கிக்கொண்டு குடிகளுக்கு விட்டுவிடவேண்டும். கண்மாயில்லாத கொளுந்துரை கிராமத்துக்கு ரூ. 5 வாங்குகிறார்கள். புதூர் கிராமத்தில் புஞ்சை நிலங்கள் வரிவாங்கி வந்த இடத்தில் இப்பொழுது வாரம் கேட்கிறார்கள். குடிகள் கொடுக்க இஷ்டமில்லாமல் மறுத்துவிட்டார்கள். கட்டுப்பாடாக சில **case** போட்டு சப்-கலெக்டர் குற்றப் பத்திரிகை வாசித்து மிளகாய், பருத்தி, சாகுபடி செய்வதில்லையென்று குடித்தனக்காரர்களிடம் எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்கள்.

(Continued by another, it is also enclosed now.)

ஐந்து அணா தீர்வை வாங்கி வந்ததற்கு வாரம் கேட்கிறார்கள். கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொன்னதற்காக கிரிமினல் கேஸ் போட்டார்கள். பருத்தி, மிளகாய் சாகுபடி செய்து இருக்கிறதென்று எழுதிக்கொடு என்று கேட்டார்கள். மிளகாய் சாகுபடி செய்தால் வாரம் கொடு, பருத்தி சாகுபடி செய்தால் வாரம் கொடு என்று கேட்கிறார்கள். **Criminal case**களுக்கு பயந்துகொண்டு குடிகள் எழுதி கொடுத்தார்கள். எங்களுக்கு கண்மாய் வெட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அந்தப்படி அவர்கள் செய்யவில்லை. அந்தப்படி அவர்கள் செய்ய தவறிவிட்டதால் குடிகளும் வாரம் கட்டவில்லை. **Collector** துரையிடத்தில் நீங்கள் அநீதியாக நடந்துகொண்டதால் உங்கள்பேரில் குற்றம் சாட்டி தண்டித்துவிடுவோம். அடிக்கடி வறுமித்துக்கொண்டுவந்தார்கள். ஒருதரம் மண்டபம் மரக்காயர் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர், மாஜிஸ்ட்ரேட் இவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டுவந்து அந்தக் குடிகளை **bind over** செய்துவிடுகிறதென்று கூட்டிக்கொண்டுவந்தார். ஏன் எங்கள் உத்திரவுக்கு மீறி பயிர் செய்தீர்கள் என்று பயமுறுத்தி அவர்கள்பேரில் **bind over** கேஸ் போடுவதற்கு ஏதாவது வழி இருக்கிறதாவென்று பார்த்துவருகிறார்கள். இது 1936-ம் வருஷத்தில் நடந்தது. அப்பொழுது இருந்த **Sub-Collector Mr. Menon** அறுவடைக்கு முதல்நாள் சொல்லி ஒப்பிடு பண்ணிக்கொடுக்கவேண்டும். ஏதாவது ஆள் குறைச்சலோ வேறு எந்த அசௌகரியத்தாலோ அறுவடை செய்யமுடியாமல் போனால் உடனே அபராதம் குறுணி (**6 Madras measures**) போடுவார்கள்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—வார முறையை மாற்றி பணமாகக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறீர்களா ?

A.—எங்களுக்கு போதுமான அளவு கண்மாய் முதலிய வசதிகள் இல்லாவிடில் நாங்கள் எப்படி கொடுக்கிறது.

Q.—வாரம் **system** கஷ்டமா இருக்கிறது என்கிறீர்களே அதை நிறுத்திவிட்டு பணமாக தீர்வை போட்டால் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறீர்களா ?

A.—எங்களுக்கு சௌகர்யமான முறையில் வரி போட்டால் கொடுக்கத்தயார்.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar :

Q.—கண்மாய் கால் முதலியவை நன்றாய் இருக்கிறதா ?

A.—கண்மாய் வெட்டு என்பதே கிடையாது. கால் எல்லோருக்கும் பொதுவாய் இருக்கிறது. அதை எப்படி வெட்டுகிறது. குடிகள் சொன்னால் அவர்கள் காதில் போட்டுக்கொள்ளுகிறதே இல்லை. ஆகையால் கால் எல்லாம் பாழாய்த்தான் கிடக்கிறது.

Witness No. 252. Madura. 25th February 1938.

Oral evidence of Mr. M. K. Sundaraja Ayyangar, Advocate, Madura.

The Chairman : *Q.*—You have given your written memorandum ? *A.*—Yes. I am responsible for nearly half a dozen paragraphs in it, especially those with regard to tank repair, the varam system and the management of communal lands. All these suggestions have been approved by the Ryots' Association. I have nothing to add to what I have stated in the memorandum, but I am prepared to elucidate any points mentioned there.

Q.—You confirm what you have stated in your memorandum ? *A.*—Yes. I want that the Government should take up all the tank repairs. The varam system should be abolished, if, however, it is to prevail all the difficulties and inconveniences arising out of the system should be removed. It will not be practically possible to remove them and therefore I want that the system should go and that a money rent system should be introduced. But high rates of Rs. 24 to Rs. 30 per acre as in the Sivaganga zamindari should not be introduced.

Q.—How long has the varam system been in existence ? *A.*—I think from the year 1801 or so and even prior to that perhaps.

Q.—Does that system prevail in the Ramnad zamindari ? *A.*—Throughout the Ramnad zamindari nanja lands pay varam and in certain villages punja lands also pay varam on account of the special usages of the locality. But generally punjas pay only money rent. There is no varam there.

Q.—What about garden lands ? *A.*—In some cases garden lands are classed as dry lands. But in most villages cropwar rent is levied which may exceed half a dozen times the dry rate.

Q.—You have been a tenant ? *A.*—I have not myself been a tenant.

Q.—You are a lawyer ? *A.*—I have been a lawyer for the last thirty years and I have appeared for landholders as well as tenants.

Q.—You started by saying that the varam system should go ? *A.*—Yes, I consider that in the interest of the landholders and the tenant the varam system should go on account of the various difficulties in the collection of the varam.

Q.—What are those difficulties. ? *A.*—Before the Court of Wards took charge of the Ramnad zamindari, the village servants of the zamindari and other servants were not paid their salaries for a number of months. The result was that the subordinates were let loose on the ryots. The harvest operations had to take place in the course of a few weeks and several thousands of acres had to be harvested. The unpaid servants of the zamindar had to attend to this harvest. They had necessarily to engage various other servants for harvest purposes. They cannot all of them be expected to be scrupulous. Some of the fortunate ryots easily satisfied the private wants of these servants. But what happened in the case of the other ryots was this. They were not given the kanganam then and there and the crops were allowed to stand. By the time the crops were cut and carried to the threshing floor the grains fell down. The zamindar was the loser. But he was helpless in the matter because he had to depend entirely on his unscrpulous servants. Therefore during harvest operations, the ryots had to suffer very much at the hands of the unscrupulous servants of the zamindar.

Q.—All this happens because there is no proper machinery to collect rents in kind ? *A.*—That is one thing. If proper machinery is set up and the amount of varam reduced, I may reconsider my suggestion that the varam system should be abolished. But I think that no effective control of the system is possible because the zamindars themselves will not attend to the collection and irresponsible officers of the zamindar will be deputed to collect the varam. There will therefore necessarily be an element of dishonesty in the agency for collection which will go to the root of the matter and place the ryot at a great disadvantage.

Q.—But where the money system prevails the difficulty is felt in some areas that the tenant is not able to pay the rent fixed when the prices were very high and he becomes indebted. He could not get his rent reduced under the Estates Land Act because he has not the means to contest a suit and get his rent reduced. Therefore do you not think

that the varam system, if properly enforced, gives relief to the tenants who will not be compelled to find money at any cost. He will simply give the landholder's share to him and keep the balance to himself. There will be no question of arrears of rent ? *A.*—If the amount of varam is reduced and if a proper agency for its collection is established so that there will be no hardship on the ryot, certainly the varam system will be better than the money-rent system. But such an agency cannot be made to work effectively in practice. The tenants will be in the hands of the unscrupulous agents of the zamindar and for that reason the money-rent system will be better.

Q.—You are talking of the Ramnad zamindari ? *A.*—Yes.

Q.—How long has it been under the Court of Wards ? *A.*—For the last two or three years.

Q.—Before that it was under the management of the Raja ? *A.*—Yes.

Q.—What do you think will be the proper ratio of the varam ? *A.*—My personal opinion is that a fifth of the whole out-turn will be the proper varam. That will conform to the Government rate. But the ryots' conference have passed a resolution to the effect that one-sixth will be a reasonable proportion.

Mr. B. Venkatachalam Pillai : *Q.*—In any event one-half is not a fair ratio whatever the system adopted for collection ? *A.*—Certainly not. In the Ramnad zamindari most of the ryots live on the produce of dry lands rather than on the produce of wet lands, because wet lands do not pay. Dry lands pay.

Q.—What is the prevailing share now ? *A.*—On paper it approaches nearly half the produce, but in practice it is much more because several of the underlings have to be satisfied.

Q.—That is a fact you have got in ryotwari areas also ? *A.*—But there they do not collect varam.

Q.—But other payments there are ? *A.*—Certainly there are. As a matter of fact several perquisites are being taken.

Q.—So many things are being taken, things about which we have no evidence before us. But what is the money rent for punja lands in Ramnad ? *A.*—The rate varies from As. 10 to Re. 1–2–0 to Re. 1–4–0.

Q.—How do they compare with the dry rates in the Government area ? *A.*—The dry rates in the zamindari areas compare very well with the dry rates in the Government areas.

Q.—Are they cheaper ? *A.*—To some extent the zamindari rates are cheaper, because in the zamindari only cultivated lands are assessed. If lands are left to waste on account of want of rains and if the ryot is able to prove to the satisfaction of a Court of Law that there was no rain sufficient to enable him to raise a dry crop, then the landholder will not be entitled to collect the dry rate.

Q.—Does it come as a remission ? *A.*—It does not come as a remission. It is an incident of the taxation. The very rent accrues only if the land is cultivated. That is the decision of the Privy Council. So far as Ramnad zamindari is concerned that is the custom and usage. But in practice it is got over somehow or other by various means. Anyhow the dry rate in the zamindari works out more favourably than the ryotwari dry rates.

Q.—How do the rates for garden lands compare ? *A.*—The garden lands in zamindari mostly pay a higher rate than Government dry lands. In the Government area they pay a fixed money rent for land, but here a crop-war rent is assessed. The cropwar rate in the zamindari areas is higher than the Government dry rates.

Q.—What according to you will be a reasonable rent for garden lands in zamindari areas ? *A.*—They must be classed along with the dry lands. In the Government lands, if I take Government water, I pay a special water-rate. In the zamindari areas no cropwar rent should be charged because the ryot will have no incentive to raise a richer crop.

Q.—What are the sources of irrigation in the Ramnad zamindary. *A.*—Mostly, tanks, fed in some cases by rivers and channels and in other cases not so fed. The surplus water from the higher tanks flows into the lower tanks.

Q.—What about communal lands ? *A.*—Under the amended Estates Land Act, the tank beds are treated as communal lands. Whenever any trespasser squats on such land and uses it for cultivation purposes, then the Collector is given power to eject him if the occupation had been within the last 30 years. In that case the Land Encroachment Act is made applicable to tank beds. The management of communal lands must not

vest entirely in the landholder. There should be a separate body, something like a panchayat in which both the landholder and ryot must be represented. Adequate provision must be made for pasturage. In the Ramnad zamindari the lands have not sufficient manure for want of cattle. The ryots do not keep cattle for want of grazing grounds. As I have already stated, tank beds and channel beds must be made communal and these communal lands should be managed by a panchayat in which both the landholder and the tenant are represented.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar: *Q.*—Is the panchayat to be under the supervision of the Government or of the zamindar? *A.*—There must be a Chief Revenue Officer and two or three other Revenue Officers, whose duties must be to hear applications in respect of communal lands, attend to the repairs of tanks and channels and see that the transfers of pattas are made in time. The landholders must be compelled to have their records revised every year in the light of the decisions of these Revenue Officers.

Mr. B. Venkatachalam Pillai: *Q.*—When did this system of cropwar assessment come into existence? *A.*—In some villages it has been in existence for a very long time while in others it has been newly introduced.

Q.—Some of the witnesses were telling us that the cropwar assessment for tobacco was Rs. 22, for plantain Rs. 17 and so on. Do these rates compare favourably with the corresponding rates in Government villages? *A.*—I have already stated that the cropwar rent are far higher than Government rates for dry lands. It is only the dry rate and not the garden rate which compares favourably with the Government dry rates.

The Zamindar of Mirzapuram: *Q.*—You have stated that the varam system has been in existence for a very long time? *A.*—Yes.

Q.—Even before the permanent settlement? *A.*—Might have been.

Q.—The ryots have been paying varam since then? *A.*—Yes, they ought to have been paying.

Q.—Since the ryots have been paying half the produce all these years without any complaint, do you not think that it is a proper proportion to pay? *A.*—They have all along been complaining that the rent is too high but they have been feeling helpless in the matter.

Q.—Can you show me any record as to when they started this agitation? *A.*—The ryots have been feeling helpless in the matter. If they go to a court of law, they say that the ryots have paid the rate for so many years, that there has been a usage to that effect and that they should continue to pay the same rate. If they go to the Government they are not heard. It is only just now that the time has come for them. If simply because the ryots have been squeezed for the last so many years it is said that they must continue to be squeezed, they can have no remedy. Otherwise the ryots must have their remedy.

Q.—The ryots must have a remedy and everybody must have a remedy. Can you show me any record as to when they started this agitation? You said you have been working for the ryots for the last 30 years. *A.*—Not only for the ryots but also for the landholders. Ever since I came as a vakil here, the ryots have been complaining that the varam is heavy.

Q.—Can you show me any record, any suit filed in a court of law and so on? *A.*—No suit can be filed, because no court of law will recognize any grievance in the matter of high rent because no court of law will go against the usage in the matter of rent.

Q.—Therefore there is nothing on record to show when the ryots started this agitation?

A.—No.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar: *Q.*—The law that the prevailing usage should be taken into account by the court of law is unjust and that should be amended. Otherwise you think that the ryots will feel helpless in the matter. *A.*—The ryots can have no remedy in a court of law unless the law is changed.

The Zamindar of Mirzapuram: You have no lands in the zamindari? *A.*—No. I have in Government villages.

Q.—May I know the extent of your lands there? *A.*—Fifteen acres of nanja lands and about 6 acres of punja lands.

Q.—You said that in the zamindari areas no rent can be charged for dry lands if no crop is grown, but that somehow or other they get over the difficulty and charge rent even when no crop is grown. What do you mean by "somehow or other"? *A.*—Dry lands do not pay rent and need not pay rent, if not on account of the default of the ryot, no crops are raised. But if on account of the default of the ryot crops are not raised on dry lands, then the ryots must pay rent. So the question whether any default has been committed by the ryot is a question of fact to be considered in the case of every ryot. Facts are things that form the subject matter of records and records can be created by the zamindar. They carry a high evidential value. The ryots' purpose can be defeated by means of such records.

Q.—Therefore if on account of the neglect of the tenants no crop is grown on dry lands, rent is collected ? *A.*—In practice if on account of the default of the ryots dry lands are not cultivated, then the ryots are made to pay dry rent.

Q.—That is the custom ? *A.*—Yes, that is the custom.

Q.—What is the rate of rent payable on dry land cultivated wet ? *A.*—In the Ramnad zamindari, if wet crops are raised on dry lands without the help of the tank water no higher rent is payable, but if tank water is taken, a higher rent called the *sara sari* is charged.

Q.—Why do you say that it is cheaper for the ryot to cultivate dry land wet ? *A.*—If tank water is used, it is not cheaper, but if dry land is cultivated *manavari* then alone it is cheaper.

Q.—I supose you are aware that the zamindar has to pay peshkash to the Government in addition to the cesses ? *A.*—Yes.

Q.—Where has the ryot in the Government villages has nothing to pay except the Government land revenue ? *A.*—In this respect the ryotwari tenant is in a better position than the zamindari tenant. The zamindari tenant is mulcted with higher payments on account of the intervention of the zamindar.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—He wants you to compare the zamindar with the ryotwari tenant ? *A.*—I beg your pardon.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—Do you not think that the under-tenant who actually cultivates the land should be given occupancy rights ? *A.*—As against the tenant ?

Q.—Yes. *A.*—No, he should not be.

Q.—Do you want any provision to be made in the Act as regards the proportion of the outturn that should be given to the under-tenant ? *A.*—It is a matter of contract between the tenant and the under-tenant and I do not want that any statutory law should interfere with the freedom of contract.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—As the law stands at present, you say it is a matter of contract between them ; but on principles of justice and equity should we not give the under-tenant some rights of occupancy so that he may not be ejected at the sweet will and pleasure of the tenant. *A.*—On the broader question of the distribution of the produce of the land among the various people interested in it it may look necessary to give some protection to the under-tenant. But the line that should be drawn between the tenant and the under-tenant should not be fixed by statute. The under-tenant is a creature of the tenant and the tenant should be free to have whomsoever he likes as his under-tenant.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—I can understand that at present the under-tenant is a creature of the tenant. But it is open to the Legislature to amend the Act. The question is whether you want to amend the Act so as to give some rights to the under-tenant ? *A.*—I am not for giving any such right to the under-tenant. The intermediaries between the Government and the ryot are already too many and I do not want to create one more.

Mr. B. Venkatachalam Pillai : *Q.*—Do you think that the present Estates Land Act in any way controls the relationship between the landholder and the lessee ? *A.*—No.

Mr. Jogayya Pantulu : *Q.*—You said that a panchayat should be formed to attend to the repair of irrigation works and so on. Who should control these panchayats ? *A.*—The Government department.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—Do you think that the inamdars should be excluded from the purview of the Act ? *A.*—Petty inamdars should be excluded but big inamdars should be included. So long as the landholder is only one person, or so long as the land is held only by five or six persons such land may be included in the Act. But if by virtue of inheritance or otherwise various people begin to acquire rights such land should be taken out of the category of estates.

Q.—Why do you say that minor inamdars should not come under the Act ? Have they not also got tenants under them whose interests should be safeguarded as in the case of the tenants under zamindars ? *A.*—In the case of minor inamdars, their interests are not opposed to the interests of the tenants under them. It is only in the case of the major inamdars that the interests clash. The intervention of the Estates Land Act is not necessary to regulate the rights and liabilities between the inamdar and the ryot in the case of minor inamdars.

Q.—But there are complaints from tenants of inamdars even in cases where there are more than half a dozen proprietors ? *A.*—I think in such cases some of the inamdars are themselves ryots and these difficulties do not arise.

Mr. Pallam Raju : *Q.*—Suppose zamindaris are made partible. What do you think should be the size of a holding in order that it should be included in the Estates Land Act ? *A.*—I think the statute should provide remedies for the existing evils. If 15 years hence new situations arise, the Government will then take stock of the position and apply suitable remedies.

The Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—Even today there are zamindars and mohasdars holding 2, 3, or 5 acres and all these people come under the Estates Land Act ? *A.*—I am not aware of any such case. If there are any, they should be excluded from the Act.

Q.—You say that petty inamdars, petty zamindars and petty mohasdars should be excluded from the operation of the Act ? *A.*—Yes.

Q.—Are not the ryots in a big zamindari much happier than the ryots under the petty agraharamdar or mohasdar, because there is greater scope for a petty landholder to harrass the ryot than in the case of a big landholder. *A.*—For the very same reason the opposite conclusion should be arrived at.

Q.—In the case of minor landholder the ryots have to pay for nearly a dozen people. But that is not the case with a big landholder. *A.*—I do not know. I am not aware of any such thing.

Q.—In your agraharams there are about 100 shareholders for each village and the poor ryots will have to pay for all these people ? *A.*—That assumes that all these hundred people have divided the land.

Mr. A. Rangaswami Ayyangar : *Q.*—In such cases where there are numerous landholders, is there no provision for one of them to be called a landholder so that he may collect the rent ? *A.*—If there are several landholders one of them can be appointed as a landholder for the purpose of getting over the difficulty. Practically they carry on the operations of agriculture by mutual consent. There is no difficulty whatsoever.

Witness No. 253. **Madura.** **25th February 1938.**

Oral evidence of Mr. P. S. Subrahmanya Ayyar, Manamadura.

சிவகங்கை ஜமீந்தாரி சம்பந்தப்பட்டமட்டில் வாரப்பத்தில் இருந்ததை பத்து பதினைந்து வருஷங்களுக்குமுன் **commutation rent** மூலமாக தீர்வைப்பத்தாக ஆக்கினார்கள். அந்த சமயத்தில் விலைவாசி ஜாஸ்தியாக இருந்தது. வாரப்பத்து இருந்த காலத்தில் பாதி வாரம் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். தீர்வைப்பத்தாக ஆன பிறகு **fixed rent** கொடுக்கும்படி நேரிட்டது. உயர்ந்த விலையில் இருந்த காலத்தில் ஒரு **average** போட்டு அந்த ரேட்டை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்தக் காலத்தில் விலைவாசி ஜாஸ்தியாக இருந்ததால் நாங்கள் மனம் ஒப்பி அந்த தீர்வை கொடுத்தோம். ஆனால் பின்னால் **season failure**-ம் **fall-in-prices** முதலிய **difficulties** ஏற்பட்டது சாவி, தரிசு முதலியவைகள் இருந்தால் தீர்வை தள்ளிக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற **condition** இருந்தது. வாரப்பத்தாக இருந்தாலும சரி, தீர்வைப்பத்தாக இருந்தாலும் சரி நிலத்தை **improvement** செய்கிறதற்கு இடமிருந்தது. அபிவிருத்தி செய்வதில் சொல்ப கஷ்டமிருந்தாலும் சில வருஷங்கள் பூமி விளைந்தது. பிறகு தண்ணீரே இல்லாமல் விளையாமல்போய்விட்டது. அப்பொழுது **Zamindari Court of Wards**ல் இருந்தது. ஆனால் பட்டாவில் கண்டபடி சாவி, தரிசு இவைகளுக்கு **remission** கொடுத்தார்கள். இந்த முறை சரியானபடி நடக்கிறதென்று இருந்தோம். மறுபடியும் விளைச்சலே இல்லாமல் போய்விட்டது. அது பகவான் சோதனை. காலா காலம் மழை இல்லாமல் இருந்தாலும் போதுமான தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்தாலும் நாங்கள் பிரயாசைப்பட்டும் பணத்தை செலவழித்தும் சாகுபடி செய்து பார்த்ததில் ஒருவிதமான நன்மையும் கிடைக்காத நிலைமையில் எங்களைக் கொண்டுவந்துவிட்டது. சாவி தரிசுக்கு நாங்கள் **remission** கேட்டோம். இந்த மாதிரி நீங்கள் வழக்கமாக கேட்கிறீர்கள். எங்களால் கொடுக்க முடியாதென்று சொல்லிவிட்டார்கள். தள்ளிக் கொடுக்காமல் போனால் நாங்கள் தீர்வைப்பணத்தை ஒப்புக்கொள்ள முடியாதென்று ஆக்ஷேபனை சொன்னோம்.

The President : *Q.*—What was the rate then ?

A.—As the prices were high there was cash rate system prevailing and we were paying accordingly. The price per kalam was from Rs. 6 to Rs. 8. The rent was fixed on the level of prices then existing.

Q.—How long is it since commutation was fixed ?

A.—10 or 12 years.

Q.—Nanja rate or punja rate ?

A.—Nanja rate.

Q.—What is your objection now (இதற்கு என்ன ஆக்ஷேபனை) ?

A.—நாங்கள் வாரப்பத்தாக இருந்து கொடுக்கிற காலத்தில் கலம் 3, 4 ரூபாய் இருந்தது. நடுவில் விலை ஏற ஆரம்பித்தது. அதை உத்தேசித்து உயர்ந்த ரேட்டு போட்டார்கள். இப்பொழுது பழைய ரேட்டுக்கு விலை வந்துவிட்டது. இப்பொழுதும் அந்த ரேட்டு தீர்வை கேட்டால் 50 **per cent.**

fall in prices இருந்துகொண்டிருக்கிறபோது உயர்ந்த ரேட்டு கேட்டால் அது ஜனங்களால் கொடுக்க முடியாது. அயனில் இருக்கிற தீர்வை சமஸ்தானத்து ரேட்டுக்கு குறைந்தே இருக்கிறது. நாங்கள் ஆக்ஷேபணை செய்தோம். இது சம்பந்தமாக **consideration** பண்ணி ஒரு **form of remission** கொடுக்கிறார்கள். அது எங்களுக்கு போதாது, கட்டவில்லை என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

Q.—**Government rate** எப்படி ?

A.—மானாவாரி கண்மாயாக இருக்கிற இடங்களில் எக்கருக்கு ரூ. 6 முதல் ரூ. 8-க்கு மேல் இருப்பதாக தெரியவில்லை. ஆனால் அதே மானாவாரி பிரதேசங்களில் ஜமீனில் ரூ. 25 வரையில் தீர்வை இருக்கிறது. நாங்கள் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டும் சாவி, தரிசு இவைகளுக்கு தள்ளிக்கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொன்னதால் எவ்வளவோ **suits** ஏற்பட்டு அனாவசியமான **litigation** க்கு போகும்படி நேரிட்டது. கோர்ட்டுக்குப்போனாலும் வீண செலவு தான் ஆகிறதே தவிர அனுகூலம் இல்லை. செலவு இல்லாமல் **remission** கிடைக்கிறதற்கு வேறு வழி இல்லை. **Litigation** நடத்துகிறதற்கும் தயாராக இல்லை. **Litigation** னால் பிரயோஜனம் இல்லை என்று தெரிந்தும்கூட வேறு வழி இல்லாமல் **Litigation** செய்து எல்லாவற்றையும் இழக்கவேண்டி நேரிட்டுவிட்டது. இப்படி இருந்தும் தீர்வையை கட்டிக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் சிலர் **land** களை ஒத்தி வைத்தோ அல்லது வேறு எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டோ தீர்வை செலுத்துகிறார்கள். ஆகையால் குடிகள் எல்லோரும் ரொம்ப கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டுவருகிறார்கள். அநேகம்பேர்கள் தங்கள் சொத்து சுதந்திரத்தை எல்லாம் இழக்கவேண்டிய நிலைமைக்கு வந்துவிட்டார்கள். நல்ல ஸ்திதியில் இருந்த குடிகள் அநேகம்பேர்கள் எல்லாவற்றையும் விற்றுவிட்டு ஊர்விட்டு ஊர் பிழைப்புக்கு போகும்படிகூட நேர்ந்துவிட்டது.

Q.—உங்களுக்கு எந்த **rate** இப்பொழுது தேவை ?

A.—நான கணக்குப் பண்ணி சொல்லுகிறேன். எங்களுக்கு ஒரு எக்கருக்கு **cultivation expenses** எக்ஸ்பென்ஸஸ் ரூ. 35 ஆகிறது. மகசூல் ரூ. 30 அல்லது ரூ. 40 கிடைக்கும். **Straw** வில் ரூ. 10 கிடைக்கும். குடிகளே உழுகிறவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு அந்தந்த வேலையைச் செய்கிறதற்கு ஒரு **living wage** ஐ அவர்கள் **last in cultivation** ஆக போடுகிறார்கள். அது **at least** சாதாரணமாக ஏற்படுகிற **last in cultivation** க்குசரியாய் போய்விடுகிறது. அப்படிக் கணக்கிட்டுப்பார்த்தாலும் ரூ. 10, ரூ. 15 மிச்சமாகும். இதில் அடுத்த சாகுபடிக்கு விதை முதலியவைகள் போக ஐந்து ரூபாய்தான் மீதப்படுகிறது. இதில் **half the share** கணக்கு வைத்தால் ரூ. 2–8–0 தான் கிடைக்கிறது. ஆகையால் இந்த ரேட்டு மோசமாகத்தான் ஆகிவிட்டது. எங்களுக்கு குறைந்த ரேட்டு வேண்டுமென்று தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். அதாவது இரண்டு ரூபாய் முதல் ஆறு ரூபாய் வரையில் தரவாரியாக ரேட்டு போட்டால் குடிகளுக்கு கொஞ்சம் அனுகூலம் ஏற்படும். நாங்கள் எங்கள் நிலங்களை கொஞ்சம் **improvement** சீர்திருத்தம் செய்து எதாவது பிரயாசப்பட்டு கொஞ்சம் சௌகரியம் அடையலாம் என்பது எங்கள் கோரிக்கை. புஞ்சை சம்பந்தப்பட்டமட்டில் 6 அணா முதல் ரூ. 1–8–0 வரையில் ரேட்டு இருக்கிறது. சில **locality** ல் ஜாஸ்தியான தீர்வை வாங்குகிறார்கள். ரூ. 2–8–0 முதல் ரூ. 4–8–0 வரையில் வாங்குகிறார்கள். வானத்தை எதிர்ப்பார்த்து சாகுபடி செய்யும் நிலங்களில் இந்த மாதிரி தீர்வை போட்டால் எங்களால் தாங்கமுடியவில்லை. ஆகையால் **reduction of rent** வேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் கோருகிறோம். ரூபாய் 4 ரேட்டு போட்ட காலத்தில் சுகவிலை ஜாஸ்தியாக இருந்தது. இப்பொழுது அந்த விலை குறைந்துவிட்டது. ஆகையால் அந்த ரேட்டு இப்பொழுது ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அது கூடாது என்றுதான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

இன்னும் ஒரு குறை. மழை இல்லாமல் விளையாமல் போகிறபோது புஞ்சையாக இருந்தாலும் சரி நஞ்சையாக இருந்தாலும் சரி நாங்கள் **pocket**-ல் இருந்து வரி கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறபோது இரண்டு அணா 6 அணா **item** கூட ஒரு **burden** ஆகத்தான் இருக்கிறது. மழை இல்லாமல் விளையாமல்போனால் புஞ்சை சம்பந்தப்பட்டமட்டில் பூரா **remission** கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் கேட்கிறோம். எந்த **form of rent** இருந்தாலும் எங்கள் **request** என்னவென்றால் காலாகாலத்தை அனுசரித்து ஏற்படக்கூடிய **rent** ஆக இருக்கவேண்டும். அது தான் கொடுக்கமுடியும். இந்த நிலைமை வாரப்பத்து காலத்தில் இருந்தது. அப்பொழுது விளைந்தால் தீர்வை கொடுத்தோம். விளையாவிட்டால் கொடுக்கிறதில்லை. **Remission of rent according to circumstances** என்ற நியதி எங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும்.

Garden land தீர்வை எங்களால்தாள முடியவில்லை. **Garden land** என்பது ஏற்படுவது குடியானவனுடைய பிரயாசையால்தான். அவன் தன் சொந்த பணத்தைக்கொண்டோ அல்லது **borrow** பண்ணியோ ஒரு கிணறு வெட்டி சாகுபடி செய்கிறான். அதற்கு ஜமீனில் ஒருவிதமான உதவியும் அளிக்காத நிலைமையில் **no kind of enhanced rent should be levied. Remission of rent in some cases is given out of grace.** ஒரு **circular** இருக்கிறது. அதில் **remission** ஐ **confine** பண்ணிக்கொள்ளுகிறார்கள். அதாவது **Alkalinate** உவர் அழிவு **damage by floods** நீரால் அழிவு **drought** தண்ணீர் இல்லாத அழிவு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் **remission** கட்டாயம் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் அந்த **circular is not generally enforced.**

மானாவாரிக்கண்மாய் இருக்கிறது. அந்தந்த காலாகாலத்து மழைத்தட்டால் **(failure of seasonal rains)** தண்ணீர் சரியானபடி வருகிறதில்லை **monsoon** சரியானபடி இருந்தாலும் ரொம்ப பெருக்கால் **crops** விளையக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறதில்லை. ஒரு மாத ஜலம் கண்மாயில் இருக்கிறபோது தண்ணீர் இறைச்சு விளைவிக்கவேண்டி நிலைமை வந்துவிட்டால் **cost of cultivation goes high** இப்பேற்பட்ட காலங்களில் **our request is that proportionate remission should be given.**

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—Are they not giving 25 per cent remission ?

A.—I do not know.

The President :—*Q*.—What are the sources of water-supply ?

A.—The major portion of the zamin area is rain-fed. There are some portions which are irrigated by Vaigai channel. ஆனால் கவர்ன்மெண்டார் பெரிய channel வெட்டி ஆற்றை divert பண்ணினகாலம் முதற் கொண்டு எல்லாம் ஒரே நிலைமையாகத்தானிருக்கிறது. ஏனென்றால் வைகைத்தண்ணீர் எங்கள் காலுக்கு சரியானபடி வருகிறதில்லை.

Q.—**Repairs** எப்படி இருக்கிறது ?

A.—கூடியவரையில் **repair** செய்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். ஆனால் பூராவாகச் செய்கிறதில்லை. **Rent fix** ஆகி விட்டபடியால் சரியானபடி பூரா ரிப்பேர் அவர்கள் செய்கிறதில்லை இன்னும் **repairs** அவசியமாக செய்யவேண்டியது எவ்வளவோ இருக்கிறது.

Q.—**Grazing rights** எப்படி இருக்கிறது ?

A.—எங்கள் ஜமீனில் **forest** அதிகமாக இல்லை. **Grazing facilities** அதிகமில்லை. ஏதோ கொஞ்சநஞ்சம் இருக்கிற இடங்களில்கூட **licence** வாங்கித்தான் **grazing** செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அடுத்தாற்போல் **settlement of rent** செய்து இருக்கிறதால் நிலங்களை சரியாக **classification** செய்யவில்லை.

Q.—**Government settlement** ஆபீசர்தானே செய்திருக்கிறார் ?

A.—இல்லை. சில இடங்களில் நன்றாய் விளையக்கூடிய நிலங்களுக்கு எவ்வளவோ ரேட்டு ஆழ்ந்த ரேட்டாக இருக்கிறது. மானாவாரியாக இருக்கிற இடங்களுக்கு தீர்வை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகையால் நீர் பாசனத்திற்குத் தகுந்த படியும் ஜலவசதிக்குத்தகுந்தபடியும் **settlement** செய்யவேண்டும்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—யார் அதை **settlement** செய்தது ?

A.—சமஸ்தானம் **Court of Wards** இருந்தபோது செய்தது. **Government settlement** செய்யவில்லை. **Survey** தான் கவர்ன்மெண்டார் செய்தார்கள்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—**Estate Collector settlement** செய்தாரா அல்லது **Government officers** வந்து செய்தார்களா ?

A.—**Government officers** வந்து **settlement** செய்யவில்லை. **Estate Collector Estate Court of Wards** ல் இருக்கும்போது அவர்கள் **staff** மூலமாக செய்தார்கள்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM :

Q.—Are you not given a remission of 30 per cent owing to the fall in prices ?

A.—They are giving certain remissions but they are not adequate.

Q.—What is the value of one acre of wet land in Manamadura ?

A.—From Rs. 500 to Rs. 800 ?

Q.—What is the rent of such land ?

A.—Ranging between Rs. 15 and 20.

Q.—Have you leased out such lands ?

A.—I have not leased out my lands. My tenants themselves cultivate.

Q.—What income you will get ?

A.—As I have not leased out the lands I do not know what income the tenant will get if he sublets it.

Q.—Are you directly leasing out the land ?

A.—Yes.

Q.—What income do you get ?

A.—I get half varam.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—பங்கில் குடியானவர்கள் உங்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள் ?

A.—சாகுபடி செலவு முதலியவைகள் கழித்துவிட்டு பாதி கொடுப்பார்கள்.

Q.—தீர்வை கொடுக்கிறது யார் ?

A.—நான்தான் தீர்வை கொடுக்கிறேன். இதற்கு தீர்வைப்பத்து போட்டால் அது ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அதனால்தான் நாங்கள் குறை சொல்லுகிறோம்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q*.—Have you got lease deeds ?

A.—I have no lease deeds. Mine is all oral agreement. We have been doing like this for a very long time.

Q.—How long have you been in possession of these lands ? Have you purchased any ?

A.—From the time of my ancestors. I have not purchased any land in my time.

Mr. A. RANGASWAMI AYYANGAR : *Q*.—Have you studied agriculture ?

A.—I am an agriculture diploma holder.

Q.—How much do you pay to the Estate ?

A.—About Rs. 650.

Q.—What remission do you get generally ?

A.—Ab.ut 30 per cent.

Q.—What did you get last year ?

A.—I have completely paid for last fasli 1346. Up to 1345 I have some arrears but it was completed by settlement.

Q.—What was the remission given to you ?

A.—With regard to this question, the remission granted to me was liberal remission. There was a large amount of arrears before 1345 but by agreement I get a remission of Rs. 1,300.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—இது உங்களுக்குமாத்திரம்தானே கிடைத்தது ?

A.—நான் apply பண்ணினதால் கிடைத்தது. General remission கொடுக்கவில்லை.

Q.—நீங்கள் கொடுத்ததுபோக arrears போகத்தானே இந்த remission ?

A.—நான் தீர்வை கொடுத்ததுபோக பாக்கி இருக்கிறதில் settlement செய்து எனக்குக் கிடைத்தது.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—இப்பொழுது உங்களுக்கு எவ்வளவு remission கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறேன் ?

A.—Original rate-ஐ வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவு remission கொடுத்தாலும் கட்டாது.

Q.—30 per cent நியாயமாக இருக்கிறதா இல்லையா ?

A.—சில கேஸ்களில் நியாயமாக இருக்கலாம். சில கேஸ்களில் நியாயமில்லாமல் இருக்கலாம். எனக்கு இருக்கிற ஸ்திதியில் ஏக்கருக்கு ரூ. 2 முதல் 6 ரூபாய் வரையில் settle செய்தால் அதனுல் என்ன remission கிடைக்குமோ அது கிடைக்கவேண்டும்.

Q.—30 per cent போதுமா போதாதா ?

A.—போதாது.

Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—In dry lands do you grow groundnuts, tobacco and chillies ?

A.—No. On dry lands we cannot grow such produce under the present condition. In the whole estate in dry lands so far as I know, there is no such cultivation.

Q.—Because you think the land is not rich enough for groundnut ?

A.—Groundnut is generally a dry crop grown in a portion of the estate.

Q.—What about chillies ?

A.—Chillies in dry lands do not grow.

Q.—Not in garden lands also ?

A.—To some extent chillies are grown in garden lands.

Q.—Is tobacco grown under the wells ?

A.—In small portions under the well irrigation tobacco is grown.

Q.—In tobacco what will the ryot get ?

A.—I cannot give a definite idea as what income would be obtained by tobacco cultivation.

Q.—Will it come to Rs. 500 per acre ?

A.—From the agricultural knowledge I have I can say that the sum of Rs. 500 is an exaggerated amount and Rs. 200 will be the proper yield.

Q.—How much tobacco cultivation is being made ?

A.—In a garden about 50 cents will be cultivated.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja :

Q.—நீங்கள் 600 ரூபாய் தீர்வை கொடுக்கிறீர்களே உங்களுக்குக் கட்டுகிறதா ?

A.—எனக்குக் கட்டுபடி ஆகவில்லை. I am thinking of selling my lands. I cannot live on that alone. Inspite of my knowledge in agriculture and my attempt to improve the land, I find by practical experience that it is not advantageous under the existing conditions. I have also tried several methods in this matter but I have been bitten by disappointment.

Q.—உங்களுக்கு ரொம்ப நிலம் இருந்ததால் அதை சாகுபடி செய்து சௌக்கியமாக இருக்கலாம் என்று நினைத்துவந்தீர்களா ?

A.—ஆம். அனுபவத்தில் பார்க்கிறபோது ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது.

Zamindar of Mirzapuram : *Q.*—So agriculture is not a paying concern ?

A.—Especially in a Zamindari area.

Q.—Have you got some cowle lands ?

A.—Yes.

Q.—What is the rent ?

A.—Rs. 6 per acre.

Q.—Do you think even that is high.

A.—Yes. I have worked out the figures. I am getting only Rs. 2–8–0. I have got a knowledge of agricultural service to whom I have got to pay extra wages. So then that rate is high.

Q.—You prefer always new method of cultivation ?

A.—Yes. I am doing, trying and experimenting with no profit.

Q.—Inspite of that you are not prosperous ?

A.—Yes. Agriculture depends upon natural conditions. In the course of six years from 1923 to 1929 thousands of suits have been launched in courts. Enormous amount of expense has been incurred and I think here are still some suits pending.

Q.—What is the result of the suits so far ?

A.—Undoubtedly all unfavourable to the ryots (laughter). District Court-ல் சில கேஸ்கள்கூட இருக்கிறது.

புறம்போக்கு சம்பந்தப்பட்டமட்டில் கிராம நிலங்கள் நத்தங்கள் என்று இருந்தது. என் அனுபவம் என்னவென்றால் அந்தக்காலத்தில் specific ஆக புறம்போக்கு என்பது கிடையாது. குடிகள் அனுபவத்தில்தான் அவைகள் இருந்தன. மரங்களை அதில் அவர்கள் வளர்த்து இருந்து இருக்கிறார்கள். அவைகளை யாதொரு தங்கு தடையில்லாமல் அனுபவித்தும் வந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது என்ன செய்திருக்கிறார்களென்றால் wet lands சம்பந்தப்பட்டமட்டில் அவைகளிலிருக்கிற மரங்களுக்கு தீர்வை இல்லை. அது தவிர வேறு இடங்களில் மரங்கள் இருந்தால் தீர்வை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தத் தீர்வை கொடுக்கமுடியாது. அந்த மரங்களை வளர்க்கவேண்டியது ஒரு necessary மேல் வளர்த்தார்கள். எதாவது அவசியம் நேரிடும்போது அவைகளை வெட்டிக்கொள்ளுவார்கள். ஜமீன்தாருக்குத் தேவை இருந்தாலும் வெட்டிக்கொள்ளுவார்கள். குடிகளும் நன்மை செய்யக் கடைமை பட்டிருக்கும்போது அந்த மரங்களுக்கு வரி போடக்கூடாது. இப்பொழுது பட்டா நிலத்தில் இருந்தாலும்கூட சில மரங்களுக்கு வரி போடுகிறார்கள். அவைகளை எங்களுக்கே விட்டுவிடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். Shield துரை காலத்தில் குடிகளை மரம் வைக்கச்சொல்லி ஒரு circular போட்டார்கள். இப்பொழுது பட்டா நிலங்களில் வைத்திருந்த மரங்கள் எல்லாம் எங்களுக்கு வந்துவிட்டது. பட்டா இல்லா நிலங்களில் இருக்கிற மரங்கள் எங்கள் உபயோகத்திற்கு கிடைக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறோம். Dry land-க்கு ஒரு ரேட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை எப்பொழுதும் கொடுக்கக் கடமைபட்டிருக்கிறோம். அந்த நிலத்தில் ஒரு வீடு கட்டுகிறோம், அல்லது ஒரு கடை கட்டி வாடகைக்குக் கொடுக்கிறோம். அல்லது ஒரு Cinema கொட்டகை கட்டி வாடகைக்குக் விடுகிறோம். ஜமீனுக்கு cultivation rate போட்டு rent-க்கு கொடுத்துவிடுகிறோம். இப்படி செய்து கொஞ்சம் லாபம் பெறக்கூடாதென்று எங்களை தடை செய்திருக்கிறார்கள். எந்த விதத்திலாவது பிழைக்க ஒரு வழி உண்டாவென்று யோசித்து ஒரு காரியத்தை செய்தால் அது கூடாதென்று சொல்லுகிறார்கள்.

Forest-ல் ஒரு விதமான நிர்ப்பந்தமில்லை. Statutory rate ஆக ஏற்படுத்தி எங்களுக்கு ஒரு விதமான restriction இல்லாமல் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள உரிமை கொடுக்கவேண்டும்.

Water sources-ல் பகவான் ஒத்தாசை அதிகமாக இருக்கிறதில்லை. வேறு வழியில Irrigation source-ஐ விருத்தி செய்து எங்களுக்கு cultivation-க்கு வேண்டிய facilities செய்துகொடுக்கவேண்டும். ஒரு காலத்தில் ஜமீன்தார் போதுமான ரிபேர் செய்யவில்லை. கலெக்டருக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்தோம். ஜமீன்தாருக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து நீங்கள் ரிபேர் செய்துகொள்ளுங்கள். அந்த தொகையை ஜமீன்தாரிடத்தில் வாங்கிக்கொடுக்கிறோம் என்று பதில் வந்தது. ஆனால் காரியத்தில் ஒன்றும் ஆகவில்லை. Legal aspect-ல் ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன். எந்த கோர்ட்டுக்கும் ஸ்டாம்பு fees கட்டி வக்கீல் fees கொடுத்து Summon batta முதலியன கட்டி வழக்காடுகிறதற்கு நாங்கள் லாயக்கில்லை. நாங்கள் ஏழைகள். எங்களுக்கு facilities கிடைக்கும்படி ஒரு tribunal form செய்து அதில் ஒரு Revenue officer, outside இரண்டுபேர்கள், இரண்டு குடிகள், இரண்டு நிலச்சுவான்தார்கள் இவர்களை கொண்ட ஒரு பஞ்சாயத்து ஏற்படுத்தி எங்களுக்கு செலவு இல்லாமல் எங்கள் விவகாரங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள வசதி ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும். அந்த Tribunal-க்குமேல் Appellate Authority Revenue Board அல்லது Governor யாராக இருந்தாலும் சரி அந்த பஞ்சாயத்து எலக்ஷன் முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும். இந்த மாதிரியான பஞ்சாயத்துகள் அநேகம் Centre களில் ஏற்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் குடிகளுக்கு அதிக செலவு இல்லாமல் அனுகூலம் கிடைக்கும். இவைகள்தான் எங்களுடைய கோரிக்கைகள்.

Witness No: 254. Madura. 25th February 1938.

Oral evidence of Mr. Odayappa, President, Zamin Ryots' Association, Sivaganga.

வரி வந்ததிலிருந்து சகிக்கமுடியாத கஷ்டமிருக்கிறது. தொலைதூரங்களுக்கு ஓடிப்போகலாமென்று விவசாயிகள் யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அநேகம் பேர்கள் இப்படிப்போனவர்கள் திரும்பிவரவில்லை. எங்கள் ஜமீனில் 3 ரூபாய் முதல் 24 ரூபாய் வரையில் தீர்வை இருக்கிறது. இந்த சிவகங்கை ஜமீன் எரியாவில் சிவகங்கைக்குப்பக்கத்தில் கவர்ன்மெண்டு தாலூகாவான மேலூர் தாலூகா இருக்கிறது. கவர்ன்மெண்டு கிராமமாகிய மலம்பட்டியில் 4 ரூபாய் முதல் $7\frac{1}{2}$ ரூபாய் வரையில் ஒரு எக்கருக்கு தீர்வை இருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்திலிருக்கிற இடைய மேலூரில் 20 ரூபாய் வரையில் தீர்வை இருக்கிறது. திருவேம்பத்து, திருவாடானை தாலூக்கா குமாரளி கிராமத்தில் எக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 6 வசூல் செய்கிறார்கள். ஜமீன் ரேட்டு ஒரு எக்கருக்கு ரூ. 14 முதல் 21 ரூபாய் வரையிலிருக்கிறது. பரமக்குடி தாலூக்காவில் கவர்ன்மெண்டு நிலத்தில் எக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 6-12-0 இருக்கிறது. பக்கத்திலிருக்கிற ஜமீன் கிராமங்களில் ரூ. 3 முதல் ரூ. 20 வரையில் இருக்கிறது.

Mr. B. VENKATACHALAM PILLAI:

Q.—இப்பொழுது சொன்ன இடத்தில் ஜமீன் பூராவும் சேர்ந்து எகருக்கு ரூ. 20 தீர்வை கொடுக்கிற நிலம் எவ்வளவு இருக்கிறது ?
A.—எங்கள் ஊரில் மூன்றில் ஒரு பாகத்திற்கு ரூ. 20 தீர்வை இருக்கும். ஆனால் ஜமீன் பூராவும் எனக்கு எவ்வளவு இருக்கிறதென்று தெரியாது.

Q.—ரூ. 24 எகருக்கு தீர்வை கொடுக்கக்கூடிய நிலமே 60 எகர்தான் இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியுமா ?
A.—எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியாது. ஜனங்கள் சொல்லுகிறதிலிருந்து ஜாஸ்தி இருக்கிறதாகத்தான் தெரிகிறது. நெ. 210-ம் பட்டாவில் எனக்கு ரூ. 20 தீர்வை இருக்கிறது.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM:
Q.—அந்த நிலத்தை எவ்வளவு விலைக்கு வாங்கினீர்கள் ?
A.—அந்த நிலங்கள் பூர்வீகமான நிலங்கள். 10 வருஷத்துக்குமுன் ஒரு எக்கர் வாங்கினேன். அது 400 ரூபாய் கிரயம்.

Q.—ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் கொடுத்து வாங்கவில்லையா ?
A.—அந்தமாதிரி நான் வாங்கவில்லை.

Q.—நீங்கள் நிலம் வாங்கியிருக்கிறதாக சொல்லுகிறீர்களே அந்த தஸ்தாவேஜு இருக்கிறதா ?
A.—இருக்கிறது. அதை தாக்கல் செய்கிறேன்.

இந்த மாதிரியான வரிகள் அதிகக் கொடுமையாக இருக்கிறது. (**Files records regarding Government rates**) கண்மாய் மராமத்து செய்கிறதே இல்லை. மராமத்து செய்யவில்லையென்றும் அதை உடனே செய்யவேண்டுமென்றும் திவான் அவர்களுக்கும் எஸ்டேட் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் மனுக்கொடுத்ததை காட்ட தாக்கல் செய்கிறேன். எங்கள் எரியாவில் இரண்டொரு குளம்தான் ரிபேர் செய்திருக்கிறார்கள். இன்னம் ரிப்பேர் செய்யவேண்டியது எவ்வளவோ இருக்கிறது. அவைகளையும் **complete** ஆக செய்யாமல் அரைகுறையாகத்தான் செய்திருக்கிறார்கள். வேசங்கப்பட்டியில் கலுங்குகள் உடைந்து 5, 6 வருஷமாயிற்று. வருஷா வருஷம் குடிகள் மனு கொடுத்துக்கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவைகளை இன்னும் ரிபேர் செய்து கொடுக்காமல் அப்படியே தான் இருந்துவருகின்றன. ஒரு இன்ஜினீரிங் டிபார்ட்மெண்டு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது வரி வசூல் செய்கிற வேலையில்தானிருக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று நாளைக்குமுன் கூட ஒரு ஓவர்சியரை ஒருவர் வீட்டில் கண்டேன். அவரை எந்தக்காரியமாய் ரிபேர் செய்ய வந்திருக்கிறீர்களென்று கேட்டேன். அதற்கு வரவில்லை வரி வசூல் செய்கிறதற்காகத்தான் வந்திருக்கிறேனென்று சொன்னார்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA:

Q.—கோடைகாலத்தில்தானே கண்மாய் ரிபேர் செய்யமுடியும். பாக்கி காலங்களில் என் வரி வசூல் செய்யக்கூடாது ?
A.—அவர்கள் கோடைகாலத்திலும்கூடத்தான் வரி வசூல் செய்துவந்திருக்கிறார்கள்.

Q.—அவர்களுக்கு வேலை இல்லாத காலத்தில் என் வரி வசூலுக்குப் போகக்கூடாதென்று சொல்லுகிறீர்கள்.
A.—மராமத்து வேலையை சரிவர கவனித்து செய்கிறதாயிருந்தால் அவர்களுக்கு வேலை சரியாய்த்தானிருக்கும். ஆனால் அவர்கள் மராமத்து வேலையை கவனிக்கிறதே இல்லை. வரி வசூலில்தான் ரொம்ப அக்கரை கொண்டிருக்கிறார்கள். திருப்திகரமாக மராமத்து செய்கிறதில்லை. நான் சொல்லும் புள்ளி விவரத்தைப்பார்த்தால் மராமத்து எவ்வளவு அக்கரையுடன் நடக்கிறதென்று தெரியவரும்.

		ரூ.
1334-ம் பசலில் **estimate**	.. ..	3,80,506
1335 ஷை	.. ..	1,21,500
1336 ஷை	.. ..	1,31,500
1337 ஷை	.. ..	62,690

அதற்குப்பிறகு ரிபேர் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இந்த வருஷத்தில் லக்ஷ ரூபாய்க்கு **estimate** போட்டிருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM:

***Q*.—Diwan says 35 lakhs of rupees have been spent from 1919 to 1937. Is it so ?**
A.—எனக்குத் தெரியாது. இப்பொழுது கண்மாய்கள் இருக்கிற நிலைமையைப்பார்த்தால் அவைகள் ஒரு லக்ஷ ரூபாய் சென்ற 20 வருஷங்களில் செலவழித்து ரிபேர் செய்ததாகத் தெரியவில்லை.

Q.—ஜமீனுக்கு வருமானம் எவ்வளவு வரும் ?
A.—வரியாக தீர்மானித்த காலத்தில் ரூ. 1,67,000 ஆக இருந்தது. இப்பொழுது 20 லக்ஷத்திற்குமேல்தானிருக்கும்.

Q.—இது எப்படி உங்களுக்குத் தெரியும் ?
A.—எனக்கு புள்ளி விவரமாகத் தெரியாவிட்டாலும் தெரிந்துகொண்டுதான் சொல்லுகிறேன்.

Q.—You mean from 'Hear say'! It is said that the income would be between 10 and 12 lakhs and not more than that?

A.—Definite ஆக 20 லக்ஷம் வசூல் செய்கிறார்களென்று சொல்லவில்லை. **Approximate** ஆக எனக்குத் தெரிந்தவரையில் சொல்லுகிறேன்.

Mr. P. S. Kumaraswami Raja:

Q.—கண்மாய் மராமத்து செய்திருந்தால் 20 லக்ஷம் வந்திருக்குமென்று சொல்லுகிறீர்களா ?
A.—அவர்கள் **Budget estimate**-படி எனக்குத் தெரிந்தவரையில் சொல்லுகிறேன்.

அனேக காரணங்களால் நிலங்கள் சரியாக விளைகிறதில்லை. சரியான விளைச்சல் இல்லாததினால்தான் ஜனங்கள் அவ்வளவு தீர்வை கொடுக்கமுடியாதென்று சொல்லுகிறார்கள். மாரநாட்டுக் கண்மாய் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் கண்மாயை விளைந்தும் விளையாமலும் இருக்கும் போது மீன் குத்தகைக்கு விட்டுவிடுகிறார்கள். குத்தகைக்காரர்கள் வெள்ளாமைக்குத் தண்ணீர் அவசியமாக பாயவேண்டி இருக்கிற சமயத்தில் மீன் உற்பத்திக்காக மடையை அடைத்து விடுகிறார்கள். மடையை திடீரென்று அடைத்துவிட்டால் வெள்ளாமை எப்படி விளையும். கிஸ்தி எப்படி கொடுக்கிறது. குடிகள் அதைப்பற்றி திவானுக்கும் ஜமீன்தாருக்கும் தந்திமேல் தந்தி கொடுத்தார்கள். ஒரு பிரயோஜனமும் ஏற்படவில்லை. மாஜிஸ்திரேட்டு இடத்திலும் கலெக்டர் இடத்திலும் மனுக்கள் போட்டு கடைசியாக அவர்கள் உத்திரவுப்படி கடைசியாக போலீஸ்காரர்கள் சகிதமாக வந்து மடையை திறக்க ஏற்பாடு செய்தோம். ஆனால் அவர்கள் அரவங்காட்டு ஆசாமிகளை போக்கிரிகளை தருவித்து வைத்துக்கொண்டு மடையை திறக்கமுடியாமல் தடுத்துவிட்டார்கள்.

The Zamindar of Mirzapuram:

Q.—இந்தமாதிரி நடந்ததெல்லாம் கிராமங்களில் இருக்கிற கக்ஷிகளால் அல்லவா ?
A.—இல்லவே இல்லை.

சில கிராமங்களில் தண்ணீர் பாய்ச்சிக்கொள்ளுகிறதற்கு ஒரு மணிக்கு 5 ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். இந்தமாதிரியெல்லாம் வரும்படி வாங்குகிறதற்காகத்தான் அவர்கள் இப்படி செய்கிறார்கள். மேலும் பக்கத்திலிருக்கிற கிராமங்களுக்கு பெரியார் பாசனத் தண்ணீர் வந்துகொண்டிருந்தது. அதை சிவகங்கை தெப்பக்குளம்வரையில் வாய்க்கால்வெட்டி குளத்துக்கு கொண்டுவந்துவிட பரிக்ஷை பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நடுவில் அதை விட்டுவிட்டார்கள்.

The Zamindar of Mirzapuram:

Q.—கவர்ன்மெண்டார் பெரியார் ஜலத்தை நிரந்தரமாகக் கொடுக்கமுடியாதென்று சொல்லியிருப்பது தெரியுமா ?
A.—எனக்குத் தெரியாது.

Q. எஸ்டேட்டு திவான் எவ்வளவோ பிரயத்தனப்பட்டு அந்த ஜலத்தை வாங்கிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறாரென்பது தெரியுமா ?
A.—அந்த பக்கங்களில் இருக்கிற கிராமங்களுக்கு ஏதாவது ஜலம் கொடுத்தார்களோ என்னமோ எங்கள் பக்கத்திற்கு ஒரு பொழுதும் அந்த ஜலம் வந்ததில்லை. எங்களுக்கு அந்தக்கால் தண்ணீர் வந்து பாய ஏற்பாடுசெய்துகொடுக்கவேண்டும். அயன் ரேட்படி எங்களுக்கு ரேட் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

Witness No. 255. **Madura.** **25th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Chockalingam Ambalam, Sivaganga.

வருஷப்பத்து என்று வசூல் பண்ணிக்கொண்டு வருகிறார்கள். 5 கலம் கண்டாலும் 10 கலம் 30 படி சொச்சம் செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தப்படி பட்டாவும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 5 கலத்துக்கு கீழே காணப்பட்டால் மனு கொடுத்து புள்ளி பார்த்து கண்டதை வாரமாக பிரித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நடத்திவருகிறார்கள். மாத்தா என்றால் ஒரு ஏக்கர் 75 செண்டு. 15 கலம், 13 கலம், 10 கலம் ஆகிறது. செலவு 55 ரூபாய் ஆகிறது. ஒரு மாத்தாவுக்கு 50 ரூபாய்க்கு குறையாமல் செலவு வந்திருக்கிறது. 7, 8 கலம் மிஞ்சும். ஜீவனம் நடத்த முடியாமல், வரி செலுத்தமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறோம். 45-ம் பசலிக்கு பாக்கி செலுத்தவேண்டியிருந்தால் 47-ம் பசலியில் யாதொரு தகவலும் இல்லாமல் அவர்களாக ஏதோ ஒரு ஜப்தி பாரத்தில்—சில பாரத்தில் பேஷ்கார் கையெழுத்து இருக்கும், சில பாரத்தில் கையெழுத்தே இருக்காது—எங்கேயாவது ஒட்டி ஜப்தி செய்கிறார்கள். நாங்கள் கருது அறுக்கிற களத்தில் ஒரு சின்னக் கடுதாசியை ஒட்டிவிடுவார்கள். இப்படி எங்கேயாவது போட்டுவிட்டுபோய்விட்டால் என்ன செய்கிறது. எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்கள் ரொம்ப பேர்கள் இருக்கிறார்கள். காற்றில் பறந்துபோய் விடுகிறதும் கதிரை அறுத்துக்கொண்டுபோய்விட்டால் கிரிமினல் பிராசிகியூஷன் பண்ணுகிறார்கள். எங்கள் பட்டாவுக்கு இன்னும் பாக்கியிருந்தால் கலெக்டர் ஆபீசுக்கு எழுதி ஏலத்திற்கு கொண்டு வருவார்கள். ஒருவனுக்கு 10 ஏக்கர் இருந்தால், 25 ரூபாய் பாக்கியிருந்தால் 5 ஏக்கரை ஏலத்துக்கு கொண்டுவந்து ஒரு ரூபாய்க்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். எங்களுக்கு யாதொரு தகவலும் கிடையாது. ஒரு ரூபாய்க்கு **Estate** பெயரால் எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் பேரால் பட்டா போட்டுவைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். 5 கலத்துக்கு மேல் கண்டால் மடங்கல் என்பது. 5 கலத்துக் கீழே கண்டால் புள்ளி. நாங்கள் மனுக்கொடுத்துவிடுகிறோம். அதைப்பார்த்துவிட்டு அவர்களுக்காக இஷ்டம் இருந்தால் புள்ளி போட்டு கொடுக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் மடங்கள் பண்ணி விடுகிறார்கள். வியாச்சியம் பண்ணி எங்கள்பேரில் பிரவேசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களாக

இப்படிச்செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்களும் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். பெரும்பாலும், காடு, புறம்போக்கு முதலிய இடங்களை 38-ம் பசலி வரையில் நாங்கள் அனுபவித்துக்கொண்டு வந்தோம். மாடு மேய்க்கிறதோ காய்ந்த விறகுகளை எடுத்துக்கொண்டோ வந்தோம். சூளை அறுக்கிறதுண்டு. 38-ம் பசலியிலிருந்து பிரவேசிக்கக்கூடாதென்று சொல்லுகிறார்கள். ஏராளமாகக் கொண்டு போய் கொண்டித்தொழுவில் அடைத்துவிடுகிறார்கள். கிரிமினல் execution-ம் போட்டிருக்கிறார்கள். மாடுகளை மீறி ஓட்டிக்கொண்டுபோய்விட்டானென்று Criminal prosecution பண்ணுகிறார்கள். புறம்போக்கில் வீடு கட்டி குடியிருப்பது வழக்கம். மண் வேண்டுமென்றால் எடுத்துக்கொண்டுபோகிறது. அதெல்லாம் இப்பொழுது செய்யக்கூடாது. முந்தி நாங்கள் அனுபவித்துவந்திருக்கிறோம். நத்தம் இல்லாமல் இது தனியே இருக்கிற இடம். புஞ்சையாக இருக்கலாம். அல்லது நஞ்சை .புறம்போக்காக இருக்கலாம். அதற்கு நசர் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள் வீடு கட்டினால். எங்களுக்கு சம்பந்தப்பட்ட ஊர்களையும் கண்மாய்களையும் பற்றிச்சொல்லுகிறேன். Court of Wards காலத்துக்குப்பிறகு ஒரு கண்மாயாவது வெட்டியிருக்கிறார்களென்று சொல்லமுடியாது. தேவஸ்தானம் கண்மாய்களும் அயன் கண்மாய்களும் இருக்கின்றன. வெட்டவேயில்லை. மழையை எதிர்பார்த்துத்தான் விவசாயம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. மழை காலா காலத்தில் பெய்கிறதில்லை. 5 கலம் கண்டால் 10 கலம் அழவேண்டியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து அடுத்த அயல் லாக்காவில் இருக்கிறபடி செய்யவேண்டும். மலம்பட்டி கிராமம் பக்கத்திலிருக்கிறது. அங்கே ரூ. 4–6–0-க்கு மேலே தீர்வை இல்லை. அந்த மாதிரி தீர்வை ஏற்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நெல்லாக இருக்கவேண்டும்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM:

Q.—Commutation rate-ஐ ஒப்புக்கொள்ளமுடியாதென்று சொல்லுகிறீர்களா ?
A.—ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது.

Q.—இரண்டு மூன்று வருஷத்துக்கு முந்தி எரியூர் குளத்தை ரிப்பேர் பண்ணினார்களா இல்லையா ?
A.—பூராவும் உடைத்துக்கொண்டு போய்விட்டது. அந்த உடைப்பை அடைத்துக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். வேறொன்றும் செய்யவில்லை.

Q.—இன்னும் வேறு என்ன செய்கிறது ?
A.—உடைப்பை மாத்திரம் அடைத்திருக்கிறார்கள். கண்மாய் 2 மைல் விஸ்தீர்ணம் உள்ளது. 16 அடி உடைப்பை அடைத்திருக்கிறதைத்தவிர கண்மாயை வெட்டிக்கொடுக்கவில்லை.

Q.—திவானுக்கு அதைப்பற்றிச் சொன்னீர்களா ?
A.—எல்லாக் கண்மாய்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையிலும் சொல்லியிருக்கிறோம். மனு கொடுத்திருக்கிறோம்.

Q.—உங்கள் கிராமத்தை திவான் அனேக தடவை வந்து பார்த்திருக்கிறார்களா ?
A.—பெரிய திவான் வருஷத்துக்கு ஒரு முறை இரண்டு முறை வருவார்கள். Assistant திவான் அடிக்கடி வருவார்கள். வருகிற காலத்தில் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம். இப்படியெல்லாம் இ-ஞ்சல் பண்ணுகிறார்களென்று சொல்லியிருக்கிறோம். கூடிய சீக்கிரத்தில் சௌகர்யம் பண்ணுவோமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. Forest ஆகக் கிடக்கிற இடங்களை சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமையிலிருந்தால் நாங்கள் சாகுபடி செய்கிறது வழக்கம். அந்தமாதிரி ரிக்கார்டும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் ஒப்பந்தத்தில் சிவகங்கை ஜமீனிலிருந்து எங்கள் பிராந்தியம் வேறு.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM:

Q.—Court of Wards காலத்தில் பட்டா சரியாய் கொடுத்தார்களா ?
A.—Court of Wards காலத்திலும் பட்டா சரியாய் கொடுக்கிறதில்லை.

Q.—உங்களுக்கு பட்டா இருக்கிறதா ?
A.—எனக்குப் பட்டா இருக்கிறது.

Q.—எப்படி வந்தது ?
A.—28-ம் பசலிக்குமுன்னால் ஏற்பட்ட பட்டா. பட்டா மாற்றுகிற வழக்கமேயில்லை. பட்டா கொடுக்கிறதும் இல்லை.

Q.—உங்களுடைய பட்டா உங்கள் பேரில்தானிருக்கிறதா ?
A.—எனக்கு பட்டா இல்லை. அவர்களுடைய அடங்கலில் எழுதியிருக்கிறது. நானும் என் சகோதரர்களும் இருக்கிறோம். எங்கள் பேரில் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். ஜமீனில் எங்கள் சம்பந்தம் வேறு, மற்றவர்கள் சம்பந்தம் வேறு. நாங்கள் உழுது வெள்ளாமை செய்தால் சாகுபடியை எழுதி அடுத்திருக்கிறதை அனுசரித்து வரியை வசூல் பண்ணுகிறதுதான் வழக்கம். இப்பொழுது அப்படி செய்யக்கூடாது. நசர் செலுத்தவேண்டும். அப்புறம் நாங்கள் ஏற்பட்ட வரியைச் செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். பாக்கி ரூ. 4-6-0 அதாவது 10 கலத்துக்கு அதிகமாக ஆகிறது.

Q.—அதற்கு ரிக்கார்டு இருக்கிறதா ?
A.—இந்த ரிக்கார்டுதான். அதைப்பார்த்துக்கொண்டு கொடுத்துவிடவேண்டும்.

Q.—நசர் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள் என்று சொன்னீர்களே அப்படிக் கேட்டதற்கு ரிக்கார்டு இருக்கிறதா ?
A.—நசர் செலுத்தினதற்கு ரிக்கார்டு வைத்திருக்கிறோம். குறிப்பிடுகிற காலத்தில் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறேன்.

Q.—உங்களுக்குச் சொந்தமில்லாத நிலத்தை உழுது சாகுபடி செய்ததற்குத்தானே அந்த மாதிரி செய்தார்கள்.
A.—எங்களுக்கு சொந்தம் ஆகவேண்டுமென்றுதானே நாங்கள் அனுபவிக்கிறோம். அவர்கள் ஏதோ வரி வாங்கலாம்.

Q.—**Forest land** என்று சொல்லுகிறீர்களே உங்களுடைய **land** இல்லையே.

A.—அதற்கு தீர்வை வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். நசர் வாங்கக்கூடாதென்று சொல்லுகிறேன்.

Q.—அவர்களுடைய permission இல்லாமல் சாகுபடி செய்தால்தானே அந்தமாதிரி செய்கிறார்கள்.

A.—அவர்களிடத்தில் **permission** கேட்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. விவசாயம் பண்ணும் பாத்தியம் உள்ளது. அவர்களுடைய **permission** இல்லாது சாகுபடி செய்கிறதுதான். நாங்கள் **permission** இல்லாமல் சாகுபடி செய்தால் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. இந்தப் பட்டாவிலேயே அது ஒரு ஷரத்து.

Q.—அப்பேர்ப்பட்ட ஒப்பந்தத்திலுள்ள நிலத்துக்கு நசர் கொடுக்கிறீர்களா ?

A.—ஆமாம்.

Q.—அதைக்காட்ட ஏதாவது இருக்கிறதா ?

A.—ரிக்கார்டு இருக்கிறது. தபாலில் அனுப்புகிறேன்.

எங்கள் லாக்கா அம்பலமானிபம் இருக்கிறது. ஒரு மாத்தா—1¾ எக்கருக்கு ரூ. 1–9–0 செலுத்தி சகல சுதந்தரத்தையும் சகல பாத்தியத்தையும் அடைவது வழக்கம். அந்தமாதிரி வழக்கம் இருக்கிறது. அந்தப்படி அனுபவித்துவந்ததை 28-ம் பசலியில் Court of Wards வந்தபோது 15 ரூபாய் செலுத்தினால்தான் மாமூலாகக் கொடுத்துவந்த முறையைக் கொடுக்கமுடியுமென்று சொல்லி வசூல் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தாவா பண்ணி கோர்ட்டில் தீர்ப்பு வாங்கி வைத்திருக்கிறோம். File பண்ணுகிறேன். கோயில் சம்பந்தப்பட்டவரையில் தேவஸ்தான கிராமம் இருக்கிறது. வாரப்பத்து என்று இருக்கிறது. கதிரை அறுக்கவேண்டியது. பாதியை ஜமீன்தாருக்கு கொடுக்கவேண்டியது. பாதியை நாங்கள் அனுபவித்துக்கொள்ளுகிறது. சிலபோது செலவுக்கு எடுத்துக்கொள்வதுண்டு. அந்தச்சிலவு எடுத்தது போக பாக்கி இருக்கிறதை பிரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அது எந்த முறையில் இப்பொழுது பிரித்துக்கொள்கிறதென்றால் நாங்கள் போய் கங்காணம், நாளைக்கு, கதிர் அறுக்கவேண்டுமென்று சொல்லவேண்டியது. அவர்கள் சரியென்று சொன்னபிறகு தான் அறுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் குறிப்பிட்ட டயத்தில் (time) அறுக்கமுடியாமல் இருக்கிறதினால் கெட்டுப்போய்விடுகிறது. நாங்கள் petition ஜமீன்தாருக்கு கொடுக்கிறோம். இத்தனாம் தேதி கதிரறுக்கப்போகிறோமென்று சொல்லுகிறோம்.

The Zamindar of Mirzapuram :

Q.—வேறு எந்தமாதிரி செய்யவேண்டும் ?

A.—இந்தப் பட்டாவிலிருக்கிற திட்டத்தை நல்ல முறையில் நடத்தும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Witness No. 256. **Madura.** **25th February 1938.**

Oral evidence of Mr. R. V. Swaminathan of Poganeri.

இந்த நிலவரி முறையில் மலம்பட்டியில் ஜாஸ்தி தீர்வை. சிவகங்கை ஜமீனில் மலம்பட்டி கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே அந்தக்கலத்தில் 6 ரூபாய் 8 ரூபாய் வரைக்கும் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற கிராமங்களில் ரயத்வாரி கிராமங்களை அனுசரித்து போட்டார்கள். ஆற்றுப்பாசனமுள்ள ஒரே இடத்தில் ஜமீன் பிரதேசத்தில் 6 ரூபாய் 8 ரூபாய் வரைக்கும் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். பின்னால் நெல் விலை அதிகமாகயிருந்தபோது அந்த விலையை அனுசரித்து ஒரே அடியாக 25 ரூபாய்வரைக்கும் ஜாஸ்தி பண்ணிவிட்டார்கள். ஆகையினால் வரி போடுகிறதென்றால் 6 ரூபாய் 8 ரூபாய்க்குமேல் போடக்கூடாதென்று அவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கிறது. ரயட்வாரி நிலங்கள்மாதிரி இருக்கவேண்டியது நிரந்தர செட்டில்மெண்டு இருக்கக்கூடாது. 10 வருஷத்துக்கொருதரம் செட்டில்மெண்டு பண்ணவேண்டும். 50 லக்ஷ ரூபாய் வரை கிஸ்தி பாக்கியிருக்கிறது. ஜனங்களுக்கு கொடுக்க வழியில்லாமலிருக்கிறது. ஜப்தி பண்ணினார்கள். அவர்கள் கதிரை ஜப்தி பண்ணுகிறார்கள். இது தப்பு என்று சொல்லியிருக்கிறோம். கதிரை ஜப்தி பண்ணினால் அதை அறுத்து விற்று வரியைக்கொடுக்கமுடியுமா ? கதிர் பூராவும் அழிந்துபோகிறது. ஜமீன்தாருக்கும் இல்லாமல் அவனுக்கும் இல்லாமல் போகிறது. கதிரை ஜப்தி பண்ணக்கூடாதென்று செய்யவேண்டும். ஜப்தி பண்ணுகிறதில் விவசாயத்துக்கு வேண்டிய பொருள்கள் ஆடு மாடுகளை ஜப்தி செய்யக்கூடாது. பெண் பிள்ளைகள் நகைகளை பண்ணக்கூடாதென்று அவர்களுடைய டிமாண்டு நோட்டீசிலேயே சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் அந்தமாதிரி செய்கிறதில்லை. போட்டிருந்த கடுக்கனை ஒருவனிடத்தில் கழற்றிவிட்டார்கள். மாடுகளை ஜப்தி பண்ணுகிறது. என்னுடைய மாட்டை நான் இல்லாத சமயத்தில் ஜப்தி பண்ணிவிட்டார்கள். ஜப்தி நோட்டீசும் கொடுக்கிறதில்லை. உடனே மாட்டைப்பிடித்துக்கொண்டுபோகிறது. பணத்தைப்போட்டுவிட்டு மாட்டைப்பிடித்துக்கொண்டுபோ என்று சொல்லிவிடுகிறது. விவசாயி எதையோ கொடுத்துவிட்டு திருப்பிக்கொண்டுவருகிறது.

Mr. B. Venkatachalam Pillai :

Q.—உழவு மாடுகளையா ஜப்தி பண்ணுகிறார்கள் ?

A.—ஆமாம்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—**How many years ago ?**

A.—1935-ல் நான் ஊரிலில்லாத சமயத்தில் என்னுடைய மாட்டைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் விட்டார்கள். நான் அரைமணி நேரத்தில் வந்துவிட்டேன். வந்தவுடனே மாட்டைக்காணவில்லை. கேட்டேன். சொன்னார்கள். உடனே போய்க் கொண்டுவந்துவிட்டேன். மாடுகளை ஜப்தி செய்யக்கூடாது என்பது என்னுடைய எண்ணம். காடு இருக்கிறது. நாங்கள் கஷ்டப்பட்டு காட்டை காவல் காக்கிறோம்.

The ZAMINDAR OF MIRZAPURAM : *Q.*—**Village Forest ?**

A.—**Village Forest** ஓ என்னமோ தெரியாது. அவர்கள் எல்லாவற்றையும் குத்தகைக்கு விட்டு விறகெல்லாம் போய்விட்டது. தழைகளை எடுக்க வழியில்லை. ஏராளமாக புஞ்சைகள் இருந்தன. அதை உழுது புல்லை விதைத்து கொள்ளை விதைத்து மாட்டுக்காக செய்கிற வழக்கம் உண்டு. **Settlement** பண்ணுகிற காலத்தில் எங்களுக்கு சொந்தம் என்று சொல்லி ஜமீன்தார் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். நாங்கள் உபயோகித்துக்கொண்டுவந்தோம்.

Q.—அந்தக்காலத்தில் பட்டா இருந்திருக்கும் ?

A.—இருந்திருக்கலாம். அந்தக்காலத்தில் வரியும் கொடுத்திருப்போம். சர்வே டிபார்ட்மெண்டில் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள்.

Q.—**Why did you not fight it out ?**

A.—அப்போது நான் ஸ்கூலில் இருந்தேன். எனக்குத் தெரியாது.

Q.—**So, it is your father's mistake ?**

A.—அப்படிச்சொல்லவில்லை. அவர்கள் கவனிக்கவில்லை.

Q.—அது கவர்ன்மெண்டு சர்வேயா ?

A.—எனக்குத் தெரிந்தவரையில் **Court of Wards**-ல் செய்த சர்வேதான்.

Irrigation Department—Viswanatha Doss காலத்தில் **Council**-ல் கேள்வி கேட்டார். அவர் கேட்ட காலத்தில் கவர்ண்மெண்டு **explanation** அதை வைத்துக்கொண்டுதான் நான் கொடுத்திருக்கிறேன். **Figures** இந்த கஷ்டத்துக்கு என்ன பரிகாரம் என்றால், **Abolition of the Zamindari system** என்று நினைக்கிறேன். எல்லாவற்றையும் கவர்ன்மெண்டு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். அதற்கு வழி தேடவேண்டும். அது முடியாவிட்டால் ஜமீன் பிரதேசங்களில் விவசாயிகளுடைய கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்க ஏஜெண்டுகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஜமீன் **peasant**-ஐ **protect** பண்ண ஏஜெண்டு வேண்டும்.

Mr. P. S. KUMARASWAMI RAJA :

Q.—அவர்களுடைய அந்தஸ்து எப்படியிருக்கவேண்டும். ?

A.—**Non-official** ஆகயிருக்கவேண்டும். உத்தியோகஸ்தரல்லாத ஒரு மனிதனைப் போடவேண்டும்.

Q.—**Honarary appointment** ஆகயிருக்கவேண்டுமா ?

A.—வேண்டுமென்றால் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும்.

Q.—சம்பளம் கொடுத்தால் ஆபீசராய்விடுவாரே ?

A.—அது எப்படி வேண்டுமோ செய்யவேண்டும். இனாம் கிராமங்களில் அதிக கஷ்டம் இருக்கிறது. இனாம்தார்கள் கிராமத்திலுள்ள மனிதர்களை விலைக்கு வாங்கினதாக நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் வீட்டில் கல்யாணம் கல்லெடுப்பு என்று சொன்னால் அவன் போய் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கும். அதை மாற்றவேண்டும்.

Witness No. 257. Madura. 25th February 1938.

Oral evidence of Mr. Ramaswami of Bodinayikunur.

He read the following passage :—

போடிநாயக்கனூர் ஜமீனுக்குச் சொந்தமான 48 கிராமங்களில் சுமார் 2,500 ஹரிஜன குடும்பங்கள் சக்கிலியர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு விவசாயம் செய்ய சொந்த நிலம் கிடையாது. இவர்கள் கூலி வேலை செய்து பிழைக்கிறார்கள். நூற்றுக்கு 2 பேர்கள் தோல் தைக்கும் தொழிலைச் செய்கிறார்கள். போடி ஜமீனில் ஜமீன்தாரவர்கள் 48 கிராமங்களுக்கும் போகாரி மணியமென்று ஒருவரை நியமித்து நாங்கள் விவாகம் ரத்து செய்யும் காலங்களில் $7\frac{1}{2}$ ரூபாய் வசூலிக்கப்படுகிறது. எங்களில் விவகாரம் ஏற்பட்டால் நாங்கள் ஜாதி பஞ்சாயத்து மூலம் தீர்த்துக்கொண்டாலும் அதில் விதிக்கும் அபராதத்தில் இரண்டு பங்கு ஜமீன்தாருக்கு கொடுத்துவிடவேண்டும். வருஷத்தில் குறிப்பிட்ட தினங்களில் மேற்படி கிராமங்களிலுள்ள ஹரிஜன குடும்பங்கள் தவராமல் கட்டாய இலவச வேலை வாங்கப்படுகிறது. வேலைக்குப்போகத்தவறினால் ஆள் ஒன்றுக்கு 8 அணா வசூலிக்கப்படுகிறது. போடிநாயக்கனூரிலிருந்து திருவாங்கூர் மலைக்கு கொண்டுபோகும் ஆடு மாடுகளுக்கு மாட்டுக்கு 4 அணாவும் ஆட்டுக்கு 2 அணா வீதமும் வாங்கப்படுகிறது. திருவாங்கூர் எல்லையிலிருந்து கொண்டுவரும் தோல்களுக்கு ஒரு அணா வீதம் வாங்கப்படுகிறது. மலையிலிருந்து வரும் மாடுகளுக்கு உருப்படி ஒன்றுக்கு ரூபாய் ஒன்று வீதம் வாங்குகிறார்கள்.

Witness No. 258. **Madura.** **25th February 1938.**

Oral evidence of Mr. Shek Ismail Ambalam of Manamadura, aged 117.

நெ. 187 பட்டதார்.

இரண்டு வருஷமாக மழை இல்லை, எனக்கு கண்ணும் தெரியவில்லை. வயசும் ஆச்சு. என் பேரிற் பட்டா இருக்கிறது. எஸ்டேட் கலெக்டர் சூட் போட்டு என்னை ஐந்து, ஆறு வருஷத்துக்கு முன் வாரண்டில் பிடித்தார். கோர்ட்டார் என்னை விரட்டிவிட்டார்கள்: நிலங்களை வாரத்துக்கு விட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். என்பேரில் 60, 70 ரூபாய் பாக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Mr. B. Venkatachalam Pillai:

Q.—எந்த வருஷத்தில் பிறந்தீர்கள் ?

A.—1823-ம்வருஷம் டிசம்பர்மீ 19உயில் பிறந்தேன். வெள்ளாமை ஒன்றும் கிடையாது. வரி செலுத்த முடியாது. **Sessions Judge** விரட்டிவிட்டார்கள். **High Court**-ல் 50 பேர்கள் சேர்ந்து வேலை பண்ணினார்கள். இரண்டு கோர்ட்டு செலவுகளையும் கொடுக்கும்படி தீர்ப்பு செய்திருக்கிறார்கள். **Estate** கலெக்டர் **High Court**-க்கு அப்பீல் செய்திருக்கிறார்கள். அங்கே விரோதம்பண்ணியிருக்கிறார்கள். எனக்கு நியாயம் கிடைக்கவேண்டும்.

The Committee adjourned to meet again on 20th April 1938, at Madras.

END OF PART II.

AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN INDIA

New Book Co., Booksellers, 'Kitab Mahal,' 188-90, Hornby Road, Bombay.

D. B. Taraporevala Sons & Co., Bombay.

Thacker & Co. (Ltd.), Bombay.

N. S. Wagle, Circulating Agent and Bookseller, No. 6, Tribhuvan Road, Girgaon, Bombay.

The Book Company, Calcutta.

Butterworth & Co. (Ltd.), 6, Hastings Street, Calcutta.

R. Cambray & Co., Calcutta.

Thacker, Spink & Co., 3, Esplanade East, Calcutta.

B. S. Mathur & Co., Chatur Vilas, Pasta Civil Lines, Jodhpur (Rajaputana).

The Proprietor, The Punjab Sanskrit Book Depot, Saidmitha Street, Lahore (Punjab).

The Christian Literature Society for India, Post Box No. 501, Park Town, Madras.

City Book Company, Post Box No. 283, Madras.

C. Coomaraswamy Nayudu & Sons, 27 and 35, Chinnathambi Street, Madras.

Higginbothams (Ltd.), Mount Road, Madras.

The Law Printing House, 11, Mount Road, Madras.

G. A. Natesan & Co., Madras.

P. R. Rama Iyer & Co., No. 363, Esplanade Row, Madras.

P. Varadachari & Co., Booksellers, 8, Linga Chetti Street, Madras.

Agent, The South India Saiva Siddhantha Works Publishing Society, Ltd., 6, Coral Merchant Street, Madras.

D. Sree Krishnamurthi, Editor of "Grama Paripalana," Ongole (Madras).

E. M. Gopalakrishna Kone, Pudumantapam, Madura (Madras).

M. Seshachalam & Co., Proprietors, The Hindu Press, Masulipatam (Madras).

The Hindustan Publishing Co., Ltd., Rajahmundry (Madras).

The Modern Stores, Salem (Madras).

The Proprietor, The House of Knowledge, Booksellers and Publishers, Palliagraharam P.O., Tanjore (Madras).

S. Krishnaswami & Co., Teppakulam Post, Trichinopoly Fort (Madras).

L. Vaidyanatha Ayyar, Law Bookseller, Teppakulam P.O., Trichinopoly (Madras).

A. Venkatasubban, Law Bookseller, Vellore (Madras).

P. N. Swaminathasivan & Co., Commission Agents, Booksellers, etc., Pudukkottai State.

Mohanlal Dossabhai Shah, Books Agent, etc., Rajkot.

K. Krishna Ayyar Brothers, Booksellers, Publishers, etc., The Round, Trichur (Cochin State).

The Booklovers' Resort, Booksellers and News Agents, Taikad, Trivandrum.

NOTICE

Official publications may be obtained in the United Kingdom either direct from the office of the High Commissioner for India, India House, Aldwych, London, W.C. 2, or through any bookseller.